

੧੮ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ,

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਜਾਣ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ, ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ, ਨਾਨਕ. ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸੋਚੈ, ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ, ਜੇ ਸੋਚੀਂ ਲੁਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ,
 ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆਂ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ, ਜੇ ਬੰਨਾਂ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
 ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾਂ ਲਖ ਹੋਹਿਂ, ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ,
 ਕਿਵ ਕੁੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ; ਨਾਨਕ, ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥
 ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ, ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ,
 ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ, ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿਂ ॥
 ਇਕਨਾਂ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ, ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿਂ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ,
 ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁੜੈ, ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
 ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ, ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੋ, ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆਂ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੋ, ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
 ਗਾਵੈ ਕੋ, ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
 ਕਬਨਾ ਕਬੀ, ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਬੀ, ਕੋਟੀਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

ਦੇਦਾਂ ਦੇ, ਲੈਦੇਂ ਬਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਰੰਤਰਿ, ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
 ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ, ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ, ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇਂ, ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿੰ ਮੰਗਹਿੰ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ,
 ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ, ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥
 ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ, ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ,
 ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ, ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ, ਏਵੈਂ ਜਾਣੀਐ, ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥
 ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ, ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ, ਨਿਰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ, ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ, ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ, ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ,
 ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ, ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾਂ, ਆਖਾ ਨਾਹੀ,
 ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਕਾ, ਇਕੁ ਦਾਤਾ, ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥
 ਤੀਰਬਿ ਨਾਵਾਂ, ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾਂ, ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ, ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥
 ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾਂ, ਵਿਣੁ ਕਰਮਾਂ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥
 ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ, ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥
 ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ, ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ
 ॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ, ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ,
 ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ, ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ, ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾਂ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ,
 ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ, ਗੁਣਵੰਤਿਆਂ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥
 ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ, ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥
 ਸੁਣਿਐ, ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
 ਸੁਣਿਐ, ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
 ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ, ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
 ਸੁਣਿਐ, ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
 ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥
 ਸੁਣਿਐ, ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
 ਸੁਣਿਐ, ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿਂ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥
 ਸੁਣਿਐ, ਸਰਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
 ਸੁਣਿਐ, ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿਂ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥
 ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥
 ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ, ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ, ਪਿਛੈ ਪਛਤਾਇ ॥
 ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ, ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ, ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥
 ਮੰਨੈ, ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ, ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ਮੰਨੈ, ਮੁਹਿ ਚੋਟਾਂ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ, ਜਮ ਕੈ ਸਾਬਿ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥
 ਮੰਨੈ, ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ, ਪਤਿ ਸਿਉਂ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
 ਮੰਨੈ, ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ, ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥
 ਮੰਨੈ, ਪਾਵਹਿੰ ਮੌਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ, ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
 ਮੰਨੈ, ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ, ਨਾਨਕ, ਭਵਹਿੰ ਨ ਭਿਖ ॥
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥
 ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ, ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿੰ, ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥
 ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿੰ, ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾਂ ਕਾ, ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ, ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ, ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
 ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ, ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਬਾਪਿ, ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ, ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ, ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ਧਰਤੀ, ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ, ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥
 ਜੀਅ ਜਾਤਿ, ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾਂ ਲਿਖਿਆ, ਵੂੜੀ ਕਲਾਮ
 ਏਹੁ ਲੇਖਾ, ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ, ਕੇਤਾ ਹੋਇ
 ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ, ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ
 ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ, ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ, ਲਖ ਦਰੀਆਉ
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥
 ਅਸੰਖ ਜਪ, ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ, ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ
 ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ, ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ, ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ
 ਅਸੰਖ ਭਗਤ, ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ, ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ
 ਅਸੰਖ ਸੂਰ, ਮੁਹਿੰ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੌਨਿ, ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ, ਅੰਧ ਘੇਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੌਰ, ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
 ਅਸੰਖ ਅਮਰ, ਕਰਿ ਜਾਹਿੰ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ, ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿੰ ॥
 ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ, ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿੰ ॥ ਅਸੰਖ ਕੁਝਿਆਰ, ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿੰ ॥
 ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ, ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿੰ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ, ਸਿਰਿ ਕਰਹਿੰ ਭਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕੁ, ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ॥
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥
 ਅਸੰਖ ਨਾਵ, ਅਸੰਖ ਬਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ, ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ,
 ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀਂ, ਨਾਮੁ, ਅਖਰੀਂ, ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀਂ, ਗਿਆਨੁ,
 ਰੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀਂ, ਲਿਖਣੁ, ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾਂ, ਸਿਰਿ,
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ, ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿੰ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ,
 ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿੰ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ, ਤੇਤਾ ਨਾਉਂ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ, ਨਾਹੀ ਕੋ ਬਾਉਂ ॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ॥
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ, ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ, ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ,
 ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ, ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ, ਪਾਪਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
 ਓਹੁ ਧੋਪੈ, ਨਾਵੈਂ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ, ਆਖਣੁ ਨਾਹਿਂ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ,
 ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ, ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ, ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥
 ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ, ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ, ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ,
 ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਗਤਿ, ਤੀਰਖਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ,
 ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ, ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਆਸਤਿ ਆਖਿ,
 ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ, ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ,
 ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ, ਕਵਣ ਬਿਤਿ, ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥ ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ,
 ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀਂ, ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥
 ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆਂ, ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਬਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ,
 ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ, ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
 ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾਂ, ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀਂ, ਕਿਉਂ ਵਰਨੀਂ, ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ,

ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ, ਇਕਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਵਡੀ ਨਾਈ,
 ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੇ ਆਪੋ ਜਾਣੈ, ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥
 ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲੱਖ, ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ ਉੜਕ ਉੜਕ ਭਾਲਿ ਬਕੇ,
 ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ, ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥
 ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ, ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ,
 ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ, ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥
 ਨਦੀਆਂ ਅਤੈ ਵਾਹ, ਪਵਹਿਂ ਸਮੁੰਦਿ, ਨ ਜਾਣੀਅਹਿਂ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ,
 ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ, ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁਂ ਨ ਵੀਸਰਹਿਂ ॥੨੩॥
 ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ, ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ, ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
 ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ, ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥
 ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
 ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ, ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿਂ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ, ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿਂ ॥
 ਏਹੁ ਅੰਤੁ, ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ, ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਉਚਾ ਬਾਉਂ ॥ ਉਚੇ ਉਪਰਿ, ਉਚਾ ਨਾਉਂ ॥
 ਏਵਡੁ ਉਚਾ, ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ, ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
 ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ, ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ, ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥
 ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ, ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ, ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
 ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿੰ, ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ, ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ,
 ਖਪਿ ਤੁਟਹਿੰ ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ, ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ, ਖਾਹੀ ਖਾਹਿੰ ॥
 ਕੇਤਿਆਂ ਦੂਖ ਭੂਖ, ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ, ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥
 ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ, ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰੁ, ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ, ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ, ਜੇਤੀਆਂ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥
 ਆਪੇ ਜਾਣੈ, ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿੰ, ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
 ਜਿਸਨੋ ਬਖਸੇ, ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਨਕ, ਪਾਤਿਸਾਹੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥
 ਅਮੁਲ ਗੁਣ, ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ, ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥
 ਅਮੁਲ ਆਵਹਿੰ, ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿੰ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ, ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿੰ ॥

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ, ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ, ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ, ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ, ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
 ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲੁ, ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ, ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
 ਆਖਹਿੰ ਵੇਦ, ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਆਖਹਿੰ ਪੜੇ, ਕਰਹਿੰ ਵਖਿਆਣ ॥
 ਆਖਹਿੰ ਬਰਮੇ, ਆਖਹਿੰ ਇੰਦ ॥ ਆਖਹਿੰ ਗੋਪੀ, ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥
 ਆਖਹਿੰ ਈਸਰ, ਆਖਹਿੰ ਸਿਧ ॥ ਆਖਹਿੰ ਕੇਤੇ, ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
 ਆਖਹਿੰ ਦਾਨਵ, ਆਖਹਿੰ ਦੇਵ ॥ ਆਖਹਿੰ ਸੁਰਿ ਨਰ, ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥
 ਕੇਤੇ ਆਖਹਿੰ, ਆਖਣਿ ਪਾਹਿੰ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ, ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿੰ ॥
 ਏਤੇ ਕੀਤੇ, ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤਾਂ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿੰ, ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
 ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ, ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ, ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾਂ ਲਿਖੀਐ, ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾਂ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੯॥
 ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ, ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ, ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ,
 ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉਂ ਕਹੀਅਨਿ, ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿਂ ਤੁਹਨੇ ਪਉਣੁ, ਪਾਣੀ, ਬੈਸੰਤਰੁ, ਗਾਵੈ ਗਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
 ਗਾਵਹਿਂ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿਂ, ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਹਿਂ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ, ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿਂ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ,
 ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿਂ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ, ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ, ਸਤੀ, ਸੰਤੋਖੀ, ਗਾਵਹਿਂ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ,
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾਂ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿਂ ਮੋਹਣੀਆਂ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ, ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥
 ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ, ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਬ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿਂ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ,
 ਗਾਵਹਿਂ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿਂ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥
 ਸੋਈ ਤੁਧਨੇ ਗਾਵਹਿ, ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ, ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
 ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ, ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ, ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥
 ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
 ਹੈ, ਭੀ, ਹੋਸੀ, ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ, ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥
 ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਂਤੀ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ, ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ, ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ, ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਕਰਸੀ, ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
 ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਿੰ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ, ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥
 ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ, ਪਤੁ ਝੋਲੀ, ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿੰ ਬਿਭੂਤਿ ॥
 ਖਿੰਬਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆਂ, ਜੁਗਤਿ ਭੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥
 ਆਈ ਪੰਬੀ, ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ, ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥
 ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ, ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿੰ ਨਾਦ ॥
 ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ, ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿੰ, ਲੇਖੇ ਆਵਹਿੰ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥
 ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ, ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ, ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ, ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
 ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾਂ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ, ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥
 ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ, ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ, ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਆਦੇਸੁ
 ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੧ ॥
 ਇਕ ਦੂ, ਜੀਭੋਂ ਲਖ ਹੋਹਿ, ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ,
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆਂ, ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥
 ਸੁਣਿ ਗਲਾਂ ਆਕਾਸ ਕੀ, ਕੀਟਾਂ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ, ਕੁੜੀ ਕੁੜੈ ਠੀਸ
 ॥ ੩੨ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਰਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
 ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥

ਰਾਤੀਂ, ਰੁਤੀਂ, ਖਿਤੀਂ, ਵਾਰ ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ, ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ॥
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥
 ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥
 ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
 ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆਂ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥
 ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥
 ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ, ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ,
 ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆਂ ਕਰਮ ਭੁਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥
 ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ,
 ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥
 ਕੇਤੀਆਂ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆਂ ਬਾਣੀ, ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥
 ਕੇਤੀਆਂ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ, ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥
 ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥
 ਤਾ ਕੀਆਂ ਗਲਾਂ, ਕਬੀਆਂ ਨਾ ਜਾਹਿਂ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
 ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ; ਸੁਰਤਿ, ਮਤਿ, ਮਨਿ, ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ; ਸੁਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥
 ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ, ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥
 ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥
 ਤਿਥੈ ਸੀਤੇ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥
 ਨਾ ਉਹਿ ਮਰਹਿਂ ਨ ਠਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿਂ ਕੇ ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿਂ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
 ਸਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
 ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥
 ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ, ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥
 ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ, ਵੇਦੁ ਹਬੀਆਰੁ ॥
 ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥
 ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ, ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ, ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ, ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਸਲੋਕ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
 ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ, ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
 ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ, ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
 ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ, ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
 ਜਿਨੀਂ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ, ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

(੯੯) ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੂ ੧ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ, ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ, ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥

ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ, ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ, ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ, ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ, ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ, ਜਹਾਂ ਤੂੰ ਵਸਿਆ, ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥

ਹਉ ਘੋਲੀ, ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ, ਤਾਂ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ, ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ, ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ, ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ, ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਾਗੁ ਹੋਆ, ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

ਸੇਵ ਕਰੀਂ, ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾਂ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥

(੬੬੦)

ਧਰਮੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
 ੧੭ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ, ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀਂ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ,
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾਂ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ, ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ,
 ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਦਇਆਲ, ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਂ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਨਾਹੀਂ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ,
 ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ, ਕੇਵ ਰਹਾਂ ॥ ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ,
 ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀਂ ਕੋਇ, ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾਂ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀਂ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ, ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ, ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਾਹਿਬ,
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ, ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

(੭੨੧) ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧, ਘਰੁ ੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਿਆਰੇ, ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ,
ਚੇਲੜਾ ਪਿਆਰੇ, ਕਿਉਂ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਂ ਮਿਹਰਵਾਨਾ,
ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਂ ॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਂ ਤਿਨਾ ਕੈ, ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ॥
ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ, ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਇਆਂ ਰੰਝਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ, ਪਾਈਐ ਨਾਉਂ ਮਜ਼ੀਠ ॥ ਰੰਝਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਝੈ ਸਾਹਿਬੁ,
ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੇਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ, ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ, ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ,
ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ, ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ, ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥
ਤਿਲੰਗ ਮ: ੧ ॥ ਇਆਨੜੀਏ, ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ,
ਰੰਗੇ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ, ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥
ਭੈਕੀਆਂ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆਂ ਨੈਣੀ, ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਂਗਾਰੇ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਰੀ,
ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ, ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ, ਸਾਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾਂ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀਂ,
ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ, ਮਾਇਆ ਮਾਹਿੰ ਸਮਾਣੀ ॥
ਇਨੀ ਬਾਤੀਂ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀਂ, ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥
ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ, ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ
ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ, ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ,
ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੇ ਦੀਜੈ, ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥
ਏਵ ਕਹਹਿੰ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ, ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ
ਤਾਂ ਸਹੁ ਪਾਈਐ, ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ, ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ,
ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ,
ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ, ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥
ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ, ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥

(੨੩੦)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ, ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ, ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾਂ ॥ ਕਉਣ ਗੁਰੂ,

ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾਂ, ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾਂ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ,
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ, ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ,
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ, ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ,
 ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾਂ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀਂ,
 ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾਂ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ, ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥
 ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂੜੈ, ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ ਅੰਧੁਲਾ, ਨੀਚ ਜਾਤਿ, ਪਰਦੇਸੀ,
 ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਿਦਾ, ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ
 ॥੪॥੨॥੯॥

(੨੯੫) ੧੯ ਸਤਿਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਡੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥
 ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾਂ ਹਉਂ ਮੀਆਂ, ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿਂ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ,
 ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਰਾਵਾਂ, ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੈਸੇ, ਸਚ ਮਹਿੰ
 ਰਹਉਂ ਰਜਾਈ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ, ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ, ਮੈਂ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ
 ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾਂ ਮੈਂ, ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ,
 ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਏਤੇ ਕੁਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ, ਭਉਂਕਾਂ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥
 ਭਰਾਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ, ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉਂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ, ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ, ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਖਿ ਨ੍ਹਾਵਾਂ ॥
 ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ, ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾਂ ॥੧॥
 ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ, ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥
 ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲੱਖ ਅਪਾਰਾ,
 ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ, ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ,
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ, ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥
 ਤੁੜ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ, ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ, ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ,
 ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥

੧੯ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੧ ਜਾਣ੍ਹੁ ੧੧

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛੈ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਚੱਕ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ, ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਂਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥
 ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ, ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥
 ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿਜੈ ॥
 ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ, ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਾਣਿ ਗਣਿਜੈ ॥
 ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ, ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ, ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥
 ਤਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕੱਥੈ ਕਵਨ, ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੂੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੂਪੇ ॥੧੨॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਈ ॥੧੩॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਠਾਮੇ ॥੧੪॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਾਮੰ ॥੧੫॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਢਾਹੇ ॥੧੬॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥੧੭॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥੧੮॥
 ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥੧੯॥
 ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭੇਸੇ ॥੧੦॥
 ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਆਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਘਾਤੇ ॥੧੧॥
 ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥੧੨॥
 ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ ॥੧੩॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਗੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਗੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਰੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਰੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਬੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਅਜਬੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਅਦੇਸੰ ਅਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਬਾਮੇ ॥ ੧੮ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਯਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਖਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਨਮਸਤਸਤੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਨਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਬਨਮੇ ॥ ੨੧ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਊਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਊਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੰਗੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਦਿਯਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤਾਬਰਨੇ ॥ ਨਮਸਤਾਮਰਨੇ ॥ ੨੩ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਜਰਾਰੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਧੰਧੇ ॥ ਨਮੋਸਤ ਅਬੰਧੇ ॥ ੨੪ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਸਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਬਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਰਹੀਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕਰੀਮੇ ॥ ੨੫ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਨੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਮਹੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਰਾਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਹਾਗੇ ॥ ੨੬ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ॥੨੭॥
 ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਯਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੮॥
ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂ ਹੈਂ ॥੨੯॥
 ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥੩੦॥
 ਅਧੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥੩੧॥
 ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਸਰਗ ਹੈਂ ॥੩੨॥
 ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਅਜੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ ॥੩੩॥
 ਅਜਨਮ ਹੈਂ ॥ ਅਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਨ ਹੈਂ ॥੩੪॥
 ਅਗੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਭੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਝੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਝੰਝ ਹੈਂ ॥੩੫॥
 ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਰਫੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਪੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੩੬॥
 ਨਿਬੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਸੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਲ ਹੈਂ ॥੩੭॥
 ਅਲਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਹੈਂ ॥ ਮਹੰਤ ਹੈਂ ॥੩੮॥
 ਅਲੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨਿਸ੍ਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨਿਲੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥੩੯॥

ਅਰੰਮ ਹੈ ॥ ਅਜੰਮ ਹੈ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈ ॥ ਅਛੂਤ ਹੈ ॥ ॥੪੦॥
 ਅਲੋਕ ਹੈ ॥ ਅਸੋਕ ਹੈ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈ ॥ ॥੪੧॥
 ਅਜੀਤ ਹੈ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈ ॥ ਅਬਾਹ ਹੈ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈ ॥ ॥੪੨॥
 ਅਮਾਨ ਹੈ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਫਿਰ ਏਕ ਹੈ ॥ ॥੪੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ॥ ਅਭੇਖੀ ਅਭੇਵੇ ॥ ॥੪੪॥
 ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਣੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਣੇ ॥ ॥੪੫॥
 ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ॥ ਛਿੰਸਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ॥੪੬॥
 ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਤ ਰਾਤੇ ॥ ਨਮੋ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥ ॥੪੭॥
 ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਿੱਤੇ ॥ ਨਮੋ ਨਾਦ ਨਾਦੇ ॥ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ ॥ ॥੪੮॥
 ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ॥੪੯॥
 ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾਨੇ ॥ ਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸੂਰੰ, ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥ ॥੫੦॥
 ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਸੂਰੰ, ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸੂਰੰ, ਪਰਮ ਬਿੱਧੇ ॥ ॥੫੧॥

ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰੁ ਪਾਣੇ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰੁ ਮਾਣੇ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਗਿਆਤਾ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ॥੫੨॥
 ਅਭੇਖੀ ਅਭਰਮੀ ॥ ਅਭੋਗੀ ਅਭੁਗਤੇ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਸੂਰੰ, ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥੫੩॥
 ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ ਕੂਰ ਕਰਮੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ॥ ਦੇਵੇ ਸੁ ਧਰਮੇ ॥੫੪॥
 ਨਮੋ ਰੋਗ ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਰਾਗ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ॥ ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥੫੫॥
 ਨਮੋ ਦਾਨ ਦਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਇਸਨਾਨੰ ॥੫੬॥
 ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰੁ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਇਸਟ ਇਸਟੇ ॥ ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੰ ॥੫੭॥
 ਸਦਾ ਸੱਚਿ ਦਾ ਨੰਦ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥੫੮॥
 ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾ॥ ਬੁਧ ਦਾ, ਬਿ੍ਧ ਕਰਤਾ॥ ਅਧੋ ਉਰਧ ਅਰਧੰ॥ ਅਘੰ ਓਘ ਹਰਤਾ॥੫੯॥
 ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇ ਸੂਰੰ, ਪ੍ਰੇਛ ਪਾਲੰ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ॥ ਸਿਧ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੰ॥੬੦॥
 ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ॥ ਆਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ ॥ ਸਮਸਤੇ ਪਰਾਜੀ ॥ ਸਮਸਤਸਤ ਧਾਮੰ॥੬੧॥

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਬਲੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥੬੨॥
 ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਸ਼ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਸ਼ ਹੈਂ ॥੬੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ॥ ਅਨੰਦੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥੬੪॥
 ਨਮਸਤੂੰ ਨਿਨਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤੂੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤੂੰ ਅਰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੂੰ ਅਭੰਜੇ ॥੬੫॥
 ਨਮਸਤੂੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੂੰ ਅਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦੇਸੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੇਸੇ ॥੬੬॥
 ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਜ ਸਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਹ ਮਾਹੇ ॥੬੭॥
 ਨਮੋ ਰੀਤ ਰੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਖ ਰੋਖੇ ॥ ਨਮੋ ਸੋਖ ਸੋਖੇ ॥੬੮॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੀਤੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੀਤੰ ॥੬੯॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਿਆਨੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥੭੦॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਅਨੰਗੇ ॥੭੧॥
 ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੰ ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥ ਅਖਿਜੇ ਅਭਿਜੇ ॥ ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿਜੇ ॥੭੨॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧੰ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭੩॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ ॥ ਅੰਬਿਤ ਧਰਮੇ ॥ ਅੱਖਲ ਜੋਗੇ ॥ ਅਚੱਲ ਭੋਗੇ ॥੭੪॥

ਅਚੱਲ ਰਾਜੇ ॥ ਅਟੱਲ ਸਾਜੇ ॥ ਅੱਖਲ ਧਰਮੰ ॥ ਅਲੱਖ ਕਰਮੰ ॥੭੫॥
 ਸਰਬੰ ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਭਾਨੇ ॥ ਸਰਬੰ ਮਾਨੇ ॥੭੬॥
 ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥੭੭॥
 ਸਰਬੰ ਦੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਕਾਲੇ ॥ ਸਰਬੰ ਪਾਲੇ ॥੭੮॥

ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੋਨਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਦੇਵ,
 ਅਭੇਵ ਆਦਿ ਉਦਾਰ ॥ ਸਰਬ ਪਾਲਕ . ਸਰਬ ਘਾਲਕ, ਸਰਬ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਾਲ ॥
 ਜੱਤ੍ਰੂ ਤੱਤ੍ਰੂ ਬਿਰਾਜਹੀ, ਅਵਧੂਤ ਰੂਪ ਰਿਸਾਲ ॥੭੯॥ ਨਾਮ ਠਾਮ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ,
 ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੋਨਿ ਆਦਿ ਅਸੇਖ ॥
 ਦੇਸ ਔਰ ਨ ਭੇਸ ਜਾਕਰ, ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ ॥ ਜੱਤ੍ਰੂ ਤੱਤ੍ਰੂ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ,
 ਹੁਇ ਫੈਲਿਓ ਅਨੁਰਾਗ ॥੮੦॥ ਨਾਮ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਪੇਖਤ, ਧਾਮ ਹੁੰ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥
 ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨ, ਸਦੈਵ ਮਾਨਤ ਤਾਹਿ ॥ ਏਕ ਮੂਰਤਿ ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ,
 ਕੀਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥ ਖੇਲ ਖੇਲ ਅਖੇਲ ਖੇਲਨ, ਅੰਤ ਕੋ ਫਿਰਿ ਏਕ ॥੮੧॥

ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ, ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇਬ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ,
 ਸੁ ਜਾਨਈ ਕਿਹ ਜੇਬ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰਿ, ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥
 ਚੱਕ੍ਰ ਬੱਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਚਤੁਰ ਚੱਕ, ਮਾਨਹੀ ਪੁਰ ਤੀਨ ॥੮੨॥ ਲੋਕ ਚਉਦਹ ਕੇ ਬਿਖੈ,
 ਜਗ ਜਾਪਹੀ ਜਿਹ ਜਾਪ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ, ਬਾਪਿਓ ਸਬੈ ਜਿਹ ਬਾਪ ॥
 ਪਰਮ ਰੂਪ ਪੁਨੀਤ ਮੂਰਤਿ, ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਬਿਸੂ ਰਚਿਓ ਸੁਯੰਭਵ,
 ਗੜਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੮੩॥ ਕਾਲ ਹੀਨ, ਕਲਾ ਸੰਜੁਗਤਿ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸ ॥
 ਧਰਮ ਧਾਮ ਸੁ ਭਰਮ ਰਹਤ, ਅਭੂਤ ਅਲੱਖ ਅਭੇਸ ॥ ਅੰਗ ਰਾਗ ਨ ਰੰਗ ਜਾਕਹਿ,
 ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਨਾਮ ॥ ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਦੁਸਟ ਭੰਜਨ, ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਕਾਮ ॥੮੪॥
 ਆਪਿ ਰੂਪ ਅਮੀਕ ਅਨ ਉਸਤਤਿ, ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਵਧੂਤ ॥ ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ,
 ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਸੂਤ ॥ ਅੰਗ ਹੀਨ ਅਭੰਗ ਅਨਾਤਮ, ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥
 ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸਰਬ ਘਾਇਕ, ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਤਿਪਾਰ ॥੮੫॥ ਸਰਬ ਗੰਤਾ ਸਰਬ ਹੰਤਾ,
 ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੇਖ ॥ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨਹੀ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ॥
 ਪਰਮ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਕਹਿ, ਨੇਤ ਭਾਖਤ ਨਿਤ ॥ ਕੋਟਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ. ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ,

ਨ ਆਵਈ ਵਹੁ ਚਿਤਿ ॥੮੯॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਨੰਗ ॥੯੦॥
 ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅਨਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥੯੧॥
 ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ॥ ਭਾਨਾਨ ਭਾਨ ॥ ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਪਮਾ ਮਹਾਨ ॥੯੨॥
 ਇੰਦ੍ਰਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ॥ ਬਾਲਾਨ ਬਾਲ ॥ ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥ ਕਾਲਾਨ ਕਾਲ ॥੯੩॥
 ਅਨਭੂਤ ਅੰਗ ॥ ਆਭਾ ਅਭੰਗ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥੯੪॥
 ਮੁਨਿ ਗਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮ ॥ ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡ ॥੯੫॥
 ਆਲਿਸਜ ਕਰਮ ॥ ਆਦ੍ਰਿਸਜ ਧਰਮ ॥ ਸਰਬਾ ਭਰਣਾਢਯ ॥ ਅਨਭੰਡ ਬਾਢਯ ॥੯੬॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥ ਅਪਾਰੇ ॥੯੭॥
 ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀਅੰ ॥ ਨਿਨਾਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥੯੮॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਕਰਤਾ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਹਰਤਾ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨੇ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਨੇ ॥੯੯॥

ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਭਰਤੀ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਲੇ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਕਾਲੇ ॥੯੬॥
 ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਸੇ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਵਾਸੇ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਮਾਨਯੈ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨਯੈ ॥੯੭॥
ਚਾਚਰੀ ਡੰਦ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਨ ਭਿਤ੍ਰੈ ॥੯੮॥ ਨ ਕਰਮੰ ॥
 ਨ ਕਾਏ ॥ ਅਜਨਮੰ ॥ ਅਜਾਏ ॥ ੧੦੦॥ ਨ ਚਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈ ॥
 ਪਵਿਤ੍ਰੈ ॥ ੧੦੧॥ ਪ੍ਰਿਖੀਸੈ ॥ ਅਦੀਸੈ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸੈ ॥ ਅਕ੍ਰਿਸੈ ॥ ੧੦੨॥

ਭਗਵਤੀ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਥਤੇ ॥

ਕਿਆਛਿਜਦੇਸੈ ॥ ਕਿਆਭਿਜਭੇਸੈ ॥ ਕਿਆਰੰਜਕਰਮੈ ॥ ਕਿਆਭੰਜਭਰਮੈ ॥ ੧੦੩॥
 ਕਿਆਭਿਜਲੋਕੈ ॥ ਕਿਆਦਿਤਸੋਕੈ ॥ ਕਿਅਵਧੂਤਬਰਨੈ ॥ ਕਿਬਿਡੂਤਕਰਨੈ ॥ ੧੦੪॥
 ਕਿਰਾਜੰਪ੍ਰਭਾਹੈਂ ॥ ਕਿਧਰਮੰਧੁਜਾਹੈਂ ॥ ਕਿਆਸੋਕਬਰਨੈ ॥ ਕਿਸਰਬਾਅਭਰਨੈ ॥ ੧੦੫॥
 ਕਿਜਗਤਕ੍ਰਿਤੀਹੈਂ ॥ ਕਿਛੜੁਛੜੀਹੈਂ ॥ ਕਿਬ੍ਰਹਮੰਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿਅਨਭਉਅਨੂਪੈ ॥ ੧੦੬॥
 ਕਿਆਦਿਅਦੇਵਹੈਂ ॥ ਕਿਆਪਿਅਭੇਵਹੈਂ ॥ ਕਿਚਿਤੁਬਿਹੀਨੈ ॥ ਕਿਏਕੈਅਧੀਨੈ ॥ ੧੦੭॥
 ਕਿਰੋਜੀਰਜਾਕੈ ॥ ਰਹੀਮੈਰਿਹਾਕੈ ॥ ਕਿਪਾਕਬਿਐਬਹੈਂ ॥ ਕਿਗੈਬੁਲਗੈਬਹੈਂ ॥ ੧੦੮॥
 ਕਿਅਫਵਲਗੁਨਾਹਹੈਂ ॥ ਕਿਸਾਹਾਨਸਾਹਹੈਂ ॥ ਕਿਕਾਰਨਕੁਨਿੰਦਹੈਂ ॥

ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈ ॥੧੦੯॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਰਮਿ ਕਰੀਮ ਹੈ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਿੰ ਕਲੀ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਿੰ ਦਲੀ ਹੈ ॥੧੧੦॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗਉਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਉਨੈ ॥੧੧੧॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਜੈ ॥੧੧੨॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਲੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਹੋ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾਹੋ
 ॥੧੧੩॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਲੈ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪਾਲੈ ॥੧੧੪॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਹੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਖੀ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੇਖੀ ॥੧੧੫॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸੋਖੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੋਖੈ ॥੧੧੬॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਣੈ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥੧੧੭॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਾਣਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਪਯੈ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਬਾਪਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੈ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੈ ॥੧੧੯॥ ਕਿ ਸਰਬਿੰ ਕਲੀਮੈ ॥ ਕਿ ਪਰਮਿ ਫਹੀਮੈ ॥

ਕਿ ਆਕਲ ਅਲਾਮੈ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਮੈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਵਜੂ ਹੈ ॥
 ਤਮਾਮੁਲ ਰੁਜੂ ਹੈ ॥ ਹਮੇਸ਼ਲ ਸਲਾਮੈ ॥ ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੈ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਗਨੀਮੁਲ ਸਿਕਸਤੈ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਪਰਸਤੈ ॥ ਬਿਲੰਦੁਲ ਮਕਾਨੈ ॥ ਜਿਮੀਨੁਲ ਜਮਾਨੈ
 ॥ ੧੨੨ ॥ ਤਮੀਜੁਲ ਤਮਾਮੈ ॥ ਰੁਜੂਅਲ ਨਿਧਾਨੈ ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਅਜੀਮੈ ॥
 ਰਜਾਇਕ ਯਕੀਨੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਅਨੇਕੁਲ ਤਰੰਗ ਹੈ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈ ਅਭੰਗ ਹੈ ॥
 ਅਜੀਜੁਲ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ ॥ ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ਼ ਹੈ ॥ ੧੨੪ ॥ ਨਿਰੁਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਡ੍ਰਿਮੁਕਤਿ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈ ॥ ਸੁਜੁਗਤਿ ਸੁਧਾ ਹੈ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਸਦੈਵੰ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਭੇਦੀ ਅਨੂਪ ਹੈ ॥ ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜ਼ ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜ਼ ਹੈ
 ॥ ੧੨੬ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈ ॥ ਸਦੈਵਲ ਅਕਾਮ ਹੈ ॥ ਨਿਬਾਧ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਅਗਾਧਿ ਹੈ ਅਨੂਪ ਹੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸਰੂਪੈ ॥
 ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਡ੍ਰਿਭੰਗੀ ਡ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ੧੨੮ ॥ ਡ੍ਰਿਬਰਗੰ ਡ੍ਰਿਬਾਧੇ ॥ ਅਗੰਜੇ ਅਗਾਧੇ ॥
 ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁ ਸਰਬਾ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਡ੍ਰਿਭੁਗਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਅਛਿਜ਼ ਹੈ ਅਛੂਤ ਹੈ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਉਲ ਪ੍ਰਵਾਸ ਹੈ ॥ ੧੩੦ ॥

ਨਿਰੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜ਼ਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ੧੩੧ ॥
 ਨਿਰੁਕਤ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਨਉਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥
 ਪ੍ਰਜ਼ਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ੧੩੨ ॥ **ਚਾਚਰੀ ਡੰਦ** ॥ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥
 ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ੧੩੩ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥
 ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ੧੩੪ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬੈ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਧੂਤ ਹੈਂ ॥ ੧੩੫ ॥
 ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥ ੧੩੬ ॥
 ਅਭਗਤ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਕਤ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਅਲਿੱਖ ਹੈਂ ॥ ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ ॥ ੧੩੮ ॥
 ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥ ੧੩੯ ॥
 ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ੧੪੦ ॥
 ਅਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦ ਹੈਂ ॥ ੧੪੧ ॥

ਚਰਪਟ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਰੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥ ੧੪੨ ॥

ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੁ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੁ ॥ ੧੪੩ ॥
ਸਰਬੰ ਕਰਮੁ ॥ ਸਰਬੰ ਧਰਮੁ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਮੁਕਤਾ ॥ ੧੪੪ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਨੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੪੫ ॥
ਪ੍ਰਮਾਖੰ ਪ੍ਰਮਾਖੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ॥ ਅਗਾਧਿ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਿਭਾਧਿ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੪੬ ॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੇ ॥ ੧੪੭ ॥
ਨ ਪੋਤ੍ਰੈ ਨ ਪੁਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਤਾਤੈ ਨ ਮਾਤੈ ॥ ਨ ਜਾਤੈ ਨ ਪਾਤੈ ॥ ੧੪੮ ॥
ਨਿਸਾਰਕੰ ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੇ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਆਜਾ ਹੈਂ ॥ ੧੪੯ ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸ਼ਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥
ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੦ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਚਰਾਗ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੫੨ ॥

ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈ ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਸਿਕੰਨ ਹੈ ॥
 ਹਿਰਾਸੁਲ ਫਿਕੰਨ ਹੈ ॥ ੧੫੩ ॥ ਕਲੰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ॥
 ਅਰੰਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈ ॥ ਰਜਾਇਕ ਰਹੀਮ ਹੈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾ ਹੈ ॥
 ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ॥ ੧੫੫ ॥
 ਕਿ ਸਰਬੁਲ ਗਵੰਨ ਹੈ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਰਵੰਨ ਹੈ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ ਹੈ ॥
 ਸਮਸਤੁਲ ਅਜੀਜ ਹੈ ॥ ੧੫੬ ॥ ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ ਹੈ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈ ॥
 ਅਦੇਸੁਲ ਅਲੇਖ ਹੈ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਅਭੇਖ ਹੈ ॥ ੧੫੭ ॥ ਜਿਮੀਨੁਲ ਜਮਾ ਹੈ ॥
 ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾ ਹੈ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈ ॥ ਕਿ ਜੁਰਅਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈ ॥ ੧੫੮ ॥
 ਕਿ ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ॥ ਕਿ ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਬਿਛੂਤ ਹੈ ॥ ੧੫੯ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈ ॥
 ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ ਹੈ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈ ॥ ੧੬੦ ॥

ਮਧੁਭਾਰ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮਾ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਮੁਦਾਮਾ॥ ਅਰਿ ਬਰ ਅਗੰਜਾ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ॥ ੧੬੧॥

ਅਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨ ਸਲਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਅਰੰਡ ॥ ਬਰ ਨਰ ਅਮੰਡ ॥ ੧੯੨ ॥
 ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮੁਦਾਮ ॥ ੧੯੩ ॥
 ਅਨਛਿਜ ਅੰਗ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਦਾਰ ॥ ੧੯੪ ॥
 ਜਲ ਬਲ ਅਮੰਡ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਅਭੰਡ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮਹੰਤ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਬਿਅੰਤ ॥ ੧੯੫ ॥
 ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਪਿ੍ਰਤ ਧਰ ਧੁਰਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਏਕੈ ਸਦਾਹੁ ॥ ੧੯੬ ॥
 ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ॥ ਕਥਨੀ ਅਨਾਦਿ ॥ ਖਲ ਖੰਡ ਖਿਆਲ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਅਕਾਲ ॥ ੧੯੭ ॥
 ਘਰ ਘਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਿਤ ਚਰਨ ਨਾਮ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਗਾਤ ॥ ਆਜਿਜ ਨ ਬਾਤ ॥ ੧੯੮ ॥
 ਅਨੰਝ ਗਾਤ ॥ ਅਨਰੰਜ ਬਾਤ ॥ ਅਨਟੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਨਠਟ ਅਪਾਰ ॥ ੧੯੯ ॥
 ਆਡੀਠ ਧਰਮ ॥ ਅਤਿ ਢੀਠ ਕਰਮ ॥ ਅਣਬੂਣ ਅਨੰਤ ॥ ਦਾਤਾ ਮਹੰਤ ॥ ੧੭੦ ॥

ਹਰਿ ਬੋਲਮਨਾ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿਘਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ਮਹਿ ਮੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ੧੭੧ ॥
 ਜਗਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਲਿ ਕਾਰਨ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਉਬਾਰਨ ਹੈਂ ॥ ੧੭੨ ॥
 ਪਿ੍ਰਤ ਕੇ ਧਰਨ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕਰਨ ਹੈਂ ॥ ਮਨ ਮਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ੧੭੩ ॥

ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥੧੭੪॥
 ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਸੂੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਜਗਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥੧੭੫॥
 ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਪਰ ਤੇ ਪਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥੧੭੬॥
 ਅਜਪਾ ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਬਪਾ ਬਪ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੭॥
 ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀ ਧ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੮॥
 ਅਮਿਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੯॥
 ਅਜਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਨਰ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਘਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੦॥
 ਬਿਸੂੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਫਿਪ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੧॥
 ਭਵ ਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਰਿਪੁ ਤਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਨ ਹੈਂ ॥੧੮੨॥
 ਅਕਲੰ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਹੈਂ ॥੧੮੩॥
 ਪਰਮਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮ ਹੈਂ ॥ ਆਤਮ ਬਸ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ ਹੈਂ ॥੧੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ, ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ, ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥

ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ, ਨਮੋ ਤੇਜ਼ ਤੇਜੇ ॥ ਨਮੋ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦੇ, ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥ ੧੮੫ ॥
 ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ, ਤਾਮਸੰ, ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਤੰ, ਅਤਤੰ. ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ, ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ, ਨਮੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ ॥ ੧੮੬ ॥
 ਨਮੋ ਜੁਧ ਜੁਧੇ, ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ, ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥
 ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤਾ, ਨਮੋ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ, ਅਨਾਦੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਕਲੰਕਾਰ ਰੂਪੇ, ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥ ਨਮੋ ਆਸ ਆਸੇ, ਨਮੋ ਬਾਂਕ ਬੰਕੇ ॥
 ਅਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ, ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ, ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥ ੧੮੮ ॥

ਏਕ ਅਛੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥ ੧੮੯ ॥
 ਅਭੂ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥ ੧੯੦ ॥
 ਅਗੰਜ ॥ ਅਭੰਜ ॥ ਅਲੱਖ ॥ ਅਭੱਖ ॥ ੧੯੧ ॥
 ਅਕਾਲ ॥ ਦਿਆਲ ॥ ਅਲੇਖ ॥ ਅਭੇਖ ॥ ੧੯੨ ॥
 ਅਨਾਮ ॥ ਅਕਾਮ ॥ ਅਗਾਹ ॥ ਅਢਾਹ ॥ ੧੯੩ ॥

ਅਨਾਥੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਮੋਨੀ ॥ ੧੯੪ ॥
 ਨ ਰਾਗੇ ॥ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨ ਰੂਪੇ ॥ ਨ ਰੇਖੇ ॥ ੧੯੫ ॥
 ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਰੰਜੇ ॥ ਅਲੇਖੇ ॥ ੧੯੬ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਰੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥
 ਨਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਸੁ ਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੭ ॥
 ਸਦਾ ਸੱਚਿਦਾ ਨੰਦ, ਸਤ੍ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥
 ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ, ਰਾਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ, ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥ ੧੯੮ ॥
 ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਖੰਭਵ ਸੁਭੰ, ਸਰਬਦਾ. ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
 ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੯ ॥

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਰੇ ਮਨ, ਐਸੋ ਕਰਿ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥

ਬਨ ਸੇ ਸਦਨ, ਸਬੈ ਕਰਿ ਸਮਝੁ, ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਤ ਕੀ ਜਟਾਂ, ਜੋਗ ਕੋ ਮੱਜਨੁ, ਨੇਮ ਕੇ ਨਖਨ ਬਢਾਓ ॥

ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ, ਆਤਮ ਉਪਦੇਸਹੁ, ਨਾਮ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਓ ॥੧॥

ਅਲਪ ਅਹਾਰ, ਸੁਲਪ ਸੀ ਨਿੰਦਾ, ਦਯਾ ਛਿਮਾ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਹਿਬੈ, ਹੈ ਬੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤਿ ॥੨॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੰਕਾਰ ਲੋਭ ਹਠ, ਮੋਹ ਨ ਮਨ ਸੋ ਲਖਾਵੈ ॥

ਤਬ ਹੀ ਆਤਮ ਤਤ ਕੋ ਦਰਸੇ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥੩॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਰੇ ਮਨ, ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਓ ॥

ਸਿੰਝੀ ਸਾਚ, ਅਕਪਟ ਕੰਠਲਾ, ਧਿਆਨ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਾਂਤੀ ਗਹੁ ਆਤਮ ਬਸਿ ਕਰ ਕੀ, ਭਿੱਛਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰੰ ॥

ਬਾਜੇ ਪਰਮ ਤਾਰ ਤਤੁ ਹਰਿ ਕੋ, ਉਪਜੈ ਰਾਗ ਰਸਾਰੰ ॥੧॥
 ਉਘਟੈ ਤਾਨ ਤਰੰਗ ਰੰਗਿ ਅਤਿ, ਗਿਆਨ ਗੀਤ ਬੰਧਾਨੰ ॥
 ਚਕਿ ਚਕਿ ਰਹੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ, ਛਕਿ ਛਕਿ ਬਯੋਮ ਬਿਵਾਨੰ ॥੨॥
 ਆਤਮ ਉਪਦੇਸ ਭੇਸੁ ਸੰਜਮ ਕੋ, ਜਾਪ ਸੁ ਅਜਪਾ ਜਾਪੇ ॥
 ਸਦਾ ਰਹੈ ਕੰਚਨ ਸੀ ਕਾਂਖਾ, ਕਾਲ ਨ ਕਬਹੂ ਬਖਾਪੇ ॥੩॥੨॥
ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਗ ਲਾਗੋ ॥
 ਸੇਵਤ ਕਹਾਂ, ਮੋਹ ਨਿੰਦਾ ਮੈ, ਕਬਹੂ ਸੁਚਿਤ ਹੈ ਜਾਗੋ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ ॥**
 ਅੰਰਨ ਕਹਾ ਉਪਦੇਸਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧ ਨ ਲਾਗੋ ॥
 ਸਿੰਚਤ ਕਹਾ ਪਰੇ ਬਿਖਿਖਨ ਕਹ, ਕਬਹੂ ਬਿਖੈ ਰਸ ਤਜਾਗੋ ॥੧॥
 ਕੇਵਲ ਕਰਮ ਭਰਮ ਸੇ ਚੀਨਹੁ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਅਨੁਰਾਗੋ ॥
 ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੋ, ਪਰਮ ਪਾਪ ਤਜਿ ਭਾਗੋ ॥੨॥
 ਜਾਂ ਤੇ ਦੂਖ ਪਾਪ ਨਹਿ ਭੇਟੈ, ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਾਗੋ ॥
 ਜੌ ਸੁਖ ਚਾਹੋ, ਸਦਾ ਸਭਨ ਕੋ, ਤੈ ਹਰਿ ਕੇ ਰਸ ਪਾਗੋ ॥੩॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੂ, ਤੈ ਕਹ ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਨੀਲ ਕੰਠ ਨਰ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ, ਨੀਲ ਬਸਨ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਆਮੀ, ਪਾਵਨ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ ॥
 ਮਾਧਵ ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਮਧੁ ਮਰਦਨ, ਮਾਨ ਮੁਕੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥
 ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿੰਦਾ ਬਿਨੁ, ਨਿਰਬਿਖ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਕਾਲ ਤੈ ਦਰਸੀ, ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ਕਾਰੀ ॥੨॥
 ਧਨੁਰ ਪਾਨ ਧ੍ਰਿਤ ਮਾਨ ਧਰਾਧਰ, ਅਨਿਬਿਕਾਰ ਅਸਿ ਧਾਰੀ ॥
 ਹੈ ਮਤਿ ਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ, ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੩॥੧॥੪॥
 ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਣ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਕਰਤਾਰ, ਨ ਕਿਰਤਮ ਮਾਨੇ ॥
 ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤਿੰਹ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਆਨਿ ਜਗਤ ਮੈ, ਦਸਕ ਅਸੁਰ ਹਰਿ ਘਾਏ ॥
 ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਇ ਸਭਨ ਕਰੁ, ਆਪਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਹਾਏ ॥੧॥
 ਭੰਜਨ ਗੜਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਸੋ ਕਿਮ ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਯੋ ॥

ਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇ ਅਸਿ ਕੋ, ਘਾਇ ਬਚਾਇ ਨ ਆਯੋ ॥੨॥
 ਕੈਸੇ ਤੋਹਿ ਤਾਰਿ ਹੈ ਸੁਨਿ ਜੜ, ਆਪ ਢੁਬਿਯੋ ਭਵ ਸਾਗਰ ॥
 ਛੁਟਿਹੋਂ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਤਬ ਹੀ, ਰਾਹੇ ਸਰਨਿ ਜਗਤਾਗਰ ॥੩॥੧॥ਪਾ॥
ਖਿਆਲ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਮਿੜ੍ਹ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ, ਹਾਲ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ॥
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਰੋਗੁ ਰਜਾਈਆਂ ਦਾ ਓਢਣ, ਨਾਗ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਰਹਣਾ ॥
 ਸੂਲ ਸੁਰਾਹੀ ਖੰਜਰੁ ਪਿਯਾਲਾ, ਬਿੰਗ ਕਸਾਈਯਾਂ ਦਾ ਸਹਣਾ ॥
 ਯਾਰੜੇ ਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਸੱਖਰੁ ਚੰਗਾ, ਭਠ ਖੇਡਿਆਂ ਦਾ ਰਹਣਾ ॥੧॥੧॥ਈ॥
ਤਿਲੰਗ ਕਾਢੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਕੇਵਲ, ਕਾਲਈ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨੰਤਿ ਮੂਰਤਿ, ਗੜੁਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੧॥ **ਰਹਾਊ ॥**
 ਨਿੰਦ ਉਸਤਤਿ ਜਉਨ ਕੇ ਸਮ, ਸਤ੍ਰੁ ਮਿੜ੍ਹ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਕਉਨ ਬਾਟ ਪਰੀ ਤਿਸੈ, ਪਥ ਸਾਰਥੀ ਰਥ ਹੋਇ ॥੧॥
 ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਂਕਰ, ਪੁੜ੍ਹ ਪੌੜ੍ਹ ਮੁਕੰਦ ॥
 ਕਉਨ ਕਾਜ ਕਹਾਹਿਗੇ, ਤੇ ਆਨਿ ਦੇਵਕਿ ਨੰਦ ॥੨॥

ਦੇਵ ਦੈਤ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ, ਜਿਹੁ ਕੀਨ ਸਰਬ ਪਸਾਰ ॥
 ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੈਨ ਕੋ, ਮੁਖ ਲੇਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰ ॥੩॥੧॥੭॥
ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਸੋ ਕਿਮ, ਮਾਨਸ ਰੂਪ ਕਹਾਏ ॥
 ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਸਾਧ ਕਰ ਹਾਰੇ, ਕਖੋਹੂੰ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਏ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥
 ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਧੂਆ ਸੇ, ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹਾਰ ਹਠ ਛੌਡਿਓ, ਤਦਪਿ ਧਿਆਨ ਨ ਆਏ ॥੧॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਤੇ, ਨੇਤਹ ਨੇਤ ਕਹਾਏ ॥
 ਸੂਫ਼ਮ ਤੇ ਸੂਫ਼ਮ ਕਰ ਚੀਨੇ, ਬਿਧਨ ਬਿਧ ਬਤਾਏ ॥੨॥
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਸਭੈ ਸਜਿ, ਏਕ ਅਨੇਕ ਸਦਾਏ ॥
 ਸੋ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਬਾਚੇ, ਜੋ ਹਰਿ ਸਰਣ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥੧॥੮॥
ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਏਕ ਬਿਨ, ਦੂਸਰ ਸੋ ਨ ਚਿਨਾਰ ॥
 ਭੰਜਨ ਗੜਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ, ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਜੋ ਅਤਿ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ, ਬਹੁ ਬਿਧ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾਈ ॥

ਪਾਨ ਬਕਿਓ ਪਾਹਿਨ ਕਹ ਪਰਸਤ, ਕਛੁ ਕਰ ਸਿੱਧ ਨ ਆਈ ॥੧॥
 ਅੱਛਤ ਧੂਪ ਦੀਪ ਅਰਪਤ ਹੈ, ਪਾਹਨ ਕਛੁ ਨ ਖੈ ਹੈ ॥
 ਤਾ ਮੈ ਕਹਾਂ ਸਿਧ ਹੈ ਰੇ ਜੜ, ਤੋਹਿ ਕਛੁ ਬਰ ਦੈ ਹੈ ॥੨॥
 ਜੌ ਜਿਥ ਹੋਤ, ਤੌ ਦੇਤ ਕਛੁ ਤੁਹਿ, ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕੇਵਲ ਏਕ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ, ਯੌ ਨਹਿ ਕਤਹਿ ਉਧਾਰ ॥੩॥੧॥੯॥
ਰਾਗ ਦੇਵਰਾਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ, ਨ ਬਾਚਨ ਪੈ ਹੈ ॥
 ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਜਾਂਹਿ ਬਸ ਕੀਨੇ, ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਲੈ ਹੈ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ ॥**
 ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਉਬਾਰ ਨ ਸਕ ਹੈ, ਜਾਕਰ ਨਾਮ ਰਟੈ ਹੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰ ਸੁਰਜ ਸਸਿ, ਤੇ ਬਸਿ ਕਾਲ ਸਬੈ ਹੈ ॥੧॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ ਮਤ, ਜਾਕਹ ਨੇਤ ਕਹੈ ਹੈ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਫਿੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਕਲਪ ਬਹੁ, ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਨ ਐ ਹੈ ॥੨॥
 ਜਾਂਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨਹਿ ਜਨਿਯਤ, ਸੋ ਕਿਮ ਸਿਖਾਮ ਕਹੈ ਹੈ ॥
 ਛੁਟਹੋ ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਬਹੀ, ਤਾਂਹਿ ਚਰਨ ਲਪਟੈ ਹੈ ॥੩॥੨॥੧੦॥

(੧੬) ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥) ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰਿਯੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ, ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥
 ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ, ਸੁਧ ਸੁਧਾਦਿਕ, ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
 ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ, ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ, ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤ, ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ, ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰ ਤੇ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ, ਏਕ ਰੱਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
 ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ, ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ, ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ, ਪੌਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ, ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ, ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ, ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਏਤੇ ਭਏ, ਤੋ ਕਹਾ ਭਏ ਭੁਪਤ, ਅੰਤ ਕੈ, ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਂਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥
 ਜੀਤ ਫਿਰੈ, ਸਬ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੋ, ਬਾਜਤ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
 ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ, ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਹਿੰਸਤ ਹੀ, ਹਖ ਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
 ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ, ਕਉਨ ਰਾਨੈ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ, ਅੰਤ ਕਉ, ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥

ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਨ, ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥
 ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ, ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥
 ਸੁਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ, ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ, ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
 ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ, ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ, ਹੱਲੇ ਨ ਹਲੈਂਗੇ ॥
 ਤੋਰ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ, ਤਿਆਗ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥੨੫॥
 ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ, ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੁਆ ॥
 ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੁਆ ॥
 ਗਾੜੇ ਗੜਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ, ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚੱਕ ਚਾਰ ਲਵੁਆ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰ ਨਾਇਕ, ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੁਆ ॥੬॥੨੬॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥

ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ, ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥
 ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ, ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥
 ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗ, ਸੱਤ੍ਰ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ ॥੧॥੨੭॥
 ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ, ਜੈਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ, ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ, ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ, ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ, ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ, ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ, ਅੰਤ ਫਸੇ, ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥
 ਜੇ ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈ ਪਗ, ਤੇ ਨਰ, ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
 ਕਹਾ ਭਯੋ, ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੂੰਦ ਕੈ, ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ, ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
 ਨ੍ਹਾਤ ਫਿਰਿਓ, ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਨ, ਲੋਕ ਗਇਓ, ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
 ਬਾਸੁ ਕੀਓ, ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
 ਸਾਚੁ ਕਹੋ, ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ, ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀਓ, ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
 ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰ, ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
 ਕਾਹੂੰ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ, ਕਾਹੂੰ ਪਛਾਹ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥

ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੈ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕਉ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥
 ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਗਇਓ ਸਭਹੀ ਜਗੁ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥
ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਯੇ ॥ ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ, ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥
 ਪੱਛ ਪਸੁ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ, ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥
 ਪੇਖਤ ਹੈ, ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਮੈ; ਕਲ ਕੇ, ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ, ਦੇਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥੧॥੨੪੩॥
 ਦਾਹਤ ਹੈ, ਦੁਖ ਦੇਖਨ ਕੈ, ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ, ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ॥
 ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ, ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥
 ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥
 ਰੋਜ਼ੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ, ਰਾਜਕ ਰੋਖ, ਰੂਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜ਼ੀ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥੨੪੪॥
 ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ, ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ, ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ, ਭ੍ਰਮ ਸਿਉ ਭਰਮਾਏ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਹਸੇਬ ਥਕੇ ਕਰ, ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥

ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੂਭਾਉ ਬਿਨਾ, ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥੨੪੫॥
 ਆਦਿ ਅਨੰਤ, ਅਗਾਧ ਅਦੈਖ, ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥
 ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਾਤਮ ਆਪ, ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ, ਅਛਿਦ੍ਰ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਲੋਗਾਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ, ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ, ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏ ਹੈ ॥੪॥੨੪੬॥
 ਕਾਮ ਨ, ਕ੍ਰੋਧ ਨ, ਲੋਭ ਨ, ਮੋਹ ਨ; ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ ਕੈ ਹੈ ॥
 ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੈ ਤਨ, ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੇਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਅਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮੀਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮਾਨ ਕੋ ਦੈ ਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਕੋ ਡੋਲਤ ਹੈ, ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈ ਹੈ ॥੫॥੨੪੭॥
 ਰੋਗਾਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਾਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਾਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
 ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਾਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੇ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ, ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥੨੪੮॥

ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ, ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ; ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੁ ਕੋ; ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ, ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥
 ਖੋਜ ਬਕੇ, ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ; ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥੨੪੯॥
 ਨਾਰਦ ਸੇ, ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ; ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ, ਸਭਹੂ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ; ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ; ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ, ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਰੋ, ਤਿਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈ; ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜੁ, ਸਭੈ ਜਗ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫੦॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ; ਅਭੇਦ ਨਿਪਾਨ, ਸਭੈ ਪਚਹਾਰੇ ॥
 ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ, ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ, ਰੇਖ ਨ; ਰੰਗ ਨ, ਸਾਕ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥
 ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ; ਅਦੂਖ ਜਪਿਓ, ਤਿਨਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥੨੫੧॥
 ਤੀਰਥ ਕੋਟ, ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ; ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ, ਮਹਾ ਬਿਤ ਧਾਰੇ ॥

ਦੇਸ ਫਿਰਿਓ, ਕਰਿ ਭੇਸ ਤਪੋ ਧਨ; ਕੇਸ ਧਰੇ, ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਆਸਨ ਕੋਟ, ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ; ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਯਾਸ, ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨ, ਅੰਤ ਕੇ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

੧੯ ਸ੍ਰੈਯਾ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਬਿਧਨਾ, ਸੋਈ ਪਾਯਤੁ ਮਿਸੂ ਜੂ, ਸੋਕ ਨਿਵਾਰੋ ॥
 ਮੇਰੋ ਕਛੂ ਅਪਰਾਧੁ ਨਹੀ, ਰਾਯੋ ਯਾਦ ਤੇ ਭੂਲ, ਨਹ ਕੋਪੁ ਚਿਤਾਰੋ ॥
 ਬਾਗੋ ਨਿਹਾਲੀ ਪਠੈ ਦੈ ਹੋਂ ਆਜੂ, ਭਲੇ ਤੁਮ ਕੋ, ਨਿਹਚੈ ਜੀਆ ਧਾਰੋ ॥
 ਛੜ੍ਹੀ ਸਭੈ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿੱਪਨ ਕੇ, ਇਨਹੂ ਪੈ ਕਟਾਛ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਨਿਹਾਰੋ ॥੧॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਜਿਤੇ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਦਾਨ ਕਰੇ ॥
 ਅਘ ਅਉਘ ਟਰੇ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫੁਨ ਧਾਮ ਭਰੇ ॥
 ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਲਈ, ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭ ਸਤ੍ਤੁ ਮਰੇ ॥
 ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਜੇ ਹਮ ਹੈਂ, ਨਹੀ ਮੋ ਸੇ ਗਰੀਬ ਕਰੋਰ ਪਰੇ ॥੨॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਇਨ ਹੀ ਕੀ ਭਾਵਤ, ਅਉਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਹਾਤ ਨ ਜੀ ਕੋ ॥
 ਦਾਨ ਦਖੋ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਭਲੋ, ਅਰੁ ਆਨ ਕੋ ਦਾਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀਕੋ ॥
 ਆਗੈ ਫਲੈ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਦਖੋ, ਜਗ ਮੈ, ਜਸੁ ਅਉਰ ਦਖੋ ਸਭ ਫੀਕੋ ॥
 ਮੋ ਗ੍ਰਹ ਮੈ, ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਤੇ, ਸਿਰ ਲਉ, ਧਨ ਹੈ ਸਬ ਹੀ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ॥੩॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਚਟ ਪਟਾਇ ਚਿਤ ਮੈ ਜਰਯੋ, ਤ੍ਰਿਣ ਜਿਖੋਂ ਕੁਧਤ ਹੋਇ ॥
ਖੇਜ ਰੋਜ ਕੇ ਹੇਤ ਲਗ, ਦਖੋ ਮਿਸ੍ਰੂ ਜੂ ਰੋਇ ॥੧੮॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜਾਗਤਿ ਜੋਤਿ ਜਪੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ, ਏਕੁ ਬਿਨਾ ਮਨਿ ਨੈਕ ਨ ਆਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਸਜੈ, ਬ੍ਰਤ ਰੋਰ ਮੜ੍ਹੀ ਮਠ ਭੂਲ ਨ ਮਾਨੈ ॥
ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਦਯਾ ਤਪ ਸੰਜਮ, ਏਕੁ ਬਿਨਾਂ ਨਹਿ ਏਕ ਪਛਾਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਜਗੈ ਘਟ ਮੈਂ, ਤਬ ਖਾਲਿਸ ਤਾਹਿੰ ਨਖਾਲਿਸ ਜਾਨੈ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹੱਥ ਧਰਿਓ, ਉਹ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਘਟ ਕੀ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਯੋ ਹੈ, ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਛਟਕੀ ॥
ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮ ਚੀਨਯੋ, ਫੋਰਿ ਦਈ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਮਟਕੀ ॥
ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਯਾਗ ਦਯੋ ਹੈ, ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਸੇਂ ਅਟਕੀ ॥

(੨੧੬)

੧੮ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਸੈਯਾ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਤਬ੍ਰਤ, ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਅਜੈ ਹੈ ॥
 ਦਾਨ ਦਖਾ ਦਮ ਸੰਜਮ ਨੇਮ, ਜਤਬ੍ਰਤ ਸੀਲ ਸੁਬਿਤ ਅਬੈ ਹੈ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦ ਅਨਾਹਦ, ਆਪਿ ਅਦ੍ਵੇਖ ਅਭੇਖ ਅਭੈ ਹੈ ॥
 ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਅਰੇਖ ਜਗਾਰਦਨ, ਦੀਨ ਦਖਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਹੈ ॥੧॥
 ਆਦਿ ਅਦ੍ਵੇਖ ਅਭੇਖ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ, ਸੱਤਿ ਸਰੂਪ ਸੁ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
 ਪੂਰ ਰਹਯੋ ਸਭ ਹੀ ਘਟ ਕੈ ਪਟ, ਤੱਤ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਵ ਪ੍ਰਨਾਸੀ ॥
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਗਾਦਿ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ, ਫੈਲ ਰਹਯੋ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਬਾਸੀ ॥
 ਦੀਨ ਦਖਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ, ਆਦਿ ਆਜੋਨ ਅਜੈ ਅਬਨਾਸੀ ॥੨॥
 ਆਦਿ ਅਭੇਖ ਅਛੇਦ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਬੇਦ ਕਤੇਬਨਿ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਦੀਨ ਦਖਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ, ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਬੈ ਘਟ ਛਾਯੋ ॥
 ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਗਣੇਸ ਮਹੇਸੁਰ, ਗਾਹਿ ਫਿਰੈ ਸੁਤਿ ਬਾਹ ਨ ਆਯੋ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਅਗੂੜ ਇਸੋ ਪ੍ਰਭ, ਤੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਜਿ ਕਹੋ ਬਿਸਰਾਯੋ ॥੩॥
 ਅੱਚੁਤ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਸੱਤ ਸਰੂਪ ਸਦੈਵ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜਾਇ ਜਗ ਬਿਨੁ, ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਪਰੰਪਰ ਮਾਨੇ ॥
 ਸਿੱਧ ਸੂਖੰਭੂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਬੈ ਜਗ, ਏਕ ਹੀ, ਠੌਰ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਰੰਕ ਕਲੰਕ ਬਿਨਾ ਹਰਿ, ਤੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਰਣ ਤੇ ਨ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥੪॥
 ਅੱਛਰ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਸੱਤ ਸਦੈਵ ਤੁਹੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ, ਸਬ ਕੈ ਸਦ ਪੇਟ ਕੌ ਪੋਖਨਹਾਰਾ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ, ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਅੰਰ ਜਹਾਂਨ ਨਿਦਾਨ ਕਛੂ ਨਹਿ, ਏ ਸੁਥਹਾਨ ਤੁਹੀ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥੫॥
 ਆਦਿ ਅਗਾਧਿ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ, ਅਲੇਖ ਅਜੇਅ ਅਨਾਹਦ ਜਾਨਾ ॥
 ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਤੁਹੀ, ਸਬ ਹੁੰ ਸਬ ਠੌਰਨ ਮੈ ਮਨੁਮਾਨਾ ॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਮਣੀਧਰ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ, ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਪਛਾਨਾ ॥
 ਦੀਨ ਦਖਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੋ, ਕਛੂ ਭੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਨ ਜਾਨਾ ॥੬॥

ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਤੱਬਿੜ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੁਹੀ ਉਪਜਾਯੋ ॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵਨ ਦੇਵ ਮਹੀਧਰ, ਭੂਤ ਭਵਾਨ ਵਹੀ ਠਹਰਾਯੋ ॥
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਬਿਲੋਕ ਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਅਗੂੜਿ ਇਸੋ ਪ੍ਰਭ, ਤੋਹਿ ਕਹੋ ਕਿਹਿ ਆਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥੧॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਮਹੀਧਰ ਨਾਗਨ, ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬਡੋ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ, ਗੁਨ ਗਾਇ ਥਕੇ ਪੈ ਤੇ ਜਾਇ ਨ ਚੀਨੋ ॥
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਰ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ, ਜਿਹਿ ਸੋ ਸਬ ਕੇ ਚਿਤ ਚੀਨੋ ॥
 ਪੂਰ ਰਹੀ ਮਹਿਮੋ ਮਹਿਮਾ, ਮਨ ਮੈ, ਤਿਹਿ ਆਨ ਮੁੜੈ ਕਹਿ ਦੀਨੋ ॥੮॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਹਯੋ ਤਿੰਹਿ, ਸਿੱਧ ਸਮਾਧਿ ਸਬੈ ਕਰਿ ਹਾਰੇ ॥
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੀਚਾਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥
 ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ, ਧੂਆ ਸੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਅਜਾਮਲ ਤਾਰੇ ॥
 ਨਾਮੁ ਉਚਾਰ ਤਰੀ ਗਨਿਕਾ, ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ ਬੀਚਾਰ ਹਮਾਰੇ ॥੯॥
 ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਸਿੱਧ ਸੂਰੂਪ ਸਬੋ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ॥

ਗੰਧੂਬ ਜੱਛ ਮਹੀਧਰ ਨਾਗਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਚਹੂੰ ਚਕ ਜਾਨਯੋ ॥
 ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ, ਅਰੁ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਦੁਹੂੰ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਯੋ ॥
 ਚਿੱਤ ਅਗਖਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸੁਖੰਭਵ, ਕੌਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨਿਦਾਨ ਭੁਲਾਨਯੋ ॥੧੦॥
 ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਠੋਕ ਬਧੇ ਉਰ ਠਾਕੁਰ, ਕਾਹੂੰ ਮਹੇਸ ਕੌ ਏਸ ਬਖਾਨਯੋ ॥
 ਕਾਹੂੰ ਕਹਿਯੋ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮੈ ਹਰਿ, ਕਾਹੂੰ ਮਸੀਤ ਕੈ ਬੀਚ ਪ੍ਰਮਾਨਯੋ ॥
 ਕਾਹੂੰ ਨੇ ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕਹੁ, ਕਾਹੂੰ ਮਨੈ ਅਵਤਾਰਨ ਮਾਨਯੋ ॥
 ਫੇਕਟ ਧਰਮ ਬਿਸਾਰ ਸਬੈ, ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਕਉ, ਕਰਤਾ ਜੀਅ ਜਾਨਯੋ ॥੧੧॥
 ਜੋ ਕਹੋ ਰਾਮ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਤਿ, ਕਾਹੇ ਕੌ ਕੌਸਲ ਕੁਖ ਜਖੋ ਜੂ ॥
 ਕਾਲ ਹੁ ਕਾਨ੍ਹ ਕਹੈ ਜਿਹਿ ਕੌ, ਕਿਹ ਕਾਰਣ ਕਾਲ ਤੇ ਦੀਨ ਭਖੋ ਜੂ ॥
 ਸੰਤ ਸਰੂਪ ਬਿਬੈਰ ਕਹਾਇ, ਸੁ ਕਿਝੋ ਪਥ ਕੋ ਰਥੁ ਹਾਂਕ ਧਯੋ ਜੂ ॥
 ਤਾਹੀ ਕੋ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਿ ਕੈ, ਜਿਹ ਕੋ ਕੋਊ ਭੇਦੁ ਨ ਲੇ ਨ ਲਯੋ ਜੂ ॥੧੨॥
 ਕਿਝੋ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਹੈ, ਕਿਹ ਕਾਜ ਤੇ ਬੱਧਕ ਬਾਣ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਅਉਰ ਕੁਲੀਨ ਉਧਾਰਤ ਜੋ, ਕਿਹ ਤੇ ਅਪਨੋ ਕੁਲ ਨਾਸੁ ਕਰਾਯੋ ॥

ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਕਹਾਇ ਕਰੋ, ਕਿਮ ਦੇਵਕਿ ਕੇ ਜਠਰੰਤਰ ਆਯੋ ॥
 ਤਾਤ ਨ ਮਾਤ ਕਰੈਂ ਜਿਹ ਕੋ, ਤਿਹ ਕਿਖੋਂ ਬਸੁਦੇਵਹਿ ਬਾਪੁ ਕਹਾਯੋ ॥੧੩॥
 ਕਾਹੇ ਕੌ ਏਸ ਮਹੇਸਹਿ ਭਾਖਤ, ਕਾਹਿ ਦਿਜੇਸ ਕੋ ਏਸ ਬਖਾਨਯੋ ॥
 ਹੈ ਨ ਰਘੂਸ ਜਦੂਸ ਰਮਾਪਤਿ, ਤੈਂ ਜਿਨ ਕੌ ਬਿਸੂਨਾਬ ਪਛਾਨਯੋ ॥
 ਏਕ ਕੌ ਛਾਡਿ ਅਨੇਕ ਭਜੈਂ, ਸੁਕਦੇਵ ਪਰਾਸਰ ਬਖਾਸ ਝੁਠਾਨਯੋ ॥
 ਫੈਕਟ ਧਰਮ ਸਜੇ ਸਬਹੀ, ਹਮ ਏਕ ਹੀ ਕੌ ਬਿਧ ਨੈਕ ਪ੍ਰਮਾਨਯੋ ॥੧੪॥
 ਕੋਊ ਦਿਜੇਸ ਕੌ ਮਾਨਤ ਹੈ, ਅਰੁ ਕੋਊ ਮਹੇਸ ਕੌ ਏਸ ਬਤੈ ਹੈ ॥
 ਕੋਊ ਕਹੈ ਬਿਸਨੋ ਬਿਸਨਾਇਕ, ਜਾਹਿ ਭਜੇ ਅਘ ਉਘ ਕਟੈ ਹੈ ॥
 ਬਾਰ ਹਜਾਰ ਬਿਚਾਰ ਅਰੇ ਜੜ, ਅੰਤ ਸਮੈ ਸਬਹੀ ਤਜਿ ਜੈ ਹੈ ॥
 ਤਾਂਹੀ ਕੋ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਹੀਏ, ਜੋ ਥੇ ਅਬ ਹੈ ਅਰੁ ਆਗੈ ਉੰ ਹੈ ਹੈ ॥੧੫॥
 ਕੋਟਕ ਇੰਦ੍ਰ ਕਰੇ ਜਿਹ ਕੇ, ਕਈ ਕੋਟਿ ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਬਨਾਇ ਖਪਾਯੋ ॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫ਼ਨਿੰਦ੍ਰ ਧਰਾਧਰ, ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਹਿ ਜਾਤਿ ਗਨਾਯੋ ॥
 ਆਜ ਲਗੇ ਤਪੁ ਸਾਧਤ ਹੈਂ, ਸਿਵਊ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਛ ਪਾਰ ਨ ਪਾਯੋ ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਯੋ ਜਿਂਹ, ਸੋਊ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮੋਹਿ ਬਤਾਯੋ ॥੧੯॥
 ਧਜਾਨ ਲਗਾਇ ਠਗਿਓ ਸਬ ਲੋਗਾਨ, ਸੀਸ ਜਟਾਂ ਨਖ ਹਾਥ ਬਢਾਏ ॥
 ਲਾਇ ਬਿਭੂਤ ਫਿਰਯੋ ਮੁਖ ਉਪਰਿ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਬੈ ਡਹਕਾਏ ॥
 ਲੋਭ ਕੇ ਲਾਗੈ ਫਿਰਯੋ ਘਰ ਹੀ ਘਰ, ਜੋਗ ਕੇ ਨਯਾਸ ਸਬੈ ਬਿਸਰਾਏ ॥
 ਲਾਜ ਗਈ ਕਛੁ ਕਾਜੁ ਸਰਯੋ ਨਹਿ, ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰ੍ਰਭੁ ਪਾਨ ਨ ਆਏ ॥੧੮॥
 ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਿੰਭ ਕਰੈ ਮਨ ਮੂਰਖ, ਡਿੰਭ ਕਰੈ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੈ ਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਗ ਠਗੇ ਠਗ ਲੋਗਨਿ, ਲੋਗ ਗਯੋ ਪਰਲੋਗ ਗਵੈ ਹੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਖਾਲ ਕੀ ਠੌਰ ਜਹਾ, ਤਿੰਹਿ ਠੌਰ ਬਿਖੈ ਤੁਹਿ ਠੌਰ ਨ ਐ ਹੈ ॥
 ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾਂ ਜੜ, ਭੇਖ ਕੇ ਕੀਨੇ ਅਲੇਖ ਨ ਪੈ ਹੈ ॥੧੮॥
 ਕਾਹੇ ਕਉ ਪੂਜਤ ਪਾਹਨ ਕਉ, ਕਛੁ ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥
 ਤਾਹੀ ਕੋ ਪੂਜ ਪ੍ਰ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਕੈ, ਜਿਂਹ ਪੂਜਤ ਹੀ ਅਘ ਉਘ ਮਿਟਾਹੀ ॥
 ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਬੰਧਨ ਜੇਤਕ, ਨਾਮ ਕੇ ਲੇਤ ਸਬੈ ਛੁਟਿ ਜਾਹੀ ॥
 ਤਾਹੀ ਕੋ ਧਜਾਨੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸਦਾ, ਇਨ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਕਰੇ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ॥੧੯॥

ਫੇਕਟ ਧਰਮ ਭਯੋ ਫਲ ਹੀਨ, ਜੁ ਪੂਜ ਸਿਲਾ ਜੁਗਿ ਕੋਟ ਗਵਾਈ ॥
 ਸਿੱਧ ਕਹਾ ਸਿਲ ਕੇ ਪਰਸੇ, ਬਲ ਬਿੱਧ ਘਟੀ ਨਵ ਨਿੱਧ ਨ ਪਾਈ ॥
 ਆਜੁ ਹੀ ਆਜੁ ਸਮੇ ਜੁ ਬਿਤਿਯੋ, ਨਹਿ ਕਾਜਿ ਸਰਿਯੋ ਕਛ ਲਾਜਿ ਨ ਆਈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸ ਸੁ ਬੈਸ ਗਵਾਈ ॥੨੦॥
 ਜੋ ਜੁਗ ਤੈਂ ਕਰ ਹੈਂ ਤਪੁਸਾ, ਕਛ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨ ਪਾਹਨ ਕੈ ਹੈਂ ॥
 ਹਾਥਿ ਉਠਾਇ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਸੋ ਜੜ, ਤੋਹਿ ਕਛ ਬਰਦਾਨੁ ਨ ਦੈ ਹੈਂ ॥
 ਕਉਨ ਭਰੋਸ ਭਯਾ ਇਹ ਕੇ, ਕਹੁ ਭੀਰ ਪਰੀ ਨਹਿ ਆਨਿ ਬਚੈ ਹੈਂ ॥
 ਜਾਨੁ ਰੇ ਜਾਨੁ ਅਜਾਨ ਹਠੀ, ਇਹ ਫੇਕਟ ਧਰਮ ਸੁ ਭਰਮ ਗਵੈ ਹੈਂ ॥੨੧॥
 ਜਾਲ ਬਧੇ ਸਬਹੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ, ਕੋਊ ਰਾਮ ਰਸੂਲ ਨ ਬਾਚਨ ਪਾਏ ॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਧਰਾਪਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਉਪਾਇ ਮਿਟਾਏ ॥
 ਅੰਤ ਮਰੈ ਪਛੁਤਾਇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰਿ, ਜੇ ਜਗ ਮੈ ਆਵਤਾਰ ਕਹਾਏ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਲੈਲ ਇਕੇਲ ਹੀ ਕਾਲ ਕੇ, ਲਾਗਤ ਕਾਹਿ ਨ ਪਾਇਨ ਧਾਏ ॥੨੨॥
 ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਇਓ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਗਹਿ ਦੰਡ ਕਰਮੰਡਲ ਭੂਮ ਭੁਮਾਨਯੋ ॥

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸਦਾ ਮਿਵਜੂ, ਸਬ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਭਇਆ ਹਮ ਜਾਨਯੋ ॥
 ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਮਿਟ ਗਯੋ ਜਗ, ਯਾਂਹੀ ਤੇ ਤਾਹਿ ਸਬੋ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕੇ ਭੇਦ ਸਬੈ ਤਜਿ, ਕੇਵਲ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਮਾਨਯੋ ॥੨੩॥
 ਕਾਲ ਗਯੋ ਇਨ ਕਾਮਨ ਸਿਉ ਜੜ, ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੀਐ ਨ ਚਿਤਾਰਯੋ ॥
 ਲਾਜ ਕੋ ਛਾਡਿ ਨ੍ਰਿਲਾਜ ਅਰੇ, ਤਜਿ ਕਾਜਿ ਅਕਾਜ ਕੋ ਕਾਜ ਸਵਾਰਯੋ ॥
 ਬਾਜ ਬਨੇ ਗਜ ਰਾਜ ਬਡੇ, ਖਰ ਕੋ ਚੜਿਬੈ ਚਿਤ ਬੀਚ ਬਿਚਾਰਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਲਾਜ ਹੀ ਲਾਜ ਤੈਂ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਯੋ ॥੨੪॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਪੜੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ, ਭੇਦ ਕਛੂ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥
 ਪੂਜਤ ਠੌਰ ਅਨੇਕ ਫਿਰਯੋ, ਪਰ ਏਕ ਕਬੈ ਹੀਯ ਮੈ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥
 ਪਾਹਨ ਕੈ ਅਸਥਾਲਘ ਕੋ, ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ਫਿਰਯੋ ਕਛੂ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ, ਅਗੂੜ ਪ੍ਰਭੂ ਤਜਿ, ਆਪਨ ਹੂੜ, ਕਹਾਂ ਉਰਝਾਯੋ ॥੨੫॥
 ਜੋ ਜੁਗਿਯਾਨ ਕੇ ਜਾਇ ਉਠਿ ਆਸੂਮ, ਗੋਰਖ ਕੋ ਤਿਹਿ ਜਾਪੁ ਜਪਾਵੈ ॥
 ਜਾਇ ਸੰਨਯਾਸਨ ਕੇ ਤਿਹਿ ਕੈ, ਕਹ ਦੱਤ ਹੀ ਸੱਤ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

ਜੋ ਕੋਊ ਜਾਇ ਤੁਰੱਕਨ ਮੈ, ਮਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਦੀਨ ਤਿਸੈ ਗਹਿ ਲਜਾਵੈ ॥
 ਆਪਹਿ ਬੀਚ ਗਨੈ ਕਰਤਾ, ਕਰਤਾਰ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ॥੨੬॥
 ਜੋ ਜੁਰੀਆਨ ਕੇ ਜਾਇ, ਕਹੈਂ ਸਬ ਜੋਗਾਨ ਕੋ, ਗ੍ਰਹ ਮਾਲ ਉਠੈ ਦੈ ॥
 ਜੋ ਪਰੋ ਭਾਜਿ ਸੰਨਯਾਸਨ ਦੈ, ਕਹੈਂ ਦੱਤ ਕੇ ਨਾਮ ਪੈ, ਧਾਮ ਲੁਟੈ ਦੈ ॥
 ਜੋ ਕਰਿ ਕੋਊ ਮਸੰਦਨ ਸੌਂ, ਕਹੈਂ ਸਰਬ ਦਰਬ ਲੈ ਮੋਹਿ ਅਬੈ ਦੈ ॥
 ਲੇਉ ਹੀ ਲੇਉ ਕਹੈਂ ਸਬ ਕੋ ਨਰ, ਕੋਊ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਇ ਹਮੈ ਦੈ ॥੨੭॥
 ਜੋ ਕਰਿ ਸੇਵ ਮਸੰਦਨ ਕੀ, ਕਹੈ ਆਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਸਬੈ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ॥
 ਜੋ ਕਛੁ ਮਾਲ ਤਵਾਲਖ ਸੌ, ਅਬ ਹੀ ਉਠਿ ਭੇਟ ਹਮਾਰੀ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥
 ਮੇਰੋ ਈ ਧਯਾਨ ਧਰੋ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ, ਭੁਲ ਕੈ ਅਉਰ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੀਜੈ ॥
 ਦੀਨੇ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨੇ ਭਜਿ ਰਾਤਹਿ, ਲੀਨੇ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਨੈਕੁ ਪ੍ਰਸੀਜੈ ॥੨੮॥
 ਆਂਖਨ ਭੀਤਰਿ ਤੇਲ ਕੌਂ ਡਾਰ, ਸੁ ਲੋਗਾਨ ਨੀਗੁ ਬਹਾਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥
 ਜੋ ਧਨਵਾਨੁ ਲਖੈਂ ਨਿਜ ਸੇਵਕ, ਤਾਹੀ ਪਰੋਸਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਮਾਵੈ ॥
 ਜੋ ਧਨ ਹੀਨ ਲਖੈਂ ਤਿਹੁੰ ਦੇਤ ਨ, ਮਾਂਗਾਨ ਜਾਤ ਮੁਖੋ ਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਲੂਟਤ ਹੈ ਪਸੁ ਲੋਗਨ ਕੋ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨੯॥
 ਅਂਖਨ ਮੀਚ ਰਹੈ ਬਕ ਕੀ ਜਿਮ, ਲੋਗਨ ਏਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਨਿਆਤ ਫਿਰਯੋ ਸਿਰੁ ਬੱਧਕ ਜਖੋ, ਅਸ ਧਿਆਨ ਬਿਲੋਕ ਬਿੜਾਲ ਲੱਜਾਯੋ ॥
 ਲਾਗਿ ਫਿਰਯੋ ਧਨ ਆਸ ਜਿਤੈ ਤਿਤ, ਲੋਗ ਰਾਯੋ ਪਰਲੋਗ ਗਵਾਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਾਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਧਮ ਕੇ ਕਾਮ ਕਹਾ ਉਰਝਾਯੋ ॥੩੦॥
 ਫੈਕਟ ਕਰਮ ਦਿੜਾਤ ਕਹਾ, ਇਨ ਲੋਗਨ ਕੌ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਐ ਹੈ ॥
 ਭਾਜਤ ਕਾ ਧਨ ਹੇਤ ਅਰੇ, ਜਮ ਕਿੰਕਰ ਤੇ ਨਹ ਭਾਜਨ ਪੈ ਹੈ ॥
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਲਿੱਤ੍ਰ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰ ਸਬੈ, ਉਹਾ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਕੋਊ ਸਾਖ ਨ ਦੈ ਹੈ ॥
 ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਅਕੇਲੋਈ ਜੈ ਹੈ ॥੩੧॥
 ਤੇ ਤਨ ਤਜਾਗਤ ਹੀ ਸੁਨ ਰੇ ਜੜ, ਪ੍ਰੇਤ ਬਖਾਨ ਤ੍ਰਿਆ ਭਜਿ ਜੈ ਹੈ ॥
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਮਿੱਤ੍ਰ ਸਖਾ, ਇਹ ਬੇਗ ਨਿਕਾਰਹੁ ਆਇਸੁ ਦੈ ਹੈ ॥
 ਭਉਨ ਭੰਡਾਰ ਧਰਾ ਗੜ ਜੇਤਕ, ਛਾਡਤ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਗਾਨ ਕਰੈ ਹੈ ॥
 ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਅਕੇਲੋਈ ਜੈ ਹੈ ॥੩੨॥

(੫੮੧)

(ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਅਵਤਾਰ ਵਿਚੋਂ ਸੋਲਾਂ ਸ੍ਰੈਯੇ ॥)

ਸ੍ਰੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ ਬਿਨਾਸਨ ਕਉ, ਕਲਿਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਤੁਰਕੱਛਿ ਤੁਰੰਗ ਸਪੱਛ ਬਡੇ, ਕਰਿ ਕਾਢ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੰਪਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਨਿਕਸੇ ਜਿਮ ਕੇਹਰਿ ਪਰਬਤ ਤੇ, ਤਥ ਸੋਭ ਦਿਵਾਲਖ ਪਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਾਂਗੇ ॥੧॥੧੪੧॥

ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾ ਲਖ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਲਜਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਅਰਿ ਮਾਰ ਸੁਧਾਰ ਕੈ ਟਾਰ ਘਣੇ, ਬਹੁਰੌ ਕਲਿ ਧਰਮ ਚਲਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰ ਲੈ ਹੈਂ ਕਰ ਦੈ, ਦੁਖ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਾਂਗੇ ॥੨॥੧੪੨॥

ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ, ਰਣਿ ਜੀਤ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਖਲ ਟਾਰ ਹਜਾਰ ਕਰੋਰ ਕਿਤੇ, ਕਲਕੀ ਕਲਿ ਕ੍ਰਿਤਿ ਬਢਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ ਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤ ਧਰਮ ਦਿਸਾ, ਲਖ ਪਾਪਨ ਪੁੰਜ ਪਰਾਵਹਾਂਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਾਂਗੇ ॥੩॥੧੪੩॥

ਛੀਨ ਮਹਾ ਦਿਜ ਦੀਨ ਦਸਾ ਲਖ, ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਰਿਸਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਖਗ ਕਾਢ ਅੰਡੀਂਗ ਨਿਸੰਗ ਹਠੀ, ਰਣ ਰੰਗ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਰਿਪ ਜੀਤ ਅਜੀਤ ਅਭੀਤ ਬਡੇ, ਅਵਨੀ ਪੈ ਸਬੈ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੪੪॥
 ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਮਹੇਸ ਗਨੇਸ, ਨਿਸੇਸ ਭਲੇ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਗਣ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਜਖ ਸੱਦ ਨਨੱਦ ਸੁਨਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਨਰ ਨਾਰਦ ਤੁੰਬਰ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ, ਸੁ ਬੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਜਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੪੫॥
 ਤਾਲ ਮਿਦੰਗ ਮੁਚੰਗ ਉਪੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸੇ ਨਾਦ ਸੁਨਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਡਫ ਬਾਰ ਤਰੰਗ ਰਬਾਬ ਤੁਰੀ, ਰਣ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ਬਜਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਗਣ ਦੁੰਦਭ ਢੋਲਨ ਘੋਰ ਘਨੀ, ਸੁਨ ਸਤ੍ਰ ਸਬੈ ਮੁਰਛਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੪੬॥
 ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਕਮਾਨ ਸੁਰੰਗ, ਦੁਰੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਹਾਵਹਿੰਗੇ ॥

ਬਰਛੀ ਅਰੁ ਬੈਰਖ ਬਾਨ ਧੁਜਾ ਪਟ, ਬਾਤ ਲਗੇ ਫਹਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਗਣ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਸੁ ਕਿੰਨਰ ਸਿੱਧ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਬੈ ਜਸੁ ਗਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੪੧॥
 ਕਉਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਟਾਰੀ ਕਮਾਨ, ਸੁਰੰਗ ਨਿਖੰਗ ਛਕਾਵਹਗੇ ॥
 ਬਰਛੀ ਅਰੁ ਢਾਲ ਰਦਾ ਪਰਸੋ, ਕਰ ਸੂਲ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਭੁਮਾਵਹਗੇ ॥
 ਅਤਿ ਕੁਧਤ ਹੈ ਰਣ ਮੂਰਧਨ ਮੋ, ਸਰ ਓਘ ਪ੍ਰਓਘ ਚਲਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੪੨॥
 ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਮਹਾਂ ਛਬ, ਦੁੱਜਨ ਦੇਖ ਪਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਜਿਮ ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਹੈ ਪਤੂਆ, ਸਬ ਆਪਨ ਹੀ ਉਡਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥
 ਬਚਿ ਹੈ ਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤ ਧਰਮ ਦਸਾ, ਕਹੁੰ ਪਾਪ ਨ ਢੂਢਤ ਪਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੪੩॥
 ਛੂਟਤ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨਿ ਕੇ, ਰਣ ਛਾਡਿ ਭਟਵਾ ਭਹਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਗਣ ਬੀਰ ਬਿਤਾਲ ਕਰਾਲ ਪ੍ਰਭਾ, ਰਣ ਮੂਰਧਨ ਮੱਧਿ ਸੁਹਾਵਹਗੇ ॥

ਗਣਿ ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਮ੍ਰਿੰਧ ਸਨੈ, ਕਰਿ ਉਚਾਇ ਕੈ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੦॥
 ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾਂ, ਅੰਗ ਦੇਖ ਅਨੰਗ ਲਜਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਸਦਾ, ਸਬ ਠਉਰ ਸਬੈ ਠਹਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਵ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੌ, ਕਲਿਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੧॥
 ਭੂਮ ਕੋ ਭਾਰ ਉਤਾਰ ਬਡੇ, ਬਡ ਆਛ ਬਡੀ ਛਬ ਪਾਵਹਗੇ ॥
 ਖਲ ਟਾਰ ਜੁਝਾਰ ਬਰਿਆਰ ਹਠੀ, ਘਨ ਘੋਖਨ ਜਿਉ ਘਹਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਕਲ ਨਾਰਦ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਜੈਪੜ੍ਹ ਧਰੱਤ੍ਰ੍ਹ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੨॥
 ਝਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁਝਾਰ ਬਡੇ, ਰਣ ਮੱਧ ਮਹਾ ਛਬ ਪਾਵਹਗੇ ॥
 ਧਰ ਲੁਖ ਪਲੁਖ ਬਿਖਾਰ ਘਣੀ, ਘਨ ਕੀ ਘਟ ਜਿਉ ਘਹਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਚਤੁਰਾਨਨ ਰੁਦ੍ਰ ਚਰਾਚਰ ਜੇ, ਜਖ ਸੱਦ ਨਨੱਦ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ॥

ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੩॥
 ਤਾਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਉਚਾਨ ਧੁਜਾ, ਲਖ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਤ੍ਰੁਮਾਵਹਗੇ ॥
 ਕਲਰੀ ਗਜਗਾਹ ਗਦਾ ਬਰਛੀ, ਗਹਿ ਪਾਣ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਤ੍ਰੁਮਾਵਹਗੇ ॥
 ਜਗ ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ ਬਿਨਾਸਨ ਕਉ, ਕਲਕੀ ਕਲਿ ਧਰਮ ਚਲਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੪॥
 ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਜਾਨ ਭੁਜਾ, ਰਣਿ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ਦਿਖਾਵਹਗੇ ॥
 ਪ੍ਰਿਤ ਮਾਨ ਸੁਜਾਨ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰੱਭਾ, ਲਖ ਬਿਓਮ ਬਿਵਾਨ ਲਜਾਵਹਗੇ ॥
 ਗਣਿ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੇਤ ਪਰੀ, ਮਿਲ ਜੀਤ ਕੈ ਰੀਤ ਗਵਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੫॥
 ਬਾਜਤ ਡੰਕ ਅਤੰਕ ਸਮੈ, ਰਣ ਰੰਗ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵਹਗੇ ॥
 ਕਮਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਗਦਾ ਬਰਛੀ, ਕਰਿ ਸੂਲ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਤ੍ਰੁਮਾਵਹਗੇ ॥
 ਰਣ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਰਣ ਦੇਖ ਸਬੈ ਰਹਸਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੬੦॥੧੫੬॥

੧੮ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਪੁਰਾਣ ਲਿਖਜਤੇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਾਂਗ ਸਰੋਹੀ ਸੈਫ ਅਸ, ਤੀਰ ਤੁਪਕ ਤਰਵਾਰ ॥ ਸੱਤ੍ਰਾਂਤਕ ਕਵਚਾਂਤਿ ਕਰ,

ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰ ॥੧॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਾਰਾਧਰੀ, ਸੈਫ ਸੂਲ ਜਮਦਾਢ ॥

ਕਵਚਾਂਤਕ ਸੱਤ੍ਰਾਂਤ ਕਰ, ਤੇਗ ਤੀਰ ਧਰਬਾਢ ॥੨॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੈ ਖੜਗ,

ਤੁਪਕ ਤਬਰ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੈਹਥੀ, ਯਹੈ ਹਮਾਰੈ ਪੀਰ ॥੩॥

ਤੀਰ ਤੁਹੀ ਸੈਥੀ ਤੁਹੀ, ਤੁਹੀ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਜੋ ਜਪੈ,

ਭਏ ਸਿੰਘ ਭਵ ਪਾਰ ॥੪॥ ਕਾਲ ਤੁਹੀ ਕਾਲੀ ਤੁਹੀ, ਤੁਹੀ ਤੇਗ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥

ਤੁਹੀਂ ਨਿਸਾਨੀ ਜੀਤ ਕੀ ਆਜੁ ਤੁਹੀ ਜਗਬੀਰ ॥੫॥ ਤੁਹੀ ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਤਬਰ,

ਤੂੰ ਨਿਖੰਗ ਅਰੁ ਬਾਨ ॥ ਤੁਹੀ ਕਟਾਰੀ ਸੇਲ ਸਭ, ਤੁਮਹੀ ਕਰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੬॥

ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਤੁਮਹੀ ਸਿਪਰ, ਤੁਮਹੀ ਕਵਚ ਨਿਖੰਗ ॥ ਕਵਚਾਂਤਕ ਤੁਮਹੀ ਬਨੇ,

ਤੁਮ ਬਖਾਪਕ ਸਰਬੰਗ ॥੭॥ ਸ੍ਰੀ ਤੂੰ ਸਭ ਕਾਰਨ ਤੁਹੀ, ਤੂੰ ਬਿੱਦਯਾ ਕੋ ਸਾਰ ॥

ਤੁਮ ਸਭ ਕੋ ਉਪਰਾਜਹੀ, ਤੁਮਹੀ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ॥੮॥ ਤੁਮਹੀ ਦਿਨ ਰਜਨੀ ਤੁਹੀ,

ਤੁਮਹੀ ਜੀਅ ਨ ਉਪਾਇ ॥ ਕਉਤਕ ਹੇਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਤਿਨ ਮੌਂ ਬਾਦ ਬਢਾਇ ॥੯॥
 ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੈ ਖੜਗ, ਸੈਫ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ॥ ਰੱਛ ਕਰੋ ਹਮਰੀ ਸਦਾ,
 ਕਵਚਾਂਤਕ ਕਰਵਾਰ ॥੧੦॥ ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਦਾੜੁ ਜਮ, ਤੂੰ ਬਿਛੂਓ ਅਰੁ ਬਾਨ ॥
 ਤੋ ਪਤਿ ਪਦ ਜੇ ਲੀਜੀਐ, ਰੱਛ ਦਾਸ ਮੁਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧੧॥ ਬਾਂਕ ਬਜ੍ਹੂ ਬਿਛੂਓ ਤੁਹੀਂ,
 ਤੁਹੀਂ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥ ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਸੈਹਬੀਂ, ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰਿ ॥੧੨॥
 ਤੁਮੀ ਗੁਰਜ ਤੁਮਹੀ ਗਦਾਂ, ਤੁਮਹੀਂ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਮੌਰੀ ਸਦਾ,
 ਰੱਛ ਕਰੋ ਸਰਬੰਗ ॥੧੩॥ ਛੁਰੀ ਕਲਮ ਰਿਪ ਕਰਦ ਭਨਿ, ਖੰਜਰ ਬੁਗਦਾ ਨਾਇ ॥
 ਅਰਧ ਰਿਜਕ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ, ਮੁਹਿ ਤੁਮ ਲੇਹੁ ਬਚਾਇ ॥੧੪॥ ਪ੍ਰਿਖਮ ਉਪਾਵਹੁ,
 ਜਗਤ ਤੁਮ, ਤੁਮਹੀਂ ਪੰਥ ਬਨਾਇ ॥ ਆਪ ਤੁਹੀਂ ਝਗਰਾ ਕਰੋ, ਤੁਮਹੀਂ ਕਰੋ ਸਹਾਇ
 ॥੧੫॥ ਮੱਛ ਕੱਛ ਬਾਰਾਹ ਤੁਮ, ਤੁਮ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ॥ ਨਾਰ ਸਿੰਘ ਬਉਧਾ ਤੁਹੀਂ,
 ਤੁਹੀਂ ਜਗਤ ਕੋ ਸਾਰ ॥੧੬॥ ਤੁਹੀਂ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੁਮ, ਤੁਹੀਂ ਬਿਸਨ ਕੋ ਰੂਪ ॥
 ਤੁਹੀਂ ਪ੍ਰਯਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ, ਤੁਹੀਂ ਆਪ ਹੀ ਭੂਪ ॥੧੭॥ ਤੁਹੀਂ ਬਿਪ੍ਰ ਛੜੀ ਤੁਹੀਂ,
 ਤੁਹੀਂ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰਾਉ ॥ ਸਾਮ ਦਾਮ ਅਰੁ ਡੰਡ ਤੂੰ, ਤੁਮਹੀਂ ਭੇਦ ਉਪਾਉ ॥੧੮॥

ਸੀਸ ਤੁਹੀਂ ਕਾਯਾ ਤੁਹੀਂ, ਤੈਂ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੈਂ ਬਿਦਗਾ ਜਗ ਬਕੜ੍ਹ ਹੁਏ,
 ਕਰੇ ਬੇਦ ਬਖਜਾਨ ॥੧੯॥ ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁ ਖਾਗ੍ਰੂ ਭਨ, ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿਹੋ ਨਾਮ ॥
 ਤੀਰ ਖਤੰਗ ਤਤਾਰਚੇ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੦॥ ਤੈਣੀਰਾਲੈ ਸੜ੍ਹ ਅਰਿ,
 ਮ੍ਰਿਗ ਅੰਤਕ ਸਸ ਬਾਨ ॥ ਤੁਮ ਬੈਰਨ ਪ੍ਰਬਹੈ ਹਨੋ, ਬਹੁਰੋ ਬੱਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੨੧॥
 ਤੁਮ ਪਾਟਸ ਪਾਂਸੀ ਪਰਸ, ਪਰਮ ਸਿਧ ਕੀ ਖਾਨ ॥ ਤੇ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ਭਏ,
 ਦੀਆ ਤਵ ਜਿਹੋ ਬਰਦਾਨ ॥੨੨॥ ਸੀਸ ਸੜ੍ਹ ਅਰਿਆਰ ਅਸ, ਖੰਡੈ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥
 ਸਕ੍ਰ ਸੁਰੇਸਰ ਤੁਮ ਕੀਯੋ, ਭਗਤ ਆਪੁਣੇ ਜਾਨ ॥੨੩॥ ਜਮਧਰ ਜਮਦਾੜਾ ਜਬਰ,
 ਜੋਪਾਂਤਕ ਜਿਹੋ ਨਾਇ ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ, ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ ॥੨੪॥
 ਬਾਂਕ ਬਜ੍ਹੂ ਬਿਛੂਓ ਬਿਸਿਖਿ, ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਸਭ ਰੂਪ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ,
 ਭਏ ਜਗਤ ਕੇ ਭੂਪ ॥੨੫॥ ਸਸੜ੍ਹ ਸੇਰ ਸਮਰਾਂਤ ਕਰਿ, ਸਿੱਪਰਾਰਿ ਸਮਸੇਰ ॥
 ਮੁਕਤ ਜਾਲ ਜਮ ਕੇ ਭਏ, ਜਿਨੈ ਕਹਯੋ ਇਕ ਬੇਰ ॥੨੬॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੱਤ੍ਹ ਅਰਿ,
 ਸਾਰੰਗਾਰਿ ਜਿਹੋ ਨਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਚਿਤ ਬਸੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੭॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਪੁਰਾਣੇ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਉਸਤਤ, ਪ੍ਰਬਹ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧॥

ੴ * * * * (ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨ ਵਿਚੋਂ ਬੇਨਤੀ ਚੈਪਈ) * * * * (੭੮) * * * ੴ

(੧੩੮੫) ੧੮ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ, ਸੁ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥

ਐਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੁਸਰ, ਜਗ ਭੱਛੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ॥ ੩੬੯ ॥

ਜੇ ਪੂਜਾ ਅਸਿਕੇਤੁ ਕੀ, ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥

ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਦੈ, ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥ ੩੬੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੈਤ, ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਤਨ ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ॥

ਬਲ ਅਪਬਲ, ਅਪਨੇ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਰਬ ਠਾਨਿ, ਜਿਥ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ੩੬੮ ॥

ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ, ਛੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ॥

ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੈਂ, ਰਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ, ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀ ॥ ੩੬੯ ॥

ਏਕ ਪਾਂਵ, ਤਜਿ ਜੁੱਧ, ਨ ਭਾਜਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਦੈਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥

ਆਂਤੇ ਰੀਧ, ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ, ਤਉ ਹਠਿ ਭਏ ॥ ੩੭੦ ॥

ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ, ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖਿ ਖੜਗ ਧੁਜ, ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ॥

ਬੀਸ ਸਹੱਸ੍ਰ, ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ, ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ੩੭੧ ॥

ੴ * * * * E:\2-01-2006\Das Granthi (New 06) (78)

ਮਹਾਂਕਾਲ, ਪੁਨਿ ਜਿਧ ਮੈ ਕੋਪਾ ॥ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ॥
 ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ, ਧੁਜਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਤਿਯ ਸੱਤ੍ਰੂ ਕੋ ਸੀਸ, ਉਡਾਯੋ ॥੩੭੨॥
 ਦੁਹੁੰ ਬਿਮਿਖ ਕਰਿ, ਦੈ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਏ, ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਬੱਕ੍ਰ ॥
 ਚਾਰਹਿੰ ਬਾਨ, ਚਾਰ ਹੁੰ ਬਾਜਾ ॥ ਮਾਰ ਦਏ, ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥੩੭੩॥
 ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ, ਕਾਟਸਿ ਮਾਬਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤਿ, ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਬਾ ॥
 ਦੁਤਿਯ ਬਾਨ ਸੌਂ, ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਯੋ, ਅਸਿਧੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥੩੭੪॥
 ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ, ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
 ਪੁਹਪਨ ਬਿਸਟਿ, ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ, ਬਧਾਈ ਦਈ ॥੩੭੫॥
 ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ, ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
 ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੩੭੬॥

ਕਬਜੇ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਚਿੱਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
 ਤਵ ਚਰਨਨ, ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੩੭੭॥

ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ, ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਖੀ ਬਸੈ, ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਜ, ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩੬੮॥
 ਮੇ ਰੱਛਾ, ਨਿਜੁ ਕਰਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥ ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੌ, ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥
 ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੋਰਿ ਭਜਨ ਕੀ, ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩੬੯॥
 ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ, ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਾਊਂ ॥ ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੈ, ਸੁ ਤੁਮਤੇ ਪਾਊਂ ॥
 ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਜ, ਹਮਾਰੇ ਤਾਰਿਯਹਿ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸੱਤ੍ਰੁ, ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਿਯਹਿ ॥੩੭੦॥
 ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੁੜੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ, ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
 ਹੁਜੋ ਸਦਾ, ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਧੁਜ ਜੂ, ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੩੭੧॥
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ, ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਬੰਧੁ, ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥ ਤੁਮਹੋ, ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥੩੭੨॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰਿ, ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ, ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥੩੭੩॥
 ਜਵਨ ਕਾਲ, ਜੋਰੀ ਸਿਵ ਕੀਯੋ ॥ ਬੇਦ ਰਾਜ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਯੋ ॥

ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿੰ, ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੪॥
 ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ, ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ, ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ, ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੫॥
 ਨਮਸਕਾਰ, ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ, ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਸਿਵਕਨ ਕੋ, ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੋ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ, ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਯੋ ॥੩੮੬॥
 ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ, ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ, ਪਛਾਨਤ ॥
 ਚੀਟੀ ਤੇ, ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰਿ ਢੂਲਾ ॥੩੮੭॥
 ਸੰਤਨ ਦੁਖ, ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ, ਸੁਖੀ ॥
 ਏਕ ਏਕ ਕੀ, ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੩੮੮॥
 ਜਬ, ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ, ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਜਬ, ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ, ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੩੮੯॥
 ਜੇਤੇ ਬਦਨ, ਸਿਸ਼ਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂਝਿ, ਉਚਾਰੈ ॥
 ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ, ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ, ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੩੯੦॥

ਨਿਰਕਾਰ, ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨ੍ਹਿਲੰਭ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
 ਤਾਕਾ, ਮੂੜੁ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾਕੈ, ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੩੯੧॥
 ਤਾਕੈ, ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜੁ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥
 ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ, ਸਦਾ ਸਿਵ ॥ ਨਿਰਕਾਰ ਕਾ, ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੩੯੨॥
 ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ, ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਨਤ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
 ਤੁਮਰਾ, ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ, ਪ੍ਰਯਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੩੯੩॥
 ਏਕੈ ਰੂਪ, ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ, ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ॥
 ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੩੯੪॥
 ਕਹੁੰ ਢੂਲਿ, ਰਾਜਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੁੰ ਸਿਮਟਿ, ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥
 ਸਗਰੀ ਸਿਸਟਿ, ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੩੯੫॥
 ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ, ਕਰੋ ॥ ਸਿੱਖਜ ਉਬਾਰਿ, ਅਸਿੱਖਜ ਸੰਘਰੋ ॥
 ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ, ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇਛ, ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੩੯੬॥
 ਜੇ, ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ, ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਮਰੇ ॥

ਪੁਰਖ ਜਵਨ, ਪਗੁ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨਕੇ ਤੁਮ, ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੩੯॥
 ਜੋ ਕਲਿ ਕੌ, ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ, ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਐਹੈ ॥
 ਰੱਛਾ ਹੋਇ, ਤਾਂਹਿਂ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥੩੯॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ, ਤਨ ਜਾਂਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋ ॥ ਤਾਕੇ ਤਾਪ, ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋ ॥
 ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ, ਘਰ ਮੌ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ, ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩੯॥
 ਏਕ ਬਾਰ, ਜਿਨ ਤੁਮੈਂ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ, ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
 ਜਿਨ ਨਰ, ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੇ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ, ਰਹਾ ॥੪੦੦॥
 ਖੜਗਕੇਤ, ਮੈਂ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
 ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੌ, ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ, ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੪੦੧॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ, ਹਮ ਪਰ ਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ, ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
 ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ, ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ, ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੪੦੨॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ, ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਤਤਕਾਲਾ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ, ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ, ਕੋਈ ॥੪੦੩॥

ਅੜਿਲ ॥ ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿੰ, ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥

ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ, ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥

ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੈ, ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥

ਹੋ ਜੋ ਯਾਂਕੀ ਏਕ ਬਾਰ, ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੪੦੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ, ਸਹਸ ਭਣਿੱਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ, ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥

ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ, ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੪੦੫॥੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖ਼ਜਾਨੇ, ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ, ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪੦੫॥੧੫ਪਟ॥ ਅਫਜੂੰ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ, ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥

ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ, ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ,

ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ, ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ,

ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ, ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਰਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ,

ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨੰਦੁ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ,
 ਮਨਿ ਵਜੀਆਂ ਵਾਧਾਈਆਂ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆਂ, ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆਂ ॥
 ਸਬਦੇ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ, ਮਨਿ ਜਿਨੀਂ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ,
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ, ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ,
 ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾਂ ਗਲਾਂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ,
 ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ, ਜਿਸੁ ਦੇਹਿਂ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
 ਸਦਾ ‘ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ’ ਤੇਰੀ, ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ,
 ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ, ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆਂ ॥
 ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ, ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ, ਜਿਨਿ ਇਛਾਂ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆਂ ॥
 ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁਂ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ,
 ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੇ ॥੪॥
 ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ, ਸਬਦ ਵਾਜੇ,
 ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ, ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥
 ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ, ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ,
 ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥
 ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁਂ, ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ,
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉਂ ਨਾਹੀ, ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁਂ, ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ, ਆਨੰਦੁ, ਸਭੁ ਕੌ ਕਹੈ,
 ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ, ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁਂ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ,

ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ, ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ
 ॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿਂ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿਂ ਜਿਸਨੇ,
 ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿਂ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿਂ ਦਹਦਿਸਿ,
 ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ,
 ਜਿਨਾਂ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿਂ ਪਿਆਰੇ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥
 ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ, ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹਿਂ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹਿਂ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ,
 ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ, ਮਨੁ, ਧਨੁ, ਸਭੁ ਸਉਂਪਿ ਗੁਰ ਕਉ,
 ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ, ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਕਖਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ,
 ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ, ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥
 ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ, ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ,
 ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ, ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮਨ ਚੰਚਲ, ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ,

ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ, ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
 ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ, ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉਂ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ,
 ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ, ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮਨ ਪਿਆਰੇ, ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਰੋਚਰਾ,
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋਂ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ, ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੈ ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ, ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥ ਆਖਹਿਂ ਤ ਵੇਖਹਿਂ ਸਭੁ ਤੂਹੈਂ,
 ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈਂ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
 ॥੧੨॥ ‘ਸੁਰਿ ਨਰ’ ‘ਮੁਨਿ ਜਨ’ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ, ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
 ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ, ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ, ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ,
 ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ, ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ, ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
 ਭਰਤਾਂ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਰਤਾਂਹ ਕੇਰੀ, ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥
 ਲਬੁ, ਲੋਭੁ, ਅਹੰਕਾਰੁ, ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ, ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ। ਖੰਨਿਆਹੁਂ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁਂ ਨਿਕੀ,

ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ, ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਚਾਲ ਭਗਤਾਂ, ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉਂ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ,
 ਤਿਵ ਚਲਹਾਂ ਸੁਆਮੀ, ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹਾਂ,
 ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ, ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥
 ਜਿਸਨੇ ਕਬਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ, ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
 ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਜਿਉਂ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ 'ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ', ਸੁਹਾਵਾ ॥
 ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ,
 ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ, ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾਂ,
 ਗਲੀਂ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥
 ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ, ਜਿਨੀਂ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ,
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀਂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ, ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉਂ,
 ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ, ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀਂ ਮੰਨਿ
 ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੇ ਪਵਿਤੁ, ਜਿਨੀਂ ਗੁਰਮੁਖਿ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ, ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ,
 ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ, ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥
 ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ, ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ, ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ,
 ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ, ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ, ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
 ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ, ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਤਿਸਨਾ,
 ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ, ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ, ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ,
 ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ, ਕੂੜੇ ਲਾਰੇ,
 ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ, ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
 ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ, ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ
 ਪਹੁੰਚੈ ਨਾਹੀ, ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ, ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ, ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ,
 ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ, ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ, ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ,

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ
 ॥੨੧॥ ਜੇ ਕੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ, ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰਖੈ ਕੋਈ, ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆਂ ਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀਂ ਭਰਮਿ ਆਵੈ,
 ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀਂ,
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ, ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ, ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ
 ॥੨੨॥ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ, ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ, ਬਾਣੀਆਂ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ,
 ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾਂ ਸਮਾਣੀ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ, ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ, ਜਪਿਂਹੁ ਸਾਰਿਂਗਪਾਣੀ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ, ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ, ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ।
 ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁਂ, ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ,
 ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿਂ ਰਸਨਾ, ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥
 ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ, ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ, ਬੋਲਨਿ ਪਈ ਰਵਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁਂ, ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ,

ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ, ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ, ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥
 ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ, ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ, ਰਤਨੁ ਆਪੇ,
 ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ, ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥
 ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ, ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ,
 ਆਪਿ ਵੇਖੈ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੇੜੇ ਬੰਧਨ, ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ, ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ, ਏਕਸ ਸਿਉँ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
 ਆਪਿ ਕਰਤਾ, ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ,
 ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ, ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥
 ਤਿਹੀਂ ਗੁਣੀਂ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ, ਸੁਤਿਆਂ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਰੇ,
 ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ, ਬੋਲਹਿਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ,
 ਜਿਸਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਰੈ, ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ,
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਨਹੁ ਕਿਉਂ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵੱਡੁ ਦਾਤਾ,
 ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ, ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥ ਓਸਨੇ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ, ਜਿਸ ਨਉ,

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਂਲੀਐ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ,
 ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੇ ਜੇਹੀ, ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
 ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਜੰਮਿਆ, ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ, ਲਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ,
 ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ, ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ
 ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਰੀ, ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ,
 ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ, ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
 ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁਂ, ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ,
 ਤਿਸਨੇ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐਂ, ਵਿਚਹੁਂ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ,
 ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ, ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ,
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ, ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ,
 ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁਂ ਜੀਅਹੁਂ,
 ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁਂ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ, ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥ ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ,
 ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ। ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ, ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ।
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ, ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ, ਬਹੁਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਰੈ ਆਇ ॥
 ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀਂ ਪਾਈਐ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ,
 ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ, ਜਾਂ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ,
 ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ, ਤਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ,
 ਤਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ, ਆਪੇ ਪਿਤਾ, ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ,
 ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ, ਤਾਂ ਚਲਤੁ ਹੋਆ, ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ, ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ, ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ, ਤਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ
 ॥੩੩॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ, ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ,
 ਗਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ, ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥
 ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਰੋ, ਦਿਨ ਸਭਾਰੋ, ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ। ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ,
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ, ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ

ੴ ਦਾ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ, ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ, ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ
 ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ, ਜਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ, ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ, ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ,
 ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ, ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉਂ, ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥
 ਏ ਨੇੜ੍ਹੁ ਮੇਰਿਹੋ, ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ, ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ,
 ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ,
 ਜਾਂ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ, ਏਹਿ ਨੇੜ੍ਹ ਅੰਧ ਸੇ,
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ, ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ,
 ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ, ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ, ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥
 ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ, ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ,
 ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ,

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੇ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ ਹਰਿ, ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ,
 ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ, ਨਉਂ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ,
 ਦਸਵਾਂ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ, ਇਕਨਾਂ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰੁ
 ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹਾਂ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ, ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ, ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ, ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ
 ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ,
 ਜਿਬੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਸਚੇ ਧਿਆਵਹਿਂ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿਂ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾਂ
 ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾਂ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ, ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਰੀਹੇ,
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ, ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥
 ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ, ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ,
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ, ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ, ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਤ੍ਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥

੧੮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ,
ਬਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ, ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥
ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ, ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ,
ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ, ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥
ਸ੍ਰੂਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ, ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ,
ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ, ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ,
ਹੋਵੈ ਅੰਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ, ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥
ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ, ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ,
ਬਿਰਖਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ, ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ, ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ,
 ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੇਚਦਾ, ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥
 ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ, ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ,
 ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ, ਲਰੀ ਮਾਇਆ ਘੋਹੁ ॥
 ਪੁੜ੍ਹ ਕਲੜ੍ਹ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ, ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ,
 ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ, ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥
 ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ, ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ,
 ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ, ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ, ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ,
 ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ, ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥
 ਮਾਣਕ ਮੌਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ, ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ,
 ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ, ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ,
 ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ, ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ, ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ,
 ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਬੰਨਿ ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ, ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥
 ਜਗ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ, ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ,
 ਗਲਿ ਪਈ ਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ, ਮਬੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥
 ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ, ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥ ਜਿਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ,
 ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ, ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ, ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ,
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ,
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ, ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
 ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ, ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ,
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ, ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੇ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ, ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ,
 ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ, ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ, ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥ ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ,
 ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥
 ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ, ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕਤਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ,
 ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ, ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥
 ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ, ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ,
 ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਗਤੀ, ਚਰਣ ਬੋਹਿਬ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਤੁ ॥
 ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ, ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ,
 ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ,
 ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ, ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥
 ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ, ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ,
 ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ, ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲਝਿ ਲਾਇ ॥
 ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ, ਸਿ ਵਿਛੁਝਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ,
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ਅਸੂ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ, ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥

ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ, ਦੈਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ,
 ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ, ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ, ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ,
 ਕਿਸ ਬੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ, ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥
 ਵਡਭਾਰੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ, ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ,
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗੁ, ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥
 ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ, ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ,
 ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ, ਸੰਗਿ ਸਾਧ
 ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ, ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥
 ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ, ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ,
 ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ, ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ, ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ,
 ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥ ਪੇਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ, ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥

ਮਨੁ ਬੇਪਿਆ ਚਰਨਾਰ ਬਿੰਦ, ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ,
 ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥
 ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ, ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ,
 ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ, ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਰਾਮ ਅਰਾਹੁ ॥
 ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ, ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ ਪੋਖੁ ਸੋਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ,
 ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ ਮਾਘ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ, ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ, ਸਭਨਾ ਨੇ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ,
 ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ, ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥
 ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ, ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ,
 ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ, ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥
 ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮਾਘ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ,
 ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ,
 ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ, ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ,
 ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ, ਰੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ, ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ,
 ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ, ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥
 ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ, ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ,
 ਜਿਸਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ,
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ, ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ, ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ, ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੁੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ,
 ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ, ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥
 ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ, ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ,
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥

(੧੧੦੭) ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧, ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ॥ ੧੭੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ, ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ,
ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ, ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ, ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ,
ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ, ਤੁ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥
ਬਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ, ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ, ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥
ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ, ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥ ਨਵ ਘਰ ਬਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਉਚਉ,
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ, ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ, ਕੋਕਿਲ ਸਥਿਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥੨॥ ਤੂ ਸੁਣਿ,
ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ, ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥
ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ, ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ, ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ,
ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣ ਨ ਜਾਏ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ,

ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਦਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ, ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨ ਧੀਰਾ ॥੩॥
 ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ, ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ,
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਬਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ, ਧਨ ਉਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ, ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਉਨਵਿ ਘਨ ਛਾਏ
 ਬਰਸੁ ਸੁਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ, ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ,
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ, ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ॥
 ਬਨ ਢੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ, ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੁੜੈ ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ,
 ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ, ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨ ਛੀਜੈ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ,
 ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ ॥ ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਢੂਲੀ ਡਾਲੀ, ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ ॥
 ਨਾਨਕ, ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ, ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥੫॥
 ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ॥ ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ, ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ॥
 ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ, ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਛੁ ਨ ਮੋਲੋ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ
 ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ, ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੋ ॥ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ, ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ,

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਵੈਸਾਖੀ ਪ੍ਰ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ, ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੯॥
 ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ, ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ॥ ਬਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ, ਸਾਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ॥
 ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ, ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ, ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰ੍ਰਭੁ ਭਾਵਾ ॥ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਰੀ,
 ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥ ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ, ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ॥
 ਨਾਨਕ, ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ, ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥੧॥ ਆਸਾੜ ਭਲਾ,
 ਸੂਰਜੁ ਗਰਾਨਿ ਤਪੈ ॥ ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ, ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ॥ ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ,
 ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਰਥੁ ਫਿਰੈ, ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ, ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥
 ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ, ਸੁਖ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ,
 ਜਿਸ ਨੋ ਇਹ ਮਨੁ ਦੀਆ, ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰ੍ਰਭੁ ਨਾਲੇ ॥੮॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ,
 ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ, ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ, ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ
 ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ, ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ,
 ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ, ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ, ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥

ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ, ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਜਲ ਬਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ,
 ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ, ਕਿਉਂ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ,
 ਦਾਤਰ ਮੇਰ ਲਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ, ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥
 ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ, ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ, ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ, ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥
 ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ, ਸਾਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ, ਦੂਜੈ ਭਾਈ ਖੁਈ ॥
 ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾਂ ਪਿਰ ਮੁਤੀ, ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ।। ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ,
 ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੇਲੇ ॥ ਦਹਦਿਸਿ ਸਾਖ ਰਹੀ ਹਰੀਆਵਲ, ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥
 ਨਾਨਕ, ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ,
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ, ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ
 ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ, ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ, ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ,
 ਗੁਣ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਭਰਤਿ ਦੇ, ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ, ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥
 ਨਾਨਕ, ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ, ਏਕ ਘੜੀ ਖਟ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥ ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ,

ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ, ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥
 ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ, ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥
 ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ, ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥
 ਰੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣ, ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ,
 ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ, ਵਣੁ ਤਿ੍ਝੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥
 ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ, ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ,
 ਗੁਰਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ, ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤੇ, ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥ ਨਾਨਕ,
 ਰੰਗ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ, ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੋਹੇ ॥੧੪॥ ਮਾਘ ਪੁਨੀਤ ਭਈ,
 ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ, ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥
 ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੰਕੇ, ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ ਰੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ,
 ਸਾਤ ਸੁਮੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਾਘ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥

ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਾਇਆ,
 ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ, ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ,
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ, ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਬਾਓ ॥
 ਹਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ, ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ, ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ,
 ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੯॥ ਬੇਦਸ ਮਾਹ, ਰੁਤੀ ਬਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥
 ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ, ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ,
 ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ, ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ, ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ,
 ਮੇਲੁ ਭਾਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ, ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੋ ॥
 ਨਾਨਕ, ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ, ਹਰਿ ਵਰੁ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਰੋ ॥੧੭॥੧॥

(੩੭੧)

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਫਾਰਗਨ ਮੈ ਸਖੀ ਡਾਰ ਗੁਲਾਲ, ਸਭੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨ ਬੀਚ ਰਮੈ ॥
 ਪਿਚਕਾਰਨ ਲੈ ਕਰਿ ਗਾਵਤਿ ਗੀਤ, ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਗ੍ਰਾਰਨ ਤਉਨ ਸਮੈ ॥
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਜ ਗਲੀਨ ਕੇ ਬੀਚ, ਕਿਧੋ ਮਨ ਕੇ ਕਰਿ ਦੂਰ ਗਮੈ ॥
 ਅਰੁ ਤਿਆਗ ਤਮੈ ਸਭ ਧਾਮਨ ਕੀ, ਇਹ ਸੁੰਦਰਿ ਸਖਾਮ ਕੀ ਮਾਨ ਤਮੈ ॥੮੯੭॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਛੂਲਸੀ ਗ੍ਰਾਰਨ ਛੂਲ ਰਹੀ, ਪਟਿ ਰੰਗਨ ਕੇ ਫੁਨ ਛੂਲ ਲੀਏ ॥
 ਇਕ ਸਖਾਮ ਸੀਗਾਰ ਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ, ਪੁਨ ਕੋਕਲਕਾ ਸਮ ਹੋਤ ਜੀਏ ॥
 ਰਿਤ ਨਾਮਹਿ ਸਖਾਮ ਭਯੋ ਸਜਨੀ, ਤਿਹ ਤੇ ਸਭ ਛਾਜ ਸੁ ਸਾਜ ਦੀਏ ॥
 ਪਿਖਿ ਜਾ ਚਤੁਰਾਨਨ ਚਉਕ ਰਹੈ, ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਹੋਤ ਹੁਲਾਸ ਹੀਏ ॥੮੯੮॥

ਏਕ ਸਮੈ ਰਹੈ ਕਿੰਸਕ ਛੂਲਿ ਸਖੀ, ਤਹ ਪਉਨ ਬਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਭਉਰ ਗੁੰਜਾਰਤ ਹੈ ਇਤ ਤੇ, ਉਤ ਤੇ ਮੁਰਲੀ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਜਾਈ ॥
 ਰੀਝ ਰਹਿਯੋ ਸੁਨਿਕੈ ਸੁਰ ਮੰਡਲ, ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੯੯॥

ਜੇਠ ਸਮੈ ਸਖੀ ਤੀਰ ਨਦੀ, ਹਮ ਖੇਲਤ ਚਿਤ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਈ ॥
 ਚੰਦਨ ਸੋਂ ਤਨ ਲੀਪ ਸਭੈ, ਸੁ ਗੁਲਾਬਹਿ ਸੋ ਧਰਨੀ ਛਿਰਕਾਈ ॥
 ਲਾਇ ਸੁਰੰਧ ਭਲੀ ਕਪਰਯੋਂ ਪਰ, ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ਤੌਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ, ਇਹ ਅਉਸਰ ਸਖਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੦॥
 ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚਲੈ ਜਿਹ ਅਉਸਰ, ਅਉਰ ਬਘੂਲਨ ਧੂਰ ਉਡਾਈ ॥
 ਧੂਪ ਲਗੈ ਜਿਹ ਮਾਸ ਬੁਰੀ, ਸੁ ਲਗੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਸੀਤਲ ਜਾਈ ॥
 ਸਖਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਸਭੈ ਹਮ ਖੇਲਤ, ਸੀਤਲ ਪਾਟਕਕਾ ਬਿਛਟਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੧॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੋਰ ਘਟਾ ਘਨ ਆਏ ਜਹਾਂ ਸਖੀ, ਬੁੰਦਨ ਮੇਘ ਭਲੀ ਛਥਿ ਪਾਈ ॥
 ਬੇਲਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦਾਦਰ ਅਉ ਘਨ, ਮੌਰਨ ਪੈ ਘਨਘੋਰ ਲਗਾਈ ॥
 ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਹਮ ਕਾਨੂਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਖੇਲਤ ਥੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੨॥
 ਮੇਘ ਪਰੈਂ ਕਬਹੂੰ ਉਘਰੈਂ ਸਖੀ, ਛਾਇ ਲਗੈ ਦੁਮ ਕੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਸਖਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਫਿਰੈ ਸਜਨੀ, ਰੰਗ ਛੂਲਨ ਕੇ ਹਮ ਬਸੜ੍ਹ ਬਨਾਈ ॥
 ਖੇਲਤ ਕ੍ਰੀੜ ਕਰੈ ਰਸਕੀ, ਇਹ ਅਉਸਰ ਕਉ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ਸਖਾਮ ਸਨੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਖਾਮ ਬਿਨਾ ਅਤਿ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੩॥
 ਮਾਸ ਅਸੂ ਹਮ ਕਾਨੂਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਖੇਲਤ ਚਿੱਤ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਈ ॥
 ਕਾਨੂ ਤਹਾਂ ਪੁਨ ਗਾਵਤ ਥੋ, ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਰਾਗਨ ਤਾਨ ਬਸਾਈ ॥
 ਗਾਵਤ ਥੀ ਹਮ ਹੂੰ ਸੰਗ ਤਾਹੀ ਕੇ, ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ਤਾ ਸੰਗ ਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਖਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੪॥
 ਕਾਤਕ ਕੀ ਸਖੀ ਰਾਸ ਬਿਖੈ, ਰਤ ਖੇਲਤ ਥੀ ਹਰਿ ਸੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥
 ਸੇਤਹੁ ਗ੍ਰਾਰਨ ਕੇ ਪਟ ਛਾਜਤ, ਸੇਤ ਨਦੀ ਤਹ ਧਾਰ ਬਹਾਈ ॥
 ਭੂਖਨ ਸੇਤਹ ਗੋਪਨ ਕੇ, ਅਰੁ ਮੌਤਨਹਾਰ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਖਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੫॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਮਘ ਸਮੈ ਸਬ ਸਖਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਹੁਇ, ਖੇਲਤ ਥੀ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥
 ਸੀਤ ਲਗੈ ਤਬ ਦੂਰ ਕਰੈ ਹਮ, ਸਖਾਮ ਕੇ ਅੰਗ ਸੋ ਅੰਗ ਮਿਲਾਈ ॥

ਛੂਲ ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ ਛੂਲ ਰਹੇ ਜਿਹ, ਨੀਰ ਘਟਯੋ ਜਮੁਨਾ ਜੀਝ ਆਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੬॥
 ਬੀਚ ਸਰਦਰੁਤ ਕੇ ਸਜਨੀ, ਹਮ ਖੇਲਤ ਸਿਆਮ ਸੋਂ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ॥
 ਆਨੰਦ ਕੈ ਅਤਿ ਹੀ ਮਨ ਮੈ, ਤਜਕੈ ਸਭ ਹੀ ਜੀਝ ਕੀ ਦੁਚਿਤਾਈ ॥
 ਨਾਰਿ ਸਭੈ ਬਿਜ ਕੀਨ ਬਿਖੈ, ਮਨ ਕੀ ਤਜਿ ਕੈ ਸਭ ਸੰਕ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥
 ਤਾ ਸੰਗ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਮਾਘ ਬਿਖੈ ਮਿਲਕੈ ਹਰਿ ਸੋਂ, ਹਮ ਸੋ ਰਸ ਰਾਸ ਕੀ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥
 ਕਾਨ੍ਹ ਬਜਾਵਤ ਥੋ ਮੁਰਲੀ, ਤਿਹ ਅਉਸਰ ਕੇ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ਛੂਲ ਰਹੇ ਤਿਹ ਛੂਲ ਭਲੇ, ਪਿਖਿਯੇ ਜਿਹ ਰੀੜ ਰਹੇ ਸੁਰਰਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੮॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਯਾਮ ਚਿਤਾਰ ਸਭੈ ਤਹ ਗ੍ਰਾਰਨ, ਸਯਾਮ ਕਹੈ ਜੁ ਹੁਤੀ ਬਡਭਾਰੀ ॥
 ਤਿਆਗ ਦਈ ਸੁਧ ਅਉਰ ਸਭੈ, ਹਰਿ ਬਾਤਨ ਕੇ ਰਸ ਭੀਤਰ ਪਾਰੀ ॥
 ਏਕ ਗਿਰੀ ਧਰ ਹੈ ਬਿਸੁਧੀ, ਇਕ ਪੈ ਕਰੁਨਾਹੀ ਬਿਖੈ ਅਨੁਰਾਰੀ ॥

ਕੈ ਸੁਧ ਸਖਾਮ ਕੇ ਖੇਲਨ ਕੀ, ਮਿਲ ਕੈ ਸਭ ਗ੍ਰਾਰਨ ਰੋਵਨ ਲਾਗੀ ॥੮੮॥
ਇਤਿ ਗੋਪੀਅਨ ਕੋ ਬਿਰਲਾਪ ਪੂਰਨ੍ ॥ ॥

(੩੭੫ ਬਾਰਹ ਮਾਹ)   ਰਾਏ ਬਾਚ, ਉਧਵ ਸੋ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਹਯੋ, ਬਿਖ ਭਾਨ ਕੀ ਜਾਈ ॥

ਸਖਾਮ ਗਏ ਮਥੁਰਾ, ਤਜਿ ਕੈ ਬਿਜ; ਹੋ ਅਬ ਧੋਂ ਹਮਰੀ ਗਤਿ ਕਾਈ ॥

ਦੇਖਤ ਹੀ ਪੁਰ ਕੀ ਤ੍ਰੀਜ ਕੌ, ਸੁ ਛਕੇ, ਤਿਨ ਕੇ ਰਸ ਮੈ ਜੀਧ ਆਈ ॥

ਕਾਨ੍ਹ ਲਖੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸਿਕੈ, ਟਸਕਿਖੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸੇਜ ਬਨੀ ਸੰਗ ਫੂਲਨ ਸੁੰਦਰ, ਚਾਂਦਨੀ ਰਾਤ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥

ਸੇਤ ਬਹੇ ਜਮੁਨਾ, ਪਟ ਹੈ ਸਿਤ; ਮੋਤਨਹਾਰ ਗਰੇ ਛਬਿ ਛਾਈ ॥

ਮੈਨ ਚੜਖੋ ਸਰਿ ਲੈ ਬਰਕੈ, ਬਧਬੇ ਹਮ ਕੋ, ਬਿਨ ਜਾਨ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥

ਸੋਊ ਲਖੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸ ਕੈ, ਟਸਕਿਖੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਰਾਤ ਬਨੀ ਘਨ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ, ਸਖਾਮ ਸੀਂਗਾਰ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥

ਸਖਾਮ ਬਹੈ ਜਮੁਨਾ ਤਰਏ, ਇਹ ਜਾ, ਬਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਸਖਾਮ ਸਹਾਈ ॥

ਸਖਾਮਹਿ ਮੈਨ ਲਗਯੋ ਦੁਖ ਦੇਵਨ, ਐਸੇ ਕਹਿਯੋ ਬਿਖ ਭਾਨਹਿ ਜਾਈ ॥
 ਸਖਾਮ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸਿਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਿਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੩॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਛੂਲ ਰਹੇ ਸਿਗਰੇ ਬਿਜ ਕੇ ਤਰ, ਛੂਲਿ ਲਤਾ ਤਿਨ ਸੋ ਲਪਟਾਈ ॥
 ਛੂਲਿ ਰਹੇ ਸਰ ਸਾਰਸ ਸੁੰਦਰ, ਸੋਭ ਸਮੂਹ ਬਢੀ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ਚੇਤ ਚੜਯੋ ਸੁਕ ਸੁੰਦਰ ਕੋਕਿਲਕਾ ਜੁਤ, ਕੰਤ ਬਿਨਾ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਦਾਸੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਯੋ ਗਹਿ ਹੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਿਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੪॥
 ਬਾਸ ਸੁਬਾਸ ਅਕਾਸ ਮਿਲੀ, ਅਰ ਬਾਸਤ ਭੂਮਿ ਮਹਾਂ ਛਥਿ ਪਾਈ ॥
 ਸੀਤਲ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਸਮੀਰ, ਬਹੈ ਮਕਰੰਦ ਨਿਸੰਕ ਮਿਲਾਈ ॥
 ਪੈਰ ਪਰਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਬੈਸਾਖ, ਸਭੈ ਬਿਜ ਲੋਗਨਿ ਕੀ ਦੁਖੁ ਦਾਈ ॥
 ਮਾਲਨ ਲੈਬ ਕਰੋ ਰਸਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੫॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਹੁਤਾਸਨ ਕੇ ਸਮ, ਅਉਰ ਅਕਾਸ ਧਰਾ ਤਪਤਾਈ ॥
 ਪੰਥ ਨ ਪੰਥੀ ਚਲੈ ਕੋਊਓ, ਤਰੁ ਤਾਕ ਤਰੈ ਤਨ ਤਾਪ ਸਿਰਾਈ ॥
 ਜੇਠ ਮਹਾ ਬਲਵੰਤ ਭਯੋ, ਅਤਿ ਬਿਆਕੁਲ ਜੀਖ, ਮਹਾ ਰਿਤ ਪਾਈ ॥

ਐਸੇ ਸਕਖੇ ਧਸਕਿਖੇ ਸਸਕਿਖੇ, ਟਸਕਿਖੇ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੇ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੯॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਹੈ ਅਤਿ ਤਾਪਤ, ਚੰਚਲ ਚਿਤਿ ਦਸੋ ਦਿਸ ਧਾਈ ॥

ਬੈਸ ਅਵਾਸ ਰਹੈ ਨਰ ਨਾਰ, ਬਿਹੰਗਮ ਵਾਰ ਸੁ ਛਾਹਿ ਤਕਾਈ ॥

ਦੇਖ ਅਸਾੜ ਨਈ ਰਿਤ, ਦਾਦਰ ਮੋਰਨ ਹੁੰ ਘਨ ਘੋਰ ਲਗਾਈ ॥

ਗਾਢ ਪਰੀ ਬਿਰਹੀ ਜਨ ਕੋ, ਟਸਕਿਖੇ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੇ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੦॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਤਾਲ ਭਰੇ ਜਲ ਪੂਰਨਿ ਸੌ, ਅਰੁ ਸਿੰਧੁ ਮਿਲੀ ਸਰਤਾ ਸਭ ਜਾਈ ॥

ਤੈਸੇ ਘਟਾਨ ਛਟਾਨ ਮਿਲੀ, ਅਤਿ ਹੀ ਪਪੀਹਾ ਪੀਜ ਟੇਰ ਲਗਾਈ ॥

ਸਾਵਨ ਮਾਹਿ ਲਗਓ ਬਰਸਾਵਨ, ਭਾਵਨ ਨਾਹਿ ਹਹਾ ਘਰ ਮਾਈ ॥

ਲਾਗ ਰਹਯੋ ਪੁਰ ਭਾਮਨ ਸੋ, ਟਸਕਿਖੇ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੇ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੧॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਭਾਦਵ ਮਾਹਿ ਚੜਿਯੋ ਬਿਨ ਨਾਹਿ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਮਾਹਿ ਘਟਾ ਘਹਰਾਈ ॥

ਦਖੇਸ ਨਿਸਾ ਨਹਿ ਜਾਨ ਪਰੈ, ਤਮ ਬਿੱਜੁ ਛਟਾ ਰਵਿ ਕੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥

ਮੂਸਲਧਾਰ ਛੁਟੈ ਨਭਿ ਤੇ, ਅਵਨੀ ਸਰਗਰੀ ਜਲ ਪੂਰਨਿ ਛਾਈ ॥

ਐਸੇ ਸਮੇ ਤਜਿ ਗਯੋ ਹਮ ਕੋ, ਟਸਕਿਖੇ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੇ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੨॥

ਸੈਯਾ ॥ ਮਾਸ ਕੁਆਰ ਚਢ੍ਹੋ ਬਲੁਧਾਰ, ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਨ ਮਿਲੇ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਸੇਤ ਘਟਾ ਅਰੁ ਰਾਤ ਛਟਾ, ਸਰ ਤੁੰਗ ਅਟਾ ਸਿਮਕੈ ਦਰਸਾਈ ॥
 ਨੀਰ ਬਿਹੀਨ ਫਿਰੈ ਨਭਿ ਛੀਨ, ਸੁ ਦੇਖ ਅਧੀਨ ਭਯੋ ਹੀਜ ਰਾਈ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ ਤਿਨ ਸੋ ਬਿਬਕਿਖੋ, ਟਸਕਿਖੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੦॥
 ਕਾਤਕਿ ਮੈ ਗੁਨਿ ਦੀਪ ਪ੍ਰਕਾਸਤ, ਤੈਸੇ ਅਕਾਸ ਮੈ ਉੱਜਲ ਤਾਈ ॥
 ਜੂਪ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਫੈਲ ਰਹਯੋ, ਸਿਗਰੇ ਨਰ ਨਾਰਨ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥
 ਚਿਤ੍ਰੁ ਭਏ ਘਰ ਆਂਛਨ ਦੇਖ, ਗਚੇ ਤਹ ਕੇ ਅਰੁ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮਾਈ ॥
 ਆਯੋ ਨਹੀ, ਮਨ ਭਾਯੋ ਤਹੀ, ਟਸਕਿਖੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੧॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਬਾਰਜ ਛੁਲ ਰਹੇ ਸਰ ਪੁੰਜ ਸੁਗੰਧ ਸਨੇ, ਸਰਿਤਾਨ ਘਟਾਈ ॥
 ਕੁੰਜਤ ਕੰਤ ਬਿਨਾ ਕੁਲ ਹੰਸ, ਕਲੇਸ ਬਢੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਹ ਮਾਈ ॥
 ਬਾਸੁਰ ਰੈਨ ਨ ਚੈਨ ਕਹੂੰ, ਛਿਨ ਮੰਘਰ ਮਾਸ ਅਯੋ ਨ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥
 ਜਾਤ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੌ ਮਸਕਿਖੋ, ਟਸਕਿਖੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੨॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਵਾਸ ਸੁ ਬਾਸ, ਉਦਾਸ ਬਢੀ ਅਤਿ ਸੀਤਲਤਾਈ ॥

ਕੂਲ ਦੁ ਕੂਲ ਤੇ ਸੂਲ ਉਠੈ, ਸਭ ਤੇਲ ਤਮੇਲ ਲਗੈ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥
 ਪੇਖ ਸੰਤੋਖ ਨ ਹੋਤ ਕਛੂ, ਤਨ ਸੋਖਤ ਜਿਉ ਕੁਮਦੀ ਮੁਰਝਾਈ ॥
 ਲੋਭ ਰਹਯੋ ਉਨ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਯੋ, ਟਸਕਿਖੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੩॥
 ਮਾਹਿ ਮੈ ਨਾਹਿ, ਨਹੀ ਘਰਿ ਮਾਹਿ; ਸੁ ਦਾਹ ਕਰੈ, ਰਵਿ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਤ ਬਿਲਾਤਤ ਦਯੋਸਨ, ਰੈਨ ਕੀ ਬਿਰਧ ਭਈ ਅਪਿਕਾਈ ॥
 ਕੋਕਿਲ ਦੇਖਿ ਕਪੋਤ ਮਿਲੀਮੁਖ, ਕੁੰਜਤ ਏ ਸੁਨਿ ਕੈ ਡਰ ਪਾਈ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ਕਰੀ ਉਨ ਸੋ, ਟਸਕਿਖੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੪॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਫਾਗੁਨ ਫਾਗ ਬਢਯੋ ਅਨੁਰਾਗ, ਸੁਹਾਗ ਨ ਭਾਗ ਸੁਹਾਗ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਕੇਸਰ ਚੀਰ ਬਨਾਇ ਸਰੀਰ, ਗੁਲਾਬ ਅਬੀਰ ਗੁਲਾਲ ਉਡਾਈ ॥
 ਸੋ ਡਥਿ ਮੈਨ ਲਖੀ, ਜਨ ਦ੍ਰਾਦਸ ਮਾਸ ਕੀ ਸੋਵਤ ਆਗ ਜਗਾਈ ॥
 ਆਸ ਕੋ ਤੁਆਗ ਨਿਰਾਸ ਭਈ, ਟਸਕਿਖੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਖੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੫॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕੇ, ਕ੍ਰਿਸਨਾਵਤਾਰੇ, ਬਿ੍ਹ ਨਾਟਕ,
 ਬਾਰਾਮਾਹਾ, ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ॥

ਰामकਲੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ, ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ ॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ, ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ,
ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ, ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵਦੈ ॥
ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨ ਛਤੁ ਸਿਰਿ, ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮਦੇਵ ਦੀ,
ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ। ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ, ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ।
ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੇਸੁ ਜੀਵੰਦੈ ॥੧॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ, ਨਾਨਕਾ ਦੇਹੀ ਖਟੀਐ ॥
ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ, ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੂਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ, ਮਲਿ
ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ, ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥
ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ, ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ,
ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ, ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥

ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ, ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ,
 ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ, ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀਐ ॥
 ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ, ਬੰਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਰਿਨਿ ਛਟੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ,
 ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਬਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ, ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੰਨਣਾ,
 ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ, ਲੈ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਆਖੈ, ਸਚਾ ਕਰੇ, ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ,
 ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ, ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥
 ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ, ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ,
 ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ, ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ, ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥
 ਲੰਗਾਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ,
 ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ ਪਈ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ, ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥
 ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ, ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੪॥ ਹੋਰਿਓ ਰੰਗ ਵਹਾਈਐ,
 ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ, ਉਚ ਹਦੀ ਵੈਣ ਵਿਰਿਕਿਓਨ ॥

ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤ ਕਰਿ, ਨੇਤ੍ਰ ਬਾਸਕੁ, ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨ,
 ਕਰਿ ਆਵਾਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰਿ, ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ,
 ਡਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ, ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ, ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਜਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ,
 ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁ ਆਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਖਾਡੂਰੁ ॥
 ਜਪ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ, ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥ ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ,
 ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ ਵਰਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੁ ਕੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥
 ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ, ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ,
 ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ, ਸੋ ਵੰਵੈ ਚੂਰੁ ॥ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ,
 ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁ ਆਣਿ, ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥੫॥
 ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ, ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੋਵਿਹਾ, ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਨੁ ॥
 ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ, ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੂਦ ਵਿਰੋਲਿਆ,
 ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨ, ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥

ਘੋੜਾ ਕੀਤੇ ਸਹਜ ਦਾ, ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ,
 ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ, ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥
 ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ, ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥ ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ, ਧਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ, ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ,
 ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ, ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
 ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੇਲਈ, ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ,
 ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ, ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
 ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਵਸੀ, ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛੜ੍ਹ ਸਿਰਿ,
 ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ, ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ,
 ਪੇਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ, ਜਿਨ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥
 ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ, ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ,
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਆਬਾਹੁ ਅਤੇਲੁ ਤੂ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ
 ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ, ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ਹੈ, ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ,
 ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਛਿਠਾ, ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥
 ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ, ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ,
 ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ, ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥
 ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ, ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ,
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਖਵਣਹੁ, ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥
 ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ, ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਮਾਤਿ,
 ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ, ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥

ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲੁ ੫ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਕੈ, ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ,
ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਤਿ੍ਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ, ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ,
ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ, ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥
ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਨੁ, ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ,
ਨਿਤ ਨਵਾਂ ਨਿਰੋਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ, ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ, ਸੋਇ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ,
ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ, ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ, ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਸਾਹਿਬੈ,
ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ, ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥

(੨੭੩)

ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ, ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ, ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਬਾਣੀ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦ, ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜਹੁ, ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ, ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ, ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ, ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
 ਜਨੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ, ਆਰੰਭ ਕਾਜੁ ਕਚਾਇਆ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ, ਬਿਲਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ, ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ, ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ, ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ, ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ, ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ, ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ, ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥

ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ, ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਰੀਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ, ਹਰਿ ਪਾਇਆ, ਵਡਭਾਰੀਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ, ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਕਬੀਐ, ਅਕਬ ਕਹਾਣੀ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ, ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ, ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾਵ, ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ, ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ, ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ, ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਇਆ, ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ, ਹਰਿ ਨਮੁ, ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ, ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ, ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥

ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਮਹਲਾ ੧, ਕੁਚਜੀ ॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੰਵੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ, ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ, ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ, ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਵੁ ਨ ਆਵਨੀ,
 ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਖਰਾ,
 ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ,
 ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ,
 ਮੋਤੀ ਤੈਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ, ਮੈਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥
 ਮੰਦਰੁ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ, ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ,
 ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ, ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥
 ਸਾਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ, ਕਿਆ ਮੁਹੁੰ ਦੇਸੀ, ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਬੀਆ,
 ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ, ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥

ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾ, ਇਕ ਨਾਨਕ ਦੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥

(੨੯੨)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧, ‘ਸੁਚਜੀ’ ॥

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ, ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ, ਤੂ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ, ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਬਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ, ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ, ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ, ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੇਲਵਾ, ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ, ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ, ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖੜਾ, ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
 ਆਖਾ ਬਿਰਬਾ ਜੀਅ ਕੀ, ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸ਼ਾ,
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੁੰ ਡੇਵਸਾ,
 ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ,
 ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ,
 ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਐਡੇ, ਗੁਰ ਕਹੈ,
 ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਿਆਗੋਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ, ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ, ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ, ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ, ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਮੈ ਬਹੁਝਿ ਨ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ, ਹਉ ਰਜਾ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥
 ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ, ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥

ਰਹਗਾਸਿ ਸਾਹਿਬ

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ, ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ, ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ, ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
 ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟ, ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ, ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅੰਹਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ,
 ਪਿਠਿ ਦੇਇ, ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ,
 ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ **ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥** ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ,
 ਕਲਮ ਧੰਨੁ, ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ, ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ, ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ
 ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ, ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ,
 ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ **ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥** ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ, ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ,
 ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ, ਮੈ ਨਾਹੀ, ਜਾਂ ਹਉਂ ਕਰੀਂ, ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ ॥**
 ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ, ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ
 ਸਾਹਿਬੁ, ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਓ, ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ,
 ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ, ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ, ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ, ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ, ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ
 ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ, ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ,
 ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਪਵਣੁ, ਪਾਣੀ, ਬੈਸੰਤਰੁ,
 ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ, ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ,
 ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਈਸਰੁ, ਬ੍ਰਹਮਾ,
 ਦੇਵੀ, ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ,
 ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਸਿਧ ਸਮਾਪੀ ਅੰਦਰਿ,
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਜਤੀ, ਸਤੀ, ਸੰਤੋਖੀ,
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ,
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾਂ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਮੋਹਣੀਆਂ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ,
 ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ, ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ, ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਖੰਡ, ਮੰਡਲ, ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
 ਸੋਈ ਤੁਧਨੇ ਗਾਵਨਿ, ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ, ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
 ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੇ ਗਾਵਨਿ, ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ, ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥
 ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਾਚਾ, ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ, ਭੀ, ਹੋਸੀ,
 ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ, ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ,
 ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ, ਜਿਉਂ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ, ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ,
 ਸਾਹਿ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ, ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ,
 ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ, ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥
 ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ, ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ, ਗਹਿਰ ਰੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ, ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ
 ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਆਨੀ, ਧਿਆਨੀ,
 ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ, ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ,

ਸਭਿ ਤਪ, ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ॥ ਸਿਧਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥
 ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ, ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ, ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥
 ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਮਿਥਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ,
 ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥ **ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧** ॥
 ਆਖਾਂ ਜੀਵਾਂ, ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉਂ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ, ਸਾਚਾ ਨਾਉਂ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ,
 ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ, ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਵਿਸਰੈ,
 ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ,
 ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ, ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ,
 ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ, ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ, ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥
 ਦੇਂਦਾ ਰਹੈ, ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ, ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ,
 ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ, ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ,
 ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿਂ, ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ, ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ
 ॥੪॥੩॥ **ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪** ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ,

ਬਿਨਉ ਕਰਉ, ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ, ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ, ਕਰਿ ਦਇਆ,
 ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ, ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ, ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ, ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ, ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ, ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ, ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿੰ, ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ, ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ, ਹਰਿ, ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ, ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥
 ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ, ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ, ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ, ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ, ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ, ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ, ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ, ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ
 ॥੪॥੪॥ **ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫** ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ, ਮਨ ਚਿਤਵਹਿੰ ਉਦਮੁ,
 ਜਾਂ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਬਰ ਮਹਿ, ਜੰਤ ਉਪਾਏ, ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ,
 ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ, ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ, ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ, ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥

ਜਨਨਿ, ਪਿਤਾ, ਲੋਕ, ਸੁਤ, ਬਨਿਤਾ, ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥
 ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ, ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥
 ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ, ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਡਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ,
 ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ, ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ,
 ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ, ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਬਲਿ ਬਲਿ,
 ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪, ਸੌ ਪੁਰਖੁ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੌ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ,
 ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ, ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ,
 ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਆ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ,
 ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ, ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ, ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ, ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥
 ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ, ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਏਕੇ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ,
 ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ, ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ, ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ,

ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ, ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ, ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ,
 ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿਂ ਜੋ ਸੇਵਹਿਂ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ
 ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿਂ, ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿਂ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
 ਸੇ ਮੁਕਤੁ, ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥
 ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥
 ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ, ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥
 ਸੇ ਧੰਨੁ, ਸੇ ਧੰਨੁ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥
 ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ, ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ, ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ,
 ਤੇਰੇ ਭਗਤ, ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ,
 ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ, ਕਰਹਿਂ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ, ਤਪੁ ਤਾਪਹਿਂ ਜਪਹਿਂ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ,
 ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ, ਪੜਹਿਂ, ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ, ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ, ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥
 ਸੇ ਭਗਤ, ਸੇ ਭਗਤ, ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ, ਜੋ ਭਾਵਹਿਂ, ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥
 ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ, ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ, ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ, ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿੰ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ,
 ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ, ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਰਾਵੈ,
 ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ, ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ,
 ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਂਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਬੀਸੀ, ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿੰ ਸੋਈ ਹਉਂ ਪਾਈ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ, ਤੂੰ ਸਭਨੀੰ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿੰ,
 ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ, ਮਨਮੁਖਿ ਰਵਾਇਆ ॥
 ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ, ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ, ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ, ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ,
 ਸੰਜੋਰੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਜਾਣਾਇਹਿੰ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ,
 ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ,
 ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ, ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ,
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿੰ, ਜਾਣਹਿੰ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਗੁਰਮੁਖਿ,

ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ **ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥** ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ, ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ,
 ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ, ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੌਹ, ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ, ਹਮ ਦੇਖਾ,
 ਤਹਿੰ ਭੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ, ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਮਿ, ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ,
 ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਨਾ ਹਉਂ, ਜਤੀ, ਸਤੀ, ਨਹੀ ਪੜਿਆ,
 ਮੂਰਖ ਮੁਰਘਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ, ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ,
 ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ **ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥** ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ,
 ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ, ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ,
 ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਪਸੰਗਤਿ, ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ,
 ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਬਾ ਜਾਤ, ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ, ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ, ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ, ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ, ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

੧੮ **ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥**

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ, ਸੁ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥

ਅੰਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੂਸਰ, ਜਗ ਭੱਛਯੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ॥੩੬੬॥ ਜੇ ਪੂਜਾ ਅਮਿਕੇਤੁ ਕੀ,
 ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਬਨਾਇ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਦੈ, ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥੩੬੭॥
ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੈਤ, ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਤਨ ਪੁਨਿ ਰਿਮਿ ਠਾਨੀ ॥
 ਬਲ ਅਪਬਲ, ਅਪਨੇ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਰਬ ਠਾਨਿ, ਜਿਥ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥੩੬੮॥
 ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ, ਛੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ॥
 ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੋਂ, ਰਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ, ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀ ॥੩੬੯॥
 ਏਕ ਪਾਵ, ਤਜਿ ਜੁੱਧ, ਨ ਭਾਜਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਦੈਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥
 ਆਂਤੋਂ ਰੀਧ, ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ, ਤਉ ਹਠਿ ਭਏ ॥੩੭੦॥
 ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ, ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖ ਖੜਗ ਧੁਜ, ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ॥
 ਬੀਸ ਸਹੱਸ੍ਰ, ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ, ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥੩੭੧॥
 ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਪੁਨਿ ਜਿਥ ਮੈ ਕੋਪਾ ॥ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ॥
 ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ, ਧੁਜਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਤਿਯ ਸੱਤ੍ਰੂ ਕੋ ਸੀਸ, ਉਡਾਯੋ ॥੩੭੨॥
 ਦੁਹੂ ਬਿਸਿਖ ਕਰਿ, ਦੈ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਏ, ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਬੱਕ੍ਰ ॥

ਚਾਰਹਿੰ ਬਾਨ, ਚਾਰ ਹੂੰ ਬਾਜਾ ॥ ਮਾਰ ਦਏ, ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥੩੭੩॥
 ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ, ਕਾਟਸਿ ਮਾਬਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਕੇਤਿ, ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਬਾ ॥
 ਦੁਤਿਜ ਬਾਨ ਸੌਂ, ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਯੋ, ਅਮਿਧੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥੩੭੪॥
 ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ, ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਕੇਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
 ਪੁਹਪਨ ਬਿਸਟਿ, ਗਰਾਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ, ਬਧਾਈ ਦਈ ॥੩੭੫॥
 ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ, ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
 ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੩੭੬॥

ਕਬਜੇ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਚਿੱਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
 ਤਵ ਚਰਨਨ, ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੩੭੭॥
 ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ, ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਖੀ ਬਸੈ, ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਜ, ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩੭੮॥
 ਮੋ ਰੱਛਾ, ਨਿਜੁ ਕਰਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥ ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੌ, ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੇਰਿ ਭਜਨ ਕੀ, ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩੬੯॥
 ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ, ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਾਉਂ ॥ ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੈ, ਸੁ ਤੁਮਤੇ ਪਾਉਂ ॥
 ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਜ, ਹਮਾਰੇ ਤਾਰਿਯਹਿ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸੱਤ੍ਰੂ, ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਿਯਹਿ ॥੩੭੦॥
 ਆਪੁ ਹਾਬ ਦੈ, ਮੁੜੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ, ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
 ਹੂਜੋ ਸਦਾ, ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ, ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੩੭੧॥
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ, ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਬੰਧੁ, ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥ ਤੁਮਹੋ, ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥੩੭੨॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰਿ, ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ, ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥੩੭੩॥
 ਜਵਨ ਕਾਲ, ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਯੋ ॥ ਬੇਦ ਰਾਜ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਯੋ ॥
 ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿੰ, ਹਮਾਰਾ ॥੩੭੪॥
 ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ, ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ, ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ, ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩੭੫॥

ਨਮਸਕਾਰ, ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰੇਸਾ, ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਸਿਵਕਨ ਕੋ, ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੋ ॥ ਸੱਤ੍ਰੂਨ ਕੋ, ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਯੋ ॥੩੯੯॥
 ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ, ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ, ਪਛਾਨਤ ॥
 ਚੀਟੀ ਤੇ, ਕੁੰਚਰ ਅਸਬੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰਿ ਛੂਲਾ ॥੩੯੭॥
 ਸੰਤਨ ਦੁਖ, ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ, ਸੁਖੀ ॥
 ਏਕ ਏਕ ਕੀ, ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੩੯੮॥
 ਜਬ, ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਸਾ ਧਰਤ, ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਜਬ, ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ, ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੩੯੯॥
 ਜੇਤੇ ਬਦਨ, ਸਿਸ਼ਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂਝਿ, ਉਚਾਰੈ ॥
 ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ, ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ, ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਗੁ ਆਲਮ ॥੩੯੦॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਧਿਕਾਰ ਨਿੰਲੰਭ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
 ਤਾਕਾ, ਮੂੜ੍ਹ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾਕੋ, ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੩੯੧॥
 ਤਾਕੌ, ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜ੍ਹ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥

ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ, ਸਦਾ ਸਿਵ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ, ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੩੯੨॥
 ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ, ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਨਤ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
 ਤੁਮਰਾ, ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ, ਪ੍ਰਬਾਸ ਸੰਸਾਰਾ ॥੩੯੩॥
 ਏਕੈ ਰੂਪ, ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ, ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ॥
 ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੩੯੪॥
 ਕਹੂੰ ਛੂਲਿ, ਰਾਜਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ, ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥
 ਸਗਰੀ ਸਿਸਟਿ, ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੩੯੫॥
 ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ, ਕਰੋ ॥ ਸਿੱਖਜ ਉਬਾਰਿ, ਅਸਿੱਖਜ ਸੰਘਰੋ ॥
 ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ, ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇਛ, ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੩੯੬॥
 ਜੇ, ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ, ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਮਰੇ ॥
 ਪੁਰਖ ਜਵਨ, ਪਗੁ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨਕੇ ਤੁਮ, ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੩੯੭॥
 ਜੋ ਕਲਿ ਕੌ, ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ, ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਐਹੈ ॥
 ਰੱਛਾ ਹੋਇ, ਤਾਹਿਂ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥੩੯੮॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ, ਤਨ ਜਾਂਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋ ॥ ਤਾਕੇ ਤਾਪ, ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋ ॥
 ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ, ਘਰ ਮੌਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ, ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩੯੯॥
 ਏਕ ਬਾਰ, ਜਿਨ ਤੁਮੈਂ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ, ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
 ਜਿਨ ਨਰ, ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ, ਰਹਾ ॥੪੦੦॥
 ਖੜਗਕੇਤ, ਮੈਂ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਬ ਦੈ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
 ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ, ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ, ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੪੦੧॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ, ਹਮ ਪਰ ਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ, ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
 ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ, ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ, ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੪੦੨॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਯੁਜ, ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਤਤਕਾਲਾ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ, ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ, ਕੋਈ ॥੪੦੩॥
 ਅੜਿਲ ॥ ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿੰ, ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ,
 ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੈ, ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥
 ਹੋ ਜੋ ਯਾਕੀ ਏਕ ਬਾਰ, ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੪੦੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ,

ਸਹਸ ਭਣਿੱਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ, ਛੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥ ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ,
ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੪੦੫॥੧॥

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਜਾਨੇ, ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ, ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪੦੫॥੭੫ਪਈ॥ ਅਫਜੂੰ ॥**

ਦੇਹਰਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਰਿ, ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖ ਮੁਹਿ,
ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ॥੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮੈ ਨ ਗਨੇਸਹਿ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਨਾਊਂ ॥
ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ, ਕਬਹੂੰ ਨਹ ਧਿਆਊਂ ॥ ਕਾਨ ਸੁਨੇ ਪਹਿਚਾਨ ਨ ਤਿਨ ਸੋ ॥
ਲਿਵ ਲਾਰੀ, ਮੇਰੀ ਪਗ ਇਨ ਸੋ ॥੨॥ ਮਹਾਕਾਲ ਰਖਵਾਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਲੋਹ,
ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਬਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੇ ਰਖਵਾਰ ॥ ਬਾਹ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰ ॥੩॥
ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਮੁੜੈ ਪ੍ਰਿਤਪਰੀਐ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਸੱਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਮਰੀਐ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ,
ਜਗ ਮੈ ਦੋਊਂ ਚਲੈ ॥ ਰਾਖ ਆਪ ਮੁਹਿ, ਅਉਰ ਨ ਦਲੈ ॥੪॥ ਤੁਮ ਮਮ ਕਰਹੁ,
ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ, ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਨ ਆਪਨਾ, ਮੁੜੈ ਨਿਵਾਜ ॥
ਆਪ ਕਰੋ, ਹਮਰੇ ਸਭ ਕਾਜ ॥੫॥ ਤੁਮ ਹੋ, ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥

ਆਪੇ ਆਪੁ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ॥ ਹਾਰ ਪਰਾ,
 ਮੈ ਆਨ ਦੂਰ ਤੁਹਿ ॥੯॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ,
 ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਦੈ, ਹਾਥ ਉਬਾਰੇ ॥ ਹਮਰੇ, ਸਭ ਬੈਰੀਅਨ ਸੰਘਾਰੇ
 ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਮ ਧਰੋ, ਭਗਵਤ ਕੋ ਧਿਆਨਾ ॥ ਬਹੁਰ ਕਰੋ, ਕਬਿਤਾ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥
 ਕਿਸਨ ਜਥਾ, ਮਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਚੂਕ ਹੋਇ, ਕਬਿ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰੇ ॥੮॥
ਕਬਿ ਬਾਚ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਜੋ ਨਿਜ, ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਸੌ ਕਹਾ, ਸੌ ਕਹਿਹੌ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
 ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਧਿਆਇ ਹੈਂ, ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਹਿ ॥੧॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਹਰਿ,
 ਹਰਿਜਨ, ਦੁਈ ਏਕ ਹੈ, ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ, ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ, ਤਰੰਗ ਜਿਉ,
 ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਜਬ ਆਇਸੁ, ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ, ਜਨਮੁ ਧਰਾ,
 ਜਗ ਆਇ ॥ ਅਬ ਮੈ, ਕਥਾ ਸੰਛੇਪ ਤੇ, ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ **ਕਬਿ ਬਾਚ** ॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ, ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ, ਬਚਨ ਕਹਾ, ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ॥ ਪੰਬ ਚਲੈ,
 ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ, ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ,
 ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐਹੈਂ ਸੰਤ ॥ ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ, ਪਾਵਹਿਗੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਬੇਦੀਯਨ ਕੇ ਕੁਲ ਬਿਖੈ, ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥
 ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਏ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਠੀਕਰਿ ਫੇਰਿ ਦਿਲੀਮਿ ਸਿਰਿ, ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ,
 ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ, ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ ॥
 ਹੈ, ਹੈ, ਹੈ, ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ, ਜੈ, ਜੈ, ਜੈ, ਸੁਰ ਲੋਕ ॥੧॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਛੜ੍ਹੀ ਕੋ ਪੂਤ ਹੋਂ,
 ਬਾਮਨ ਕੋ ਨਹਿ, ਕੈ ਤਪੁ ਆਵਤ ਹੈ ਜੁ ਕਰੋ ॥ ਅਰੁ ਅਉਰ ਜੰਜਾਰ, ਜਿਤੋ ਗ੍ਰਹ ਕੋ,
 ਤੁਹਿ ਤਿਆਗ, ਕਹਾ ਚਿਤ ਤਾ ਮੈ ਧਰੋ ॥ ਅਬ ਰੀਝ ਕੈ, ਦੇਹੁ ਵਹੈ ਹਮ ਕਉ,
 ਜੋਊ ਹਉ ਬਿਨਤੀ, ਕਰ ਜੋਰ ਕਰੋ ॥ ਜਬ ਆਊ ਕੀ ਅਉਧ, ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ,
 ਅਤਿਹੀ ਰਨ ਮੈ, ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਸਮ ਕਥਾ, ਭਾਰੀਤ ਕੀ,
 ਭਾਖਾ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ਅਵਰ ਬਾਸਨਾ, ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਭ, ਧਰਮ ਜੁਧ ਕੇ ਚਾਇ ॥੧॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਧੰਨ ਜੀਓ ਤਿਹ ਕੋ, ਜਗ ਮੈ, ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ, ਚਿੱਤ ਮੈ ਜੁਧ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਦੇਹ ਅਨਿੱਤ, ਨ ਨਿੱਤ ਰਹੈ, ਜਸੁ ਨਾਵ ਚੜੈ, ਭਵਸਾਗਰ ਤਾਰੈ ॥ ਧੀਰਜ ਧਾਮ,
 ਬਨਾਇ ਇਹੈ ਤਨ, ਬੁੱਧਿ ਸੁ ਦੀਪਕ, ਜਿਊ ਉਜੀਆਰੈ ॥ ਗਿਆਨਹਿ ਕੀ ਬਢਨੀ,

ਮਨਹੁ ਹਾਥ ਲੈ, ਕਾਤਰਤਾ ਕੁਤਵਾਰ ਬੁਹਾਰੈ ॥੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕਬਾ,
ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ, ਸਭ ਕੋਈ, ਭਾਖਤ ਨੇਤ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸ, ਰਘੁਬਰ ਕਰਾ,
ਸਗਰੀ ਪੁਰੀ ਸਮੇਤ ॥੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਇਹ ਕਬਾ, ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ,
ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਸਨ ਭਗਤ ਕੀਏ, ਫਲ ਹੋਈ ॥ ਆਧਿ ਬਯਾਧਿ,
ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸੰਮਤ ਸੱਤ੍ਰਹ, ਸਹਸ ਪਚਾਵਨ ॥ ਹਾੜ ਵਦੀ ਪ੍ਰਿਥਮ,
ਸੁਖ ਦਾਵਨ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਭੂਲ ਪਰੀ, ਲਹੁ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰਾ
॥੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਤੁੰਗ ਕੇ, ਚਰਨ ਤਰ, ਸਤਦ੍ਰੋਵ ਤੀਰ ਤਰੰਗ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਪੂਰਨ ਕੀਯੋ, ਰਘੁਬਰ ਕਬਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਜਾਨੇ ਨਹੀ,
ਬਾਦ ਸੁਬਾਦ ਬਿਬਾਦ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਕਲ ਪੂਰਣ ਕੀਯੋ, ਭਗਵਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੧॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ, ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥
ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ, ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ,
ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ, ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ,
ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ, ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ,

ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ ॥
੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ,
ਮਨਿ ਵਜੀਆਂ ਵਾਧਾਈਆਂ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆਂ, ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆਂ ॥
ਸਬਦੇ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ, ਮਨਿ ਜਿਨੀਂ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ,
ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ, ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ,
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾਂ ਗਲਾਂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ,
ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ, ਜਿਸੁ ਦੇਹਿਂ ਸੁ ਪਾਵਈ ॥
ਸਦਾ ‘ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ’ ਤੇਰੀ, ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ,
ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ, ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆਂ ॥
 ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ, ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ, ਜਿਨਿ ਇਛਾਂ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆਂ ॥
 ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁਂ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ,
 ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
 ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ, ਸਬਦ ਵਾਜੇ,
 ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ, ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥
 ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ, ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ,
 ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਰੀਹੋ,
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ, ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥
 ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਪੈ ਉਤਰੇ, ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ,
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ, ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ, ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ, ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥
ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ, ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ, ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ,
 ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ, ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ, ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ, ਨਿਤ ਨਿਤ,
 ਰਖੁ ਉਦਿ ਧਾਰੋ ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ, ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ, ਸਭੁ ਨਾਨਕ, ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ
 ॥੧॥ **ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫** ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ, ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੇਈ ॥
 ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ, ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ, ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ,
 ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ,
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਤਿਬੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ, ਜਿਬੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿੰ ॥
 ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ, ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ,
 ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਡਡਿ ਜਾਹਿੰ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ, ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿੰ ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿੰ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ,
 ਗੁਣੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿੰ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ, ਸਮਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥
 ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ, ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਪਣਾ, ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉਂ ॥

ਨੇੜੀਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ, ਸ੍ਰੂਵਣੀਂ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ,
 ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉਂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਜਿਸਨੇ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥
 ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿਂ, ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥
 ਮ: ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ, ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀਂ ਪਾਇ,
 ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ, ਮਨਹੁਂ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ,
 ਖਿਨ ਮਾਹਿਂ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ, ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿਂ ॥
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ, ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿਂ ॥੨॥

੧੮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
 ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮ ਭਰੋਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ, ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ,
 ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਿਰੋਬਿੰਦ ਨੂੰ, ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਧਿਆਈਐ, ਜਿਸੁ ਛਿੱਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ,
 ਘਰਿ ਨਉਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥ ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇਂ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ
 ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ, ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ, ਕਲਗੀਧਰ ਪਿਤਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਲੀ,
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਦਾਤੇ, ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇਂ ਸਹਾਇ ॥ ਦਸਾਂ ਪਾਤਸਾਹੀਆਂ ਜੀ ਦੇ,
 ਆਤਮਕ ਸਰੂਪ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ, ਜਾਗਤੀ ਜੋਤ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਜ਼ਹੂਰ,
 ਹਾਜ਼ਰਾ ਹਜ਼ੂਰ ਸਰਬ ਕਲਾਂ ਭਰਪੂਰ, ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇਂ ਸਹਾਇ ॥ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ,
 ਸਾਹਿਬ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ,
 ਸਾਹਿਬ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਓ, ਚਾਲੀ ਮੁਕਤਿਓ, ਸ਼ਹੀਦੇ ਮੁਰੀਦੇ ਸਚਿਆਰਿਓ,

ਪਿਆਰਿਓ, ਸਭ ਬਾਈਂ ਹੋਇਂ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ,
 ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਤਿੰਨਾ ਸਚਿਆਰਿਆਂ, ਪਿਆਰਿਆਂ,
 ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ, ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥
 ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ, ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ,
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੋ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ਸਰਬੱਤ ਸਮੂਹ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ, ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ॥
 ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਯਾ ਰਿਆਇਤ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਰਹੇ ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ,
 ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤਿ ਉਚੀ, ਪਤਿ ਕਾ ਰਾਖਾ, ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
 ਚਿਤ ਆਵੈ, ਚਿਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ, ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੀ ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹ,
 ਚੋਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੈ ਜੁਗ ਅਟੱਲ ਰਹੇ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੋ ਜੀ,
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੪॥ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਗੁਰਮਤਿ ਦਾਨ,
 ਬੁਧ ਬਿਬੇਕ, ਰਹਿਤ ਰੱਛਯਾ ਦਾਨ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੋ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ,

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠ,
 ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ ਬੋਲੇ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੯॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,
 ਸੰਤੋਖ ਸਰ ਜੀ, ਬਿਬੇਕ ਸਰ ਜੀ, ਰਾਮਸਰ ਜੀ, ਕੌਲ ਸਰ ਜੀ, ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ,
 ਤਪਿਆਣੇ ਜੀ, ਖੜੂਰ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਉਲੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ,
 ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੧॥ ਬੰਮ ਜੀ, ਨਨਕਾਣੇ ਜੀ,
 ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਜੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਡੇਹਰੇ ਜੀ, ਤਖਤ ਕੇਸਗੜ ਸਾਹਿਬ ਅਨੰਦਪੁਰ ਜੀ,
 ਕੀਰਤਪੁਰ ਜੀ, ਪਾਤਾਲਪੁਰ ਜੀ, ਲਖਨੌਰ ਜੀ, ਚਮਕੌਰ ਜੀ, ਦਮਦਮੇ ਜੀ, ਧਮਤਾਣ ਜੀ,
 ਮੁਕਤਸਰ ਜੀ, ਪਾਂਉਟੇ ਜੀ, ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਜੀ ਦੱਲੀ ਮੈ ਸ਼ੀਸ਼ ਰੰਜ,
 ਰਕਾਬ ਰੰਜ, ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ, ਬੰਗਲਾ ਸਾਹਿਬ, ਸੱਤੋਂ ਝੰਡਿਆਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਜੀ ਦੇ,
 ਸੁਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੧॥ ਬਿੱਤੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,
 ਪੰਜੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਕਪਾਲ ਮੋਚਨ ਜੀ, ਰਣ ਮੋਚਨ ਜੀ, ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਜੀ, ਤਿਲਰੰਜੀ ਜੀ,
 ਨਾਨਕ ਝੀਰੇ ਜੀ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਘਾਟ ਜੀ, ਹੀਰਾ ਘਾਟ ਜੀ, ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ ਜੀ,
 ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਮਾਲ ਟੇਕਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਬਸਮਤ ਨਗਰ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,

ਬੰਦਾ ਘਾਟ ਜੀ, ਨਰੀਨਾ ਘਾਟ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਗੰਗਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ,
 ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ ਬੋਲੇ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੯॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ,
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੇ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੧੦॥ ਸਰਬੱਤ ਸਮੁੰਹ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ,
 ਨਗਾਰਿਆਂ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬਾਂ, ਸੰਜੁਗਤ, ਤਖਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜੂਰ, ਸ੍ਰੀ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ, ਸੁਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥
 ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੇ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੧੧॥
 ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀਓ ਮਹਾਰਾਜ, ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ,
 ਸਬਦ ਬਾਣੀ, ਕੀਰਤਨ ਚੌਕੀ, ਸੋਦਰ ਰਹਗਾਸਿ, ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ,
 ਭੂਲ ਚੂਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ, ਸਿੱਖ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਸੁਣਦੇ ਸਰਬੱਤ ਲਾਹਿਵੰਦ ਹੋਣ,
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੋ, ਕਰੋ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੋ ਗਿਰੰਥ ਇਹ,
 ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥
 ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੰ, ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੰ, ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡੰ, ਬਰਬੰਡੰ ॥ ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡੰ,
 ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ, ਜੋਤਿ ਅਮੰਡੰ, ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰਡੰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਣੰ, ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੰ,
 ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਣੰ, ਅਸ ਸਰਣੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ, ਸਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ,
 ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਜੈ ਤੇਗੰ ॥੨॥ ਸੈਯਾ ॥ ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ,
 ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ,
 ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਖਤ ਹੈਂ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ,
 ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥ ਐਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ,
 ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੩॥ ਸੈਯਾ ॥ ਪਾਂਇ ਗਹੇ, ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ,
 ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥ ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ,
 ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਸਿੰਮਿ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ,

ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਣਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ, ਮੈਨ ਕਹਯੋ,
ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੮੯੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ,
ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੇ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ, ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੮੯੪॥

(੮੯੩)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ ॥
੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ, ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ, ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥
ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ, ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ, ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਢੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥
ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ, ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ, ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ, ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥
ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ, ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ, ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ, ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥
ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ, ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰ ਸਾਖੀ, ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ, ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ, ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ, ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ, ਨਾਨਕ, ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ, ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥
 ॥੧॥੭॥੯॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ, ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ,
 ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੇ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ,
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ, ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੇ,
 ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ, ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ,
 ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ, ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ, ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ, ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੇ,
 ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ, ਨਾਮੁ ਛੂਲ ਮਾਲਾ, ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ,
 ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੋ ਕੀਆ, ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ, ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ, ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ
 ॥੩॥ ਦਸ ਅਠਾ, ਅਠਸਠੇ, ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ, ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ, ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥
 ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ, ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥
ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥ ਧੂਪ, ਦੀਪ, ਘ੍ਰੂਤ, ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾਪਤੀ
 ॥੧॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੌ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਉਤਮੁ ਦੀਅਰਾ, ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀਂ ਨਿਰੰਜਨੁ, ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥

ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ, ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ, ਬਖਾਨੈ ॥੩॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ,
 ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਨੁ ਭਣੈ, ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੨॥ **ਪ੍ਰਭਾਤੀ** ॥ ਸੁਨ ਸੰਧਿਆ,
 ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾਕਰ, ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ, ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ,
 ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ, ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥
 ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ, ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਤਤੁ ਤੇਲੁ,
 ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ, ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ,
 ਬੂੜੈ ਬੂੜਨ ਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ, ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ, ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥
 ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ, ਨਿਰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥ **ਧੰਨਾ** ॥
 ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ, ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥ ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥
 ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ, ਸਤ ਸੀਕਾ ॥੧॥ ਗਉ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥
 ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ, ਚੰਗੇਰੀ ॥ ਘਰ ਕੀ ਰੀਹਨਿ, ਚੰਗੀ ॥ ਜਨੁ ਧੰਨਾ,
 ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੪॥ **ਸ੍ਰੈਯਾ** ॥ ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ, ਘੰਟਨਿ ਕੀ ਕਰਿ,

ਛੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ਆਰਤੀ ਕੋਟ ਕਰੈ, ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ, ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ,
 ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਵੈਂ ॥ ਦਾਨਤ ਦੱਛਨ, ਦੈ ਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ, ਭਾਲ ਮੈ ਕੁੰਕਮ, ਅੱਛਤ ਲਾਵੈਂ ॥
 ਹੇਤ ਕੁਲਾਹਲ, ਦੇਵਪੁਰੀ, ਮਿਲਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੁਲਿ, ਮੰਗਲਿ ਗਾਵੈਂ ॥ ਪਪਾ। **ਦੇਹਰਾ** ॥
 ਐਸੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਦੇਵਨ ਬਦਿਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ,
 ਰਰੈ ਨਾਮ ਸਤਿ ਜਾਪ ॥ ਪਈ॥। **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਸਰਗ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ,
 ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ, ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੮੯੪॥।
ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ, ਆਕੀ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖੁਆਰ ਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲੈਂਗੇ,
 ਬਚੇ ਸਰਨ ਜੋ ਹੋਇ ॥। **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਉਠ ਗਈ ਸਭਾ ਮਲੇਛ ਕੀ, ਕਰ ਕੂੜਾ ਪਾਸਾਰ ॥।
 ਡੰਕਾ ਬਾਜੇ ਫਤਹ ਕਾ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਅਵਤਾਰ ॥। ਚੜ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੜ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥।
 ਸੁਖਭਵ ਸੁਭੰ, ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥। ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ,
 ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥।੧੯੯॥। ਦੇਗ ਤੇਗੋ ਫਤਹ, ਨੁਸ਼ਰਤ ਬੇਦਰੰ ਯਾਫਤਜ਼,
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥।
 ਦਰਬਾਰਨ ਮੈ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ॥। ਸੱਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥।

ਲਛਮੀ ਖੜੀ ਤੁਮਰੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਦੇਵਤੇ ਕਰਤ ਨਮਸ਼ਕਾਰਾ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰ ॥ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਬਿਰਾਜ ਰਹੀ,
 ਸ੍ਰੀ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸੱਚਖੰਡਿ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ,
 ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ, ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥
 ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ, ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ,
 ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ,
 ਜਮ ਦੇ ਧਾਮ ਨੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ, ਰਾਜ ਅਭਖੇਖਨੇ ॥
 ਸਿਰ ਪਰ ਛੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇਆ, ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੈ ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇਆ,
 ਜਸੁ ਜਗਮਾਤ ਦਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ, ਸਭੇ ਪਉੜੀਆਂ ॥
 ਫੇਰ ਨ ਜੂਨੀ ਆਇਆ, ਜਿਨ ਇਹ ਗਾਇਆ ॥੫੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ, ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ, ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ,
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ,
ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ, ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ,
ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ, ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ
॥੨॥੬॥੩੪॥ (੬੧੮)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ
ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ, ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ **ਰਹਾਉ** ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਖੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥
ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥ (੬੨੯)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ,
ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ, ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ, ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ, ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ,
ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੨੯॥ (੮੧੯)

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ, ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ, ਣਾ ਤੂੰ,
ਣਹ ਛੁਟਹਿ, ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥ (੨੫੯)
ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ, ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ, ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ (੫੧੯)
ਪਉੜੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ, ਤੂੰਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ,
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ, ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ,
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ (੬੫੨)

ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ, ਹਸੂ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸੂਰਹ ॥
ਆਤਮ ਰਖਾ ਰੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ, ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸੂਰਹ ॥
ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ, ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥
ਭਗਤ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥

ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੇ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
ਅੰਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ, ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥

॥ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ, ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ,
ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ, ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ, ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥
ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ, ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ, ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ,
ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ, ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥
ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ, ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ,
ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ, ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਆ ਘਰ, ਛਿਆ ਗੁਰ, ਛਿਆ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੇ,
ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ, ਜੈ ਘਰਿ, ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ,
ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਵਿਸੁਏ, ਚਸਿਆ, ਘੜੀਆ, ਪਹਰਾ; ਬਿਤੀ, ਵਾਰੀ,
ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੇ, ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ, ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਧਨਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ, ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ,
 ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ, ਪਵਣੁ ਚਵਰੇ ਕਰੇ,
 ਸਗਲ ਬਨਗਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ, ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥
 ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ, ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ,
 ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ, ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ,
 ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ, ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥
 ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ, ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ, ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ,
 ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ, ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ, ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗਾ ਕਉ,
 ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੬॥ **ਰਾਗੁ ਗਊੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪** ॥
 ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ, ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ, ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
 ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ, ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥
 ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਜੂਲੀ, ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ, ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ, ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ, ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ, ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ, ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ, ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ, ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ, ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥
 ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰੜ ਤੇਰੇ, ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ, ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ, ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ, ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ, ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ,
 ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ, ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ, ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ,
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ, ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ,
 ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ, ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ,
 ਅਕਬਥ ਕਬਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ,
 ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ,
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੇ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ, ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ, ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ, ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

੧੭ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
ਅਜੂਨੀ ਸੈਬੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ, ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ; ਨਾਨਕ, ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ,
ਦਾਈ ਦਾਇਆ, ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ, ਬੁਰਿਆਈਆ,
ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ, ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ,
ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ, ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਡੱਪੈ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ, ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ,

ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥
 ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ, ਸਾਹ ਸਾਹਾਣ ਗਣਿੱਜੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ,
 ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ, ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤਿ
 ॥੧॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥
 ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਦਾ ਨੰਦ, ਸਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
 ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ, ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥
 ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ, ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੧੯੮॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥
 ਸੁਖੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ, ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਤਾਰ ਖਾਸੇ ਦਸਖਤ ਕਾ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥
ਸਰਬ ਕਾਲ ਜੀ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜੀ ਦੀ, ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥

ਆਗੈ ਲਿਖਾਰੀ ਕੇ ਦਸਖਤ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਈ ॥

ਪ੍ਰਣਵੇ, ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀਅਲ, ਕੀਓ ਪਸਾਰਾ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਲੋਕ ਚਤੂ ਦਸ, ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੧॥
ਹਸਤ ਕੀਟ ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ, ਜਿਹ ਇਕਸਰ ਜਾਨਾ ॥
ਅਦੈ ਅਲੱਖ, ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਾਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥
ਅਲੱਖ ਰੂਪ, ਅਛੈ ਅਨਭੇਖਾ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ॥
ਬਰਨ ਚਿਹਨ, ਸਭਹੂ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਦੈ ਅਬਿਕਾਰਾ ॥੩॥

ਬਰਨ ਚਿਹਨ, ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਂਤਾ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁ ਮਿੱਤ੍ਰੁ, ਜਿਹ ਤਾਤ ਨ ਮਾਤਾ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ, ਸਭਨ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀਅਲ, ਜਾਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥
 ਅਨਹਦ ਰੂਪ, ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ, ਜਿਹ ਬਸਤ ਭਵਾਨੀ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ, ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ, ਮੁਖ ਚਾਰ ਬਤਾਇਓ ॥੫॥
 ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰੁ, ਉਪਾਇੰਦ੍ਰੁ ਬਨਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੁਦ੍ਰੁ, ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ॥
 ਲੋਕ ਚੱਤ੍ਰੁ ਦਸ, ਖੇਲ ਰਚਾਇਓ ॥ ਬਹੁਰ, ਆਪ ਹੀ ਬੀਚ ਮਿਲਾਇਓ ॥੬॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਫਨਿੰਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜੱਛ ਰਚੈ, ਸੁਭ ਚਾਰਾ ॥
 ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕਹਾਨੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥੭॥
 ਤਾਤ ਮਾਤ, ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਂਤਾ ॥ ਏਕ ਰੰਗ, ਕਾਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਾ ॥
 ਸਰਬ ਜੋਤ ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਭਹੂ, ਸਰਬ ਠੌਰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥੮॥
 ਕਾਲ ਰਹਤ, ਅਨ ਕਾਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਲਖ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ ਅਵਧੂਤਾ ॥
 ਜਾਤ ਪਾਂਤ, ਜਿਹ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ਅਬਿਗਤ ਦੇਵ, ਅਛੈ ਅਨ ਭਰਮਾ ॥੯॥
 ਸਭ ਕੋ ਕਾਲ, ਸਭਨ ਕੋ ਕਰਤਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਦੋਖਨ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥

ਏਕ ਚਿੱਤ, ਜਿਹ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ, ਬੀਚ ਨ ਆਇਓ ॥੧੦॥

ੴ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿਤ ॥

ਕਤਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੁਇਕੈ, ਚੇਤਨਾ ਕੋ ਚਾਰ ਕੀਓ, ਕਤਹੂੰ ਅਚਿੰਤ ਹੁਇਕੈ, ਸੋਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥
 ਕਤਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੁਇਕੈ, ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ, ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਦਾਨ ਹੁਇ ਕੈ,
 ਮਾਂਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜਨ ਕੋ, ਦੀਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ, ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜਨ ਤੇ,
 ਛੀਨ ਛਿਤ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ,
 ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੧॥੧੧॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰ ਉਰਗ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆਧਰ,
 ਕਹੂੰ ਭਏ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ, ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਹੁਇਕੈ ਹਿੰਦੂਆ,
 ਰਾਇਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗੁਪਤ ਜਪਿਓ, ਕਹੂੰ ਹੁਇਕੈ ਤੁਰਕਾ, ਪੁਕਾਰੇ ਬਾਂਗ ਦੇਤ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕਾਬ ਹੁਇ ਕੈ, ਪੁਰਾਨ ਕੋ ਪੜਤ ਮਤ, ਕਤਹੂੰ ਕੁਰਾਨ ਕੋ,
 ਨਿਦਾਨ ਜਾਨ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ,
 ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੨॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਾਨ ਕੋ, ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ,
 ਕਹੂੰ ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ, ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੋ, ਮਿਲਤ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ ਸੀ,

ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ, ਛਪਾਇ ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਬਿਚਾਰ, ਅਬਿਚਾਰ ਕੇ ਬਿਚਾਰਤ ਹੋ,
 ਕਹੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ, ਪਰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ,
 ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੩॥੧੩॥। ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ,
 ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਅਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਸਾਰਦਾ ਭਵਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਮੰਗਲਾ ਮਿੜਾਨੀ,
 ਕਹੂੰ ਸਿਆਮ ਕਹੂੰ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਧਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਠਉਰ ਗਾਮੀ,
 ਕਹੂੰ ਜਤੀ, ਕਹੂੰ ਕਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ,
 ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੪॥੧੪॥। ਕਹੂੰ ਜਟਾਂ ਧਾਰੀ,
 ਕਹੂੰ ਕੰਠੀ ਧਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧੀ, ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਨ ਫਾਰੇ,
 ਕਹੂੰ ਡੰਡੀ ਹੁਇ ਪਧਾਰੇ, ਕਹੂੰ ਢੂਕ ਢੂਕ ਪਾਵਨ ਕੇ, ਪ੍ਰਿਖੀ ਪੈ ਧਰਤ ਹੋ ॥
 ਕਤਹੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਹੁਇ ਕੈ, ਸਾਧਤ ਸਿਲਾਹਨ ਕੌ, ਕਹੂੰ ਛੜ੍ਹੀ ਹੁਇ ਕੈ,
 ਅਰ ਮਾਰਤ ਮਰਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਭਾਰ ਕੌ, ਉਤਾਰਤ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ, ਕਹੂੰ ਭਵ ਭੂਤਨ ਕੀ,
 ਭਾਵਨਾ ਭਰਤ ਹੋ ॥੫॥੧੫॥। ਕਹੂੰ ਰੀਤ ਨਾਦ ਕੇ, ਨਿਦਾਨ ਕੌ ਬਤਾਵਤ ਹੋ,

ਕਹੂੰ ਨਿਤਕਾਰੀ, ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਪਯੂਖ ਹੁਇ ਕੈ, ਪੀਵਤ ਪਿਵਾਵਤ ਹੋ,
 ਕਤਹੂੰ ਮਯੂਖ ਉੱਖ, ਕਹੂੰ ਮਦ ਪਾਨ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾ ਸੂਰ ਹੁਇ ਕੈ, ਮਾਰਤ ਮਵਾਸਨ ਕੌ,
 ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਦੇਵ, ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਂ ਦੀਨ, ਕਹੂੰ ਦ੍ਰਿਬ ਕੇ ਅਪੀਨ,
 ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ, ਕਹੂੰ ਭੂਮ, ਕਹੂੰ ਭਾਨ ਹੋ ॥੯॥੧੯॥ ਕਹੂੰ ਅਕਲੰਕ,
 ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਮਯੰਕ, ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਜੰਕ, ਕਹੂੰ ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਧਰਮ,
 ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕੇ ਹਰਮ, ਕਹੂੰ ਕੁਤਸਤ ਕੁਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਰੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ,
 ਨਰ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਡੜ੍ਹਪਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਡਾਲਾ ਧਰੇ ਡੈਲ ਭਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਡਕ ਵਾਰੀ,
 ਕਹੂੰ ਡਲ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥੧॥੧੭॥ ਕਹੂੰ ਰੀਤ ਕੇ ਗੁਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜਯਾ,
 ਕਹੂੰ ਨਿਤ ਕੇ ਨਚਯਾ, ਕਹੂੰ ਨਰ ਕੇ ਅਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ ਕਹਾਨੀ,
 ਕਹੂੰ ਰਾਯਾ, ਕਹੂੰ ਰਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜਯਾ,
 ਕਹੂੰ ਧੇਨ ਕੇ ਚਰਯਾ, ਕਹੂੰ ਲਾਖਨ ਲਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ॥
 ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾਦਾਨ ਹੋ,

ਕਿ ਨਿਦੇਖੀ ਨਿਰਕਾਰ ਹੋ ॥੮॥੧੮॥ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੋ,
 ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੇ ਭੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਬਚਯਾ,
 ਦੂਧ ਪੂਤ ਕੇ ਦਿਵਯਾ, ਰੋਗ ਸੋਗ ਕੇ ਮਿਟਯਾ, ਕਿਧੌ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਮਾਨ ਹੋ ॥
 ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਹੋ, ਕਿ ਅਦੈ ਅਵਤਾਰ ਹੋ, ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਸੂਰਤਿ ਹੋ,
 ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ ॥ ਜੋਬਨ ਕੇ ਜਾਲ ਹੋ, ਕਿ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੋ,
 ਕਿ ਸੜ੍ਹਨ ਕੇ ਸੂਲ ਹੋ, ਕਿ ਮਿੜ੍ਹਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ॥੯॥੧੯॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦ,
 ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੋ ਬਿਖਾਦ, ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਕੋ ਨਨਾਦ, ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਨੀਤ ਅਉ ਅਨੀਤ, ਕਹੂੰ ਜੂਲਾ ਸੀ,
 ਜਗਤ ਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਕਹੂੰ ਇਕਾਤੀ ਕੋ ਜਾਪ, ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਕੋ ਅਤਾਪ,
 ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਤੇ ਡਿੱਗਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬਰ ਦੇਤ, ਕਹੂੰ ਛਲ ਸਿਉ ਛਿਨਾਇ ਲੇਤ,
 ਸਰਬ ਕਾਲ ਸਰਬ ਠਉਰ, ਏਕ ਸੇ ਲਗਤ ਹੋ ॥੧੦॥੨੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰ਋ੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ, ਦੇਖਿ ਡਿੱਗਿ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥

ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ, ਸੁਧ ਸੁਧਾਦਿਕ, ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
 ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ, ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ, ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤ, ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਕੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ, ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰ ਤੇ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ, ਏਕ ਰੱਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
 ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ, ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ, ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ, ਪੌਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ, ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ, ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ, ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਏਤੇ ਭਏ, ਤੇ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤ, ਅੰਤ ਕੈ, ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਂਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥
 ਜੀਤ ਫਿਰੈ, ਸਬ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੋ, ਬਾਜਤ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
 ਗੁੰਜਤ ਗੁੜ, ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਹਿੰਸਤ ਹੀ, ਹਖ ਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
 ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ, ਕਉਨ ਗਨੈ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ, ਅੰਤ ਕਉ, ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥
 ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਨ, ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥

ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ, ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥
 ਸੁਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ, ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ, ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
 ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ, ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ, ਹੱਲੇ ਨ ਹੱਲੈਂਗੇ ॥
 ਤੋਰ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ, ਤਿਆਗ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥੨੫॥
 ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ, ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੁਯਾ ॥
 ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੁਯਾ ॥
 ਗਾੜੇ ਗੜਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ, ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚੱਕ ਚਾਰ ਲਵੁਯਾ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਨਾਇਕ, ਜਾਚਕ ਅਠੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੁਯਾ ॥੬॥੨੬॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥
 ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ, ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥
 ਪੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ, ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥

ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗ, ਸੱਤ੍ਰ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ ॥੧॥੨੭॥
 ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ, ਜੈਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ, ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ, ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ, ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ, ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ, ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ, ਅੰਤ ਫਸੇ, ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥
 ਜੇ ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸੁ ਹੈ ਪਗ, ਤੇ ਨਰ, ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
 ਕਹਾ ਭਯੋ, ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੂੰਦ ਕੈ, ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ, ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
 ਨ੍ਹਾਤ ਫਿਰਿਓ, ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਨ, ਲੋਕ ਗਇਓ, ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
 ਬਾਸੁ ਕੀਓ, ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
 ਸਾਚੁ ਕਹੋਂ, ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ, ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀਓ, ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
 ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰ, ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
 ਕਾਹੂੰ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ, ਕਾਹੂੰ ਪਛਾਹ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥
 ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੌ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਕੋਊ ਮਿਤਾਨ ਕਉ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥
 ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭਹੀ ਜਗੁ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੋਮਰ ਛੰਦ ॥

ਹਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
 ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਤੇਜ ਉਦਾਰ ॥੧॥੩੧॥
 ਅਨਭਿਜ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤ ॥ ਸਭ ਜਗਤ ਭਰਤ ਮਹੰਤ ॥
 ਜਸ ਤਿਲਕ ਭੂ ਭ੍ਰਿਤ ਭਾਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੩੨॥
 ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਸੋਕ ਬਿਦਾਰ ॥
 ਕਲ ਕਾਲ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੩॥੩੩॥
 ਅਨਖੰਡ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਸਭ ਬਾਪਿਓ ਜਿਹ ਬਾਪ ॥
 ਅਨਖੇਦ ਭੇਦ ਅਛੇਦ ॥ ਮੁਖ ਚਾਰ ਗਾਵਤ ਬੇਦ ॥੪॥੩੪॥
 ਜਿਹ ਨੇਤ ਨਿਰਮ ਕਰੰਤ ॥ ਮੁਖਚਾਰ ਬਕਤ ਬਿਅੰਤ ॥
 ਅਨਭਿਜ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਅਨਖੰਡ ਅਮਿਤ ਅਬਾਪ ॥੫॥੩੫॥
 ਜਿਹ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥ ਰਚਿਓ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਅਖੰਡ ॥ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥੬॥੩੬॥

ਜਿਹ ਅੰਡ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕੀਨੇ ਸੁ ਚੌਦਾਹ ਖੰਡ ॥
 ਸਭ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥ ਅਬਿਖਕਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰ ॥੧॥੩੭॥
 ਜਿਹ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਨ੍ਰਿਪਾਰ ॥ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰਸੂਲ ॥ ਬਿਨੁ ਭਰਤ, ਕੇ ਨ ਕਬੂਲ ॥੨॥੩੮॥
 ਕਈ ਸਿੰਘ ਬਿੰਘ ਨਗਿੰਦ੍ਰ ॥ ਕਈ ਮੱਛ ਕੱਛ ਫਿੰਦ੍ਰ ॥
 ਕਈ ਦੇਵ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥੩੯॥
 ਕਈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਰ ਬੁਹਾਰ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਔ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥
 ਕਈ ਰੁੱਦ੍ਰ ਛੁੱਦ੍ਰ ਸਰੂਪ ॥ ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਨੂਪ ॥੧੦॥੪੦॥
 ਕਈ ਕੋਕ ਕਾਬ ਭੰਤ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਭੇਦ ਕਹੰਤ ॥
 ਕਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਖਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਕਥਤ ਹੀ ਸੁ ਪੁਰਾਨ ॥੧੧॥੪੧॥
 ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ ਤਾਪ ਦੁਰੰਤ ॥
 ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਭੇਸ ਉਦਾਸ ॥੧੨॥੪੨॥
 ਕਹੂੰ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਦੁਰੰਤ ॥

ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਗ ਕਰਮ ਉਦਾਰ ॥੧੩॥੪੩॥
 ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੇਤ੍ਰ ਅਨੂਪ ॥ ਕਹੂੰ ਨਿਆਇ ਰਾਜ ਬਿਭੂਤਿ ॥
 ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰੀਤ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ॥੧੪॥੪੪॥
 ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਫਿਰੰਤ ॥ ਕਈ ਏਕ ਠੌਰ ਇਸਬੰਤ ॥
 ਕਹੂੰ ਕਰਤ ਜਲ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥ ਕਹੂੰ ਸਹਤ ਤਨ ਪਰ ਤਾਪ ॥੧੫॥੪੫॥
 ਕਹੂੰ ਬਾਸ ਬਨਹਿ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਤਨਹਿ ਸਹੰਤ ॥
 ਕਹੂੰ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਧਰਮ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤ ਉਦਾਰ ॥੧੬॥੪੬॥
 ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਤ ਅਭਰਮ ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਮ ਕਰਤ ਅਕਰਮ ॥
 ਕਹੂੰ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ॥ ਕਹੂੰ ਨੀਤ ਰਾਜ ਅਨੂਪ ॥੧੭॥੪੭॥
 ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਹੀਨ ॥ ਕਹੂੰ ਏਕ ਭਗਤ ਅਧੀਨ ॥
 ਕਹੂੰ ਰੰਕ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਅਵਤਾਰ ॥੧੮॥੪੮॥
 ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਰਟੰਤ ॥ ਕਈ ਸੇਖ ਨਾਮ ਉਚਰੰਤ ॥
 ਬੈਰਾਗ ਕਹੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ ਫਿਰਤ ਰੂਪ ਉਦਾਸ ॥੧੯॥੪੯॥

ਸਭ ਕਰਮ, ਫੈਕਟ ਜਾਨ ॥ ਸਭ ਧਰਮ, ਨਿਹਫਲ ਮਾਨ ॥
ਬਿਨ ਏਕ, ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਭਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥੨੦॥੫੦॥

ੴ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਘੁ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹਰੀ ॥ ਥਲੇ ਹਰੀ ॥ ਉਰੈ ਹਰੀ ॥ ਬਨੇ ਹਰੀ ॥੧॥੫੧॥
ਗਿਰੇ ਹਰੀ ॥ ਗੁਫੇ ਹਰੀ ॥ ਛਿਤੇ ਹਰੀ ॥ ਨਭੇ ਹਰੀ ॥੨॥੫੨॥
ਈਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਉਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਜਿਮੀ ਹਰੀ ॥ ਜਮਾ ਹਰੀ ॥੩॥੫੩॥
ਅਲੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦੂਖ ਹਰੀ ॥੪॥੫੪॥
ਅਕਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥੫॥੫੫॥
ਅਜੰਤ੍ਰੁ ਹਰੀ ॥ ਅਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰੀ ॥ ਸੁਤੇਜ ਹਰੀ ॥ ਅਤੰਤ੍ਰੁ ਹਰੀ ॥੬॥੫੬॥
ਅਜਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰੀ ॥ ਅਮਾਤ ਹਰੀ ॥੭॥੫੭॥
ਅਰੋਗ ਹਰੀ ॥ ਅਸੋਕ ਹਰੀ ॥ ਅਭਰਮ ਹਰੀ ॥ ਅਕਰਮ ਹਰੀ ॥੮॥੫੮॥
ਅਜੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ ਹਰੀ ॥੯॥੫੯॥
ਅਖੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਭੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਡੰਡ ਹਰੀ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਰੀ ॥੧੦॥੬੦॥

ਅਤੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਜੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਵ ਹਰੀ ॥੧੧॥੬੧॥
 ਭਜੇ ਹਰੀ ॥ ਬਪੋ ਹਰੀ ॥ ਤਪੋ ਹਰੀ ॥ ਜਪੋ ਹਰੀ ॥੧੨॥੬੨॥
 ਜਲਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਬਲਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਨਦਿਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਨਦਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥੧੩॥੬੩॥
 ਬਿਛਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਪਤਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਛਿਤਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਉਰਧਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥੧੪॥੬੪॥
 ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਰਟਸ ਤੁਅੰ ॥ ਠਟਸ ਤੁਅੰ ॥੧੫॥੬੫॥
 ਜਿਮੀ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਜਮਾ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਮਕੀ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਮਕਾ ਤੁਂਹੀਂ ॥੧੬॥੬੬॥
 ਅਭੂ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਅਬੈ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਅਛੂ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਅਛੈ ਤੁਂਹੀਂ ॥੧੭॥੬੭॥
 ਜਤਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਬ੍ਰਤਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਗਤਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਮਤਸ ਤੁਂਹੀਂ ॥੧੮॥੬੮॥
 ਤੁਂਹੀਂ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਤੁਂਹੀਂ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਤੁਂਹੀਂ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਤੁਂਹੀਂ ਤੁਂਹੀਂ ॥੧੯॥੬੯॥
 ਤੁਂਹੀਂ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਤੁਂਹੀਂ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਤੁਂਹੀਂ ਤੁਂਹੀਂ ॥ ਤੁਂਹੀਂ ਤੁਂਹੀਂ ॥੨੦॥੭੦॥
ਤ੍ਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੁਕ ਮਲਹਾਰੀ, ਗਜ ਗਦਹਾ ਬਿਕੂਤ ਧਾਰੀ, ਰਿਦੂਆ,
 ਮਸਾਨ ਬਾਸ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਘੁਘੂ ਮਟ ਬਾਸੀ, ਲਗੇ ਡੇਲਤ ਉਦਾਸੀ,
 ਮ੍ਰਿਗ ਤਰਵਰ, ਸਦੀਵ ਮੋਨ ਸਾਧੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈ ॥ ਬਿੰਦ ਕੇ ਸਧਯਾ,

ਤਾਹ ਹੀਜ਼ ਕੀ ਬਡੱਯਾ ਦੇਤ; ਬੰਦਰਾ ਸਦੀਵ, ਪਾਂਇ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਫਿਰਤ ਹੈ । ਅੰਗਨਾ ਅਧੀਨ,
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਛੀਨ, ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧॥੭੧॥
 ਭੂਤ ਬਨਚਾਰੀ, ਛਿਤ ਛਉਨਾ ਸਬੈ ਦੂਪਾਪਾਰੀ; ਪਉਨਕੇ ਅਹਾਰੀ, ਸੁ ਭੁਜੰਗ ਜਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ।।
 ਤ੍ਰਿਣ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਧਨ ਲੋਭ ਕੇ ਤਜੱਯਾ; ਤੇਤੇ ਗਊਅਨ ਕੇ ਜੱਯਾ,
 ਬਿਖ ਭੁੱਯਾ ਮਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਨਭ ਕੇ ਉਡੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਪੰਛੀ ਕੀ ਬਡੱਯਾ ਦੇਤ;
 ਬਗੁਲਾ ਬਿੜਾਲ ਬਿ੍ਰਕ, ਧਿਆਨੀ ਠਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਜੇਤੇ ਬਡੇ ਗਿਆਨੀ, ਤਿਨੇ ਜਾਨੀ.
 ਪੈ ਬਖਾਨੀ ਨਾਹਿ; ਐਸੇ ਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਨ, ਭੂਲ ਆਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥੨॥੭੨॥ ਭੂਮ ਕੇ ਬਸੱਯਾ,
 ਤਾਹਿ ਭੂਚਰੀ ਕੇ ਜੱਯਾ ਕਹੈ; ਨਭ ਕੇ ਉਡੱਯਾ, ਸੋ ਚਿਰੱਯਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਫਲ ਕੇ ਭਛੱਯਾ,
 ਤਾਹਿ ਬਾਂਦਰੀ ਕੇ ਜੱਯਾ ਕਹੈ; ਆਦਿਸ ਫਿਰੱਯਾ, ਤੇਤੇ ਭੂਤ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ ॥
 ਜਲ ਕੇ ਤਰੱਯਾ ਕੋ, ਗੰਗੇਰੀ ਸੀ ਕਹਤ ਜਗ; ਆਗ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਸੋ ਚਕੋਰ ਸਮ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਸੂਰਜ ਸਿਵੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਕਉਲ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦੇਤ; ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਿਵੱਯਾ, ਕੌ ਕਵੀ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ
 ।।੩॥੭੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੱਛ ਮੱਛ, ਤਿੰਦੂਆ ਕਹਤ ਸਭ; ਕਉਲ ਨਾਭ ਕਉਲ ਜਿਹ,
 ਤਾਲ ਮੈ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਗੂਜਰ, ਗੁਪਾਲ ਸਬੈ ਧੇਨਚਾਰੀ; ਰਿਖੀਕੇਸ ਨਾਮ ਕੈ,

ਮਹੰਤ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਧਵ ਭਵਰ ਅੰ ਅਟੇਰੂ ਕੋ, ਕਨ੍ਹਯਾ ਨਾਮ, ਕੰਸ ਕੋ ਬਧਯਾ,
ਜਮਦੂਤ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਮੂੜ ਰੂੜ ਪੀਟਤ, ਨ ਗੂੜਤਾ ਕੋ ਭੇਦ ਪਾਵੈ; ਪੂਜਤ ਨ ਤਾਹਿ,
ਜਾਕੇ ਰਾਖੇ ਰਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥੪॥੭੪॥ ਬਿਸੂਪਾਲ ਜਗਤਕਾਲ, ਦੀਨਦਿਆਲ ਬੈਰੀ ਸਾਲ;
ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ, ਜਮ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥ ਜੋਰੀ ਜਟਾਂ ਧਾਰੀ, ਸਤੀ ਸਾਚੇ ਬਡੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ;
ਧਿਆਨ ਕਾਜ ਭੁਖ ਪਿਆਸ, ਦੇਹ ਪੈ ਸਹਤ ਹੈ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਜਲ ਹੋਮ,
ਪਾਵਕ ਪਵਨ ਹੋਮ; ਅਧੋ ਮੁਖ ਏਕ ਪਾਇ ਠਾਢੇ, ਨ ਬਹਤ ਹੈ ॥ ਮਾਨਵ ਫਿੰਦ,
ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਨ ਪਾਵੈ ਭੇਦ; ਬੇਦ ਅੰ ਕਤੇਬ, ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਕਹਤ ਹੈ ॥੫॥੭੫॥
ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੌਰ, ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ; ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ ਭਾਉ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ, ਨ ਸੁਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ; ਇੰਦ੍ਰ ਸੋਨ ਰਾਜਾ, ਭਵ ਭੂਮ ਕੋ ਭਰਤ ਹੈ ॥
ਸਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦ ਚਾਰੀ; ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ, ਤਪੱਸਿਆ,
ਨ ਅਨਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ, ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀਨ; ਸਦਾ ਜੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕਰੀ,
ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥੬॥੭੬॥ ਏਕ ਸਿਵ ਭਏ, ਏਕ ਗਏ, ਏਕ ਫੇਰ ਭਏ;
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ, ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕੇਤੇ,

ਬੇਦ ਅੰ ਪੁਰਾਨ ਕੇਤੇ; ਮਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੂਹਨ ਕੈ, ਹੁਇ ਹੁਇ ਬਿਤਏ ਹੈ ॥ ਮੋਨਦੀ ਮਦਾਰ ਕੇਤੇ,
 ਅਸੁਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੇਤੇ; ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕੇਤੇ, ਕਾਲ ਬਸ ਭਏ ਹੈ ॥ ਪੀਰ ਅੰ ਪਿਕਾਂਬਰ ਕੇਤੇ,
 ਗਨੇ ਨ ਪਰਤ ਏਤੇ; ਭੂਮ ਹੀ ਤੇ ਹੁਇ ਕੈ, ਫੇਰਿ ਭੂਮ ਹੀ ਮਿਲਏ ਹੈ ॥੬॥੬॥।।
 ਜੋਰੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ, ਬਡੇ ਬਡੇ ਛੜ੍ਹਪਾਰੀ; ਛੜ੍ਹ ਹੀ ਕੀ ਛਾਇਆ,
 ਕਈ ਕੋਸ ਲੌਂ ਚਲਤ ਹੈ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ, ਦਾਬਤਿ ਫਿਰਤਿ ਦੇਸ;
 ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ, ਦ੍ਰੂਪ ਕੋ ਦਲਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਨ ਸੇ ਮਹੀਪ, ਅੰ ਦਿਲੀਪ ਕੈਸੇ ਛੱਤ੍ਰਪਾਰੀ;
 ਬਡੇ ਅਭਿਮਾਨ, ਭੁਜ ਦੰਡ ਕੋ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਦਾਰਾ ਸੇ ਦਿਲੀਸਰ, ਦੂਜੋਧਨ ਸੇ ਮਾਨਪਾਰੀ;
 ਭੋਗਭੋਗ ਭੂਮ, ਅੰਤ ਭੂਮ ਮੈਂ ਮਿਲਤ ਹੈ ॥੮॥੭॥।। ਸਿਜਦੇ ਕਰੇ ਅਨੇਕ,
 ਤੋਪਚੀ ਕਪਟ ਭੇਸ; ਪੋਸਤੀ ਅਨੇਕ ਦਾ, ਨਿਵਾਵਤ ਹੈ ਸੀਸ ਕੌੰ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਮੱਲ ਜੌ ਪੈ,
 ਕਾਢਤ ਅਨੇਕ ਡੰਡ; ਸੋ ਤੌਂ ਨ ਡੰਡੈਤ, ਅਸਟਾਂਗ ਅਥਤੀਸ ਕੌੰ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਰੋਰੀ,
 ਜੋ ਪੈ ਡਾਰਿਓ ਰਹਿਓ ਉਰਧ ਮੁਖ; ਮਨ ਤੇ ਨ ਮੂੰਡ ਨਿਹਰਾਯੋ, ਆਦਿ ਈਸ ਕੌੰ ॥।।
 ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਸਦਾ ਦਾਮਨਾ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ਜਗਦੀਸ ਕੌੰ
 ॥੯॥੮॥।। ਸੀਸ ਪਟਕਤ, ਜਾਕੇ ਕਾਨ ਮੈਂ ਖਜੂਰਾ ਧਸੈ; ਮੂੰਡ ਛਟਕਤ,

ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੁੰ ਕੇ ਸੋਕ ਸੈਂ ॥ ਆਕ ਕੋ ਚਰੱਯਾ, ਫਲਫੂਲ ਕੋ ਭਛੱਯਾ; ਸਦਾ ਬਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮੱਯਾ,
 ਅਉਰ ਦੂਸਰੋ ਨ ਬੋਕ ਸੈਂ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਭੇਡ, ਜੋ ਘਸਤ ਸੀਸ ਬਿਛਨ ਸੈਂ;
 ਮਾਟੀ ਕੋ ਭਛੱਯਾ ਬੋਲ, ਪੂਛ ਲੀਜੈ ਜੋਕ ਸੈਂ ॥ ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੀਨ;
 ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਭੇਟੈ ਪਰਲੋਕ ਸੈਂ ॥੧੦॥੮੦॥ ਨਾਚਿਓ ਈ ਕਰਤ ਮੋਰ,
 ਦਾਦਰ ਕਰਤ ਸ਼ੋਰ; ਸਦਾ ਘਨਘੋਰ ਘਨ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਪਾਂਇ ਠਾਢੇ,
 ਸਦਾ ਬਨਮੈ ਰਹਤ ਬਿਛ; ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਂਵ ਭੂਮ, ਸ੍ਰਾਵਗ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਅਨੇਕ ਜੁਗ,
 ਏਕ ਠਉਰ ਬਾਸੁ ਕਰੈ; ਕਾਗ ਅਉਰ ਚੀਲ, ਦੇਸਦੇਸ ਬਿਚਰਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ,
 ਮਹਾ ਦਾਨ ਮੈਂ ਨ ਹੁਜੈ ਲੀਨ; ਭਾਵਨਾ ਯਕੀਨ ਦੀਨ, ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧੧॥੮੧॥
 ਜੈਸੇ ਏਕ ਸੂਅਂਗੀ, ਕਹੁੰ ਜੋਗੀਆ ਬੈਰਾਗੀ ਬਨੈ; ਕਬਹੁੰ ਸੰਨਿਆਸ ਭੇਸ, ਬਨ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ ॥
 ਕਹੁੰ ਪਉਨ ਹਾਰੀ, ਕਹੁੰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ; ਕਹੁੰ ਲੋਭ ਕੀ ਖੁਮਾਰੀ, ਸੈਂ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਰਾਵਈ ॥
 ਕਹੁੰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਕਹੁੰ ਹਾਥ ਪੈ ਲਗਾਵੈ ਬਾਰੀ; ਕਹੁੰ ਡੰਡਧਾਰੀ ਹੁਇ ਕੈ, ਲੋਗਨ ਭ੍ਰਮਾਵਈ ॥
 ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਪਰਿਓ ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਾਚਨ ਸੋ; ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ,
 ਕੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵਈ ॥੧੨॥੮੨॥ ਪੰਚ ਬਾਰ ਗੀਦਰ, ਪੁਕਾਰੇ ਪਰੇ ਸੀਤ ਕਾਲ;

ਕੁੰਚਰ ਅੰ ਗਦਹਾ, ਅਨੇਕ ਦਾ ਪੁਕਾਰ ਹੀ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਪੈ, ਕਲਵੱਤ੍ਰ ਲੀਓ ਕਾਂਸੀ ਬੀਚ;
 ਚੀਰ ਚੀਰ ਚੋਰਟਾ, ਕੁਠਾਰਨ ਸੌ ਮਾਰਹੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਫਾਸੀ ਡਾਰ,
 ਬੂਡਿਓ ਜੜ ਰੰਗਧਾਰ; ਡਾਰ ਡਾਰ ਫਾਸ ਠਗ, ਮਾਰ ਮਾਰ ਡਾਰਹੀ ॥ ਛੂਬੇ ਨਰਕ ਧਾਰ,
 ਮੂੜ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ; ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰਹੀ ॥੧੩॥੮੩॥
 ਤਾਪ ਕੇ ਸਹੇ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਪਾਈਐ ਅਤਾਪ ਨਾਬ; ਤਾਪਨਾ ਅਨੇਕ ਤਨ, ਘਾਇਲ ਸਹਤ ਹੈ ॥
 ਜਾਪ ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਪਾਯਤ ਅਜਾਪ ਦੇਵ; ਪੂਦਨਾ ਸਦੀਵ, ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਉਚਰਤ ਹੈ ॥
 ਨਭ ਕੇ ਉਡੇ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਈਯਤ; ਅਨਲ ਅਕਾਸ ਪੰਛੀ, ਡੋਲਬੋ ਕਰਤ ਹੈ ॥
 ਆਗ ਮੈ ਜਰੇ ਤੇ, ਗਤ ਰਾਂਡ ਕੀ ਪਰਤ ਕਰ; ਪਤਾਲ ਕੇ ਬਾਸੀ,
 ਕਿਉ ਭੁਜੰਗ ਨ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧੪॥੮੪॥ ਕੋਊ ਭਇਓ ਮੁੰਡੀਆ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਊ
 ਜੋਗੀ ਭਇਓ; ਕੋਊ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਕੋਊ ਜਤੀ ਅਨਮਾਨ ਬੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੋਊ,
 ਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮ ਸਾਫੀ; ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਬੈ, ਏਕੈ ਪਹਚਾਨਬੋ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਸੋਈ,
 ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਓਈ; ਦੂਸਰੋ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ, ਭੂਲ ਭੂਮ ਮਾਨਬੋ ॥ ਏਕ ਹੀ ਕੀ ਸੇਵ,
 ਸਭਹੀ ਕੋ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ; ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ, ਸਬੈ ਏਕੈ ਜੋਤ ਜਾਨਬੋ ॥੧੫॥੮੫॥

ਦੇਹਰਾ ਮਸੀਤ ਸੋਈ, ਪੂਜਾ ਅੰ ਨਿਵਾਜ਼ ਓਈ; ਮਾਨਸ ਸਬੈ ਏਕ ਪੈ, ਅਨੇਕ ਕੋ ਭ੍ਰਮਾਉ ਹੈ ॥
 ਦੇਵਤਾ ਅਦੇਵ ਜੱਛ, ਗੰਧੂਬ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ; ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਦੇਸਨ ਕੇ,
 ਭੇਸ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਏਕੈ ਨੈਨ, ਏਕੈ ਕਾਨ, ਏਕੈ ਦੇਹ ਏਕੈ ਬਾਨ; ਖਾਕ ਬਾਦ ਆਤਸ,
 ਅੰ ਆਬ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ ॥ ਅਲਹ ਅਭੇਖ ਸੋਈ, ਪੁਰਾਨ ਅੰ ਕੁਰਾਨ ਓਈ; ਏਕਹੀ ਸਰੂਪ,
 ਸਬੈ ਏਕ ਹੀ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ੧੯॥੮੯॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਆਗ ਤੇ, ਕਨੂਕਾ ਕੋਟ ਆਗ ਉਠੇ;
 ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਹੁਇ ਕੈ, ਫੇਰਿ ਆਗ ਮੈ ਮਿਲਾਹਿਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਧੂਰ ਤੇ,
 ਅਨੇਕ ਧੂਰ ਪੂਰਤ ਹੈ; ਧੂਰ ਕੇ ਕਨੂਕਾ, ਫੇਰ ਧੂਰ ਹੀ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਨਦ ਤੇ,
 ਤਰੰਗ ਕੋਟ ਉਪਜਤ ਹੈ; ਪਾਂਨ ਕੇ ਤਰੰਗ, ਸਬੈ ਪਾਨ ਹੀ ਕਹਾਹਿਗੇ ॥ ਤੈਸੇ ਬਿਸੂ ਰੂਪ ਤੇ,
 ਅਭੂਤ ਭੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ, ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥ ੧੭॥੮੭॥
 ਕੇਤੇ ਕੱਛ ਮੱਛ, ਕੇਤੇ ਉਨ ਕਉ ਕਰਤ ਭੱਛ; ਕੇਤੇ ਅੱਛ ਵੱਛ ਹੁਇ,
 ਸਪੱਛ ਉਡ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਕੇਤੇ ਨਭ ਬੀਚ, ਅੱਛ ਪੱਛ ਕਉ ਕਰੈਗੇ ਭੱਛ; ਕੇਤਕ ਪ੍ਰਤੱਛ ਹੁਇ,
 ਪਚਾਇ ਖਾਇ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਜਲ ਕਹਾ, ਬਲ ਕਹਾ, ਗਰਾਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਹਾ;
 ਕਾਲ ਕੇ ਬਨਾਏ ਸਬੈ, ਕਾਲ ਹੀ ਚਬਾਹਿ ਗੇ ॥ ਤੇਜ ਜਿਉ ਅਤੇਜ ਮੈ,

ਅਤੇਜ ਜੈਸੇ ਤੇਜ ਲੀਨ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ, ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿਰੇ ॥੧੮॥੮॥
 ਕੁਕਤ ਫਿਰਤ ਕੇਤੇ, ਰੋਵਤ ਮਰਤ ਕੇਤੇ; ਜਲ ਮੈ ਢੁਬਤ ਕੇਤੇ, ਆਗ ਮੈ ਜਰਤ ਹੈ ॥
 ਕੇਤੇ ਰੰਗ ਬਾਸੀ, ਕੇਤੇ ਮਦੀਨਾ ਮਕਾ ਨਿਵਾਸੀ; ਕੇਤਕ ਉਦਾਸੀ ਕੇ,
 ਭ੍ਰਮਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥ ਕਰਵਤ ਸਹਤ ਕੇਤੇ, ਭੂਮ ਮੈ ਗਡਤ ਕੇਤੇ; ਸੂਆ ਪੈ ਚੜਤ ਕੇਤੇ,
 ਦੂਖ ਕਉ ਭਰਤਹੈ ॥ ਗੈਨ ਮੈ ਉਡਤ ਕੇਤੇ, ਜਲ ਮੈ ਰਹਤ ਕੇਤੇ; ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ,
 ਜਕ ਜਾਰੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈ ॥੧੯॥੮॥ ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ, ਬਿਰੋਧ ਹਾਰੇ ਦਾਨੇ ਬਡੇ;
 ਬੋਧ ਹਾਰੇ ਬੋਧਕ, ਪ੍ਰਭੋਧ ਹਾਰੇ ਜਾਪਸੀ ॥ ਘਸ ਹਾਰੇ ਚੰਦਨ, ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਚੋਆ ਚਾਰ;
 ਪੂਜ ਹਾਰੇ ਪਾਹਨ, ਚਢਾਇ ਹਾਰੇ ਲਾਪਸੀ ॥ ਰਾਹ ਹਾਰੇ ਗੋਰਨ, ਮਨਾਇ ਹਾਰੇ ਮੜੀ ਮੱਟ;
 ਲੀਪ ਹਾਰੇ ਭੀਤਨ, ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਡਾਪਸੀ ॥ ਰਾਇ ਹਾਰੇ ਗੰਧ੍ਰਬ,
 ਬਜਾਇ ਹਾਰੇ ਕਿੰਨਰ ਸਬ; ਪਚ ਹਾਰੇ ਪੰਡਤ, ਤਪੰਤ ਹਾਰੇ ਤਾਪਸੀ ॥੨੦॥੯॥
 ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨ ਰਾਗੀ, ਨ ਰੰਗੀ, ਨ ਰੂਪੀ, ਨ ਰੇਖੀ ॥
 ਨ ਮੌਹੀ, ਨ ਕ੍ਰੋਹੀ, ਨ ਦ੍ਰੋਹੀ, ਨ ਦੂਖੀ ॥ ਨ ਕਰਮੀ, ਨ ਭਰਮੀ, ਨ ਜਨਮੀ, ਨ ਜਾਤੀ ॥
 ਨ ਮਿੜ੍ਹੀ, ਨ ਸੱਤ੍ਤੀ, ਨ ਪਿੜ੍ਹੀ, ਨ ਮਾਤੀ ॥੧॥੯॥ ਨ ਨੇਹੀ, ਨ ਗੇਹੀ, ਨ ਕਾਮੀ,

ਨ ਧਾਰੰ ॥ ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੂ, ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੂ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੂ, ਨ ਭਾਰੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੰ ॥
 ਸਦਾ ਸਿੱਧਦਾ, ਬੁੱਧਦਾ, ਬਿਰਧ ਰੂਪੰ ॥੨॥੯੨॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥
 ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾਕੇ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾਕੇ, ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਕਹਾ ਕੈ ਬਖਾਨੇ, ਕਹੈ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੯੩॥ ਨ ਰੋਗੰ, ਨ ਸੋਗੰ; ਨ ਮੋਹੰ, ਨ ਮਾਤੰ ॥
 ਨ ਕਰਮੰ, ਨ ਭਰਮੰ; ਨ ਜਨਮੰ, ਨ ਜਾਤੰ ॥ ਅਦੂਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੪॥੯੪॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ, ਪ੍ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
 ਅਛੇਦੰ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦੂੰ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੰਗੇ ॥
 ਨਮੋ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ, ਨਮੋ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ ॥੫॥੯੫॥ ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ,
 ਕੋਟੈ ਉਪਾਏ ॥ ਉਸਾਰੇ ਗੜੇ, ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਬਨਾਏ ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਭੈ,
 ਆਦਿ ਅਦੂੰ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੬॥੯੬॥
 ਨ ਆਧੰ ਨ ਬਿਆਧੰ, ਅਗਾਧੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਖੰਡਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਆਦਿ ਅਛੈ ਬਿਭੂਤੇ ॥
 ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਮਰਨੰ, ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੇ ॥ ਅਖੰਡੇ ਪ੍ਰਚੰਡੇ, ਅਦੰਡੇ ਅਸਾਧੇ ॥੭॥੯੭॥
 ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਸਨੇਹੰ ਸਨਾਥੇ ॥ ਉਦੰਡੇ ਅਮੰਡੇ, ਪ੍ਰਚੰਡੇ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥

ਨ ਜਾਤੇ ਨ ਪਾਤੇ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੇ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੇ ॥ ਸੁ ਭੂਤੇ ਭਵਿਖੇ, ਭਵਾਨੇ ਅਚਿੜ੍ਹੇ ॥੮॥੮॥
 ਨ ਰਾਖੰ ਨ ਰੰਕੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਲੋਭੰ ਨ ਚੋਭੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਭੇਖੰ ॥
 ਨ ਸੜ੍ਹੰ ਨ ਮਿੜ੍ਹੰ, ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਸਰਬ, ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਨੇਹੰ ॥੯॥੯॥
 ਨ ਕਾਮੰ ਨ ਕ੍ਰੋਧੰ, ਨ ਲੋਭੰ ਨ ਮੋਹੰ ॥ ਅਜੋਨੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦੈ ਅਜੋਹੰ ॥
 ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਮਰਨੰ, ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੰ ॥ ਨ ਰੋਗੰ ਨ ਸੋਗੰ, ਅਭੈ ਨਿਰਬਿਖਾਧੰ
 ॥੧੦॥੧੦੦॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਕਰਮੰ ਅਕਾਲੰ ॥ ਅਖੰਡੰ ਅਭੰਡੰ, ਪ੍ਰਚੰਡੰ ਅਪਾਲੰ ॥
 ਨ ਤਾਤੰ ਨ ਮਾਤੰ, ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਕਾਇਅੰ ॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਭਰਮੰ ਨ ਭਾਇਅੰ
 ॥੧੧॥੧੦੧॥ ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਭੂਪੰ, ਨ ਕਾਖੰ ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਤ੍ਰਾਸੰ ਨ ਪ੍ਰਾਸੰ,
 ਨ ਭੇਦੰ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ, ਸਿਧ ਬਿਰਧੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ,
 ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੧੨॥੧੦੨॥ ਨਿਊਕਤੰ ਪ੍ਰਭਾ, ਆਦਿ ਅਨੁਕਤੰ ਪ੍ਰਤਾਪੇ ॥
 ਅਜੁਗਤੰ ਅਛੈ, ਆਦਿ ਅਵਿਕਤੇ ਅਥਾਪੇ ॥ ਬਿਭੁਗਤੰ ਅਛੈ, ਆਦਿ ਅੱਛੈ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੧੩॥੧੦੩॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਸੋਕੰ ਨ ਸਾਕੰ ॥
 ਪਰੇਅੰ ਪਵਿੜ੍ਹੰ, ਪੁਨੀਤੰ ਅਤਾਕੰ ॥ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ, ਨ ਮਿੜ੍ਹੰ ਨ ਮੰਤ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ,

ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ ॥੧੪॥੧੦੪॥ ਨ ਧਰਮੰ ਨ ਭਰਮੰ, ਨ ਸਰਮੰ ਨ ਸਾਕੇ ॥
 ਨ ਬਰਮੰ ਨ ਚਰਮੰ, ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਬਾਕੇ ॥ ਨ ਸੱਤ੍ਰੁ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੁ, ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੁ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋਆਦਿ ਰੂਪੇ, ਨਮੋਆਦਿ ਰੂਪੇ ॥੧੫॥੧੦੫॥ ਕਹੂੰ ਕੰਜ ਕੇ, ਮੰਜ ਕੇ, ਭਰਮ ਭੂਲੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਰੰਕ ਕੇ, ਰਾਜ ਕੇ, ਧਰਮ ਅਲੂਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਕੇ, ਭੇਸ ਕੇ, ਧਰਮ ਧਾਮੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਕੇ, ਸਾਜ ਕੇ, ਬਾਜ ਤਾਮੇ ॥੧੬॥੧੦੬॥ ਕਹੂੰ ਅਛ੍ਵ ਕੇ, ਪਛ੍ਵ ਕੇ,
 ਸਿੱਧ ਸਾਧੇ ॥ ਕਹੂੰ ਮਿੱਧ ਕੇ, ਬੁੱਧਿ ਕੇ, ਬਿ੍ਧ੍ਯ ਲਾਧੇ ॥ ਕਹੂੰ ਅੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਕੇ,
 ਸੰਗਿ ਦੇਖੇ ॥ ਕਹੂੰ ਜੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਪੇਖੇ ॥੧੭॥੧੦੭॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ,
 ਕਰਮ ਕੇ, ਹਰਮ ਜਾਨੇ ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ, ਕਰਮ ਕੇ, ਭਰਮ ਮਾਨੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਾਰ ਚੇਸਟਾ,
 ਕਹੂੰ ਚਿੜ੍ਹ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਯਾ, ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਭੂਪੰ ॥੧੮॥੧੦੮॥
 ਕਹੂੰ ਨੇਹ ਗ੍ਰੋਹੰ, ਕਹੂੰ ਦੇਹ ਦੋਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਅਉਖਦੀ, ਰੋਗ ਕੇ ਸੋਕ ਸੋਖੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਦੈਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਬ, ਕਿੰਨਰ ਕਹਾਨੀ
 ॥੧੯॥੧੦੯॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੀ, ਸਾਤਕੀ, ਤਾਮਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇ,
 ਤਾਪਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਤਾ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਜੁਗਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਕੀ ਭੁਗਤ ਮੈ,

ਭਰਮ ਭੁਗਤੰ ॥੨੦॥੧੧੦॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆ, ਕਹੂੰ ਦਾਨਵੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ,
 ਬਿਦਿਆ ਧਰੇ, ਮਾਨਵੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੀ ਹੋ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਸਟਿਕੀ,
 ਪ੍ਰਿਸਟਕੀ, ਰਿਸਟ ਪੰਨਿਆ ॥੨੧॥੧੧੧॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਬਿਓਮ ਬਾਨੀ ॥
 ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ, ਕਾਬ ਕਬੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਅਦ੍ਰ ਸਾਰੰ, ਕਹੂੰ ਭਦ੍ਰ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਮੱਦ੍ਰ ਬਾਨੀ,
 ਕਹੂੰ ਛੁਦ੍ਰ ਸਰੂਪੰ ॥੨੨॥੧੧੨॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਕਾਬ ਰੂਪੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਚੇਸਟਾ ਚਾਰ, ਚਿੜ੍ਹ ਸਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੁਰਾਨ ਕੇ, ਪਾਰ ਪਾਵੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੈਠ ਕੁਰਾਨ ਕੇ, ਰੀਤ ਗਾਵੈ ॥੨੩॥੧੧੩॥ ਕਹੂੰ ਸੁਧ ਸੇਖੰ, ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਿਧ ਅਵਸਥਾ, ਕਹੂੰ ਬਾਲ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੁਆਲ ਸਰੂਪੰ, ਜਰਾ ਰਹਤ ਦੇਹੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਨੇਹ ਦੇਹੰ, ਕਹੂੰ ਤਿਆਗ ਗ੍ਰੇਹੰ ॥੨੪॥੧੧੪॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਭੋਗੰ, ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਾਗੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਹਰਤਾ, ਕਹੂੰ ਭੋਗ ਤਿਆਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜੰ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਗਿਆ, ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤੰ ॥੨੫॥੧੧੫॥ ਕਹੂੰ ਆਰਬੀ, ਤੋਰਕੀ,
 ਪਾਰਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਪਹਲਵੀ, ਪਸਤਵੀ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਭਾਖਿਆ,
 ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ॥੨੬॥੧੧੬॥

ਕਹੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਤੰਤ੍ਰ ਸਾਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੰਤ੍ਰ ਰੀਤੰ, ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਹੋਮ ਪੂਜਾ, ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਅਰਚਾ ॥ ਕਹੂੰ ਪਿੰਗੁਲਾ ਚਾਰਣੀ, ਰੀਤ ਚਰਚਾ
 ॥੨੭॥੧੧੭॥ ਕਹੂੰ ਬੀਨ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਗਾਨ ਰੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ,
 ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨਿਤ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਨਾਗ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਗਾਰੜੂ ਗੁੜ,
 ਕਬੈ ਕਹਾਨੀ ॥੨੮॥੧੧੮॥ ਕਹੂੰ ਅਛਰਾ, ਪਛਰਾ, ਮਛਰਾ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ,
 ਅਭੂਤੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਛੈਲ. ਛਾਲਾ ਧਰੇ, ਛੜ੍ਹ ਧਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜ਼,
 ਧਿਰਾਜਾਧਿਕਾਰੀ ॥੨੯॥੧੧੯॥ ਨਮੋ ਨਾਥ ਪੂਰੇ, ਸਦਾ ਸਿਧ ਦਾਤਾ ॥
 ਅਛੇਦੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦੈ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਨ ਤ੍ਰੁਸਤੰ, ਨ ਗ੍ਰਸਤੰ, ਸਮਸਤੰ ਸਗੂਪੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ, ਨਮਸਤੰ, ਤੁਅਸਤੰ, ਅਭੂਤੇ ॥੩੦॥੧੨੦॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥
 ਅਬਯਕਤ ਤੇਜ, ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਅਛੈ ਸਗੂਪ, ਅਦੈ ਅਨਾਸ ॥
 ਅਨਤੁਟ ਤੇਜ, ਅਨਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥੧੨੧॥
 ਅਨਭੂਤ ਤੇਜ, ਅਨਛਿਜ ਗਾਤ ॥ ਕਰਤਾ ਸਦੀਵ, ਹਰਤਾ ਸਨਾਤ ॥
 ਆਸਨ ਅਡੇਲ, ਅਨਭੂਤ ਕਰਮ ॥ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ, ਅਨਭੂਤ ਧਰਮ ॥੨॥੧੨੨॥

ਜਿਹ ਸੜ੍ਹ ਮਿੜ੍ਹ, ਨਹੀ ਜਨਮ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਪੁੜ੍ਹ ਭ੍ਰਾਤ, ਨਹੀ ਮਿੜ੍ਹ ਮਾਤ ॥
 ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ, ਨਹੀ ਧਰਮ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੋਹ, ਨਹੀ ਬਿਉਤ ਬਾਨ ॥੩॥੧੨੩॥
 ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਤ, ਨਹੀ ਸੜ੍ਹ ਮਿੜ੍ਹ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੋਹ, ਨਹੀ ਚਿਹਨ ਚਿੜ੍ਹ ॥
 ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ, ਨਹੀ ਰਾਗ ਰੇਖ ॥ ਜਿਹ ਜਨਮ ਜਾਤ, ਨਹੀ ਭਰਮ ਭੇਖ ॥੪॥੧੨੪॥
 ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥ ਨਹੀ ਨੇਹ ਗੋਹ, ਨਹੀ ਪਿੜ੍ਹ ਮਾਤ ॥
 ਜਿਹ ਨਾਮ ਬਾਮ, ਨਹੀ ਬਰਗ ਬਿਆਧ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਨਹੀ ਸੜ੍ਹ ਸਾਧ ॥੫॥੧੨੫॥
 ਜਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ਵਾਸ, ਨਹੀ ਦੇਹ ਨਾਸ ॥ ਜਿਹ ਆਦਿ ਅੰਤ, ਨਹੀ ਰੂਪ ਰਾਸ ॥
 ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਨਹੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥ ਜਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ਆਸ, ਨਹੀ ਭੂਮ ਭੁਗਤਿ ॥੬॥੧੨੬॥
 ਜਿਹ ਕਾਲ ਬਿਆਲ, ਕਟਿਓ ਨ ਅੰਗ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਖੈ ਅਭੰਗ ॥
 ਜਿਹ ਨੇਤ ਨੇਤ, ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ, ਕਥਤ ਕਤੇਬ ॥੭॥੧੨੭॥
 ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ, ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਅਛੈ ਅਤੋਲ ॥
 ਜਿਹ ਧਿਆਨ ਕਾਜ, ਮੁਨ ਜਨ ਅਨੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ, ਜੋਗ ਸਾਧਤ. ਦੁਰੰਤ ॥੮॥੧੨੮॥
 ਤਨ ਸੀਤ ਘਾਮ, ਬਰਖਾ ਸਹੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ, ਏਕ ਆਸਨ ਬਿਤੰਤ ॥

ਕਈ ਜਤਨ, ਜੋਗ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਾਧਿਤ ਤਦਪ, ਪਾਵਤ ਨ ਪਾਰ ॥੯॥੧੨੯॥
 ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹ, ਦੇਸਨ ਭ੍ਰਮੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ, ਮੱਧ ਪਾਵਕ ਝੁਲੰਤ ॥
 ਕਈ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਕਈ ਕੋਕ ਕਾਬ, ਕੱਖਤ ਕਤੇਬ ॥੧੦॥੧੩੦॥
 ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ, ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਅਹਾਰ ॥
 ਕਈ ਕਰਤ, ਸਾਕ ਪੈ ਪੜ੍ਹ ਭੱਛ ॥ ਨਹੀਂ ਤਦਪ, ਦੇਵ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਤੱਛ ॥੧੧॥੧੩੧॥
 ਕਈ ਰੀਤ ਗਾਨ, ਗੰਧ੍ਰਬ ਰੀਤ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਬਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਜਗਿਆਦਿ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਧਰਮਾ ॥੧੨॥੧੩੨॥
 ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਭਾਖਾ ਰਟੰਤ ॥ ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਬਿੱਦਿਆ ਪੜੰਤ ॥
 ਕਈ ਕਰਤ, ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀਂ ਨੈਕ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਪਾਰ ॥੧੩॥੧੩੩॥
 ਕਈ ਤੀਰਥ ਤੀਰਥ, ਭਰਮਤ ਸੁ ਭਰਮ ॥ ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਦੇਵ ਕਰਮ ॥
 ਕਈ ਕਰਤ, ਬੀਰ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀਂ ਤਦਪ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਪਾਰ ॥੧੪॥੧੩੪॥
 ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਧਰਮ ॥ ਕਈ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਉਚਰਤ ਸੁ ਕਰਮ ॥
 ਨਿਉਲੀ ਆਦਿ ਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਹਸਤ ਦਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਅਸੂਮੇਧ, ਮਖਕੇ ਬਖਾਨ ॥੧੫॥੧੩੫॥

ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਬਿਰਧ ਚਾਰ ॥
 ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਜੱਛ ਗੰਧਰਬ ਗਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਧੂਪ ਦੀਪ, ਕਹੂੰ ਅਰਘ ਦਾਨ ॥੧੯੮॥੧੩੯॥
 ਕਹੂੰ ਪਿੜ੍ਹੁ ਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ॥ ਕਹੂੰ ਫਿੜੁ ਨਾਚ, ਕਹੂੰ ਗਾਨ ਰੀਤ ॥
 ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮਿੜੁ ਉਚਾਰ ॥ ਕਈ ਭਜਤ, ਏਕ ਪਗ ਨਿਰਾਧਾਰ ॥੧੯੯॥੧੩੧॥
 ਕਈ ਨੇਹ ਦੇਹ, ਕਈ ਗੇਹ ਵਾਸ ॥ ਕਈ ਭੂਮਤ, ਦੇਸ ਦੇਸਨ ਉਦਾਸ ॥
 ਕਈ ਜਲ ਨਿਵਾਸ, ਕਈ ਅਗਨ ਤਾਪਾ॥ ਕਈ ਜਪਤ, ਉਰਧ ਲਟਕੰਤ ਜਾਪਾ॥੧੮੦॥੧੩੮॥
 ਕਈ ਜਪਤ, ਜੋਗ ਕਲਪੰ ਪ੍ਰਜੰਤ ॥ ਨਹੀਂ ਤਦਪ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਅੰਤ ॥
 ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ, ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀਂ ਤਦਪ, ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੇ ਮੁਰਾਰ ॥੧੯੮॥੧੩੯॥
 ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਸਕਤ, ਨਹੀਂ ਪਰਤ ਪਾਨ ॥ ਬਹੁ ਕਰਤ ਹੋਮ, ਅਰ ਜੱਗ ਦਾਨ ॥
 ਬਿਨ ਏਕ ਨਾਮ, ਇਕ ਚਿੱਤ ਲੀਨ ॥ ਫੋਕਟੇ ਸਰਬ, ਧਰਮਾ ਬਿਹੀਨ ॥੨੦॥੧੪੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥

ਜੈ ਜੰਪਹੁ, ਸੁੱਗਣ ਜੂਹ ਜੁਅੰ ॥ ਭੈ ਕੰਪਹੁ, ਮੇਰ ਪਯਾਲ ਭੁਅੰ ॥
 ਤਪ ਤਾਪਸ, ਸਰਬ ਜਲੇਰ ਥਲੰ ॥ ਧਨ ਉਚਰਤ, ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਮੇਰ ਥਲੰ ॥੧॥੧੪੧॥

ਅਨਖੇਦ ਸਰੂਪ, ਅਭੇਦ ਅਭਿਅੰ ॥ ਅਨਖੰਡ ਅਭੂਤ, ਅਛੇਦ ਅਛਿਅੰ ॥
 ਅਨ ਕਾਲ ਅਪਾਲ, ਦਿਆਲ ਅਸੁਅੰ ॥ ਜਿਹ ਠਟੀਅੰ, ਮੇਰ ਅਕਾਸ ਭੁਅੰ ॥੨॥੧੪੨॥
 ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਨਰੰ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਬਰੰ ॥
 ਸਭ ਕੀਨੀ ਦੀਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਸਰਬ ਮਕੀਨ ਮਕਾ ॥੩॥੧੪੩॥
 ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਰੁਖੰ ॥ ਜਿਹ ਤਾਪ ਨ, ਸਾਪ ਨ ਸੋਕ ਸੁਖੰ ॥
 ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਭੁਖੰ ॥ ਜਿਹ ਖੇਦ ਨ, ਭੇਦ ਨ ਛੇਦ ਛੁਖੰ ॥੪॥੧੪੪॥
 ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ, ਪਾਤ ਨ ਮਾਤ ਪਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਛੜੀ ਛੜ੍ਹ ਛਿਤੰ ॥
 ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੇਖ ਨ ਰੋਗ ਭਣੰ ॥ ਜਿਹ ਦੈਖ ਨ, ਦਾਗ ਨ, ਦੋਖ ਗਣੰ ॥੫॥੧੪੫॥
 ਜਿਹ ਅੰਡਹ ਤੇ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚਿਓ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਕਰੀ, ਨਵ ਖੰਡ ਸੱਚਿਓ ॥
 ਰਜ ਤਾਮਸ, ਤੇਜ ਅਤੇਜ ਕੀਓ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦ ਆਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਲੀਓ ॥੬॥੧੪੬॥
 ਸਿਆ ਸਿੰਘਰ, ਬਿੰਧ ਨਗਿੰਦ ਨਗੰ ॥ ਸਿਆ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਫਿਣਿੰਦ ਭੁਜੰ ॥
 ਰਚ ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਨਰੰ ॥ ਨਰਪਾਲ ਨ੍ਰਿਪਾਲ, ਕਰਾਲ ਤ੍ਰਿਗੰ ॥੭॥੧੪੭॥
 ਕਈ ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਭੁਜੰਗ ਨਰੰ ॥ ਰਚਿ ਅੰਡਜ, ਸੇਤਜ ਉੱਤਭੁਜੰ ॥

ਕੀਏ ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਸਰਾਧ ਪਿਤੰ ॥ ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਗਤੰ ॥੮॥੧੪੮॥
 ਪ੍ਰਭ ਜਾਤ ਨ, ਪਾਤ ਨ, ਜੋਤ ਜੁਤੰ ॥ ਜਿਹ ਤਾਤ ਨ, ਮਾਤ ਨ, ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਤੰ ॥
 ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਭੁਆਂ ॥ ਜਿਹ ਜੰਪਹਿ, ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ ਜੁਆਂ ॥੯॥੧੪੯॥
 ਨਰ ਨਾਰ ਨਪੁਸਕ, ਜਾਹਿ ਕੀਏ ॥ ਗਣ ਕਿੰਨਰ, ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦੀਏ ॥
 ਰਾਜ ਬਾਜ ਰਬਾਦਿਕ, ਪਾਂਤ ਗਣੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ, ਭਵਾਨ ਤੁਆਂ ॥੧੦॥੧੫੦॥
 ਜਿਹ ਅੰਡਜ, ਸੇਤਜ ਜੇਰ ਰਜੰ ॥ ਰਚ ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਜਲੰ ॥
 ਰਚ ਪਾਵਕ ਪਉਨ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਲੀ ॥ ਬਨ ਜਾਸੁ ਕੀਓ, ਫਲ ਫੂਲ ਕਲੀ ॥੧੧॥੧੫੧॥
 ਭੂਆ ਮੇਰ ਅਕਾਸ, ਨਿਵਾਸ ਛਿਤੰ ॥ ਰਚ ਰੋਜ, ਇਕਾਦਸ ਚੰਦ੍ਰ ਬਿਤੰ ॥
 ਦੁਤ ਚੰਦ ਦਿਨੀਸਹ, ਦੀਪ ਦਈ ॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਪਉਨ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਈ ॥੧੨॥੧੫੨॥
 ਜਿਹ ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੀਏ ॥ ਜਿਹ ਛੜ੍ਹ, ਉਪਾਇ ਛਪਾਇ ਦੀਏ ॥
 ਜਿਹ ਲੋਕ, ਚਤੁਰਦਸ ਚਾਰ ਰਚੇ ॥ ਨਰ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਚੇ ॥੧੩॥੧੫੩॥
 ਅਨਧੂਤ ਅਭੂਤ, ਅਛੂਤ ਮਤੰ ॥ ਅਨਗਾਧ ਅਬਜਾਧ, ਅਨਾਦ ਗਤੰ ॥
 ਅਨਖੇਦ ਅਭੇਦ, ਅਛੇਦ ਨਰੰ ॥ ਜਿਹ ਚਾਰ ਚਤੁਰ ਦਿਸ, ਚੜ੍ਹ ਫਿਰੰ ॥੧੪॥੧੫੪॥

ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੰਗ ਨ, ਰੇਖ ਰੁਗੀ ॥ ਜਿਹ ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ, ਜੋਗ ਜੁਗੀ ॥
 ਭੂਆ ਭੰਜਨ ਗੰਜਨ, ਆਦਿ ਸਿਰੰ ॥ ਜਿਹ ਬੰਦਤ ਦੇਵ, ਅਦੇਵ ਨਰੰ ॥੧੫॥੧੫ਪ॥
 ਗਣ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ, ਭੁਜੰਗ ਰਚੇ ॥ ਮਣ ਮਾਣਕ, ਮੇਤੀ ਲਾਲ ਸੁਚੇ ॥
 ਅਨਭੰਜ ਪ੍ਰਭਾ, ਅਨਗੰਜ ਬਿੜੁੰ ॥ ਜਿਹ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵਤ, ਪੂਰ ਮਤੰ ॥੧੬॥੧੫ਈ॥
 ਅਨਖੰਡ ਸਰੂਪ, ਅਡੰਡ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜੈ ਜੰਪਤ, ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭਾ ॥
 ਜਿਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਅਨੰਤ ਕਹੈ ॥ ਜਿਹ ਭੂਤ ਅਭੂਤ, ਨ ਭੇਦ ਲਹੈ ॥੧੭॥੧੫ਗ॥
 ਜਿਹ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਜਪੈ ॥ ਸੁਤ ਸਿੰਧ ਅਧੋ ਮੁਖ, ਤਾਪ ਤਪੈ ॥
 ਕਈ ਕਲਪਨ ਲੌ, ਤਪ ਤਾਪ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀ ਨੈਕ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ, ਪਾਨ ਪਰੈ ॥੧੮॥੧੫ਘ॥
 ਜਿਹ ਫੇਕਟ ਧਰਮ, ਸਭੈ ਤਜਿਹੈ ॥ ਇਕ ਚਿੱਤ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਕੋ ਜਪ ਹੈ ॥
 ਤੇਉ, ਯਾ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੋ ਤਰ ਹੈ ॥ ਭਵ ਭੂਲ, ਨ ਦੇਹ ਪੁਨਰ ਧਰ ਹੈ ॥੧੯॥੧੫ਈ॥
 ਇਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ, ਨਹੀ ਕੋਟ ਬਿੜੀ ॥ ਇਮ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ, ਸਾਰਸੁਤੀ ॥
 ਜੋਉ ਵਾ ਰਸ ਕੇ, ਚਸ ਕੇ ਰਸ ਹੈ ॥ ਤੇਉ ਭੂਲ ਨ, ਕਾਲ ਫੰਧਾ ਫਸ ਹੈ ॥੨੦॥੧੬੦॥
 ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ, ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਜਾਨੀਐ ॥

ਅਭੂਤ ਭੂਤਹੈ ਸਦਾ, ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਹੈ ਸਦਾ,
 ਅਭੇਵ ਭੇਵ ਨਾਥ ਹੈ ॥ ਸਮੱਸਤ ਸਿੱਧ ਬਿਧਦਾ, ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਸਾਥ ਹੈ ॥੧॥੧੯੧॥
 ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਥ ਹੈ, ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਹੈ ਸਦਾ ॥ ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਗੰਜ ਹੈ,
 ਸਦੀਵ ਸਿੱਧ ਬਿਧਦਾ ॥ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਅਛਿੰਜ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਸਦੀਵ ਸਿੱਧ ਸੁਧ ਦਾ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੜ੍ਹ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥੧੯੨॥ ਨ ਰਾਗ ਰੰਗ ਰੂਪ ਹੈ,
 ਨ ਰੋਗ ਰਾਗ ਰੇਖ ਹੈ ॥ ਅਦੇਖ ਅਦਾਗ ਅਦੱਗ ਹੈ, ਅਭੂਤ ਅਭੂਮ ਅਭੇਖ ਹੈ ॥
 ਨ ਤਾਤ ਮਾਤ ਜਾਤ ਹੈ, ਨ ਪਾਤ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈ ॥ ਅਦੇਖ ਅਸੇਖ ਅਭੇਖ ਹੈ,
 ਸਦੀਵ ਬਿਸੁ ਭਰਨ ਹੈ ॥੩॥੧੯੩॥ ਬਿਸੁਭਰ ਬਿਸੁਨਾਥ ਹੈ, ਬਿਸੇਖ ਬਿਸੂ ਭਰਨ ਹੈ ॥
 ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ, ਸਦੀਵ ਕਰਮ ਭਰਮ ਹੈ ॥ ਅਦੈਖ ਹੈ, ਅਭੇਖ ਹੈ,
 ਅਲੇਖ ਨਾਥ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈ, ਬਿਸੇਖ ਆਨ ਮਾਨੀਐ ॥੪॥੧੯੪॥
 ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਮੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਮੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਸਿ ਆਵਈ ॥ ਪੁਰਾਨ ਅੰ ਕੁਰਾਨ,
 ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਬਤਾਵਈ ॥ ਨ ਕਰਮ ਮੈ, ਨ ਧਰਮ ਮੈ, ਨ ਭਰਮ ਮੈ, ਬਤਾਈਐ ॥
 ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ, ਕਹੋ ਸੁ ਕੈਸ ਪਾਈਐ ॥੫॥੧੯੫॥ ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ,

ਸਮੱਸਤ ਏਕ ਜੋਤ ਹੈ ॥ ਨ ਘਾਟ ਹੈ, ਨ ਬਾਢ ਹੈ, ਨ ਘਾਟ ਬਾਢ ਹੋਤ ਹੈ ॥
 ਨ ਹਾਨ ਹੈ, ਨ ਬਾਨ ਹੈ, ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਜਾਨੀਐ ॥ ਮਕੀਨ ਅੰਮਕਾਨ, ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ
 ॥੯॥੧੯੯॥ ਨ ਦੇਹ ਹੈ, ਨ ਗੇਹ ਹੈ, ਨ ਜਾਤ ਹੈ, ਨ ਪਾਤ ਹੈ ॥ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ,
 ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤਾਤ ਹੈ, ਨ ਮਾਤ ਹੈ ॥ ਨ ਅੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਸੰਗ ਹੈ,
 ਨ ਸਾਬ ਹੈ ॥ ਨ ਦੋਖ ਹੈ, ਨ ਦਾਗ ਹੈ, ਨ ਦੂਖ ਹੈ, ਨ ਦੇਹ ਹੈ ॥੧॥੧੯੭॥
 ਨ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਨ ਸਿਯਾਰ ਹੈ, ਨ ਰਾਉ ਹੈ, ਨ ਰੰਕ ਹੈ ॥ ਨ ਮਾਨ ਹੈ, ਨ ਮਉਤ ਹੈ,
 ਨ ਸਾਕ ਹੈ, ਨ ਸੰਕ ਹੈ ॥ ਨ ਜੱਛ ਹੈ, ਨ ਗੰਧੂਬ ਹੈ, ਨ ਨਰੁ ਹੈ, ਨ ਨਾਰ ਹੈ ॥
 ਨ ਚੋਰ ਹੈ, ਨ ਸਾਹ ਹੈ, ਨ ਸਾਹ ਕੋ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ॥੮॥੧੯੮॥ ਨ ਨੇਹ ਹੈ, ਨ ਗੇਹ ਹੈ,
 ਨ ਦੇਹ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਲ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ॥
 ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੇਖ ਹੈ,
 ਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥੯॥੧੯੯॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ,
 ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਾਇਆ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਹੈ,
 ਨ ਰੇਖ ਹੈ ॥ ਨ ਕਰਮ ਹੈ, ਨ ਧਰਮ ਹੈ, ਅਜਨਮ ਹੈ, ਅਭੇਖ ਹੈ ॥੧੦॥੧੭੦॥

ਨ ਤਾਤ ਹੈ, ਨ ਮਾਤ ਹੈ, ਅਖਜਾਲ ਅਖੰਡ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਛੇਦ ਹੈ, ਅਭੇਦ ਹੈ,
 ਨ ਰੰਕ ਹੈ, ਨ ਭੂਪ ਹੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਹੈ, ਪੁਰਾਨ ਹੈ ॥ ਅਰੰਜ ਹੈ,
 ਅਭੰਜ ਹੈ, ਕਰੀਮ ਹੈ, ਕੁਰਾਨ ਹੈ ॥੧੧॥੧੭੧॥ ਅਕਾਲ ਹੈ, ਅਪਾਲ ਹੈ, ਖਿਆਲ ਹੈ,
 ਅਖੰਡ ਹੈ ॥ ਨ ਰੋਗ ਹੈ, ਨ ਸੋਗ ਹੈ, ਨ ਭੇਦ ਹੈ, ਨ ਭੰਡ ਹੈ ॥ ਨ ਅੰਗ ਹੈ,
 ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਸੰਗ ਹੈ, ਨ ਸਾਥ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾ ਹੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ
 ॥੧੨॥੧੭੨॥ ਨ ਸੀਤ ਹੈ, ਨ ਸੋਚ ਹੈ, ਨ ਘ੍ਰਾਮ ਹੈ, ਨ ਘਾਮ ਹੈ ॥ ਨ ਲੋਭ ਹੈ,
 ਨ ਮੋਹ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਕਾਮ ਹੈ ॥ ਨ ਦੇਵ ਹੈ, ਨ ਦੈਤ ਹੈ, ਨ ਨਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਕੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ॥੧੩॥੧੭੩॥ ਨ ਕਾਮ ਹੈ,
 ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਲੋਭ ਹੈ, ਨ ਮੋਹ ਹੈ ॥ ਨ ਦੂਖ ਹੈ, ਨ ਭੇਖ ਹੈ, ਨ ਦੁਈ ਹੈ,
 ਨ ਦ੍ਰੋਹ ਹੈ ॥ ਨ ਕਾਲ ਹੈ, ਨ ਬਾਲ ਹੈ, ਸਦੀਵ ਦਇਆਲ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੰਜ ਹੈ,
 ਅਭੰਜ ਹੈ, ਅਭਰਮ ਹੈ, ਅਭੂਤ ਹੈ ॥੧੪॥੧੭੪॥ ਅਛੇਦ ਛੇਦ ਹੈ ਸਦਾ,
 ਅਰੰਜ ਰੰਜ ਰੰਜ ਹੈ ॥ ਅਭੂਤ ਅਭੇਖ ਹੈ ਬਲੀ, ਅਰੂਪ ਰਾਗ ਰੰਗ ਹੈ ॥
 ਨ ਦੂਖ ਹੈ, ਨ ਭੇਖ ਹੈ, ਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਮ ਹੈ ॥ ਨ ਜਾਤ ਹੈ, ਨ ਪਾਤ ਹੈ,

ਨ ਚਿੜ੍ਹ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈ ॥੧੫॥੧੭॥ ਬਿਅੰਤ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਤੇਜ ਜਾਨੀਐ ॥
 ਅਭੂਮ ਅਭਿੱਜ ਹੈ ਸਦਾ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥ ਨ ਆਧ ਹੈ, ਨ ਬਿਆਧ ਹੈ,
 ਅਗਾਧ ਰੂਪ ਲੇਖੀਐ ॥ ਅਦੇਖ ਹੈ, ਅਦਾਗ ਹੈ, ਅਛੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੇਖੀਐ ॥੧੯॥੧੭॥
 ਨ ਕਰਮ ਹੈ, ਨ ਭਰਮ ਹੈ, ਨ ਧਰਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈ,
 ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਅਭੰਗ ਹੈ, ਅਨੰਗ ਹੈ, ਅਗੰਜ ਸੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ॥੧੬॥੧੮॥ ਨ ਕਾਮ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ,
 ਨ ਲੋਭ ਮੋਹ ਕਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਆਧ ਹੈ, ਨ ਗਾਧ ਹੈ, ਨ ਬਿਆਧ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ॥
 ਨ ਰੰਗ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਰੇਖ ਰਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਹਾਉ ਹੈ, ਨ ਭਾਉ ਹੈ,
 ਨ ਦਾਉ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ॥੧੮॥੧੯॥ ਗਜਾਧਪੀ, ਨਰਾਧਪੀ, ਕਰੰਤ ਸੇਵ ਹੈ ਸਦਾ ॥
 ਸਿਤਸਾਪਤੀ, ਤਪਸਾਪਤੀ, ਬਨਸਾਪਤੀ ਜਪਸ ਸਦਾ ॥ ਅਗਸਤ ਆਦਿ ਜੇ ਬਡੇ,
 ਤਪਸਾਤਪੀ ਬਿਸੇਖੀਐ ॥ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕੋ, ਕਰੰਤ ਪਾਠ ਪੇਖੀਐ
 ॥੧੯॥੧੭॥। ਅਗਾਧ ਆਦ ਦੇਵ ਕੀ, ਅਨਾਦ ਬਾਤ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਨ ਜਾਤ ਪਾਤ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿੜ੍ਹ, ਸੜ੍ਹ ਸਨੇਹ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਲੋਕ ਕੇ,

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖਿਆਲ ਮੈਂ ਰਹੈ ॥ ਤੁਰੰਤ ਦ੍ਰੋਹ ਦੇਹ ਕੇ, ਅਨੰਤ ਭਾਂਤ ਸੌ ਦਹੈ ॥੨੦॥੧੯੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਆਮਲ ਛੰਦ ॥

ਰੂਪ ਰਾਗ ਨ ਰੇਖ ਰੰਗ, ਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਆਦ ਨਾਥ ਅਗਾਧ ਪੁਰਖ,
ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਜਾਕੇ, ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥
ਹਸਤ ਕੀਟ ਬਿਖੈ ਬਸੈ, ਸਭ ਠਉਰ ਮੈਂ ਨਿਰਧਾਰ ॥੧॥੧੯੧॥ ਜਾਤ ਪਾਂਤ ਨ ਤਾਤ ਜਾਕੇ,
ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਸਰਬ ਠਉਰ ਬਿਖੈ ਰਮਿਓ, ਜਿਹ ਚੜ੍ਹ ਚਿਹਨ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ॥
ਆਦਿ ਦੇਵ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ, ਅਗਾਧ ਨਾਥ ਅਨੰਤ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ,
ਆਬਿਖਾਦ ਦੇਵ ਦੁਰੰਤ ॥੨॥੧੯੨॥ ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ, ਜਿਹ ਮਰਮ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ॥
ਸਨਕ ਅਉ ਸਨਕੇਸ ਨੰਦਨ, ਪਾਵਹੀ ਨ ਹਸੇਬ ॥ ਜੱਛ ਕਿੰਨਰ ਮੱਛ ਮਾਨਸ,
ਮੁਰਗ ਉਰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਪੁਕਾਰ ਹੀ, ਸਿਵ ਸਕ੍ਰ ਅੰ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥੩॥੧੯੩॥
ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ, ਜਾਪਹੀ ਜਿਹ ਜਾਪ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਗਾਧਿ ਤੇਜ,
ਅਨਾਦ ਮੂਰਤਿ ਅਤਾਪ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਆਵਈ ਕਰ, ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੀਨ ॥
ਸਰਬ ਠਉਰ ਰਹਿਓ ਬਿਰਾਜ, ਪਿਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੪॥੧੯੪॥

ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ ਦੇਵ ਦਾਨੇ, ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਛੜੀਅਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬੈਸਨੰ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਿਰਾਜੈ,
 ਸੂਦ੍ਰ ਭੀ ਵਹ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁੜ ਗਉਡ ਨ ਭੀਲ ਭੀਕਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਖ ਸਰੂਪ ॥
 ਰਾਤ ਦਿਵਸ ਨ ਮੱਧ ਉਰਧ, ਨ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਨੂਪ ॥੫॥੧੮੫॥ ਜਾਤ ਜਨਮ ਨ,
 ਕਾਲ ਕਰਮ ਨ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਤੀਰਬ ਜਾਤ੍ਰ ਨ ਦੇਵ ਪੂਜਾ,
 ਗੋਰ ਕੇ ਨ ਅਧੀਨ ॥ ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ, ਜਾਨੀਐ ਜਿਹ ਜੋਤ ॥
 ਸੇਸ ਨਾਮ ਸਹੰਸ ਫਨ, ਨਹਿ ਨੇਤ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ॥੬॥੧੮੬॥ ਸੋਧ ਸੋਧ ਹਟੇ ਸਭੈ ਸੁਰ,
 ਬਿਰੋਧ ਦਾਨਵ ਸਰਬ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਹਟੇ ਗੰਧਰਬ, ਗਵਾਇ ਕਿੰਨਰ ਗਰਬ ॥
 ਪੜਤ ਪੜਤ ਥਕੇ ਮਹਾ ਕਬਿ, ਗੜਤ ਗਾੜ ਅਨੰਤ ॥ ਹਾਰ ਹਾਰ ਕਹਿਓ ਸਭੂ ਮਿਲ,
 ਨਾਮ ਨਾਮ ਦੁਰੰਤ ॥੭॥੧੮੭॥ ਬੇਦ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇਓ, ਲਖਿਓ ਨ ਸੇਬ ਕਤੇਬ ॥
 ਦੇਵ ਦਾਨੇ ਮੂੜ ਮਾਨੇ, ਜਛ ਨ ਜਾਨੈ ਜੇਬ ॥ ਭੂਤ ਭੱਬ ਭਵਾਨ ਭੂਪਤ,
 ਆਦ ਨਾਬ ਅਨਾਬ ॥ ਅਗਨ ਬਾਇ ਜਲੇ ਬਲੇ ਮਹਿ, ਸਰਬ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸ ॥੮॥੧੮੮॥
 ਦੇਹ ਰੋਹ ਨ ਨੇਹ ਸਨੇਹ, ਅਬੇਹ ਨਾਬ ਅਜੀਤ ॥ ਸਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ,
 ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੀਤ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ, ਸਰਬ ਦਿਆਲ ਅਦੇਖ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨ ਜਾਕੇ, ਜਾਤ ਪਾਂਤ ਨ ਭੇਖ ॥੯॥੧੮੯॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਜਾਕੇ,
 ਰਾਗ ਰੂਪ ਨ ਰੰਗ ॥ ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸ੍ਰਬ ਘਾਇਕ, ਸ੍ਰਬ ਤੇ ਅਨਭੰਗ ॥
 ਸ੍ਰਬ ਦਾਤਾ ਸ੍ਰਬ ਗਿਆਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ,
 ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਲ ॥੧੦॥੧੯੦॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸ੍ਰੀਪਤ, ਸਰਬ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਨ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਕੇ, ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਕਾਰ ॥ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨ ਗੋੜ੍ਹ ਗਾਥਾ,
 ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਬਰਨ ॥ ਸ੍ਰਬ ਦਾਤਾ ਸ੍ਰਬ ਗਿਆਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਭੂਆ ਕੋ ਭਰਨ ॥੧੧॥੧੯੧॥
 ਦੁਸਟ ਗੰਜਨ ਸੱਤ੍ਰ ਭੰਜਨ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਮਾਥ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਸਿ੍ਰਸਟ ਕਰਤਾ,
 ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਹ ਗਾਥ ॥ ਭੂਤ ਭੱਬ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਵ ਅਗੰਜ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰੀਪਤ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਭੰਜ ॥੧੨॥੧੯੨॥
 ਧਰਮ ਕੇ ਅਨ ਕਰਮ ਜੇਤਕ, ਕੀਨ ਤਉਨ ਪਸਾਰ ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਗੰਧਰਬ ਕਿੰਨਰ,
 ਮਛ ਕਛ ਅਪਾਰ ॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਬਲੇ ਮਹਿ, ਮਾਨੀਐ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥
 ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਪੁਸਟ ਕਰਤਾ, ਸਿ੍ਰਸਟ ਹਰਤਾ ਕਾਮ ॥੧੩॥੧੯੩॥
 ਦੁਸਟ ਹਰਨਾ ਸਿ੍ਰਸਟ ਕਰਨਾ, ਦਿਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿੜ੍ਹ ਪਾਲਕ ਸੜ੍ਹ ਘਾਲਕ,

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੁਕੰਦ ॥ ਅਘੈ ਢੰਡਣ ਦੁਸਟ ਖੰਡਣ, ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ॥
 ਦੁਸਟ ਹਰਣੰ ਪੁਸਟ ਕਰਣੰ, ਸਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧੪॥੧੯੪॥
 ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਕੇ ਅਨਕਾਮ ॥ ਸ੍ਰਬ ਖੰਡਣ ਸ੍ਰਬ ਦੰਡਣ,
 ਸ੍ਰਬ ਕੇ ਨਿਜ ਭਾਮ ॥ ਸ੍ਰਬ ਭੁਗਤਾ ਸ੍ਰਬ ਜੁਗਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
 ਸ੍ਰਬ ਖੰਡਣ ਸ੍ਰਬ ਦੰਡਣ, ਸਰਬ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ॥੧੫॥੧੯੫॥
 ਸ੍ਰਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਸ੍ਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਨ, ਸਰਬ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਬਿਸੁ ਭਰਤਾ,
 ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਦੰਡਣ ਪੁਸਟ ਖੰਡਣ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਖੰਡ ॥
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ, ਜਪਤ ਜਾਪ ਅਮੰਡ ॥੧੬॥੧੯੬॥
 ਸਿ੍ਰਸਟ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਜੇਤੇ, ਜਾਨੀਐ ਸਬਚਾਰ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਸ੍ਰੀਪਤਿ,
 ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਮਾਨ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ॥
 ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਕਰੇ ਕਈ ਦਿਨ, ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਇੰਦ੍ਰ ॥੧੭॥੧੯੭॥
 ਜਨਮ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਗਿਆਤਾ, ਧਰਮ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ॥ ਬੇਦ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਈ,
 ਸਿਵ ਰੁਦ੍ਰ ਅਉ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਇੰਦ੍ਰ ਬਿਆਸ, ਸਨਕ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ॥

ਗਾਇ ਗਾਇ ਬਕੇ ਸਬੈ ਗੁਨ, ਚੜ੍ਹਤ ਭੇ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥੧੮॥੧੯੮॥
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਨ ਮਧ ਜਾਂਕੋ, ਭੂਤ ਭਬ ਭਵਾਨ ॥ ਸਤ ਦੁਆਪਰ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਕਲਜੁਗ,
 ਚੜ੍ਹ ਕਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਬਕੇ ਮਹਾ ਮੁਨ, ਗਾਇ ਗੰਧੂਬ ਅਪਾਰ ॥
 ਹਾਰ ਹਾਰ ਬਕੇ ਸਭੈ, ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਪਾਰ ॥੧੯॥੧੯੯॥
 ਨਾਰਦ ਆਦਕ ਬੇਦ ਬਿਆਸਕ, ਮੁਨਿ ਮਹਾਨ ਅਨੰਤ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਬਕੇ ਸਭੈ,
 ਕਰ ਕੋਟ ਕਸਟ ਦੁਰੰਤ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਬਕੇ ਗੰਧੂਬ, ਨਾਚ ਅਪਛ੍ਛ ਅਪਾਰ ॥
 ਸੋਧ ਸੋਧ ਬਕੇ ਮਹਾ ਸੁਰ, ਪਾਇਓ ਨਹਿ ਪਾਰ ॥੨੦॥੨੦੦॥
ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ, ਉਚਰਿਓ ਮਤਿ ਸਿਉ ਬੈਨ ॥
 ਸਬ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਗਦੀਸ ਕੋ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਧ ਤੈਨ ॥੧॥੨੦੧॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੋ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਕਹਾ ਸਿਸਟਿ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕਉਨ ਧਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ॥੨॥੨੦੨॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹ ਜੀਤਬ ਕਹ ਮਰਨ ਹੈ, ਕਵਨ ਸੁਰਗ ਕਹ ਨਰਕ ॥
 ਕੋ ਸੁਘੜਾ ਕੋ ਮੂੜਤਾ, ਕਹਾ ਤਰਕ ਅਵਤਰਕ ॥੩॥੨੦੩॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਜਸ ਹੈ ਕਵਨ, ਕਵਨ ਪਾਪ ਕਹ ਧਰਮ ॥
 ਕਵਨ ਜੋਗ ਕੋ ਭੋਗ ਹੈ, ਕਵਨ ਕਰਮ ਅਪਕਰਮ ॥੪॥੨੦੪॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹੋ ਸੁ ਸ੍ਰਮ ਕਾਸੇ ਕਹੈ, ਦਮ ਕੋ ਕਹਾ ਕਹੰਤ ॥
 ਕੋ ਸੂਰਾ ਦਾਤਾ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਤੰਤ ਕੋ ਮੰਤ ॥੫॥੨੦੫॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਜਾ ਕਵਨ, ਹਰਖ ਸੋਗ ਹੈ ਕਵਨ ॥
 ਕੋ ਰੋਗੀ ਰਾਗੀ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਤੱਤ ਮੁਹਿ ਤਵਨ ॥੬॥੨੦੬॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਵਨ ਰਿਸਟ ਕੋ ਪੁਸਟ ਹੈ, ਕਹਾ ਸ਼੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕਵਨ ਸ਼੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੈ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ॥੭॥੨੦੭॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ, ਕਹਾ ਭਰਮ ਕੋ ਨਾਸ ॥
 ਕਹਾ ਚਿਤਨ ਕੀ ਚੇਸਟਾ, ਕਹਾ ਅਚੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੮॥੨੦੮॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਹਾ, ਕਹਾ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ॥
 ਕੋ ਰੋਗੀ ਸੋਗੀ ਕਵਨ, ਕਹਾ ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥੯॥੨੦੯॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੋ ਸੂਰਾ ਸੁੰਦਰ ਕਵਨ, ਕਹਾ ਜੋਗ ਕੋ ਸਾਰ ॥

ਕੋ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨੀ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਬਿਚਾਰ ਅਬਿਚਾਰ ॥੧੦॥੨੧੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੀਰਘ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੰਡਣ, ਅਸੁਰ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣ, ਆਦਿ ਬਿੜ੍ਹੇ ॥
 ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ, ਗੁੜ ਗਤੇ ॥
 ਅਛੇ ਅਖੰਡੇ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੇ, ਖੰਡ ਉਦੰਡੇ, ਅਲਖ ਮਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਛੜ੍ਹ ਛਿਤੇ ॥੧॥੨੧੧॥
 ਆਸੁਰੀ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣ, ਪੁਸਟ ਉਦੰਡਣ, ਰੂਪ ਅਤੇ ॥
 ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣ, ਮੁੜ ਬਿਹੰਡਣ, ਧੂਮ੍ਰ ਬਿਧੁਸਣ, ਮਹਖ ਮਥੇ ॥
 ਦਾਨਵ ਪ੍ਰਹਾਰਨ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨ, ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ, ਉਰਧ ਅਧੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਆਦਿ ਬਿੜ੍ਹੇ ॥੨॥੨੧੨॥
 ਡਾਵਰੂ ਡਵੰਕੈ, ਬਬਰ ਬਵੰਕੈ, ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ, ਤੇਜ ਬਰੰ ॥
 ਲੰਕੁੜੀਆ ਫਾਂਧੈ, ਆਯੁਧ ਬਾਂਧੈ, ਸੈਨ ਬਿਮਰਦਨ, ਕਾਲ ਅਸੁਰੰ ॥
 ਅਸਟਾਇਧ ਚਮਕੈ, ਭੂਖਣ ਦਮਕੈ, ਅਤਿ ਸਿਤ ਝਮਕੈ, ਢੁੱਕ ਫੰਨੰ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਦੈਤ ਜਿਣ੍ ॥੩॥੨੧੩॥
 ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣ, ਮੁੰਡ ਬਿਮੁੰਡਣ, ਖੰਡ ਅਖੰਡਣ, ਖੂਨ ਖਿਤੇ ॥
 ਦਾਮਨੀ ਦਰੰਕਣ, ਧੁਜਾ ਫਰੰਕਣ, ਫਣੀ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਜੋਧ ਜਿਤੇ ॥
 ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਮਥੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਤਲ, ਉਰਧ ਅਧੇ ॥੪॥੨੧੪॥
 ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸਨ, ਸੁਛਬ ਨਿਵਾਸਨ, ਸਿਸਟ ਪ੍ਰਕਾਸਨ, ਗੁੜ ਗਤੇ ॥
 ਰਕਤਾਸੁਰ ਆਚਨ, ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਮਾਚਨ, ਨਿਵੈ ਨਰਾਚਨ, ਧਰਮ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
 ਸ੍ਰੌਣਤ ਅਚਿੰਤੀ, ਅਨਲ ਬਿਵੰਤੀ, ਜੋਗ ਜਯੰਤੀ, ਖੜਗ ਧਰੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ, ਧਰਮ ਕਰੇ ॥੫॥੨੧੫॥
 ਅਘ ਉਘ ਨਿਵਾਰਨ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਜਾਰਨ, ਸਿਸਟਿ ਉਬਾਰਨ, ਸੁਧ ਮਤੇ ॥
 ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਬਾਘ ਬਕਾਰਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਸਾਧ ਮਤੇ ॥
 ਸੈਹਥੀ ਸਨਾਹਨ, ਅਸਟ ਪ੍ਰਬਾਹਨ, ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਨ, ਤੇਜ ਅਤੁਲੰ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਜਲੰ ॥੬॥੨੧੬॥

ਚਾਚਰ ਚਮਕਾਰਨ, ਚਿਛੁਰ ਹਾਰਨ, ਧੂਮ ਧੁਕਾਰਨ, ਦ੍ਰੂਪ ਮਥੇ ॥
 ਦਾੜਵੀ ਪ੍ਰਦੰਤੇ, ਜੋਰ ਜਖੰਤੇ, ਮਨੁਜੁ ਮਖੰਤੇ, ਗੁੜ ਕਥੇ ॥
 ਕਰਮ ਪ੍ਰਣਾਸਨ, ਚੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਨ, ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਤੇਜਨ, ਅਸਟ ਭੁਜੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭਰਮ ਬਿਨਾਸਨ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥੭॥੨੧੭॥
 ਘੁੰਘਰੂ ਘੰਕਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਝੰਕਣ, ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥
 ਅਸਟਾਟ ਪ੍ਰਹਾਸਨ, ਸਿਸਟ ਨਿਵਾਸਨ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਣਾਸਨ, ਚਕ੍ਰ ਗਤੇ ॥
 ਕੇਸਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹੇ, ਸੁਧ ਸਨਾਹੇ, ਅਗਾਮ ਅਬਾਹੇ, ਏਕ ਬਿੜੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ, ਅਗਾਧ ਬਿੜੇ ॥੮॥੨੧੮॥
 ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਬੰਦਨ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਨ, ਭਿੜਾਟ ਬਿਨਾਸਨ, ਮ੍ਰਿਤ ਮਥੇ ॥
 ਕਾਵਰੂ ਕੁਮਾਰੇ, ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ, ਆਦ ਕਥੇ ॥
 ਕਿੰਕਣੀ ਪ੍ਰਸੋਹਣ, ਸੁਰ ਨਰ ਮੋਹਣ, ਸਿੰਘਾ ਰੋਹਣ, ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਸਭ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸਨ, ਬਾਇ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਅਨਲੇ ॥੯॥੨੧੯॥
 ਸੰਕਟੀ ਨਿਵਾਰਨ, ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਤੁੰਦ ਤਬੇ ॥

ਦੁਖ ਦੇਖ ਦਹੰਤੀ, ਜੁਆਲ ਜਖੰਤੀ, ਆਦ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧ ਅਛੇ ॥
 ਸੁਧਤਾ ਸਮਰਪਣ, ਤਰਕ ਬਿਤਰਕਣ, ਤਪਤ ਪ੍ਰਤਾਪਣ, ਜਪਤ ਜਿਵੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਆਦ ਅਨੀਲ ਅਗਾਧ ਅਭੇ ॥੧੦॥੨੨੦॥
 ਚੰਚਲਾ ਚਰਖੀ, ਅਲਕ ਭੁਜੰਗੀ, ਤੁੰਦ ਤੁਰੰਗਣ, ਤਿਛ ਸਰੇ ॥
 ਕਰ ਕਸਾ ਕੁਠਾਰੇ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ, ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ, ਤੂਰ ਭੁਜੇ ॥
 ਦਾਮਨੀ ਦਮੰਕੇ, ਕੇਹਰ ਲੰਕੇ, ਆਦ ਅਤੰਕੇ, ਕੁਰ ਕਬੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਰਕਤਾਸੁਰ ਖੰਡਣ, ਸੁੰਭ ਚਕ੍ਰਤ, ਨਿਸੁੰਭ ਮਬੇ ॥੧੧॥੨੨੧॥
 ਬਾਰਜ ਬਿਲੋਚਨ, ਬਿਤਨ ਬਿਮੋਚਨ, ਸੋਚ ਬਿਸੋਚਨ, ਕਉਚ ਕਸੇ ॥
 ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸੇ, ਸੁਕ ਸਰ ਨਾਸੇ, ਸੁਬਿਤ ਸੁਬਾਸੇ, ਦੁਸਟ ਗ੍ਰਾਸੇ ॥
 ਚੰਚਲਾ ਪ੍ਰਾੰਗੀ, ਬੇਦ ਪ੍ਰਸੰਗੀ, ਤੇਜ ਤੁਰੰਗੀ, ਖੰਡ ਸੁਰੰ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧ ਉਰਧੰ ॥੧੨॥੨੨੨॥
 ਘੰਟਕਾ ਬਿਰਾਜੈ, ਰੁਣਝੁਣ ਬਾਜੈ, ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਭਾਜੈ, ਸੁਨਤ ਸੁਰੰ ॥
 ਕੋਕਲ ਸੁਨ ਲਾਜੈ, ਕਿਲਬਿਖ ਭਾਜੈ, ਸੁਖ ਉਪਰਾਜੈ, ਮਧ ਉਰੰ ॥

ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੱਝੈ, ਮਨ ਤਨ ਰਿੜੈ, ਸਭੈ ਨ ਭੜੈ, ਰੋਹ ਰਣੰ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਚੰਡ ਚੱਕੜਨ, ਆਦ ਗੁਰੰ ॥੧੩॥੨੨੩॥
 ਚਾਚਰੀ ਪ੍ਰੋਧਨ, ਦੁਸਟ ਬਿਰੋਧਨ, ਰੋਸ ਅਰੋਧਨ, ਕੂਰ ਬਿਤੇ ॥
 ਧੂਮਾਛ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਪ੍ਰਲੈ ਪ੍ਰਜ਼ਸਨ, ਜਗ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸੁਧ ਮਤੇ ॥
 ਜਾਲਪਾ ਜਖੰਤੀ, ਸੜ੍ਹ ਮਖੰਤੀ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹਨ, ਗਾੜ ਮਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥੧੪॥੨੨੪॥
 ਖਤ੍ਰੀਆਣ ਖਤੰਗੀ, ਅਭੈ ਅਭੰਗੀ, ਆਦਿ ਅਨੰਗੀ, ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥
 ਬਿੜਲਾਛ ਬਿਹੰਡਣ, ਚੱਛਰ ਦੰਡਣ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡਣ, ਆਦਿ ਬਿਤੇ ॥
 ਸੁਰ ਨਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਵਾਰਣ, ਦੋਖ ਹਰੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਬਿਸੂ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸਿਸਟ ਕਰੇ ॥੧੫॥੨੨੫॥
 ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸੇ, ਉਨਤਨ ਨਾਸੇ, ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ, ਅਤੁਲ ਬਲੇ ॥
 ਦਾਨਵੀ ਪ੍ਰਕਖਣ, ਸਰਵਰ ਵਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਾਧਖਣ, ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥
 ਅਸਟਾਇਧ ਬਾਹਣ, ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਣ, ਸੰਤ ਪਨਾਹਣ, ਗੁੜ ਗਤੇ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧਿ ਬਿਤੇ ॥੧੯॥੨੨੯॥
 ਦੁਖ ਦੋਖ ਪ੍ਰਭਾਣ, ਸੇਵਕ ਰਛਣ, ਸੰਤ ਪ੍ਰਭਾਣ, ਸੁਧ ਸਰੇ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਸਨਾਹੇ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹੇ, ਅਰ ਦਲ ਗਾਹੇ, ਦੋਖ ਹਰੇ ॥
 ਰੰਜਨ ਗੁਮਾਨੇ, ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਵਾਨੇ, ਸੰਤ ਜਮਾਨੇ, ਆਦਿ ਅੰਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਸਾਧ ਪ੍ਰਦਾਣ, ਦੁਸਟ ਹੰਤੇ ॥੧੯॥੨੨੧॥
 ਕਾਰਣ ਕਰੀਲੀ, ਗਰਬ ਗਹੀਲੀ, ਜੋਤ ਜਤੀਲੀ, ਤੁੰਦ ਮਤੇ ॥
 ਅਸਟਾਇਧ ਚਮਕਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਝਮਕਣ, ਦਾਮਨ ਦਮਕਣ, ਆਦਿ ਬਿਤੇ ॥
 ਡੁਕਡੁਕੀ ਦਮੰਕੈ, ਬਾਘ ਬਬੰਕੈ, ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ, ਸੁਧ ਗਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਅਨਾਦ ਮਤੇ ॥੧੯॥੨੨੮॥
 ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਏਕ ਭਟੇ ॥
 ਪਾਪਾਨ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਚੰਡਣ, ਖੰਡ ਅਖੰਡਣ, ਕਾਲ ਕਟੇ ॥
 ਚੰਦ੍ਰਾਨਨ ਚਾਰੈ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ, ਮੁੰਡ ਮਥੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਧੂਮ੍ਰ ਬਿਧੁਸਨ, ਆਦਿ ਕਥੇ ॥੧੯॥੨੨੯॥

ਰਕਤਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਚੰਡ ਚਕੂਦਨ, ਦਾਨਵ ਅਰਦਨ, ਬਿੜਾਲ ਬਧੇ ॥
 ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ, ਦੁਰਜਨ ਧਰਖਣ, ਅਤੁਲ ਅਮਰਖਣ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥
 ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸ੍ਰੋਣਤ ਚੁੰਸਨ, ਸੁੰਭ ਨਪਾਤ, ਨਿਸੁੰਭ ਮਥੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਗਾਧ ਕਬੇ ॥੨੦॥੨੩੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਡੰਦ ॥

ਤੁਮ ਕਹੋ, ਦੇਵ ਸਰਬੰ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜਿਮ ਕੀਓ, ਆਪਿ ਕਰਤੇ ਪਸਾਰ ॥
 ਜਦਪ ਅਭੂਤ, ਅਨਭੈ ਅਨੰਤ ॥ ਤਉ ਕਹੋ, ਜਥਾਮਤ ਤ੍ਰੈਣ ਤੰਤ ॥੧॥੨੩੧॥
 ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ, ਕਾਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਅਦੈ ਅਭੂਤ, ਅਨਭੈ ਦਿਆਲ ॥
 ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਦੁਖ ਦੋਖ ਰਹਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਸਭ ਬੇਦ ਕਹਤ ॥੨॥੨੩੨॥
 ਕਈ ਉਚ ਨੀਚ, ਕੀਨੋ ਬਨਾਉ ॥ ਸਭ ਵਾਰ ਪਾਰ, ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਭਾਉ ॥
 ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ, ਜਾਨੰਤ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨ ਮੂੜ, ਕਿਉ ਨ ਸੇਵੰਤ ਤਾਹਿ ॥੩॥੨੩੩॥
 ਕਈ ਮੂੜ, ਪੜ੍ਹ ਪੂਜਾ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਸਿੱਧ ਸਾਧ, ਸੂਰਜ ਸਿਵੰਤ ॥
 ਕਈ ਪਲਟ ਸੂਰਜ, ਸਿਜਦਾ ਕਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਰੂਪ, ਦੌਕੈ ਲਖਾਇ ॥੪॥੨੩੪॥

ਅਨਛਿਜ ਤੇਜ, ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਅਦੈ ਅਨਾਸ ॥
 ਸਭ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇ, ਰਹਤ ਰੂਪ ॥ ਅਨਭੈ ਅਕਾਲ, ਅਛੈ ਸਰੂਪ ॥੫॥੨੩੫॥
 ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਮਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਤ, ਦਾਤਾ ਦਿਆਲ ॥
 ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਭੰਜ ਨਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪ੍ਰਭਾਉ, ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਥ ॥੬॥੨੩੬॥
 ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਂਤ, ਨਹੀ ਭੇਦ ਭਰਮ ॥ ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਹੀ, ਏਕ ਧਰਮ ॥
 ਜਿਹ ਸੜ੍ਹ ਮਿੜ੍ਹ ਦੇਊ, ਏਕ ਸਾਰ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਚਲ ਅਪਾਰ ॥੭॥੨੩੭॥
 ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਇ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ॥ ਕਹਿ ਬਾਸ ਤਾਸ, ਕਹਿ ਕਉਨ ਭੇਖ ॥
 ਕਹਿ ਨਾਮ ਤਾਸ ਹੈ, ਕਵਨ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਸੜ੍ਹ ਮਿੜ੍ਹ ਨਹੀ, ਪੁੜ੍ਹ ਭ੍ਰਾਤ ॥੮॥੨੩੮॥
 ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਰਣ ਸਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨਹੀ, ਰੰਗ ਰੂਪ ॥
 ਜਿਹ ਖੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀ, ਕਰਮ ਕਾਲ ॥ ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ ਕੀ, ਕਰਤ ਪਾਲ ॥੯॥੨੩੯॥
 ਉਰਧੰ ਬਿਰਹਤ, ਮਿੱਧੰ ਸਰੂਪ ॥ ਬੁੱਧੰ ਅਪਾਲ, ਜੁੱਧੰ ਅਨੂਪ ॥
 ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨਹੀ, ਰੰਗ ਰਾਗ ॥ ਅਨਛਿਜ ਤੇਜ, ਅਨਭਿਜ ਅਦਾਗ ॥੧੦॥੨੪੦॥
 ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਪ, ਬਨ ਤਨ ਦੁਰੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਉਚਰੰਤ ॥

ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਇ, ਜਿਹ ਪੈਰ ਪਾਰ ॥ ਦੀਨਾਨ ਦੋਖ ਦਹਿਤਾ, ਉਦਾਰ ॥੧੧॥੨੪੧॥

ਕਈ ਕੋਟ ਇੰਦ੍ਰ, ਜਿਹ ਪਾਨ ਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟ ਗੁਦ੍ਰ, ਜੁਗੀਆ ਦੁਆਰ ॥

ਕਈ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਅਨੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਉਚਰੰਤਾ॥੧੨॥੨੪੨॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰਯੇ ॥

ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ, ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥

ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ, ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥

ਪੇਖਤ ਹੈ, ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਮੈ; ਕਲ ਕੇ, ਨਹੀ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ, ਦੋਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥੧॥੨੪੩॥

ਦਾਹਤ ਹੈ, ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਕੈ, ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ, ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ॥

ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ, ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥

ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥

ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ, ਰਾਜਕ ਰੋਖ, ਗੁਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥੨੪੪॥

ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ, ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥

ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਖਪੇ ਅਹਮੇਵ, ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ, ਭ੍ਰਾਮ ਸਿਉ ਭਰਮਾਏ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਹਸੇਬ ਥਕੇ ਕਰ, ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥
 ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ, ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥੨੪੫॥
 ਆਦਿ ਅਨੰਤ, ਅਗਾਧ ਅਦੂਖ, ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥
 ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਾਤਮ ਆਪ, ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ, ਅਛਿਦ੍ਰ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ, ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ, ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏਹੈ ॥੪॥੨੪੬॥
 ਕਾਮ ਨ, ਕ੍ਰੋਧ ਨ, ਲੋਭ ਨ, ਮੋਹ ਨ; ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥
 ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ, ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੇਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਅਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮੀਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮਾਨ ਕੋ ਦੈ ਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਕੋ ਡੇਲਤ ਹੈ, ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈ ਹੈ ॥੫॥੨੪੭॥
 ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
 ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥

ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੇ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਅੰਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ, ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥੨੪੮॥
 ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ, ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ; ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਪ੍ਰੜਾ ਹੂ ਕੋ; ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ, ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥
 ਖੋਜ ਥਕੇ, ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ; ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੭॥੨੪੯॥
 ਨਾਰਦ ਸੇ, ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ; ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ, ਸਭਹੂ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ; ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ; ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ, ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਪਰੋ, ਤਿੰਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈ; ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜੁ, ਸਭੈ ਜਗ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫੦॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ; ਅਭੇਦ ਨ੍ਹਿਪਾਨ, ਸਭੈ ਪਚਹਾਰੇ ॥
 ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ, ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ, ਰੇਖ ਨ; ਰੰਗ ਨ, ਸਾਕ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥

ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ; ਅਦੈਖ ਜਪਿਓ, ਤਿਨਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥੨੫੧॥
 ਤੀਰਬ ਕੋਟ, ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ; ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ, ਮਹਾ ਬਿੜ ਧਾਰੇ ॥
 ਦੇਸ ਫਿਰਿਓ, ਕਰਿ ਭੇਸ ਤਪੋਧਨ; ਕੇਸ ਧਰੇ, ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਆਸਨ ਕੋਟ, ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ; ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਯਾਸ, ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨ, ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

ਤ੍ਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥

ਅੜ੍ਹ ਕੇ ਚਲੱਯਾ, ਛਿਤ ਛੜ੍ਹ ਕੇ ਧਰੱਯਾ; ਛੜ੍ਹਧਾਰੀਯੋ ਕੇ ਛਲੱਯਾ, ਮਹਾਂ ਸੜ੍ਹਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ ॥
 ਦਾਨ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ, ਮਹਾ ਮਾਨ ਕੇ ਬਢੁੱਯਾ; ਅਵਸਾਨ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ ਹੈਂ,
 ਕਟੁੱਯਾ ਜਮਜਾਲ ਹੈਂ ॥ ਜੁੱਧ ਕੇ ਜਿਤੁੱਯਾ, ਅੰ ਬਿਰੁਧ ਕੇ ਮਿਟੁੱਯਾ; ਮਹਾਂ ਬੁਧ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ,
 ਮਹਾਂ ਮਾਨਹੂੰ ਕੇ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਗਿਆਨ ਹੂੰ ਕੇ ਗਿਆਤਾ, ਮਹਾਂ ਬੁਧਤਾ ਕੇ ਦਾਤਾ ਦੇਵ;
 ਕਾਲਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ, ਮਹਾਂ ਕਾਲਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥੧॥੨੫੩॥ ਪੁਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ,
 ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਧਿਆਵੈ; ਗੋਰ ਗਰਦੇਜੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ, ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਸਾਥੈ,
 ਪਉਨ ਸਾਧਨਾ ਕਿਤੇਕ ਬਾਥੈ; ਆਰਬ ਕੇ ਆਰਬੀ, ਅਰਾਧੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥

ਫਰਾ ਕੇ ਫਿਰੰਗੀ ਮਾਨੈ, ਕੰਧਾਰੀ ਕੁਰੇਸੀ ਜਾਨੈ; ਪਛਮ ਕੇ ਪਛਮੀ, ਪਛਾਨੈ ਨਿਜ ਕਾਮ ਹੈ ॥
 ਮਰਹਟਾ ਮਘੇਲੇ, ਤੇਰੀ ਮਨ ਸੋ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ; ਦਿੜਵੈ ਤਿਲੰਗੀ, ਪਹਚਾਨੈ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੈ
 ॥੨॥੨੫੪॥ ਬੰਗ ਕੇ ਬੰਗਾਲੀ, ਫਿਰ ਹੰਗ ਕੇ ਫਿਰੰਗਾਵਾਲੀ; ਦਿਲੀ ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ,
 ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈ ਚਲਤ ਹੈ ॥ ਰੋਹ ਕੇ ਰੁਹੇਲੇ, ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੇ ਮਘੇਲੇ;
 ਬੀਰ ਬੰਗਸੀ ਬੁੰਦੇਲੇ, ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਕੋ ਮਲਤ ਹੈ ॥ ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ,
 ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਯਾਵੈ; ਤਿਬਤੀ ਧਿਆਇ, ਦੋਖ ਦੇਹ ਕੇ ਦਲਤ ਹੈ ॥
 ਜਿਨੈ ਤੋਹਿ ਧਿਆਇਓ, ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਇਓ; ਸਰਬ ਧਨ ਧਾਮ,
 ਫਲ ਫੂਲ ਸੋਂ ਫਲਤ ਹੈ ॥੩॥੨੫੫॥ ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੌ, ਸੁਰੇਸ ਦਾਨਵਾਨ ਕੌ;
 ਮਹੇਸ ਰੰਗਧਾਨ ਕਉ, ਅਭੇਸ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਨ, ਰਾਗ ਰੂਪ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ;
 ਅੰਰ ਕਾਹੂ ਪੈਨ ਦੀਨ, ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਮੈ ਅਪਾਰ;
 ਸਰਬ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਉਦਾਰ ਹੈ, ਅਪਾਰ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਹਾਥੀ ਕੀ ਪੁਕਾਰ,
 ਪਲ ਪਾਛੈ ਪਹੁਚਤ ਤਾਹਿ; ਚੀਟੀ ਕੀ ਚਿੰਘਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸੁਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥੪॥੨੫੬॥
 ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੁਆਰ, ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਚਾਰ; ਕੇਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰ,

ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ ਸਸ ਰਾਸੀ, ਕੇਤੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ; ਕੇਤੇ ਮੁੰਡੀਆ ਉਦਾਸੀ,
ਜੋਗ ਦੁਆਰ ਦਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ ਮਹਾਂਦੀਨ, ਕੇਤੇ ਬਿਆਸ ਸੇ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਕੇਤੇ ਕੁਮੇਰ ਕੁਲੀਨ,
ਕੇਤੇ ਜਛ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਬਿਚਾਰ, ਪੈਨ ਪੂਰਨ ਕੇ ਪਾਵੈ ਪਾਰ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਅਪਾਰ,
ਨਿਰਾਧਾਰ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥੫॥੨੫॥ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ, ਨਿਰਾਧਾਰ ਹੈਂ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ;
ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਪੈ ਅਪਾਰ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਪਰਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ;
ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਹੁਕੇ ਰਾਸੀ ਹੈ, ਅਨਾਸੀ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਹੁ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕੀ,
ਬਾਪ ਹੁ ਨ ਮਾਇ ਤਾਕੀ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾ ਕੀ, ਸੁ ਛਟਾ ਕੈ ਅਨਮਾਨੀਐ ॥
ਤੇਜ਼ ਹੁ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ; ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ,
ਨਿਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥੬॥੨੫॥ ਤੇਜ਼ ਹੁ ਕੋ ਤਰੁ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈ;
ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈ, ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈ ॥ ਕਾਮਨਾ ਕੀ ਖਾਨ ਹੈ,
ਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੈ; ਬਿਰਕਤਤਾ ਕੀ ਬਾਨ ਹੈ, ਕਿ ਬੁਧ ਕੋ ਉਦਾਰ ਹੈ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੋ ਭੂਪ ਹੈ; ਕਿ ਰੂਪਹੁੰ ਕੋ ਰੂਪ ਹੈ, ਕੁਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੈ ॥
ਦੀਨਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਗਨੀਮਨ ਕੋ ਗਾਰਕ ਹੈ; ਸਾਧਨ ਕੋ ਰਛਕ ਹੈ,

ਗੁਨਨ ਕੋ ਪਹਾਰ ਹੈ ॥੬॥੨੫੯॥ ਸਿੱਧ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਕਿ ਬੁਧ ਕੋ ਬਿਤੂਤ ਹੈ;
 ਕਿ ਕੁਝ ਕੋ ਅਭੂਤ ਹੈ, ਕਿ ਅਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈ,
 ਕਿ ਖੁਬੀ ਕੋ ਦਿਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਗਾਨੀਮਨ ਗਰਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਤੇਜ਼ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ ॥
 ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈ, ਕਿ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈ; ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੋ ਪੋਖਤ ਹੈ,
 ਕਿ ਬਿਧਤਾ ਕੀ ਬਾਸੀ ਹੈ ॥ ਜੋਗ ਹੂੰ ਕੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਕਿ ਤੇਜ਼ ਹੂੰ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈ;
 ਕਿ ਮੇਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਕਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ ॥੮॥੨੬੦॥ ਰੂਪ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ,
 ਕਿ ਬੁਧ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ, ਕਿ ਸਿੱਧਤਾ ਕੋ ਬਾਸ ਹੈ, ਕਿ ਬੁਧਹੂੰ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈ ॥
 ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈ, ਨਿਰਜਨ ਅਭੇਵ ਹੈ; ਅਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈ, ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈ ॥
 ਜਾਨ ਕੋ ਬਚਯਾ ਹੈ, ਇਮਾਨ ਕੋ ਦਿਵਯਾ ਹੈ; ਜਮ ਜਾਲ ਕੋ ਕਟਯਾ ਹੈ;
 ਕਿ ਕਾਮਨਾ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥ ਤੇਜ਼ ਕੋ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈ, ਅਖੰਡਣ ਕੋ ਖੰਡ ਹੈ;
 ਮਹੀਪਨ ਕੋ ਮੰਡ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਨ ਨਰੁ ਹੈ ॥੯॥੨੬੧॥ ਬਿਸੂ ਕੋ ਭਰਨ ਹੈ,
 ਕਿ ਅਪਦਾ ਕੋ ਹਰਨ ਹੈ; ਕਿ ਸੁਖ ਕੋ ਕਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਤੇਜ਼ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥
 ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਪਾਰਾਵਾਰ ਹੂੰ ਕੋ ਪਾਰ ਜਾਕੇ; ਕੀਜਤ ਬਿਚਾਰ,

ਸੁਬਿਚਾਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਗਾਵੈ, ਹਬਸੀ ਹਲਬੀ ਧਿਆਵੈ;
 ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ, ਆਸਾ ਤੇ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ, ਮਹਾਦੇਵ ਹੁੰ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈਂ;
 ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਨਾਬ, ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸ ਹੈਂ ॥੧੦॥੨੯੨॥ ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ ਹੈਂ,
 ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈਂ; ਕਿ ਸੇਵਕ ਅਪੀਨ ਹੈਂ, ਕਟੋਯਾ ਜਮ ਜਾਲ ਕੇ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ,
 ਮਹਾਦੇਵ ਹੁੰ ਕੇ ਦੇਵ ਨਾਬ; ਭੂਮ ਕੇ ਭੁਜੋਯਾ ਹੈਂ, ਮੁਹੀਯਾ ਮਹਾ ਬਾਲ ਕੇ ॥
 ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ, ਮਹਾ ਸਾਜ ਹੁੰ ਕੇ ਸਾਜਾ; ਮਹਾ ਜੋਗ ਹੁੰ ਕੇ ਜੋਗ ਹੈਂ,
 ਧਰੋਯਾ ਦੂਮ ਛਾਲ ਕੇ ॥ ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਕਰ ਹੈ, ਕਿ ਬੁਧੋਤਾ ਕੇ ਹਰ ਹੈਂ;
 ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੇ ਸਾਖੀ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਲ ਹੈ ਕੁਚਾਲ ਕੇ ॥੧੧॥੨੯੩॥ ਛੀਰ ਕੈਸੀ ਛੀਰਾਵਧ,
 ਛਾਛ ਕੈਸੀ ਛੜਾਨੇਰ; ਛਪਾਕਰ ਕੈਸੀ ਛਬ, ਕਾਲਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਕੁਲਕੇ ॥ ਹੰਸਨੀ ਸੀ ਸੀਹਾਰੂਮ,
 ਹੀਰਾ ਸੀ ਹੁਸੈਨਾਬਾਦ; ਰੰਗਾ ਕੈਸੀ ਧਾਰ ਚਲੀ, ਸਾਤੇ ਸਿੰਧ ਰੂਲ ਕੇ ॥
 ਪਾਰਾ ਸੀ ਪਲਾਊ ਗਢ, ਰੂਪਾ ਕੈਸੀ ਰਾਮਪੁਰ; ਸੋਰਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ,
 ਨੀਕੇ ਰਹੀ ਝੂਲ ਕੇ ॥ ਚੰਪਾਸੀ ਚੰਦੇਰੀ ਕੋਟ, ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜਿ; ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ,
 ਰਹੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ਫੂਲ ਕੇ ॥੧੨॥੨੯੪॥ ਫਟਕ ਸੀ ਕੈਲਾਸ ਕਮਾਊ ਗਢ,

ਕਾਂਸੀ ਪੁਰ; ਸੀਸਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ, ਨੀਕੈ ਸੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਹਿੱਮਾ ਸੀ ਹਿਮਾਲੈ,
 ਹਰ ਹਾਰ ਸੀ ਹਲਬਾਨੇਰ; ਹੰਸ ਕੈਸੀ ਹਾਜੀਪੁਰ, ਦੇਖੇ ਮੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥
 ਚੰਦਨ ਸੀ ਚੰਪਾਵਤੀ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੀ ਚੰਦ੍ਰਾਗਿਰ; ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜ,
 ਜੋਨ ਜੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਰੰਗਾ ਸਮ ਰੰਗਧਾਰ, ਬਕਾਨ ਸੀ ਬਿਲੰਦਾਵਾਦ;
 ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੀ ਉਜਿਆਰੀ, ਸੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥੧੩॥੨੯੫॥ ਫਰਾ ਸੀ ਫਿਰੰਗੀ,
 ਫਰਾਸੀਸ ਕੇ ਦੁਰੰਗੀ; ਮਕਰਾਨ ਕੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗੀ, ਤੇਰੇ ਰੀਤ ਗਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਭਖਰੀ ਕੰਧਾਰੀ,
 ਗੋਰ ਗਖਰੀ ਗਰਦੇਜਾ ਚਾਰੀ; ਪੌਨ ਕੇ ਅਹਾਰੀ, ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਅਤੁ ਹੈ ॥
 ਪੂਰਬ ਪਲਾਊ, ਕਾਮ ਰੂਪ ਅੰ ਕਮਾਊ; ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈ ਬਿਰਾਜੈ,
 ਜਹਾ ਜਹਾ ਜਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੀ, ਜੰਡ੍ਰ ਮੰਡ੍ਰ ਤੇ ਅਤਾਪੀ ਨਾਥ;
 ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੋ, ਨ ਪਾਰ ਪਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥੧੪॥੨੯੬॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥

ਅਦੈ ਅਨਾਸ, ਆਸਨ ਅਡੇਲ ॥ ਅਦੈ ਅਨੰਤ, ਉਪਮਾ ਅਤੇਲ ॥
 ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਜਕਤ ਨਾਥ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ, ਸਰਬਾ ਪ੍ਰਮਾਥ ॥੧॥੨੯੭॥

ਜੁਹ ਤੁਹ ਮਹੀਪ, ਬਨਤਨ ਪ੍ਰਭੂਲ ॥ ਸੋਭਾ ਬਸੰਤ, ਜੁਹ ਤੁਹ ਪ੍ਰਭੂਲ ॥
 ਬਨਤਨ ਦੁਰੰਤ, ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮਹਾਨ ॥ ਜੁਹ ਤੁਹ ਪ੍ਰਭੂਲ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ॥੨॥੨੯੮॥
 ਫੁਲਤੰ ਪ੍ਰਭੂਲ, ਲਹਿ ਲਹਿਤ ਮੌਰ ॥ ਸਿਰ ਢੁਰਹਿ ਜਾਨ, ਮਨ ਮਥਹ ਚੌਰ ॥
 ਕੁਜਰਤ ਕਮਾਲ, ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ॥੩॥੨੯੯॥
 ਜੁਹ ਤੁਹ ਬਿਲੋਕ, ਤੁਹ ਤੁਹ ਪ੍ਰਸੈਹ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹ, ਅਮਿਤੋਜ ਮੋਹ ॥
 ਰੋਸੰ ਬਿਰਹਤ, ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜੁਹ ਤੁਹ ਪ੍ਰਭੂਲ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ॥੪॥੨੧੦॥
 ਬਨ ਤਨ ਮਹੀਪ, ਜਲ ਬਲ ਮਹਾਨ ॥ ਜੁਹ ਤੁਹ ਪ੍ਰਸੈਹ, ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥
 ਜਗ ਮਗਤ ਤੇਜ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਅੰਬਰ ਜਮੀਨ, ਜਿਹ ਜਪਤ ਜਾਪ ॥੫॥੨੧੧॥
 ਸਾਤੇ ਅਕਾਸ, ਸਾਤੇ ਪਤਾਰ ॥ ਬਿਥਰਿਓ ਅਦ੍ਰਿਸਟ, ਜਿਹ ਕਰਮ ਜਾਰਿ ॥
 ਉਸਤਤ ਸੰਪੂਰਨੰ ॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗਿਰੰਬ ਲਿਖਯਤੇ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੋ, ਕਰੋਂ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਪੂਰਨ ਕਰੋਂ ਗਿਰੰਬ ਇਹ, ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥

ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੰ, ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੰ, ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡੰ, ਬਰਬੰਡੰ ॥

ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡੰ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ, ਜੋਤਿ ਅਮੰਡੰ, ਭਾਨ ਪ੍ਰ੍ਰੱਡੰ ॥

ਸੁਖ ਸੰਤਾਂ ਕਰਣੰ, ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੰ, ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਣੰ, ਅਸ ਸਰਣੰ ॥

ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ, ਸਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ, ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਜੈ ਤੇਰਾਂ ॥੨॥

ਭੁਜਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਦਾ ਏਕ ਜੋਤਯੰ, ਅਜੂਨੀ ਸਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਭੂਪੰ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਯੰ, ਨਰੂਪੰ ਨਿਬਾਣੰ ॥ ਕਲੰ ਕਾਰਣੇਯੰ, ਨਮੋ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ॥੩॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਬਿਕਾਰ, ਨਿਤਯੰ ਨਿਰਾਲੰ ॥ ਨ ਬਿਧੁਧੰ ਬਿਸੇਖੰ, ਨ ਤਰੁਨੰ ਨ ਬਾਲੰ ॥
 ਨ ਰੰਕੰ ਨ ਰਾਯੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰਾਗੰ, ਅਪਾਰੰ ਅਭੇਖੰ ॥੪॥
 ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ, ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰਾਗੰ ॥ ਨ ਨਾਮੰ ਨ ਠਾਮੰ, ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਜਾਗੰ ॥
 ਨ ਦੂਖੰ ਨ ਭੇਖੰ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਿਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ, ਸੁ ਪਰਮੰ ਪਵਿਤਯੰ ॥੫॥
 ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥
 ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਨੀਲੰ ਅਨਾਦੰ ॥ ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਸਦਾ ਨਿਬਿਖਾਦੰ ॥੬॥
 ਸੁ ਆਦੰ ਅਨਾਦੰ, ਅਨੀਲੰ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਦੂਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਮਹੇਸੰ ਮਹੰਤੰ ॥
 ਨ ਰੋਖੰ ਨ ਸੋਖੰ, ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ ਨ ਮੋਹੰ ॥ ਨ ਕਾਮੰ ਨ ਕ੍ਰੋਧੰ, ਅਜੋਨੀ ਅਜੋਹੰ ॥੭॥
 ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਪੁਨੀਤੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਭਵਿਖਯੰ ਭਵਾਣੰ ॥
 ਨ ਰੋਗੰ ਨ ਸੋਗੰ, ਸੁ ਨਿਤਿਯੰ ਨਵੀਨੰ ॥ ਅਜਾਯੰ ਸਹਾਯੰ, ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥੮॥

ਸੁ ਭੂਤੰ ਭਵਿਖ੍ਰੁ, ਭਵਾਨੰ ਭਵੇਯੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਬਿਕਾਰੰ, ਨਮੋ ਨਿਜੁਰੇਯੰ ॥
 ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੰ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਤਿਯੰ, ਸੁ ਰਾਜਾ ਧਿਰਾਜੰ ॥੯॥
 ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਦੈਖੰ ॥ ਨ ਰਾਗੀ ਨ ਰੰਗੀ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥
 ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ, ਮਹਾਂ ਭੋਗ ਭੋਗੀ ॥੧੦॥
 ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੰ, ਤਾਮਸੰ ਸਾਤਕੇਯੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੋ ਰੂਪ ਧਾਰੇ, ਨਰੇਯੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਦੇਵੀਯੰ ਦੇਵਤੰ, ਦਈਤ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਾਰੇ, ਅਨੂਪੰ ॥੧੧॥
 ਕਹੂੰ ਛੂਲ ਹੈਕੈ, ਭਲੇ ਰਾਜ ਛੂਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਭਵਰ ਹੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਭੂਲੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਪਵਨ ਹੈਕੈ, ਬਹੇ ਬੇਗਿ ਐਸੇ ॥ ਕਹੇ ਮੌਨ ਆਵੈ, ਕਬੰਦਿ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ॥੧੨॥
 ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਹੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਾਜੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰਥੀ ਹੈ, ਧਰੇ ਬਾਨ ਰਾਜੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਹੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮੋਹੇ ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਮਕੀ ਜਿਉ, ਧਰੇ ਰੂਪ ਸੋਹੇ ॥੧੩॥
 ਨਹੀਂ ਜਾਨਿ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾਂਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥
 ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾਂਕੋ, ਕਹਾਂ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੋ, ਕਹੇ ਮੈਨ ਆਵੈ ॥੧੪॥
 ਨ ਤਾਕੋ ਕੋਈ, ਤਾਤ ਮਾਤੰ ਨ ਭਾਯੰ ॥ ਨ ਪੁੜ੍ਹੰ ਨ ਪੌੜ੍ਹੰ, ਨ ਦਾਯਾ ਨ ਦਾਯੰ ॥

ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਸੈਨੰ ਨ ਸਾਬੰ ॥ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਰਾਜ਼, ਮਹਾਂ ਨਾਬ ਨਾਬੰ ॥੧੫॥
 ਪਰਮੰ ਪੁਰਾਨੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪਰੇਯੰ ॥ ਅਨਾਦੰ ਅਨੀਲੰ, ਅਸੰਭੰ ਅਜੇਯੰ ॥
 ਅਭੇਦੰ ਅਛੇਦੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਮਾਬੰ ॥ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਦੀਨੰ, ਮਹਾਂ ਨਾਬ ਨਾਬੰ ॥੧੬॥
 ਅਦਾਰੰ ਅਦੱਗੰ, ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਅਨੀਲੰ, ਅਰੂਪੰ ਅਦੂਖੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਤੇਜ਼ ਤੇਜ਼, ਮਹਾਂ ਜੂਲ ਜੂਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਤ੍ਰੂ ਮੰਤ੍ਰੂ, ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕਾਲੰ ॥੧੭॥
 ਕਰੰ ਬਾਮ ਚਾਪਿਯੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਰਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਤੇਜ਼ ਤੇਜ਼, ਬਿਰਾਜੈ ਬਿਸਾਲੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਦਾੜ ਦਾੜੰ, ਸੁ ਸੋਹੰ ਅਪਾਰੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚਰਬੀਯੰ ਜੀਵ ਜੱਗਯੰ, ਹਜਾਰੰ ॥੧੮॥
 ਡਮਾ ਡੰਮ ਡਉਰੂ, ਸਿਤਾ ਸੇਤ ਛੱਤ੍ਰੂ ॥ ਹਹਾ ਹੂਹ ਹਾਸੰ, ਡੱਮਾ ਡੱਮ ਅੱਤ੍ਰੂ ॥
 ਮਹਾਂ ਘੌਰ ਸਬਦੰ, ਬਜੇ ਸੰਖ ਐਸੰ ॥ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਕਾਲ ਕੀ ਜੂਲ ਜੈਸੰ ॥੧੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਘਣੰ ਘੰਟ ਬਾਜ਼ੰ ॥ ਧੁਣੰ ਮੇਘ ਲਾਜ਼ੰ ॥ ਭਯੋ ਸੱਦ ਏਵੰ ॥ ਹੜਿਯੋ ਨੀਰਪੇਵੰ ॥੨੦॥
 ਘੁਰੰ ਘੁੰਘਰੇਯੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨੇਵਰੇਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਨਾਦ ਨਾਦੰ ॥ ਸੁਰੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥੨੧॥
 ਸਿਰੰ ਮਾਲ ਰਾਜ਼ੰ ॥ ਲਖੇ ਰੁਦ੍ਰ ਲਾਜ਼ੰ ॥ ਸੁਭੇ ਚਾਰ ਚਿੱਤ੍ਰੂ ॥ ਪਰਮੰ ਪਵਿਤ੍ਰੂ ॥੨੨॥

ਮਹਾਂ ਗਰਜ ਗਰਜੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦੂਤ ਲਰਜੰ ॥ ਸ੍ਰਵੀ ਸ੍ਰੋਣ ਸੋਹੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥੨੩॥

ਭੁਜਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਿ੍ਰਜੇ ਸੇਤਜੰ ਜੇਰਜੰ, ਉਤਭੁਜੇਵੰ ॥ ਰਚੇ ਅੰਡਜੰ, ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਏਵੰ ॥
 ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾਯੰ, ਜਿਮੀ ਆਸਮਾਣੰ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਕਬਿਯੰ, ਕੁਰਾਣੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥੨੪॥
 ਰਚੇ ਰੈਣ ਦਿਵਸੰ, ਥਪੇ ਸੂਰ ਚੰਦ੍ਰੰ ॥ ਠਟੇ ਦਈਵ ਦਾਨੇ, ਰਚੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦ੍ਰੰ ॥
 ਕਰੀ ਲੋਹ ਕਲਮੰ, ਲਿਖਿਯੋ ਲੇਖ ਮਾਬੰ ॥ ਸਬੈ ਜੇਰ ਕੀਨੇ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਹਾਬੰ ॥੨੫॥
 ਕਈ ਮੇਟ ਢਾਰੇ, ਉਸਾਰੇ ਬਨਾਏ ॥ ਉਪਾਰੇ ਗੜੇ, ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਉਪਾਏ ॥
 ਕ੍ਰਿਆ ਕਾਲ ਜੂ ਕੀ, ਕਿਨੂ ਨ ਪਛਾਨੀ ॥ ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹੈਹੈ, ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹਾਨੀ ॥੨੬॥
 ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ, ਕੋਟੈ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ, ਮੇਟਿ ਢਾਰੇ, ਉਪਾਏ ॥
 ਮਹਾਂਦੀਨ ਕੇਤੇ, ਪ੍ਰਿਖੀ ਮਾਂਝ ਹੁਏ ॥ ਸਮੈ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ, ਅੰਤਿ ਮੂਏ ॥੨੭॥
 ਜਿਤੇ ਅਉਲੀਆ, ਅੰਬੀਆ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਜੀਤਾ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥
 ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੁਇ, ਬਿਸਨ ਆਏ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਖਾਪਿਓ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ॥੨੮॥
 ਜਿਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸੇ, ਹੋਤ ਆਏ ॥ ਤਿਤਿਓ ਕਾਲ ਖਾਪਾ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ ॥

ਜਿਤੇ ਅਉਲੀਆ ਅੰਬੀਆ, ਗਉਸ ਹੁਵੈ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਅੰਤ ਦਾੜਾ ਤਲੈ ਹੈਂ ॥੨੯॥

ਜਿਤੇ ਮਾਨਧਾਤਾਦਿ, ਰਾਜਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਭੈ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਕਾਲ, ਜੇਲੈ ਚਲਾਏ ॥

ਜਿਨੈ ਨਾਮ ਤਾਕੇ ਉਚਾਰੇ, ਉਬਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਮ ਤਾਂਕੀ, ਲਖੇ ਕੋਟ ਮਾਰੇ ॥੩੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਮੱਕਹਿੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨੇਵਰਾਣੰ ॥ ਘੁਰੰ ਘੁੰਘ੍ਰਯਾਣੰ ॥੩੧॥

ਚਤੁਰ ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਨਿਜੂਟੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਪਾਸ ਸੋਹੰ ॥ ਜਮੰ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥੩੨॥

ਸੁਭੰ ਜੀਭ ਜੁਆਲੰ ॥ ਸੁ ਦਾੜਾਂ ਕਰਾਲੰ ॥ ਬਜੀ ਬੰਬ ਸੰਖੰ ॥ ਉਠੇ ਨਾਦ ਬੰਖੰ ॥੩੩॥

ਸੁਭੰ ਰੂਪ ਸਿਆਮੰ ॥ ਮਹਾ ਸੋਭ ਧਾਮੰ ॥ ਛਬੇ ਚਾਰ ਚਿੜ੍ਹੰ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਵਿੜ੍ਹੰ ॥੩੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛੜ੍ਹੰ, ਸੁ ਸੁਭੰ ਬਿਰਾਜੰ ॥ ਲਖੇ ਛੈਲ ਛਾਇਆ, ਕਰੇ ਤੇਜ ਲਾਜੰ ॥

ਬਿਸਾਲਾਲ ਨੈਨੰ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਢਿਗੰ ਅੰਸੁਮਾਲੰ, ਹਸੰ ਕੋਟ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥੩੫॥

ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਧਾਰੇ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆਨ ਕੇ, ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥

ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਹੈਕੈ, ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਪ ਹੈਕੈ, ਬਜਾਏ ਨਿਸਾਨੰ ॥੩੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ਛਕੇ ਛੈਲ ਭਾਰੇ ॥ ਲਏ ਖੱਗ ਐਸੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਜੈਸੇ ॥ ੩੭ ॥
 ਜੁਰੇ ਜੰਗ ਜੋਰੰ ॥ ਕਰੇ ਜੁਧ ਘੋਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਦਿਆਲੰ ॥ ਸਦਾਖੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ੩੮ ॥
 ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ ॥ ਸਭੈ ਲੋਕ ਭੂਪੰ ॥ ਅਜੇਖੰ ਅਜਾਖੰ ॥ ਸਰਨਿਯੰ ਸਹਾਖੰ ॥ ੩੯ ॥
 ਤਪੈ ਖੱਗ ਪਾਨੰ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਕ ਦਾਨੰ ॥ ਭਵਿਖਿਅੰ ਭਵੇਅੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥ ੪੦ ॥
 ਮਧੋ ਮਾਨ ਮੁੰਡੰ ॥ ਸੁਭੰ ਰੁੰਡ ਝੁੰਡੰ ॥ ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛੱਤ੍ਰੰ ॥ ਲਸੰ ਹਾਥ ਅੱਤ੍ਰੰ ॥ ੪੧ ॥
 ਸੁਣੇ ਨਾਦ ਭਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੁਮੇ ਛੜ੍ਹ ਧਾਰੀ ॥ ਦਿਸਾ ਬਸਤ੍ਰ੍ਹ ਰਾਜੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦੋਖ ਭਾਜੰ ॥ ੪੨ ॥
 ਸੁਣੇ ਗੱਦ ਸੱਦੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਬਿਹੱਦੰ ॥ ਘਟਾ ਜਾਣੁ ਸਿਆਮੰ ॥ ਦੁਤੰ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥ ੪੩ ॥
 ਚਤੁਰ ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਕਰੀਟ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰੰ ॥ ਦਿਪੈ ਕੂਰ ਬੱਕ੍ਰੰ ॥ ੪੪ ॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰਾਜਿਅੰ ॥ ਨਿਹਾਰ ਕਾਮੁ ਲਾਜਿਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਲੋਕ ਸੋਭਿਅੰ ॥
 ਬਿਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਭਿਅੰ ॥ ੪੫ ॥ ਚਮੱਕਿ ਚੰਦ੍ਰ ਸੀਮਿਯੰ ॥ ਰਹਿਯੋ ਲਜਾਇ ਈਸਯੰ ॥
 ਸੁ ਸੋਭ ਨਾਗ ਭੂਖਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਦੁਸਟ ਦੂਖਣੰ ॥ ੪੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਧਾਰੀਯੰ ॥
 ਕਰੋਰ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥ ਗਦਾ ਗ੍ਰਿਸਟ ਪਾਣਿਯੰ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਤਾਣਿਯੰ ॥ ੪੭ ॥

ਸਬਦ ਸੰਖ ਬੱਜਿਧੁੰ ॥ ਘਣਕਿ ਘੁੰਘਰ ਗੱਜਿਧੁੰ ॥ ਸਰਨਿ ਨਾਥ ਤੇਰੀਧੁੰ ॥
 ਉਬਾਰ ਲਾਜ ਮੋਰੀਧੁੰ ॥੪੮॥ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਸੋਹੀਧੁੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਦੇਵ ਮੋਹੀਧੁੰ ॥
 ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਲੁੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੇਵਲੁੰ ॥੪੯॥ ਸੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕਿਧੁੰ ॥
 ਧਰੇ ਸਰੂਪ ਅਨੇਕਿਧੁੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਰਾਜਈ ॥ ਬਿਲੋਕ ਪਾਪ ਭਾਜਈ ॥੫੦॥
 ਅਲੰਕ੍ਰਿਤੁੰ ਸੁ ਦੇਹਯੁੰ ॥ ਤਨੋ ਮਨੋ ਕਿ ਮੋਹਿਧੁੰ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਹੀ ॥
 ਅਨੇਕ ਸੜ੍ਹ ਟਾਰਹੀ ॥੫੧॥ ਘਮਕਿ ਘੁੰਘਰੁੰ ਸੁਰੁੰ ॥ ਨਵੁੰ ਨਨਾਦ ਨੂਪਰੁੰ ॥
 ਪ੍ਰਜਾਲ ਬਿਜੁਲੁੰ ਜੁਲੁੰ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰੁੰ ਪਰਮ ਨਿਰਮਲੁੰ ॥੫੨॥ **ਤੇਟਕ ਛੰਦ** ॥ **ਤੂਪ੍ਰਸਾਦਿ** ॥
 ਨਵੁੰ ਨੇਵਰ ਨਾਦ, ਸੁਰੁੰ ਨਿਮਲੁੰ ॥ ਮੁਖ ਬਿਜੁਲ, ਜੁਆਲ ਘਣੁੰ ਪ੍ਰਜੁਲੁੰ ॥
 ਮਦਰਾ ਕਰ ਮੱਤ, ਮਹਾਂ ਭਭਕੁੰ ॥ ਬਨ ਮੈ ਮਨੋ ਬਾਘ ਬੱਚਾ, ਬਬਕੁੰ ॥੫੩॥
 ਭਵੁੰ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ, ਭਵੁੰ ॥ ਕਲ ਕਾਰਣ, ਉਬਾਰਣ ਏਕ ਤੁਵੁੰ ॥
 ਸਭ ਠੌੜ ਨਿਰੰਤਰ, ਨਿਤ ਨਧੁੰ ॥ ਮ੍ਰਿਦੁੰ ਮੰਗਲ ਰੂਪ, ਤੁਝੁੰ ਸੁ ਭਯੁੰ ॥੫੪॥
 ਦ੍ਰਿੜਦਾੜ ਕਰਾਲ, ਦੂੰ ਸੇਤ ਉਧੁੰ ॥ ਜਿਹੁੰ ਭਾਜਤ ਦੁਸਟ, ਬਿਲੋਕ ਜੁਧੁੰ ॥
 ਮਦ ਮੱਤ, ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਕਰਾਲ ਧਰੁੰ ॥ ਜਖ ਸੱਦ, ਸੁਰਾ ਸੁਰਯੁੰ ਉਚੁੰਦੁੰ ॥੫੫॥

ਨਵ ਕਿੰਕਣ, ਨੇਵਰ ਨਾਦ ਹੂਅੰ ॥ ਚਲ ਚਾਲ, ਸਭਾ ਚਲ ਕੰਪ ਭੂਅੰ ॥
 ਘਣ ਘੁੰਘਰ ਘੰਟਣ ਘੋਰ ਸੁਰੰ ॥ ਚਰ ਚਾਰ, ਚਰਾ ਚਰਯੰ ਹੁਹਰੰ ॥੫੯॥
 ਚਲ ਚੌਦਹੂੰ ਚੱਕ੍ਰਨ, ਚੱਕ੍ਰ ਫਿਰੰ ॥ ਬਢਵੰ ਘਟਵੰ, ਹਰੀਅੰ ਸੁਭਰੰ ॥
 ਜਗ ਜੀਵ ਜਿਤੇ, ਜਲਯੰ ਬਲਯੰ ॥ ਅਸ ਕੋ, ਜੁ ਤਵਾਇ ਸੁਅੰ ਮਲਯੰ ॥੫੧॥
 ਘਟ ਭਾਦਵ ਮਾਸ ਕੀ, ਜਾਣ ਸੁਭੰ ॥ ਤਨ ਸਾਵਰੇ ਰਾਵਰੇਅੰ, ਹੁਲਸੰ ॥
 ਰਦ ਪੰਗਤ, ਦਾਮਨੀਅੰ ਦਮਕੰ ॥ ਘਨ ਘੁੰਘਰ, ਘੰਟ ਸੁਰੰ ਘਮਕੰ ॥੫੮॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਘਟਾ ਸਾਵਣੁ, ਜਾਣ ਸਜਾਮੰ ਸੁਹਾਯੰ ॥ ਮਣੀ ਨੀਲ ਨਗਿਯੰ, ਲਖੰ ਸੀਸ ਨਿਆਯੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸਜਾਮੰ, ਮਹਾਂ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਰੂਪੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥੫੯॥
 ਫਿਰੈ ਚੱਕ੍ਰ, ਚਉਦਹੂੰ, ਪੁਰੀਯੰ ਮਧਿਆਣੁ ॥ ਇਸੋ ਕੌਨ ਬੀਯੰ, ਫਿਰੈ ਆਇਸਾਣੁ ॥
 ਕਹੋ ਕੁੰਟ ਕੌਨੈ, ਬਿਖੈ ਭਾਜ ਬਾਚੈ ॥ ਸਭੰ ਸੀਸ ਕੇ ਸੰਗ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਨਾਚੈ ॥੬੦॥
 ਕਰੇ ਕੋਟ ਕੋਊ, ਧਰੇ ਕੋਟ ਓਟੰ ॥ ਬਚੈਗੋ ਨ ਕਿਊ ਹੂੰ, ਕਰੈ ਕਾਲ ਚੋਟੰ ॥
 ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਤੇ, ਪੜੰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਕੀ, ਨਹੀਂ ਅੌਰ ਓਟੰ ॥੬੧॥

ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਬਾਕੇ, ਪੜੰ ਮੰਤ੍ਰ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਕਾਲ, ਤੇ ਅੰਤ ਲੈ ਕੈ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਕਿਤਿਓ ਤੰਤ੍ਰ ਸਾਧੇ, ਜਨਮੰ ਬਿਤਾਇਓ ॥ ਭਏ ਫੋਕਟੰ, ਕਾਜ ਏਕੈ ਨ ਆਇਓ ॥੯੨॥
 ਕਿਤੇ ਨਾਸ ਮੂਦੈ, ਭਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਕਿਤੇ ਕੰਠ ਕੰਠੀ, ਜਟਾਂ ਸੀਸ ਧਾਰੀ ॥
 ਕਿਤੇ ਚੀਰ ਕਾਨੰ, ਜੁਗੀਸੰ ਕਹਾਯੰ ॥ ਸਭੇ ਫੋਕਟੰ, ਧਰਮ ਕਾਮੰ ਨ ਆਯੰ ॥੯੩॥
 ਮਧੁ ਕੀਟਭੰ ਰਾਛਸੇਸੇ, ਬਲੀਅੰ ॥ ਸਮੇ ਆਪਨੀ, ਕਾਲ ਤੇਊ ਦਲੀਅੰ ॥
 ਭਏ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ, ਸ੍ਰੋਣਤ ਬੀਜੰ ॥ ਤੇਊ ਕਾਲ ਕੀਨੇ, ਪੁਰੇਜੇ ਪੁਰੇਜੰ ॥੯੪॥
 ਬਲੀ ਪ੍ਰਿਖੀਅੰ, ਮਾਨਪਾਤਾ ਮਹੀਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਰੱਬ ਚੱਕ੍ਰੰ, ਕੀਏ ਸਾਤ ਦੀਪੰ ॥
 ਭੁਜੰ ਭੀਮ ਭਰਬੰ, ਜਗੰ ਜੀਤ ਡੰਡਜੰ ॥ ਤਿਨੈ ਅੰਤ ਕੇ ਅੰਤ ਕੌ, ਕਾਲ ਖੰਡਜੰ ॥੯੫॥
 ਜਿਨੈ ਦੀਪ ਦੀਪੰ, ਦੁਹਾਈ ਫਿਰਾਈ ॥ ਭੁਜਾਦੰਡ ਦੈ, ਛੋਣਿ ਛੜ੍ਹ ਛਿਨਾਈ ॥
 ਕਰੇ ਜੱਗ ਕੋਟੰ, ਜਸੰ ਅਨੇਕ ਲੀਤੇ ॥ ਵਹੈ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥੯੬॥
 ਕਈ ਕੋਟ ਲੀਨੇ, ਜਿਨੈ ਦੁਰਗ ਢਾਹੇ ॥ ਕਿਤੇ ਸੁਰਬੀਰਾਨ ਕੇ ਸੈਨ, ਗਾਹੇ ॥
 ਕਈ ਜੰਗ ਕੀਨੇ, ਸੁ ਸਾਕੇ ਪਵਾਰੇ ॥ ਵਹੈ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥੯੭॥
 ਜਿਨੈ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰੀ, ਕੋਟ ਜੁੱਗਿਯੰ ॥ ਰਸੰ ਆਨਰਸੰ, ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਭੁਗਿਯੰ ॥

ਵਹੈ ਅੰਤ ਕੋ, ਪਾਂਵ ਨਾਂਗੇ ਪਧਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਹਠੀ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥੬੮॥
ਜਿਨੈ ਖੰਡੀਅੰ ਦੰਡ, ਧਾਰੰ ਅਪਾਰੰ ॥ ਕਰੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰ, ਚੇਰੇ ਦੁਆਰੰ ॥
ਜਿਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਜੀਤ ਕੈ, ਛੋਡ ਢਾਰੇ ॥ ਵਹੈ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥੬੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਹੁਏ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਮੂਏ ॥ ਜਿਤੇ ਕਿਸਨ ਹੁਇ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜੈ ਹੈਂ ॥੭੦॥
ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਹੋਸੀ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਸੀ ॥ ਜਿਤੇ ਬੋਧ ਹੁਇ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਛੈ ਹੈਂ ॥੭੧॥
ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਰਾਖੰ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਖੰ ॥ ਜਿਤੇ ਦਈਤ ਏਸੰ ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਲੇਸੰ ॥੭੨॥
ਨਰਸਿੰਘਾ ਅਵਤਾਰੰ ॥ ਵਹੇ ਕਾਲ ਮਾਰੰ ॥ ਬਡੋ ਦੰਡ ਧਾਰੀ ॥ ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਭਾਰੀ ॥੭੩॥
ਦਿਜੰ ਬਾਵਨੇਯੰ ॥ ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਤੇਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਛ ਮੁੰਡੰ ॥ ਫਿਧਿਓ ਕਾਲ ਝੁੰਡੰ ॥੭੪॥
ਜਿਤੇ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥ ਜਿਤੇ ਸਰਨ ਜੈਹੈਂ ॥ ਤਿਤਿਓ ਰਾਖ ਲੈਹੈਂ ॥੭੫॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨ ਅਉਰੈ ਉਪਾਯੰ ॥ ਕਹਾ ਦੇਵ ਦਈਤੰ, ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਖੰ ॥
ਕਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੰ, ਕਹਾਂ ਉਮਰਾਯੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨ ਕੋਟੈ ਉਪਾਯੰ ॥੭੬॥

ਜਿਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤੁ, ਸੁ ਦੁਨੀਅੰ ਉਪਾਯੰ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਕਾਲੁ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥
 ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨਹੀ ਅੰਰ ਓਟੁ ॥ ਲਿਖੁ ਜੰਤ੍ਰੁ ਕੇਤੇ, ਪੜੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕੋਟੁ ॥੭੭॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰਾਜ ਰੰਕਯੰ ॥ ਹਨੇ ਸੁ ਕਾਲ ਬੰਕਯੰ ॥ ਜਿਤੇਕ ਲੋਕ ਪਾਲਯੰ ॥
 ਨਿਦਾਨ ਕਾਲ ਦਾਲਯੰ ॥੭੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਜੇ ਜਪੈ ॥ ਅਨੰਤ ਥਾਟ ਤੇ ਥਪੈ ॥
 ਜਿਤੇਕ ਕਾਲ ਧਿਆਇ ਹੈ ॥ ਜਗੱਤਿ ਜੀਤ ਜਾਇ ਹੈ ॥੭੯॥ ਬਚਿਤ੍ਰੁ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰਯੰ ॥
 ਪਰਮਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਰੂਪ ਰਾਜਿਯੰ ॥ ਸੁਣੇ ਸੁ ਪਾਪ ਭਾਜਿਯੰ ॥੮੦॥
 ਬਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨੁ ॥ ਬਿਅੰਤ ਪਾਪ ਮੋਚਨੁ ॥ ਚਮਕ ਚੰਦ੍ਰੁ ਚਾਰਯੰ ॥
 ਅਘੀ ਅਨੇਕ ਤਾਰਯੰ ॥੮੧॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ** ॥ ਜਿਤੇ ਲੋਕ ਪਾਲੁ ॥
 ਤਿਤੇ ਜੇਰ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਤੇ ਸੁਰ ਚੰਦ੍ਰੁ ॥ ਕਹਾ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿੰਦ੍ਰੁ ॥੮੨॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਫਿਰੈ ਚੌਦਹੂ ਲੋਕਯੰ, ਕਾਲ ਚੱਕ੍ਰੁ ॥ ਸਭੈ ਨਾਬ ਨਾਬੇ, ਭ੍ਰਮੁ ਭਉਹ ਬੱਕ੍ਰੁ ॥
 ਕਹਾਂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨੁ, ਕਹਾਂ ਚੰਦ ਸੂਰੁ ॥ ਸਭੈ ਹਾਬ ਬਾਬੇ ਖਰੇ, ਕਾਲ ਹਜੂਰੁ ॥੮੩॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਭਗਵਾਨ, ਸੁ ਜਾਗਤ ਯਾਂ ਜਗ, ਜਾਂਕੀ ਕਲਾ ਹੈ ॥

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ, ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਜੁਰੀਆ ਹੈ ॥
 ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ ਗੰਧ੍ਰਬ, ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਹੈ ॥
 ਅੰਰ ਸਕਾਲ ਸਭੈ ਬਸਿ ਕਾਲ ਕੇ, ਏਕ ਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸਦਾ ਹੈ ॥੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵ, ਨਮੋ ਖੜਗਧਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥
 ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਸਾਤਕੰ, ਤਾਮਸੇਅੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ, ਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥੮੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ॥ ਭਵਾਣੰ ਭਵੇਅੰ ॥੮੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਖਗ ਖੰਡੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥
 ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੰ, ਨਮੋ ਦੰਡ ਧਾਰਿਯੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚੌਦਹੂੰ ਲੋਕ, ਜੋਤੰ ਬਿਖਾਰਿਯੰ ॥੮੭॥
 ਨਮਸਕਾਰਯੰ ਮੌਰ, ਤੀਰੰ ਤੁਢੰਗੰ ॥ ਨਮੋ ਖਗ ਅਦੱਗੀ, ਅਭੇਅੰ ਅਭੰਗੀ ॥
 ਰਦਾਯੰ ਗ੍ਰੂਸਟੰ, ਨਮੋ ਸੈਹਥੀਅੰ ॥ ਜਿਨੈ ਤੁੱਲੀਯੰ ਬੀਰ, ਬੀਯੋ ਨ ਬੀਅੰ ॥੮੮॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਉਗ੍ਰ ਦਾੜੰ ॥ ਮਹਾਂ ਗ੍ਰਿਸਟ ਗਾੜੰ ॥੯੯॥
 ਨਮੋ ਤੀਰ ਤੋਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਸਤ੍ਰ ਘੋਪੰ ॥ ਨਮੋ ਧੋਪ ਪੱਟੰ ॥ ਜਿਨੈ ਦੁਸਟ ਦੱਟੰ ॥੯੦॥
 ਜਿਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਮੰ ॥ ਜਿਤੇ ਅਸਤ੍ਰ ਭੇਯੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤੇਯੰ ॥੯੧॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੇਰ ਕਰੋ ਤ੍ਰਿਣ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜਾਹਿ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੂਸਰ ਤੋਂ ਸੋਂ ॥
 ਭੂਲ ਛਿਮੋ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨ, ਭੂਲਨਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋਊ ਮੋਂ ਸੋਂ ॥
 ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ, ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀਅਤ ਦ੍ਰਿਬ ਭਰੋਸੇ ॥
 ਯਾਂ ਕਲ ਮੈ ਸਭ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ, ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੋ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੇ ॥੯੨॥
 ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੇ ਕੋਟ ਨਿਸਾਚਰ, ਜਾਹਿ ਛਿਨੇਕ ਬਿਖੈ ਹਨ ਡਾਰੇ ॥
 ਧੂਮਰ ਲੋਚਨ ਚੰਡ ਅਉ ਮੁੰਡ ਸੇ, ਮਾਹਖ ਸੇ ਪਲ ਬੀਚ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਚਾਮਰ ਸੇ ਰਣਚਿੱਛਰ ਸੇ, ਰਕਤਿੱਛਣ ਸੇ ਝਟ ਦੈ ਝੜਕਾਰੇ ॥
 ਐਸੋ ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇ, ਕਹਾਂ ਪਰਵਾਹ ਰਹੀ, ਇਹ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੇ ॥੯੩॥
 ਮੁੰਡਹੁ ਸੇ ਮਧੁਕੀਟਭ ਸੇ, ਮੁਰ ਸੇ ਅਘ ਸੇ, ਜਿਨਿ ਕੋਟਿ ਦਲੇ ਹੈਂ ॥

ਓਟ ਕਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਿਨੈ, ਰਣ ਚੋਟ ਪਰੀ, ਪਗ ਦੈ ਨ ਟਲੇ ਹੈਂ ॥
 ਸਿੰਧ ਬਿਖੈ ਜੇ ਨ ਬੂਡੈ ਨਿਸਾਚਰ, ਪਾਵਕ ਬਾਣ ਬਹੇ, ਨ ਜਲੇ ਹੈਂ ॥
 ਤੇ ਅਸ ਤੌਰ ਬਿਲੋਕ ਅਲੋਕ, ਸੁ ਲਾਜ ਕੋ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਹੈਂ ॥੯੪॥
 ਰਾਵਣ ਸੇ ਮਹਰਾਵਣ ਸੇ, ਘਟਕਾਨਹੁ ਸੇ, ਪਲ ਬੀਚ ਪਛਾਰੇ ॥
 ਬਾਰਦ ਨਾਦ ਅਕੰਪਨ ਸੇ, ਜਗ ਜੰਗ ਜੁਰੇ, ਜਿਨ ਸਿਉ ਜਮ ਹਾਰੇ ॥
 ਕੁੰਭ ਅਕੁੰਭ ਸੇ ਜੀਤ ਸਭੈ ਜਗ, ਸਾਤਹੂੰ ਸਿੰਧ ਹਥੀਆਰ ਪਖਾਰੇ ॥
 ਜੇ ਜੇ ਹੁਤੇ ਅਕੱਟੇ ਬਿਕੱਟੇ, ਸੁ ਕੱਟੇ ਕਰਿ ਕਾਲ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੯੫॥
 ਜੋ ਕਹੂੰ ਕਾਲ ਤੇ ਭਾਜ ਕੇ ਬਾਚੀਅਤ, ਤੋ ਕਿਹ ਕੁੰਟ ਕਹੋ ਭਜਿ ਜਈਯੈ ॥
 ਆਗੇ ਹੁੰ ਕਾਲ ਧਰੇ ਅਸ ਗਾਜਤ, ਛਾਜਤ ਹੈ ਜਿੱਹ ਤੇ ਨਸਿ ਅਈਯੈ ॥
 ਐਸੇ ਨ ਕੈ ਗਯੇ ਕੋਈ ਸੁ ਦਾਵ ਰੇ, ਜਾਹਿ ਉਪਾਵ ਸੋ ਘਾਵ ਬਚਈਯੈ ॥
 ਜਾਤੇ ਨ ਛੁਟੀਐ ਮੂੜ ਕਹੂੰ, ਹਸਿ ਤਾਂਕੀ ਨ ਕਿਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਈਯੈ ॥੯੬॥
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਉ ਬਿਸਨ ਜਪੇ ਤੁਹਿ ਕੋਟਿਕ, ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਧਿਆਯੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿਓ ਅਰੁ ਸੰਭੁ ਬਪਿਓ, ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਬਚਾਯੇ ॥

ਕੋਟ ਕਰੀ ਤਪਸਾ ਦਿਨ ਕੋਟਿਕ, ਕਾਹੂ ਨ ਕੌਡੀ ਕੇ ਕਾਮ ਕਢਾਯੋ ॥
 ਕਾਮ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਸੀਰੇ ਕੇ ਕਾਮ ਨ, ਕਾਲ ਕੋ ਘਾਉ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਬਚਾਯੋ ॥੯੭॥
 ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੂਰ ਕਰੇ ਤਪਸਾ ਇਨਕੀ, ਕੋਊ ਕੌਡੀ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈ ॥
 ਤੋਹਿ ਬਚਾਇ ਸਕੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਕੈ, ਆਪਨ ਘਾਵ ਬਚਾਇ ਨ ਐਹੈ ॥
 ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕੀ ਪਾਵਕ ਕੁੰਡ ਮੈ, ਆਪ ਟੰਗਿਓ ਤਿਮ ਤੋਹਿ ਟੰਗੈ ਹੈ ॥
 ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਜੈ ਜੀਅ ਮੈ ਜੜ, ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈ ॥੯੮॥
 ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਤ ਹੈ ਨ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਿਹੂੰ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥
 ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ, ਜਿਹਕੈ ਪਰਸੈ, ਪਰਲੋਕ ਪਰਾਹੀ ॥
 ਪਾਪ ਕਰੋ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ, ਜਿਹ ਪਾਪਨ ਤੇ, ਅਤਿ ਪਾਪ ਲਜਾਹੀ ॥
 ਪਾਂਇ ਪਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜੜ, ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥੯੯॥
 ਮੋਨ ਭਜੇ ਨਹੀ, ਮਾਨ ਤਜੇ ਨਹੀ, ਭੇਖ ਸਜੇ ਨਹੀ, ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ॥
 ਕੰਠ ਨ ਕੰਠੀ ਕਠੋਰ ਧਰੈ, ਨਹੀ ਸੀਸ ਜਟਾਨ ਕੇ ਜੂਟ ਸੁਹਾਏ ॥
 ਸਾਚੁ ਕਹੋ ਸੁਨਿ ਲੈ ਚਿਤਿ ਦੈ, ਬਿਨੁ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕੀ ਸਾਮ ਸਿਧਾਏ ॥

ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪ੍ਰ੍ਰਭੁ ਪਾਯਤ ਹੈ, ਕਿਰਪਾਲ ਨ ਭੀਜਤ, ਲਾਂਡ ਕਟਾਏ ॥੧੦੦॥
 ਕਾਗਦ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਕੈ, ਅਰੁ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੋ ॥
 ਕਾਟ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਗਰੀ, ਲਿਖਬੇ ਹੁ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾਜ, ਬਨੈ ਹੋ ॥
 ਸਾਰਸੁਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਿ ਕੈ, ਜੁਗਿ ਕੋਟਿ ਗਨੇਸ ਕੈ ਹਾਥ ਲਿਖੈ ਹੋ ॥
 ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਿਨਾ ਬਿਨਤੀ, ਨ ਤਉ ਤੁਮ ਕੌ ਪ੍ਰ੍ਭੁ ਨੈਕ ਰਿਝੈ ਹੋ ॥੧੦੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ,
 ਪ੍ਰਿਖਮ ਧਿਆਇ, ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਭ ਮਸਤ ॥੧॥ ਅਫਜੂ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ, ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਲਹਿਓ ਨ, ਕਿਨਹੁ ਪਾਰਾ ॥
 ਦੇਵ ਦੇਵ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੀਨ ਦਿਆਲ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਮੂਕ ਉਚਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਖਟਿ, ਪਿੰਗ ਗਿਰਨ ਚੜਿ ਜਾਇ ॥
 ਅੰਧ ਲਖੈ ਬਧਰੋ ਸੁਨੈ, ਜੋ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਇ ॥੨॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ ਬੁਧ, ਪ੍ਰ੍ਭੁ ਤੁੱਛ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਰਨਿ ਸਕੈ, ਮਹਿਮਾ ਜੁ ਤਿਹਾਰੀ ॥
 ਹਮ ਨ ਸਕਤ ਕਰਿ, ਸਿਫਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਲੇਹੁ ਤੁਮ, ਕਥਾ ਸੁਧਾਰੀ ॥੩॥

ਕਹਾਂ ਲਗੈ, ਇਹੁ ਕੀਟ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤੋਰਿ, ਤੁੰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ ॥
 ਪਿਤਾ ਜਨਮ ਜਿਮ, ਪੂਤ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹਾਂ ਤਵਨ ਕਾ ਭੇਦ, ਬਤਾਵੈ ॥੪॥
 ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰਭਾ, ਤੁਮੈ ਬਨਿਆਈ ॥ ਅਉਰਨ ਤੇ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਤਾਈ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ ॥ ਉਚ ਨੀਚ, ਕਸ ਸਕਤ ਬਖਾਨੈ ॥੫॥
 ਸੇਮਨਾਗ, ਸਿਰ ਸਹੰਸ ਬਨਾਈ ॥ ਦੈ ਸਹੰਸ, ਰਸਨਾਹ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਰਟਤ ਅਬ ਲਗੇ, ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੇ, ਤਉ ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ ॥੬॥
 ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਹਾ ਕੋਊ ਕਹੈ ॥ ਸਮਝਤ ਬਾਤ, ਉਰੜ ਮਤਿ ਰਹੈ ॥
 ਸੁਫ਼ਮ ਰੂਪ, ਨ ਬਰਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬਿਰਧ ਸਰੂਪਹਿ, ਕਹੋ ਬਨਾਈ ॥੭॥
 ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ, ਜਬ ਗਹਿਰੋ ॥ ਛੋਰ ਕਥਾ, ਸਭਹੀ ਤਬ ਕਹਿਰੋ ॥
 ਅਬ ਮੈ ਕਹੋ, ਸੁ ਅਪਨੀ ਕਥਾ ॥ ਸੋਢੀ ਬੰਸ, ਉਪਜਿਯਾ ਜਥਾ ॥੮॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਯਮ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ, ਕਹੋ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਬਡੇ ਬਿਸਥਾਰ ਕੈ, ਕਹਿਰੋ ਸਭੋ ਸੁਨਾਇ ॥੯॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਿਯਮ ਕਾਲ ਜਬ, ਕਰਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਤੇ, ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਰਾ ॥

ਕਾਲ ਸੈਣ ਪ੍ਰਬਹੈ, ਭਇਓ ਭੂਪਾ ॥ ਅਧਿਕ ਅਤੁਲਿ ਬਲਿ, ਰੂਪ ਅਨੂਪਾ ॥੧੦॥
 ਕਾਲ ਕੇਤ ਦੂਸਰ, ਭੂਆ ਭਯੋ ॥ ਕੁਰ ਬਰਸ, ਤੀਸਰ ਜਗ ਠਯੋ ॥
 ਕਾਲਘੁਜ, ਚਤੁਰਥ ਨਿਪ ਸੋਹੈ ॥ ਜਿਹ ਤੈ ਭਯੋ, ਜਗਤ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ॥੧੧॥
 ਸਹਸ ਰਾਛ ਜਾਕੇ ਸੁਭ, ਸੋਹੈ ॥ ਸਹਸ ਪਾਦ, ਜਾਕੇ ਤਨ ਮੋਹੈ ॥
 ਸੇਖਨਾਗ ਪਰ, ਸੋਇਬੈ ਕਰੈ ॥ ਜਗ ਤਿੰਹ, ਸੇਖਸਾਇ ਉਚਰੈ ॥੧੨॥
 ਏਕ ਸ੍ਰਵਣ ਤੇ, ਮੈਲ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਤਾਤੇ, ਮਧੁ ਕੀਟਭ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥
 ਦੁਤੀਆ ਕਾਨ ਤੇ, ਮੈਲੁ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਤਾਤੇ ਭਈ, ਸਿਸਟਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ॥੧੩॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਲ ਬਹੁਰ, ਬਧ ਕਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਦ, ਸਮੁੰਦ ਮੋ ਪਰਾ ॥
 ਚਿਕਨ ਤਾਸ, ਜਲ ਪਰ ਤਿਰ ਰਹੀ ॥ ਮੇਧਾ ਨਾਮ, ਤਬਹਿ ਤੇ ਕਹੀ ॥੧੪॥
 ਸਾਧ ਕਰਮ, ਜੇ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵਤਾ, ਜਗਤ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ, ਜੇ ਜਗ ਮੈ ਕਰਹੀਂ ॥ ਨਾਮ ਅਸੁਰ ਤਿਨ ਕੋ, ਸਭ ਧਰਹੀਂ ॥੧੫॥
 ਬਹੁ ਬਿਬਾਰ, ਕਹਾ ਲਗੈ ਬਖਾਨੀਅਤ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਤਿ ਡਰੁ ਮਾਨੀਅਤ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਤ, ਬਹੁਤ ਨਿਪ ਆਏ ॥ ਦੱਛ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ, ਜਿਨ ਉਪਜਾਏ ॥੧੬॥

ਦਸ ਸਹੰਸੂ ਤਿਹਿ ਗ੍ਰੀਹ, ਭਈ ਕੰਨਿਆ ॥ ਜਿਹਿ ਸਮਾਨ, ਕਹ ਲਗੈ ਨ ਅੰਨਿਆ ॥
 ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਆ, ਐਸੀ ਤਹ ਭਈ ॥ ਤੇ ਸਭ, ਬਿਆਹ ਨਰੇਸਨ ਦਈ ॥੧੭॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਿਨਤਾ ਕਦੂ ਦਿਤਿ ਅਦਿਤਿ, ਏ ਰਿਖ ਬਰੀ ਬਨਾਇ ॥
 ਨਾਗ ਨਾਗਰਿਪ ਦੇਵੁ ਸਭ, ਦਈਤ ਲਏ ਉਪਜਾਇ ॥੧੮॥
ਚੌਪਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ, ਸੂਰਜ ਰੂਪ ਕੋ ਧਰਾ ॥ ਜਾਂ ਤੇ, ਬੰਸ ਪ੍ਰਚੁਰ ਰਵਿ ਕਰਾ ॥
 ਜੋ ਤਿਨ ਕੇ, ਕਹਿ ਨਾਮ ਸੁਨਾਊ ॥ ਕਥਾ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਊ ॥੧੯॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਸ ਬਿਖੈ, ਰਘੁ ਭਯੋ ॥ ਰਘੁਬੰਸਹਿ ਜਿਹਿ, ਜਗਹਿ ਚਲਯੋ ॥
 ਤਾਂਤੇ ਪੁੜ੍ਹ ਹੋਤ ਭਯੋ, ਅਜ ਬਰ ॥ ਮਹਾਰਥੀ, ਅਰੁ ਮਹਾ ਧਨੁਰਧਰ ॥੨੦॥
 ਜਬ ਤਿਨ, ਭੇਸ ਜੋਗ ਕੋ ਲਯੋ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ, ਦਸਰਥ ਕੋ ਦਯੋ ॥
 ਹੋਤ ਭਯੋ, ਵਹਿ ਮਹਾ ਧਨੁਰਧਰ ॥ ਤੀਨ ਤ੍ਰਿਆਨ, ਬਰਾ ਜਿਹ ਰੁਚਿ ਕਰ ॥੨੧॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ, ਜਯੋ ਤਿਹ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਭਰਥ ਲੱਛਮਨ, ਸੜ੍ਹ ਬਿਦਾਰਾ ॥
 ਬਹੁਤ ਕਾਲ, ਤਿਨ ਰਾਜ ਕਮਯੋ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸੁਰਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥੨੨॥
 ਸੀਆ ਸੁਤ ਬਹੁਰਿ, ਭਏ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ, ਉਨਹੀ ਕਉ ਛਾਜਾ ॥

ਮਦ੍ਦ ਦੇਸ ਏਸੂਰਜਾ, ਬਰੀ ਜਬ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਜੱਗ, ਕੀਏ ਤਬ ॥੨੩॥
 ਤਹੀ ਤਿਨੈ, ਬਾਧੇ ਦੁਇ ਪੁਰਵਾ ॥ ਏਕ ਕਸੂਰ, ਦੁਤੀਜ ਲਹੁਰਵਾ ॥
 ਅਪਿਕ ਪੁਰੀ, ਤੇ ਦੋਊ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਨਿਰਖ, ਲੰਕ ਅਮਰਾਵਤਿ ਲਾਜੀ ॥੨੪॥
 ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤਿਨ, ਰਾਜ ਕਮਾਯੋ ॥ ਜਾਲ ਕਾਲ ਤੇ, ਅੰਤ ਫਸਾਯੋ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ, ਪੁੜ੍ਹ ਪੌੜ੍ਹ, ਜੇ ਵਈ ॥ ਰਾਜ ਕਰਤ, ਇਹ ਜਗ ਕੋ ਭਈ ॥੨੫॥
 ਕਹਾਂ ਲਗੇ, ਤੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਊਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ, ਨ ਸੰਖਿਆ ਪਾਊਂ ॥
 ਹੇਤ ਚਹੂੰ ਜੁਗ ਮੈ, ਜੇ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ, ਨ ਜਾਤ ਗਨਾਏ ॥੨੬॥
 ਜੋ ਅਬ, ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਬਲ ਪਾਊਂ ॥ ਨਾਮ ਜਥਾ ਮਤ, ਭਾਖ ਸੁਨਾਊਂ ॥
 ਕਾਲਕੇਤ, ਅਰੁ ਕਾਲ ਰਾਇ ਭਨ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਭਈ ਪੁੜ੍ਹ, ਘਰ ਅਨ ਗਨ ॥੨੭॥
 ਕਾਲਕੇਤ, ਭਯੋ ਬਲੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲਰਾਇ ਜਿਨਿ, ਨਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥
 ਭਾਜ, ਸਨੌਢ ਦੇਸ ਤੇ ਗਈ ॥ ਤਹੀਂ, ਭੂਪਜਾ ਬਿਆਹਤ ਭਈ ॥੨੮॥
 ਤਿੰਹ ਤੇ, ਪੁੜ੍ਹ ਭਯੋ ਜੋ ਧਮਾ ॥ ਸੋਚੀ ਰਾਇ, ਧਰਾ ਤਿੰਹਿ ਨਾਮਾ ॥
 ਬੰਸ ਸਨੌਢ, ਤ ਦਿਨ ਤੇ ਥੀਆ ॥ ਪਰਮ ਪਵਿੜ੍ਹ ਪੁਰਖ ਜੂ, ਕੀਆ ॥੨੯॥

ਤਾਂਤੇ, ਪੁੜ੍ਹ ਪੌੜ੍ਹ ਹੁਇ ਆਏ ॥ ਤੇ, ਸੋਢੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕਹਾਏ ॥
 ਜਗ ਮੈ, ਅਧਿਕ ਸੁ ਭਏ ਪ੍ਰਸਿੱਧਾ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ, ਤਿਨ ਕੇ ਧਨ ਕੀ ਬਿੱਧਾ ॥੩੦॥
 ਰਾਜ ਕਰਤ ਭਏ, ਬਿਖਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ, ਜੀਤ ਫ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥
 ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤਿਹਾਂ, ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ॥ ਅੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਕਹ, ਸੀਸ ਢੁਰਾਯੋ ॥੩੧॥
 ਰਾਜ ਸੂਆ, ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕੀਏ ॥ ਜੀਤ ਜੀਤ, ਦੇਸੇਸੂਰ ਲੀਏ ॥
 ਬਾਜਮੇਧ, ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਸਕਲ ਕਲੂਖ, ਨਿਜੁ ਕੁਲ ਕੇ ਹਰੇ ॥੩੨॥
 ਬਹੁਰ ਬੰਸ ਮੈ, ਬਢੋ ਬਿਖਾਧਾ ॥ ਮੇਟ ਨ ਸਕਾ, ਕੋਊ ਤਿੱਹ ਸਾਧਾ ॥
 ਬਿਚਰੇ, ਬੀਰ ਬਨੈਤ ਅਖੰਡਲ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਚਲੇ, ਭਿਰਨ ਰਨ ਮੰਡਲ ॥੩੩॥
 ਧਨ ਅਰੁ ਭੁਮ, ਪੁਰਾਤਨ ਬੈਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਮੂਆ, ਕਰਤਿ ਜਗ ਘੇਰਾ ॥
 ਮੋਹ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ, ਜੀਤਾ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥੩੪॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਧਨਿ ਕੋ ਭਾਖੀਐ, ਜਾ ਕਾ ਜਗਤੁ ਗੁਲਾਮੁ ॥
 ਸਭ ਨਿਰਖਤ ਯਾ ਕੋ ਫਿਰੈ, ਸਭ ਚਲ ਕਰਤ ਸਲਾਮ ॥੩੫॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਕਾਲ ਨ ਕੋਊ, ਕਰਨ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਬੈਰ ਬਾਦ, ਅਹੰਕਾਰ ਪਸਾਰਾ ॥

ਲੋਭ ਮੂਲ, ਇਹਿ ਜਗ ਕੋ ਹੂਆ ॥ ਜਾਸੋਂ ਚਾਹਤ, ਸਭੈ ਕੋ ਮੂਆ ॥੩੯॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸੁਭਿ ਬੰਸ ਬਰਨਨ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਉ॥੨॥ ਅਫਜੂ॥੧੩੭॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਰਚਾ ਬੈਰ ਬਾਦੰ, ਬਿਧਾਤੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਜਿਸੈ ਸਾਧਿ ਸਾਕਿਓ ਨ, ਕੋਊ ਸੁਧਾਰੰ ॥
ਬਲੀ ਕਾਮਰਾਖੰ, ਮਹਾ ਲੋਭ ਮੋਹੰ ॥ ਗਯੋ ਕਉਨ ਬੀਰੰ, ਸੁ ਯਾਤੇ ਅਲੋਹੰ ॥੧॥
ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਬਕੈਂ ਆਪ ਮੱਧੰ ॥ ਉਠੈਂ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਲੈ, ਮਚਾ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥
ਕਹੂੰ ਖਪਰੀ ਖੇਲ, ਖੱਡੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਨੱਚੈਂ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਡਉਰੂ ਡਕਾਰੰ ॥੨॥
ਕਹੂੰ ਈਸ ਸੀਸੰ, ਪੁਐ ਰੁੰਡ ਮਾਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਡਾਕ ਡਉਰੂ, ਕਹੂੰ ਕੰ ਬਿਤਾਲੰ ॥
ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਅੰ, ਕਿਲੰਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥ ਗੁਖੀ ਲੁਥ ਜੁੱਥੰ, ਬਹੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥੩॥
ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ॥ ਰਹੇ ਹਾਥ ਡਾਰੇ, ਉਭੈ ਉਰਧ ਮੁੱਛੰ ॥
ਕਹੂੰ ਖੋਪਰੀ ਖੇਲ, ਖਿੰਗੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੱਤ੍ਰੀਅੰ, ਖਗ ਖੇਤੰ ਨਿਖੰਗੰ ॥੪॥
ਚਵੀ ਚਾਂਵਡੀ, ਡਾਕਨੀ ਡਾਕ ਮਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਭੈਰਵੀ. ਭੂਤ ਭੈਰੋਂ, ਬਕਾਰੈ ॥
ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੰਕੇ, ਬਿਹਾਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ, ਹਸੈਂ ਮਾਸੰ ਹਾਰੰ ॥੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਸੁਣੈ ਮੇਘ ਲੱਜੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗਡ ਗਾਢੇ ॥
 ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਧਾਰੰ ॥ ਮਹਾਂਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥
 ਭਿਰੇ ਭੂਮ ਹੰਕੰ ॥੭॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਸਸਤ੍ਰੰ ॥ ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥
 ਪਰੀ ਲੋਹ ਮਾਰੰ ॥੮॥ **ਭੁਜਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ** ॥ ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥
 ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਸੈਹਬੀਅੰ, ਕਹੂੰ ਸੁਧ ਸੇਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੰ,
 ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥੯॥ **ਨਰਾਜ ਛੰਦ** ॥ ਸਰੋਖ ਸੂਰ ਸਾਜਿਅੰ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਸੰਕ ਬਾਜਿਅੰ ॥
 ਨਿਸੰਕ ਸਸਤ੍ਰੰ ਮਾਰਹੀਂ ॥ ਉਤਾਰ ਅੰਗ ਡਾਰਹੀਂ ॥੧੦॥ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਹੀਂ ॥
 ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਡਾਖਹੀਂ ॥ ਸੁ ਹਾਂਕ ਹਾਠ ਰੇਲਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰੰ ਡੇਲਯੰ ॥੧੧॥
 ਹਜਾਰ ਹੁਰ ਅੰਬਰੰ ॥ ਬਿਰੁੱਧਕੈ ਸੁਅੰਬਰੰ ॥ ਕਰੂਰ ਭਾਂਤ ਡੋਲਹੀ ॥
 ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਬੋਲਹੀ ॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਕਿ ਅੰਗਿ ਕਟੀਅੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਰੋਹ ਪੱਟੀਅੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਸੁ ਮਾਂਸ ਮੁੱਛੀਅੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੁ ਤੱਛ ਮੁੱਛੀਅੰ ॥੧੩॥ ਢਮੁੱਕ ਢੋਲ ਢਾਲਯੰ ॥
 ਹਰੋਲ ਹਾਲ ਚਾਲਯੰ ॥ ਝਟਾਕ ਝੱਟ ਬਾਹੀਅੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਸੈਨ ਗਾਹੀਅੰ ॥੧੪॥
 ਨਵੰ ਨਿਸਾਣ ਬਾਜਿਅੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਗਾਜਿਅੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਬਾਣ ਬਾਹੀਂ ॥

ਅਜਾਤ ਅੰਗ ਲਾਹਰੀ ॥੧੫॥ ਬਿਰੁਧ ਕ੍ਰਿਧ ਰਾਜਿਅ ॥ ਨ ਚਾਰ ਪੈਰ ਭਾਜਿਯੰ ॥
 ਸੰਭਾਰ ਸਸਤ੍ਰ ਗਾਜਹੀ ॥ ਸੁ ਨਾਦ ਮੇਘ ਲਾਜਹੀ ॥੧੬॥ ਹਲੰਕ ਹਾਂਕ ਮਾਰਹੀ ॥
 ਸਰੱਕ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰਹੀ ॥ ਭਿਰੇ ਬਿਸਾਰਿ ਸੋਕਿਯੰ ॥ ਸਿਧਾਰ ਦੇਵ ਲੋਕਿਯੰ ॥੧੭॥
 ਰਿਸੇ ਬਿਰੁਧ ਬੀਰਯੰ ॥ ਸੁ ਮਾਰਿ ਝਾਰਿ ਤੀਰਯੰ ॥ ਸਬਦ ਸੰਖ ਬਾਜਿਯੰ ॥
 ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਸੱਜਿਯੰ ॥੧੮॥ **ਰਸਾਵਲ** ਛੰਦ ॥ ਤੁਰੀ ਸੰਖ ਬਾਜੇ ॥
 ਮਹਾਬੀਰ ਸਾਜੇ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਗਾਜੀ ॥੧੯॥
 ਡਿਮੀ ਤੇਜ ਤੇਰੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿੱਜ ਬੇਰੰ ॥ ਉਠੈਂ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ॥ ਧੁਨ੍ਹ ਨਿਊਬਿਖਾਦੰ ॥੨੦॥
 ਤੁਟੈਂ ਖੱਗ ਖੇਲੰ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਬੋਲੰ ॥ ਧਕਾ ਧੀਕ ਧੱਕੰ ॥ ਗਿਰੇ ਹੱਕ ਬੱਕੰ ॥੨੧॥
 ਦਲੰ ਦੀਹ ਗਾਹੰ ॥ ਅਧੋ ਅੰਗ ਲਾਹੰ ॥ ਪ੍ਰਯੋਘੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥੨੨॥
 ਨਦੀ ਰਕਤ ਪੂਰੰ ॥ ਫਿਰੀ ਗੈਣਿ ਹੂਰੰ ॥ ਗੱਜੈਂ ਗੈਣ ਕਾਲੀ ॥ ਹਸੀ ਖੱਪਰਾਲੀ ॥੨੩॥
 ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਸੋਹੰ ॥ ਮੰਡੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਹਾਂ ਗਰਬ ਗੱਜਿਯੰ ॥ ਧੁਣ੍ਹ ਮੇਘ ਲੱਜਿਯੰ ॥੨੪॥
 ਛਕੇ ਲੋਹ ਛੱਕੰ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਬੱਕੰ ॥ ਮੁਖੰ ਮੁੱਛ ਬੰਕੰ ॥ ਭਿਰੇ ਛਾਡ ਸੰਕੰ ॥੨੫॥
 ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ॥ ਘਿਰੀ ਸੈਣ ਸਾਜੀ ॥ ਚਿਰੇ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥੨੬॥

ਰੁਕੇ ਸੂਰ ਸਾਂਗੀ ॥ ਮਨੋ ਸਿੰਧ ਰੰਗੀ ॥ ਢਹੇ ਢਾਲ ਢੱਕੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੜੱਕੰ ॥੨੭॥
 ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਪਾਗੇ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਜਾਗੇ ॥੨੮॥
 ਗਿਰੇ ਸੁਧ ਸੇਲੰ ॥ ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥ ਪਲੰ ਹਾਰ ਨੱਚੇ ॥ ਰਣੰ ਬੀਰ ਮੱਚੇ ॥੨੯॥
 ਹਮੇ ਮਾਂਸਹਾਰੀ ॥ ਨਚੇ ਭੂਤ ਭਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਢੀਠ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥੩੦॥
 ਗੜੈ ਗੈਣ ਦੇਵੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅੰਸ ਭੇਵੀ ॥ ਭਲੇ ਭੂਤ ਨਾਚੰ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਚੰ ॥੩੧॥
 ਭਿਰੈਂ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈਂ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਧ ਜੁੱਝੈਂ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ॥ ਬੜੇ ਬੈਰ ਬਾਢੇ ॥੩੨॥
 ਗਜੰ ਗਾਹ ਬਾਧੇ ॥ ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਸਾਧੇ ॥ ਬਹੇ ਆਪ ਮੱਧੇ ॥ ਗਿਰੇ ਅੱਧ ਅੱਧੇ ॥੩੩॥
 ਗਜੰ ਬਾਜ ਜੁੱਝੈਂ ॥ ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈਂ ॥ ਨਿਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈਂ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈਂ ॥੩੪॥
 ਗਜੇ ਆਨ ਗਾਜੀ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ॥ ਫਿਰੈ ਸੈਨ ਭੱਜੀ ॥੩੫॥
 ਮਦੰ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਤੇ ॥ ਗਜੰ ਜੂਹ ਸਾਜੇ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਬਾਜੇ ॥੩੬॥
 ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਰੀ ॥ ਘਣੰ ਬਿੱਜ ਬੇਰੀ ॥ ਬਹੇ ਬਾਰ ਬੈਰੀ ॥ ਜਲੰ ਜਿਉ ਰੰਗੈਰੀ ॥੩੭॥
 ਅਪੇ ਆਪ ਬਾਹੰ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੰ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਤੇ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ॥੩੮॥
 ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਮੱਚੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਬੜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ ਧੁਕੇ ਨਿਸਾਣੰ ॥

ਨਵੰ ਨੱਦ ਨੀਸਾਣ ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੩੯॥
 ਬਹੇ ਖੱਗ ਖੇਤੰ, ਖਿਆਲੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਮਹਾ ਜੋਧ ਜੰਗੰ ॥
 ਬੰਧੇ ਬੀਰ ਬਾਨਾ, ਬਡੇ ਐਠਿਵਾਰੇ ॥ ਘੁਮੈ ਲੋਹ ਘੁਟੰ, ਮਨੋ ਮੱਤਵਾਰੇ ॥੪੦॥
 ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਸਮਰ ਸਾਰ ਬੱਜਿਖੰ ॥ ਕਿਧੋ ਅੰਤ ਕੇ ਕਾਲ ਕੋ ਮੇਘ, ਗੱਜਿਖੰ ॥
 ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰੰ, ਕਮਾਣੰ ਕੜੱਕਿਖੰ ॥ ਬਜੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ਮਹਾਂ ਜੰਗਿ ਮੱਚਿਖੰ ॥੪੧॥
 ਬਿਰੱਚੇ ਮਹਾਂ ਜੰਗ, ਜੋਧਾ ਜੁਆਣੰ ॥ ਖੁਲੇ ਖੱਗ ਖੜ੍ਹੀ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥
 ਬਲੀ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੈ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰੱਤੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੱਥ ਬੱਖੰ ਮਹਾ ਤੇਜ ਤੱਤੇ ॥੪੨॥
 ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਰੰ ਸੁ ਰੋਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥
 ਬਬੱਕੰਤ ਬੀਰੰ, ਭਭੱਕੰਤ ਘਾਯੰ ॥ ਮਨੋ ਜੁੱਧ ਇੰਦ੍ਰੰ, ਜੁਟਿਓ ਬਿੜਰਾਯੰ ॥੪੩॥
 ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਮੱਚਿਖੰ, ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ॥ ਅਪੋ ਆਪ ਮੈ, ਸਸਤ੍ਰ ਸੋਂ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਜੇ ॥
 ਉਠੇ ਝਾਰ ਸਾਂਗੰ, ਮਚੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਨੋ ਖੇਲ ਬਾਸੰਤ, ਮਾਹੰਤ ਸੋਹੰ ॥੪੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਬੈਰ ਰੁੱਝੰ ॥ ਤਿਤੇ ਅੰਤਿ ਜੁੱਝੰ ॥ ਜਿਤੇ ਖੇਤ ਭਾਜੇ ॥ ਤਿਤੇ ਅੰਤਿ ਲਾਜੇ ॥੪੫॥

ਤੁਟੇ ਦੇਹ ਬਰਮੰ ॥ ਛੁਟੀ ਹਾਥ ਚਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਖੋਲੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੂਰ ਟੋਲੰ ॥੪੯॥
 ਕਹੂੰ ਮੁੱਛ ਮੁੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਸੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੋਲ ਖੱਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੱਗੰ ॥੫੦॥
 ਰਾਹੇ ਮੁੱਛ ਬੰਕੀ ॥ ਮੰਡੇ ਆਨ ਹੰਕੀ ॥ ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਉਠੇ ਹਾਲ ਚਾਲੰ ॥੫੧॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਖੁਲੇ ਖੱਗ ਖੂਨੀ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥
 ਬਜੇ ਡੰਕ ਡਉਰੂ, ਉਠੇ ਨਾਦ ਸੰਖੰ ॥ ਮਨੋ ਮੱਲ ਜੁਟੇ, ਮਹਾਂ ਹੱਥ ਬੱਖੰ ॥੫੨॥
ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਜਿਨਿ ਸੂਰਨ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸਬਲ ਸਾਮੁਹਿ ਹੈ ਮੰਡਿਓ ॥ ਤਿਨ ਸੁਭਟਨ ਤੇ ਏਕ,
 ਕਾਲ ਕੋਊ ਜੀਅਤ ਨ ਛੱਡਿਓ ॥ ਸਭ ਖੜ੍ਹੀ ਖਗ ਖੰਡ, ਖੇਤ ਤੇ ਭੂ ਮੰਡਪ ਆਹੁਟੇ ॥
 ਸਾਰ ਧਾਰ ਧਰ ਧੂਮ, ਮੁਕਤ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁੱਟੇ ॥ ਹੈ ਟੂਕ ਟੂਕ ਜੁੱਝੇ ਸਬੈ,
 ਪਾਵਨ ਪਾਛੈ ਡਾਰੀਯੰ ॥ ਜੈਕਾਰ ਅਪਾਰ ਸੁ ਧਾਰ ਹੁਅੰ, ਬਾਸਵ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ॥੫੦॥
ਚਉਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ, ਮਚਾ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਧਏ ਸੂਰ, ਸੂਰਿ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥
 ਕਹਾਂ ਲਗੈ, ਵਹ ਕਥੋਂ ਲਰਾਈ ॥ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭਾ, ਨ ਬਰਨੀ ਜਾਈ ॥੫੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਲਵੀ ਸਰਬ ਜੀਤੇ, ਕੁਸੀ ਸਰਬ ਹਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਜੇ ਬਲੀ, ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ ਸਿਧਾਰੇ ॥

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪਠਿਯੰ, ਕੀਯੋ ਕਾਸਿ ਬਾਸੰ ॥ ਘਨੇ ਬਰਖ ਕੀਨੇ, ਤਹਾਂ ਹੀ ਨਿਵਾਸੰ ॥੫੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਲਵੀ ਕੁਸੀ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮੁ,
ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੩॥ ਅਣਜੂ ॥੧੮੯॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਜਿਨੈ ਬੇਦ ਪੱਠਿਓ, ਸੁ ਬੇਦੀ ਕਹਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ, ਨੀਕੇ ਚਲਾਏ ॥
ਪਠੇ ਕਾਗਦੰ, ਮੱਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਅਪੇ ਆਪ ਮੋ, ਬੈਰ ਭਾਵੰ ਬਿਸਾਰੰ ॥੧॥
ਨਿਪ੍ਰੰ ਮੁਕਲਿਯੰ ਦੂਤ, ਸੋ ਕਾਸਿ ਆਖੰ ॥ ਸਬੈ ਬੇਦਿਯੰ ਭੇਦ, ਭਾਖੇ ਸੁਨਾਖੰ ॥
ਸਬੈ ਬੇਦ ਪਾਠੀ, ਚਲੇ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸੰ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮੰ ਕੀਯੋ, ਆਨਕੈ ਕੈ ਨਗੇਸੰ ॥੨॥
ਧੁਨੰ ਬੇਦ ਕੀ ਭੁਪ, ਤਾਤੇ ਕਰਾਈ ॥ ਸਬੈ ਪਾਸ ਬੈਠੇ, ਸਭਾ ਬੀਚ ਭਾਈ ॥
ਪੜੇ ਸਾਮ ਬੇਦੰ, ਜੁਜਰ ਬੇਦ ਕੱਬੰ ॥ ਰਿਗੰਬੇਦ ਪਠਿਯੰ, ਕਰੇ ਭਾਵ ਹੱਬੰ ॥੩॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਅਖਰ ਬੇਦ ਪੱਠਿਯੰ॥ ਸੁਣੇ ਪਾਪ ਨੱਠਿਯੰ॥ ਰਹਾ ਰੀਝ ਰਾਜਾ॥ ਦੀਆ ਸਰਬ ਸਾਜਾ॥੪॥
ਲਯੋ ਬਨਬਾਸੰ ॥ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸੰ ॥ ਰਿਖੰ ਭੇਸ ਕੀਯੰ ॥ ਤਿਸੈ ਰਾਜ ਦੀਯੰ ॥੫॥

ਰਹੇ ਹੋਰ ਲੋਗੰ ॥ ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਗੰ ॥ ਧਨੰ ਧਾਮ ਤਿਆਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ॥੬॥

ਅੜਿਲ ॥

ਬੇਦੀ ਭਯੇ ਪ੍ਰਸੰਨ, ਰਾਜ ਕਹ ਪਾਇਕੈ ॥ ਦੇਤ ਭਯੇ ਬਰ ਦਾਨ, ਹੀਐ ਹੁਲਸਾਇਕੈ ॥
 ਜਬ ਨਾਨਕ, ਕਲ ਮੈ ਹਮ ਆਨ ਕਹਾਇ ਹੈਂ ॥ ਹੋ ਜਗਤ ਪੂਜ ਕਰਿ ਤੋਹਿ,
 ਪਰਮਪਦ ਪਾਇ ਹੈਂ ॥੭॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਲਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਬਨ ਰਾਏ, ਬੇਦੀਅਨ ਕੀਨੇ ਰਾਜ ॥
 ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਨਿ ਭੋਰੀਯੰ, ਭੂਆ ਕਾ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥੮॥ **ਚਉਪਈ**
 ਡ੍ਰਿਤੀਯ ਬੇਦ ਸੁਨਬੋ ਤੁਮ ਕੀਆ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਸੁਨਿ, ਭੂਆ ਕੇ ਦੀਆ ॥
 ਤੀਨ ਜਨਮ, ਹਮਹੂੰ ਜਬ ਧਰਿ ਹੈਂ ॥ ਚੌਥੇ ਜਨਮ, ਗੁਰੂ ਤੁਹਿ ਕਰਿ ਹੈਂ ॥੯॥
 ਢੁਤ ਰਾਜਾ, ਕਾਨਨਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਇਤ ਇਨ, ਰਾਜ ਕਰਤ, ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ਕਹਾ ਲਗੇ ਕਰਿ, ਕਥਾ ਸੁਨਾਊ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਊ ॥੧੦॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਬੇਦ ਪਾਠ ਭੇਟ ਰਾਜ,

ਚਤਰਬ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੮॥ **ਅਫਜੂ ॥੧੯੯॥**

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਿਖਾਧ ਬਾਪਿਯੰ ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਤਾਹਿ ਸਾਪਿਯੰ ॥

ਕਰਮ ਕਾਲ ਯੈ ਭਈ ॥ ਸੁ ਭੂਮ ਬੰਸ ਤੇ ਗਈ ॥੧॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥
 ਬਿਪ ਕਰਤ ਭਏ ਸੂਦ੍ਰ ਬਿ੍ਰਿਤਿ, ਛੜੀ ਬੈਸਨ ਕਰਮ ॥ ਬੈਸ ਕਰਤ ਭਏ ਛੜ੍ਹ ਬਿ੍ਰਿਤਿ,
 ਸੂਦ੍ਰ ਸੁ ਦਿਜ ਕੇ ਧਰਮ ॥੨॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਬੀਸ ਗਾਵ ਤਿਨ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ॥
 ਜਿਨ ਮੋ ਕਰਤ, ਕਿਸਾਨੀ ਭਏ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥
 ਜਨਮ ਸਮੈ ਨਾਨਕ ਕੇ ਆਯੋ ॥੩॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਤਿਨ ਬੇਦੀਯਨ ਕੇ ਕੁਲ ਬਿਖੈ,
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਏ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਇਹ ਕਲ ਮੋ, ਧਰਮੁ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸਾਧਨ ਕੇ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਯੋ ॥
 ਜੋ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਰਗਿ ਮਹਿ, ਆਏ ॥ ਤੇ, ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਏ ॥੫॥ ਜੇ ਜੇ,
 ਪੰਥ ਤਵਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ, ਤਿਨ ਕੇ, ਪ੍ਰਭ ਹਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤਾਏ ॥
 ਜਾਲ ਕਾਲ ਕੇ ਬੀਚ, ਨ ਆਏ ॥੬॥ ਨਾਨਕ, ਅੰਗਦ ਕੇ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚੁਰਿ,
 ਇਹ ਜਗ ਮੋਂ ਕਰਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਪੁਨਿ, ਨਾਮੁ ਕਹਾਯੋ ॥ ਜਨ ਦੀਪਕ ਤੇ,
 ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ ॥੭॥ ਜਬ ਬਰਦਾਨਿ ਸਮੈਵਹੁ, ਆਵਾ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਤਬ, ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਾ ॥
 ਤਿਹ ਬਰ ਦਾਨਿ, ਪੁਰਾਤਨਿ ਦੀਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸਿ, ਸੁਰਪੁਰਿ ਮਗੁ ਲੀਆ ॥੮॥

ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ, ਅੰਗਦਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ, ਅੰਗਦ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ,
 ਰਾਮਦਾਸ ਕਹਾਯੋ ॥ ਸਾਧਨਿ ਲਖਾ, ਮੂੜ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥੯॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ,
 ਸਭਹੁੰ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕ ਰੂਪ, ਕਿਨਹੁੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਜਾਨਾ, ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਧ ਪਾਈ ॥
 ਬਿਨ ਸਮਝੇ, ਸਿਧ ਹਾਬ ਨ ਆਈ ॥੧੦॥ ਰਾਮਦਾਸ, ਹਰਿ ਸੋਂ ਮਿਲ ਗਏ ॥
 ਗੁਰਤਾ ਦੇਤ, ਅਰਜਨਹਿ ਭਏ ॥ ਜਬ ਅਰਜਨ, ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਏ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ,
 ਤਿਹ ਠਾਂ ਠਹਰਾਏ ॥੧੧॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ, ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਹਰੀਰਾਇ,
 ਤਿਹ ਠਾਂ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਿ, ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਵਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਭਏ
 ॥੧੨॥ ਤਿਲਕ ਜੰਝੂ ਰਾਖਾ, ਪ੍ਰਭ ਤਾਂ ਕਾ ॥ ਕੀਨੋ ਬਡੋ, ਕਲੂ ਮਹਿ ਸਾਕਾ ॥
 ਸਾਧਨਿ ਹੇਤਿ, ਇਤੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ, ਪਰੁ ਸੀ ਨ ਉਚਰੀ ॥੧੩॥
 ਧਰਮ ਹੇਤ, ਸਾਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ, ਪਰੁ ਸਿਰਰੁ ਨ ਦੀਆ ॥ ਨਾਟਕ
 ਚੇਟਕ, ਕੀਏ ਕੁਕਾਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਾਨ ਕਹ, ਆਵਤ ਲਾਜਾ ॥੧੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ, ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ,
 ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੁੰ ਆਨ ॥੧੫॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ, ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ ॥

ਹੈ, ਹੈ, ਹੈ, ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ, ਜੈ, ਜੈ, ਜੈ, ਸੁਰਲੋਕ ॥੧੯॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,

ਪੰਚਮੇ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੫॥ ਅਫਜੂ ॥੨੧੫॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਮੈਂ, ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਪ ਸਾਧਤ, ਜਿਂਹ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿ ਆਨੈ ॥

ਹੇਮਕੁੰਟ ਪਰਬਤ, ਹੈ ਜਹਾਂ ॥ ਸਪਤ ਮਿੰਗ, ਸੋਭਿਤ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ॥੧॥

ਸਪਤ ਮਿੰਗ, ਤਿੰਹ ਨਾਮੁ ਕਹਾਵਾ ॥ ਪੰਡਰਾਜ ਜਹ, ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਾ ॥

ਤਹ ਹਮ, ਅਧਿਕ ਤਪੱਸਿਆ ਸਾਧੀ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ, ਕਾਲ ਕਾ ਅਰਾਧੀ ॥੨॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ, ਤਪੱਸਿਆ ਭਯੋ ॥ ਦੈ ਤੇ, ਏਕ ਰੂਪ ਹੈ ਗਯੋ ॥

ਤਾਤ ਮਾਤ ਮੁਰ, ਅਲਖ ਅਰਾਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ, ਜੋਗ ਸਾਧ ਨਾ ਸਾਧਾ ॥੩॥

ਤਿਨ ਜੋ ਕਰੀ, ਅਲਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ, ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥

ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ, ਜਬ ਆਇਸ ਮੁਹਿ ਦੀਯਾ ॥ ਤਬ ਹਮ, ਜਨਮ ਕਲੂ ਮਹਿ ਲੀਯਾ ॥੪॥

ਚਿਤ ਨ ਭਯੋ ਹਮਰੋ, ਆਵਨ ਕਹ ॥ ਚੁਭੀ ਰਹੀ ਸੁਤ, ਪ੍ਰਭੂ ਚਰਨਨ ਮਹਿ ॥

ਜਿਉ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭ, ਹਮ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥੫॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ਇਸ ਕੀਟ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਜਬ ਪਹਿਲੇ ਹਮ, ਸਿਸਟਿ ਬਨਾਈ ॥ ਦਈਤ ਰਚੇ, ਦੁਸਟ ਦੁਖਦਾਈ ॥
 ਤੇ ਭੁਜ ਬਲ, ਬਵਰੇ ਹੈ ਗਏ ॥ ਪੂਜਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ, ਰਹਿ ਗਏ ॥੯॥
 ਤੇ ਹਮ ਤਮਕਿ, ਤਨਕ ਮੋ ਖਾਪੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਠਉਰ, ਦੇਵਤਾ ਥਾਪੇ ॥
 ਤੇ ਭੀ, ਬਲ ਪੂਜਾ ਉਰਝਾਏ ॥ ਆਪਨ ਹੀ, ਪਰਮੇਸਰ ਕਹਾਏ ॥੧੦॥
 ਮਹਾਂਦੇਵ, ਅਚੁਤ ਕਹਵਾਯੇ ॥ ਬਿਸਨ, ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਠਹਰਾਯੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ, ਆਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਨਾ ॥੧੧॥
 ਤਬ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭ ਅਸਟ, ਬਨਾਏ ॥ ਸਾਖ ਨਮਿਤ ਦੇਬੇ, ਠਹਿਰਾਏ ॥
 ਤੇ ਕਹੈ, ਕਰੋ ਹਮਾਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਹਮ ਬਿਨ, ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਕੁਰੁ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥
 ਪਰਮ ਤੱਤ ਕੋ, ਜਿਨ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਰਿ ਈਸਰ, ਤਿਨ ਕਹੁ ਮਾਨਾ ॥
 ਕੇਤੇ, ਸੂਰ ਚੰਦ ਕਹੁ ਮਾਨੈ ॥ ਅਗਨਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਪਵਨ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥੧੩॥
 ਕਿਨਹੂੰ, ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਨ੍ਹਾਤਿ ਕਿਤੇ ਜਲ, ਕਰਤ ਬਿਧਾਨਾ ॥
 ਕੇਤਕ, ਕਰਮ ਕਰਤ ਡਰਪਾਨਾ ॥ ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ, ਧਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥੧੪॥

ਜੇ ਪ੍ਰਭ, ਸਾਖ ਨਮਿਤ ਠਹਰਾਏ ॥ ਤੇ ਹਿਆਂ ਆਇ, ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਵਾਏ ॥
 ਤਾਕੀ ਬਾਤ, ਬਿਸਰ ਜਾਤੀ ਭੀ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ, ਪਰਤ ਸੋਭ ਭੀ ॥੧੨॥
 ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਕੇ, ਨ ਤਿਨੈ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਤਬ ਹਰਿ, ਇਨ ਮਨੁਛਨ ਠਹਰਾਨਾ ॥
 ਤੇ ਭੀ, ਬਸਿ ਮਮਤਾ ਹੁਇ ਗਏ ॥ ਪਰਮੇਸਰ, ਪਾਹਨ ਠਹਰਏ ॥੧੩॥
 ਤਬ ਹਰਿ, ਸਿੱਧ ਸਾਧ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਤਿਨ ਭੀ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥
 ਜੇ ਕੋਈ, ਹੋਤ ਭਯੋ ਜਗਿ ਸਿਆਨਾ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨੇ ਪੰਥੁ ਚਲਾਨਾ ॥੧੪॥
 ਪਰਮ ਪੁਰਖ, ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਬੈਰ ਬਾਦ, ਹੰਕਾਰ ਬਢਾਯੋ ॥
 ਪੇਡ ਪਾਤ, ਆਪਨ ਤੇ ਜਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪੰਥ, ਨ ਕੋਊ ਚਲੈ ॥੧੫॥
 ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ, ਤਨਕਿ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨਾ ਰਾਹੁ ਚਲਾਯੋ ॥
 ਪਰਮੇਸਰ, ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਮਮ ਉਚਾਰ ਤੇ, ਭਯੋ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧੬॥
 ਪਰਮ ਤਤ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਆਪ ਆਪ ਭੀਤਰਿ, ਉਰਝਾਨਾ ॥
 ਤਬ, ਜੇ ਜੇ ਰਿਖਰਾਜ ਬਨਾਏ ॥ ਤਿਨ ਆਪਨ ਪੁਨਿ, ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਚਲਾਏ ॥੧੭॥
 ਜੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ, ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਆ, ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ॥

ਜਿਨ ਮਨੁ, ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਸੌ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ ਰਾਹ, ਨ ਆਯੋ ॥੧੮॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ, ਚਾਰ ਹੀ ਬੇਦ ਬਨਾਏ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ, ਤਿਹ ਕਰਮ ਚਲਾਏ ॥
 ਜਿਨਕੀ ਲਿਵ, ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਲਾਰੀ ॥ ਤੇ ਬੇਦਨ ਤੇ, ਭਏ ਤਿਆਰੀ ॥੧੯॥
 ਜਿਨ ਮਤ, ਬੇਦ ਕਤੇਬਨ ਤਿਯਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ, ਭਏ ਅਨੁਰਾਰੀ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਗੂੜ ਮੱਤ, ਜੇ ਚਲਹੀਂ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ, ਦੁਖਨ ਸੌ ਦਲਹੀਂ ॥੨੦॥
 ਜੇ ਜੇ, ਸਹਿਤ ਜਾਤਨ ਸੰਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਨ ਛੋਡਤ ਨੇਹ ॥
 ਤੇ ਤੇ, ਪਰਮਪੁਰੀ ਕਹ ਜਾਹੀਂ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ, ਅੰਤਰੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀਂ ॥੨੧॥
 ਜੇ ਜੇ ਜੀਜ, ਜਾਤਨ ਤੇ ਡਰੇ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਤਜਿ, ਤਿਨ ਮਗ ਪਰੇ ॥
 ਤੇ ਤੇ, ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਮੋ ਪਰਹੀਂ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ, ਜਗ ਮੋ ਬਪੁ ਧਰਹੀਂ ॥੨੨॥
 ਤਬ ਹਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਦੱਤ ਉਪਜਾਇਓ ॥ ਤਿਨ ਭੀ, ਅਪਨਾ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਓ ॥
 ਕਰ ਮੋ ਨਖ, ਸਿਰ ਜਟਾਂ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੩॥
 ਪੁਨਿ ਹਰਿ, ਗੈਰਖ ਕੌ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਤਿਨਹੂੰ, ਬਡ ਰਾਜਾ ॥
 ਸ੍ਰਵਨ ਫਾਰਿ, ਮੁੰਦਾਂ ਦੁਐ ਢਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ, ਰੀਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੪॥

ਪੁਨਿ ਹਰਿ, ਰਾਮਾਨੰਦ ਕੋ ਕਰਾ ॥ ਭੇਸ ਬੈਰਾਗੀ ਕੋ, ਜਿਨ ਧਰਾ ॥
 ਕੰਠੀ ਕੰਠਿ, ਕਾਠ ਕੀ ਡਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੫॥
 ਜੇ ਪ੍ਰਭ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨੇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥
 ਮਹਾਦੀਨ ਤਬਿ, ਪ੍ਰਭ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਅਰਬ ਦੇਸ ਕੋ, ਕੀਨੇ ਰਾਜਾ ॥੨੬॥
 ਤਿਨ ਭੀ, ਏਕੁ ਪੰਥੁ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਲਿੰਗ ਬਿਨਾ, ਕੀਨੇ ਸਭ ਰਾਜਾ ॥
 ਸਭ ਤੇ, ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ, ਕਾਹੂ ਨ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ॥੨੭॥
 ਸਭ, ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ, ਕਾਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥
 ਤਪ ਸਾਧਤ, ਹਰਿ ਮੌਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥੨੮॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਮੈ ਅਪਨਾ ਸੁਤ, ਤੋਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਪੰਥੁ ਪ੍ਰਚੁਰ ਕਰਬੇ ਕਹੁ, ਸਾਜਾ ॥
 ਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਤੈ, ਧਰਮੁ ਚਲਾਇ ॥ ਕਬੁਧਿ ਕਰਨ ਤੇ, ਲੋਕ ਹਟਾਇ ॥੨੯॥
ਕਬਿ ਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੇਰਿ ਕਰਿ, ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ॥
 ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ, ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੩੦॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨਿ, ਪ੍ਰਭ ਮੌਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਬ ਮੈ, ਜਗਤ ਜਨਮੁ ਧਰਿ ਆਯੋ ॥
 ਜਿਮ ਤਿਨ ਕਹੀ, ਇਨੈ ਤਿਮ ਕਹਿਹੋ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸੂ ਤੇ, ਬੈਰ ਨ ਗਹਿਹੋ ॥੩੧॥
 ਜੇ ਹਮ ਕੋ, ਪਰਮੇਸਰ ਉਚਰਿ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਭ, ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਮਹਿ ਪਰਿ ਹੈ ॥
 ਮੋ ਕੋ, ਦਾਸੁ ਤਵਨ ਕਾ ਜਾਨੋ ॥ ਯਾ ਮੈ ਭੇਦੁ, ਨ ਰੰਚ ਪਛਾਨੋ ॥੩੨॥
 ਮੈਂ ਹੋਂ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਦੇਖਨਿ ਆਯੋ, ਜਗਤ ਤਮਾਸਾ ॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਗਤਿ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿ ਹੋ ॥ ਮਿੜ ਲੋਗ ਤੇ, ਮੈਨਿ ਨ ਰਹਿਹੋ ॥੩੩॥
 ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਭਾਖਿ ਹੋ ॥ ਕਿਸੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਿ ਹੋ ॥
 ਕਿਸੂ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੋ ॥ ਅਲੇਖ ਬੀਜ ਬੀਜ ਹੋ ॥੩੪॥ ਪਖਾਣ ਪੂਜ ਹੋਂ ਨਹੀ ॥
 ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੋਂ ਕਹੀਂ ॥ ਅਨੰਤ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਹੋਂ ॥ ਪਰੰਮ ਪੁਰਖ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥੩੫॥
 ਜਟਾਂ ਨ ਸੀਸ ਧਾਰਿਹੋ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸੁ ਧਾਰਿਹੋ ॥ ਨ ਕਾਨ ਕਾਂਹੂ ਕੀ ਧਰੋਂ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਮੈ ਕਰੋਂ ॥੩੬॥ ਭਜੋਂ ਸੁ ਏਕੁ ਨਾਮੰ ॥ ਜੁ ਕਾਮ ਸਰਬ ਠਾਮੰ ॥
 ਨ ਜਾਪ ਆਨ ਕੇ ਜਪੋਂ ॥ ਨ ਅਉਰ ਬਾਪਨਾ ਬਪੋਂ ॥੩੭॥ ਬਿਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹੋਂ ॥
 ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥ ਨ ਧਿਆਨ ਆਨ ਕੇ ਧਰੋਂ ॥ ਨ ਨਾਮ ਆਨ ਉਚਰੋਂ ॥੩੮॥

ਤਵੱਕ ਨਾਮ ਰੱਤਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਮਾਨ ਮੱਤਿਯੰ ॥ ਪਰੰਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰੀਯੰ ॥
 ਅਨੰਤ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥੩੯॥ ਤੁਮੇਵ ਰੂਪ ਰਾਚਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਦਾਨ ਮਾਚਿਯੰ ॥
 ਵੱਕ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਦੂਖ ਟਾਰੀਯੰ ॥੪੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ,
 ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ, ਤਿਨ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥
 ਜੇ ਜੇ, ਅਉਰ ਧਿਆਨ ਕੋ ਧਰਹੀ ॥ ਬਹਿਸ ਬਹਿਸ, ਬਾਦਨ ਤੇ ਮਰਹੀ ॥੪੧॥
 ਹਮ ਇਹ ਕਾਜ, ਜਗਤ ਮੋ ਆਏ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ, ਗੁਰਦੇਵ ਪਠਾਏ ॥
 ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੁਮ, ਧਰਮ ਬਿਬਾਰੋ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀਯਨਿ, ਪਕਰਿ ਪਛਾਰੋ ॥੪੨॥
 ਯਾਹੀ ਕਾਜ, ਧਰਾ ਹਮ ਜਨਮੰ ॥ ਸਮਝਿ ਲੇਹੁ, ਸਾਧੂ ਸਭ ਮਨਮੰ ॥
 ਧਰਮ ਚਲਾਵਨ, ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਨ ਕੋ, ਮੂਲ ਉਪਾਰਨਿ ॥੪੩॥
 ਜੇ ਜੇ, ਭਏ ਪਹਿਲ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ, ਤਿਨ ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਦੋਖੀ, ਕੋਈ ਨ ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਕਰਨ ਕੋ ਰਾਹੁ, ਨ ਡਾਰਾ ॥੪੪॥
 ਜੇ ਜੇ, ਗਉਸ ਅੰਬੀਆ ਭਏ ॥ ਮੈਂ ਮੈਂ ਕਰਤ, ਜਗਤ ਤੇ ਗਏ ॥
 ਮਹਾਪੁਰਖ, ਕਾਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੋ, ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥੪੫॥

ਅਵਰਨ ਕੀ ਆਸਾ, ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੈ ਆਸ, ਧਰੋ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥
 ਆਨ ਆਸ, ਉਪਜਤ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਵਾਕੀ ਆਸ ਧਰੋ, ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥੪੬॥ **ਦੇਹਰਾ**
 ਕੋਈ ਪੜਤਿ ਕੁਰਾਨ ਕੇ, ਕੋਈ ਪੜਤ ਪੁਰਾਨ ॥ ਕਾਲ ਨ ਸਕਤ ਬਚਾਇ ਕੈ,
 ਫੌਕਟ ਧਰਮ ਨਿਦਾਨ ॥੪੭॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ, ਮਿਲਿ ਪੜਤ ਕੁਰਾਨਾ ॥
 ਬਾਚਤ ਕਿਤੇ ਪੁਰਾਨ, ਅਜਾਨਾ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ, ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਆਵਾ ॥ ਦਾਵ ਕਾਲ,
 ਕਾਹੂ ਨ ਬਚਾਵਾ ॥੪੮॥ ਕਿਉ ਨ ਜਪੋ, ਤਾਂਕੇ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਜੋ,
 ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ਫੌਕਟ ਧਰਮ, ਲਖੋ ਕਰ ਭਰਮਾ ॥ ਇਨ ਤੇ, ਸਰਤ ਨ ਕੋਈ ਕਰਮਾ
 ॥੪੯॥ ਇਹ ਕਾਰਨਿ, ਪ੍ਰਭੁ ਹਮੈ ਬਨਾਯੋ ॥ ਭੇਦੁ ਭਾਖਿ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਜੋ ਤਿਨ ਕਹਾ, ਸੁ ਸਭਨ ਉਚਰੋ ॥ ਡਿੰਭ ਵਿੰਭ, ਕਛੁ ਨੈਕ ਨ ਕਰੋ ॥੫੦॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਨ ਜਟਾ ਮੁੰਡ ਧਾਰੋ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸਵਾਰੋ ॥ ਜਪੋ ਤਾਸ ਨਾਮੰ ॥
 ਸਰੈ ਸਰਬ ਕਾਮੰ ॥੫੧॥ ਨ ਨੈਨੰ ਮਿਚਾਊ ॥ ਨ ਡਿੰਭੰ ਦਿਖਾਊ ॥ ਨ ਕੁਕਰਮੰ ਕਮਾਊ ॥
 ਨ ਭੇਖੀ ਕਹਾਊ ॥੫੨॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਜੇ ਜੇ ਭੇਖ, ਸੁ ਤਨ ਮੈ ਧਾਰੋ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ,
 ਕਛੁ ਕੈ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸਭ ਜਨ, ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਡਿੰਭਨ ਮੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਹੀ

॥੫੩॥ ਜੇ ਜੇ, ਕਰਮ ਕਰਿ, ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਹੀ ॥ ਤਿਨ, ਪਰਲੋਗਨ ਮੋਂ ਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥
 ਜੀਵਤ ਚਲਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰਾਂਗ ਦੇਖਿ ਕਰਿ, ਪੂਜਤ ਰਾਜਾ ॥੫੪॥
 ਸੁਆਂਗਨ ਮੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਹੀ ॥ ਖੋਜਿ ਫਿਰੈ, ਸਭਹੀ ਕੇ ਕਾਹੀ ॥
 ਅਪਨੋ ਮਨੁ, ਕਰਮੇ ਜਿਹ ਆਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ, ਤਿਨੀ ਪਛਾਨਾ ॥੫੫॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਏ ਜਗਤ ਕੋ, ਲੋਗਨ ਕੋ ਬਸਿ ਕੀਨ ॥
 ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਕਟਯੋ, ਬਾਸੁ ਨਰਕ ਮੋ ਲੀਨ ॥੫੬॥
ਚੈਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ, ਜਗ ਕੋ ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਲੋਗਨ ਮੂੰਡਿ, ਅਧਿਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਨਾਸਾ ਮੂੰਦ, ਕਰੈ ਪਰਣਾਮੰ ॥ ਫੇਕਟ ਧਰਮ, ਨ ਕਉਡੀ ਕਾਮੰ ॥੫੭॥
 ਫੇਕਟ ਧਰਮ, ਜਿਤੇ ਜਗ ਕਰਹੀ ॥ ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਭੀਤਰ, ਤੇ ਪਰਹੀ ॥
 ਹਾਥਿ ਹਲਾਏ, ਸੁਰਗ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜੋ, ਮਨੁ ਜੀਤ ਸਕਾ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ॥੫੮॥
ਕਥਿ ਬਾਚ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਜੋ, ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋਂ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿਹੋਂ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
 ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਧਿਆਇ ਹੈ, ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਹਿ ॥੫੯॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੈ, ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉ, ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੬੦॥
ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ, ਬਾਦਿ ਕਰਤ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਭਿੰਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬਿਖੈ, ਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਹਰਿਜਨ, ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੬੧॥
 ਆਂਖ ਮੂੰਦਿ, ਕੋਊ ਛਿੰਭ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਆਂਘਰ ਕੀ, ਪਦਵੀ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥
 ਆਂਖਿ ਮੀਚ, ਮਗ ਸੂਝ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਾਹਿ ਅਨੰਤ, ਮਿਲੈ ਕਿਮ ਭਾਈ ॥੬੨॥
 ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ, ਕਹ ਲਉ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਸਮਝਤ ਬਾਤਿ, ਬਕਤਿ ਹੁਐ ਰਹੈ ॥
 ਰਸਨਾ ਧਰੈ, ਕਈ ਜੌ ਕੋਟਾ ॥ ਤਦਪ ਗਨਤ ਤਿੰਹ, ਪਰਤ ਸੁ ਤੋਟਾ ॥੬੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ, ਜਨਮੁ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ ॥
 ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ, ਸਭਹੁੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ ॥੬੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਆਗਿਆ ਕਾਲ, ਜਗ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਨ ਨਾਮ,
 ਖਸਟਮੇ ਧਯਾਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥ ਅਫਜੂ ॥੨੭੯॥

ਅਬ ਕਥਿ ਜਨਮ ਕਥਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੁਰ ਪਿਤ, ਪੂਰਬ ਕੀਯਸਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਤੀਰਖਿ ਨਾਨਾ ॥

ਜਬ ਹੀ, ਜਾਤ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਭਏ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ, ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਤਏ ॥੧॥
 ਤਹੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਮਾਰਾ ਭਯੋ ॥ ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਿਖੈ, ਭਵ ਲਯੋ ॥
 ਮੱਦ੍ਰਾ ਦੇਸ, ਹਮ ਕੇ ਲੇ ਆਏ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ, ਦਾਈਅਨ ਦੁਲਰਾਏ ॥੨॥
 ਕੀਨੀ, ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਨ ਰੱਛਾ ॥ ਦੀਨੀ, ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸਿੱਛਾ ॥
 ਜਬ ਹਮ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਮੋਂ ਆਏ ॥ ਦੇਵ ਲੋਕ, ਤਬ ਪਿਤਾ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਨਾਮ, ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ,
 ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭॥ ਅਫਜੂ ॥੨੮੨॥

ਅਥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਕਥਨੰ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਰਾਜ ਸਾਜ, ਹਮ ਪਰ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਜਬਾ ਸਕਤ, ਤਬ ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ॥
 ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ, ਬਨ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ, ਰੀਛ ਰੋਝ ਝੰਖਾਰਾ ॥੧॥
 ਦੇਸ ਚਾਲ ਹਮ ਤੇ ਪੁਨਿ, ਭਈ ॥ ਸਹਰ ਪਾਂਵਟਾ ਕੀ, ਸੁਧਿ ਲਈ ॥
 ਕਾਲਿੰਦ੍ਰੀ ਤਟਿ, ਕਰੇ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਪੇਖਿ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥
 ਤਹ ਕੇ ਸਿੰਘ, ਘਨੇ ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਰੋਝ ਰੀਛ, ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

ਫਤੇ ਸਾਹ, ਕੋਪਾ ਤਬਿ ਰਾਜਾ ॥ ਲੋਹ ਪਰਾ, ਹਮ ਸੋਂ ਬਿਨੁ ਕਾਜਾ ॥੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤਹਾ ਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕੋਪੇ ॥ ਪੰਚੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਪ੍ਰਿਖੀ ਪਾਇ ਰੋਪੇ ॥
 ਹਠੀ ਜੀਤ ਮੱਲ੍ਹ, ਸੁ ਗਾਜੀ ਗੁਲਾਬੰ ॥ ਰਣੰ ਦੇਖੀਐ, ਰੰਗ ਰੂਪੰ ਸਹਾਬੰ ॥੪॥
 ਹਠਿਯੋ ਮਾਹਰੀ ਚੰਦਯੰ, ਰੰਗਰਾਮੰ ॥ ਜਿਨੈ ਕਿਤੀਯੰ ਜਿਤਿਯੰ, ਫੌਜ ਤਾਮੰ ॥
 ਕੁਪੇ ਲਾਲ ਚੰਦੰ, ਕੀਏ ਲਾਲ ਰੂਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਗੱਜੀਯੰ, ਗਰਬ ਸਿੰਘੰ ਅਨੂਪੰ ॥੫॥
 ਕੁਪਿਓ ਮਾਹਰੂ, ਕਾਹਰੂ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ॥ ਜਿਨੈ ਖਾਨ ਖਾਵੀਨੀਯੰ, ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥
 ਕੁਪਿਓ, ਦਵਤੇਸੰ ਦਯਾ ਰਾਮ ਜੁਧੰ ॥ ਕੀਯੋ ਦ੍ਰੋਣ ਕੀ ਜਿਉ, ਮਹਾਂ ਜੁਧ ਸੁਧੰ ॥੬॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪੀਯੰ, ਕੁਤਕੇ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਹਠੀ ਖਾਨਹਯਾਤ ਕੇ, ਸੀਸ ਝਾਰੀ ॥
 ਉਠੀ ਛਿੱਛਿ ਇੱਛੰ, ਕੱਢਾ ਮੇਜ ਜੋਰੰ ॥ ਮਨੋ ਮਾਖਨੰ ਮੱਟਕੀ, ਕਾਨੁ ਛੋਰੰ ॥੭॥
 ਤਹਾ ਨੰਦ ਚੰਦੰ, ਕੀਯੋ ਕੋਪੁ ਭਾਰੋ ॥ ਲਗਾਈ ਬਰੱਛੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਸੰਭਾਰੋ ॥
 ਤੁਟੀ ਤੇਗ ਤ੍ਰਿਖੀ, ਕਢੇ ਜੱਮਦੱਢੰ ॥ ਹਠੀ ਰਾਖੀਯੰ ਲੱਜ, ਬੰਸੰ ਸਨੱਢੰ ॥੮॥
 ਤਹਾਂ ਮਾਤਲੇਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ, ਕੁਧੰ ॥ ਛਕਿਯੋ ਛੋਭ ਛੱਤ੍ਰੀ, ਕਰਯੋ ਜੁਧ ਸੁਧੰ ॥

ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ ਮਹਾਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥ ਕਰੋ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ, ਖਾਲੀ ਪਲਾਣੰ ॥੯॥
 ਹਠਿਯੋ ਸਾਹਬੰ ਚੰਦ, ਖੇਤੰ ਖਤ੍ਰਿਯਾਣੰ ॥ ਹਨੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਭਾਨੰ ॥
 ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ, ਸਿਪਾਹੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥
 ਤਹਾਂ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕੀਨੇ ਅਖਾਰੇ ॥ ਘਨੇ ਖੇਤ ਮੌ, ਖਾਨ ਖੂਨੀ ਲਤਾਰੇ ॥
 ਨਿਪੰ ਗੋਪਲਾਯੰ, ਖਰੋ ਖੇਤ ਗਾਜੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਝੁੰਡ ਮੱਧਿਯੰ, ਮਨੋ ਸਿੰਘ ਰਾਜੈ ॥੧੧॥
 ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ, ਹਰੀਚੰਦ ਕੋਪਿਯੋ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋਂ, ਖੇਤ ਮੌ ਪਾਵ ਰੋਪਿਯੋ ॥
 ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ, ਤੀਰ ਤੀਖੇ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਲਗੈਂ ਜੈਨ ਕੇ, ਤਾਹਿ ਪਾਰੈਂ ਪਧਾਰੇ ॥੧੨॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੁਝੰ ॥ ਹਨੇ ਸੂਰ ਸੁਧੰ ॥ ਭਲੇ ਬਾਣ ਬਾਹੇ ॥ ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ ॥੧੩॥
 ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਚੇ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਮਾਚੇ ॥ ਹਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥੧੪॥
 ਤਬੈ ਜੀਤ ਮੱਲੰ ॥ ਹਰੀਚੰਦ ਭੱਲੰ ॥ ਹਿਦੈ ਐਂਚ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਸੁ ਖੇਤੰ ਉਤਾਰਿਯੋ ॥੧੫॥
 ਲਗੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥ ਰਿਸਿਯੋ ਤੇਜਿ ਮਾਣੰ ॥ ਸਮੁਹ ਬਾਜ ਢਾਰੇ ॥ ਸੁਵਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੬॥
ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਖੁਲੈ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਖੱਗੰ ॥ ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ,

ਉਠੀ ਝਾਲ ਅੱਗੰ ॥ ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰਿ, ਕਮਾਣੁ ਕੜੁਕੇ ॥ ਗਿਰੇ ਬਾਜ਼ ਤਾਜੀ,
 ਲਗੇ ਧੀਰ ਧੁਕੇ ॥੧੭॥ ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਧੁਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਤੇ,
 ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ,
 ਚਾਂਵਡੀ ਚੀਤਕਾਰੰ ॥੧੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਬਰਨਨ ਕਰੋਂ,
 ਮਚਿਯੋ ਜੁਧੁ ਅਪਾਰ ॥ ਜੇ ਲੁੜੇ ਜੁੜੇ ਸਬੈ, ਭੱਜੇ ਸੂਰ ਹਜਾਰ ॥੧੯॥
ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਭਜਿਯੋ ਸਾਹ ਪਹਾੜ, ਤਾਜੀ ਤ੍ਰਿਪਾਯੰ ॥ ਚਲਿਯੋ ਬੀਰੀਯਾ,
 ਤੀਰੀਯਾ ਨਾ ਚਲਾਯੰ ॥ ਜਸੋ ਡੱਢਵਾਲੁ, ਮਧੁਕਰ ਸੁ ਸਾਹੁ ॥ ਭੱਜੇ ਸੰਗਿ ਲੈ ਕੈ,
 ਸੁ ਸਾਰੀ ਸਿਪਾਹੁ ॥੨੦॥ ਚੱਕ੍ਰਤ ਚੌਪਿਯੋ, ਚੰਦ ਰਾਜੀ ਚੰਦੇਲੁ ॥ ਹਠੀ ਹਰੀਚੰਦੁ,
 ਗਹੇ ਹਾਥ ਸੇਲੁ ॥ ਕਰਿਯੋ ਸੁਆਮ ਧਰਮੁ, ਮਹਾ ਰੋਸ ਰੁੜਿਯੰ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ,
 ਇਸੋ ਸੂਰ ਝੁੜਿਯੰ ॥੨੧॥ ਤਹਾਂ ਖਾਨ ਨੈਜਾਬਤੋ, ਆਨ ਕੈ ਕੈ ॥
 ਹਨਿਓ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੈ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਲੈ ਕੈ ॥ ਕਿਤੈ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ ਹੂੰ, ਅਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੇ ॥
 ਸਹੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ॥੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮਾਰਿ ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਨ ਕੈ,
 ਸੰਗੇ ਜੁੜੈ ਜੁਝਾਰ ॥ ਹਾ ਹਾ ਇਹ ਲੋਕੈ ਭਇਯੋ, ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਜੈਕਾਰ ॥੨੩॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਲਖੇ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਜੁੱਝੇ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਤਵੰ ਕੀਟ, ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥
 ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਖਾਨੰ, ਖਿਆਲੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਡਸਿਯੋ ਸਤ੍ਤੂ ਕੇ, ਜਾਨੁ ਸਿਪਾਮੰ ਭੁਜੰਗੰ ॥ ੨੪ ॥
 ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮ ਸੋ, ਬਾਣ ਦੂਜੋ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥ ਮੁਖੰ ਭੀਖਨੰ ਖਾਨ ਕੇ, ਤਾਨ ਮਾਰਿਯੋ ॥
 ਭੌਜਿਯੋ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਰਹਿਯੋ ਖੇਤ ਤਾਜੀ ॥ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੀਜੇ, ਲਗੇ ਬਾਣ ਬਾਜੀ ॥ ੨੫ ॥
 ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਨਾ, ਹਰੀਚੰਦੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਗਹੇ ਬਾਣ ਕਮਾਣੁ ਭੇ, ਐਚ ਮਾਰੇ ॥
 ਲਗੇ ਅੰਗ ਜਾਂਕੇ, ਰਹੇ ਨਾ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਤਨੰ ਤਿਆਗ, ਤੇ ਦੇਵਲੋਕੰ ਪਧਾਰੰ ॥ ੨੬ ॥
 ਦੁਯੰ ਬਾਣ ਖੈਚੇ, ਇਕੰ ਬਾਰ ਮਾਰੇ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰ, ਬਾਜੀਨ ਤਾਜੀ ਬਿਦਾਰੇ ॥
 ਜਿਸੈ ਬਾਨ ਲਾਗੈ, ਰਹੈ ਨ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਤਨੰ ਬੇਪਿਕੈ ਤਾਂਹਿ, ਪਾਰੰ ਸਿਧਾਰੰ ॥ ੨੭ ॥
 ਸਬੈ ਸੂਮ ਧਰਮੰ, ਸੁਬੀਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ਬਕਾਰੇ ॥
 ਹਸੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਆੰ ਸੁੱਧ ਸਿੱਧੰ ॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ ਉਡੀ ਗਿੱਧ ਬਿੱਧੰ ॥ ੨੮ ॥
 ਹਰੀਚੰਦ ਕੋਪੇ, ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਾਜੀਯੰ, ਤਾਣ ਬਾਣੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥
 ਦੁਤੀਯ ਤਾਕ ਕੈ ਤੀਰ, ਮੋਕੈ ਚਲਾਯੰ ॥ ਰਖਿਓ ਦਈਵ ਮੈ, ਕਾਨ ਛੈ ਕੈ ਸਿਧਾਯੰ ॥ ੨੯ ॥
 ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਬਾਣ ਮਾਰਿਯੋ, ਸੁ ਪੇਟੀ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬਿਧਿਅੰ ਚਿਲਕਤੰ, ਦੁਆਲ ਪਾਰੰ ਪਧਾਰੰ ॥

ਚੁਭੀ ਚਿੰਚ ਚਰਮੰ, ਕਛੂ ਘਾਇ ਨ ਆਖੰ ॥ ਕਲੰ ਕੇਵਲੰ, ਜਾਨ ਦਾਸੰ ਬਚਾਖੰ ॥੩੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਬੈ ਬਾਣ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ਤਬੈ ਰੇਸ ਜਾਗਿਯੋ ॥ ਕਰੰ ਲੈ ਕਮਾਣੰ ॥ ਹਨੰ ਬਾਣ ਤਾਣੰ ॥੩੧॥

ਸਬੈ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਤਬੈ ਤਾਕਿ ਬਾਣੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਜੁਆਣੰ ॥੩੨॥

ਹਰੀਚੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਜੋਧਾ ਲਤਾਰੇ ॥ ਸੁ ਕਾਰੋੜ ਰਾਯੰ ॥ ਵਹੈ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥੩੩॥

ਰਣੰ ਤਿਆਗਿ ਭਾਗੇ ॥ ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਗੇ ॥ ਭਈ ਜੀਤ ਮੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲ ਕੇਰੀ ॥੩੪॥

ਰਣੰ ਜੀਤਿ ਆਏ ॥ ਜਯੰ ਰੀਤ ਗਾਏ ॥ ਧਨੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥੩੫॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੁੱਧ ਜੀਤ ਆਏ ਜਬੈ, ਟਿਕੈ[ਿ] ਨ ਤਿਨ ਪੁਰ ਪਾਵ ॥ ਕਾਹਲੂਰ ਮੈ ਬਾਂਪਿਯੋ,

ਆਨ ਅਨੰਦਪੁਰ ਗਾਵ ॥੩੬॥ ਜੇ ਜੇ ਨਰ ਤੱਹ ਨਾ ਭਿਰੇ, ਦੀਨੇ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰ ॥

ਜੇ ਤਿਹ ਠਉਰ ਭਲੇ ਭਿਰੇ, ਤਿਨੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੩੭॥   **ਚਉਪਈ**

ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸੰਤ ਉਬਾਰ, ਦੁਸਟ ਸਭ ਘਾਏ ॥

ਟਾਂਗ ਟਾਂਗ ਕਰਿ, ਹਨੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਕੂਕਰ ਜਿਮਿ, ਤਿਨ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥੩੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਭੰਗਾਣੀ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,

ਅਸਟਮੇ ਧਿਆਇ, ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੮॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥੩੨੦॥ ॥

ਅਥ ਨਦਉਨ ਕਾ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਮੀਆਖਾਨ, ਜੰਮ੍ਹ ਕਹ ਆਇਯੋ ॥
 ਅਲਫਖਾਨ, ਨਾਦੰਣ ਪਠਾਵਾ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਤਨ, ਬੈਰ ਬਢਾਵਾ ॥੧॥
 ਜੁੱਧ ਕਾਜ ਨ੍ਹਿਪ, ਹਮੈ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਆਪਿ, ਤਵਨ ਕੀ ਓਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥
 ਤਿਨ ਕਠਗੜ, ਨਵਰਸ ਪਰ ਬਾਂਧੋ ॥ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ, ਨਰੇਸਨ ਸਾਂਧੋ ॥੨॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ। ਤਹਾ ਰਾਜ ਸਿੰਘ, ਬਲੀ ਭੀਮਚੰਦ ॥ ਚੜਿਓ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਂ ਤੇਜਵੰਦੰ ॥
 ਸੁਖੰਦੇਵ ਗਾਜੀ, ਜਸਾਰੋਟ ਰਾਜੰ ॥ ਚੜੇ ਕੁੱਧ ਕੀਨਿ, ਕਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ॥੩॥
 ਪ੍ਰਿਖੀਚੰਦ ਚਢਿਓ, ਡਢੇ ਡੱਢਵਾਰੰ ॥ ਚਲੇ ਸਿੱਧ ਹੁਐ, ਕਾਜ ਰਾਜੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥
 ਕਰੀ ਢੂਕ ਢੋਅਮੰ, ਕਿਰਪਾਲ ਚੰਦੰ ॥ ਹਟਾਏ, ਸਬੈ ਮਾਰਿ ਕੈ ਬੀਰ ਬਿੰਦੰ ॥੪॥
 ਦੁਤੀਜ ਢੋਅ ਢੂਕੈ, ਵਹੈ ਮਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਖਰੇ ਦਾਂਤ ਪੀਸੈ, ਛੁਭੈ ਛੁੱਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥
 ਉਤੈ ਵੈ ਖਰੇ ਬੀਰ, ਬੰਬੈ ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਤਰੇ ਭੂਪ ਠਾਢੇ, ਬਡੋ ਸੋ ਕੁਪਾਵੈਂ ॥੫॥
 ਤਬੈ ਭੀਮਚੰਦ, ਕੀਯੋ ਕੋਪ ਆਪੰ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ, ਮੁਖ ਜਾਪੰ ॥

ਸਬੈ ਬੀਰ ਬੋਲੇ, ਹਮੈ ਭੀ ਬੁਲਾਖੰ ॥ ਤਬੈ ਢੋਆ ਕੈ ਕੈ, ਸੁ ਨੀਕੇ ਸਿਧਾਖੰ ॥੯॥
 ਸਬੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਢੂਕੇ ॥ ਚਲੇ ਬਾਰਿਬੇ ਬਾਰਕੋ, ਜਿਉ ਭਭੂਕੇ ॥
 ਤਹਾਂ ਬਿਝੁੜਿਆਲੰ, ਹਠਿਯੋ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ॥ ਉਠਿਯੋ ਸੈਨ ਲੈ. ਸੰਗਿ ਸਾਰੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥੧॥
 ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਕੁੱਪਿਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨੱਚੇ ਮਰਾਲ ॥ ਬੱਜੇ ਬਜੰਤ ॥ ਕੂਰੰ ਅਨੰਤ ॥੮॥
 ਜੁੱਝੰਤ ਜੁਆਣ ॥ ਬਾਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਛੱਡੈ ਸਰੋਘ ॥੯॥
 ਲੁੜੈ ਨਿਦਾਣ ॥ ਤੱਜੰਤ ਪਰਾਣ ॥ ਗਿਰ ਪਰਤ ਭੂਮ ॥ ਜਣੁ ਮੇਘ ਝੂਮ ॥੧੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪਿਯੰ ॥ ਹਠੀ ਪਾਂਵ ਰੋਪਿਯੰ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਬਡੇ ਬੀਰ ਘਾਏ ॥੧੧॥
 ਹਣੇ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਭਲੇ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ॥੧੨॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੁੱਧੰ ॥ ਕੀਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸਾਰ ਬੱਜੇ ॥੧੩॥
 ਕਰੋ ਜੁੱਧ ਚੰਡੰ ॥ ਸੁਣਿਯੋ ਨਾਵ ਖੰਡੰ ॥ ਚਲਿਯੋ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੀ ॥ ਰਜੌਤੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥੧੪॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੋਪ ਭਰੇ ਰਾਜਾ ਸਬੈ, ਕੀਨੋ ਜੁੱਧ ਉਪਾਇ ॥ ਸੈਨ ਕਟੋਚਨ ਕੀ ਤਬੈ,
 ਘੇਰ ਲਈ ਅਰਰਾਇ ॥੧੫॥   ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥   ਚਲੇ ਨਾਂਗਲੂ ਪਾਂਗਲੂ,

ਵੇਦੜੇਲੰ ॥ ਜਸਵਾਰੇ ਗੁਲੇਰੇ, ਚਲੇ ਬਾਂਧ ਟੋਲੰ ॥ ਤਹਾਂ ਏਕ ਗਾਜਿਯੋ,
 ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ॥ ਰਖੀ ਲਾਜ ਜੈਨੈ, ਸਬੈ ਬਿਝੜਵਾਲੰ ॥੧੯॥
 ਤਵੰ ਕੀਟ, ਤੌਲੈ ਤੁਫੰਗੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਹਿ੍ਰਦੇ ਏਕ ਰਾਵੰਤ ਕੇ, ਤੱਕਿ ਮਾਰੇ ॥
 ਗਿਰਿਯੋ ਝੂਮ ਭੂਮੈ, ਕਰਿਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥ ਤਉ ਮਾਰਿ ਬੋਲਿਯੋ, ਮਹਾਂ ਮਾਨਿ ਕੂਧੰ ॥੨੦॥
 ਤਜਿਯੋ ਤੁਪਕੰ, ਬਾਨ ਪਾਨੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਚਤੁਰ ਬਾਨਯੰ ਲੈ, ਸੁ ਸੱਬਿਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥
 ਤ੍ਰਿਯੋ ਬਾਣ ਲੈ, ਬਾਮ ਪਾਣੰ ਚਲਾਏ ॥ ਲਗੇ ਯਾ ਲਗੇ ਨਾਂ, ਕਛੂ ਜਾਨਿ ਪਾਏ ॥੨੧॥
 ਸੁ ਤਉ ਲਉ ਦਈਵ, ਜੁੱਧ ਕੀਨੈ ਉਝਾਰੰ ॥ ਤਿਨੈ ਖੇਦ ਕੈ, ਬਾਰਿ ਕੇ ਬੀਚ ਡਾਰੰ ॥
 ਪਰੀ ਮਾਰ ਬੁੰਗੀ, ਛੁਟੀ ਬਾਣ ਗੋਲੀ ॥ ਮਨੋ ਸੂਰ ਬੈਠੇ, ਭਲੀ ਖੇਲ ਹੋਲੀ ॥੨੨॥
 ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਭੂਮੰ, ਸਰੰ ਸਾਂਗ ਪੇਲੰ ॥ ਰੰਗੇ ਸ੍ਰੋਣ ਬਸਤ੍ਰੰ, ਮਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੰ ॥
 ਲੀਯੋ ਜੀਤਿ ਬੈਰੀ, ਕੀਯਾ ਆਨ ਡੇਰੰ ॥ ਤੇਉ ਜਾਇ ਪਾਰੰ, ਰਹੇ ਬਾਰਿ ਕੇਰੰ ॥੨੩॥
 ਭਈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਗੁਬਾਰ ਕੇ, ਅਰਧ ਜਾਮੰ ॥ ਤਬੈ ਛੋਰਿਗੇ ਬਾਰ, ਦੇਵੈ ਦਮਾਮੰ ॥
 ਸਬੈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਬੀਤੀ, ਉਦਿਯੋ ਦਿਉਸਰਾਣੰ ॥ ਚੱਲੇ ਬੀਰ, ਚਾਲਾਕ ਖੱਗੀ ਖਿਲਾਣੰ ॥੨੪॥
 ਭਜਿਯੋ ਅਲਫਖਾਨੰ, ਨ ਖਾਨਾ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥ ਭਜੇ ਅੰਰ ਬੀਰੰ, ਨ ਧੀਰੰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥

ਨਦੀ ਪੈ, ਦਿਨ ਅਸਟ ਕੀਨੇ ਮੁਕਾਬੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੇਖੇ, ਸਬੈ ਰਾਜ ਧਾਬੰ ॥੨੨॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇਤ ਹਮ ਹੋਇ ਬਿਦਾ, ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਸੁਲਹ ਨਮਿਤ, ਵੈ ਉਤਹਿ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਸੰਧਿ ਇਨੈ ਉਨਕੈ, ਸੰਗਿ ਕਈ ॥ ਹੇਤ ਕਬਾ ਪੂਰਨ, ਇਤ ਭਈ ॥੨੩॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਆਲਸੂਨ ਕੱਹ ਮਾਰਿ ਕੈ, ਇਹ ਦਿਸਿ ਕੀਯੋ ਪਿਯਾਨ ॥
 ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕਨ ਕੇ, ਕਰੇ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਆਨ ॥੨੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਨਦੰਨ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
 ਨੈਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੯॥ ਅਫਜੂ ॥੩੪੪॥ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਇਹ ਭਾਂਤਿ, ਬਿਤਾਏ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਚੋਰ ਸਬੈ, ਗਹਿ ਘਾਏ ॥
 ਕੇਤਕਿ ਭਾਜਿ ਸਹਿਰ ਤੇ, ਗਏ ॥ ਭੁਖ ਮਰਤ, ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਭਏ ॥੧॥
 ਤਬ ਲੋ, ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ ਆਏ ॥ ਪੂਤ ਆਪਨ, ਹਮ ਓਰ ਪਠਾਏ ॥
 ਦੈਕ ਘਰੀ, ਬੀਤੀ ਨਿਸਿ ਜਬੈ ॥ ਚੜਤ ਕਰੀ, ਖਾਨਨ ਮਿਲਿ ਤਬੈ ॥੨॥
 ਜਬ ਦਲ, ਪਾਰ ਨਦੀ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਆਨ ਆਲਮੈ, ਹਮੈ ਜਗਾਯੋ ॥
 ਸੈਰੁ ਪਰਾ, ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਬੀਰ, ਰਿਸ ਪਾਗੇ ॥੩॥

ਛੁਟਨ ਲਗੀ, ਤੁਫ਼ੰਗੈਂ ਤਬ ਹੀ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰ, ਰਿਸਾਨੇ ਸਬ ਹੀ ॥
ਕੁਰ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨ, ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸੋਰੁ ਸੁਨਾ, ਸਰਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਬੰਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ, ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ॥
ਭਏ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਨੱਚੇ ਮਰਾਲੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਾਲੀ, ਗਰੱਜੀ ਕਰਾਲੰ ॥੫॥
ਨਦੀਯੰ ਲਖਿਯੋ, ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰ੍ਹ ਸਮਾਨੰ ॥ ਕਰੇ ਸੂਰਮਾ ਸੀਤ, ਪਿੰਗੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥
ਇਤੇ ਬੀਰ ਗੱਜੇ, ਭਏ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ॥ ਭੜੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਬਿਨਾ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੇ ॥੬॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਨਿਲੱਜ ਖਾਨ ਭੱਜਿਯੋ ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸੱਜਿਯੋ ॥
ਸੁ ਤਿਆਗ ਖੇਤ ਕੌ ਚਲੇ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਬੀਰਹਾ ਭਲੇ ॥੭॥
ਚਲੇ ਤੁਰੇ ਤੁਰਾਇਕੈ ॥ ਸਕੇ ਨ ਸਸਤ੍ਰ ਉਠਾਇਕੈ ॥
ਨ ਲੈ ਹਥਿਆਰ ਗੱਜਹੀਂ ॥ ਨਿਹਾਰ ਨਾਰਿ ਲੱਜਹੀਂ ॥੮॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਰਵਾ ਗਾਂਉ ਉਜਾਰ ਕੈ, ਕਰੇ ਮੁਕਾਮ ਭਲਾਨ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਬਲ ਹਮੈ ਨ ਛੁਇ ਸਕੈ, ਭਾਜਤ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ॥੯॥ ਤਵ ਬਲ ਈਹਾਂ ਨ ਪਰ ਸਕੈ,

ਬਰਵਾ ਹਨਾ ਰਿਸਾਇ ॥ ਸਾਲਿਨ ਰਸ ਜਿਮ ਬਾਨੀਯੋ, ਰੋਰਨ ਖਾਤ ਬਨਾਇ ॥੧੦॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਖਾਨਜਾਦੇ ਕੇ ਆਗਮਨ, ਤ੍ਰਾਮਿਤ ਉਠਿਜੈਬੋ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੦॥ ਅਫਜੂ ॥੩੫੪॥

ਹੁਸੈਨੀ ਜੁਧ ਕਬਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਗਯੋ ਖਾਨਜਾਦਾ, ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਭੱਜੰ ॥ ਸਕੈ ਜੂਬੁ ਦੈ ਨਾ, ਹਨੇ ਸੂਰ ਲੱਜੰ ॥

ਤਹਾ ਠੇਕ ਬਾਹਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਗਰੱਜਿਯੰ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਲੈਕੈ, ਸਿਲਾ ਸਾਜ ਸੱਜਿਯੰ ॥੧॥

ਕਰਿਯੋ ਜੋਰ ਸੈਨੰ, ਹੁਸੈਨੀ ਪਯਾਨੰ ॥ ਪ੍ਰਯਮ ਕੂਟਿ ਕੈ, ਲੂਟ ਲੀਨਿ ਅਵਾਨੰ ॥

ਪੁਨਰਿ ਡੱਢਵਾਲੰ, ਕੀਯੋ ਜੀਤਿ ਜੇਰੰ ॥ ਕਰੇ ਬੰਦਿ ਕੈ, ਰਾਜਪੁੜਾਨ ਚੇਰੰ ॥੨॥

ਪੁਨਰਿ ਦੂਨ ਕੋ, ਲੂਟ ਲੀਨੋ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਕੋਈ ਸਾਮੁਹੇ ਹੈ ਸਕਿਯੋ ਨ, ਗਵਾਰੰ ॥

ਲੀਯੋ ਡੀਨ ਅੰਨੰ, ਦਲੰ ਬਾਣਿ ਦੀਯੰ ॥ ਮਹਾ ਮੂਝਿਯੰ, ਕੁਤਸਤੰ ਕਾਜ ਕੀਯੰ ॥੩॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤਤ ਭਏ, ਕਰਤ ਉਸੈ ਉਤਪਾਤ ॥

ਗੁਆਲੇਰੀਯਨ ਕੀ ਪਰਤ ਭੀ, ਆਨ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਾਤ ॥੪॥

ਜੋ ਦਿਨ ਦੁਇਕ ਨ ਵੇ ਮਿਲਤ, ਤਬ ਆਵਤ ਅਰਗਾਇ ॥

ਕਾਲਿ ਤਿਨੂ ਕੇ ਘਰ ਬਿਖੈ, ਡਾਰੀ ਕਲਹ ਬਨਾਇ ॥੫॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਆਲੇਰੀਯਾ, ਮਿਲਨ ਕਹੁ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭੀ, ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਚਤੁਰਬਥ ਆਨ ਮਿਲਤ ਭਏ, ਜਾਮੰ ॥ ਛੂਟਿ ਗਈ ਲਖਿ ਨਜਰਿ, ਗੁਲਾਮੰ ॥੬॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਕੇ ਤੇਜ ਤੇ, ਰੇਤ ਅਧਿਕ ਤਪਤਾਇ ॥
 ਰਵਿ ਬਲ ਛੁਦ੍ਰ ਨ ਜਾਨਈ, ਆਪਨ ਹੀ ਗਰਬਾਇ ॥੭॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ, ਛੂਲ ਗੁਲਾਮ ਜਾਤਿ ਭਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤਰੇ, ਆਨਤ ਭਯੋ ॥
 ਕਹਲੂਗੀਯਾ, ਕਟੈਚ ਸੰਗਿ ਲਹਿ ॥ ਜਾਨਾ ਆਨ ਨ, ਮੋ ਸਰਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ॥੮॥
 ਤਿਨ ਜੋ ਧਨ, ਆਨੋ ਥੋ ਸਾਥਾ ॥ ਤੇ ਦੇ ਰਹੇ, ਹੁਸੈਨੀ ਹਾਥਾ ॥
 ਦੇਤ ਲੇਤ, ਆਪਨ ਕੁਰਰਾਨੇ ॥ ਤੇ ਧਨਿ ਲੈ, ਨਿਜਿ ਧਮ ਸਿਧਾਨੇ ॥੯॥
 ਚੇਰੋ ਤਬੈ, ਤੇਜ ਤਨ ਤਯੋ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ, ਕਛੁ ਲਖਤ ਨ ਭਯੋ ॥
 ਛੰਦ ਬੰਦ, ਨਹ ਨੈਕੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ, ਦੇ ਤਬਹਿ ਨਗਾਰਾ ॥੧੦॥
 ਦਾਵ ਘਾਵ ਤਿਨ, ਨੈਕੁ ਨ ਕਰਾ ॥ ਸਿੰਘਹਿ ਘੇਰਿ, ਸਸਾ ਕਹੁ ਡਰਾ ॥
 ਪੰਦ੍ਰਹ ਪਹਰਿ, ਗਿਰਦ ਤਿਹ ਕੀਯੋ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਿਨ, ਜਾਨ ਨ ਦੀਯੋ ॥੧੧॥

ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨੁ, ਸੂਰ ਰਿਸਾਏ ॥ ਸਾਮ ਕਰਨ ਹਿਤ, ਦੂਤ ਪਠਾਏ ॥
 ਦਾਸ ਨਿਰਖ ਸੰਗਿ, ਸੈਨ ਪਠਾਨੀ ॥ ਛੂਲਿ ਰਾਖੋ, ਤਿਨ ਕੀ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥੧੨॥
 ਦਸ ਸਹੰਸੁ, ਅਬਹੀ ਕੈ ਦੈਹੂ ॥ ਨਾਤਰ, ਮੀਚ ਮੰਡ ਪਰ ਲੈਹੂ ॥
 ਸਿੰਘ ਸੰਗਤੀਯਾ, ਤਹਾ ਪਠਾਏ ॥ ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ ਧਰਮੁ ਦੇ ਲਖਾਏ ॥੧੩॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ, ਨ ਉਨ ਕੀ ਬਨੀ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਚਿਤ ਮੋ ਇਹ ਗਨੀ ॥
 ਐਸਿ ਘਾਤਿ, ਫਿਰਿ ਹਾਥ ਨ ਐਹੈ ॥ ਸਭਹੂੰ ਫੇਰਿ ਸਮੋ, ਛਲਿ ਜੈਹੈ ॥੧੪॥
 ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ, ਅਬੈ ਗਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਕੈਦ ਕੀਜੀਐ, ਕੈ ਬਧ ਕੀਜੈ ॥
 ਤਨਕ ਭਨਕ ਜਬ ਤਿਨ, ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਦਲ, ਜਾਤ ਭਯੋ ਭਟ ਰਾਈ ॥੧੫॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥

ਜਬ ਰਾਖੋ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕੁੱਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਹਿੰਮਤ ਹੁਸੈਨ ॥ ਜੁੰਮੈ ਲੁਝੈਨ ॥੧੬॥
 ਕਰਿਕੈ ਗੁਮਾਨ ॥ ਜੁੰਮੈ ਜੁਆਨ ॥ ਬੱਜੇ ਤਬੱਲ ॥ ਦੁੰਦਭ ਦਬੱਲ ॥੧੭॥
 ਬੱਜੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਨਚੇ ਕਿੱਕਾਣ ॥ ਬਾਹੈ ਤੜਾਕ ॥ ਉਠੈਂ ਕੜਾਕ ॥੧੮॥
 ਬੱਜੇ ਨਿਸੰਗ ॥ ਗੱਜੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛੁਟੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਲਿੱਟੈਂ ਜੁਆਨ ॥੧੯॥

ਤੁੱਪਕ ਤੜਾਕ ॥ ਕੈਬਰ ਕੜਾਕ ॥ ਸੈਹਥੀ ਸੜਾਕ ॥ ਛੌਹੀ ਛੜਾਕ ॥ ੨੦ ॥
 ਗੱਜੇ ਸੁਬੀਰ ॥ ਬੱਜੇ ਗਹੀਰ ॥ ਬਿਚਰੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਜੈਸੇ ਪਿਲੰਗ ॥ ੨੧ ॥
 ਹੁੱਕੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਧੁੱਕੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਬਾਹੈਂ ਤੜਾਕ ॥ ਝੱਲੈਂ ਝੜਾਕ ॥ ੨੨ ॥
 ਜੁੱਝੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਲਿੱਟੇ ਮਲੰਗ ॥ ਖੁੱਲੇ ਕਿਸਾਰ ॥ ਜਨੁ ਜਟਾਂ ਧਾਰ ॥ ੨੩ ॥
 ਸਜੇ ਰਜਿੰਦ੍ਰ ॥ ਗਜੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ॥ ਉੱਤਰੇ ਖਾਨ ॥ ਲੈ ਲੈ ਕਮਾਨ ॥ ੨੪ ॥
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਕੁਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ, ਸੱਜਿ ਮਰਾਲੰ, ਬਾਹ ਬਿਸਾਲੰ ਧਰਿ ਢਾਲੰ ॥
 ਧਾਏ ਸਭ ਸੂਰੰ, ਰੂਪ ਕਰੂਰੰ, ਚਮਕਤ ਨੂਰੰ, ਮੁਖ ਲਾਲੰ ॥
 ਲੈ ਲੈ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ, ਬਾਣ ਕਮਾਲੰ, ਸੱਜੇ ਜੁਆਨੰ, ਤਨ ਤੱਤੰ ॥
 ਰਣਿ ਰੰਗ ਕਲੋਲੰ, ਮਾਰ ਹੀ ਬੋਲੰ, ਜਨੁ ਰਾਜ ਡੋਲੰ, ਬਨ ਮੱਤੰ ॥ ੨੫ ॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤਬੈ ਕੋਪੀਯੰ, ਕਾਂਗਾੜੇਮੰ ਕਟੋਚੰ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਨੰ, ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਚੰ ॥
 ਉਤੇ ਉੱਠੀਯੰ ਖਾਨ, ਖੇਤੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਹਚਰੇ ਮਾਸ ਹੇਤੰ ਪਿਲੰਗੰ ॥ ੨੬ ॥
 ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਤੀਰੰ ਤੜੁਕੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੱਥਿ ਬੱਬੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੜੁਕੇ ॥
 ਬੱਜੇ ਜੰਗ ਨੀਸਾਣ, ਕੱਥੇ ਕਖੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥ ੨੭ ॥

ਉਠੈਂ ਟੋਪ ਟੂਕੰ, ਗੁਰਜੈ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਰੁਲੇ ਲੁਥ ਜੁੱਬ, ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ॥
 ਪਰੈਂ ਕੱਤੀਯੰ ਘਾਤ, ਨਿਰਘਾਤ ਬੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੨੮॥
 ਬਹੀ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਨਿਰ ਘਾਤ ਬਾਣੰ ॥ ਉਠੇ ਨੌਦ ਨਾਦੰ, ਕੜਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥
 ਡਕੇ ਡੋਭ ਡੱਤ੍ਰੀ, ਤਜੈਂ ਬਾਣ ਰਾਜੀ ॥ ਬਹੇਂ ਜਾਹਿਂ ਖਾਲੀ, ਫਿਰੈਂ ਛੂਛ ਤਾਜੀ ॥੨੯॥
 ਜੁੱਟੇ ਆਪ ਮੈ, ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਮਨੋ ਗੱਜ ਜੁੱਟੇ, ਦੰਤਾਰੇ ਦੰਤਾਰੇ ॥
 ਕਧੋ ਸਿੰਘ ਸੌਂ, ਸਾਰਦੂਲੰ ਅਰੁੱਝੇ ॥ ਤਿਸੀ ਭਾਂਤਿ, ਕਿਰਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਜੁੱਝੇ ॥੩੦॥
 ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ, ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ ॥ ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਤੀਰੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਕੈ, ਬੀਰ ਬਿੰਦੰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਬਡੇ ਜੁੱਧ ਕੈ, ਦੇਵ ਲੋਕੰ ਪਧਾਰੇ ॥੩੧॥
 ਹਠਿਯੋ ਹਿੰਮਤੰ, ਕਿੰਮਤੰ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ॥ ਲਏ ਗੁਰਜ ਚੱਲੰ, ਸੁ ਜੱਲਾਲ ਖਾਨੰ ॥
 ਹਠੇ ਸੂਰਮਾ, ਮੱਤ ਜੋਧਾ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥੩੨॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਸੰਵਾਲ ਧਾਏ ॥ ਤੁਰੰਗੀ ਨਚਾਏ ॥ ਲਖੋ ਘੇਰਿ ਹੁਸੈਨੀ ॥ ਹਨਿਯੋ ਸਾਂਗ ਪੈਨੀ ॥੩੩॥
 ਤਿਨੂ ਬਾਣ ਬਾਹੇ॥ ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ॥ ਜਿਸੈ ਅੰਗਿ ਲਾਗਿਯੋ॥ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਿਯੋ॥੩੪॥

ਜਬੈ ਘਾਵ ਲਾਗਿਯੋ॥ ਤਬੈ ਕੋਪ ਜਾਗਿਯੋ॥ ਸੰਭਾਰੀ ਕਮਾਣੰ॥ ਹਣੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥੩੫॥
 ਚਹੁੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਨਿ੍ਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈ ॥ ਦੋਊ ਜੀਤ ਚਾਹੈ ॥੩੬॥
 ਰਿਸੇ ਖਾਨ ਜਾਦੇ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਦੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬਾਣ ਬਰਖੇ ॥ ਸਭੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥੩੭॥
 ਕਰੈਂ ਬਾਣ ਅਰਚਾ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ॥ ਸੁ ਸਾਂਗੀ ਸਮਾਲੰ॥ ਕਰੈਂ ਤਉਨ ਠਾਮੰ॥੩੮॥
 ਬਲੀ ਬੀਰ ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੁਹ ਸਸਤ੍ਰ ਜੁੱਝੇ ॥ ਲਗੈਂ ਧੀਰ ਧੱਕੈ, ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਝਨੁਕੈ ॥੩੯॥
 ਕੜੁਕੈਂ ਕਮਾਣੰ ॥ ਝਣੁਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਕੜੁਕਾਰ ਛੁੱਟੈਂ ॥ ਝਣੁਕਾਰ ਉਠੈਂ ॥੪੦॥
 ਹਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੈਂ ॥ ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਤੀਰ ਮਾਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਲੋਹ ਧਾਰੰ ॥੪੧॥
 ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਣ ਪੂਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਗੈਣ ਹੂਰੰ ॥ ਉਭੇ ਖੇਤ ਪਾਲੰ ॥ ਬਕੇ ਬਿਕਰਾਲੰ ॥੪੨॥
ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤਹ ਹੜਹੜਾਇ, ਹੌਸੇ ਮਸਾਣ ॥ ਲਿੱਟੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰੀ, ਛੁੱਟੇ ਕਿਕਾਣ ॥
 ਜੁੱਟੇ ਸੁ ਬੀਰ, ਤਹ ਕੜਕ ਜੰਗ ॥ ਛੁੱਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣ, ਬੁੱਠੇ ਖਤੰਗ ॥੪੩॥
 ਡਾਕਨ ਡਹੱਕਿ, ਚਾਵਡ ਚਿਕਾਰ ॥ ਕਾਕੰ ਕਹੱਕਿ, ਬੱਜੋਂ ਦੁਧਾਰ ॥
 ਖੇਲੰ ਖੜੁਕਿ, ਤੁਪਕਿ ਤੜਾਕਿ ॥ ਸੈਬੰ ਸੜਕ, ਧੱਕੰ ਧਹਾਕਿ ॥੪੪॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤਹਾ ਆਪ, ਕੀਨੇ ਹੁਸੈਨੀ ਉਤਾਰੰ ॥ ਸਭੁੰ ਹਾਬ, ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥

ਰੁਪੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਕਰੈਂ ਲਾਗ ਜੁਧੰ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ, ਭਰੇ ਸੂਰ ਕੁਧੰ ॥੪੫॥
 ਜਗਿਯੋ ਜੰਗ ਜਾਲਮ, ਸੁ ਜੋਧੰ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਬਹੇ ਬਾਣ ਬਾਂਕੇ, ਬਰੱਛੀ ਦੁਧਾਰੰ ॥
 ਮਿਲੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ, ਮਹਾ ਧੀਰ ਬੰਕੇ ॥ ਧਕਾ ਧਕਿ ਸੈਬੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ਝਨੰਕੇ ॥੪੬॥
 ਭਏ ਢੋਲ ਢੰਕਾਰ, ਨੱਦੰ ਨਫੀਰੰ ॥ ਉਠੈਂ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਗੱਜੈਂ ਸੁ ਬੀਰੰ ॥
 ਨਵੰ ਨੱਦ ਨੀਸਾਨ, ਬਜੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ ॥੪੭॥
 ਟਕਾ ਟੁਕ ਟੋਪੰ, ਢਕਾ ਢੁਕ ਢਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ, ਬੰਕੈ ਬਿਕ੍ਰਾਲੰ ॥
 ਨੱਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ਨੱਚੀ ਡਾਕਿਣੀ, ਜੋਗਣੀ ਉਰਧ ਹੇਤੰ ॥੪੮॥
 ਛੁਟੀ ਜੋਗ ਤਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਰੁੱਦ੍ਰ ਜਾਗੇ ॥ ਡਗਿਯੋ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮੰ, ਸਭੈ ਸਿੱਧ ਭਾਗੇ ॥
 ਹਸੇ ਕਿੰਨਰੰ, ਜੱਛ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇਯੰ ॥ ਨੱਚੀ ਅੱਛਰਾ, ਪੱਛਰਾ ਚਾਰਣੇਯੰ ॥੪੯॥
 ਪਰਿਓ ਘੋਰ ਜੁਧੰ, ਸੁ ਸੈਨਾ ਪਰਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਮੰਡਿਓ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ॥
 ਉਤੈ ਬੀਰ ਧਾਏ, ਸੁ ਬੀਰੰ ਜਸੂਾਰੰ ॥ ਸਬੈ ਬਿਉਤ ਡਾਰੇ, ਬਗਾ ਸੇ ਅਸੂਾਰੰ ॥੫੦॥
 ਤਹਾਂ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਰਹਿਯੋ ਏਕ ਠਾਢੰ ॥ ਮਨੋ ਜੁਧ ਖੰਭੰ, ਰਣੰ ਭੂਮ ਰਾਡੰ ॥
 ਜਿਸੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ, ਹਠੀ ਬਾਣਿ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਛੇਦ ਕੈ, ਪੈਲ ਪਾਰੇ ਪਧਾਰਿਯੋ ॥੫੧॥

ਸਹੇ ਬਾਣ ਸੂਰੰ, ਸਭੈ ਆਣ ਢੂਕੈ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੂਕੈ ॥
 ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੌਂ, ਅਸੜ੍ਹ ਅਉ ਸਸੜ੍ਹ ਝਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਭਿਸਤ ਕੋ, ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥੫੨॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬੈ ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਝਿਯੋ, ਭਯੋ ਸੂਰ ਮਨ ਰੋਸੁ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਅਵਰੈ ਸਬੈ,
 ਉਠਿਯੋ ਕਟੋਚਨ ਜੋਸੁ ॥੫੩॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਕੋਪਿ ਕਟੋਚਿ, ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਧਾਏ ॥
 ਹਿੰਮਤਿ, ਕਿੰਮਤਿ ਸਹਿਤ ਰਿਸਾਏ ॥ ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਤਬ ਕੀਯਾ ਉਠਾਨਾ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਹਨੇ,
 ਪਖਰੀਯਾ ਜੁਆਨਾ ॥੫੪॥ **ਨਰਾਜ਼ ਛੰਦ** ॥ ਤਬੈ ਕਟੋਚ ਕੋਪੀਯੰ ॥ ਸੰਭਾਰ ਪਾਵ ਰੋਪੀਯੰ ॥
 ਸਰੱਕ ਸਸੜ੍ਹ ਝਾਰਹੀ ॥ ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਉਚਾਰਹੀ ॥੫੫॥ ਚੰਦੇਲ ਚੌਪੀਯੰ ਤਬੈ ॥
 ਰਿਸਾਤ ਧਾਤ ਭੇ ਸਬੈ ॥ ਜਿਤੇ ਗਏ ਸੁ ਮਾਰੀਯੰ ॥ ਬਚੇ ਤਿਤੇ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ॥੫੬॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਾਤ ਸਵਾਰਨ ਕੇ ਸਹਿਤ, ਜੁੱਝੈ ਸੰਗਤ ਰਾਇ ॥ ਦਰਸੇ ਸੁਨਿ ਜੁੱਝੈ ਤਿਨੈ,
 ਬਹੁਰ ਜੁੱਝਤ ਭਯੋ ਆਇ ॥੫੭॥ ਹਿੰਮਤ ਹੂੰ ਉਤਰਿਯੋ ਤਹਾਂ, ਬੀਰ ਖੇਤ ਮੰਝਾਰ ॥
 ਕੇਤਨ ਕੇ, ਤਨਿ ਘਾਇ ਸਹਿ, ਕੇਤਨਿ ਕੇ, ਤਨਿ ਝਾਰ ॥੫੮॥ ਬਾਜ਼ ਤਹਾਂ ਜੁੱਝਤ ਭਯੋ,
 ਹਿੰਮਤ ਰਾਯੋ ਪਰਾਇ ॥ ਲੋਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹਿ ਕੀ ਨਮਿਤ, ਕੋਪਿ ਪਰੇ ਅਰ ਰਾਇ ॥੫੯॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈ ॥ ਸਮੁਹਿ ਸਾਰ ਜੁੱਝੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਗਾਜੀ ॥

ਲਿਰਿਯੋ ਸੈਨ ਭਾਜੀ ॥੬੦॥ ਮਹਾਂ ਸੈਨ ਗਾਹੈ ॥ ਨਿ੍ਖੈ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈ ॥
 ਘਨਿਯੋ ਕਾਲ ਕੈ ਕੈ ॥ ਚੱਲੈ ਜਸ ਲੈ ਕੈ ॥੬੧॥ ਬਜੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ॥
 ਸੁਰੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥ ਬਜੇ ਡੌਰ ਡੱਢੰ ॥ ਹਠੇ ਸਸਤ੍ਰ ਕੱਢੰ ॥੬੨॥ ਪਰੀ ਭੀਰ ਭਾਰੀ ॥
 ਜੁਝੈ ਛੜ੍ਹ ਧਾਰੀ ॥ ਮੁਖੰ ਮੁੱਛ ਬੰਕੰ ॥ ਮੰਡੇ ਬੀਰ ਹੰਕੰ ॥੬੩॥
 ਮੁਖੰ ਮਾਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਰਣੰ ਭੂਮਿ ਡੋਲੈ ॥ ਹਬਿਆਰੰ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਉਕੈ ਬਾਜ ਡਾਰੈ
 ॥੬੪॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਰਣੁ ਜੁੱਝਤ ਕਿਰਪਾਲ ਕੇ, ਨਾਚਤ ਭਯੋ ਗੁਪਾਲ ॥
 ਸੈਨ ਸਬੈ ਸਿਰਦਾਰ ਦੈ, ਭਾਜਤ ਭਈ ਬਿਹਾਲ ॥੬੫॥ ਖਾਨ ਹੁਸੈਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੇ,
 ਹਿੰਮਤ ਰਣੁ ਜੁੱਝਤ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਜੋਧਾ ਸਬੈ, ਜਿਮ ਦੇ ਮੁਕਟ ਮਹੰਤ ॥੬੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੁਤ੍ਰੁ ਸਬੈ, ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਆਪਨੇ ਸੂਰ, ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਤਹ ਘਾਇਲ ਹਿੰਮਤ ਕੱਹ, ਲਹਾ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੋਪਾਲ ਸਿਉ ਕਹਾ ॥੬੭॥
 ਜਿਨ ਹਿੰਮਤ, ਅਸ ਕਲਹ ਬਢਾਯੋ ॥ ਘਾਇਲ ਆਜੁ, ਹਾਥ ਵਹ ਆਯੋ ॥
 ਜਬ ਗੁਪਾਲ, ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਮਾਰਿ ਦੀਯੋ, ਜੀਅਤ ਨ ਉਠਾਵਾ ॥੬੮॥
 ਜੀਤ ਭਈ, ਰਨ ਭਯੋ ਉਝਾਰਾ ॥ ਮਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਰਿ, ਸਭ ਘਰੋ ਸਿਧਾਰਾ ॥

ਰਾਖਿ ਲੀਯੋ ਹਮ ਕੋ, ਜਗਰਾਈ ॥ ਲੋਹ ਘਟਾ ਅਨਤੈ ਬਰਸਾਈ ॥੯੯॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਹੁਸੈਨੀ ਬਧਹ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਿੰਮਤ ਸੰਗਤੀਆ ਬਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
 ਗਿਆਰਮੇ ਧਿਆਇ, ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੧॥ ਅਫਜੂ ॥੪੨੩॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਜੁੱਧ ਭਯੋ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੋ, ਮਾਰਯੋ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥
 ਰਿਸਤਨ ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ, ਤਏ ॥ ਇਤੈ ਸਉਰ, ਪਠਾਵਤ ਭਏ ॥੧॥
 ਉਤੈ ਪਠਿਓ, ਉਨ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਤਿੱਹ ਭਲਾਨ ਤੇ, ਖੇਦ ਨਿਕਾਰਾ ॥
 ਇਤ ਗਜਸਿੰਘ, ਪੰਮਾ ਦਲ ਜੋਰਾ ॥ ਧਾਇ ਪਰੇ, ਤਿਨ ਉਪਰ ਭੋਰਾ ॥੧੨॥
 ਉਤੈ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ, ਭਯੋ ਆਡਾ ॥ ਜਿਮ, ਰਨ ਖੰਭ, ਭੂਮਿ ਰਨਿ ਗਾਡਾ ॥
 ਗਾਡਾ ਚਲੈ, ਨ ਹਾਡਾ ਚਲਿਹੈ ॥ ਸਾਮੁਹਿ ਸੇਲ ਸਮਰ ਮੈ, ਝਲਿ ਹੈ ॥੧੩॥
 ਬਾਟ ਚੜੈ ਦਲ, ਦੋਊ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਉਤੈ ਚੰਦੇਲ, ਇਤੈ ਜਸਵਾਰਾ ॥
 ਮੰਡਿਯੋ ਬੀਰ, ਖੇਤ ਮੈ ਜੁੱਧਾ ॥ ਉਪਜਿਯੋ, ਸਮਰ ਸੂਰ. ਮਨ ਕੁੱਧਾ ॥੧੪॥
 ਕੋਪ ਭਰੇ ਦੋਊ ਦਿਸ, ਭਟ ਭਾਰੇ ॥ ਇਤੈ ਚੰਦੇਲ, ਉਤੈ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ,
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੀਮ ਰੂਪ, ਭੈਰੋ ਭਭਕਾਰਾ ॥੫॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਧੁਣੰ ਢੋਲ ਬੱਜੇ ॥

ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗੱਜੇ ॥ ਕਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਘਾਵੰ ॥ ਚੜੇ ਚਿੱਤ ਚਾਵੰ ॥੬॥ ਨਿੰਭੈ ਬਾਜ ਡਾਰੈ ॥
 ਪਰੱਘੈ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ॥ ਕਰੇ ਤੇਗ ਘਾਖੰ ॥ ਚੜੇ ਚਿੱਤ ਚਾਖੰ ॥੭॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੈ ॥
 ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਰੁਲੈ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ॥ ਕਰੈ ਸੁਰਗ ਇੱਛੰ ॥੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਨੈਕ ਨ ਰਨ ਤੇ ਮੁਰਿ ਚੱਲੇ, ਕਰੈ ਨਿਡਰ ਹੈ ਘਾਇ ॥ ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰੈ ਪਵੰਗ ਤੇ,
 ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ ਜਾਇ ॥੯॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ, ਹੋਤ ਭਯੋ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਜੂਝੇ,
 ਚੰਦ ਨਰਾਇਨ ਨਾਮਾ ॥ ਤਬ ਜੁਝਾਰ, ਏਕਲ ਹੀ ਧਯੋ ॥ ਬੀਰਨ ਘੇਰਿ,
 ਦਸੇ ਦਿਸ ਲਯੋ ॥੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਧਸਿਯੋ ਕਟਕ ਮੈ ਝਟਕ ਦੈ, ਕਛੂ ਨ
 ਸੰਕ ਬਿਚਾਰ ॥ ਗਾਹਤ ਭਯੋ ਸੁਭਟਨ ਬਡੇ, ਬਾਹਤਿ ਭਯੋ ਹਥਿਯਾਰ ॥੧੧॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਘਨੇ ਘਰਨ ਕੇ, ਗਾਰਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਕਰਿ ਹਥਿਯਾਰਾ ॥
 ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ, ਬੀਰ ਪਖਰੀਆ ਮਾਰੇ ॥ ਅੰਤਿ, ਦੇਵਪੁਰ ਆਪ ਪਧਾਰੇ ॥੧੨॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ, ਦ੍ਰਾਦਸਮੋ
 ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੨॥ **ਅਫਜੂ** ॥੪੩੫॥

ਸਹਜਾਦੇ ਕੋ ਆਗਮਨ ਮੜ੍ਹ ਦੇਸ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਂ, ਬਧ ਭਯੋ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਆਨ ਬਸੇ ਤਬ, ਧਾਮ ਲੁਝਾਰਾ ॥
 ਤਬ ਅਉਰੰਗ, ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਿਸਾਵਾ ॥ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ ਕੋ, ਪੂਤ ਪਠਾਵਾ ॥੧॥
 ਤਿੱਹ ਆਵਤ, ਸਭ ਲੋਕ ਡਰਾਨੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਗਿਰ ਹੇਰ, ਲੁਕਾਨੇ ॥
 ਹਮਹੂੰ ਲੋਗਾਨ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਯੋ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ ਕੋ ਮਰਮ, ਨ ਪਾਯੋ ॥੨॥
 ਕਿਤਕ ਲੋਕ, ਤਜਿ ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਬਸੇ, ਗਿਰਵਰ ਜੱਹ ਭਾਰੇ ॥
 ਚਿਤ ਮੂਜੀਯਨ ਕੋ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨੈ ਉਬਾਰ, ਨ ਅਪਨਾ ਜਾਨਾ ॥੩॥
 ਤਬ ਅਉਰੰਗ, ਜੀਆ ਮਾਂਝ ਰਿਸਾਏ ॥ ਏਕ ਅਹਦੀਆ, ਈਹਾਂ ਪਠਾਏ ॥
 ਹਮਤੇ ਭਾਜਿ, ਬਿਮੁਖ ਜੇ ਗਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਧਾਮ, ਗਿਰਾਵਤ ਭਏ ॥੪॥
 ਜੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰਤੇ, ਮੁਖ ਫਿਰ ਹੈਂ ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ, ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗਿਰਿ ਹੈਂ ॥
 ਇਹਾਂ ਉਪਹਾਸ, ਨ ਸੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥ ਸਭ ਬਾਤਨ ਤੇ, ਰਹੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥
 ਦੂਖ ਭੂਖ, ਤਿਨ ਕੋ ਰਹੈ ਲਾਗੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਤੇ, ਜੋ ਹੈਂ ਤਿਆਗੀ ॥
 ਜਗਤ ਬਿਖੈ, ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਸਰਹੀ ॥ ਅੰਤਹਿ, ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ ਪਰਹੀ ॥੬॥

ਤਿਨ ਕੋ, ਸਦਾ ਜਗਤ ਉਪਹਾਸਾ ॥ ਅੰਤਹਿ, ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ ਬਾਸਾ ॥
 ਗੁਰ ਪਗ ਤੇ, ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ, ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥੭॥
 ਪੁੜ੍ਹ ਪਉੜ੍ਹ ਤਿਨ ਕੇ, ਨਹੀਂ ਫਰੈ ॥ ਦੁਖ ਦੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੌ, ਮਰੈ ॥
 ਗੁਰ ਦੋਖੀ, ਸਗ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਡਾਰੇ, ਪਛਤਾਵੈ ॥੮॥
 ਬਾਬੇ ਕੇ, ਬਾਬਰ ਕੇ ਦੋਊ ॥ ਆਪ ਕਰੇ, ਪਰਮੇਸਰ ਸੋਊ ॥
 ਦੀਨ ਸਾਹ, ਇਨ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਦੁਨੀ ਪੱਤਿ, ਉਨ ਕੌ ਅਨੁਮਾਨੇ ॥੯॥
 ਜੋ ਬਾਬੇ ਕੇ, ਦਾਮ ਨ ਦੈਹੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਗਹਿ ਬਾਬਰ ਕੇ ਲੈਹੈ ॥
 ਦੈ ਦੈ, ਤਿਨ ਕੋ ਬਡੀ ਸਜਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਲੈਹੈ, ਗ੍ਰਹਿ ਲੂਟਿ ਬਨਾਇ ॥੧੦॥
 ਜਬ ਹੈ ਹੈ ਬੇਮੁਖ, ਬਿਨਾ ਧਨ ॥ ਤਬਿ ਚੜਿਹੈ, ਸਿੱਖਨ ਕਹ ਮਾਂਗਨ ॥
 ਜੇ ਜੇ ਸਿੱਖ, ਤਿਨੈ ਧਨ ਦੈਹੈ ॥ ਲੂਟਿ ਮਲੇਛ ਤਿਨੂੰ ਕੌ, ਲੈਹੈ ॥੧੧॥
 ਜਬ, ਹੁਇ ਹੈ ਤਿਨ ਦਰਬ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਤਬ ਧਰਿ ਹੈ, ਨਿਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥
 ਜਬ, ਤੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਐਹੈ ॥ ਤਬ, ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ, ਮੁਖ ਨ ਲਗੈ ਹੈ ॥੧੨॥
 ਬਿਦਾ ਬਿਨਾ, ਜੈਹੈ ਤਬ ਧਾਰੰ ॥ ਸਰਿਹੈ, ਕੋਈ ਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਰੰ ॥

ਗੁਰ ਦਰ ਢੋਈ ਨ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਵਾਸਾ ॥ ਦੂਹੂੰ ਠਉਰ ਤੇ, ਰਹੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧੩॥
 ਜੇ ਜੇ, ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਰਤ ਹੈ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਸਟਿ, ਨ ਦੇਖਨ ਪੈਹੈ ॥
 ਰਿੱਧ ਸਿੱਧ, ਤਿਨ ਕੇ ਗਿਰ੍ਹ ਮਾਹੀ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ, ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਛਾਹੀ ॥੧੪॥
 ਤਿੱਹ ਮਲੇਛ, ਛੈਹੈਂ ਨਹੀ ਛਾਹਾਂ ॥ ਅਸਟ ਸਿੱਧ ਹੈ ਹੈ, ਘਰਿ ਮਾਹਾਂ ॥
 ਹਾਸ ਕਰਤ, ਜੋ ਉਦਮੁ ਉਠੈ ਹੈ ॥ ਨਵੋਂ ਨਿਧਿ, ਤਿਨ ਕੇ ਘਰਿ ਐਹੈ ॥੧੫॥
 ਮਿਰਜਾਬੇਗ ਹੁਤੈ, ਤਿਹ ਨਾਮੰ ॥ ਜਿਨ ਢਾਹੇ, ਬੇਮੁਖਣ ਕੇ ਧਾਮੰ ॥
 ਸਬ ਸਨਮੁਖ, ਗੁਰ ਆਪ ਬਚਾਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ, ਬਾਰ ਨ ਬਾਂਕਨ ਪਾਏ ॥੧੬॥
 ਉਤ ਅਉਰੰਗ, ਜੀਧ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਖੇ ॥ ਚਾਰ ਅਹਦੀਯਨ, ਅਉਰ ਪਠਾਖੇ ॥
 ਜੇ ਬੇਮੁਖ, ਤਾਂਤੇ ਬਚਿ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਿਰ੍ਹ ਪੁਨਿ, ਇਨੈ ਗਿਰਾਏ ॥੧੭॥
 ਜੇ ਤਜਿ, ਭੋਜੇ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਆਨਾ ॥ ਤਿਨ ਪੁਨਿ, ਗੁਰੂ ਅਹਦੀਅਹਿ ਜਾਨਾ ॥
 ਮੂੰਡੂ ਢਾਰ, ਤਿਨ ਸੀਸ ਮੁੰਡਾਏ ॥ ਪਾਹੁਰਿ ਜਾਨਿ, ਗਿਰ੍ਹਹਿ ਲੈ ਆਏ ॥੧੮॥
 ਜੇ ਜੇ ਭਾਜ ਹੁਤੇ, ਬਿਨੁ ਆਇਸੁ ॥ ਕਹੋ. ਅਹਦੀਅਹਿ, ਕਿਨੈ ਬਤਾਇਸੁ ॥
 ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਿ ਕਰਿ, ਸਹਰਿ ਫਿਰਾਏ ॥ ਕਾਰ ਭੇਟ ਜਨੁ, ਲੈਨ ਸਿਧਾਏ ॥੧੯॥

ਪਾਛੈ ਲਾਗਿ ਲਰਿਕਵਾ, ਚੱਲੇ ॥ ਜਾਨੁਕ, ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਹੈ, ਭਲੇ ॥
 ਡਿਕੇ ਤੋਬਰਾ, ਬਦਨ ਚੜਾਏ ॥ ਜਨੁ ਗ੍ਰੀਹ, ਖਾਨ ਮਲੀਦਾ ਆਏ ॥੨੦॥
 ਮਸਤਕ ਸੁਭੇ, ਪਨਹੀਜਨ ਘਾਇ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ, ਟੀਕਾ ਦਏ ਬਨਾਇ ॥
 ਸੀਸ ਈਂਟ ਕੇ ਘਾਇ, ਕਰੇਹੀਂ ॥ ਜਨੁ ਤਿਨੁ, ਭੇਟ ਪੁਰਾਤਨ ਦੇਹੀਂ ॥੨੧॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਰਣ ਜੁੱਝਿਯੋ ਨਹੀ, ਕਛੁ ਦੈ, ਜਸੁ ਨਹੀ ਲੀਨ ॥
 ਗਾਂਵ ਬਸਤ ਜਾਨਿਯੋ ਨਹੀ, ਜਮ ਸੋਂ ਕਿਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥੨੨॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ, ਤਿਨੇ ਭਯੇ ਉਪਹਾਸਾ ॥ ਸਭ ਸੰਤਨ ਮਿਲਿ, ਲਖਿਓ ਤਮਾਸਾ ॥
 ਸੰਤਨ ਕਸਟ, ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਯੋ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ, ਨਾਥ ਬਚਾਯੋ ॥੨੩॥
 ਚਾਰਣੀ, ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਜਨ ਰਾਖਸੀ, ਦੁਸਮਨ ਕਵਣ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਛੈ ਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਛਾਹਿ ਕੌ, ਨਿਹਫਲ ਜਾਇ ਗਵਾਰ ॥੨੪॥ ਜੇ ਸਾਧੂ ਸਰਨੀ ਪਰੇ,
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਵਣ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੰਤ ਜੀਭ ਜਿਮ ਰਾਖਿ ਹੈ, ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਸੰਘਾਰ ॥੨੫॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸਾਹਜਾਦੇ ਵ ਅਹਦੀ, ਆਗਮਨ ਬਰਨੰ ਨਾਮ,
 ਤ੍ਰੈਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੩॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥੪੯੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ, ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰੇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੈ ਕੈ, ਦੋਖੀ ਸਭ ਮਾਰੇ ॥
 ਅਦਭੁਤਿ ਗਤਿ, ਭਗਤਨ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ, ਲਏ ਬਚਾਈ ॥੧॥
 ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ, ਸੰਤ ਬਚਾਏ ॥ ਸਭ ਕੰਟਕ, ਕੰਟਕ ਜਿਮ ਘਾਏ ॥
 ਦਾਸ ਜਾਨ, ਮੁਰਿ ਕਰੀ ਸਹਾਇ ॥ ਆਪ ਹਾਥੁ ਦੈ, ਲਖੇ ਬਚਾਇ ॥੨॥
 ਅਬ ਜੋ ਜੋ ਮੈ, ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰੋਂ, ਤੁਮੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਦਿਖੈ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਵ ਦਾਸ, ਉਚਾਰਤ ਜੈ ਹੈ ॥੩॥
 ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੈ, ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਚਾਹਤ, ਤਿਨ ਕੋ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
 ਜੋ ਜੋ, ਜਨਮ ਪੂਰਬਲੇ ਹੇਰੇ ॥ ਕਹਿਹੋਂ, ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਤੇਰੇ ॥੪॥
 ਸਰਬ ਕਾਲ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਾਲਕਾ, ਮਾਤ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਮਨੂਆ ਗੁਰ ਮੁਰਿ, ਮਨਸਾ ਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋ ਕੋ, ਸੁਭ ਕ੍ਰਿਆ ਪੜਾਈ ॥੫॥
 ਜਬ ਮਨਸਾ, ਮਨ ਮਖਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਕਹ, ਕਹਿਐ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਜੇ ਜੇ ਚਰਿਤ, ਪੁਰਾਤਨ ਲਹੇ ॥ ਤੇ ਤੇ, ਅਬ ਚਹੀਅਤ ਹੈਂ ਕਹੇ ॥੬॥
 ਸਰਬ ਕਾਲ, ਕਰੁਣਾ ਤਬ ਭਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜਾਨਿ, ਦਯਾ ਰਸ ਢਰੇ ॥

ਜੋ ਜੋ, ਜਨਮੁ ਪੂਰਬਲੇ ਭਯੋ ॥ ਸੋ ਸੋ, ਸਭ ਸਿਮਰਣ ਕਰ ਦਯੋ ॥੧॥
 ਮੇ ਕੇ, ਇਤੀ ਹੁਤੀ ਕਹ ਸੁਧੰਧੰ ॥ ਜਸ ਪ੍ਰਭੁ ਦਈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬੁਧੰਧੰ ॥
 ਸਰਬ ਕਾਲ, ਤਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਲੋਹ ਰੱਛ, ਹਮ ਕੇ ਸਬ ਕਾਲਾ ॥੨॥
 ਸਰਬ ਕਾਲ, ਰੱਛਾ ਸਭ ਕਾਲ ॥ ਲੋਹ ਰੱਛ, ਸਰਬਦਾ ਬਿਸਾਲ ॥
 ਢੀਠ ਭਯੋ, ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਖਾਈ ॥ ਐਂਡੋ ਫਿਰੋ, ਸਭਨ ਭਯੋ ਰਾਈ ॥੯॥
 ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧ, ਜਨਮਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਿਮ ਤਿਮ, ਕਹੇ ਗਿਰੰਥ ਬਨਾਈ ॥
 ਪ੍ਰਭਮੇ, ਸਤਿਜੁਗ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਲਹਾ ॥ ਪ੍ਰਭਮੈ, ਦੇਬਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੇ ਕਹਾ ॥੧੦॥
 ਪਹਿਲੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਤੇ, ਕ੍ਰਮ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਡੋਰ ਕਥਾ, ਤਬ ਪ੍ਰਭਮ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਬ ਚਾਹਤ, ਫਿਰਿ ਕਰੋਂ ਬਡਾਈ ॥੧੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
 ਚੰਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੪॥ ਅਫਜੂ ॥੪੭੧॥

੧੯ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰ ਅਲੇਖ ਅਨੰਤ, ਅਕਾਲ ਅਭੇਖ ਅਲੱਖ ਅਨਾਸਾ ॥
 ਕੈ ਸਿਵ ਸਕਤ ਦਏ ਸੁਤਿ ਚਾਰ, ਰਜੋ ਤਮ ਸੱਤ ਤਿਹੂ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥
 ਦਿਉਸ ਨਿਸਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਕੈ ਦੀਪ, ਸੁ ਸਿਸਟਿ ਰਚੀ ਪੰਚ ਤੱਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
 ਬੈਰ ਬਢਾਇ ਲਰਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ, ਆਪਹ ਦੇਖਤ ਬੈਠ ਤਮਾਸਾ ॥੧॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਜੋ ਕਛੂ ਮੇ ਪਰਿ ਹੋਇ ॥
 ਰਚੋ ਚੰਡਕਾ ਕੀ ਕਥਾ, ਬਾਣੀ ਸੁਭ ਸਭ ਹੋਇ ॥੨॥

ਜੋਤ ਜਗਮਗੈ ਜਗਤਿ ਮੈ, ਚੰਡ ਚਮੁੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
 ਭੁਜ ਦੰਡਨ ਦੰਡਨਿ ਅਸੁਰ, ਮੰਡਨ ਭੁਇ ਨਵ ਖੰਡ ॥੩॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਤਾਰਨ ਲੋਕ, ਉਧਾਰਨ ਭੁਮਹਿ, ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨ ਚੰਡ ਤੁਹੀ ਹੈ ॥

ਕਾਰਨ ਈਸ, ਕਲਾ ਕਮਲਾ ਹਰਿ, ਅਦ੍ਰਸੁਤਾ, ਜਾਂਹ ਦੇਖੋ ਉਹੀ ਹੈ ॥
 ਤਾਮਸਤਾ ਮਮਤਾ ਨਮਤਾ, ਕਵਿਤਾ ਕਵਿਕੇ ਮਨ ਮੱਧਿ, ਗੁਹੀ ਹੈ ॥
 ਕੀਨੇ ਹੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਜਗੜ੍ਹ ਮੈ, ਪਾਰਸ ਮੂਰਤ ਜਾਂਹਿ ਛੁਹੀ ਹੈ ॥੪॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰਨ, ਸਭ ਭੈ ਹਰਨ, ਨਾਮ ਚੰਡਕਾ ਜਾਸ ॥ ਰਚੋਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਤੁਆ,
 ਕਰੋ ਸਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੫॥ ਪੁਨਹਾ ॥ ਆਇਸ ਅਬ ਜੋ ਹੋਇ, ਗ੍ਰੰਥ ਤਉਮੈਂ ਰਚੋਂ ॥
 ਰਤਨ ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰ ਬਚਨ, ਚੀਨ ਤਾਮੈਂ ਗਚੋਂ ॥ ਭਾਖਾ ਸੁਭ ਸਭ ਕਰਹੋ,
 ਧਰਿਹੋਂ ਕ੍ਰਿਤ ਮੈ ॥ ਅਦਭੁਤ ਕਥਾ ਅਪਾਰ, ਸਮਝ ਕਰਿ ਚਿੱਤ ਮੈ ॥੬॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਹੁਇ ਕੈ ਉਦਾਸ, ਅਵਾਸ ਕੋ ਤਿਆਗਿ ਬਸਿਓ ਬਨ ਰਾਈ ॥
 ਨਾਮ ਸੁਰੱਖ ਮੁਨੀਸਰ ਬੇਖ, ਸਮੇਤ ਸਮਾਦ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ॥
 ਚੰਡ ਅਖੰਡ ਖੰਡੇ ਕਰ ਕੋਪ, ਭਈ ਸੁਰ ਰੱਛਨ ਕੋ ਸਮੁਹਾਈ ॥
 ਬੂਝਹੁ ਜਾਇ ਤਿਨੈ ਤੁਮ ਸਾਧ, ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਨਾਈ ॥੭॥
 ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਮੁਨੀਸਰੋ ਵਾਚ ॥

ਹਰਿ ਸੋਇ ਰਹੈ, ਸਜ ਸੈਨ ਤਹਾਂ ॥ ਜਲ ਜਾਲ ਕਰਾਲ, ਬਿਸਾਲ ਜਹਾਂ ॥

ਭਯੋ ਨਾਭ ਸਰੋਜ ਤੇ, ਬਿਸੁਕਰਤਾ ॥ ਸੂਤ ਮੈਲ ਤੇ, ਦੈਤ ਰਚੇ ਜੁਗਤਾ ॥੮॥
 ਮਧੁ ਕੈਟਭ ਨਾਮ, ਧਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਦੇਹ, ਭਏ ਜਿਨਕੇ ॥
 ਤਿਨ ਦੇਖ ਲੁਕੇਸ, ਡਰਿਓ ਹੀਆ ਮੈ ॥ ਜਗ ਮਾਤ ਕੇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਯੋ, ਜੀਆ ਮੈ ॥੯॥
ਦੈਹਰਾ ॥ ਛੁਟੀ ਚੰਡ ਜਾਗੇ ਬ੍ਰਹਮ, ਕਰਿਓ ਜੁਧ ਕੇ ਸਾਜੁ ॥
 ਦੈਤ ਸਭੈ ਘਟਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ, ਬਢੈ ਦੇਵਤਨ ਰਾਜ ॥੧੦॥
ਸੈਯਾ ॥ ਜੁਧ ਕਰਿਓ ਤਿਨ ਸੌ ਭਗਵੰਤ, ਨ ਮਾਰ ਸਕੈ ਅਤਿ ਦੈਤ ਬਲੀ ਹੈ ॥
 ਸਾਲ ਭਏ ਤਿਨ ਪੰਚ ਹਜਾਰ, ਦੁਹੂੰ ਲਰਤੇ ਨਹਿ ਬਾਂਹ ਟਲੀ ਹੈ ॥
 ਦੈਤਨ ਰੀਝ ਕਹਿਓ ਬਰ ਮਾਂਗ, ਕਹਿਓ ਹਰਿ ਸੀਸਨ ਦੇਹ ਭਲੀ ਹੈ ॥
 ਧਾਰਿ ਉਰੂ ਪਰਿ ਚੱਕ੍ਰ ਸੌ ਕਾਟ ਕੈ, ਜੋਤਿ ਲੈ ਆਪਨੈ ਅੰਗ ਮਲੀ ਹੈ ॥੧੧॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਦੇਵਨ ਬਾਪਿਓ ਰਾਜ, ਮਧੁ ਕੈਟਭ ਕੌ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥
 ਦੀਨੋ ਸਕਲ ਸਮਾਜ, ਬੈਕੁੰਠ ਗਾਮੀ ਹਰਿ ਭਏ ॥੧੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ,
 ਮਧ ਕੈਟਭ ਬਧਹਿ, ਪ੍ਰਥਮ ਧਿਆਇ ॥੧॥

ਪੁਨਹਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਭਇਓ ਮਹਖਾਸੁਰ, ਤਿਨ ਤੋ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥
 ਭੁਜਾ ਜੋਰ ਕਰਿ ਜੁਧੁ, ਜੀਤ ਸਭ ਜਗੁ ਲੀਆ ॥ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਸੰਘਾਰੇ,
 ਰਣਹਿ ਪਚਾਰਕੈ ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕਰ ਡਾਰੇ, ਆਯੁਧ ਧਾਰ ਕੈ ॥੧੩॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁਧ ਕਰਖੋ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਦਾਨਵ, ਮਾਰਿ ਸਭੈ ਸੁਰ ਸੈਨ ਗਿਰਾਇਓ ॥
 ਕੈ ਕੈ ਦੁਟੂਕ ਦਏ ਅਰ ਖੇਤ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਮਹਾਂ ਰਨ ਪਾਇਓ ॥
 ਸ੍ਰਉਣਤ ਰੰਗ ਸਨਿਓ ਨਿਸਰਿਓ, ਜਸੁ ਇਆ ਛਥਿਕੇ ਮਨ ਮੈਂ ਇਹਿ ਆਇਓ ॥
 ਮਾਰਿਕੈ ਛੜ੍ਹਨਿ ਕੁੰਡਕੈ ਛੇੜ੍ਹ ਮੈ, ਮਾਨਹੁ ਪੈਠਿ ਕੈ ਰਾਮ ਜੂ ਨੁਗਿਓ ॥੧੪॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਲੈ ਮਹਖਾਸੁਰ ਅਸੜ੍ਹ ਸੁ ਸਸੜ੍ਹ, ਸਬੈ ਕਲਵੜ੍ਹ ਜਿਉ ਚੀਰ ਕੈ ਡਾਰੇ ॥
 ਲੁਥ ਪੈ ਲੁਥ ਰਹੀ ਗੁਥ ਜੁਥ, ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਸੇ ਰਥ ਸੇਧਵ ਭਾਰੇ ॥
 ਗੂਦ ਸਨੇ ਸਿਤ, ਲੋਹੂ ਮੈ ਲਾਲ, ਕਰਾਲ ਪਰੇ ਰਨ ਮੈ ਗਜ ਕਾਰੇ ॥
 ਜਿਉ ਦਰਜੀ ਜਮ, ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਸੀਤਮੈ, ਬਾਗੇ ਅਨੇਕ ਕਤਾ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥੧੫॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਲੈ ਸੁਰ ਸੰਗ ਸਬੈ ਸੁਰਪਾਲ, ਸੁ ਕੋਪ ਕੈ ਸੜ੍ਹ ਕੀ ਸੈਨ ਪੈ ਧਾਏ ॥
 ਦੈ ਮੁਖ ਢਾਰ ਲੀਏ ਕਰਵਾਰ, ਹਕਾਰ ਪਚਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਲਗਾਏ ॥

ਸ੍ਰਉਨ ਮੈ ਦੈਤ ਸੁਰੰਗ ਭਏ, ਕਬਿ ਨੇ ਮਨ ਭਾਉ, ਇਹੈ ਛਥਿ ਪਾਏ ॥
 ਰਾਮ ਮਨੋ ਰਨ ਜੀਤ ਕੈ, ਭਾਲਕ ਦੈ ਸਿਰਪਾਉ ਸਬੈ, ਪਹਰਾਏ ॥੧੯॥
ਸੈਯਾ ॥ ਘਾਇਲ ਘੂਮਤ ਹੈਂ ਰਨ ਮੈ, ਇਕ ਲੋਟਤ ਹੈ ਧਰਨੀ, ਬਿਲਲਾਤੇ ॥
 ਦਉਰਤ ਬੀਚ ਕਬੰਧ ਫਿਰੈਂ, ਜਿਂਹ ਦੇਖਤ ਕਾਇਰ ਹੈਂ ਡਰਪਾਤੇ ॥
 ਇਖੋ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਜੁੱਧੁ ਕੀਯੋ, ਤਬ ਜੰਬੁਕ ਗਿਰਝ ਭਏ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ॥
 ਸੌਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੈ ਪਾਂਇ ਪਸਾਰਕੇ, ਸੋਏ ਹੈਂ ਸੂਰ ਮਨੋ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥੧੮॥
ਸੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧੁ ਕੀਓ ਮਹਖਾਸੁਰ ਦਾਨਵ, ਦੇਖਤ ਭਾਨ, ਚਲੈ ਨਹੀ ਪੰਥਾ ॥
 ਸੌਨ ਸਮੂਹ ਚਲਿਓ ਲਖਿ ਕੈ, ਚੜੁਗਾਨਨ ਭੂਲਿ ਗਏ ਸਭ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
 ਮਾਂਸ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਗ੍ਰੰਥ ਰੜੈਂ, ਚਟਸਾਰ ਪੜੈਂ, ਜਿਮੁ ਬਾਰਕ ਸੰਥਾ ॥
 ਸਾਰਸੁਤੀ ਤਟ ਲੈ ਭਟ ਲੋਥ, ਸਿੰਗਾਲ ਕਿ ਸਿੱਧ ਬਨਾਵਤ ਕੰਥਾ ॥੧੯॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਗਨਤ ਮਾਰੇ ਗਨੈ ਕੋ, ਭਜੇ ਜੁ ਸੁਰ ਕਰਿ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਧਾਰਿ ਧਿਆਨ
 ਮਨ ਸਿਵਾ ਕੋ, ਤਕੀ ਪੁਰੀ ਕੈਲਾਸ ॥੧੯॥। **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਦੇਵਨ ਕੋ ਧਨ ਧਾਮ,
 ਸਭ ਦੈਤਨ ਲੀਓ ਛਿਨਾਇ ਕੈ ॥ ਦਏ ਕਾਢ ਸੁਰਧਾਮ ਤੇ, ਬਸੇ ਸਿਵਪੁਰੀ ਜਾਇ ॥੨੦॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਿਤਕਿ ਦਿਵਸ ਬੀਤੇ ਤਹਾਂ, ਨਾਵਨ ਨਿਕਸੀ ਦੇਵ ॥
 ਬਿਧ ਪੂਰਬ ਸਭ ਦੇਵਤਨ, ਕਰੀ ਦੇਵ ਕੀ ਸੇਵ ॥੨੧॥ ਰੇਖਤਾ ॥
 ਕਰੀ ਹੈ ਹਕੀਕਤ, ਮਾਲੂਮ ਖੁਦ ਦੇਵੀ ਸੇਤੀ, ਲੀਆ ਮਹਖਾਸੁਰ, ਹਮਾਰਾ ਛੀਨ ਧਾਮ ਹੈ ॥
 ਕੀਜੈ ਸੋਈ ਬਾਤ ਮਾਤ, ਤੁਮ ਕਉ ਸੁਹਾਤ, ਸਭ ਸੇਵਕਿ ਕਦੀਮ, ਤਕ ਆਏ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਹੈ ॥
 ਦੀਜੈ ਬਾਜ ਦੇਸ ਹਮੈ, ਮੇਟੀਐ ਕਲੇਸ ਲੇਸ, ਕੀਜੀਏ ਅਭੇਸ ਉਨੈ, ਬਡੋ ਯਹ ਕਾਮ ਹੈ ॥
 ਕੂਕਰ ਕੋ ਮਾਰਤ, ਨ ਕੋਊ ਨਾਮ ਲੈ ਕੈ ਤਾਹਿ, ਮਾਰਤ ਹੈ ਤਾਕੋ, ਲੈ ਕੈ ਖਾਵੰਦ ਕੋ ਨਾਮ ਹੈ ॥੨੨॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਏ ਚੰਡਕਾ, ਮਨ ਮੈ ਉਠੀ ਰਿਸਾਇ ॥
 ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੋ ਛੈ ਕਰਉ, ਬਸਉ ਸਿਵਪੁਰੀ ਜਾਇ ॥੨੩॥
 ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕੋ ਜਬੈ, ਚੰਡੀ ਕੀਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
 ਸਿੰਘ ਸੰਖ ਅਉ ਅਸਤ੍ਰ ਸਭ, ਸਸਤ੍ਰ ਆਇਗੇ ਪਾਸ ॥੨੪॥
 ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਕਾਲ ਜਨਮੁ ਇਹ ਲੀਨ ॥
 ਸਿੰਘ ਚੰਡ ਬਾਹਨ ਭਇਓ, ਸਤ੍ਰਨ ਕਉ ਦੁਖ ਦੀਨ ॥੨੫॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਦਾਰੁਨ ਦੀਰਘ ਦਿੱਗਜ ਸੇ, ਬਲ ਸਿੰਘਹਿ ਕੇ ਬਲ ਸਿੰਘ ਧਰੇ ਹੈ ॥

ਰੈਮ ਮਨੋ ਸਰ ਕਾਲਹਿ ਕੇ, ਜਨ ਪਾਹਨ ਪੀਤ ਪੈ ਬਿਛ ਹਰੇ ਹੈ ॥
 ਮੇਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਮਨੋ ਜਮਨਾਲਰ, ਕੇਤਕੀ ਪੁੰਜ ਪੈ ਭਿੰਗ ਢਰੇ ਹੈ ॥
 ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਿਥ ਲੈ ਕੈ ਕਮਾਨ, ਸੁ ਭੂਪਰ ਭੂਮ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਕਰੇ ਹੈ ॥੨੬॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਘੰਟਾ ਗਦਾ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਅਸ, ਸੰਖ ਸਰਾਸਨ ਬਾਨ ॥
 ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰ ਕਰ ਮੈ ਲੀਏ, ਜਨ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰਿਤ ਭਾਨ ॥੨੭॥
 ਚੰਡ ਕੋਪ ਕਰਿ ਚੰਡਕਾ, ਏ ਆਯੁਧ ਕਰ ਲੀਨ ॥
 ਨਿਕਟਿ ਬਿਕਟਿ ਪੁਰ ਦੈਤ ਕੇ, ਘੰਟਾ ਕੀ ਧੁਨ ਕੀਨ ॥੨੮॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੇਹਰਿ ਸਬਦਿ, ਅਸੁਰਨ ਅਸਿ ਰਨ ਲੀਨ ॥
 ਚੜੇ ਕੋਪ ਕੈ ਜੂਥ ਹੁਇ, ਜਤਨ ਜੁਧੁ ਕੋ ਕੀਨ ॥੨੯॥
 ਪੈਤਾਲੀਸ ਪਦਮ ਅਸੁਰ, ਸਜਿਯੋ ਕਟਕ ਚਤੁਰੰਗ ॥
 ਕਛੁ ਬਾਏਂ ਕਛੁ ਦਾਹਨੇ, ਕਛੁ ਭਟ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸੰਗ ॥੩੦॥
 ਭਏ ਇਕੱਠੇ, ਦਲ ਪਦਮ ਦਸ, ਪੰਦ੍ਰਹ ਅਰੁ ਬੀਸ ॥
 ਪੰਦ੍ਰਹ ਕੀਨੇ ਦਾਹਨੇ, ਦਸ ਬਾਏਂ ਸੰਗਿ ਬੀਸ ॥੩੧॥

ਸੈਯਾ ॥ ਦਉਰ ਸਬੈ ਇਕ ਬਾਰ ਹੀ ਦੈਤ, ਸੁ ਆਏ ਹੈ ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਕਾਰੇ ॥

ਲੈ ਕਰਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨ ਤਾਨ, ਘਨੇ ਅਰੁ ਕੋਪ ਸੌ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥

ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ ਕਰਵਾਰ, ਹਕਾਰ ਕੈ ਸੜ੍ਹ ਸਮੂਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਖਾਂਡਵ ਜਾਰਨ ਕੇ ਅਗਨੀ, ਤਿਹ ਪਾਰਥ ਨੇ ਜਨੁ ਮੇਘ ਬਿਡਾਰੇ ॥੩੨॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੈਤ ਕੋਪ ਇਕ ਸਾਮੁਹੇ, ਗਇਓ ਤੁਰੰਗਮ ਢਾਰਿ ॥

ਸਨਮੁਖ ਦੇਵੀ ਕੇ ਭਇਓ, ਸਲਭ ਦੀਪ ਅਨੁਹਾਰ ॥੩੩॥

ਸੈਯਾ ॥ ਬੀਰ ਬਲੀ ਸਿਰਦਾਰ ਦੈਈਤ, ਸੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਮਿਯਾਨ ਤੇ ਖਗੁ ਨਿਕਾਰਿਓ ॥

ਏਕ ਦਇਓ ਤਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੈ, ਦੂਸਰ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਸਿਰਝਾਰਿਓ ॥

ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ ਬਲੁਧਾਰ, ਲਇਓ ਗਹਿ ਨਾਰਿ ਧਰਾ ਪਰ ਮਾਰਿਓ ॥

ਜਿਉ ਧੁਬੀਆ, ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਇਕੈ, ਲੈ ਪਟ ਕੋ, ਪਟ ਸਾਬ ਪਛਾਰਿਓ ॥੩੪॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਰਿਓ ਦੈਤ ਇਉ, ਲਰਿਓ ਜੁ ਸਨਮੁਖ ਆਇ ॥

ਪੁਨਿ ਸਤ੍ਤੁਨਿ ਕੀ ਸੈਨ ਮੈ, ਧਸੀ ਸੁ ਸੰਖੁ ਬਜਾਇ ॥੩੫॥

ਸੈਯਾ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਨੇ ॥

ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ਨਿਹਾਰ ਹਕਾਰ, ਸੁਧਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸਭੈ ਦਲੁ ਦੀਨੇ ॥
 ਦੈਤ ਘਨੇ, ਰਨ ਮਾਹਿ ਹਨੇ, ਲਖਿ ਸੋਨੁ ਸਨੇ, ਕਵਿ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੇ ॥
 ਜਿਉ ਖਗਰਾਜ, ਬਡੇ ਅਹਿ ਰਾਜ, ਸਮਾਜ ਕੈ ਕਾਟ ਕਤਾ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥੩੬॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਬਹੁ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਿਬਲ ਸੇ ਕੀਨ ॥
 ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕਰਿ ਕਰਨ ਮੈ, ਚਮੂੰ ਚਾਲ ਕਰਿ ਦੀਨ ॥੩੭॥
 ਭਜੀ ਚਮੂੰ ਮਹਖਾਸੁਰੀ, ਤਕੀ ਸਰਨਿ ਨਿਜ ਈਸ ॥
 ਧਾਇ ਜਾਇ ਤਿਨ ਇਉ ਕਹਿਓ, ਹਨਿਓ ਪਦਮ ਭਟ ਬੀਸ ॥੩੮॥
 ਸੁਨ ਮਹਖਾਸੁਰ ਮੂੜ ਮਤ, ਮਨ ਮੈ ਉਠਿਓ ਰਿਸਾਇ ॥
 ਆਗਿਆ ਦੀਨੀ ਸੈਨ ਕੋ, ਘੇਰੋ ਦੇਵੀ ਜਾਇ ॥੩੯॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭ ਸੈਨਹਿ, ਸੂਰ ਮਿਲੇ, ਇਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਜਾਇ ਪਰੈਂ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਧਾਇ ਕੈ, ਠਾਟ ਇਹੈ ਮਨ ਮੱਧਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰੇ, ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ ਮੈ, ਦਲੁ ਇਉ ਬਿਹਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਘੇਰਿ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ, ਸੁ ਚੰਦ ਮਨੋ ਪਰਵੇਖ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੪੦॥

ਸੈਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਚਮੂੰ ਮਹਖਾਸੁਰ ਕੀ, ਕਰਿ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥

ਦੱਛਨ ਬਾਮ ਚਲਾਇ ਘਨੇ ਸਰ, ਕੋਪ ਭਯਾਨਕ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥

ਤੰਜਨ ਭੇ, ਅਰਿ ਕੇ ਤਨ ਤੇ, ਛੁਟ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥

ਆਠਵੇਂ ਸਿੰਧੁ ਪਚਾਯੋ ਹੁਤੋ, ਮਨੋ ਯਾ ਰਨ ਮੈ, ਬਿਧਿਨੇ ਉਗਰਿਓ ਹੈ ॥੪੧॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੋਪ ਭਈ ਅਰਿ ਦਲ ਬਿਖੈ, ਚੰਡੀ ਚੜ੍ਹ ਸੰਭਾਰ ॥

ਏਕ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦੈ ਕੀਏ, ਦੈ ਤੇ ਕੀਨੇ ਚਾਰ ॥੪੨॥

ਸੈਯਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕੋ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਸੁਨਿ ਕੈ, ਕਵਲਾਸ ਮੈ ਧਿਆਨ ਛੁਟਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ॥

ਪੁਨਿ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਉਭਾਰ ਗਦਾ, ਧੁਨਿ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਕਰਿਓ ਖਰਕਾ ॥

ਸਿਰ ਸੜ੍ਹਨਿ ਕੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਪਰਿਓ, ਛੁਟ ਐਸੇ ਬਹਿਓ, ਕਰਿਕੇ ਬਰਕਾ ॥

ਜਨੁ ਖੇਲਨ ਕੋ ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਇ, ਚਲਾਵਤ ਹੈਂ ਛਿਛਲੀ ਲਰਕਾ ॥੪੩॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਖ ਚਮੂੰ ਮਹਿਖਾਸੁਰੀ, ਦੇਵੀ ਬਲਹਿ ਸੰਭਾਰਿ ॥

ਕਛੁ ਸਿੰਘਹਿ ਕਛੁ ਚੜ੍ਹ ਸੌਂ, ਡਾਰੇ ਸਭੈ ਸੰਘਾਰਿ ॥੪੪॥

ਇਕ ਭਾਜੇ, ਨਿਪ ਪੈ ਗਏ, ਕਹਿਓ ਹਤੀ ਸਭ ਸੈਨ ॥

ਇਉ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕੋਪਿਓ ਅਸੁਰ, ਚੜਿ ਆਇਓ ਰਨ ਐਨ ॥੪੫॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਝੂਝ ਪਰੀ ਸਭ ਸੈਨ ਲਖੀ ਜਬ, ਤੌ ਮਹਖਾਸੁਰ ਖੱਗੁ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥
 ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਜਾਇ, ਭਇਆਨਕ ਭਾਲਕ ਜਿਉ ਭਭਕਾਰਿਓ ॥
 ਮੁਗਦਰੁ ਲੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਚੰਡ, ਸੁ ਕੈਬਰਿ ਤਾਂ ਤਨ ਉਪਰ ਡਾਰਿਓ ॥
 ਜਿਉ ਹਨੂਮਾਨ, ਉਖਾਰ ਪਹਾਰ ਕੋ, ਰਾਵਨ ਕੇ ਉਰ ਭੀਤਰ ਮਾਰਿਓ ॥੪੬॥
 ਫੇਰ ਸਰਾਸਨ ਕੋ ਗਹਿਕੈ ਕਰ, ਬੀਰ ਹਨੇ, ਤਿਨ ਪਾਨ ਨ ਮੰਗੇ ॥
 ਘਾਇਲ ਘੂਮ ਪਰੇ ਰਨ ਮਾਂਹਿ, ਕਰਾਹਤ ਹੈ ਗਿਰ ਸੇ ਗਜਲੰਗੇ ॥
 ਸੂਰਨ ਕੇ ਤਨ ਕਉਚਨ ਸਾਬਿ ਪਰੇ ਧਰ, ਭਾਉ ਉਠੇ ਤਹ ਚੰਗੇ ॥
 ਜਾਨੇ ਦਵਾ ਬਨ ਮਾਝ ਲਗੇ, ਤਹ ਕੀਟਨ ਭੱਛ ਕੈ ਦਉਰੇ ਭੁਜੰਗੇ ॥੪੭॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੋਪ ਭਰੀ ਰਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਪ੍ਰੇਰ ਕੇ ਸਿੰਘ, ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ ॥
 ਕਰਵਾਰ ਲੈ ਲਾਲ ਕੀਏ ਅਰਿ ਖੇਤ, ਲਗੀ ਬੜਵਾਨਲ ਜਿਉ ਬਨ ਮੈ ॥
 ਤਬ ਘੇਰਿ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਦੈਤਨ, ਇਉ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ ॥
 ਮਨ ਤੇ ਤਨ ਤੇਜੁ ਚਲਿਓ ਜਗ ਮਾਤ ਕੋ, ਦਾਮਨ ਜਾਨੁ ਚਲੇ ਘਨ ਮੈ ॥੪੮॥

ਛੂਟ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਸਗਰੀ, ਅਸਿ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਬੈ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥
 ਦੈਤ ਮਰੈ ਨਹਿ, ਬੇਖ ਕਰੇ ਬਹੁ, ਤਉ ਬਰ ਬੰਡ ਮਹਾਂ ਬਲ ਕੀਨੇ ॥
 ਚਕ੍ਰ ਚਲਾਇ ਦਇਓ ਕਰਿ ਤੇ, ਸਿਰ ਸਤ੍ਤ੍ਵ ਕੋ ਮਾਰ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥
 ਸ੍ਰਉਨਤ ਧਾਰ ਚਲੀ ਨਭ ਕੋ, ਜਨੁ ਸੂਰ ਕੋ ਰਾਮ ਜਲਾਜਲ ਦੀਨੇ ॥੪੯॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਬ ਸੂਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਤਿਹ ਖੇਤ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਕੈ ॥
 ਤਹ ਸ੍ਰਉਨਤ ਸਿੰਧ ਭਇਓ ਧਰਨੀ ਪਰਿ, ਪੁੰਜ ਗਿਰੇ ਅਸਿ ਕੈ ਧਮ ਕੈ ॥
 ਜਗ ਮਾਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਹਨੇ ਸੂਰ ਤਾਪ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਗਈ ਜਮ ਕੈ ॥
 ਬਹੁਰੌ ਅਰਿ ਸਿੰਧੁਰ ਕੇ ਦਲ ਪੈਠ ਕੈ, ਦਾਮਨ ਜਿਉ ਦੁਰਗਾ ਦਮ ਕੈ ॥੫੦॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਮਹਖਾਸੂਰ ਮਾਰਿਓ, ਸਬ ਦੈਤਨ ਕੋ ਰਾਜ ॥ ਤਬ ਕਾਇਰ ਭਾਜੇ ਸਬੈ,
 ਡਾਡਿਓ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥੫੧॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਮਹਾਬੀਰ ਕਹਰੀ, ਦੁਪਹਰੀ ਕੋ ਭਾਨ ਮਾਨੇ,
 ਦੇਵਨ ਕੇ ਕਾਜ, ਦੇਵੀ ਡਾਰਿਓ ਦੈਤ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਅਉਰ ਦਲੁ ਭਾਜਿਓ,
 ਜੈਸੇ ਪਉਨ ਹੁੰ ਤੇ ਭਾਜੇ ਮੇਘ, ਇੰਦ੍ਰ ਦੀਨੇ ਰਾਜ, ਬਲੁ ਆਪਨੇ ਸੋ ਧਾਰਿਕੈ ॥
 ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਨਰੇਸ, ਡਾਰੇ ਹੈ ਸੁਰੇਸ ਪਾਇ, ਕੀਨੇ ਅਭਖੇਕ, ਸੂਰ ਮੰਡਲ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ॥

ਈਹਾਂ ਭਈ ਗੁਪਤਿ, ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਭਈ, ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਹਰਿ,
 ਹਰਿ ਅੰਬਰਿ ਕੋ ਡਾਰਿਕੈ ॥੫੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ,
 ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਮਹਖਾਸੁਰ ਬਧਹਿ ਨਾਮ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਇ ॥੫੨॥ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਲੋਪ ਚੰਡਕਾ ਹੋਇ ਗਈ, ਸੁਰਪਤਿ ਕੌ ਦੇ ਰਾਜ ॥
 ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਅਭੇਖ ਕਰਿ, ਕੀਨੇ ਸੰਤਨ ਕਾਜ ॥੫੩॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾਂ ਮੁਨਿ, ਦੇਵਨ ਕੇ ਤਪ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ਜੱਗਾਜ ਕਰੈ, ਇਕ ਬੇਦ ਰੈ, ਭਵ ਤਾਪ ਹਰੈ, ਮਿਲਿ ਧਿਆਨਹਿ ਲਾਵੈ ॥
 ਝਾਲਰ ਤਾਲ ਮਿਦੰਗ ਉਪੰਗ, ਰਬਾਬ ਲੀਏ ਸੁਰ ਸਾਜ ਮਿਲਾਵੈ ॥
 ਕਿੰਨਰ ਗੰਧ੍ਰਪ ਗਾਨ ਕਰੈ, ਗਨਿ ਜੱਛ ਅਪੱਛਰ ਨਿਰਤ ਦਿਖਾਵੈ ॥੫੪॥
 ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ ਘੰਟਨਿ ਕੀ ਕਰਿ, ਛੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈ ॥
 ਆਰਤੀ ਕੋਟ ਕਰੈ ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ, ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥
 ਦਾਨਤ ਦੱਛਨ ਦੈਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ, ਭਾਲ ਮੈ ਕੁੰਕਮ ਅੱਛਤ ਲਾਵੈ ॥
 ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਦੇਵਪੁਰੀ, ਮਿਲਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੁਲਿ ਮੰਗਲਿ ਗਾਵੈ ॥੫੫॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਐਸੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਦੇਵਨ ਬਢਿਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ, ਰਰੈ ਨਾਮ ਸਤਿ ਜਾਪ ॥੫੯॥
 ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਦੇਵਤਨ, ਰਾਜ ਕੀਯੋ ਸੁਖੁ ਮਾਨ ॥
 ਬਹੁਰ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ ਦੁਇ, ਦੈਤ ਬਡੇ ਬਲਿਵਾਨ ॥੫੭॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਕੇ ਰਾਜ ਹਿਤ, ਚੜਿ ਧਾਏ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ॥
 ਸੈਨਾ ਚਤੁਰੰਗਨਿ ਰਚੀ, ਪਾਇਕ ਰਥ ਹੈ ਕੁੰਭ ॥੫੮॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਬਾਜਤ ਡੰਕ ਪਰੀ ਧੁਨ ਕਾਨ, ਸੁ ਸੰਕ ਪੁਰੰਦਰ ਮੂੰਦਤ ਪਉਰੈ ॥
 ਸੂਰ ਮੈ ਨਾਹਿ ਰਹੀ ਦੁਤ ਦੇਖਿ ਕੈ, ਜੁੱਧ ਕੋ ਦੈਤ ਭਏ ਇਕ ਠਉਰੈ ॥
 ਕਾਂਪ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਉਠੇ ਸਿਗਰੇ, ਬਹੁ ਭਾਰ ਭਈ ਧਰਨੀ ਗਤਿ ਅਉਰੈ ॥
 ਮੇਰੁ ਹਲਿਓ ਦਹਲਿਓ ਸੁਰਲੋਕ, ਜਬੈ ਦਲ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਕੇ ਦਉਰੈ ॥੫੯॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਵ ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਕੈ ਤਬੈ, ਗਾਏ ਸਕ੍ਰ ਪਹਿ ਧਾਇ ॥
 ਕਹਿਓ ਦੈਤ ਆਏ ਪ੍ਰਬਲ, ਕੀਜੈ ਕਹਾ ਉਪਾਇ ॥੬੦॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋਪਿਓ ਸੁਰਪਾਲ ਤਬ, ਕੀਨੇ ਜੁੱਧ ਉਪਾਇ ॥

ਸੇਖ ਦੇਵਗਨ ਜੇ ਹੁਤੇ, ਤੇ ਸਭ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ॥੯੧॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਭੂਮ ਕੋ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨ ਕੌ, ਜਗਦੀਸ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਜੁਧੁ ਠਟਾ ॥
 ਰਾਜੈ ਮਦ ਮੱਤ ਕਰੀ ਬਦਰਾ, ਬਗ ਪੰਤ ਲਸੈ ਜਨ ਦੰਤ ਗਟਾ ॥
 ਪਹਰੇ ਤਨ ਤ੍ਰਾਨ ਫਿਰੈ ਤਹ ਬੀਰ, ਲੀਏ ਬਰਛੀ ਕਰਿ ਬਿੱਜੁ ਛਟਾ ॥
 ਦਲ ਦੈਤਨ ਕੋ ਅਰਿ ਦੇਵਨ ਪੈ, ਉਮਡਿਓ ਮਾਨੋ ਘੋਰ ਘਮੰਡ ਘਟਾ ॥੯੨॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੈਤ ਇਕਥੇ ਭਏ, ਕਰਿਜੋ ਜੁਧ ਕੋ ਸਾਜ ॥
 ਅਮਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ਕੈ, ਘੇਰਿ ਲੀਓ ਸੁਰਗਾਜ ॥੯੩॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਖੇਲਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ਕਿਵਾਰ ਸਭੈ, ਨਿਕਸੀ ਅਸੁਰਾਰ ਕੀ ਸੈਨ ਚਲੀ ॥
 ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਆਨਿ ਇਕੱਤ੍ਰੁ ਭਏ, ਲਖਿ ਸੱਤ੍ਰ ਕੀ ਪੱਤ੍ਰ ਜਿਉ ਸੈਨ ਹਲੀ ॥
 ਦੂਮ ਦੀਰਘ ਜਿਉ ਗਜ ਬਾਜ ਹਲੇ, ਰਥ ਪਾਇਕ ਜਿਉ ਫਲ ਫੂਲ ਕਲੀ ॥
 ਦਲ ਸੁੰਭ ਕੋ ਮੇਘ ਬਿਡਾਰਨ ਕੋ, ਨਿਕਸਿਓ ਮਘਵਾ ਮਾਨੋ ਪਉਨ ਬਲੀ ॥੯੪॥
 ਇਤ ਕੋਪ ਪੁਰੰਦਰ ਦੇਵ ਚੜੇ, ਉਤ ਜੁਧ ਕੋ ਸੁੰਭ ਚੜੇ ਰਨ ਮੈ ॥
 ਕਰ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਦਾ, ਪਹਿਰੇ ਤਨ ਤ੍ਰਾਨ ਤਬੈ ਤਨ ਮੈ ॥

ਤਬ ਮਾਰ ਮਚੀ ਦੁਹੁੰ ਓਰਨ ਤੇ, ਨ ਰਹਿਓ ਭੂਮ ਸੂਰਨ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ॥
 ਬਹੁ ਜੰਬੁਕ ਗਿੱਝ ਚਲੇ ਸੁਨਿ ਕੈ, ਅਤਿ ਮੋਦ ਬਦਿਓ ਸਿਵ ਕੇ ਗਨ ਮੈ ॥੬੫॥
 ਰਾਜ ਪੁਰੰਦਰ ਕੋਪ ਕੀਓ ਇਤ, ਜੁੱਧ ਕੇ ਦੈਤ ਜੁਰੇ ਉਤ ਕੈਸੇ ॥
 ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਘੁਮਰੀ ਘਨ ਘੋਰ ਕੈ, ਘੇਰਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਕੇ ਰਵਿ ਤੈਸੇ ॥
 ਸਕੂ ਕਮਾਨ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗੇ, ਸਰ ਫੋਕ ਲਸੈਂ ਅਰਿ ਕੇ ਉਰ ਐਸੇ ॥
 ਮਾਨੇ ਪਹਾਰ ਕਰਾਰ ਮੈ, ਚੌਚ ਪਸਾਰ ਰਹੇ ਸਿਸੁ ਸਾਰਕ ਜੈਸੇ ॥੬੬॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬਾਨ ਲਗੇ ਲਖ ਸੁੰਭ ਦਈਤ, ਧਸੇ ਰਨ ਲੈ ਕਰਵਾਰਨ ਕੋ ॥
 ਰੰਗ ਭੂਮ ਮੈ ਸਤ੍ਰੁ ਗਿਰਾਇ ਦਏ, ਬਹੁ ਸ੍ਰਉਨ ਬਹਿਓ ਅਸੁਰਾਰਨ ਕੋ ॥
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਗਨ ਜੰਬੁਕ ਗਿੱਝ ਪਿਸਾਚ, ਸੁ ਯੈ ਰਨ ਭਾਂਤਿ ਪੁਕਾਰਨ ਕੋ ॥
 ਸੁ ਮਨੋ ਭਟ ਸਾਰਸੁਤੀ ਤਟ ਨ੍ਹਾਤ ਹੈਂ, ਪੂਰਬ ਪਾਪ ਉਤਾਰਨ ਕੋ ॥੬੭॥
 ਜੁੱਧ ਨਿਸੁੰਭ ਭਇਆਨ ਰਚਿਓ, ਅਸ ਆਗੇ ਨ ਦਾਨਵ ਕਾਹੂੰ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਲੋਬਨ ਉਪਰਿ ਲੋਬ ਪਰੀ, ਤਹ ਰੀਧ ਸਿੰਗਾਲਨਿ ਮਾਸੁ ਚਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਗੁੰਦ ਬਹੈ ਸਿਰ ਕੇਸਨ ਤੇ, ਸਿਤ ਪੁੰਜ ਪ੍ਰਵਾਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥

ਮਾਨਹੁ ਜਟਾਂ ਧਰ ਕੀ ਜਟ ਤੇ, ਜਨੁ ਰੋਸ ਕੈ ਗੰਗ ਕੋ ਨੀਰ ਢਰਿਓ ਹੈ ॥੬੮॥

ਬਾਰ ਸਿਵਾਰ ਭਏ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਸੁ ਫੇਨ ਜਿਉ ਛੱਤ੍ਰ ਫਿਰੇ ਤਰਤਾ ॥

ਕਰ ਅੰਗੁਲਕਾ ਸਫਰੀ ਤਲਫੈ, ਭੁਜ ਕਾਟ ਭੁਜੰਗ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ॥

ਹਯ ਨਕ੍ਰ ਧੁਜਾ ਦੂਮ ਸ੍ਰਉਣਤ ਨੀਰ ਮੈਂ, ਚਕ੍ਰ ਜਿਉ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਗਰਤਾ ॥

ਤਬ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ ਦਾਨਵ, ਮਾਰ ਕਰੀ ਰਨ ਮੈਂ ਸਰਤਾ ॥੬੯॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਰ ਹਾਰੇ ਜੀਤੇ ਅਸੁਰ, ਲੀਨਿ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥

ਦੀਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਭਜਾਇ ਕੈ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਸਾਜ ॥੭੦॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਛੀਨ ਭੰਡਾਰ ਲਇਓ ਹੈ ਕੁਬੇਰ ਤੇ, ਸੇਸਹੂੰ ਤੇ ਮਨਮਾਲ ਛਡਾਈ ॥

ਜੀਤ ਲੁਕੇਸ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ, ਗਨੇਸ ਜਲੇਸ ਦੀਓ ਹੈਂ ਭਜਾਈ ॥

ਲੋਕ ਕੀਏ ਤਿਨ ਤੀਨਹੁ ਆਪਨੇ, ਦੈਤ ਪਠੈ ਤਹ ਦੈ ਠਕੁਰਾਈ ॥

ਜਾਇ ਬਸੇ ਸੁਰ ਧਾਮ ਤੇਊ, ਤਿਨ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਕੀ ਫੇਰੀ ਦੁਹਾਈ ॥੭੧॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਖੇਤ ਜੀਤ ਦੈਤਨ ਲੀਓ, ਰਾਏ ਦੇਵਤੇ ਭਾਜ ॥

ਇਹੈ ਬਿਚਾਰਿਓ ਮਨ ਬਿਖੈ, ਲੇਹ ਸਿਵਾ ਤੇ ਰਾਜ ॥੭੨॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਵ ਸੁਰੇਸ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ, ਮਹੇਸ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ਬਸੇ ਹੈਂ ॥
 ਭੇਸ ਬੁਰੇ, ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਦੁਰੇ, ਸਿਰ ਕੇਸ ਜੁਰੇ, ਰਨ ਤੇ ਜੁ ਤ੍ਰੂਸੇ ਹੈਂ ॥
 ਹਾਲ ਬਿਹਾਲ, ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ, ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ, ਜਨੁ ਕਾਲ ਗ੍ਰੂਸੇ ਹੈਂ ॥
 ਬਾਰ ਹੀ ਬਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ, ਅਤਿ ਆਰਤਵੰਤ, ਦਰੀਨ ਧਸੇ ਹੈਂ ॥੭੩॥
 ਕਾਨ ਸੁਨੀ ਧੁਨਿ ਦੇਵਨ ਕੀ, ਸਬ ਦਾਨਵ ਮਾਰਨ ਕੋ ਪ੍ਰਨ ਕੀਨੇ ॥
 ਹੁਇ ਕੈ ਪ੍ਰਤੱਛ ਮਹਾਂ ਬਰ ਚੰਡ, ਸੁ ਕੁਝ ਹੈ, ਜੁੱਧ ਬਿਖੈ ਮਨ ਦੀਨੇ ॥
 ਭਾਲ ਕੋ ਫੋਰ ਕੈ ਕਾਲੀ ਭਈ, ਲਖਿ ਤਾ ਛਥਿ ਕੋ ਕਥਿ ਕੋ ਮਨ ਭੀਨੇ ॥
 ਦੈਤ ਸਮੂਹਿ ਬਿਨਾਸਨ ਕੋ, ਜਮ ਰਾਜ ਤੇ ਮਿਤੁ ਮਨੋ ਭਵ ਲੀਨੇ ॥੭੪॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਰੇ ਬਲਵਾਨ, ਸੁ ਕੋਪ ਕੈ ਬਿੱਜੁਲ ਜਿਉ ਗਰਜੀ ਹੈ ॥
 ਮੇਰ ਸਮੇਤ ਹਲੇ ਗਰੂਏ ਗਿਰ, ਸੇਸ ਕੇ ਸੀਸ ਧਰਾ ਲਰਜੀ ਹੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਧਨੇਸ ਦਿਨੇਸ ਡਰਿਓ, ਸੁਨਿ ਕੈ ਹਰਿ ਕੀ ਛਤੀਆ ਤਰਜੀ ਹੈ ॥
 ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਲੀਏ ਕਰ, ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲ ਹੀ ਜਿਉ ਅਰਜੀ ਹੈ ॥੭੫॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਰਖ ਚੰਡਕਾ ਤਾਸ ਕੋ, ਤਬੈ ਬਚਨ ਇਹ ਕੀਨ ॥

ਹੇ ਪੁੜੀ ਤੂੰ ਕਾਲਕਾ, ਹੋਹੁ ਜੁ ਮੁੜ ਮੈ ਲੀਨ ॥੭੯॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਯਹ ਚੰਡ ਕੋ,
 ਤਾਮਹਿ ਗਈ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਗੰਗਾ ਕੀ ਧਾਰ ਮੈ, ਜਮਨਾ ਪੈਠੀ ਧਾਇ ॥੭੧॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬੈਠ ਤਬੈ ਗਿਰਜਾ ਅਰ ਦੇਵਨ, ਬੁੱਧਿ ਇਹੈ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਜੁਧ ਕੀਏ ਬਿਨੁ ਫੇਰ ਫਿਰੈ ਨਹਿ, ਭੂਮ ਸਭੈ ਅਪਨੀ ਅਵਧਾਰੀ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਕਹਿਓ ਅਬ ਢੀਲ ਬਨੇ ਨਹਿ, ਮਾਤ ਸੁਨੋ ਯਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਚਲੀ ਰਣ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਭੁਜੰਗਨਿ ਕਾਰੀ ॥੭੮॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੰਚਨ ਸੋਤਨ, ਖੰਜਨ ਸੇ ਦ੍ਰਿਗ, ਕੰਜਨ ਕੀ ਸੁਖਮਾ ਸਕੁਚੀ ਹੈ ॥
 ਲੈ ਕਰਤਾਰ ਸੁਧਾ ਕਰ ਮੈ, ਮਧ ਮੂਰਤ ਸੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਰਚੀ ਹੈ ॥
 ਆਨਨ ਕੀ ਸਰ ਕੇ ਸਸ ਨਾਹਿਨ, ਅਉਰ ਕਛੂ ਉਪਮਾ ਨ ਬਚੀ ਹੈ ॥
 ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਚੰਡ ਬਿਰਾਜਤ, ਮਾਨੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੀ ਸਚੀ ਹੈ ॥੭੯॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਐਸੇ ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ, ਸੋਭਤ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ । ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਕਰਿ ਬਰ ਧਰੇ,
 ਜਨ ਜਮ ਲੀਨਿ ਦੰਡ ॥੮੦॥ ਕਿਸੀ ਕਾਜ ਕੇ ਦੈਤ ਇਕੁ, ਆਇਓ ਹੈ ਤਿਹ ਠਾਇ ॥
 ਨਿਰਖ ਰੂਪ ਬਰਚੰਡ ਕੋ, ਗਿਰਿਓ ਮੂਰਛਾ ਖਾਇ ॥੮੧॥ ਉਠਿ ਸੰਭਾਰਿ, ਕਰਿ ਜੋਰ ਕੈ,

ਕਹੀ ਚੰਡ ਸੇ ਬਾਤ ॥ ਨਿਪਤਿ ਸੁੰਭ ਕੋ ਝ੍ਰਾਤ ਹੋਂ, ਕਹਜੋ ਬਚਨ ਸੁਕਚਾਤ ॥੮੨॥
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਜਿਨ ਬਸਿ ਕੀਏ, ਅਤਿ ਬਲ ਭੁਜਾ ਅਖੰਡ ॥ ਐਸੋ ਭੂਪਤਿ ਸੁੰਭ ਹੈ,
 ਤਾਹਿ ਬਰੋ ਬਰਿ ਚੰਡ ॥੮੩॥ ਸੁਨਿ ਰਾਕਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ, ਦੇਵੀ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥
 ਜੁੱਧ ਕਰੈ ਬਿਨ, ਨਹਿ ਬਰੋਂ, ਸੁਨਹੁ ਦੈਤ ਮਤ ਹੀਨ ॥੮੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਇਹ ਸੁਨ ਦਾਨਵ ਚਪਲ ਗਤਿ, ਗਇਓ ਸੁੰਭ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਪਰ ਪਾਂਇਨ, ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ,
 ਕਰੀ ਏਕ ਅਰਦਾਸ ॥੮੫॥ ਅਉਰ ਰਤਨ ਨਿਪ ਧਾਮ ਤੁਆ, ਤ੍ਰਿਆ ਰਤਨ ਤੇ ਹੀਨ ॥
 ਬਧੂ ਏਕ ਬਨ ਮੈ ਬਸੈ, ਤਿਹ ਤੁਮ ਬਰੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੮੬॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਸੁਨੀ ਮਨੋਹਰਿ ਬਾਤ,
 ਨਿਪ ਬੁਝਿਓ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਕੋ ॥ ਮੋ ਸੋਂ ਕਹਿਯੈ ਝ੍ਰਾਤ, ਬਰਨਨ ਤਾਹਿ ਸਰੀਰ ਕੋ
 ॥੮੭॥ **ਸ੍ਰੈਯਾ** ॥ ਹਰਿ ਸੋਂ ਮੁਖ ਹੈ, ਹਰਿਤੀ ਦੁਖ ਹੈ, ਅਲਿਕੈ ਹਰਿ ਹਾਰ,
 ਪ੍ਰਭਾ ਹਰਨੀ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਹੈ ਹਰਿ ਸੇ ਸਰਸੇ, ਹਰਿਸੇ ਭਰੁਟੇ, ਹਰਿਸੀ ਬਰੁਨੀ ਹੈ ॥
 ਕੇਹਰਿ ਸੌਂ ਕਰਹਾ ਚਲਬੋ, ਹਰਿ ਪੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿਨੀ ਤਰਨੀ ਹੈ ॥ ਹੈ ਕਰ ਮੈ ਹਰਿ,
 ਪੈ ਹਰਿ ਸੋਂ, ਹਰਿ ਰੂਪ ਕੀਏ, ਹਰਿ ਕੀ ਧਰਨੀ ਹੈ ॥੮੮॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਮੀਨ ਮੁਰਝਾਨੇ,
 ਕੰਜ ਖੰਜਨ ਖਿਸਾਨੇ, ਅਲਿ ਫਿਰਤ ਦਿਵਾਨੇ, ਬਨ ਡੋਲੈਂ ਜਿਤ ਤਿਤਹੀ ॥

ਕੀਰ ਅਉ ਕਪੋਤ ਬਿੰਬ, ਕੋਕਲਾ ਕਲਾਪੀ, ਬਨ ਲੂਟੇ ਛੂਟੇ ਫਿਰੈ, ਮਨ ਚੈਨ ਹੁੰ ਨ ਕਿਤਹੀ ॥
 ਦਾਰਮ ਦਰਕ ਗਇਓ, ਪੇਖ ਦਸਨਨਿ ਪਾਂਤ, ਰੂਪ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ, ਜਗ ਫੈਲ ਰਹੀ ਸਿਤਹੀ ॥
 ਐਸੀ ਗੁਨ ਸਾਗਰ, ਉਜਾਗਰ ਸੁ ਨਾਗਰ ਹੈ, ਲੀਨੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ, ਨੈਨ ਕੋਰ ਚਿਤ ਹੀ
 ॥੯੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬਾਤ ਦੈਤ ਕੀ ਸੁੰਭ ਸੁਨਿ, ਬੋਲਿਓ ਕਛੁ ਮੁਸਕਾਤ ॥
 ਚਤੁਰ ਢੂਤ ਕੋਊ ਭੇਜੀਏ, ਲਖਿ ਆਵੈ ਤਿਹ ਘਾਤ ॥੯੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਬਹੁਰਿ ਕਹੀ ਉਨ ਦੈਤ, ਅਬ ਕੀਜੈ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜੋ ਲਾਇਕ ਭਟ ਸੈਨ ਮੈ,
 ਭੇਜਹੁ ਦੈ ਅਧਿਕਾਰ ॥੧੦੧॥ **ਸ੍ਰੈਯਾ** ॥ ਬੈਠੋ ਹੁਤੋ ਨਿਪ ਮੱਧਿ ਸਭਾ,
 ਉਠਿ ਕੈ ਕਰਿ ਜੋਰਿ ਕਹਿਓ ਮਮ ਜਾਊਂ ॥ ਬਾਤਨ ਤੇ ਰਿਝਵਾਇ ਮਿਲਾਇ ਹੋ,
 ਨਾਤਰਿ ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿ ਲਿਆਊਂ ॥ ਕੁਧ ਕਰੈ ਤਬ ਜੁਧੁ ਕਰੋਂ,
 ਰਣ ਸ੍ਰੂਉਣਤ ਕੀ ਸਰਤਾਨ ਬਹਾਊਂ ॥ ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਕਹੈ ਬਲ ਆਪਨੋ,
 ਸ੍ਰਾਸਨ ਸਾਬ ਪਹਾਰ ਉਡਾਊਂ ॥੧੦੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਕੋ ਦੇਖ ਕੈ,
 ਸੁੰਭ ਕਹੀ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ॥ ਰੀਝੇ ਆਵੈ ਆਨੀਓ, ਖੀਝੇ ਜੁਧੁ ਕਰਾਹੁ ॥੧੦੩॥
 ਤਹਾ ਧੂਮ੍ਰਲੋਚਨ ਚਲੇ, ਚਤੁਰੰਗਨ ਦਲੁ ਸਾਜ ॥ ਗਿਰ ਘੇਰਿਓ ਘਨ ਘਟਾ ਜਿਊ,

ਗਰਜ ਗਰਜ ਗਜਰਾਜ ॥੯੪॥ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਨ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤਟ, ਉਚੇ ਕਹੀ ਪੁਕਾਰ ॥
 ਕੈ ਬਰ ਸੁੰਡ ਨਿਪਾਲ ਕੋ, ਕੈ ਲਰ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ॥੯੫॥ ਰਿਪ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨੰਤ ਹੀ,
 ਸਿੰਘ ਭਈ ਅਸਵਾਰ ॥ ਗਿਰ ਤੇ ਉਤਰੀ ਬੇਗ ਦੈ, ਕਰ ਆਯੁਧ ਸਭ ਧਾਰ ॥੯੬॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚੜੀ ਇਤ, ਕੁਝ ਕੈ ਧੂਮ੍ਰ ਚੜੈ ਉਤ ਸੈਨੀ ॥
 ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਮਾਰ ਮਚੀ, ਤਬ ਦੇਵੀ ਲਈ ਬਰਛੀ ਕਰ ਪੈਨੀ ॥
 ਦਉਰ ਦਈ ਅਰ ਕੇ ਮੁਖਿ ਮੈ, ਕਟਿ ਓਠ ਦਏ, ਜਿਮੁ ਲੋਹ ਕੌ ਛੈਨੀ ॥
 ਦਾਂਤ ਰੰਗਾ, ਜਮੁਨਾ ਤਨ ਸਿਆਮ ਸੋ, ਲੋਹੂ ਬਹਿਓ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ਤ੍ਰਿਬੈਨੀ ॥੯੭॥
 ਘਾਉ ਲਗੈ ਰਿਸਕੈ ਦ੍ਰਿਗ ਧੂਮ੍ਰ, ਸੁ ਕੈ ਬਲਿ ਆਪਨੇ ਖੱਗੁ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥
 ਬੀਸ ਪਚੀਸਕ ਵਾਰ ਕਰੇ ਤਿਨ, ਕੇਹਰਿ ਕੋ ਪਗੁ ਨੈਕੁ ਨ ਹਾਰਿਓ ॥
 ਧਾਇ ਗਦਾ ਗਹਿ ਫੋਰਿ ਕੈ ਫਉਜ ਕੋ, ਘਾਉ ਸਿਵਾ ਸਿਰ ਦੈਤ ਕੇ ਮਾਰਿਓ ॥
 ਸਿੰਗ ਧਰਾ ਧਰ ਉਪਰਿ ਕੋ, ਜਨ ਕੋਪ ਪੁਰੰਦ੍ਰ ਨੈ ਬੱਜ੍ਹ ਪ੍ਰਹਾਰਿਓ ॥੯੮॥
 ਲੇਚਨ ਧੂਮ ਉਥੇ ਕਿਲਕਾਰ, ਲਏ ਸੰਗ ਦੈਤਨ ਕੇ ਕੁਰਮਾ ॥
 ਗਹਿ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਚਾਨਕ ਤਾਨ, ਲਗਾਈ ਹੈ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਉਰਮਾ ॥

ਹਰਿ ਚੰਡ ਲਇਓ ਬਰਿ ਕੈ ਕਰ ਤੇ, ਅਰੁ ਮੂੰਡ ਕਟਿਓ, ਅਸੁਰੰ ਪੁਰਮਾ ॥
 ਮਾਨੇ ਆਂਧੀ ਬਹੇ, ਧਰਨੀ ਪਰ ਛੂਟ, ਖਜੂਰ ਤੇ ਟੂਟ ਪਰਿਓ ਖੁਰਮਾ ॥੯੯॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥
 ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਜਬ ਮਾਰਿਓ, ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਕਾਰ ॥ ਅਸੁਰ ਸੈਨ ਬਿਨ ਚੈਨ ਹੁਇ,
 ਕੀਨੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ॥੧੦੦॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ,
 ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਬਧਹ ਨਾਮ, ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸੋਰੁ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਦੈਤਨ ਕੋ, ਤਬ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਚੀ ਅਖੀਆਂ ॥
 ਹਰ ਧਿਆਨੁ ਛੁਟਿਓ, ਮੁਨਿ ਕੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਧੁਨਿ, ਟੂਟਿ ਖਰੋਸ ਗਈ ਪਖੀਆਂ ॥
 ਦ੍ਰਿਗ ਜੂਲ ਬਢੀ ਬੜਵਾਨਲ ਜਿਉ, ਕਵਿ ਨੇ ਉਪਮਾ ਤਿਹ ਕੀ ਲਖੀਆਂ ॥
 ਸਭੁ ਛਾਰ ਭਇਓ ਦਲੁ ਦਾਨਵ ਕੋ, ਜਿਮੁ ਘੁਮ ਹਲਾਹਲ ਕੀ ਮਖੀਆਂ ॥੧੦੧॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਉਰ ਸਕਲ ਸੈਨਾ ਜਰੀ, ਬਚਿਓ ਸੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰੋਤ ॥ ਚੰਡ ਬਚਾਇਓ ਜਾਨਿਕੈ,
 ਅਉਰਨ ਮਾਰਨ ਹੇਤ ॥੧੦੨॥ ਭਾਜ ਨਿਸਾਚਰ ਮੰਦ ਮਤ, ਕਹੀ ਸੁੰਭ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥
 ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਨ ਸੈਨਾ ਸਹਿਤ, ਡਾਰਿਓ ਚੰਡ ਖਪਾਇ ॥੧੦੩॥ ਸਕਲ ਕਟੇ ਭਟ ਕਟਕ ਕੇ,
 ਪਾਇਕ ਰਥ ਹੈ ਕੁੰਭ ॥ ਯੌ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਅਚਰਜ ਹੈ, ਕੋਪ ਕੀਓ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ॥੧੦੪॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦੈ ਦੈਤ ਤਬ, ਲੀਨਿ ਸੁੰਭ ਹਕਾਰ ॥ ਚਲਿ ਆਏ ਨਿਪ੍ਰ ਸਭਾ ਮਹਿ,
 ਕਰਿ ਲੀਨਿ ਅਸ ਢਾਰ ॥੧੦੫॥ ਅਭਬੰਦਨ ਦੋਨੇ ਕੀਓ, ਬੈਠਾਏ ਨਿਪ੍ਰ ਤੀਰ ॥
 ਪਾਨ ਦਏ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਯੋ, ਤੁਮ ਦੋਨੇ ਮਮ ਬੀਰ ॥੧੦੬॥ ਨਿਜ ਕਟ ਕੇ ਫੈਂਟਾ ਦਇਓ,
 ਅਰੁ ਜਮਧਰ ਕਰਵਾਰ ॥ ਲਿਆਵਹੁ ਚੰਡੀ ਬਾਂਧ ਕੈ, ਨਾ ਤਰ ਡਾਰੇ ਮਾਰ ॥੧੦੭॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੋਪ ਚੜੇ ਰਨ ਚੰਡ ਅਉ ਮੁੰਡ, ਸੁ ਲੈ ਚਤੁਰੰਗਨ ਸੈਨ ਭਲੀ ॥
 ਤਬ ਸੇਸ ਕੇ ਸੀਸ ਧਰਾ ਲਰਜੀ, ਜਨ ਮਧਿ ਤਰੰਗਨਿ ਨਾਵ ਹਲੀ ॥
 ਖੁਰ ਬਾਜਨ ਧੂਰ ਉਡੀ ਨਭਿ ਕੈ, ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਤੇ ਉਪਮਾ ਨ ਟਲੀ ॥
 ਭਵ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੈ, ਧਰਨੀ ਮਨੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਲੋਕ ਚਲੀ ॥੧੦੮॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦੈਤਨ ਦੁਹੁੰ, ਸਬਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲੁ ਲੀਨ ॥
 ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ ਗਿਰ ਘੇਰਿ ਕੈ, ਮਹਾਂ ਕੁਲਾਹਲ ਕੀਨ ॥੧੦੯॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜਬ ਕਾਨ ਸੁਨੀ ਧੁਨਿ ਦੈਤਨ ਕੀ, ਤਬ ਕੋਪੁ ਕੀਓ ਗਿਰਜਾ ਮਨ ਮੈ ॥
 ਚੜ ਸਿੰਘ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਚਲੀ, ਸਭਿ ਆਯੁਧ ਧਾਰ ਤਬੈ ਤਨ ਮੈ ॥
 ਗਿਰਤੇ ਉਤਰੀ ਦਲ ਬੈਰਨ ਕੇ ਪਰ, ਯੋ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ ॥

ਨਭ ਤੇ ਬਹਰੀ ਲਖ ਛੂਟ ਪਰੀ, ਜਨੁ ਕੂਕ ਕੁਲੰਗਾਨ ਕੇ ਗਨ ਮੈ ॥੧੧੦॥

ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ ਬਾਨ ਛੁਟੇ, ਇਕ ਤੇ ਦਸ, ਸਉ ਤੇ ਸਹੰਸ, ਤਹ ਬਾਢੇ ॥

ਲੱਛਕ ਹੁਇ ਕਰਿ ਜਾਇ ਲਗੇ, ਤਨ ਦੈਤਨ ਮਾਂਝ ਰਹੇ ਗਡਿ ਗਾਢੇ ॥

ਕੋ ਕਵਿ ਤਾਂਹਿ ਸਰਾਹ ਕਰੈ, ਅਤਿਸੈ ਉਪਮਾ ਜੁ ਭਈ ਬਿਨੁ ਕਾਢੇ ॥

ਫਾਗਨ ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਭਏ, ਜਨੁ ਪਾਤ ਬਿਹੀਨ ਰਹੇ ਤਰੁ ਠਾਢੇ ॥੧੧੧॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਮੁੰਡ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ, ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥

ਫੇਰ ਦਈ ਤਨ ਦਉਰ ਕੇ ਗਉਰ ਕੋ, ਘਾਇਲ ਕੈ ਨਿਕਸੀ ਅੰਗ ਧਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰਉਨ ਭਰੀ ਬਹਰੈ ਕਰ ਦੈਤ ਕੇ, ਕੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਅਉਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥

ਪਾਨ ਗੁਮਾਨ ਸੋ ਖਾਇ ਅਘਾਇ, ਮਨੋ ਜਮੁ ਆਪਨੀ ਜੀਭ ਨਿਹਾਰੇ ॥੧੧੨॥

ਘਾਉ ਕੈ ਦੈਤ ਚਲਿਓ ਜਬ ਹੀ, ਤਬ ਦੇਵੀ ਨਿਖੰਗ ਤੇ ਬਾਨ ਸੁ ਕਾਢੇ ॥

ਕਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ ਖੈਂਚ ਕਮਾਨ, ਚਲਾਵਤ ਏਕ, ਅਨੇਕ ਹੁਇ ਬਾਢੇ ॥

ਮੁੰਡ ਲੈ ਢਾਲ ਦਈ ਮੁਖ ਓਟ, ਧਸੇ ਤਿਹ ਮੱਧਿ, ਰਹੇ ਗਡਿ ਗਾਢੇ ॥

ਮਾਨਹੁ ਕੂਰਮ ਪੀਠ ਪੈ ਨੀਠ, ਭਏ ਸਹਸ ਫਨ ਕੇ ਫਨ ਠਾਂਢੇ ॥੧੧੩॥

ਸਿੰਘਹਿ ਪ੍ਰੇਰਕੈ ਆਗੈ ਭਈ, ਕਰਿ ਮੈ ਅਸ ਲੈ ਬਰਚੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥
 ਮਾਰਿਕੈ ਧੂਰਿ, ਕੀਏ ਚਕਚੂਰ, ਗਿਰੇ ਅਰਿ ਪੂਰ ਮਹਾਂ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ॥
 ਫੇਰਿ ਕੈ ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਰਨ ਮਾਂਹਿ, ਸੁ ਮੁੰਡ ਕੋ ਮੁੰਡ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥
 ਐਸੇ ਪਰਿਓ ਧਰਿ ਉਪਰ ਜਾਇ, ਜਿਉ ਬੇਲਹਿ ਤੇ ਕਦੂਆ ਕਟਿ ਡਾਰਿਓ ॥੧੧੪॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਿੰਘ ਚੜੀ ਮੁਖ ਸੰਖ ਬਜਾਵਤ, ਜਿਉ ਘਨ ਮੈ ਤੜਤਾ ਦੁਤ ਮੰਡੀ ॥
 ਚਕ੍ਰ ਚਲਾਇ ਗਿਰਾਇ ਦਇਓ ਅਰਿ, ਭਾਜਤ ਦੈਤ ਬਡੇ ਬਰਬੰਡੀ ॥
 ਭੂਤ ਪਿਸਾਚਨਿ ਮਾਂਸ ਅਹਾਰ, ਕਰੈ ਕਿਲਕਾਰ, ਖਿਲਾਰ ਕੈ ਝੰਡੀ ॥
 ਮੁੰਡ ਕੋ ਮੁੰਡ ਉਤਾਰ ਦਇਓ, ਅਬ ਚੰਡ ਕੋ ਹਾਥ ਲਗਾਵਤ ਚੰਡੀ ॥੧੧੫॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਮੁੰਡ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧਿ ਹਨਿਓ, ਫਿਰ ਕੈ ਬਰ ਚੰਡ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਨੇ ॥
 ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦਈ ਸਭ ਸੈਨ, ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਚੰਡ ਸੌ ਆਹਵ ਕੀਨੇ ॥
 ਲੈ ਬਰਛੀ ਕਰ ਮੈ, ਅਰ ਕੋ ਸਿਰ, ਕੈਬਰ ਮਾਰ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥
 ਲੈ ਕੈ ਮਹੇਸ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਗਨੇਸ ਕੋ, ਰੁੰਡ ਕੀਓ ਜਨ ਮੁੰਡ ਬਿਹੀਨੇ ॥੧੧੬॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਚੰਡਮੁੰਡ ਬਧਹਿ ਚੜ੍ਹਥ ਧਿਆਇ ॥੧੪॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਘਾਇਲ ਘੂਮਤ ਕੋਟ, ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ਸੁੰਭ ਪੈ ॥ ਮਾਰੇ ਦੇਵੀ ਘੋਟ,
 ਸੁਭਟ ਕਟਕ ਕੇ ਬਿਕਟ ਅਤਿ ॥੧੧੭॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਜ ਗਾਤ ਕੇ ਬਾਤਿ ਇਹ,
 ਕਹੀ ਜੁ ਤਾਹੀ ਠਉਰ ॥ ਮਰਿਹੋ ਜੀਅਤਿ ਨ ਛਾਡਹੋ, ਕਹਿਓ ਸੱਤਿ ਨਹਿ ਅਉਰ ॥੧੧੮॥
 ਤੁੰਡ ਸੁੰਭ ਕੇ ਚੰਡਕਾ, ਚਦਿ ਬੋਲੀ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਮਾਨੋ ਅਪਨੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ,
 ਲੀਨੇ ਅਸੁਰ ਬੁਲਾਇ ॥੧੧੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ,
 ਬੈਠ ਮੰਤ੍ਰ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਸੈਨਾ ਸਕਲ ਬੁਲਾਇ ਕੈ, ਸੁਭਟ ਬੀਰ ਚੁਨ ਲੀਨ ॥੧੨੦॥
 ਰਕਤਬੀਜ ਕੋ ਭੇਜੀਏ, ਮੰਤ੍ਰਨ ਕਹੀ ਬਿਚਾਰ ॥ ਪਾਥਰ ਜਿਉ ਗਿਰ ਢਾਰ ਕੈ,
 ਚੰਡਹਿ ਹੈਨੈ ਹਕਾਰ ॥੧੨੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਭੇਜੋ ਕੋਊ ਦੂਤ, ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਲਿਆਵੈ ਤਾਹਿ ਕੋ ॥
 ਜੀਤਿਓ ਜਿਨ ਪੁਰਹੂਤ, ਭੁਜ ਬਲਿ ਜਾਕੇ ਅਮਿਤ ਹੈ ॥੧੨੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਪੈ, ਦੈਤ ਇਕੁ ਗਇਓ, ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਰਾਜ ਬੁਲਾਵਤ ਸਭਾ ਮੈ,
 ਬੇਗ ਚਲੋ ਤਿਹ ਪਾਸ ॥੧੨੩॥ ਰਕਤਬੀਜ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਆਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥
 ਅਸੁਰ ਸਭਾ ਮਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ, ਕਹਿਓ ਕਰਹੁ ਮਮ ਕਾਮ ॥੧੨੪॥ ਸੈਯਾ ॥
 ਸ੍ਰੂਉਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਬੁਲਾਇ ਬੈਠਾਇ ਕੈ ਆਦਰੁ ਕੀਨੋ ॥

ਦੈ ਸਿਰ ਤਾਜ ਬਡੇ ਗਜ ਰਾਜ, ਸੁ ਬਾਜ ਦਏ ਰਿਝਵਾਇਕੈ ਲੀਨੋ ॥
 ਪਾਨ ਲੈ ਦੈਤ, ਕਹੀ ਇਹ ਚੰਡ ਕੋ, ਰੁੰਡ ਕਰੋ, ਅਬ ਮੁੰਡ ਬਿਹੀਨੋ ॥
 ਐਸੇ ਕਹਿਓ ਤਿਨ ਮੱਧਿ ਸਭਾ, ਨਿਪ ਰੀਝ ਕੈ ਮੇਘ ਅਡੰਬਰ ਦੀਨੋ ॥੧੨੫॥
 ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਕਹਿਓ ਤੁਮ ਜਾਹੁ, ਮਹਾਂ ਦਲੁ ਲੈ ਕੈ ॥
 ਡਾਰ ਕਰੋ ਗਰੂਏ ਗਿਰਰਾਜਹਿ, ਚੰਡ ਪਚਾਰ ਹਨੋ, ਬਲੁ ਕੈ ਕੈ ॥
 ਕਾਨਨ ਮੈ ਨਿਪ ਕੀ ਸੁਨੀ ਬਾਤ, ਰਿਸਾਤ ਚਲਿਓ ਚੜ੍ਹੁ ਉਪਰਿ ਗੈ ਕੈ ॥
 ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਤੱਛ ਹੋਇ ਅੰਤਕ ਦੰਤ ਕੋ, ਲੈ ਕੈ ਚਲਿਓ ਰਨ ਹੇਤ ਜੁ ਛੈ ਕੈ ॥੧੨੬॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬੀਜਰਕੜ੍ਹ ਸੁ ਬੰਬ ਬਜਾਇਕੈ, ਆਗੈ ਕੀਏ ਗਜ ਬਾਜ ਰਖਈਆ ॥
 ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਮਹਾਂ ਬਲਿ ਦਾਨਵ, ਮੇਰ ਕੋ ਪਾਇਨ ਸਾਬ ਮਖਈਆ ॥
 ਦੇਖਿ ਤਿਨੈ ਸੁਭ ਅੰਗ ਸੁ ਦੀਰਘ, ਕਉਚ ਸਜੇ ਕਟ ਬਾਂਧਿ ਭਖਈਆ ॥
 ਲੀਨੇ ਕਮਾਨਨ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਸਮਾਨ ਕੈ ਸਾਬ ਲਏ ਜੁ ਸਖਈਆ ॥੧੨੭॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਕਤਬੀਜ ਦਲ ਸਾਜਕੈ, ਉਤਰੇ ਤਟ ਗਿਰਰਾਜ ॥ ਸ੍ਰੂਵਣ ਕੁਲਾਹਲ ਸੁਨਿ ਸਿਵਾ,
 ਕਰਿਓ ਜੁਧ ਕੋ ਸਾਜ ॥੧੨੮॥   **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਹੁਇ ਸਿੰਘਹਿ ਅਸਵਾਰ,

ਗਾਜ਼ ਗਾਜ਼ ਕੈ ਚੰਡਕਾ ॥ ਚਲੀ ਪ੍ਰਬਲ ਅਸਿ ਧਾਰ, ਰਕਤਿ ਬੀਜ ਕੇ ਬਧ ਨਮਿਤ ॥੧੨੯॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੋ, ਸ੍ਰੋਣਤਬਿੰਦ ਮਹਾਂ ਹਰਖਿਓ ਹੈ ॥
ਆਗੇ ਹੈ ਸੱਤ੍ਰ ਧਸੇ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਸੁ ਕੁਝ ਕੈ ਜੁੱਧਹਿ ਕੋ ਸਰਖਿਓ ਹੈ ॥
ਲੈ ਉਮਡਿਓ ਦਲੁ ਬਾਦਲੁ ਸੋਂ, ਕਵਿ ਨੇ ਜਸੁ ਇਆ ਛਥਿ ਕੋ ਪਰਖਿਓ ਹੈ ॥
ਤੀਰ ਚਲੇ ਇਮ ਬੀਰਨ ਕੇ, ਬਹੁ ਮੇਘ ਮਨੋ, ਬਲੁ ਕੈ ਬਰਖਿਓ ਹੈ ॥੧੩੦॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਛੁਟ ਤੀਰ, ਸਰੀਰਨ ਚੀਰਕੇ ਪਾਰ ਪਰਾਨੇ ॥
ਤੇਰ ਸਰਾਸਨ ਫੌਰਕੈ ਕਉਚਨ, ਮੀਨਨ ਕੇ ਰਿਪ ਜਿਉ ਬਹਰਾਨੇ ॥
ਘਾਊ ਲਗੇ ਤਨ ਚੰਡ ਅਨੇਕ, ਸੁ ਸ੍ਰੂਉਣ ਚਲਿਓ ਬਹਿ ਕੈ ਸਰਤਾਨੇ ॥
ਮਾਨਹੁ ਫਾਰ ਪਹਾਰ ਹੁੰ ਕੋ, ਸੁਤ ਤੱਛਕ ਕੇ ਨਿਕਸੇ ਕਰਬਾਨੇ ॥੧੩੧॥

ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਛੁਟ ਤੀਰ, ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਸਿੰਘਨਿ ਜਿਉ ਭਭਕਾਰੀ ॥
ਲੈ ਕਰਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਗਦਾ ਗਹਿ ਚੱਕ੍ਰ ਛੁਗੀ ਅਉ ਕਟਾਰੀ ॥
ਕਾਟ ਕੈ ਦਾਮਨ ਛੇਦ ਕੈ ਭੇਦ ਕੈ, ਸਿੰਘਰ ਕੀ ਕਰੀ ਭਿੰਨ ਅੰਬਾਰੀ ॥
ਮਾਨਹੁ ਆਗ ਲਗਾਇ ਹਨੂ, ਗੜ ਲੰਕ ਅਵਾਸ ਕੀ ਡਾਰੀ ਅਟਾਰੀ ॥੧੩੨॥

ਤੇਰਕੈ ਮੋਰਕੈ ਦੈਤਨ ਕੇ ਮੁਖ, ਘੋਰ ਕੈ ਚੰਡ ਮਹਾਂ ਅਸਿ ਲੀਨੇ ॥
 ਜੋਰਕੈ ਕੋਰਕੈ ਠੋਰਕੈ ਬੀਰ, ਸੁ ਰਾਛਸ ਕੋ ਹਤਿ ਕੈ ਤਿਹ ਦੀਨੇ ॥
 ਖੇਰਕੈ ਤੇਰਕੈ ਬੋਰਕੈ ਦਾਨਵ, ਲੈ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰੇ ਹਾਡ ਚਬੀਨੇ ॥
 ਸ੍ਰਉਣ ਕੋ ਪਾਨ ਕਰਿਓ ਜਿਉ ਦਵਾਹਰਿ, ਸਾਗਰ ਕੋ ਜਲ ਜਿਉ ਰਿਖਿ ਪੀਨੇ ॥੧੩੩॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਕਰੰ ਗਹਿ, ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ, ਨ ਗਨੇ ਭਟ ਆਨੇ ॥
 ਮਾਰ ਦਈ ਸਭ ਦੈਤ ਚਮੂੰ ਤਿਹ, ਸ੍ਰਉਣਤ ਜੰਬੁਕ ਗਿੜ ਅਘਾਨੇ ॥
 ਭਾਲ ਭਯਾਨਕ ਦੇਖਿ ਭਵਾਨੀ ਕੋ, ਦਾਨਵ ਇਉ ਰਨ ਛਾਡ ਪਰਾਨੇ ॥
 ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਪੀਪਰ ਕੇ ਜਿਉ ਪਾਤ ਉਡਾਨੇ ॥੧੩੪॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਹਵ ਮੈ ਖਿੜ ਕੈ ਬਰਚੰਡ, ਕਰੰ ਧਰ ਕੈ ਹਰਿ ਪੈ ਅਰ ਮਾਰੇ ॥
 ਏਕਨ ਤੀਰਨ ਚ੍ਰਕ੍ਕ ਗਦਾ ਹਤਿ, ਏਕਨ ਕੇ ਤਨ ਕੇਹਰਿ ਫਾਰੇ ॥
 ਹੈ ਦਲ ਗੈ ਦਲ ਪੈ ਦਲ ਘਾਇ ਕੈ, ਮਾਰ ਰਥੀ ਬਿਰਥੀ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥
 ਸਿੰਧੁਰ ਐਸੇ ਪਰੇ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਜਿਉ ਭੂਮ ਮੈ ਝੂਮਿ ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਭਾਰੇ ॥੧੩੫॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੀ ਚਮੂੰ ਸਭ, ਭਾਰੀ ਕਰਿ ਤਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ॥

ਕਹਿਓ ਦੈਤ ਪੁਨਿ ਘੇਰਿ ਕੈ, ਕਰੋ ਚੰਡ ਕੋ ਨਾਸ ॥੧੩੯॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕਾਨਨ ਮੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਇਹ ਬਾਤ, ਸੁ ਬੀਰ ਫਿਰੇ ਕਰਮੈ ਅਸਿ ਲੈ ਕੈ ॥
 ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੌ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਬਲਿ ਕੈ, ਅਤ ਹੀ ਮਨ ਕੁੱਪਤ ਹੈ ਕੈ ॥
 ਘਾਉ ਲਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਮੈ ਇਮ, ਸ੍ਰਉਣ ਗਿਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ ਚੁਐ ਕੈ ॥
 ਆਗ ਲਗੇ ਜਿਮੁ ਕਾਨਨ ਮੈ, ਤਨ ਤਿਉ ਰਹੀ ਬਾਨਨ ਕੀ ਧੁਨਿ ਹੈ ਕੈ ॥੧੩੭॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਇਸ ਪਾਇਕੈ ਦਾਨਵ ਕੋ ਦਲ, ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਆਇ ਅਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਢਾਰ ਅਉ ਸਾਂਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨਿ ਲੈ ਕਰ ਮੈ, ਬਰ ਬੀਰਨ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਨਹਿ ਆਹਵ ਤੇ, ਮਨ ਮਹਿ ਤਿਹ ਪੀਰਜ ਗਾਢੋ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਰੋਕ ਲਈ ਚਹੁੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ, ਸੁ ਭਾਨ ਮਨੋ ਪਰਬੇਖ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੧੩੮॥
 ਕੋਪ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ, ਮਹਾਂ ਬਲ ਕੈ ਬਲਵੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥
 ਦਾਮਨ ਜਿਉ ਘਨ ਸੇ ਦਲ ਪੈਠ ਕੈ, ਕੈ ਪੁਰਜੇ ਪੁਰਜੇ ਦਲੁ ਮਾਰਿਓ ॥
 ਬਾਨਨਿ ਸਾਬ ਬਿਦਾਰ ਦਏ ਅਰਿ, ਤਾ ਛਥਿ ਕੋ ਕਵਿ ਭਾਉ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥
 ਸੂਰਜ ਕੀ ਕਿਰਨੇ ਸਰ ਮਾਸਹਿ, ਰੇਨ ਅਨੇਕ ਤਹਾਂ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੧੩੯॥

ਸੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਚਮੂੰ ਬਹੁ ਦੈਤਨ ਕੀ ਹਤਿ, ਫੇਰਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥

ਬਾਨਨ ਸੋ ਦਲ ਫੌਰ ਦਇਓ, ਬਲ ਕੈ ਬਰ ਸਿੰਘ ਮਹਾ ਭਭਕਾਰਿਓ ॥

ਮਾਰ ਦਏ ਸਿਰਦਾਰ ਬਡੇ, ਧਰ ਸ੍ਰਉਣ ਬਹਾਇ ਬਡੇ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ॥

ਏਕ ਕੇ ਸੀਸ ਦਇਓ ਧਨ ਯੌ, ਜਨੁ ਕੋਪ ਕੈ ਗਾਜ ਨੇ ਮੰਡਪ ਮਾਰਿਓ ॥੧੪੦॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਚਮੂੰ ਸਭ ਦੈਤ ਕੀ, ਐਸੇ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ॥

ਪਉਣ ਪੂਤ ਜਿਉ ਲੰਕ ਕੋ, ਡਾਰਿਓ ਬਾਗ ਉਖਾਰ ॥੧੪੧॥

ਸੈਯਾ ॥ ਗਾਜ ਕੈ ਚੰਡ ਮਹਾਬਲਿ ਮੇਘ ਸੀ, ਬੁੰਦਨ ਜਿਉ ਅਰ ਪੈ ਸਰ ਡਾਰੇ ॥

ਦਾਮਨ ਸੋ ਖਗ ਲੈ ਕਰਿ ਮੈ, ਬਹੁ ਬੀਰ ਆਪੰਪਰ ਕੈ ਧਰਮਾਰੇ ॥

ਘਾਇਲ ਘੁਮ ਪਰੇ ਤਿਹ ਇਉ, ਉਪਮਾ ਮਨ ਮੈ ਕਵਿ ਯੌ ਅਨੁਸਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰਉਣ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮਨੋ ਸਰਤਾ, ਤਿਹ ਮੱਧਿ ਧਸੀ ਕਰਿ ਲੋਬ ਕਰਾਰੇ ॥੧੪੨॥

ਐਸੇ ਪਰੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ਬੀਰ, ਸੁ ਕੈ ਕੈ ਦੁਖੰਡ ਜੁ ਚੰਡਹਿ ਡਾਰੇ ॥

ਲੋਬਨ ਉਪਰ ਲੋਬ ਗਿਰੀ, ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਣ ਚਲਿਓ ਜਨੁ ਕੋਟ ਪਨਾਰੇ ॥

ਲੈ ਕਰਿ ਬਿਯਾਲ ਸੋ ਬਿਯਾਲ ਬਜਾਵਤ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿਯੌ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥

ਮਾਨੇ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਲਈ ਬਹੇ ਪਉਨ ਸੋ, ਆਪਸਿ ਮੈ ਭਿਰਹੈ ਗਿਰ ਭਾਰੇ ॥੧੪੩॥

ਸੈਯਾ ॥ ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਦਾਰੁਨ ਕਾਮ ਕਰੇ, ਰਨ ਮੈ ਅਰ ਸੋ ਅਰਣੀ ਹੈ ॥

ਸੂਰ ਹਨੇ ਬਲਿ ਕੈ ਬਲੁਵਾਨ, ਸੁ ਸ੍ਰਉਨ ਚਲਿਓ ਬਹਿ, ਬੈਤਰਨੀ ਹੈ ॥

ਬਾਂਹ ਕਟੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਸੁੰਡ ਸੀ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਨੇ ਬਰਨੀ ਹੈ ॥

ਆਪਸਿ ਮੈ ਲਰ ਕੈ ਸੁ ਮਨੋ, ਗਿਰ ਤੇ ਗਿਰੀ ਸਰਪ ਕੀ ਦੁਇ ਘਰਨੀ ਹੈ ॥੧੪੪॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਦੈਤ ਕੋ, ਚੰਡੀ ਦਇਓ ਭਜਾਇ ॥

ਪਾਪ ਤਾਪ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤੇ, ਜੈਸੇ ਜਾਤ ਪਰਾਇ ॥੧੪੫॥

ਸੈਯਾ ॥ ਭਾਨ ਤੇ ਜਿਉ ਤਮ, ਪਉਨ ਤੇ ਜਿਉ ਘਨ, ਮੌਰ ਤੇ ਜਿਉ ਫਨ, ਤਿਉ ਸੁਕਚਾਨੇ ॥

ਸੂਰ ਤੇ ਕਾਤੁਰੁ, ਕੁਰ ਤੇ ਚਾਤੁਰੁ, ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਤੁਰੁ, ਏਣਿ ਡਰਾਨੇ ॥

ਸੂਮ ਤੇ ਜਿਉ ਜਸ, ਬਿਓਗ ਤੇ ਜਿਉ ਰਸ, ਪੂਤ ਕਪੂਤ ਤੇ ਜਿਉ ਬੰਸੁ ਹਾਨੇ ॥

ਧਰਮ ਜਿਉ ਕੁਝ ਤੇ, ਭਰਮ ਸੁ ਬੁਘ ਤੇ, ਚੰਡ ਕੇ ਜੁੱਧ ਤੇ, ਦੈਤ ਪਰਾਨੇ ॥੧੪੬॥

ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਸਭ ਜੁੱਧ ਕੇ ਕਾਰਨ, ਲੈ ਕਰਵਾਰਨ ਕੁਝ ਹੁਇ ਧਾਏ ॥

ਏਕ ਲੈ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨ ਤਾਨ ਕੈ, ਤੁਰਨ ਤੇਜ ਤੁਰੰਗ ਤੁਰਾਏ ॥

ਧੂਰ ਉਡੀ ਖੁਰ ਪੂਰਨ ਤੇ, ਪਥ ਉਰਧ ਹੁਇ, ਰਵਿ ਮੰਡਲ ਛਾਏ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਫੇਰ ਰਚੇ ਬਿਧਿ ਲੋਕ, ਧਰਾ ਖਟ ਆਠ ਅਕਾਸ ਬਨਾਏ ॥੧੪੭॥
 ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਲੈ ਬਾਨਨਿ, ਦੈਤਨ ਕੇ ਤਨ, ਤੂਲਿ ਜਿਉ ਤੂਬੇ ॥
 ਮਾਰ ਗਇਂਦ ਦਏ ਕਰਵਾਰ ਲੈ, ਦਾਨਵ ਮਾਨ ਗਇਓ ਉਡ ਪੁੰਬੇ ॥
 ਬੀਰਨ ਕੇ ਸਿਰ ਕੀ ਸਿਤ ਪਾਗ, ਚਲੀ ਬਹਿ ਸ੍ਰੋਨਤ ਉਪਰ ਖੁੰਬੇ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਾਰਸੁਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੈ, ਸੂਰਨ ਕੇ ਜਸ ਕੇ ਉਠੇ ਬੁੰਬੇ ॥੧੪੮॥
ਸੈਯਾ ॥ ਦੈਤਨ ਸਾਥ ਗਦਾ ਗਹਿ ਹਾਥ, ਸੁ ਕੁੱਧ ਹੈ ਜੁੱਧ ਨਿਸੰਗ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਏ ਬਲਵਾਨ, ਸੁ ਮਾਰ ਤਬੈ ਦਲ ਛਾਰ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਪਾਗ ਸਮੇਤ ਗਿਰਿਓ ਸਿਰ ਏਕ ਕੋ, ਭਾਉ ਇਹੈ ਕਬਿ ਤਾਕੋ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਪੂਰਨਿ ਪੁੰਨ ਭਏ ਨਭ ਤੇ, ਸੁ ਮਨੋ ਭੂਆ ਟੂਟ ਨਛੱਤ੍ਰ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੧੪੯॥
 ਬਾਰਨ ਬਾਰਦ ਜਿਉ ਨਿਰਵਾਰ, ਮਹਾਂ ਬਲ ਧਾਰ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਆ ॥
 ਪਾਨ ਲੈ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕੋ ਤਾਨ, ਸੰਘਾਰ ਸਨੇਹ ਤੇ ਸ੍ਰੁਉਨਤ ਪੀਆ ॥
 ਏਕ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ਪਰਾਇ ਕੈ, ਏਕਨ ਕੋ ਧਰਕਿਓ ਤਨ ਹੀਆ ॥

ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਕਿਧੋ ਕਰ ਭਾਨਹਿ, ਦੇਖਿਕੈ ਦੈਤ ਗਈ ਦੁਤ ਦੀਆ ॥੧੫੦॥
 ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਕੋਪ ਭਈ ਅਤਿ, ਧਾਰ ਮਹਾਬਲ ਕੋ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ॥
 ਦਉਰ ਕੈ ਠਉਰ ਹਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਏਕ ਗਇੰਦ੍ਰ ਬਡੇ ਰਨ ਮਾਰਿਓ ॥
 ਕਉਤਕਿ ਤਾ ਛਥਿ ਕੋ ਰਨ ਪੇਖ, ਤਬੈ ਕਥਿ ਇਉ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥
 ਸਾਗਰ ਬਾਂਧਨ ਕੇ ਸਮਈ, ਨਲ ਮਾਨੇ ਪਹਾਰ ਉਖਾਰ ਕੇ ਡਾਰਿਓ ॥੧੫੧॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਾਰ ਜਬੈ ਸੈਨਾ ਲਈ, ਤਬੈ ਦੈਤ ਇਹ ਕੀਨ ॥
 ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕਰ ਚੰਡ ਕੇ, ਬਧਿਬੇ ਕੋ ਮਨ ਦੀਨ ॥੧੫੨॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬਾਹਨਿ ਸਿੰਘ, ਭਇਆਨਕ ਰੂਪ ਲਖਿਓ, ਸਭ ਦੈਤ ਮਹਾਂ ਡਰ ਪਾਇਓ ॥
 ਸੰਖ ਲੀਏ ਕਰ ਚਕ੍ਰ ਅਉ ਬਕ੍ਰ, ਸਰਾਸਨ ਪੱਤ੍ਰ ਬਚਿੜ੍ਹ ਬਨਾਇਓ ॥
 ਧਾਇ ਭੁਜਾ ਬਲ ਆਪਨ ਹੈ, ਹਮ ਸੋਂ ਤਿਨ ਯੌ ਅਤਿ ਜੁੱਧੁ ਮਚਾਇਓ ॥
 ਕੁੱਧ ਕੈ ਸ੍ਰਉਣਤ ਬਿੰਦ ਕਹੈ, ਰਨ ਇਆਹੀ ਤੇ ਚੰਡਕਾ ਨਾਮ ਕਹਾਇਓ ॥੧੫੩॥
 ਮਾਰਿ ਲਇਓ ਦਲ ਅਉਰ ਭਜਿਓ, ਤਬ ਕੋਪ ਕੈ ਆਪਨ ਹੀ ਸੁ ਭਿਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੋ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ, ਅਸ ਹਾਥਿ ਛੁਟਿਓ, ਮਨ ਨਾਹਿ ਗਿਰਿਓ ਹੈ ॥

ਲੈ ਕੈ ਕੁਵੰਡ ਕਰੰ ਬਲ ਧਾਰਕੈ, ਸ੍ਰੋਨ ਸਮੂਹ ਮੈ ਐਸੇ ਤਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਖਿਓ, ਮਾਨੋ ਮੇਰ ਕੋ ਮੱਧਿ ਧਰਿਓ, ਸੁ ਫਿਰਿਓ ਹੈ ॥੧੫੪॥
 ਕੁਝ ਕੈ ਜੁਧ ਕੋ ਦੈਤ ਬਲੀ, ਨਦ ਸ੍ਰੋਨ ਕੋ ਪੈਰ ਕੇ ਪਾਰ ਪਧਾਰਿਓ ॥
 ਲੈ ਕਰਵਾਰ ਅਉ ਢਾਰ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਸਿੰਘ ਕੋ ਦਉਰ ਕੈ ਜਾਇ ਹਕਾਰਿਓ ॥
 ਆਵਤ ਪੇਖਿਕੈ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ, ਬਾਨ ਲਗਿਓ ਤਨ, ਮੂਰਛ ਪਾਰਿਓ ॥
 ਰਾਮ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤਨ ਜਿਉ ਹਨੂਮਾਨ ਕੋ, ਸੈਲ ਸਮੇਤ ਧਰਾ ਪਰ ਡਾਰਿਓ ॥੧੫੫॥
ਸੈਯਾ ॥ ਫੇਰ ਉਠਿਓ ਕਰ ਲੈ ਕਰਵਾਰ ਕੋ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਿਉ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਘਾਇਲ ਕੈ ਤਨ ਕੇਹਰਿ ਤੇ, ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਸੋ ਉਪਮਾ, ਕਬਿ ਨੇ ਬਰਨੀ, ਮਨ ਕੀ ਹਰਨੀ, ਤਿਹ ਨਾਉ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਗੇਰੂ ਨਗੰ ਪਰ ਕੈ ਬਰਖਾ, ਧਰਨੀ ਪਰਿ ਮਾਨਹੁ ਰੰਗ ਢਰਿਓ ਹੈ ॥੧੫੬॥
 ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦੁ ਸੋ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਰਨ ਮੱਧਿ ਰੁਹੇਲੀ ॥
 ਪੈ ਪਲ ਮੈ, ਦਲ ਮੀਜ ਦਇਓ, ਤਿਲ ਤੇ ਜਿਮੁ ਤੇਲ ਨਿਕਾਰਤ ਤੇਲੀ ॥
 ਸ੍ਰਉਣ ਪਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ ਚੈ, ਰੰਗਰੇਜ ਕੀ ਰੇਨੀ ਜਿਉ ਛੂਟ ਕੈ ਫੈਲੀ ॥

ਘਾਉ ਲਸੈਂ ਤਨ ਦੈਤ ਕੇ ਯੋ, ਜਨ ਦੀਪਕ ਮੱਧਿ ਫਨੂਸ ਕੀ ਬੈਲੀ ॥੧੫੬॥
 ਸ੍ਰਉਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸ੍ਰਉਨ ਪਰਿਓ ਧਰਿ, ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਭਏ ਹੈਂ ॥
 ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੁਵੰਡਿ ਸੰਭਾਰਿ ਕੈ, ਬਾਨਨਿ ਸਾਬਿ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਹੈਂ ॥
 ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਸਮਾਇ ਗਏ, ਬਹੁਰੋ ਸੁ ਭਏ ਹਤਿ ਫੇਰਿ ਲਏ ਹੈਂ ॥
 ਬਾਰਦ ਧਾਰ, ਪਰੈਂ ਧਰਨੀ ਪਰ, ਮਾਨੇ ਬਿੰਬਰ ਹੈ ਮਿਟ ਕੈ ਜੁ ਗਏ ਹੈਂ ॥੧੫੭॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੇਤਕ ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਬੂੰਦ ਗਿਰੈਂ ਰਨ, ਤੇਤਕ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਹੈ ਆਈ ॥
 ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ, ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਧਾਈ ॥
 ਪੇਖਿ ਕੈ ਕੌਤਕਿ ਤਾ ਛਿਨ ਮੈ, ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਉਪਮਾ ਠਹਰਾਈ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸੀਸ ਮਹੱਲ ਕੇ ਬੀਚ, ਸੁ ਮੂਰਤਿ ਏਕ, ਅਨੇਕ ਕੀ ਝਾਈ ॥੧੫੮॥
 ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਉਠੇ ਰਨ, ਕੂਧ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕੋ ਫੇਰ ਜੁਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕਮਾਨ ਤੇ ਬਾਨ, ਸੁ ਭਾਨ ਕੀ ਅੰਸ ਸਮਾਨ ਛੁਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦਏ ਸੁ ਭਏ, ਫਿਰ ਲੈ ਮੁੰਗਰਾ ਜਿਮੁ ਧਾਨ ਕੁਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਚੰਡ ਦਏ ਮਿਰ ਖੰਡ ਜੁਦੇ ਕਰਿ, ਬਿੱਲਨ ਤੇ ਜਨ ਬਿੱਲ ਤੁਟੇ ਹੈਂ ॥੧੫੯॥

ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਭਏ, ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ ਚੰਡਿ ਸੁ ਐਸੇ ਉਠੇ ਹੈਂ ॥
 ਬੁੰਦਨ ਤੇ ਉਠਿ ਕੈ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਬਾਨਨ ਬਾਰਦ ਜਾਨ ਛੁਠੇ ਹੈਂ ॥
 ਫੇਰਿ ਕੁਵੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੁਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਐਸੇ ਉਠੇ ਫਿਰ ਸ੍ਰਉਨ ਤੇ ਦੈਤ, ਸੁ ਮਾਨਹੁ ਸੀਤ ਤੇ ਰੋਮ ਉਠੇ ਹੈਂ ॥੧੯੧॥
ਸੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਭਏ ਇੱਕਥੇ, ਬਰ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੋ ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਹੈ ॥
 ਚੰਡ ਅਉ ਸਿੰਘ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ ਕੈ, ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੋ ਦਲ ਮਾਰ ਦਇਓ ਹੈ ॥
 ਫੇਰਿ ਉਠੇ ਧੁਨ ਕੋ ਕਰਿ ਕੈ, ਸੁਨਿ ਕੈ ਮੁਨਿ ਕੋ ਛੁਟਿ ਧਿਆਨੁ ਗਇਓ ਹੈ ॥
 ਭੂਲ ਗਏ ਸੁਰ ਕੇ ਅਵਸਾਨ, ਗੁਮਾਨ ਨ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਗਇਓ ਹੈ ॥੧੯੨॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਕਤਬੀਜ ਸੋਂ ਚੰਡਕਾ, ਇਉ ਕੀਨੇ ਬਰ ਜੁਧੁ ॥

ਅਗਨਤ ਭਏ ਦਾਨਵ ਤਬੈ, ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇਓ ਕੁਝੁ ॥੧੯੩॥

ਸੈਯਾ ॥ ਪੇਖ ਦਸੋਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਚੀ ਅਖੀਆਂ ॥
 ਤਬ ਲੈ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁ ਕਾਟ ਦਏ ਅਰਿ, ਛੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆਂ ॥
 ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਛੀਟ ਪਰੀ ਤਨ ਚੰਡ ਕੇ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਨੇ ਲਖੀਆਂ ॥

ਜਨੁ ਕੰਚਨ ਮੰਦਰ ਮੈ ਜਗੀਆਂ, ਜਗਿ ਲਾਲ ਮਨੀ ਜੁ ਬਨਾ ਰਖੀਆਂ ॥੧੯੪॥
 ਕੁਝ ਕੈ ਜੁਧ ਕਰਿਓ ਬਹੁ ਚੰਡ ਨੇ, ਏਤੋ ਕਰਿਓ ਮਧ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਰਨ ਕੋ, ਨਿਜੁ ਭਾਲ ਤੇ ਜਾਲ ਕੀ ਲਾਟ ਨਿਕਾਸੀ ॥
 ਕਾਲੀ ਪ੍ਰਤੱਛ ਭਈ ਤਿਹ ਤੇ, ਰਨ ਫੈਲ ਰਹੀ ਭਯ ਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਸੀ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਫੋਰਿ ਕੈ, ਧਾਰ ਪਰੀ ਧਰ ਪੈ ਜਮੁਨਾ ਸੀ ॥੧੯੫॥
ਸੈਯਾ ॥ ਮੇਰੁ ਹਲਿਓ, ਦਹਲਿਓ ਸੁਰ ਲੋਕੁ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਭੂਧਰ, ਭਾਜਤ ਭਾਰੀ ॥
 ਚਾਲਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹ ਚਉਦਹਿ ਲੋਕ ਮੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਭਇਓ ਮਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮ ਭਾਰੀ ॥
 ਧਿਆਨ ਰਹਿਓ ਨ ਜਟੀ, ਸੁ ਫਟੀਧਰ, ਯੋ ਬਲਿ ਕੈ ਰਨ ਮੈ ਕਿਲਕਾਰੀ ॥
 ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧਿ ਕਾਰਨ ਕੋ, ਕਰ ਕਾਲਸੀ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੰਭਾਰੀ ॥੧੯੬॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡੀ ਕਾਲੀ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ, ਕੀਨੋ ਇਹੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਹਉ ਹਨਿਹੋ, ਤੂੰ ਸ੍ਰਉਨ ਪੀ,
 ਅਰਿ ਦਲਿ ਡਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧੯੭॥ **ਸੈਯਾ** ॥ ਕਾਲੀ ਅਉ ਕੇਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਚੰਡਿ,
 ਸੁ ਘੇਰੇ ਸਬੈ ਬਨ ਜੈਸੇ ਦਵਾਪੈ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ, ਦੈਤ ਜਰੈ ਜੈਸੇ ਈਂਟ ਅਵਾਪੈ ॥
 ਕਾਲਕਾ ਸ੍ਰਉਨ ਪੀਓ ਤਿਨ ਕੋ, ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲੀਯੋ ਭਾਉ ਭਵਾਪੈ ॥

ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਧ ਕੋ ਨੀਰ ਸਬੈ ਮਿਲਿ, ਧਾਇ ਕੈ ਜਾਇ ਪਰੇ ਹੈ ਤਵਾਪੈ ॥੧੯੮॥
 ਚੰਡ ਹਨੇ ਅਰੁ ਕਾਲਕਾ ਕੋਪ ਕੈ, ਸ੍ਰੂਉਨਤ ਬਿੰਦਨ ਸੋ ਇਹ ਕੀਨੇ ॥
 ਖੱਗ ਸੰਭਾਰ ਹਕਾਰ ਤਬੈ, ਕਿਲਕਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸਭੈ ਦਲੁ ਦੀਨੇ ॥
 ਆਮਿਖ ਸੌਨ ਅਚਿਓ ਬਹੁ ਕਾਲਕਾ, ਤਾ ਛਥਿ ਮੈ ਕਵਿ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੇ ॥
 ਮਾਨੇ ਛੁਧਾਤੁਰ ਹੁਇਕੈ ਮਨੁਛ, ਸੁ ਸਾਲਨ ਲਾਸਹਿ ਸੋ ਬਹੁ ਪੀਨੇ ॥੧੯੯॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਰਕੜ੍ਹ ਬੀਜ ਕਰਿਯੋ ਧਰਨੀ ਪਰ ਯੋਂ, ਸੁਰ ਦੇਖਤ ਸਾਰੇ ॥
 ਜੇਤਕ ਸੌਨ ਕੀ ਬੂਦ ਗਿਰੈ, ਉਠ ਤੇਤਕ ਰੂਪ ਅਨੇਕਹਿ ਧਾਰੇ ॥
 ਜੁਗਨਿ ਆਨ ਫਿਰੀ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਸੀਸ ਜਟਾਂ ਕਰ, ਖੱਪਰ ਭਾਰੇ ॥
 ਸੌਨਤ ਬੂਦ ਪਰੈਂ ਅਚਵੈ ਸਭ, ਖੱਗ ਲੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੰਘਾਰੇ ॥੧੭੦॥
 ਕਾਲੀ ਅਉ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਦੈਤ ਸੋ ਜੁੱਧ ਨਿਸੰਗ ਸਜਿਓ ਹੈ ॥
 ਮਾਰ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧ ਭਈ, ਪਹਰੇਕ ਲਉ ਸਾਰ ਸੋਂ ਸਾਰ ਬੱਜਿਓ ਹੈ ॥
 ਸ੍ਰੂਉਨਤ ਬਿੰਦ ਗਿਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ, ਇਉ ਅਸਿ ਸੋ ਅਰ ਸੀਸ ਭਜਿਓ ਹੈ ॥
 ਮਾਨੇ ਅਤੀਤ ਕਰਿਯੋ ਚਿਤ ਕੋ, ਧਨਵੰਤ ਸਭੈ ਨਿਜ ਮਾਲ ਤਜਿਓ ਹੈ ॥੧੭੧॥

ਸੈਰਠਾ ॥ ਚੰਡੀ ਦਇਓ ਬਿਦਾਰ, ਸ੍ਰੂਉਨ ਪਾਨ ਕਾਲੀ ਕਰਿਓ ॥ ਛਿਨ ਮੈ ਡਾਰਿਓ ਮਾਰ,
 ਸ੍ਰੂਉਨਤ ਬਿੰਦ ਦਾਨਵ ਮਹਾਂ ॥੧੭੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ,
 ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਰਕਤ ਬੀਜ ਬਧਹਿ ਨਾਮ, ਪੰਚਮੋ ਧਿਆਇ ॥੫॥ ੴ
 ਸ੍ਰੂਯਾ ॥ ਤੁੱਛ ਬਚੇ, ਭਜਕੈ ਰਨ ਤਿਆਗ ਕੈ, ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੂਉਨਤ ਬੀਜ ਹਨਿਓ ਦੁਹ ਨੇ ਮਿਲਿ, ਅਉਰ ਮਹਾਂ ਭਟ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰੇ ॥
 ਇਉ ਸੁਨਿਕੈ ਉਨਿ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਤਬ ਬੋਲਿ ਉਠਿਓ ਕਰਿ ਖੱਗ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਇਉ ਹਨਿ ਹੋਂ ਬਰ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ, ਅਜਾ ਬਨ ਮੈ ਜਿਮ ਸਿੰਘ ਪਛਾਰੇ ॥੧੭੩॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਕਟਕ ਕੇ ਭਟਨ ਕੋ, ਦਇਓ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸਾਜ ॥
 ਸਸਤ੍ਰ ਪਹਰ ਕੈ ਇਉ ਕਹਿਓ, ਹਨਿਹੋਂ ਚੰਡਹਿ ਆਜੁ ॥੧੭੪॥
 ਸ੍ਰੂਯਾ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਚਢੇ, ਧੁਨਿ ਦੁੰਦਭ ਕੀ ਦਸਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਈ ॥
 ਪਾਇਕ ਅਗ੍ਰ ਭਏ ਮਧਿ ਬਾਜ, ਰਖੀ ਰਖ ਸਾਜ ਕੈ ਪਾਂਤਿ ਬਨਾਈ ॥
 ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਕੇ ਪੁੰਜਨ ਉਪਰਿ, ਸੁੰਦਰ ਤੁੰਗ ਧੁਜਾ ਫਹਰਾਈ ॥
 ਸਕ੍ਰ ਸੋ ਜੁੱਧ ਕੇ ਹੇਤ ਮਨੋ, ਧਰਿ ਛਾਡਿ ਸਪੱਛ ਉਡੇ ਗਿਰ ਰਾਈ ॥੧੭੫॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਬਨਾਇ ਦਲੁ, ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਗਿਰ ਰਾਜ ॥
 ਕਵਚ ਅੰਗ ਕਸਿ, ਕੋਪ ਕਰਿ, ਉਠੇ ਸਿੰਘ ਜਿਉ ਗਾਜ ॥੧੬॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁ ਬੀਰ ਬਲੀ, ਮਨ ਕੋਪ ਭਰੇ, ਰਨ ਭੂਮਹਿ ਆਏ ॥
 ਦੇਖਨ ਮੈ ਸੁਭ ਅੰਗ ਉਤੰਗ, ਤੁਰਾ ਕਰਿ ਤੇਜ, ਧਰਾ ਪਰ ਧਾਏ ॥
 ਧੂਰ ਉਡੀ ਤਬ ਤਾਂ ਛਿਨ ਮੈ, ਤਿੰਹ ਕੇ ਕਨਕਾ, ਪਗ ਸੌਂ ਲਪਟਾਏ ॥
 ਠਉਰ ਅਡੀਠ ਕੇ ਜੈ ਕਰਬੇ ਕਹਿ, ਤੇਜ ਮਨੋ ਮਨ ਸੀਖਨ ਆਏ ॥੧੭॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡਿ ਕਾਲਕਾ ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ, ਤਨਕ ਭਨਕ ਸੁਨਿ ਲੀਨ ॥
 ਉਤਰ ਸਿੰਗ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤੇ, ਮਹਾਂ ਕੁਲਾਹਲਿ ਕੀਨ ॥੧੮॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਿ ਕੈ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੋ, ਕੋਪ ਕਰਿਓ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਦਾਨੇ ॥
 ਨਾਸ ਕਰੋਂ ਇਹ ਕੋ ਛਿਨ ਮੈ, ਕਰਿ ਬਾਨ ਸੰਭਾਰ, ਬਡੇ ਧਨੁ ਤਾਨੇ ॥
 ਕਾਲੀ ਕੇ ਬੱਕ੍ਰ ਬਿਲੋਕਨ ਤੇ, ਸੁ ਉਠਿਓ ਮਨ ਮੈ ਭੂਮ, ਜਿਉ ਜਮ ਜਾਨੇ ॥
 ਬਾਨ ਸਮੂਹ ਚਲਾਇ ਦਏ, ਕਿਲਕਾਰ ਉਠਿਓ, ਜੁ ਪ੍ਰਲੈ ਘਨ ਮਾਨੇ ॥੧੯॥
 ਬੈਰਨ ਕੇ ਘਨ ਸੇ ਦਲ ਪੈਠਿ, ਲਇਓ ਕਰਿ ਮੈ ਧਨੁ ਸਾਇਕੁ ਐਸੇ ॥

ਸਿਆਮ ਪਹਾਰ ਸੇ ਦੈਤ ਹਨੇ, ਤਮ ਜੈਸੇ ਹਰੇ, ਰਵਿ ਕੀ ਕਿਰਨੈ ਸੇ ॥
 ਭਾਜ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਡਰਿ ਕੈ, ਕਬਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਤਿਹ ਕੀ ਡਬਿ ਕੈਸੇ ॥
 ਭੀਮ ਕੇ ਸ੍ਰਉਨ ਭਰਿਓ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਕੈ, ਡਾਡਿ ਚਲੇ ਰਨ ਕਉਰਉ ਜੈਸੇ ॥੧੯੦॥
ਕਬਿਤੁ ॥ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਸੁੰਭ ਕੀ, ਸੁ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧੀਰ ਜੋਧੇ, ਆਏ ਚੰਡ ਉਪਰ,
 ਸੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਬਨੀ ਠਨੀ ॥ ਚੰਡਕਾ ਲੈ ਬਾਨ, ਅਉ ਕਮਾਨ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ,
 ਡਿਨ ਮਧਿ ਕੈ ਕੈ ਬਲੁ, ਸੁੰਭ ਕੀ ਹਨੀ ਅਨੀ ॥ ਡਰ ਤਜਿ ਖੇਤ ਮਹਾਂ,
 ਪ੍ਰੇਤ ਕੀਨਿ ਬਾਨਨ ਸੋਂ, ਬਿਚਲ ਬਿਖਰ ਐਸੇ, ਭਾਜਗੀ ਅਨੀ ਕਨੀ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰੂਖਲ ਮੈ,
 ਸਬੂਹ ਬਹੇ ਪਉਨ ਹੁੰਕੇ, ਧੂਰ ਉਡਿ ਚੱਲੇ, ਹੁਇ ਕੈ ਕੋਟਿਕ ਕਨੀ ਕਨੀ ॥੧੯੧॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਖੱਗ ਲੈ ਕਾਲੀ, ਅਉ ਚੰਡੀ ਕੁਵੰਡਿ, ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਦਾਨਵ ਇਉ ਦਬੱਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਕੇਤਕ ਚਾਬ ਗਈ ਮੁਖਿ ਕਾਲਕਾ, ਕੇਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰ ਚੰਡਿ ਕੱਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਸ੍ਰਉਨਤ ਸਿੰਘ ਭਇਓ ਧਰ ਮੈ, ਰਨ ਡਾਡ ਗਏ, ਇਕ ਦੈਤ ਫਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਸੁੰਭ ਪੈ ਜਾਇ ਕਹੀ ਤਿਨ ਇਉ, ਬਹੁ ਬੀਰ ਮਹਾਂ ਤਿਹ ਠਉਰ ਲਟੇ ਹੈਂ ॥੧੯੨॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਖਿ ਭਇਆਨਕ ਜੁੱਧ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰਿ ॥

ਸਕਤ ਸਹਾਇਹ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਭੇਜੀ ਰਨਹਿ ਮੰਝਾਰ ॥੧੯੩॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਆਇਸ ਪਾਇ ਸਭੈ ਸਕਤੀ, ਚਲਿ ਕੈ ਤਹਾਂ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪੈ ਆਈ ॥
 ਦੇਵੀ ਕਹਿਓ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰ ਆਦਰੁ, ਆਈ ਭਲੇ, ਜਨੁ ਬੋਲ ਪਠਾਈ ॥
 ਤਾ ਛਥਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਤਿ ਹੀ, ਕਵਿ ਨੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲਖਿ ਪਾਈ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਨਦੀ, ਚਲਿ ਕੈ ਜਲ ਰਾਸ ਮੈ ਆਨ ਸਮਾਈ ॥੧੯੪॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਮਹਾਂ ਦਲੁ ਦੇਵਨ ਕੋ, ਬਰ ਬੀਰ ਸੁ ਸਾਮੁਹੇ ਜੁੱਧ ਕੋ ਧਾਏ ॥
 ਬਾਨਨਿ ਸਾਬਿ ਹਨੇ ਬਲੁ ਕੈ, ਰਨ ਮੈ ਬਹੁ ਆਵਤ ਬੀਰ ਗਿਰਾਏ ॥
 ਦਾੜਨ ਸਾਬਿ ਚਬਾਇ ਗਈ ਕਲਿ, ਅਉਰ ਗਹੇ ਚਹੂੰ ਓਰ ਬਗਾਏ ॥
 ਰਾਵਨ ਸੋਂ ਰਿਸਕੈ ਰਨ ਮੈ, ਪਤਿ ਭਾਲਕ ਜਿਉ, ਗਿਰ ਰਾਜ ਚਲਾਏ ॥੧੯੫॥
 ਫੇਰ ਲੈ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਦੈਤਨ ਸੌ ਬਹੁ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਬਹੁ, ਭੂਮ ਪਰੇ ਭਟ, ਸ੍ਰੂਉਨ ਝਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਗੂਦ ਬਹਿਓ ਅਰ ਸੀਸਨ ਤੇ, ਕਵਿ ਨੇ ਤਿਹ ਕੋ ਇਹ ਭਾਉ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਮਾਨੇ ਪਹਾਰ ਕੇ ਮਿੰਗਹੁਂ ਤੇ, ਧਰਨੀ ਪਰ ਆਨ ਤੁਸਾਰ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੧੯੬॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਭਾਜ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਸਭੈ, ਰਹਿਓ ਨ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ॥
 ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭਹਿ ਸੋਂ ਕਹਿਓ, ਦਲੁ ਲੈ ਤੁਮਹੂੰ ਜਾਹੁ ॥੧੮੭॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਮਾਨ ਕੈ ਸੁੰਭੁ ਕੋ ਬੋਲ ਨਿਸੁੰਭੁ, ਚਲਿਓ ਦਲ ਸਾਜ, ਮਹਾਂ ਬਲ ਐਸੇ ॥
 ਭਾਰਬ ਜਿਉ ਰਨ ਮੈ ਰਿਸ ਪਾਰਬ, ਕੁਧ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ ਕਰਨੈ ਸੇ ॥
 ਚੰਡਿ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗੇ ਬਹੁ ਦੈਤ ਕਉ, ਫੋਰਿ ਕੈ ਪਾਰ ਭਏ ਤਨ ਕੈਸੇ ॥
 ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਕੇ ਖੇਤ, ਉੱਗੇ ਮਨੋ ਧਾਨ ਕੇ, ਅੰਕੁਰ ਜੈਸੇ ॥੧੮੮॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬਾਨਨ ਸਾਬ ਗਿਰਾਇ ਦਏ, ਬਹੁਰੋ ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ, ਇਉ ਰਨ ਕੀਨੋ ॥
 ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਦਈ ਧੁਜਨੀ ਸਬ, ਦਾਨਵ ਕੋ ਬਲੁ, ਹੁਇ ਗਾਇਓ ਛੀਨੋ ॥
 ਸ੍ਰੂਉਨ ਸਮੂਹਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਤਹਾਂ ਕਵਿ ਨੇ ਜਸੁ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੋ ॥
 ਸਾਤ ਹੂੰ ਸਾਗਰ ਕੋ ਰਚਿਕੈਂ ਬਿਧਿ, ਆਠਵੋਂ ਸਿੰਘ ਕਰਿਓ ਹੈਂ ਨਵੀਨੋ ॥੧੮੯॥
 ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਕੁਝ ਭਈ ਰਨ ਮੱਧਿ ਲਰੀ ਹੈ ॥
 ਫੈਰ ਦਈ ਚਤੁਰੰਗ ਚਮ੍ਭ, ਬਲੁ ਕੈ ਬਹੁ ਕਾਲਕਾ ਮਾਰ ਧਰੀ ਹੈ ॥
 ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਭਇਆਨਕ ਇਉਂ, ਅਸੁਰੰਪਤਿ ਭ੍ਰਾਤ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹਰੀ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰਉਨ ਸੋ ਲਾਲ ਭਈ ਧਰਨੀ, ਸੁ ਮਨੋ ਅੰਗ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਾਰੀ ਕਰੀ ਹੈ ॥੧੯੦॥
 ਦੈਤ ਸੰਭਾਰ ਸਭੈ ਅਪਨੋ ਬਲੁ, ਚੰਡਿ ਸੋ ਜੁੱਧੁ ਕੋ ਫੇਰਿ ਅਰੇ ਹੈ ॥
 ਆਯੁਧ ਧਾਰਿ ਲਰੇ ਰਨ ਇਉ, ਜਨੁ ਦੀਪਕ ਮੱਧਿ ਪਤੰਗ ਪਰੇ ਹੈ ॥
 ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰ, ਸਭੈ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਦੁ ਟੂਕ ਕਰੇ ਹੈ ॥
 ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਬਨ ਮੈ, ਬਰ ਬਿਛੁਨ ਕਾਟਿ ਕੈ ਬਾਢੀ, ਜੁਦੇ ਕੈ ਧਰੇ ਹੈ ॥੧੯੧॥
ਸੈਯਾ ॥ ਮਾਰ ਲਇਓ ਦਲੁ, ਅਉਰ ਭਜਿਓ, ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਕੋਪ, ਨਿਸੁੰਭ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਆਨਿ ਅਰਿਓ, ਅਤਿ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ, ਪਗੁ ਨਾਹਿ ਟਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗਿਓ ਮੁਖ ਦੈਤ ਕੇ, ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਰਾਹੁ ਗ੍ਰਸਿਓ ਨਭ ਭਾਨ, ਸੁ ਸ੍ਰਉਨਤ ਕੋ, ਅਤਿ ਬਉਨ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੧੯੨॥
 ਸਾਂਗ ਸੰਭਾਰ ਕਰੰ ਬਲੁ ਧਾਰ ਕੈ, ਚੰਡ ਦਈ ਰਿਪ ਭਾਲ ਮੈ ਐਸੇ ॥
 ਜੋਰ ਕੈ ਫੌਰ ਗਈ ਸਿਰ ਤ੍ਰਾਨ ਕੋ, ਪਾਰ ਭਈ ਪਟ ਫਾਰ ਅਨੈਸੇ ॥
 ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਧਾਰ ਚਲੀ ਪਥ ਉਠਧ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਸੁ ਭਈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ॥
 ਮਾਨੋ ਮਹੇਸ ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਨੈਨ ਕੀ, ਜੋਤ ਉਦੇਤ ਭਈ ਖੁਲ ਤੈਸੇ ॥੧੯੩॥

ਦੈਤ ਨਿਕਾਸ ਕੈ ਸਾਂਗ ਵਹੈ, ਬਲਿ ਕੈ ਤਬ. ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਦੀਨੀ ॥
 ਜਾਇ ਲਗੇ ਤਿਹ ਕੇ ਮੁਖ ਮੈ, ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਨ ਪਰਿਓ, ਅਤਿ ਹੀ ਛਬਿ ਕੀਨੀ ॥
 ਇਉ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ, ਕਬਿ ਨੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ, ਸੋਈ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਗਲ ਦੀਪ ਕੀ ਨਾਰ, ਗਰੇ ਮੈ ਤੰਬੋਰ ਕੀ, ਪੀਕ ਨਵੀਨੀ ॥੧੯੪॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧੁ ਨਿਸੁੰਭ ਕਰਿਓ ਅਤਿ ਹੀ, ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿ ਕੋ, ਕਬਿ ਕੋ ਬਰਨੈ ॥
 ਨਹਿ ਭੀਖਮ ਦ੍ਰੋਣਿ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਰੁ ਦ੍ਰੋਣਜ, ਭੀਮ ਨ ਅਰਜਨ, ਅਉ ਕਰਨੈ ॥
 ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਕੇ ਤਨ ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਧਾਰ ਛੁੱਟੀ, ਸੁ ਲਗੇ ਸਰ ਕੇ ਫਰਨੈ ॥
 ਜਨੁ ਰਾਤ ਕੇ ਦੂਰਿ ਬਿਭਾਸ ਦਸੋ ਦਿਸ, ਫੈਲਿ ਚਲੀ ਰਵਿ ਕੀ ਕਿਰਨੈ ॥੧੯੫॥
 ਚੰਡ ਲੈ ਚੱਕ੍ਰ ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ, ਰਿਸ ਕੁਝ ਕੀਓ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ॥
 ਫੇਰਿ ਗਦਾ ਗਹਿਕੈ ਲਹਿਕੈ, ਚਹਿਕੈ ਰਿਪ ਸੈਨ ਹਤੀ ਲਲਕਾਰੇ ॥
 ਲੈ ਕਰ ਖੱਗ ਅਦੱਗ ਮਹਾਂ, ਸਿਰ ਦੈਤਨ ਕੇ, ਬਹੁ ਭੂ ਪਰ ਝਾਰੇ ॥
 ਰਾਮ ਕੇ ਜੁੱਧ ਸਮੈ, ਹਨੂਮਾਨ ਜਾਅਨ, ਮਨੋ ਗਰੂਏ ਗਿਰ ਢਾਰੇ ॥੧੯੬॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦਾਨਵ ਏਕ ਬਡੋ ਬਲਿਵਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲੈ ਪਾਨ ਹਕਾਰ ਕੈ ਧਾਇਓ ॥

ਕਾਢਕੈ ਖੱਗੁ ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਮਿਆਨ ਤੇ, ਤਾਂ ਤਨ ਬੀਚ, ਭਲੇ ਬਰ ਲਾਇਓ ॥
 ਟੂਟ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਵਾ ਧਰ ਤੇ, ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿ ਕੋ, ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਆਇਓ ॥
 ਉਚ ਪਰਾਪਰ ਉਪਰਿ ਤੇ, ਗਿਰਿਓ ਕਾਕ, ਕਰਾਲ ਭੁਜੰਗਮ ਖਾਇਓ ॥੧੯੭॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬੀਰ ਨਿਸੁੰਭ ਕੋ ਦੈਤ ਬਲੀ ਇਕ, ਪ੍ਰੇਰੁ ਤੁਰੰਗ ਗਾਇਓ ਰਨ ਸਾਮੁਹਿ ॥
 ਦੇਖਤ ਧੀਰਜ ਨਾਹਿ ਰਹੇ, ਅਬਿ ਕੋ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਬਿਕ੍ਰਮ ਜਾਂ ਮਹਿ ॥
 ਚੰਡ ਲੈ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਹਨੇ ਅਰਿ, ਫੇਰਿ ਦਈ ਸਿਰ ਦਾਨਵ ਤਾ ਮਹਿ ॥
 ਮੁੰਡਹਿ ਤੁੰਡਹਿ ਰੁੰਡਹਿ, ਚੀਰ ਪਲਾਨ ਕਿਕਾਨ, ਧਸੀ ਬਸੁਧਾ ਮਹਿ ॥੧੯੮॥
 ਇਉ ਜਬ ਦੈਤ ਹਤਿਓ ਬਰਚੰਡ, ਸੁ ਅਉਰ ਚਲਿਓ, ਰਨ ਮੱਧਿ ਪਚਾਰੇ ॥
 ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਸਮੁਹਾਇ ਰਿਸਾਇ ਕੈ, ਧਾਇਕੈ ਘਾਇ ਦੁ ਤੀਨਕ ਝਾਰੇ ॥
 ਚੰਡਿ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਸੰਭਾਰ, ਹਕਾਰਕੈ ਸੀਸ ਦਈ ਬਲੁ ਧਾਰੇ ॥
 ਜਾਇ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਦੂਰ ਪਰਾਇ, ਜਿਉ ਟੂਟਤ ਅੰਬ ਬਖਾਰ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੧੯੯॥
 ਜਾਨ ਨਿਦਾਨ ਕੋ ਜੁਧੁ ਬਨਿਓ, ਰਨ ਦੈਤ ਸਬੂਹ ਸਬੈ ਉਠਿ ਧਾਏ ॥
 ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਕੀ ਮਾਰ ਮਚੀ, ਤਬ ਕਾਇਰ ਛਾਡ ਕੈ ਖੇਤ ਪਰਾਏ ॥

ਚੰਡ ਕੇ ਖੱਗ, ਗਦਾ ਲਗ, ਦਾਨਵ ਰੰਚਕ ਰੰਚਕ ਹੁਇ, ਤਨ ਆਏ ॥
 ਮੂੰਗਰ ਲਾਇ, ਹਲਾਇ ਮਨੋ ਤਰੁ, ਕਾਛੀ ਨੇ ਪੇਡ ਤੇ, ਤੂਤ ਗਿਰਾਏ ॥੨੦੦॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪੇਖਿ ਚਮੂੰ ਬਹੁ ਦੈਤਨ ਕੀ, ਪੁਨਿ ਚੰਡਕਾ ਆਪਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਬੀਰਨ ਕੇ ਤਨ, ਚੀਰ ਪਟੀਰ ਸੇ, ਦੈਤ ਹਕਾਰ, ਪਛਾਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥
 ਘਾਊ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੋ ਰਨ ਭੂਮ ਮੈ, ਟੂਟ ਪਰੇ ਧਰ ਤੇ ਸਿਰ ਨਿਆਰੇ ॥
 ਜੁੱਧ ਸਮੈ ਸੁਤ ਭਾਨ ਮਨੋ, ਸਮਿ ਕੇ ਸਭ ਟੂਕ, ਜੁਦੇ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥੨੦੧॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਬੈ ਬਲ ਧਾਰ, ਸੰਭਾਰ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਕਰੀ ਕਰ ॥
 ਕੋਪ ਦਈਅ ਨਿਸੁੰਭ ਕੇ ਸੀਸ, ਬਹੀ ਇਹ ਭਾਂਤ ਰਹੀ ਤਰਵਾਤਰ ॥
 ਕਉਨ ਸਗਾਹ ਕਰੈ ਕਹਿ ਤਾ ਛਿਨ, ਸੋ ਬਿਬ ਹੋਇ ਪਰੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਾਰ ਕੀ ਤਾਰ ਲੈ ਹਾਥ, ਚਲਾਈ ਹੈ ਸਾਬਨ ਕੋ ਸਬੁਨੀਗਰ ॥੨੦੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ,
 ਨਿਸੁੰਭ ਬਧਹਿ, ਖਸਟਮੇ ਧਿਆਇ ॥੬॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਨਿਸੁੰਭ ਰਨ ਮਾਰਿਓ, ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਕਾਰ ॥ ਭਾਜ ਦੈਤ ਇਕ ਸੁੰਭ ਪੈ,

ਗਇਓ ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰਿ ॥੨੦੩॥ ਆਨ ਸੁੰਭ ਪੈ ਤਿਨ ਕਹੀ, ਸਕਲ ਜੁੱਧ ਕੀ ਬਾਤ ॥
 ਤਬ ਭਾਜੇ ਦਾਨਵ ਸਭੈ, ਮਾਰਿ ਲਇਓ ਤੁਆ ਭ੍ਰਾਤ ॥੨੦੪॥ **ਸ੍ਰੈਯਾ** ||
 ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਹਨਿਓ ਸੁਣਿ ਕੈ, ਬਰ ਬੀਰਨ ਕੇ ਚਿਤ ਛੋਭ ਸਮਾਇਓ ॥
 ਸਾਜ ਚੜਿਓ ਗਜ ਬਾਜ ਸਮਾਜ ਕੈ, ਦਾਨਵ ਪੁੰਜ ਲੀਏ ਰਨ ਆਇਓ ॥
 ਭੂਮ ਭਇਆਨਕ ਲੋਥ ਪਰੀ, ਲਖਿ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਮਹਾਂ ਬਿਸਮਾਇਓ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਾਰਸੁਤੀ ਉਮਡੀ, ਜਲ ਸਾਗਰ ਕੇ ਮਿਲਿਬੈ ਕਹੁ, ਧਾਇਓ ॥੨੦੫॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੁ ਕੇਹਰਿ ਕਾਲਕਾ, ਅਉ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਹਤੀ ਇਨਹੂੰ ਸਭ, ਇਉ ਕਹਿ ਕੈ ਮਨ ਕੋਪ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਬੰਧ ਕਬੰਧ ਪਰਿਓ ਅਵਲੋਕ ਕੈ, ਸੋਕ ਕੈ, ਪਾਂਇ ਨ ਆਗੈ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਧਾਇ ਸਕਿਓ ਨ, ਭਇਓ ਭਇਭੀਤਹ, ਚੀਤਹ ਮਾਨਹੁ, ਲੰਗ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੨੦੬॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਫੇਰਿ ਕਹਿਓ ਦਲ ਕੋ ਜਬ ਸੁੰਭ, ਸੁ ਮਾਨਿ ਚਲੇ ਤਬ ਦੈਤ ਘਨੇ ॥
 ਗਜ ਰਾਜ ਸੁ ਬਾਜਨ ਕੇ ਅਸਵਾਰ, ਰਖੀ ਰਥੁ ਪਾਇਕ, ਕਉਨ ਗਨੇ ॥
 ਤਹਾਂ ਘੇਰ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ, ਮਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਦੀਹ ਬਨੇ ॥

ਮਨੋ ਭਾਨ ਕੇ ਛਾਇ ਲਇਓ, ਉਮਡੇ ਘਨ, ਘੌਰ ਘੰਡ ਘਟਾ ਨਿਸ ਨੇ ॥੨੦੬॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਘੇਰੋ ਪਰਿਓ, ਤਬੈ ਚੰਡਿ ਇਹ ਕੀਨ ॥ ਕਾਲੀ ਸੋ ਹਸਿ ਤਿਨ ਕਹੀ,
ਨੈਨ ਸੈਨ ਕਰਿ ਦੀਨ ॥੨੦੭॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਰ ਢਾਰੇ, ਅਉ ਕੇਤਕ ਚਬਾਇ ਢਾਰੇ,
ਕੇਤਕ ਬਗਾਇ ਢਾਰੇ, ਕਾਲੀ ਕੋਪ ਤਬ ਹੀ ॥ ਬਾਜ ਗਜ ਭਾਰੇ, ਤੇਤੇ ਨਖਨ ਸੌਂ ਫਾਰ ਢਾਰੇ,
ਐਸੋ ਰਨ ਭੈਕਰ, ਨ ਭਇਓ ਆਗੇ ਕਬਹੀ ॥ ਭਾਰੇ ਬਹੁ ਬੀਰ, ਕਾਹੂੰ ਸੁਧ ਨ ਰਹੀ ਸਰੀਰ,
ਹਾਲ ਚਾਲ ਪਰੀ, ਮਰੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਦਬਹੀ ॥ ਪੇਖ ਸੁਰਰਾਇ, ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ,
ਸੁਰ ਪੁੰਜਨ ਬੁਲਾਇ, ਕਰੈਂ ਜੈਜੈਕਾਰ ਸਬਹੀ ॥੨੦੮॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਨ ਭਇਓ,
ਕਹਿਓ ਰਾਜਾ ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੇ, ਐਸੋ ਜੁਧੁ ਕੀਨੇ, ਕਾਲੀ ਡਾਰਿਓ ਬੀਰ ਮਾਰ ਕੈ ॥
ਬਲ ਕੇ ਸੰਭਾਰ, ਕਰ ਲੀਨੀ ਕਰਵਾਰ ਢਾਰ, ਪੈਠੇ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਇਉ ਉਚਾਰ ਕੈ ॥
ਸਾਥ ਭਏ ਸੁੰਭ ਕੇ, ਸੁ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧੀਰ ਜੋਧੇ, ਲੀਨੀ ਹਖਿਆਰ, ਆਪ ਆਪਨੇ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ॥
ਐਸੇ ਚਲੇ ਦਾਨੇ, ਰਵਿ ਮੰਡਲ ਛਪਾਨੇ, ਮਾਨੇ ਸਲਭ ਉਡਾਨੇ, ਪੁੰਜ ਪੰਖਨ ਸੁ ਧਾਰ ਕੈ ॥੨੧੦॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਲਖੈ ਬਲਿਵਾਨ, ਸੁ ਬਾਹਨਿ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਭ੍ਰਮਾਨੇ ॥
ਚਕ੍ਰ ਅਲਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਬਘੂਰਨ, ਛੜ੍ਹਨ ਹੀ ਸਮ ਅਉ ਖਰਸਾਨੇ ॥

ਤਾਂ ਰਨ ਮਾਹਿ ਸੁ ਐਸੋ ਫਿਰਿਓ, ਜਲ ਭਉਰ ਨਹੀ, ਸਰ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਅਉਰ ਨਹੀ ਉਪਮਾ ਉਪਜੈ, ਸੁ ਦੁਹੁੰ ਰੁਖੁ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਮੁਖਿ ਮਾਨੇ ॥੨੧੧॥
 ਜੁੱਧੁ ਮਹਾਂ ਅਸੁਰੰਗਨਿ ਸਾਬਿ ਭਇਓ ਤਬ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਹਿ ਭਾਰੀ ॥
 ਸੈਨ ਅਪਾਰ ਹਕਾਰ ਸੁਧਾਰ, ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਈ ਰਨ ਕਾਰੀ ॥
 ਖੇਤ ਭਇਓ ਤਹਾ ਚਾਰ ਸਉ ਕੋਸ ਲਉ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਦੇਖਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਪੂਰਨ ਏਕ ਘਰੀ ਨ ਪਰੀ, ਜਿ ਗਿਰੇ ਧਰ ਪੈ ਬਰ, ਜਿਉ ਪਤਿ ਝਾਰੀ ॥੨੧੨॥
 ਮਾਰ ਚਮੂੰ ਚਤੁਰੰਗ ਲਈ, ਤਬ ਲੀਨੇ ਹੈ ਸੁੰਭ ਚਮੁੰਡ ਕੋ ਆਗਾ ॥
 ਚਾਲ ਪਰਿਓ ਅਵਨੀ ਸਿਗਰੀ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਆਸਨਿ ਤੇ ਉਠਿ ਭਾਗਾ ॥
 ਸੁਖ ਗਇਓ ਤ੍ਰੂਸ ਕੈ ਹਰਿ ਹਾਰਿ, ਸੁ ਸੰਕਤਿ ਅੰਕ ਮਹਾਂ ਭਇਓ ਜਾਗਾ ॥
 ਲਾਗ ਰਹਿਓ ਲਪਟਾਇ ਗਰੇ ਮਧਿ, ਮਾਨਹੁ ਮੁੰਡ ਕੀ ਮਾਲ ਕੋ ਤਾਂਗਾ ॥੨੧੩॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਚੰਡਿ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਆਇਕੈ ਸੁੰਭ, ਕਹਿਓ ਮੁਖਿ ਸੋਂ, ਇਹ ਮੈ ਸਭ ਜਾਨੀ ॥
 ਕਾਲੀ ਸਮੇਤ ਸਭੈ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ, ਦੀਨੇ ਖਪਾਇ ਸਭੈ ਦਲੁ ਬਾਨੀ ॥
 ਚੰਡ ਕਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਉਨ ਕੋ, ਤੇਊ ਤਾਂ ਛਿਨ ਗਉਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਜਿਉ ਸਰਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੇ ਬੀਚ, ਮਿਲੈ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਬੂੰਦਨ ਪਾਨੀ ॥੨੧੪॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੈ ਬਲਿ ਚੰਡਿ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਸੁ ਲੈ ਜਮਦਾੜ ਕੀ ਤਾ ਪਰਿ ਲਾਈ ॥

ਬੈਠ ਗਈ ਅਰਿ ਕੇ ਉਰ ਮੈ, ਤਿਹ ਸ੍ਰਉਨਤ ਜੁਗਨਿ ਪੂਰ ਅਘਾਈ ॥

ਦੀਰਘ ਜੁੱਧ ਬਿਲੋਕ ਕੈ, ਬੁੱਧ ਕਵੀਸੂਰ ਕੇ ਮਨ ਮੈ, ਇਹ ਆਈ ॥

ਲੋਥ ਪੈ ਲੋਥ ਗਈ ਪਰ ਇਉ, ਸੁ ਮਨੋ ਸੁਰਲੋਗ ਕੀ, ਸੀਢੀ ਬਨਾਈ ॥੨੧੫॥

ਸੁੰਭ ਚਮੂੰ ਸੰਗ ਚੰਡਕਾ ਕੁੱਧ ਕੈ, ਜੁੱਧ ਅਨੇਕਨਿ ਵਾਰ ਮਚਿਓ ਹੈ ॥

ਜੰਬੁਕ ਜੁੱਗਨ ਗਿੜੁੱਝ ਮਜੂਰ, ਰਕਤ੍ਰ ਕੀ ਕੀਚ ਮੈ ਈਸ ਨਚਿਓ ਹੈ ॥

ਲੁੱਥ ਪੈ ਲੁੱਥ ਸੁਭੀਤੈ ਭਈ, ਸਿਤ ਗੂਦ ਅਉ ਮੇਦ ਲੈ ਤਾਹਿ ਗਚਿਓ ਹੈ ॥

ਭਉਨ ਰੰਗੀਨ ਬਨਾਇ ਮਨੋ, ਕਰਿਮਾਵਿਸ, ਚਿੜ੍ਹ ਬਚਿੜ੍ਹ ਰਚਿਓ ਹੈ ॥੨੧੬॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੁੰਦ ਸੁ ਜੁੱਧ ਭਇਓ ਰਨ ਮੈ, ਉਤ ਸੁੰਭ, ਇਤੈ ਬਰਚੰਡ ਸੰਭਾਰੀ ॥

ਘਾਇ ਅਨੇਕ ਭਏ ਦੁਹੂੰ ਕੇ ਤਨ, ਪਉਰਖ ਗਯੋ ਸਭ ਦੈਤ ਕੋ ਹਾਰੀ ॥

ਹੀਨ ਭਈ ਬਲ ਤੇ ਭੁਜ ਕਾਂਪਤ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥

ਮਾਨਹੁ ਗਾਰੜੂ ਕੇ ਬਲ ਤੇ, ਲਟੀ ਪੰਚ ਮੁਖੀ, ਜੁਗ ਸਾਪਨ ਕਾਰੀ ॥੨੧੭॥

ਕੈਪ ਭਈ ਬਰਚੰਡ ਮਹਾਂ, ਬਹੁ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਰਨ ਮੈ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥
 ਲੈ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਹਾਂ ਬਲਵਾਨ, ਪਚਾਰ ਕੈ ਸੁੰਭ ਕੇ ਉਪਰਿ ਝਾਰੀ ॥
 ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਬੱਜੀ, ਝਨਕਾਰ ਉਠੀ ਤਿਹ ਤੇ ਚਿਨਗਾਰੀ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਭਾਦਵ ਮਾਸ ਕੀ ਰੈਨ, ਲਸੈ ਪਟਬੀਜਨ ਕੀ ਚਮਕਾਰੀ ॥੨੧੮॥
 ਘਾਇਨ ਤੇ ਬਹੁ ਸ੍ਰਉਨ ਪਰਿਓ, ਬਲ ਛੀਨ ਭਇਓ ਨਿਪ ਸੁੰਭ ਕੋ ਕੈਸੇ ॥
 ਜੋਤ ਘਟੀ, ਮੁਖ ਕੀ, ਤਨ ਕੀ, ਮਨੋ ਪੂਰਨ ਤੇ ਪਰਿਵਾ ਸਮਿ ਜੈਸੇ ॥
 ਚੰਡਿ ਲਇਓ ਕਰਿ ਸੁੰਭ ਉਠਾਇ, ਕਹਿਓ ਕਵਿ ਨੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਜਸੁ ਐਸੇ ॥
 ਰੱਛਕ ਗੋਧਨ ਕੇ ਹਿਤ, ਕਾਨੁ ਉਠਾਇ ਲਇਓ, ਗਿਰ ਗੋਧਨੁ ਜੈਸੇ ॥੨੧੯॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਰ ਤੇ ਗਿਰ ਧਰਨੀ ਪਰਿਓ, ਧਰ ਤੇ ਗਇਓ ਅਕਾਸ ॥
 ਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਗਈ ਚੰਡ ਤਿਹ ਪਾਸ ॥੨੨੦॥
ਸੈਯਾ ॥ ਬੀਚ ਤਬੈ ਨਭ ਮੰਡਲ ਚੰਡਕਾ, ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਜਿਮ ਆਗੇ ਨ ਹੋਊ ॥
 ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਸਚੀਪਤਿ, ਅਉਰ ਸਭੈ ਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸੋਊ ॥
 ਖੈਚ ਕੈ ਮੂੰਡ ਦਈ ਕਰਵਾਰ ਕੀ, ਏਕ ਕੋ ਮਾਰ, ਕੀਏ ਤਬ ਦੋਊ ॥

ਸੁੰਭ ਦੁਟੂਕ ਹੈ ਭੂਮਿ ਪਰਿਓ, ਤਨ ਜਿਉ ਕਲਵੜ੍ਹ ਸੌ ਚੀਰਤ ਕੋਊ ॥੨੨੧॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਮਾਰ ਕੈ ਚੰਡਕਾ, ਉਠੀ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ॥ ਤਬ ਧੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੀ ਕਰੀ,
ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਮਨ ਪਾਇ ॥੨੨੨॥ ਦੈਤ ਰਾਜ ਛਿਨ ਮੈ ਹਨਿਓ, ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਿਕਾਰ ॥
ਅਸਟ ਕਰਨ ਮਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਗਹਿ, ਸੈਨਾ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ॥੨੨੩॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਕੋਪ ਨ ਓਪ ਰਹੀ, ਰਨ ਮੈ ਅਸਿਆਰ, ਭਈ ਸਮੁਹਾਈ ॥
ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਸੰਘਾਰਿ ਦਏ, ਤਬ ਭੂਪ ਬਿਨਾ, ਕਰੈ ਕਉਨ ਲਰਾਈ ॥
ਕਾਂਪ ਉਠੇ ਅਰਿ, ਤ੍ਰਾਸ ਹੀਏ ਧਰਿ, ਛਾਡਿ ਦਈ ਸਭ, ਪਉਰਖ ਤਾਈ ॥
ਦੈਤ ਚਲੇ ਤਜਿ ਖੇਤ ਇਉ, ਜੈਸੇ ਬਡੇ ਗੁਨ ਲੋਭ ਤੇ ਜਾਤ ਪਰਾਈ ॥੨੨੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ, ਪੁਰਾਨੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਸੁੰਭ ਬਧਹਿ ਨਾਮ,
ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ॥੧॥ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਭਾਜਿ ਗਇਓ ਮਘਵਾ ਜਿਨ ਕੇ ਡਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਆਦਿ ਸਭੈ ਭੈ ਭੀਤੇ ॥
ਤੇਈ ਵੈ ਦੈਤ ਪਰਾਇ ਗਏ, ਰਨ ਹਾਰ ਨਿਹਾਰ, ਭਏ ਬਲੁ ਰੀਤੇ ॥
ਜੰਬੁਕ ਗਿੜ ਨਿਰਾਸ ਭਏ, ਬਨ ਬਾਸ ਗਏ, ਜੁਗ ਜਾਮ ਨ ਬੀਤੇ ॥

ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ, ਸੁ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਬਡੇ ਅਰਿ ਜੀਤੇ ॥੨੨੫॥
 ਦੇਵ ਸਭੈ ਮਿਲਿਕੈ ਇਕ ਠਉਰ, ਸੁ ਅੱਛਤ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਲੀਨੈ ॥
 ਤੱਛਨ ਲੱਛਨ, ਦੈਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ, ਟੀਕਾ ਸੁ ਚੰਡ ਕੇ ਭਾਲ ਮੈ ਦੀਨੈ ॥
 ਤਾਂ ਛਬਿ ਕੇ ਉਪਜਯੋ ਤਹ ਭਾਵ, ਇਹੈ ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲਖਿ ਲੀਨੈ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਚੰਦ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੈ, ਸੁਭ ਮੰਗਲ ਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸਹਿ ਕੀਨੈ ॥੨੨੬॥
ਕਵਿਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸੁ ਦੇਵਨ, ਬਡਾਈ ਕਰੀ ਕਾਲਕਾ ਕੀ, ਏਹੋ ਜਗ ਮਾਤ,
 ਤੈਂ ਤੋ, ਕਟਿਓ ਬਡੇ ਪਾਪੁ ਹੈ ॥ ਦੈਤਨ ਕੋ ਮਾਰ ਰਾਜ ਦੀਨੈ ਤੈ ਸੁਰੇਸ ਹੁੰ ਕੋ,
 ਬਡੇ ਜਸੁ ਲੀਨੈ, ਜਗ ਤੇਰੋ ਈ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ ॥ ਦੇਤ ਹੈਂ ਅਸੀਸ, ਦਿਜ ਰਾਜ ਰਿਖ ਬਾਰਿ,
 ਤਹਾਂ ਹੀ ਪਤਿਓ ਹੈਂ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਚ ਹੁੰ ਕੋ ਜਾਪੁ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਜਸੁ ਪੂਰ ਰਹਿਓ,
 ਚੰਡਕਾ ਕੋ ਤੀਨ ਲੋਕ, ਜੈਸੇ ਧਾਰ ਸਾਗਰ ਮੈ, ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਆਪੁ ਹੈ ॥੨੨੭॥
ਸੈਯਾ ॥ ਦੇਹਿ ਅਸੀਸ, ਸਭੈ ਸੁਰ ਨਾਰਿ, ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ ਆਰਤੀ, ਦੀਪ ਜਗਾਇਓ ॥
 ਛੂਲ ਸੁਗੰਧ ਸੁ ਅੱਛਤ ਦੱਛਨ, ਜੱਛਨ ਜੀਤ ਕੋ ਗੀਤ, ਸੁ ਰਾਇਓ ॥
 ਧੂਪ ਜਗਾਇਕੈ, ਸੰਖ ਬਜਾਇਕੈ, ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਕੈ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇਓ ॥

ਹੇ ਜਗਮਾਇ, ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਇ, ਤੈਂ ਸੁੰਭ ਕੋ ਘਾਇ, ਬਡੇ ਜਸੁ ਪਾਇਓ ॥੨੨੮॥
 ਸਕ੍ਰਹਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਜ ਦੈ ਚੰਡ, ਸੁ ਮੋਦ ਮਹਾ, ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਰਈ ਹੈ ॥
 ਸੂਰ ਸਸੀ ਨਭ ਥਾਪਕੈ, ਤੇਜੁ ਦੈ, ਆਪ ਤਹਾਂ ਤੇ, ਸੁ ਲੋਪ ਭਈ ਹੈ ॥
 ਬੀਚ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਦਿਓ, ਤਹ ਕੀ ਉਪਮਾ, ਮਨ ਤੇ ਨ ਗਈ ਹੈ ॥
 ਧੂਰ ਕੈ ਪੂਰ, ਮਲੀਨ ਹੁਤੇ ਰਵਿ, ਮਾਨਹੁ ਚੰਡਕਾ ਓਪ ਦਈ ਹੈ ॥੨੨੯॥ ਕਵਿਤੁ
 ਪ੍ਰਥਮ ਮਧਕੈਟ ਮਦ ਮਥਨ, ਮਹਿਖਾਸੁਰੈ ਮਾਨ ਮਰਦਨ ਕਰਨ, ਤਰਨ ਬਰ ਬੰਡ ਕਾ ॥
 ਧੂਮ੍ਰ ਦ੍ਰਿਗ ਧਰਨ, ਧਰ ਧੂਰ ਧਾਨੀ ਕਰਨ, ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਕੇ, ਮੁੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਾ ॥
 ਰਕਤਬੀਜ ਹਰਨ, ਰਕਤ ਭਛਨ ਕਰਨ, ਦਰਨ ਅਨ ਸੁੰਭ, ਰਨ ਰਾਰ ਰਿਸ ਮੰਡ ਕਾ ॥
 ਸੁੰਭ ਬਲੁ ਧਾਰ, ਸੰਘਾਰ ਕਰਵਾਰ ਕਰਿ, ਸਕਲ ਖਲੁ, ਅਸੁਰ ਦਲੁ, ਜੈਤ ਜੈ ਚੰਡਕਾ ॥੨੩੦॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ, ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੋਂ ॥
 ਨ ਡਰੋਂ, ਅਰਿ ਸੌਂ, ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋਂ, ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਆਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋਂ ॥
 ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੋਂ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੌ, ਇਹ ਲਾਲਚ, ਹਉਂ ਗੁਨ ਤਉਂ ਉਚਰੋਂ ॥
 ਜਬ ਆਵਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ, ਅਤਿਹੀ ਰਨ ਮੈ, ਤਬ ਜੂੜ ਮਰੋਂ ॥੨੩੧॥

ਚੰਡ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਕਵਿੱਤਨ ਮੈ ਬਰਨਿਓ, ਸਭਹੀ ਰਸ ਰੁਦ੍ਰ ਮਈ ਹੈ ॥
 ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਰਸਾਲ ਭਇਓ, ਨਖ ਤੇ ਸਿਖ ਲਉ, ਉਪਮਾ ਸੁ ਨਈ ਹੈ ॥
 ਕਉਤਕ ਹੇਤ ਕਰੀ ਕਵਿ ਨੇ, ਸਤਿਸਖਾ ਕੀ ਕਬਾ ਇਹ, ਪੂਰੀ ਭਈ ਹੈ ॥
 ਜਾਹਿ ਨਮਿੱਤ ਪੜੈ ਸੁਨਿ ਹੈ ਨਰ, ਸੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਦਈ ਹੈ ॥੨੩੨॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਤਿ ਸਇਆ, ਕੋ ਕਰਿਓ, ਜਾ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਜਿਹ ਨਮਿੱਤ ਕਵਿ ਨੇ ਕਹਿਓ, ਸੁ ਦੇਹ ਚੰਡਕਾ ਸੋਇ ॥੨੩੩॥

੧੭ ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਮਹਿੱਖ ਦਈਤ ਸੂਰਯੰ ॥ ਬਚਿਯੋ ਸੁ ਲੋਹ ਪੂਰਯੰ ॥
 ਸੁ ਦੇਵ ਰਾਜ ਜੀਤਯੰ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਰਾਜ ਕੀਤਯੰ ॥੧॥ ਭੋਜੇ ਸੁ ਦੇਵਤਾ ਤਬੈ ॥
 ਇਕੜ੍ ਹੋਇ ਕੈ ਸਬੈ ॥ ਮਹੇਸੁਰਾ ਚਲੰ ਬਸੇ ॥ ਬਿਸੇਖ ਚਿੱਤ ਮੋ ਤ੍ਰੁਸੇ ॥੨॥
 ਜੁਗੋਸ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੈ ॥ ਭੋਜੇ ਹਬਿਯਾਰ ਡਾਰ ਕੈ ॥ ਪੁਕਾਰ ਆਰਤੰ ਚਲੇ ॥
 ਬਿਸੂਰ ਸੂਰਮਾ ਭਲੇ ॥੩॥ ਬਰਖ ਕਿਤੇ ਤਹਾਂ ਰਹੇ ॥ ਸੁ ਦੁੱਖ ਦੇਹ ਮੋ ਸਹੇ ॥
 ਜਗੜ੍ਮਾਤਿ ਧਿਆਇਯੰ ॥ ਸੁ ਜੈਤ ਪੱਤ੍ਰ ਪਾਇਯੰ ॥੪॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਤਾ ਭਏ ॥
 ਚਰੰਨ ਪੂਜਬੇ ਧਏ ॥ ਸਨੰ ਮੁਖਾਨ ਠੱਢੀਯੰ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮ ਪਾਨ ਪੱਢੀਯੰ ॥੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਤਬੈ ਦੇਵ ਧਾਏ ॥ ਸਭੋ ਸੀਸ ਨਿਆਏ ॥ ਸੁਮਨ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸਾਧ ਹਰਖੇ ॥੬॥
 ਕਰੀ ਦੇਬਿ ਅਰਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਜਬੈ ਪਾਇ ਲਾਗੇ ॥ ਤਬੈ ਸੋਗ ਭਾਗੇ ॥੭॥
 ਬਿਨੰਤੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਵਾਨੀ ਰਿਝਾਈ ॥ ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੀ ਸਿੰਘ ਸੁਆਰੀ ॥੮॥
 ਕਰੇ ਘੰਟ ਨਾਦੰ ॥ ਧੁਨੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥ ਸੁਣੋ ਦਈਤ ਰਾਜੰ ॥ ਸਜਿਯੋ ਜੁੱਧ ਸਾਜੰ ॥੯॥

ਚੜਿਯੋ ਰਾਛਸੇਸ਼ੰ ॥ ਰਚੇ ਚਾਰ ਅਨੇਸੰ ॥ ਬਲੀ ਚਾਮਰੇਵੰ ॥ ਹਠੀ ਚਿੱਛੁਰੇਵੰ
॥੧੦॥ ਬਿੜਾਲੱਛ ਬੀਰੰ ॥ ਚੜੇ ਬੀਰ ਧੀਰੰ ॥ ਬਡੇ ਇੱਖੁ ਧਾਰੀ ॥
ਘਟਾ ਜਾਨ ਕਾਰੀ ॥੧੧॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਬਾਣਿ ਜਿਤੇ ਰਾਛਸਨਿ ਮਿਲਿ,
ਛਾਡਤ ਭਏ ਅਪਾਰ ॥ ਫੂਲਮਾਲ ਹੁਐ ਮਾਤ ਉਰ, ਸੋਭੇ ਸਭੇ ਸੁਧਾਰ ॥੧੨॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਦਾਨਵੌ, ਬਾਨ ਪਾਨੀ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਤੇ ਦੇਵਤਾ, ਆਪ ਕਾਟੇ ਬਚਾਏ ॥
ਕਿਤੇ ਢਾਲ ਢਾਹੇ, ਕਿਤੇ ਪਾਸ ਪੇਲੇ ॥ ਭਰੇ ਬਸੜ੍ਹ ਲੋਹੂ, ਜਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੇ ॥੧੩॥
ਦੂਗਾ ਹੁੰ ਕੀਝੰ ਖੇਤ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਕਰੰ ਪਟਿਸੰ, ਪਰਘ ਪਾਂਸੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥
ਤਹਾਂ, ਗੋਫਨੈ ਗੁਰਜ ਗੋਲੇ ਸੰਭਾਰੈਂ ॥ ਹਠੀ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੈ ਕੈ, ਪੁਕਾਰੈਂ ॥੧੪॥
ਤਬੈ ਅਸਟ ਅਸਟਾਬ, ਹਖਿਯਾਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਸਿਰੰ ਦਾਨਵੇਂਦ੍ਰਾਨ ਕੇ, ਤਾਕਿ ਝਾਰੇ ॥
ਬਬੱਕਿਯੋ ਬਲੀ ਸਿੰਘ, ਜੁੱਧੰ ਮਝਾਰੰ ॥ ਕਰੇ ਖੰਡ ਖੰਡੰ, ਸੁ ਜੋਧਾ ਅਪਾਰੰ ॥੧੫॥

ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥

ਤਬ ਦਾਨਵ, ਰੋਸ ਭਰੇ ਸਭ ਹੀ ॥ ਜਗਮਾਤਿ ਕੇ, ਬਾਣ ਲਗੇ ਜਬ ਹੀ ॥

ਬਿਬਿਧਾਯੁਧ ਲੈ, ਸੁ ਬਲੀ ਹਰਖੇ ॥ ਘਨ ਬੁੰਦਨ ਜਿਯੋ, ਬਿਸਖੰ ਬਰਖੇ ॥੧੯॥
 ਜਨੁ ਘੋਰ ਕੈ, ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਘੁਮਡੀ ॥ ਅਸੁਰੇਸ ਅਨੀਕਨਿ, ਤਿਯੋਂ ਉਮਡੀ ॥
 ਜਗ ਮਾਤ, ਬਿਰੂਬਨਿ ਮੌਂ ਧਮਿਕੈ ॥ ਧਨੁ ਸਾਇਕ, ਹਾਥ ਗਹਿਯੋ ਹਮਿਕੈ ॥੨੦॥
 ਰਣ ਕੁੰਜਰ ਪੁੰਜ, ਗਿਰਾਇ ਦੀਏ ॥ ਇਕ ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਦੁਖੰਡ ਕੀਏ ॥
 ਸਿਰ ਏਕਨਿ ਚੋਟ, ਨਿਛੋਟ ਬਹੀ ॥ ਤਰਵਾ ਤਰ ਹੁਐ, ਤਰਵਾਰ ਰਹੀ ॥੨੧॥
 ਤਨ ਝੱਝਰ ਹੁਐ, ਰਣ ਭੂਮ ਗਿਰੇ ॥ ਇਕ ਭਾਜ ਚੱਲੇ, ਫਿਰਕੈ ਨ ਫਿਰੇ ॥
 ਇਕਿ ਹਾਥ ਹਬਿਯਾਰ ਲੈ, ਆਨ ਬਹੇ ॥ ਲਰਿ ਕੈ, ਮਰਿ ਕੈ, ਗਿਰਿ ਖੇਤ ਰਹੇ ॥੨੨॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤਹਾਂ ਸੁ ਦੈਤ ਰਾਜਯੰ ॥ ਸਜੇ ਸੁ ਸਰਬ ਸਾਜਯੰ ॥
 ਤੁਰੰਗ ਆਪ ਬਾਹੀਅੰ ॥ ਬਧੰ ਸੁ ਮਾਤ ਚਾਹੀਯੰ ॥੨੦॥ ਤਬੈ ਦੂਗਾ ਬਕਾਰਿਕੈ ॥
 ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਿ ਕੈ ॥ ਸੁ ਘਾਵ ਚਾਮਰੰ ਕੀਯੋ ॥ ਉਤਾਰ ਹਸਤ ਤੇ ਦੀਯੋ ॥੨੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤਬੈ ਬੀਰ ਕੋਪੰ, ਬਿੜਾਲਾਛ ਨਾਮੰ ॥ ਸਜੇ ਸੱਸਤ੍ਰ ਦੇਹੰ, ਚਲੋ ਜੁੱਧ ਧਾਮੰ ॥
 ਸਿਰੰ ਸਿੰਘ ਕੇ ਆਨ, ਘਾਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਬਲੀ ਸਿੰਘ ਸੋ, ਹਾਥ ਸੌਂ ਮਾਰਿ ਡਾਰੰ ॥੨੨॥

ਬਿੜਾਲਾਛ ਮਾਰੇ, ਸੁ ਪਿੰਗਾਛ ਧਾਏ ॥ ਦੂਗਾ ਸਾਮੁਹੇ, ਬੋਲ ਬਾਂਕੇ ਸੁਨਾਏ ॥
 ਕਰੀ ਅੱਡ੍ਰਿ ਜਿਯੋ, ਗਰਜ ਕੈ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ॥ ਮਹਾਂ ਸੂਰਬੀਰੰ, ਭਰੇ ਜੁੱਧ ਹਰਖੰ ॥੨੩॥
 ਤਬੈ ਦੇਵੀਅੰ, ਪਾਣ ਬਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਦੁਸਟ ਕੇ ਘਾਇ, ਸੀਸੰ ਮੰਝਾਰੰ ॥
 ਗਿਰਿਯੋ ਝੂਮ ਝੂਮੰ, ਗਈ ਪ੍ਰਾਣ ਛੁੱਟੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਰ ਕੋ, ਸਾਤਵੌਂ ਸਿੰਗ ਟੁੱਟੰ ॥੨੪॥
 ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਪਿੰਗਾਛ, ਦੇਬੀ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਅਉਰੁ ਬੀਰੰ, ਹਖਿਯਾਰੰ ਉਘਾਰੇ ॥
 ਤਬੈ ਰੋਸ ਦੇਖਿਯੰ, ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈ, ਜੁੱਧ ਮੱਧੰ ਗਿਰਾਏ ॥੨੫॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੱਤ੍ਰੂ ਸਾਮੁਹੇ ਆਏ ॥ ਸਬੈ ਦੇਵਤਾ, ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਏ ॥
 ਸੈਨਾ ਸਕਲ, ਜਬੈ ਹਨਿ ਢਾਰੀ ॥ ਆਸੁਰੇਸ, ਕੋਪਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੬॥
 ਆਪ ਜੁੱਧ, ਤਬ ਕੀਆ ਭਵਾਨੀ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਹਨੇ, ਪਖਰੀਆ ਬਾਨੀ ॥
 ਕ੍ਰੈਧ ਜੁਆਲ, ਮਸਤਕ ਤੇ ਬਿਗਸੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ, ਆਪ ਕਾਲਕਾ ਨਿਕਸੀ ॥੨੭॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥

ਮੁਖ ਬਮਤ ਜੁਆਲ ॥ ਨਿਕਸੀ ਕਪਾਲ ॥ ਮਾਰੇ ਗਜੇਸ ॥ ਛੁੱਟੇ ਹੈਂ ਏਸ ॥੨੮॥
 ਛੁੱਟੰਤ ਬਾਣ ॥ ਝਮਕਤ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਸਾਂਗੰ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਖੇਲਤ ਧਮਾਰ ॥੨੯॥

ਬਾਰੈਂ ਨਿਸੰਗ ॥ ਉਠੈਂ ਝੜੰਗ ॥ ਤੁੱਪਕ ਤੜਾਕ ॥ ਉੱਠਤ ਕੜਾਕ ॥ ੩੦ ॥
 ਬਬਕੰਤ ਮਾਇ ॥ ਭਭਕੰਤ ਘਾਇ ॥ ਜੁੱਝੈ ਜੁਆਣ ॥ ਨੱਚੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ੩੧ ॥
ਰੁਆਮਲ ਛੰਦ ॥ ਧਾਈਯੋ ਅਸੁਰੇਂਦੂ ਤੱਹ, ਨਿਜ ਕੋਪ ਓਪ ਬਢਾਇ ॥
 ਸੰਗ ਲੈ ਚਤੁਰੰਗ ਸੈਨਾ, ਸੁੱਧ ਸਸਤ੍ਰ ਨਚਾਇ ॥ ਦੇਖਿ ਸਸਤ੍ਰ ਲਗੈ ਗਿਰੇ ਰਣ,
 ਗੁੱਝਿ ਜੁੱਝਿ ਜੁਆਣ ॥ ਪੀਲ ਰਾਜ ਫਿਰੇ ਕਹੂੰ, ਰਣ ਸੁੱਛ ਛੁੱਛ ਕਿਕਾਣ ॥ ੩੨ ॥
 ਚੀਰ ਚਾਮਰ ਪੁੰਜ ਕੁੰਜਰ, ਬਾਜ ਰਾਜ ਅਨੇਕ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸੁਭੇ ਕਹੂੰ,
 ਸਰਦਾਰ ਸੁਆਰ ਅਨੇਕ ॥ ਤੇਗ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਤਬਰ, ਕੁਹੁਕ ਬਾਣ ਅਨੰਤ ॥
 ਬੇਧਿ ਬੇਧਿ ਗਿਰੇ ਬਰੱਛਿਨ, ਸੂਰ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ੩੩ ॥ ਗਿੱਧ ਬਿੱਧ ਉਡੇ ਤਹਾਂ,
 ਫਿਕਰੰਤ ਸੁਆਨ ਸਿੰਗਾਲ ॥ ਮੱਤ ਦੰਤ ਸਪੱਛ ਪੱਬੈ, ਕੰਕ ਬੰਕ ਰਸਾਲ ॥
 ਛੁੱਦ੍ਰ ਮੀਨ ਛੁਰੁੱਧ੍ਰਕਾ, ਅਰੁ ਚਰਮ ਕਛਪ ਅਨੰਤ ॥ ਨੱਕ੍ਰ ਬੱਕ੍ਰ ਸੁਬਰਮ ਸੋਭਿਤ,
 ਸੋਣ ਨੀਰ ਦੁਰੰਤ ॥ ੩੪ ॥ ਨਵ ਸੂਰ, ਨਵਕਾ ਸੇ ਰਥੀ, ਅਤਰਥੀ ਜਾਨ ਜਹਾਜ ॥
 ਲਾਦਿ ਲਾਦਿ ਮਨੋ ਚੱਲੇ ਧਨ, ਧੀਰ ਬੀਰ ਸਲਾਜ ॥ ਮੋਲੁ ਬੀਚ ਫਿਰੈਂ ਚੁਕਾਤ,
 ਦਲਾਲ ਖੇਤ ਖਤੰਗ ॥ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨਿ, ਝਾਰਿ ਦਿਰਬ ਨਿਖੰਗ ॥ ੩੫ ॥

ਅੰਗ ਭੰਗ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ, ਬਹੁ ਰੰਗ ਰੰਗਿਤ ਬਸੜ੍ਹ ॥ ਚਰਮ ਬਰਮ ਸੁਭੇ ਕਹੂੰ,
 ਰਣ ਭੂਮ ਸਸੜ੍ਹ ਰੁਆਸੜ੍ਹ ॥ ਮੁੰਡ ਤੁੰਡ ਧੁਜਾ ਪਤਾਕਾ, ਟੂਕ ਟਾਕ ਅਰੇਕ ॥
 ਜੂੜ ਜੂੜ ਪਰੇ ਸਬੈ ਅਰਿ, ਬਾਚਿਯੋ ਨਹਿ ਏਕ ॥ ੩੬ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਮਹਿਖੇਸ ਦਾਨੇ,
 ਧਾਈਯੋ ਤਿੱਹ ਕਾਲ ॥ ਅਸੜ੍ਹ ਸਸੜ੍ਹ ਸੰਭਾਰ ਸੂਰੋ, ਰੂਪ ਕੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਣ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਲੈ, ਤਿੱਹ ਮਾਰੀਯੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਬਿਖੈ ਮਿਲੀ,
 ਤਜ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧ੍ਰੀ ਉਤਾਲ ॥ ੩੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਕਹੋ ਮਾਰ ਕਰ,
 ਪ੍ਰਛਲਤ ਭੀ ਜਗ ਮਾਇਂ ॥ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਮਹਿਖੇ ਬਲੈ, ਦੇਤ ਜਗਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿੜ੍ਹੇ, ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਬਧਹ,
 ਪ੍ਰਥਮ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਫਜੂ ॥

ਅਥ ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਕੁਲਕ ਛੰਦ ॥

ਦੇਵਿਸ ਤਬ ਗਾਜੀਯ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੀਯ ॥ ਭਈ ਬਧਾਈ ॥ ਸਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ੩੯ ॥
 ਦੁੰਦਭ ਬਾਜੇ ॥ ਸਭ ਸੁਰ ਗਾਜੇ ॥ ਕਰਤ ਬਡਾਈ ॥ ਸੁਮਨ ਬ੍ਰਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥
 ਕੀਨੀ ਬਹੁ ਅਰਚਾ ॥ ਜਸ ਧੁਨ ਚਰਚਾ ॥ ਪਾਇਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ੪੧ ॥

ਗਾਏ ਜੈ ਕਰਖਾ ॥ ਪੁਹਪਨਿ ਬਰਖਾ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ
 ॥੪॥੪੨॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਲੋਪ ਚੰਡਕਾ ਜੂ ਭਏ, ਦੈ ਦੇਵਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ॥
 ਬਹੁਰ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਦੁਐ, ਦੈਤ ਬਡੇ ਸਿਰ ਤਾਜ ॥੫॥੪੩॥
ਚਉਪਈ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਚੜ੍ਹੇ, ਲੈਕੈ ਦਲ ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ, ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਜਲ ਬਲ ॥
 ਦੇਵ ਰਾਜ ਕੋ ਰਾਜ, ਛਿਨਾਵਾ ॥ ਸੇਸ, ਮਨ ਮੁਕਟ ਭੇਟ ਪਠਾਵਾ ॥੬॥੪੪॥
 ਛੀਨ ਲਯੋ, ਅਲਕੇਸ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ, ਜੀਤਿ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥
 ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕੱਹ, ਦੈਤ ਪਠਾਏ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਜੀਤ, ਫਿਰ ਆਏ ॥੭॥੪੫॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਵ ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਭਏ, ਮਨ ਮੌਂ ਕੀਯੋ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਰਨ ਭਵਾਨੀ ਕੀ ਸਬੈ,
 ਭਾਜਿ ਪਰੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥੮॥੪੬॥ **ਨਰਾਜ ਛੰਦ** ॥ ਸੁ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਵ ਭਾਜੀਅੰ ॥
 ਬਿਸੇਖ ਲਾਜ ਲਾਜੀਅੰ ॥ ਬਿਸਿੱਖ ਕਾਰਮੰ ਕਸੇ ॥ ਸੁ ਦੇਵ ਲੋਕ ਮੋ ਬਸੇ ॥੯॥੪੭॥
 ਤਬੈ ਪ੍ਰਕੋਪ ਦੇਬ ਹੁਐ ॥ ਚਲੀ ਸੁ ਸਮਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ॥ ਸੁ ਮੁੱਦ ਪਾਨ ਪਾਨੈ ॥
 ਰਾਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਪਾਨ ਲੈ ॥੧੦॥੪੮॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ** ॥ ਸੁਨੀ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ॥
 ਚੜ੍ਹੀ ਸਿੰਘ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁਭੰ ਸਮਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਭੈ ਪਾਪ ਟਾਰੇ ॥੧੧॥੪੯॥

ਕਰੋ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਦੰ ॥ ਭਯੋ ਸੰਖ ਸੋਰੰ ॥ ਸੁਣਯੋ ਚਾਰ ਓਰੰ ॥੧੨॥੫੦॥
 ਉਤੇ ਦੈਤ ਧਾਏ ॥ ਬਡੀ ਸੈਨ ਲਿਆਏ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ ॥ ਬਕੈ ਬੰਕ ਬੈਣੰ ॥੧੩॥੫੧॥
 ਚਵੰ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਲਏ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ॥ ਸੁ ਕਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥੧੪॥੫੨॥
 ਮੰਡੇ ਮੱਧ ਜੰਗੰ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਕਰ ਉਤੀ ਕਟਾਰੰ ॥ ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥੧੫॥੫੩॥
 ਮਹਾਂਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰੈ ਬਾਰ ਬੈਰੀ ॥ ਫਿਰੇ ਜਿਯੋ ਰੰਗੈਰੀ ॥੧੬॥੫੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਕਰੋਪਤ ਸਟਾਯੰ, ਉਤੇ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ॥ ਇਤੇ ਸੰਖ ਲੈ ਹਾਥ, ਦੇਵੀ ਬਜਾਯੋ ॥
 ਪੁਰੀ ਚਉਦਹੂਯੰ, ਰਹਿਯੋ ਨਾਦ ਪੂਰੰ ॥ ਚਮੱਕਿਯੋ ਮੁਖੰ, ਜੁੱਧ ਕੇ ਮੱਧਿ ਨੂਰੰ ॥੧੭॥੫੫॥
 ਤਬੈ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਣੰ, ਮਚਿਯੋ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲਏ ਸੰਗ ਜੋਧਾ, ਬਡੇ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ॥
 ਲਯੋ ਬੇੜ੍ਹੁ ਪੱਬੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ॥ ਸੁਣੇ ਗਰਭਣੀਆਨਿ ਕੇ, ਗਰਭ ਮੁੱਚੰ ॥੧੮॥੫੬॥
 ਸੁਣਯੋ ਨਾਦ ਸ੍ਰੂਵਣੰ, ਕੀਯੋ ਦੇਵ ਕੋਪੰ ॥ ਸਜੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਧਰੇ ਸੀਸ ਟੋਪੰ ॥
 ਭਈ ਸਿੰਘ ਸੁਆਰੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ॥ ਸੁਨੇ ਦੀਹ ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ, ਮਾਨ ਮੁੱਚੰ ॥੧੯॥੫੭॥
 ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਦੇਵੀ, ਧਸੀ ਸੈਨ ਮੱਧੰ ॥ ਕਰੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਤਹਾਂ ਅਧ ਅੱਧੰ ॥

ਜਿਸੈ ਧਾਇ ਕੈ, ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਪ੍ਰਹਾਰਿਯੋ॥ ਤਿਨੇ ਫੇਰਿ ਪਾਣੰ, ਨ ਬਾਣੰ ਸੰਭਾਰਿਯੋ॥ ੨੦॥ ਪੰ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਿਸੈ ਬਾਣੁ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਮਾਰੁ ਡਾਰਿਯੋ ॥ ਜਿਤੈ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ॥
 ਤਿਤੈ ਸੈਨ ਘਾਯੋ ॥ ੨੧॥ ਪੰ॥ ਜਿਤੇ ਘਾਇ ਡਾਲੇ ॥ ਤਿਤੈ ਘਾਰਿ ਘਾਲੇ ॥
 ਸਮੁਹ ਸੱਤ੍ਰੁ ਆਯੋ ॥ ਸੁ ਜਾਨੇ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨੨॥ ਈੰਠੀ ॥ ਜਿਤੇ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੇ ॥
 ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਜੁੱਝੇ ॥ ਜਿਨੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਘਾਲੇ ॥ ਤਿਤੇ ਮਾਰੁ ਡਾਲੇ ॥ ੨੩॥ ਈੰਠੀ ॥
 ਤਬੈ ਮਾਤ ਕਾਲੀ ॥ ਤਪੀ ਤੇਜ ਜੁਵਾਲੀ ॥ ਜਿਸੈ ਘਾਵੁ ਡਾਰਿਯੋ ॥ ਸੁ ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰਿਯੋ
 ॥ ੨੪॥ ਈੰਠੀ ॥ ਘਰੀ ਅੱਧ ਮੱਧੁ ॥ ਹਨਿਯੋ ਸੈਨ ਸੁੱਧੁ ॥ ਹਨਯੋ ਧੂਮ੍ਰੁ ਨੈਣੁ ॥
 ਸੁਨਿਯੋ ਦੇਵ ਗੈਣੁ ॥ ੨੫॥ ਈੰਠੀ ॥ ਭੱਜੀ ਬਿਰੂਬਨ ਦਾਨਵੀ,
 ਗਈ ਭੂਪ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਧੂਮ੍ਰੁ ਨੈਣ ਕਾਲੀ ਹਨਿਯੋ, ਭੱਜੀਯੋ ਸੈਨ ਨਿਰਾਸ ॥ ੨੬॥ ਈੰਠੀ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰੁ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਧੂਮ੍ਰੁ ਨੈਣ ਬਧਹ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ,
 ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੨॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥

॥

ਅਥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਜੁੱਧ ਕਬਨੰ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰ ਕਰ,
 ਧਵਲਾ ਚਲੀ ਅਵਾਸ ॥ ਜੋ ਯਹ ਕਬਾ ਪੜੈ ਸੁਨੈ, ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਤਾਸ ॥ ੧॥ ਈੰਠੀ ॥

ਚਉਪਈ ॥ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਣ ਜਬ, ਸੁਣੇ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਤਬ ਭੂਪ, ਹਕਾਰੇ ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ, ਕਰ ਪਠਏ ਸਨੁਮਾਨਾ ॥ ਹੈ ਗੈ ਪਤਿ, ਦੀਏ ਰਥ ਨਾਨਾ ॥੨॥੬੯॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਿਰਖਿ, ਦੇਬੀਅਹਿ ਜੇ ਆਏ ॥ ਤੇ ਧਵਲਾਗਿਰ ਓਰ, ਪਠਾਏ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਤਨਕ ਭਨਕ, ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਨਿਮਿਰੀ, ਸੱਸਤ੍ਰ ਅੱਸਤ੍ਰ ਲੈ ਮਾਈ ॥੩॥੭੦॥
 ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ ਚੱਲੇ, ਤਹਾਂ ਰਣ ਰਾਛਸੇਂਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ॥
 ਅਰਧ ਮੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤੇਕ, ਜਟਾ ਧਰੇ ਸੁ ਅਰੇਕ ॥ ਕੋਪਿ ਓਪੰ ਦੈ ਸਬੈ,
 ਕਰ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਨਚਾਇ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕਰੈ ਪ੍ਰਹਾਰਨ, ਤਿੱਛ ਤੇਗ ਕੰਪਾਇ ॥੪॥੭੧॥
 ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲਗੇ ਜਿਤੇ, ਸਬ ਛੂਲ ਮਾਲ ਹੁਐ ਗਏ ॥ ਕੋਪ ਓਪ ਬਿਲੋਕਿ ਅਤਿਭੁਤ,
 ਦਾਨਵੰ ਬਿਸਮੈ ਭਏ ॥ ਦਉਰ ਦਉਰ ਅਨੇਕ ਆਯੁਧ, ਫੇਰ ਫੇਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੀਂ ॥
 ਜੂਝ ਜੂਝ ਗਿਰੇ ਅਰੇਕ, ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥੫॥੭੨॥ ਰੇਲ ਰੇਲ ਚਲੇ ਹਏਂਦ੍ਰਨ,
 ਪੇਲ ਪੇਲ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ॥ ਝੇਲ ਝੇਲ ਅਨੰਤ ਆਯੁਧ, ਹੇਲ ਹੇਲ ਰਿਪੇਂਦ੍ਰ ॥
 ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨ, ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਖਤੰਗ ॥ ਅੰਗ ਭੰਗ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ,
 ਰਣ ਰੰਗ ਸੂਰ ਉਤੰਗ ॥੬॥੭੦॥ ਝਾਰ ਝਾਰ ਫਿਰੇ ਸਰੋਤਮ, ਡਾਰਿ ਝਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥

ਸੈਲ ਸੇ ਰਣ ਪੁੰਜ ਕੁੰਜਰ, ਸੂਰ ਸੀਸ ਪਖਾਨ ॥ ਬੱਕ ਨਕ ਭੁਜਾ ਸੁ ਸੋਭਤ,
 ਚੱਕ ਸੇ ਰਥ ਚੱਕ ॥ ਕੇਸ ਪਾਸ ਸਿਬਾਲ ਸੋਹਤ, ਅਸਥ ਚੂਰ ਸਰੱਕ ॥੧॥੭੧॥
 ਸੱਜਿ ਸੱਜਿ ਚਲੇ ਹਖਿਯਾਰਨ, ਗੱਜਿ ਗੱਜਿ ਗਜੇਦ੍ਰ ॥ ਬੱਜਿ ਬੱਜਿ ਸਬੱਜ ਬਾਜਨ,
 ਭੱਜਿ ਭੱਜਿ ਹਈਦ੍ਰ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੈ, ਹਥੀਆਰ ਹਾਥ ਸੰਭਾਰ ॥
 ਧਾਇ ਧਾਇ ਪਰੇ ਨਿਸਾਚਰ, ਬਾਇ ਸੰਖ ਅਪਾਰ ॥੮॥੭੨॥ ਸੰਖ ਰੋਯਮੰ ਗੱਜੀਯੰ,
 ਅਰ ਸੱਜੀਯੰ ਰਿਪਰਾਜ ॥ ਭਾਜਿ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਕਿਤੇ, ਤਜ ਲਾਜ ਬੀਰ ਨਿਲਾਜ ॥
 ਭੀਮ ਭੇਰੀ ਭੁੰਕੀਅੰ, ਅਰੁ ਧੁੰਕੀਅੰ ਸੁ ਨਿਸਾਣ ॥ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨ,
 ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਗਦਾਣ ॥੯॥੭੩॥ ਬੀਰ ਕੰਗਨੇ ਬੰਧਹੀਂ, ਅਰੁ ਅੱਛਰੈਂ ਸਿਰ ਤੇਲੁ ॥
 ਬੀਨ ਬੀਨਿ ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ, ਡਾਰਿ ਡਾਰਿ ਫੁਲੇਲ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਬਿਵਾਨ ਲੇਰੀ,
 ਫੇਰ ਫੇਰ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਕੂਦਿ ਕੂਦਿ ਪਰੇ ਤਹਾਂ ਤੇ, ਝਾਗਿ ਝਾਗਿ ਸੁ ਤੀਰ ॥੧੦॥੭੪॥
 ਹਾਂਕਿ ਹਾਂਕਿ ਲਰੇ ਤਹਾਂ ਰਣ, ਰੀਝਿ ਰੀਝਿ ਭਟੇਦ੍ਰ ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਲਯੋ ਜਿਨ੍ਹੇ,
 ਕਈ ਬਾਰ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪੇਦ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਦਏ ਕਪਾਲੀ, ਬਾਂਟਿ ਬਾਂਟਿ ਦਿਸਾਨ ॥
 ਡਾਟਿ ਡਾਟਿ ਕਰੱਦਲੰ ਸੁਰ, ਪੱਗੁ ਪੱਬ ਪਿਸਾਨ ॥੧੧॥੭੫॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਸੰਘਾਰੀਅੰ,

ਰਿਪੁ ਰਾਜ ਬਾਜ ਅਨੰਤ ॥ ਸੋਣ ਕੀ ਸਰਤਾ ਉਠੀ, ਰਣ ਮੱਧਿ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤ ॥
 ਬਾਣ ਅਉਰ ਕਮਾਣ ਸੈਬੀ, ਸੂਲ ਤਿੱਛ ਕੁਠਾਰ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਹਣੇ ਦੋਊ,
 ਕਰ ਕੋਪ ਕਾਲ ਕ੍ਰਵਾਰ ॥੧੨॥੧੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਮਾਰੇ ਦੋਊ,
 ਕਾਲੀ ਕੋਪ ਕ੍ਰਵਾਰ ॥ ਅਉਰ ਜਿਤੀ ਸੈਨਾ ਹੁਤੀ, ਛਿਨ ਮੋ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ॥੧੩॥੧੭॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿੜ੍ਹੇ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਬਧਹ,

ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੩॥ ਅਫਜੂ ॥

ਅਥ ਰਕਤਬੀਜ ਜੁਧ ਕਥਨੰ ॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ਸੁਨੀ ਭੂਪ ਇਮ ਗਾਬ,
 ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਕਾਲੀ ਹਨੇ ॥ ਬੈਠ ਭ੍ਰਾਤ ਸੌ ਭ੍ਰਾਤ, ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਤ ਇੱਹ ਬਿਧ ਭਏ ॥੧॥੧੮॥
 ਚਉਪਈ ॥ ਰਕਤਬੀਜ ਤਬ, ਭੂਪ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਅਮਿਤ ਦਰਬੁ ਦੈ, ਤਹਾਂ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਈ, ਬਿਰੂਬਨ ਸੰਗਾ ॥ ਹੈ ਗੈ ਰਥ ਪੈਦਲ, ਚਤੁਰੰਗਾ ॥੨॥੧੯॥
 ਰਕਤਬੀਜ, ਦੈ ਚਲਯੋ ਨਗਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਲੋਗ ਲਉ, ਸੁਨੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥
 ਕੰਪੀ ਭੂਮ, ਰਗਾਨ ਬਹਰਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨ ਜੁਤਿ, ਦਿਵਰਾਜ ਡਰਾਨਾ ॥੩॥੨੦॥
 ਧਵਲਾਗਿਰ ਕੇ ਜਬ, ਤਟ ਆਏ ॥ ਦੁੰਦਭ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਏ ॥

ਜਬ ਹੀ, ਸੁਨਾ ਕੁਲਾਹਲ ਕਾਨਾ ॥ ਉਤਰੀ, ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ਨਾਨਾ ॥੪॥੮੧॥
 ਡਹਬਰ ਲਾਇ, ਬਰਖੀਯੰ ਬਾਣੰ ॥ ਬਾਜ਼ ਰਾਜ਼, ਅਰੁ ਗਿਰੇ ਕਿਕਾਣੰ ॥
 ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਰੇ, ਸੁਭਟ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਜਨੁ ਕਰ ਕਟੇ ਬਿਰਛ, ਸੰਗ ਆਰਾ ॥੫॥੮੨॥
 ਜੇ ਜੇ, ਸਤ੍ਰੁ ਸਾਮੁਹੇ ਭਏ ॥ ਬਹੁਰ ਜੀਅਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ, ਨਹੀਂ ਗਏ ॥
 ਜਿੰਹ ਪਰ ਪਰਤ ਭਈ, ਤਰਵਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਇਕਿ ਤੇ ਭਏ, ਦੋ ਦੋ ਚਾਰਾ ॥੬॥੮੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਖਿਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ, ਸੁ ਰੋਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਖਿਮੀ ਦਾਮਨੀ, ਜਾਣ ਭਾਦੈ ਮਝਾਰੰ ॥
 ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਕੜੱਕੇ ਕਮਾਣੰ ॥ ਮਚਿਯੋ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਅਭੂਤੰ ਭਖਾਣੰ ॥੭॥੮੪॥
 ਬੜੇ ਭੇਰ ਭੇਰੀ, ਜੁਝਾਰੇ ਝੱਕੇ ॥ ਪਰੀ ਕੁਟ ਕੁਟੰ, ਲਗੇ ਧੀਰ ਧੱਕੇ ॥
 ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ, ਨਫੀਰੰ ਰਣੰਕੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਚਰੰ, ਬਾਘ ਬੰਕੇ ਬਬੱਕੰ ॥੮॥੮੫॥
 ਉਤੇ ਕੋਪੀਯੰ, ਸ੍ਰੋਣ ਬਿੰਦੰ ਸੁ ਬੀਰੰ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੌ, ਆਨ ਤੀਰੰ ॥
 ਉਤੇ ਦਉਰ ਦੇਵੀ, ਕਰਯੋ ਖੱਗ ਪਾਤੰ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਮੂਰਛਨਾ ਹੁਐ, ਭਯੋ ਜਾਨੁ ਘਾਤੰ ॥੯॥੮੬॥
 ਛਟੀ ਮੂਰਛਨਾਯੰ, ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜਿਯੋ ॥ ਘਰੀ ਚਾਰ ਲਉ, ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਬੱਜਿਯੋ ॥

ਲਗੇ ਬਾਣ ਸ੍ਰੋਣੁ, ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮਿ ਜੁਧੁ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਤੇਤੇ, ਕੀਏ ਨਾਦ ਕੁਝੁ ॥੧੦॥੮੬॥
 ਉਠੇ ਬੀਰ ਜੇਤੇ, ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਕੂਟੇ ॥ ਪਰੇ ਚਰਮ ਬਰਮੁ, ਕਹੁੰ ਗਾਤ ਟੂਟੇ ॥
 ਜਿਤੀ ਭੂਮ ਮੱਧੁ, ਪਰੀ ਸ੍ਰੋਣ ਧਾਰੁ ॥ ਜਗੇ ਸੂਰ ਤੇਤੇ, ਕੀਏ ਮਾਰ ਮਾਰੁ ॥੧੧॥੮੭॥
 ਪਰੀ ਕੁਟੁ ਕੁਟੁੰ, ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੁੰ ॥ ਕਹੁੰ ਮੁੰਡ ਤੁੰਡੁੰ, ਕਹੁੰ ਮਾਸੁ ਮੁੱਛੁੰ ॥
 ਭਯੋ ਚਾਰ ਸੈ ਕੋਸ ਲਉ, ਬੀਰ ਖੇਤੁੰ ॥ ਬਿਦਾਰੇ ਪਰੇ, ਬੀਰ ਬਿੰਦੁੰ ਬਿਚੇਤੁੰ ॥੧੨॥੮੮॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਚਹੁੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੁ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ॥ ਮਚੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥੧੩॥੯੦॥
 ਭਰੇ ਬੀਰ ਹਰਖੁ ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੁ ॥ ਚਵੰ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ॥ ਪਛੇ ਆਹੁ ਰੁੱਕੇ ॥੧੪॥੯੧॥
 ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੁ ॥ ਚਲੀ ਸ੍ਰੋਣ ਧਾਰੁ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਮਾਨੀ ॥ ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੀ ॥੧੫॥੯੨॥
 ਮਹਾ ਰੋਸ ਗੱਜੇ ॥ ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬੱਜੇ ॥ ਭਰੇ ਰੋਸ ਭਾਰੀ ॥ ਮਚੇ ਛੱਤ੍ਰੁ ਧਾਰੀ ॥੧੬॥੯੩॥
 ਹਕੰ ਹਾਕ ਬੱਜੀ ॥ ਫਿਰੈ ਸੈਣ ਭੱਜੀ ॥ ਪਰਜੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਛਕੇ ਸੂਰ ਸੋਹੰ ॥੧੭॥੯੪॥
 ਗਿਰੇ ਅੰਗ ਭੰਗੀ ॥ ਦਵੰ ਜਾਨੁ ਦੰਗੀ ॥ ਕੜੰਕਾਰ ਛੁਟੇ ॥ ਝਣੰਕਾਰ ਉੱਠੇ ॥੧੮॥੯੫॥
 ਕਟਾ ਕੱਟ ਬਾਹੈ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਤੇ ॥ ਤਪੇ ਤੇਜ ਤਾਤੇ ॥੧੯॥੯੬॥

ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਚੇ ॥ ਉਭੇ ਜੁਧ ਮਾਚੇ ॥ ਕਰੈਂ ਬਾਣ ਅਰਚਾ ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ੨੦ ॥ ੯੬ ॥
 ਮਚੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ॥ ਉਠੀ ਝਾਰ ਤੀਰੰ ॥ ਗਲੋ ਗੱਡ ਫੌਰੈਂ ॥ ਨਹੀ ਨੈਨ ਮੌਰੈਂ ॥ ੨੧ ॥ ੯੭ ॥
 ਸਮੁਹ ਸਮਤ੍ਰ ਬਰਖੋ ਮਹਿਖੁਆਸੁ ਕਰਖੋ ॥ ਕਰੈਂ ਤੀਰ ਮਾਰੰ ॥ ਬਹੈਂ ਲੋਹ ਧਾਰੰ ॥ ੨੨ ॥ ੯੮ ॥
 ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਣ ਪੂਰੰ ॥ ਫਿਰੀ ਗੈਣ ਹੁਰੰ ॥ ਰਜੈ ਗੈਣ ਕਾਲੀ ॥ ਹਸੀ ਖੱਪਰਾਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਸੂਰ ਭਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਟੂਟੇ ॥ ਫਿਰੈ ਗੱਜ ਛੂਟੇ ॥ ੨੪ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਰਮ ਬੇਧੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਛੇਦੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪੀਲ ਪਰਮੰ ॥ ਕਟੇ ਬਾਜ ਬਰਮੰ ॥ ੨੫ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੁਹ ਸਾਰ ਝੁੱਝੇ ॥ ਲਖੇ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨੱਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ੨੬ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਨੱਚੇ ਮਾਂਸ ਹਾਰੀ ॥ ਹਸੇ ਬਿਯੇਮ ਚਾਰੀ ॥ ਕਿਲਕਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥ ੨੭ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਛੁਭੇ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮਹਿਖੁਆਸ ਚਾਰੀ ॥ ਉਥੇ ਛਿੱਛ ਇੱਛੀ ॥ ਚਲੇ ਤੀਰ ਤਿੱਛੀ ॥ ੨੮ ॥ ੧੦੫ ॥
 ਗਣੰ ਗਾਂ ਧੂਬੇਯੰ ॥ ਚਰੰ ਚਾਰਣੇਯੰ ॥ ਹਸੇ ਸਿੱਧ ਸਿੱਧੰ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਕੂੱਧੰ ॥ ੨੯ ॥ ੧੦੬ ॥
 ਡਕਾ ਡੱਕ ਡਾਕੈਂ ॥ ਹਕਾ ਹੱਕ ਹਾਕੈਂ ॥ ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ ॥ ਡਮਕ ਡਾਮ ਡੇਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗਾਜੇ ॥ ਨਵੰ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਧਰਾ ਗੋਮ ਗੱਜੇ ॥ ਦੂਰਾ ਦੈਤ ਬੱਜੇ ॥ ੩੧ ॥ ੧੦੮ ॥
ਬਿਜੇ ਛੰਦ ॥ ਜੇਤਕ ਬਾਣ ਚਲੇ ਅਰਿ ਓਰ ਤੇ, ਛੂਲ ਕੀ ਮਾਲ ਹੁਐ ਕੰਠ ਬਿਰਾਜੇ ॥

ਦਾਨਵ ਪੁੰਗਵ, ਪੇਖ ਅਚੰਭਵ, ਛੋਡ ਭਜੇ ਰਣ, ਏਕ ਨ ਗਾਜੇ ॥ ਕੁੰਜਰ ਪੁੰਜ,
 ਗਿਰੇ ਤਿਹੁੰ ਠਉਰ, ਭਰੇ ਸਭ ਸ੍ਰੋਣਤ, ਪੈ ਗਨ ਤਾਜੇ ॥ ਜਾਨੁਕ ਨੀਰਧ ਮੱਧਿ ਛਪੇ,
 ਭੂਮਿ ਭੂਪਰ ਕੇ ਭਯ ਤੇ, ਨਗ ਭਾਜੇ ॥੩੨॥੧੦੯॥ ਮਨੋਹਰ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨਾਥ,
 ਕਮਾਨ ਲੈ ਹਾਬ, ਪ੍ਰਮਾਖਿਨ ਸੰਖ, ਸ੍ਰੂਜਿਯੋ ਜਬ ਜੁੱਧੰ ॥ ਗਾਹਤ ਸੈਣ, ਸੰਘਾਰਤ ਸੂਰ,
 ਬਬੱਕਤਿ ਸਿੰਘ, ਭੂਮਿਯੋ ਰਣ ਕੁੱਧੰ ॥ ਕਉਚਹ ਭੇਦ, ਅਭੇਦਿਤ ਅੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਉਤੰਗ ਸੋ,
 ਸੋਭਿਤ ਸੁੱਧੰ ॥ ਮਾਨੋ ਬਿਸਾਲ. ਬੜਵਾਨਲ ਜੁਆਲ, ਸਮੁੱਦ੍ਰ ਕੇ ਮੱਧਿ,
 ਬਿਰਾਜਤ ਉੱਧੰ ॥੩੩॥੧੧੦॥ ਬਿਜੇ ਛੰਦ ॥ ਪੂਰ ਰਹੀ ਭਵ ਭੂਰ ਧਨੁਰ ਧੁਨਿ,
 ਧੂਰ ਉਡੀ ਨਭਮੰਡਲ ਛਾਯੋ ॥ ਨੂਰ ਭਰੇ ਮੁਖ, ਮਾਰ ਗਿਰੇ ਰਣ, ਹੂਰਨ ਹੇਰ, ਹੀਯੋ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥
 ਪੂਰਣ ਰੋਸ ਭਰੇ ਅਰ ਤੂਰਣ, ਪੂਰਿ ਪਰੇ, ਰਣ ਭੂਮਿ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਚੂਰ ਭਏ ਅਰਿ ਰੂਰੇ ਗਿਰੇ
 ਭਟ, ਚੂਰਣ ਜਾਨੁਕ ਬੈਦ ਬਨਾਯੋ ॥੩੪॥੧੧੧॥ ਸੰਗੀਤ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਕਾਗੜਦੰਗ ਕਾਤੀ, ਕਟਾਰੀ ਕੜਾਕੰ ॥ ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਤੁਪੱਕੰ ਤੜਾਕੰ ॥
 ਝਾਗੜਦੰਗ ਨਾਗੜਦੰਗ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੀ, ਮਹਾਂ ਗੱਜ ਗਾਜੇ॥੩੫॥
 ੧੧੨॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੂਰੰ, ਕਾਗੜਦੰਗ ਕੋਪੰ ॥ ਪਾਗੜਦੰਗ ਪਰਮੰ, ਰਣੰ ਪਾਵੰ ਰੋਪੰ ॥

ਸਾਗੜਦੰਗ ਸਸਤ੍ਰੁ, ਝਾਗੜਦੰਗ ਝਾਰੈਂ॥ ਬਾਗੜਦੰਗ ਬੀਰੰ, ਡਾਗੜਦੰਗ ਡਕਾਰੈਂ॥੩੬॥
 ੧੧੩॥ ਚਾਗੜਦੰਗ ਚਉਪੇ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬੀਰੰ ॥ ਮਾਗੜਦੰਗ ਮਾਰੇ, ਤਨੰ ਤਿੱਛ ਤੀਰੰ ॥
 ਰਾਗੜਦੰਗ ਰੱਜੇ, ਸੁ ਬੱਜੇ ਗਹੀਰੈਂ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕੱਵੀਯਾਨ, ਕੱਥੇ ਕਖੀਰੈਂ॥੩੭॥੧੧੪॥
 ਦਾਗੜਦੰਗ ਦਾਨੇ, ਭਾਗੜਦੰਗ ਭਾਜੇ ॥ ਰਾਗੜਦੰਗ ਰਾਜੀ, ਜਾਗੜਦੰਗ ਰਾਜੇ ॥
 ਡਾਗੜਦੰਗ ਡਉਹੀ, ਡੁਰੇ ਪ੍ਰੇਛੜਾਕੇ ॥ ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਤੁਪੱਕੰ ਤੜਾਕੇ॥੩੮॥੧੧੫॥
 ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੋਮਾਯ, ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੰਖੰ, ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਫੀਰੰ ॥
 ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ, ਬੱਜੇ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਾਚੇ, ਸੁ ਭੂਤੰ ਪਰੇਤੰ ॥੩੯॥੧੧੬॥
 ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਣੰ ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕਾਤੀ, ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥
 ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਾਦੰ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੂਰੰ, ਰਾਗੜਦੰਗ ਰਾਜੇ
 ॥੪੦॥੧੧੭॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੰਖੰ, ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਫੀਰੰ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੋਮਾਯ,
 ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਗਾਰੇ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਜਾਗੜਦੰਗ ਜੋਧਾ,
 ਰਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੇ ॥੪੧॥੧੧੮॥ **ਨਰਾਜ** ਡੰਦ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰੀਯੰ ॥
 ਤਿਤੇਕ ਦੇਬਿ ਮਾਰੀਯੰ॥ ਜਿਤੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰੀਅ॥ ਤਿਤਿਓ ਦੂਰਾ ਸੰਘਾਰੀ॥੪੨॥੧੧੯॥

ਜਿਤੇਕ ਸਸਤ੍ਰ ਵਾ ਝਰੇ ॥ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸੋਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥ ਜਿਤੀ ਕਿ ਬਿੰਦੁਕਾ ਗਿਰੈ ॥
 ਸੁ ਪਾਨ ਕਾਲਿਕਾ ਕਰੈ ॥੪੩॥੧੨੦॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਹੂਓ ਸੋਣ ਹੀਨੰ ॥
 ਭਯੋ ਅੰਗ ਛੀਨੰ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਅੰਤ ਝੂਮੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਘ ਭੂਮੰ ॥੪੪॥੧੨੧॥
 ਸਬੈ ਦੇਵ ਹਰਖੇ ॥ ਸੁਮਨ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸਬੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ
 ॥੪੫॥੧੨੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਰਕਤਬੀਰਜ ਬਧਹ,
 ਚਤੁਰਥ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪॥ ਅਫਜੂ ॥ ਪ
 ਅਥ ਨਿਸੁੰਭ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁਣਯੋ ਜਬੈ, ਰਕਤਬੀਰਜ ਕੋ ਨਾਸ ॥
 ਆਪ ਚੜਤ ਭੇ ਜੋਰ ਦਲ, ਸਜੇ ਪਰਸ ਅਰ ਪਾਂਸਿ ॥੧॥੧੨੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਚੜੇ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ, ਸੁਰਾ ਅਪਾਰੰ ॥ ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਸੁ ਧਉਸਾ ਧੁਕਾਰੰ ॥
 ਭਈ ਅਸਟ ਸੈ ਕੋਸ ਲਉ, ਛੱਤ੍ਰ ਛਾਖੰ ॥ ਭੋਜੇ ਚੰਦ ਸੂਰੰ, ਡਰਿਯੋ ਦੇਵਰਾਖੰ ॥੨॥੧੨੪॥
 ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ, ਢਕਾ ਢੁੰਕ ਢੋਲੰ ॥ ਫਟੀ ਨਖ ਸਿੰਘੰ, ਮੁਖੰ ਡੱਢ ਕੋਲੰ ॥
 ਡਮਾ ਡੰਮਿ ਡਉਰੂ, ਡਕਾ ਡੁੰਕ ਡੰਕੰ ॥ ਰੜੇ ਗਿੱਧ ਬਿੱਧੰ, ਕਿਲੱਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥੩॥੧੨੫॥
 ਖੁਰੰ ਖੇਹ ਉੱਠੀ, ਰਹਿਯੋ ਗੈਨ ਪੂਰੰ ॥ ਦਲੇ ਸਿੰਧ ਬਿੱਧੰ, ਭਏ ਪੱਬ ਚੂਰੰ ॥

ਸੁਣੇ ਸੋਰ ਕਾਲੀ, ਗਹੈ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਕਿਲੱਕਾਰ ਜੇਮੀ ਹਨੇ, ਜੰਗ ਜੁਆਣੰ ॥੪॥੧੨੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਗਜੇ ਬੀਰ ਗਾਜੀ॥ ਤੁਰੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ॥ ਮਹਿਖੁਆਸ ਕਰਖੇ॥ ਸਰੰਪਾਰ ਬਰਖੇ॥ ਪਾ॥੧੨੭॥
 ਇਤੈ ਸਿੰਘੁ ਗੱਜਿਯੋ॥ ਮਹਾ ਸੰਖ ਬੱਜਿਯੋ॥ ਰਹਿਯੋ ਨਾਦ ਪੂਰੰ॥ ਛੁਹੀ ਗੈਣਿ ਧੂਰੰ॥੯॥੧੨੮॥
 ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਜੇ॥ ਘਣੰ ਜੇਮ ਗਾਜੇ॥ ਚਲੇ ਤੇਜ ਤੈਕੈ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈਕੈ॥੭॥੧੨੯॥
 ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਬੱਜੇ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ॥੮॥੧੩੦॥
 ਮੁਖੰ ਨੈਣ ਰਕਤੰ॥ ਧਰੇ ਪਾਣ ਸਕਤੰ॥ ਕੀਏ ਕ੍ਰੋਧਉੱਠੇ॥ ਸਰੰ ਬਿਸਟਿ ਬੁੱਠੇ॥੯॥੧੩੧॥
 ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ ਕੂਟੇ॥ ਅਨੰਤਾਸਤ੍ਰ ਛੂਟੇ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ॥ ਭਰੀ ਦੇਬਿ ਹਰਖੰ॥੧੦॥੧੩੨॥
 ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥ ਕਹ ਕਹ, ਸੁ ਕੂਕਤ ਕੰਕੀਖੰ ॥ ਬਹਿ ਬਹਤ ਬੀਰ, ਸੁ ਬੰਕੀਖੰ ॥
 ਲਹ ਲਹਤ, ਬਾਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਖੰ ॥ ਗਹ ਗਹਤ, ਪ੍ਰੇਤ ਮਸਾਣਖੰ ॥੧੧॥੧੩੩॥
 ਡਹ ਡਹਤ, ਡਵਰ ਡਮਕਖੰ ॥ ਲਹ ਲਹਤ ਤੇਗ, ਤ੍ਰਮਕਖੰ ॥ ਧ੍ਰਮ ਧ੍ਰਮਤ,
 ਸਾਂਗ ਧਮਕਖੰ ॥ ਬਬਕਤ ਬੀਰ, ਸੁਬੰਕਖੰ ॥੧੨॥੧੩੪॥ ਛੁਟਕਤ ਬਾਣ,
 ਕਮਾਣਖੰ ॥ ਹਹਰਤ ਖੇਤ, ਖੜਾਣਖੰ ॥ ਡਹਕਤ ਡਾਮਰ ਡੰਕਣੀ ॥ ਕਹ ਕਹਕ,

ਕੂਕਤ ਜੁੱਗਣੀ ॥੧੩॥੧੩੫॥ ਉਫਟੰਤ ਸ੍ਰੋਣਤ, ਛਿੱਛਖੰ ॥ ਬਰਖੰਤ ਸਾਇਕ,
 ਤਿੱਛਖੰ ॥ ਬੱਬਕੰਤ ਬੀਰ, ਅਨੇਕਖੰ ॥ ਫਿਕਰੰਤ ਸਿਆਰ, ਬਸੇਖਖੰ ॥੧੪॥੧੩੬॥
 ਹਰਖੰਤ, ਸ੍ਰੋਣਤ ਰੰਗਣੀ ॥ ਬਿਹਰੰਤ ਦੇਬਿ, ਅਭੰਗਣੀ ॥ ਬਬਕੰਤ, ਕੇਹਰ ਡੇਲਹੀ ॥ ਰਣ ਰੰਗ,
 ਅਭੰਗ ਕਲੇਲਹੀਂ ॥੧੫॥੧੩੭॥ ਢਮ ਢਮਤ, ਢੋਲ ਢਮੱਕਖੰ ॥ ਧਮ ਧਮਤ ਸਾਂਗ,
 ਧਮਕਖੰ ॥ ਬਹ ਬਹਤ ਕੂਧ ਕ੍ਰਿਪਾਣਖੰ ॥ ਜੁੱਝੰਤ ਜੋਧ ਜੁਆਣਖੰ ॥੧੬॥੧੩੮॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਭੌਜੀ ਚਮੂੰ ਸਬ ਦਾਨਵੀ, ਸੁੰਭ ਨਿਰਖ ਨਿਜ ਨੈਣ ॥ ਨਿਕਟ ਬਿਕਟ ਭਟ ਜੇ ਹੁਤੇ,
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬੁਲਿਯੋ ਬੈਣ ॥੧੭॥੧੩੯॥ **ਨਿਗਾਜ ਛੰਦ** ॥ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁੰਭ ਕੋਪ ਕੈ ॥
 ਪਠਿਯੋ ਸੁ ਪਾਂਵ ਰੋਪ ਕੈ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਸੀਘ੍ਰ ਜਾਈਯੋ ॥ ਦੂਗਾਹਿ ਬਾਂਧ ਲਿਆਈਯੋ
 ॥੧੮॥੧੪੦॥ ਚੜਿਯੋ ਸੁ ਸੈਣ ਸੱਜਿਕੈ॥ ਸਕੋਪ ਸੂਰ ਗੱਜਿਕੈ॥ ਉਥੇ ਬਜੰਤ੍ਰ ਬਾਜਿਕੈ॥
 ਚਲਿਯੋ ਸੁਰੇਸੁ ਭਾਜਿਕੈ॥੧੯॥੧੪੧॥ ਅਨੰਤ ਸੂਰ ਸੰਗ ਲੈ ॥ ਚਲਿਯੋ ਸੁ ਦੁੰਦਭੀਨ ਦੈ ॥
 ਹਕਾਰ ਸੂਰਮਾ ਭਰੇ ॥ ਬਿਲੋਕ ਦੇਵਤਾ ਡਰੇ ॥੨੦॥੧੪੨॥ **ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ** ॥
 ਕੰਪਿਯੋ ਸੁਰੇਸ ॥ ਬੁਲਿਯੋ ਮਹੇਸ ॥ ਕਿਨੋ ਬਿਚਾਰ ॥ ਪੁੱਛੇ ਜੁਝਾਰ ॥੨੧॥੧੪੩॥
 ਕੀਜੈ ਸੁ ਮਿੱਤ੍ਰ ॥ ਕਉਨੇ ਚਰਿੱਤ੍ਰ ॥ ਜਾਂਤੇ ਸੁ ਮਾਂਇ ॥ ਜੀਤੈ ਬਨਾਇ ॥੨੨॥੧੪੪॥

ਸਕਤੈਂ ਨਿਕਾਰ ॥ ਭੇਜੋ ਅਪਾਰ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਜਾਇ ॥ ਹਨਿ ਹੈਂ ਰਿਸਾਇ ॥੨੩॥੧੪੫॥
 ਸੋਈ ਕਾਮ ਕੀਨ ॥ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸਕਤੈਂ ਨਿਕਾਰ ॥ ਭੇਜੀ ਅਪਾਰ ॥੨੪॥੧੪੬॥
ਬਿਰਧ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਚਲੀ ਸ਼ਕਤ ਸੀਘ੍ਰ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣਿ ਪਾਣਿ ਧਾਰਕੈ ॥
 ਉਠੇ ਸੁ ਗਿੱਧ ਬਿੱਧ ਡਉਰ, ਡਾਕਣੀ ਡਕਾਰ ਕੈ ॥ ਹੌਸੇ ਸੁ ਕੰਕ ਬੰਕਖੰ,
 ਕਬੰਧ ਅੰਧ ਉੱਠਹੀ ॥ ਬਿਸੇਖ ਦੇਵਤਾਰੁ ਬੀਰ, ਬਾਣ ਧਾਰ ਬੁੱਠਹੀ ॥੨੫॥੧੪੭॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸਬੈ ਸਕਤ ਐਕੈ ॥ ਚਲੀ ਸੀਸ ਨਿਐਕੈ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥
 ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ॥੨੬॥੧੪੮॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ ॥ ਬਕੈਂ ਬੰਕ ਬੈਣੰ ॥
 ਧਰੇ ਅਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥੨੭॥੧੪੯॥ ਉਤੈਂ ਦੈਤ ਗਾਜੇ ॥
 ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਧਰੇ ਚਾਰ ਚਰਮੰ ॥ ਸ੍ਰਜੇ ਕੂਰ ਬਰਮੰ ॥੨੮॥੧੫੦॥
 ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਰਜੇ ॥ ਸਬੈ ਦੇਵ ਲਰਜੇ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿੱਛੈ ਤੀਰੰ ॥ ਕੱਟੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ
 ॥੨੯॥੧੫੧॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰੱਤੇ ॥ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਤੱਤੇ ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ॥
 ਭਰੀ ਦੇਬਿ ਹਰਖੰ ॥੩੦॥੧੫੨॥ ਇਤੇ ਦੇਬਿ ਮਾਰੈ ॥ ਉਤੈਂ ਸਿੰਘੁ ਫਾਰੈ ॥
 ਗਣੁ ਗੂੜ ਗਰਜੈਂ ॥ ਸਬੈ ਦੈਤ ਲਰਜੈਂ ॥੩੧॥੧੫੩॥ ਭਈ ਬਾਣ ਬਰਖਾ ॥

ਗਏ ਜੀਤਿ ਕਰਖਾ ॥ ਸਬੈ ਦੁਸਟ ਮਾਰੇ ॥ ਮਈਯਾ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ੧੫੪ ॥
 ਨਿਸੁੰਭੰ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ਦਲੰ ਦੈਤ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਸਬੈ ਦੁਸਟ ਭਾਜੇ ॥ ਇਤੈ ਸਿੰਘ ਗਾਜੇ
 ॥ ੩੩ ॥ ੧੫੫ ॥ ਭਈ ਪੁਹਪ ਬਰਖਾ ॥ ਗਏ ਜੀਤ ਕਰਖਾ ॥ ਜੱਖੰ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ॥
 ਤ੍ਰੂਸੈਂ ਦੈਤ ਕੰਪੈ ॥ ੩੪ ॥ ੧੫੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿੜ੍ਹ,
 ਨਿਸੁੰਭ ਬਧਹ, ਪੰਚਮੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੫ ॥ ਅਫਜੂ ॥

ਅਥ ਸੁੰਭ ਜੁਧ ਕਥਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਲਘੁੰ ਭ੍ਰਾਤ ਜੁਝਿਯੋ, ਸੁਨਿਯੋ ਸੁੰਭਰਾਖੰ ॥ ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰੁ, ਚੜਿਯੋ ਚਉਪ ਚਾਖੰ ॥
 ਭਯੋ ਨਾਦ ਉਚੰ, ਰਹਿਯੋ ਪੂਰ ਗੈਣੰ ॥ ਤ੍ਰੂਸੇ ਦੇਵਤਾ ਦੈਤ, ਕੰਪਿਯੋ ਤ੍ਰਿਨੈਣੰ ॥ ੧ ॥ ੧੫੭ ॥
 ਡਰਿਯੋ ਚਾਰ ਬਕੜ੍ਹ, ਟਰਿਯੋ ਦੇਵਰਾਜੰ ॥ ਡਿਗੇ ਪੱਬ ਸਰਬੰ, ਸ੍ਰੂਜੇ ਸੁਭ੍ਰ ਸਾਜੰ ॥
 ਪਰੇ ਹੂਹ ਦੈ ਕੈ, ਭਰੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਰ ਕੋ, ਸਾਤਵੈਂ ਸਿੰਗ, ਸੋਹੰ ॥ ੨ ॥ ੧੫੮ ॥
 ਸਜਯੋ ਸੈਣ ਸੁੰਭੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉਚੰ ॥ ਸੁਣੇ ਗਰਭਣੀਆਨ ਕੇ, ਗਰਭ ਮੁੱਚੰ ॥
 ਪਰਿਯੋ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥ ਚਵੀਂ ਚਾਵਡਾ, ਡਾਕਣੀਖੰ ਡਕਾਰੰ ॥ ੩ ॥ ੧੫੯ ॥
 ਬਹੇ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰੁ, ਕੱਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥ ਭਲੇ ਕੈ ਨਿਬਾਹਿਯੋ, ਭਟੰ ਸੁਆਮ ਧਰਮੰ ॥

ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਗਿਰੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਪਰੀ ਗੁੱਛ ਤੀਰੰ ॥੪॥੧੯੦॥
 ਗਿਰੇ ਅੰਕੁਸੰ ਬਾਰੁਣੰ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਕੰਧ ਹੀਣੰ, ਕਬੰਧੰ ਅਚੇਤੰ ॥
 ਉਡੈਂ ਗਿੱਧ ਬਿੱਧੰ, ਰੜੈਂ ਕੰਕ ਬੰਕੰ ॥ ਭਕਾ ਭੁੱਕ ਭੇਰੀ, ਡਹਾ ਭੂਹ ਭੰਕੰ ॥੫॥੧੯੧॥
 ਟਕਾ ਟੁੱਕ ਟੋਪੰ, ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਤੇਰੰ, ਬਕੇ ਬਿੱਕਰਾਲੰ ॥
 ਹਲਾ ਚਾਲ ਬੀਰੰ, ਧਮਾ ਧੰਮਿ ਸਾਂਗੰ ॥ ਪਰੀ ਹਾਲ ਹੂਲੰ, ਸੁਣਿਯੋ ਲੋਗ ਨਾਗੰ ॥੬॥੧੯੨॥
 ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਜੋਗਣੀਖੰ ਬਿਤਾਲੰ ॥ ਨਚੈ ਕੰਧ ਹੀਣੰ, ਕਬੰਧੰ ਕਪਾਲੰ ॥
 ਹੋ ਦੇਵ ਸਰਬੰ, ਰਿਸਯੋ ਦਾਨਵੇਸੰ ॥ ਕਿਧੋ ਅਗਨ ਜੁਆਲੰ, ਭਯੋ ਆਪ ਭੇਸੰ ॥੭॥੧੯੩॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭਾਸੁਰ ਜੇਤਿਕ ਅਸੁਰ, ਪਠਏ ਕੌਪੁ ਬਢਾਇ ॥ ਤੇ ਦੇਬੀ ਸੋਖਤ ਕਰੇ,
 ਬੁੰਦ ਤਵਾ ਕੀ ਨਿਆਇ ॥੮॥੧੯੪॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਸੈਣ ਸੱਜਿਕੈ ॥
 ਚੜਿਯੋ ਸੁ ਕੋਪ ਗੱਜਿਕੈ ॥ ਚਲਿਯੋ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰਕੈ ॥ ਪੁਕਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਕੈ
 ॥੯॥੧੯੫॥ ਸੰਗੀਤ ਮਣੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕੜਾਕ ॥ ਤਾਗੜਦੰ ਤੜਾਕ ॥
 ਸਾਗੜਦੰ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਗਾਗੜਦੰ ਗਹੀਰ ॥੧੦॥੧੯੬॥ ਨਾਗੜਦੰ ਨਿਸਾਣ ॥
 ਜਾਗੜਦੰ ਜੁਆਣ ॥ ਨਾਗੜਦੀ ਨਿਹੰਗ ॥ ਪਾਗੜਦੀ ਪਲੰਗ ॥੧੧॥੧੯੭॥

ਤਾਗੜ ਦੀ ਤਮੱਕਿ ॥ ਲਾਗੜ ਦੀ ਲਹੱਕਿ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਬਾਹੈ ਜੁਆਣ
 ॥੧੨॥੧੯੯੮॥ ਖਾਗੜ ਦੀ ਖਤੰਗ ॥ ਨਾਗੜ ਦੀ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛਾਗੜ ਦੀ ਛੁਟੰਤ ॥
 ਆਗੜ ਦੀ ਉਡੰਤ ॥੧੩॥੧੯੯੯॥ ਪਾਗੜ ਦੀ ਪਵੰਗ ॥ ਸਾਗੜ ਦੀ ਸੁਭੰਗ ॥
 ਜਾਗੜ ਦੀ ਜੁਆਣ ॥ ਝਾਗੜ ਦੀ ਝੁਝਾਣ ॥੧੪॥੧੯੦॥ ਝਾਗੜ ਦੀ ਝੜੰਗ ॥
 ਕਾਗੜ ਦੀ ਕੜੰਗ ॥ ਤਾਗੜ ਦੀ ਤੜਾਕ ॥ ਚਾਗੜ ਦੀ ਚਟਾਕ ॥੧੫॥੧੯੧॥
 ਘਾਗੜ ਦੀ ਘਬਾਕ ॥ ਭਾਗੜ ਦੀ ਭਭਾਕ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕਪਾਲ ॥ ਨੱਚੀ ਬਿਕ੍ਰਾਲ
 ॥੧੬॥੧੯੨॥ **ਨਰਾਜ ਛੰਦ** ॥ ਅਨੰਤ ਦੁਸਟ ਮਾਰਖੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਸੋਕ ਟਾਰਖੰ ॥
 ਕਮੰਧ ਅੰਧ ਉੱਠੀਐ ॥ ਬਿਸੇਖ ਬਾਣ ਬੁੱਠੀਯੰ ॥੧੭॥੧੯੩॥ ਕੜਾਕ ਕਰ ਮੁਕੰ ਉਧੰ ॥
 ਸੜਾਕ ਸੈਹਥੀ ਜੁਧੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਬਾਣਿ ਬਰਖੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਬੀਰ ਪਰਖੰ ॥੧੮॥੧੯੪॥
 ਸੰਗੀਤ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕੜਾ ਕੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣਖੰ ॥ ਜਟਾ ਜੁਟੀ ਜੁਆਣਖੰ ॥
 ਸੁ ਬੀਰ ਜਾਗੜਦੰ ਜਗੇ ॥ ਲੜਾਕ ਲਾਗੜਦੰ ਪਗੇ ॥੧੯॥੧੯੫॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ** ॥
 ਝਮੀ ਤੇਗ ਝੱਟੰ ॥ ਛੁਗੀ ਛਿੱਪ੍ਰ ਛੁੱਟੰ ॥ ਗੁਰੰ ਗੁਰਜ ਗੱਟੰ ॥ ਪਲੰਗੰ ਪਿਸੱਟੰ ॥੨੦॥੧੯੬॥
 ਕਿਤੇ ਸ੍ਰੋਣ ਚੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਸੀਸ ਛੁੱਟੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੂਹ ਛੁੱਟੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਉੱਠੰ ॥੨੧॥੧੯੭॥

ਕਹੂੰ ਧੂਰਿ ਲੁਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਮਾਰ ਰੱਟੰ ॥ ਭਣੈ ਜਸ ਭੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਪੇਟ ਫੱਟੰ ॥ ੨੨ ॥ ੧੬੮ ॥
 ਭਜੇ ਛੱਡ੍ਰਿ ਥੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਖੂਨ ਖੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ ਦੱਟੰ ॥ ਫਿਰੇ ਜਿਯੋ ਹਰੱਟੰ ॥ ੨੩ ॥ ੧੬੯ ॥
 ਸਜੇ ਸੂਰ ਸਾਰੇ ॥ ਮਹਿਖੁਆਸ ਧਾਰੇ ॥ ਲਏ ਖੱਗਆਰੇ ॥ ਮਹਾਰੇਹ ਵਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ੧੭੦ ॥
 ਸਹੀ ਰੂਪ ਕਾਰੇ ॥ ਮਨੌ ਸਿੰਧੁ ਖਾਰੇ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਗਾਰੇ ॥ ਸੁ ਮਾਰੰ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ੧੭੧ ॥
 ਭਵਾਨੀ ਪਛਾਰੇ ॥ ਜਵਾ ਜੇਮਿ ਜਾਰੇ ॥ ਬਡੇਈ ਲੁਝਾਰੇ ॥ ਹੁਤੇ ਜੇ ਹੀਏ ਵਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ੧੭੨ ॥
 ਇਕੰ ਬਾਰ ਟਾਰੇ ॥ ਠਮੰ ਠੈਕ ਠਾਰੇ ॥ ਬਲੀ ਮਾਰ ਡਾਰੇ ॥ ਢਮਕੇ ਢੱਢਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ੧੭੩ ॥
 ਬਹੇ ਬਾਣਣਿਆਰੇ ॥ ਕਿਤੈ ਤੀਰ ਤਾਰੇ ॥ ਲਖੇ ਹਾਬ ਬਾਰੇ ॥ ਦਿਵਾਨੇ ਦਿਦਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ੧੭੪ ॥
 ਹਣੇ ਭੂਮਿ ਪਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਸਿੰਘ ਫਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਆਪੁ ਬਾਰੇ ॥ ਜਿਤੇ ਦੈਤ ਭਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ੧੭੫ ॥
 ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਹਾਰੇ ॥ ਬਡੇਈ ਅੜਿਆਰੇ ॥ ਖਰੇਈ ਬਰਿਆਰੇ ॥ ਕਰੂਰੰ ਕਰਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ੧੭੬ ॥
 ਲਪੱਕੇ ਲਲਾਰੇ ॥ ਅਰੀਲੇ ਅਰਿਆਰੇ ॥ ਹਣੇ ਕਾਲ ਕਾਰੇ ॥ ਭੋਜੇ ਰੋਹ ਵਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ੧੭੭ ॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹੁੰ ਬਿਧਿ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਜਾਰਕੈ, ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਕਰ ਲੀਨ ॥
 ਬਾਣਾ ਬੁੰਦ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਰਖ, ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਪੁਨ ਕੀਨ ॥ ੩੨ ॥ ੧੭੮ ॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ** ॥
 ਸੁਣਿਯੋ ਸੁੰਭ ਰਾਖੰ ॥ ਚੜ੍ਹਿਯੋ ਚਉਪ ਚਾਖੰ ॥ ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਜੰਗ ਜੁਆਣੰ

॥੩੩॥੧੯੯॥ ਲਗੇ ਢੋਲ ਢੰਕੇ ॥ ਕਮਾਣੁ ਕੜੁਕੇ ॥ ਭਏ ਨੱਦ ਨਾਦੁ ॥
 ਧੂਣੁ ਨਿਰਬਿਖਾਦੁ ॥੩੪॥੧੯੯੦॥ ਚਮੱਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੁ ॥ ਹਠੇ ਤੇਜ ਮਾਣੁ ॥
 ਮਹਾਬੀਰ ਹੁੰਕੇ ॥ ਸੁ ਨੀਸਾਣ ਦੁੰਕੇ ॥੩੫॥੧੯੯੧॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਰਜੇ ॥
 ਸਬੈ ਦੇਵ ਲਰਜੇ ॥ ਸਰੰਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਮਈਯਾ ਪਾਣ ਪਰਖੇ ॥੩੬॥੧੯੯੨॥ **ਚੌਪਈ**
 ਜੇ ਲਏ ਸਸਤ੍ਰੁ, ਸਾਮੁਹੇ ਧਏ ॥ ਤਿਤੇ ਨਿਧਨ ਕਹੁੰ, ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ॥ ਝਮਕਤ ਭਈ,
 ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਭਭਕੇ, ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥੩੭॥੧੯੯੩॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥
 ਹੈ ਗੈ ਰਥ ਪੈਦਲ ਕੱਟੇ, ਬਚਿਯੋ ਨ ਜੀਵਤ ਕੋਇ ॥ ਤਥ ਆਪੇ ਨਿਕਸਿਯੋ ਨਿਪਤਿ,
 ਸੁੰਭ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੮॥੧੯੯੪॥ **ਚਉਪਈ** ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਇਤ ਦ੍ਰਗਾ ਬੁਲਾਈ ॥
 ਕਾਨ ਲਾਗ ਨੀਕੈ, ਸਮੁਝਾਈ ॥ ਸਿਵ ਕੋ, ਭੇਜ ਦੀਜੀਐ ਤਹਾਂ ॥ ਦੈਤ ਰਾਜ,
 ਇਸਥਿਤ ਹੈ ਜਹਾਂ ॥੩੯॥੧੯੯੫॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਜਬ ਇਮ ਸੁਨ ਪਾਵਾ ॥
 ਸਿਵਹਿ ਦੂਤ ਕਰਿ, ਉਤੈ ਪਠਾਵਾ ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਤਾਂਤੇ ਭਯੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾਨਤ,
 ਸਕਲ ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਬਾਮਾ ॥੪੦॥੧੯੯੬॥ ਸਿਵ ਕਹੀ, ਦੈਤ ਰਾਜ, ਸੁਨਿ ਬਾਤਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹਿਯੋ, ਤੁਮਹੁ ਜਗਮਾਤਾ ॥ ਦੇਵਨ ਕੌ, ਦੈ ਕੈ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਕੈ ਮਾਂਡਹੁ,

ਹਮ ਸੰਗ ਲਗਾਈ ॥੪੧॥੧੯੮॥ ਦੈਤ ਰਾਜ, ਇਹ ਬਾਤ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਆਪ ਚਲੇ,
 ਜੂਝਨ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਗਰਜਤ ਕਾਲਿ, ਕਾਲ ਜਖੋ ਜਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਯੋ, ਅਸੁਰ ਪਤਿ ਤਹਾਂ
 ॥੪੨॥੧੯੮॥ ਚਮਕੀ, ਤਹਾਂ ਅਮਿਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਚੇ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬੈਤਾਰਾ ॥
 ਫਰਕੇ, ਅੰਧ ਕਬੰਧ ਅਚੇਤਾ ॥ ਭਿਭਰੇ ਭਈਰਵ, ਭੀਮ ਅਨੇਕਾ ॥੪੩॥੧੯੮॥
 ਤੁਰਹੀ ਢੋਲ, ਨਗਾਰੇ ਬਾਜੇ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ, ਜੋਧਾ ਰਣ ਗਾਜੇ ॥
 ਢਢਿ ਡਫ ਡਮਰੁ, ਡੁਗਡੁਰੀ ਘਨੀ ॥ ਨਾਇ ਨਫੀਰੀ, ਜਾਤ ਨ ਗਨੀ ॥੪੪॥੨੦੦॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥

ਹੁੰਕੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਧੁੰਕੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਸੱਜੇ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਗੱਜੇ ਗਹੀਰ ॥੪੫॥੨੦੧॥
 ਝੁੱਕੇ ਨਿੱਕ ॥ ਬੱਜੇ ਉਬੱਕ ॥ ਸੱਜੇ ਸੁਬਾਹ ॥ ਅੱਛੈ ਉਛਾਹ ॥੪੬॥੨੦੨॥
 ਕੱਟੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਛੁੱਟੇ ਚਵਾਣ ॥ ਸੂਲੰ ਸੜਾਕ ॥ ਉਠੇ ਕੜਾਕ ॥੪੭॥੨੦੩॥
 ਗੱਜੇ ਜੁਆਣ ॥ ਬੱਜੇ ਨਿਸਾਣਿ ॥ ਸੱਜੇ ਰਜੇਂਦ੍ਰ ॥ ਗੱਜੇ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ॥੪੮॥੨੦੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਫਿਰੇ ਬਾਜੀਖੰ, ਤਾਜੀਖੰ ਇੱਤ ਉੱਤੰ ॥ ਗਜੇ ਬਾਰਣੰ, ਦਾਰੁਣੰ ਰਾਜ ਪੁੜੰ ॥

ਬਜੇ ਸੰਖ ਭੇਰੀ, ਉਠੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ॥ ਰਣਕੈ ਨਫੀਰੀ, ਧੁਣ੍ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥੪੯॥੨੦੫॥

ਕੜੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣ੍, ਸੜਕਾਰ ਸੇਲੰ ॥ ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥

ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛ੍, ਗਿਰੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੱਥ ਮੱਥ੍, ਕਹੂੰ ਬਰਮ ਬੀਰੰ ॥੫੦॥੨੦੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੁਹ ਸਾਰ ਜੁੱਝੇ ॥ ਸੰਭਾਰੇ ਹਥੀਯਾਰੰ ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥੫੧॥੨੦੭॥

ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰ੍ ਸੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਸਰੰ ਓਘ ਛੁੱਟੇ ॥ ਕੜੱਕਾਰੁ ਉਠੇ ॥੫੨॥੨੦੮॥

ਬਜੈ ਬਾਦਿ੍ਤੇਅੰ ॥ ਹਸੈ ਗਾਂਪ੍ਰਭੇਅੰ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਜੁੱਟੇ ॥ ਸਰੰ ਸੰਜ ਫੁੱਟੇ ॥੫੩॥੨੦੯॥

ਚਹੂੰ ਓਰ ਉੱਠੇ ॥ ਸਰੰ ਬਿਸਟ ਬੁੱਠੇ ॥ ਕਰੋਧੀ ਕਰਾਲੰ ॥ ਬਕੈਂ ਬਿੱਕਰਾਲੰ ॥੫੪॥੨੧੦॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਕਿਤੇ ਕੁਠੀਅੰ, ਬੁਠੀਅੰ ਬਿਸਟ ਬਾਣ੍ ॥ ਰਣੰ ਡੁੱਲੀਯੰ, ਬਾਜ ਖਾਲੀ ਪਲਾਣ੍ ॥

ਜੁੱਝੇ, ਜੋਧਯੰ ਬੀਰ ਦੇਵੰ ਅਦੇਵੰ ॥ ਸੁਭੇ ਸਸਤ੍ਰ੍ ਸਾਜਾ, ਮਨੋ ਸਾਂਤਨੇਵੰ ॥੫੫॥੨੧੧॥

ਗੱਜੇ ਗੱਜੀਯੰ, ਸਰਬ ਸੱਜੇ ਪਵੰਗੰ ॥ ਜੁਧੰ ਜੁਟੀਯੰ ਜੋਧ, ਛੁੱਟੇਂ ਖਤੰਗੰ ॥

ਤੜੱਕੇ ਤਬੱਲੰ, ਝੜੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣ੍ ॥ ਸੜਕਾਰ ਸੇਲੰ, ਰਣਕੈ ਨਿਸਾਣ੍ ॥੫੬॥੨੧੨॥

ਢਮਾ ਢੱਮ ਢੋਲੰ, ਢਲਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਗਹਾ ਜੂਹ ਗੱਜੇ, ਹਯੰ ਹਾਲਚਾਲੰ ॥
 ਸਟਾ ਸੱਟ ਸੇਲੰ, ਖਹਾ ਖੂਨਿ ਖੱਗੰ ॥ ਤੁਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਉਠੇ ਨਾਲ ਅੱਗੰ ॥੫੭॥੨੧੩॥
 ਉਠੇ ਅੱਗਿ ਨਾਲੰ, ਖਹੇ ਖੋਲ ਖੱਗੰ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਵਸੀ ਜਾਣੁ, ਮਾਸਾਣ ਜੱਗੰ ॥
 ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਡਾਮਰੂ ਡਉਰ ਡੱਕੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਭੂਤੰ ਭਭੁਕੰ ॥੫੮॥੨੧੪॥
 ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥ ਸਰਬ ਸਤ੍ਰੁ, ਆਵਤ ਭੇ ਜਿਤੇ ॥ ਸਭ ਕਾਟਿ ਦੀਨ ਦੂਗਾ, ਤਿਤੇ ॥
 ਅਰਿ ਅਉਰ ਜੇਤਿਕ, ਡਾਰੀਅੰ ॥ ਤੇਉ ਕਾਟਿ, ਭੂਮਿ ਉਤਾਰੀਅੰ ॥੫੯॥੨੧੫॥
 ਸਰ, ਆਪ ਕਾਲੀ ਛੰਡੀਅੰ ॥ ਸਰਬਾਸਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਬਿਹੰਡੀਅੰ ॥ ਸਸਤ੍ਰਹੀਨ,
 ਜਬੈ ਨਿਹਾਰਿਯੇ ॥ ਜੈ ਸਬਦ, ਦੇਵਨ ਉਚਾਰਿਯੇ ॥੬੦॥੨੧੬॥ ਨਭਿ ਮੱਧਿ,
 ਬਾਜਨ ਬਾਜਹੀਂ ॥ ਅਵਿਲੋਕਿ, ਦੇਵਾ^ੴ ਗਾਜਹੀਂ ॥ ਲਖਿ ਦੇਵ, ਬਾਰੰਬਾਰਹੀਂ ॥ ਜੈ ਸਬਦ,
 ਸਰਬ ਪੁਕਾਰਹੀਂ ॥੬੧॥੨੧੭॥ ਰਣ ਕੋਪ, ਕਾਲ ਕਰਾਲੀਖੰ ॥ ਖਟ ਅੰਗ, ਪਾਣ
 ਉਛਾਲੀਖੰ ॥ ਸਿਰ ਸੁੰਭ, ਹੱਥ ਦੁਛੰਡੀਖੰ ॥ ਇਕ ਚੋਟ, ਦੁਸਟ ਬਿਹੰਡੀਖੰ ॥੬੨॥੨੧੮॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਿਮ ਸੁੰਭਾਸੁਰ ਕੋ ਹਨਾ, ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕੈ ਕਾਲ ॥ ਤਿਯੇ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੱਤ੍ਰੁ ਸਭ,
 ਚਾਬਤ ਜਾਂਹ ਕਰਾਲ ॥੬੩॥੨੧੯॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਸੁੰਭ ਬਧਹ,

ਖਸਟਮੇ ਧਿਆਖ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥

ਅਥ ਜੈਕਾਰ ਸਬਦ ਕਥਨੰ ॥

ਬੇਲੀ ਬਿੱਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥ ਜੈ ਸਬਦ, ਦੇਵ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥ ਸਭ, ਛੂਲ ਛੂਲਨ ਢਾਰਹੀਂ ॥
 ਘਨਸਾਰ ਕੁੰਕਮ, ਲਿਆਇਕੈ ॥ ਟੀਕਾ ਦੀਯੋ, ਹਰਖਾਇਕੈ ॥੧॥੨੨੦॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਉਸਤਤਿ, ਸਭ ਹੁੰ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਕੋ, ਜਾਪ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਸੰਤ ਸੰਬੂਹ, ਪ੍ਰਭੁੱਲਤ ਭਏ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਨਾਸ ਹੁਐ ਗਏ ॥੨॥੨੨੧॥
 ਸਾਧਨ ਕੋ ਸੁਖ, ਬਢੇ ਅਨੇਕਾ ॥ ਦਾਨਵ ਦੁਸਟ, ਨ ਬਾਚਾ ਏਕਾ ॥
 ਸੰਤ ਸਹਾਇ, ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਈ ॥ ਜਹੁੰ ਤਹੁੰ ਸਾਧਨ, ਹੋਹਿ ਸਹਾਈ ॥੩॥੨੨੨॥

ਦੇਵੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੂਲੰ ਧਰੀਯੰ, ਜੁਆਲੰ ॥ ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਹੰਤੀ, ਨਮੋ ਕੂਰ ਕਾਲੰ ॥
 ਨਮੋ ਸ੍ਰੋਣ ਬੀਰਜਾਰਦੂਨੀ, ਧੂਮ੍ਰਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ ਰੂਪ ਜੁਆਲਾ, ਜਖੰਤੀ ॥੪॥੨੨੩॥
 ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ, ਜੰਭਹਾ ਜੋਤਿ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਚੰਡ ਮੁੰਡਾਰਦਨੀ, ਭੂਪਿ ਭੂਪਾ ॥
 ਨਮੋ ਚਾਮਰੰ ਚੀਰਣੀ, ਚਿੜ੍ਹ ਰੂਪੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਜਾ, ਬਿਰਾਜੈ ਅਨੂਪੰ ॥੫॥੨੨੪॥

ਨਮੋ ਪਰਮ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਕੂਰ ਕਰਮਾ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜਸਾ, ਸਾਤਕਾ ਪਰਮ ਬਰਮਾ ॥
 ਨਮੋ, ਮਹਿਖ ਦਈਤ ਕੌ, ਅੰਤ ਕਰਣੀ ॥ ਨਮੋ ਤੇਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਇਰਣੀ ॥੯॥੨੨੫॥
 ਬਿੜਾਲਾਛ ਹੰਤੀ, ਕਰੂਰਾਛ ਘਾਯਾ ॥ ਦਿਜਗਿ ਦਿਖਾਰ ਦਨੀਅੰ, ਨਮੋ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ॥
 ਨਮੋ ਭਈਰਵੀ ਭਾਰਗਵੀਅੰ, ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੂਲੰਧਰੀ, ਸਰਬ ਮਾਨੀ ॥੧॥੨੨੬॥
 ਅਧੀ ਉਰਪਵੀ, ਆਪ ਰੂਪਾ ਅਪਾਰੀ ॥ ਰਮਾ ਰਸਟਰੀ, ਕਾਮ ਰੂਪਾ ਕੁਮਾਰੀ ॥
 ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ, ਭਈਰਵੀ ਭੀਮ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਹਿੰਗੁਲਾ, ਪਿੰਗੁਲਾਖੰ ਅਨੂਪਾ ॥੮॥੨੨੭॥
 ਨਮੋ ਜੁੱਧਨੀ, ਕੁੱਧਨੀ ਕੂਰ ਕਰਮਾ ॥ ਮਹਾਂ ਬੁੱਧਨੀ, ਸਿੱਧਨੀ ਸੁੱਧ ਕਰਮਾ ॥
 ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ, ਪਾਰਬਤੀ ਪਰਮ ਰੂਪਾ ॥ ਸਿਵੀ ਬਾਸਵੀ, ਬ੍ਰਾਹਮੀ ਰਿੱਧ ਕੂਪਾ ॥੯॥੨੨੮॥
 ਮਿੜਾ ਮਾਰਜਾਨੀ, ਸੁਰਤਵੀ ਮੋਹ ਕਰਤਾ ॥ ਪਰਾ ਪਸਟਣੀ, ਪਾਰਬਤੀ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ॥
 ਨਮੋ, ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਤੋਤਲਾਖੰ॥ ਨਮੋ ਕਰਤਿਕਯਾਨੀ, ਸਿਵਾ ਸੀਤਲਾਖੰ॥੧੦॥੨੨੯॥
 ਭਵੀ ਭਾਰਗਵੀਖੰ, ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰਤਾ, ਨਮੋ ਤੇਜ ਮਾਣੰ ॥
 ਜਯਾ ਆਜਯਾ, ਚਰਮਣੀ ਚਾਵੁੱਡਾਖੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲਕਾਖੰ, ਨਖੰ ਨਿਤਿ ਨਿਆਖੰ॥੧੧॥
 ੨੩੦।। ਨਮੋ ਚਾਪਣੀ, ਚਰਮਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ॥ ਗਦਾ ਪਾਣਿਣੀ, ਚੱਕ੍ਰਣੀ ਚਿੱਤ੍ਰ ਮਾਣੰ ॥

ਨਮੋ ਸੂਲਣੀ, ਸੈਹਥੀ ਪਾਣਿ ਮਾਤਾ॥ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਕੀ, ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ॥
 ੧੨॥ ਨਮੋ ਪੇਖਣੀ ਸੋਖਣੀਅੰ, ਮ੍ਰਿੜਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਦੋਖਾਰਦਨੀ, ਰੂਪ ਕਾਲੀ ॥
 ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੁਆਲਾ, ਨਮੋ ਕਾਰਤਿਕ ਖਾਨੀ॥ ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਤੇਤਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ॥ ੧੩॥ ੨੩੨॥
 ਨਮੋ ਦੋਖ ਦਾਹੀ, ਨਮੋ ਦੁੱਖਿਜ ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਮਤ੍ਰਣੀ ਅਸਤ੍ਰਣੀ, ਕਰਮ ਕਰਤਾ ॥
 ਨਮੋ ਰਿਸਟਣੀ ਪੁਸਟਣੀ, ਪਰਮ ਜੁਆਲਾ ॥ ਨਮੋ ਤਾਰੁਣੀਅੰ, ਨਮੋ ਬਿੱਧ ਬਾਲਾ ॥ ੧੪॥ ੨੩੩॥
 ਨਮੋ ਸਿੰਘਬਾਹੀ, ਨਮੋ ਦਾੜੁ ਗਾੜੁੰ ॥ ਨਮੋ ਖੱਗ ਦੱਗੰ, ਝੱਮਾ ਝੱਮ ਬਾੜੁੰ ॥
 ਨਮੋ ਰੂੜੁ ਗੂੜੁੰ, ਨਮੋ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ॥ ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਖਾਪੀ॥ ੧੫॥ ੨੩੪॥
 ਨਮੋ ਰਿੱਧ ਰੂਪੰ, ਨਮੋ ਸਿੱਧ ਕਰਣੀ ॥ ਨਮੋ ਪੇਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਭਰਣੀ ॥
 ਨਮੋ ਆਰਜਨੀ ਮਾਰਜਨੀ, ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੂਲੰ ਧਰੀ, ਸਰਬ ਦਾਤ੍ਰੀ॥ ੧੬॥ ੨੩੫॥
 ਨਮੋ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੂਰੀ, ਧਰਮ ਕਰਣੀ ॥ ਨਈ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ ॥
 ਛਲਾ ਆਛਲਾ, ਈਸੂਰੀ ਜੋਗ ਜੁਆਲੀ॥ ਨਮੋ ਬਰਮਣੀ ਚਰਮਣੀ, ਕੁਰ ਕਾਲੀ॥ ੧੭॥ ੨੩੬॥
 ਨਮੋ ਰੇਚਕਾ ਪੂਰਕਾ, ਪ੍ਰਾਤ ਸੰਧਿਆ ॥ ਜਿਨੈ ਮੋਹੁ ਕੈ, ਚਉਂਦਹੂੰ ਲੋਕ ਬੰਧਿਆ ॥
 ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ, ਸਰਬ ਅਸਤ੍ਰਾ॥ ਨਮੋ ਧਾਰਣੀ ਬਾਰਣੀ, ਸਰਬ ਸਸਤ੍ਰਾ॥ ੧੮॥ ੨੩੭॥

ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ, ਦੁਸਟ ਗਰਬਾ ॥ ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਪੋਖਣੀ, ਸੰਤ ਸਰਬਾ ॥
 ਨਮੋ ਸਕਤਣੀ, ਸੂਲਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੀ॥ ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ, ਕਾਰਣੀਅੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥੧੯॥੨੩੮॥
 ਨਮੋ ਰੂਪ ਕਾਲੀ, ਕਪਾਲੀ ਅਨੰਦੀ ॥ ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰਣੀ, ਭਾਨਵੀਅੰ ਗੁਬਿੰਦੀ ॥
 ਨਮੋ ਛੈਲ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ॥ ਨਮੋ ਕਾਰਣੀ ਤਾਰਣੀ, ਸਿਸਟਿ ਭਰਣੀ॥੨੦॥੨੩੯॥
 ਨਮੋ ਹਰਖਣੀ, ਬਰਖਣੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰਾ ॥ ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ, ਕਾਰਣੀਖੰ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਨਮੋ ਜੋਗਣੀ ਭੋਗਣੀ, ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰੱਗਖਾ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦਈਤਯਾਇਣੀ, ਦੇਵਿ ਦੁਰਗਖਾ ॥੨੧॥
 ੨੪੦॥ ਨਮੋ ਘੋਰ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਚਾਰੁ ਨੈਣਾ ॥ ਨਮੋ ਸੂਲਣੀ ਸੈਥਣੀ, ਬੱਕ੍ਰ ਬੈਣਾ ॥
 ਨਮੋ ਬਿੱਧ ਬੁੱਧੰ, ਕਰੀ ਜੋਗ ਜੁਆਲਾ॥ ਨਮੋ ਚੰਡ ਮੁੰਡੀ, ਮਿੜਾਕੂਰ ਕਾਲਾ॥੨੨॥੨੪੧॥
 ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟਾਰਦਨੀ, ਛੇਮ ਕਰਣੀ ॥ ਨਮੋ ਦਾੜ੍ਹ ਗਾੜ੍ਹਾ ਧਰੀ, ਦੁੱਖਿਯ ਹਰਣੀ ॥
 ਨਮੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ, ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਗਾਮੀ ॥ ਨਮੋ ਜੱਛ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੀ, ਪੂਰਣ ਕਾਮੀ ॥੨੩॥੨੪੨॥
 ਰਿਪੰ ਤਾਪਣੀ, ਜਾਪਣੀ ਸਰਬ ਲੋਗਾ ॥ ਬਪੇ ਖਾਪਣੀ ਬਾਪਣੀ, ਸਰਬ ਸੋਗਾ ॥
 ਨਮੋ ਲੰਕੁੜੇਸੀ, ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਪਾਣੀ॥ ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ, ਖੜਗ ਪਾਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥੨੪॥੨੪੩॥
 ਨਮੋ ਲੰਕੁੜੇਸਾ, ਨਮੋ ਨਾਗ੍ਰ ਕੋਟੀ ॥ ਨਮੋ ਕਾਮ ਰੂਪਾ, ਕਮਿੱਛਿਆ ਕਰੋਟੀ ॥

ਨਮੋ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ, ਕਪਰਦੀ ਕਲਿਆਣੀ॥ ਮਹਾਂ ਰਿੱਧਣੀ, ਸਿੱਧ ਦਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥ ੨੫॥ ੨੪੪॥
 ਨਮੋ ਚਤੁਰ ਬਾਹੀ, ਨਮੋ ਅਸਟ ਬਾਹਾ ॥ ਨਮੋ ਪੇਖਣੀ, ਸਰਬ ਆਲਮ ਪਨਾਹਾ ॥
 ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਜੰਭਹਾ, ਕਾਰਤਿਕ ਖਾਨੀ॥ ਮਿੜਾਲੀ ਕਪਰਦੀ, ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ॥ ੨੬॥ ੨੪੫॥
 ਨਮੋ ਦੇਵ ਅਰਦਖਾਰਦਨੀ, ਦੁਸਟ ਹੰਤੀ ॥ ਸਿਤਾ ਅਸਿਤਾ, ਰਾਜ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਨੰਤੀ ॥
 ਜੁਆਲਾ ਜਪੰਤੀ, ਅਲਾਸੀ ਅਨੰਦੀ॥ ਨਮੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ, ਹਰੀ ਸੀ ਮੁਕੰਦੀ॥ ੨੭॥ ੨੪੬॥
 ਜਪੰਤੀ ਨਮੋ, ਮੰਗਲਾ ਕਾਲ ਕਾਖੰ ॥ ਕਪਾਲੀ ਨਮੋ, ਭੱਦ੍ਰਕਾਲੀ ਸਿਵਾਖੰ ॥
 ਦੂਰਾਖੰ ਛਿਮਾਇਖੰ, ਨਮੋ ਧਾਤ੍ਰੀਏਖੰ॥ ਸੁਆਹਾ ਸੁਧਾਖੰ, ਨਮੋ ਸੀਤਲੇਖੰ॥ ੨੮॥ ੨੪੭॥
 ਨਮੋ ਚਰਬਣੀ, ਸਰਬ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾਖੰ ॥ ਨਮੋ, ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅੰਬਕਾਖੰ ॥
 ਨਮੋ ਦੀਰਘ ਦਾੜਾ, ਨਮੋ ਸਿਆਮ ਬਰਣੀ॥ ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਰੰਜਨੀ, ਦੈਤ ਦਰਣੀ॥ ੨੯॥ ੨੪੮॥
 ਨਮੋ ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੀ, ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜੰ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਉੰਗਧਾ, ਨਮੋ ਦਾੜ ਗੂੜੰ ॥
 ਸਸੰ ਸੇਖਰੀ, ਚੰਦ੍ਰਭਾਲਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਭਵੀ ਭੈਹਰੀ, ਭੂਤਰਾਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ੩੦॥ ੨੪੯॥
 ਕਲੀ ਕਾਰਣੀ, ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਮੱਛਖਾ ॥ ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ, ਪੂਰਣੀ ਸਰਬ ਇੱਛਖਾ ॥
 ਜੱਖਾ ਜੋਗਣੀ, ਜੱਗ ਕਰਤਾ ਜਪੰਤੀ॥ ਸੁਭਾ ਸੁਆਮਣੀ, ਸਿ੍ਰਸਟਜਾ ਸਤ੍ਤੂ ਹੰਤੀ ॥ ੩੧॥ ੨੫੦॥

ਪਵਿੜੀ ਪੁਨੀਤਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਪਰੇਖੰ ॥ ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਅਜੇਖੰ ॥
 ਅਰੂਪੰ ਅਨੂਪੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਅਭੀਤੰ ਅਜੀਤੰ, ਮਹਾਂ ਧਰਮ ਧਾਮੰ ॥੩੨॥੨੫੧॥
 ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਕਰਮੰ ਸੁ ਧਰਮੰ ॥ ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੀ ਧਰੇ, ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥
 ਅਜੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਖੰ ॥ ਨਿਰੂਪੰ ਨਿਬਾਣੰ, ਨਮਿਤਿਖੰ ਅਕਿਤਿਖੰ ॥੩੩॥੨੫੨॥
 ਗੁਰੀ ਗਊਰਜਾ, ਕਾਮਗਾਮੀ ਗੁਪਾਲੀ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰਣੀ, ਬਾਵਨਾ ਜੱਗਯਾ ਜੁਆਲੀ ॥
 ਨਮੋ ਸੱਤ੍ਰੁ ਚਰਬਾਇਣੀ, ਗਰਬ ਹਰਣੀ ॥ ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਭਰਣੀ ॥੩੪॥੨੫੩॥
 ਪਿਲੰਗੀ ਪਵੰਗੀ, ਨਮੋ ਚਰ ਚਿਤੰਗੀ ॥ ਨਮੋ ਭਾਵਨੀ, ਭੂਤ ਹੰਤਾ ਭੜਿੰਗੀ ॥
 ਨਮੋ ਭੀਮਿਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥ ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ, ਭਵਿੱਖਜਾਤਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩੫॥੨੫੪॥
 ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ, ਪਰਮ ਰੂਪੰ ਪਵਿੜੀ ॥ ਪਰੀ ਪੋਖਣੀ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਗਇੜੀ ॥
 ਜਟੀ ਜੁਆਲ ਪਰਚੰਡ, ਮੁੰਡੀ ਚਮੁੰਡੀ ॥ ਬਰੰਦਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਖੰਡੀ ਅਖੰਡੀ ॥੩੬॥੨੫੫॥
 ਸਬੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੀ, ਬਰੰ ਬਯੂਹ ਦਾਤਾ ॥ ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀ, ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥
 ਨਮਸਤਖੰ ਨਮਸਤਖੰ, ਨਮਸਤਖੰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਰਾਖ ਲੈ ਮੁਹਿ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ
 ॥੩੭॥੨੫੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿੜ੍ਹ, ਦੇਬੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ਬਰਨੰ,

ਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭॥ ਅਫਜੂ ॥

ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਭਰੇ ਜੋਗਣੀ ਪੱਤ੍ਰ ਚਉਸਠ ਚਾਰੰ ॥ ਚਲੀ ਠਾਮ ਠਾਮੰ, ਡਕਾਰੰ ਡਕਾਰੰ ॥

ਭਰੇ ਨੇਹ ਗੇਹੰ, ਗਈ ਕੰਕ ਬੰਕੰ ॥ ਰੁਲੇ ਸੂਰਬੀਰੰ, ਅਹਾੜੰ ਨਿਸੰਕੰ ॥੧॥੨੫॥

ਚਲੇ ਨਾਰਦਉ, ਹਾਥ ਬੀਨਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਬਨੇ ਬਾਰਦੀ, ਡੰਕ ਡਉਰੂ ਬਜਾਏ ॥

ਗਿਰੇ ਬਾਜਿ ਗਾਜੀ, ਗਾਜੀ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਨਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥੨॥੨੫॥

ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਅੱਧੰ ਕਮੱਧੰ ॥ ਬਧੇ ਬੱਧ ਗੋਪਾ, ਗੁਲਿਤ੍ਰਾਣ ਬੱਧੰ ॥

ਭਏ ਸਾਧੁ ਸੰਬੂਹ, ਭੀਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ, ਭਲੇ ਸਤ੍ਰੂ ਜੀਤੇ ॥੩॥੨੬॥

ਪੜ੍ਹੇ ਮੂੜ੍ਹ ਯਾਂਕੇ, ਧਨੰ ਧਾਮ ਬਾਢੇ ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਮ ਸੋਫੀ, ਲਰੈ ਜੁਧ ਗਾਢੇ ॥

ਜਗੈ ਰੈਣਿ ਜੋਗੀ, ਜਪੈ ਜਾਪ ਯਾਕੈ ॥ ਧਰੈ ਪਰਮ ਜੋਗੀ, ਲਹੈ ਸਿੱਧਤਾ ਕੈ ॥੪॥੨੭॥

ਪੜ੍ਹੈ ਯਾਹਿ ਬਿੱਦਯਾਰਬੀ, ਬਿਦਜ ਹੇਤੰ ॥ ਲਹੈ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਾਨ ਕੈ, ਮੱਦ ਚੇਤੰ ॥

ਜਪੈ ਜੋਗ ਸੰਨਜਾਸ, ਬੈਰਾਗ ਕੋਈ॥ ਤਿਸੈ ਸਰਬ ਪੁੰਨਯਾਨ ਕੈ, ਪੁੰਨਿ ਹੋਈ॥੫॥੨੮॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੈ, ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐਹੈਂ ਸੰਤ ॥

ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ, ਪਾਵਹਿਗੇ ਭਰਾਵੰਤ ॥੬॥੨੯੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿੜ੍ਹੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿੜ੍ਹ, ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਅਸਟਮੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੮॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥

੧੮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਰੋਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ, ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ,
ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ, ਸਿਮਰੌਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਧਿਆਈਐ, ਜਿਸੁ ਛਿੱਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਂਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ,
ਘਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ, ਆਵੈਂ ਧਾਇ ॥ ਸਭ, ਥਾਈਂ ਹੋਇਂ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਖੰਡਾ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸਾਜ ਕੈ, ਜਿਨ ਸਭ ਸੈਂਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਾਜਿ,

ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਿੰਘ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ,
 ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਗਗਨਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੇ ਦੇਵਤੇ, ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥
 ਤੈਂਹੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ ਕੈ, ਦੈਤਾਂ ਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤੈਥੋ ਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ ਲੈ,
 ਨਾਲ ਬਾਣਾ ਦਹਸਿਰੁ ਘਾਇਆ ॥ ਤੈਥੋ ਹੀ ਬਲੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੈ, ਕੰਸੁ ਕੇਸੀਂ ਪਕਤਿ ਗਿਰਾਇਆ ॥
 ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਤੇ, ਕਈ ਜੁਗ ਤਿਨੀ ਤਨੁ ਤਾਇਆ ॥ ਕਿਨੀ,
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸਤਜੁਗੁ ਬੀਤਿਆ, ਅਪਸੀਲੀ ਤ੍ਰੇਤਾ ਆਇਆ ॥
 ਨੱਚੀ ਕਲ ਸਰੋਸਰੀ, ਕਲ ਨਾਰਦ ਢਉਰੂ ਵਾਇਆ ॥ ਅਭਮਾਨੁ ਉਤਾਰਨ ਦੇਵਤਿਆਂ,
 ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਸੁੰਡ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜੀਤ ਲਏ ਤਿਨ ਦੇਵਤੇ, ਤਿੰਹ ਲੋਕੀਂ, ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥
 ਵੱਡਾ ਬੀਰੁ ਅਖਾਇਕੈ, ਸਿਰ ਉਪਰ ਛੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇਆ ॥ ਦਿੱਤਾ ਇੰਦੂ ਨਿਕਾਲ ਕੈ,
 ਤਿਨ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸੁ ਤਕਾਇਆ ॥ ਭਰਿ ਕੈ ਹੱਥੋਂ ਦਾਨਵੀ, ਦਿਲ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਾਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥
 ਪਾਸ ਦੁਰਗਾ ਦੇ, ਇੰਦੂ ਆਇਆ ॥੩॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਕ ਦਿਹਾੜੇ, ਨੁਾਵਣ ਆਈ
 ਦੁਰਗ ਸਾਹ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਰਬਾ ਸੁਣਾਈ, ਅਪਣੇ ਹਾਲ ਦੀ ॥ ਛੀਨ ਲਈ ਠਕੁਰਾਈ,
 ਸਾਤੇ ਦਾਨਵੀ ॥ ਲੋਕੀਂ ਤਿਹੀਂ ਫਿਰਾਈ, ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ॥ ਬੈਠੇ ਵਾਇ ਵਧਾਈ,

ਤੇ ਅਮਰਾਵਤੀ ॥ ਦਿੱਤੇ ਦੇਵ ਭਜਾਈ, ਸਭਨਾ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਜਿੱਤਾ ਜਾਈ,
 ਮਹਥੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਤੁਕਾਈ, ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਸਾਹ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦੁਰਗਾ ਬੈਣ ਸੁਣੰਦੀ, ਹੱਸੀ ਹੜਹੜਾਇ ॥ ਓਹੀ ਸੀਹੁੰ ਮੰਗਾਇਆ, ਰਾਕਸ ਭੋਖਣਾ ॥
 ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕਾਈ, ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥ ਰੋਹ ਹੋਈ ਮਹਾਮਾਈ, ਰਾਕਸਿ ਮਾਰਣੇ ॥੫॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ, ਖੇਤ ਭਿੜਨ ਕੇ ਚਾਇ ॥ ਲਸਕਨ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ,
 ਸੂਰਜੁ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ,
 ਢੋਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ ॥ ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ, ਤਰਵਾਰੀਂ ਬਖਤਰ ਸੱਜੇ ॥
 ਜੁੱਟੇ ਸਉਂਹੇ ਜੁੱਧ ਨੂੰ, ਇਕ ਜਾਤ ਨ ਜਾਣਨ ਭੱਜੇ ॥ ਖੇਤ ਅੰਦਰਿ, ਜੋਧੇ ਗੱਜੇ ॥੭॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਗ ਮੁਸਾਫਾ ਬੱਜਿਆ, ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਚਾਵਲੇ ॥ ਝੂਲਨ ਨੇਜੇ ਬੈਰਕਾਂ,
 ਨੀਸਾਣ ਲਸਨਿ ਲਸਾਵਲੇ ॥ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਪਉਣ ਦੇ, ਉੰਘਨ ਜਾਣ ਜਟਾਵਲੇ ॥
 ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੇ ਡਹੇ ਰਣ, ਨਾਦ ਵੱਜਨ ਖੇਤ ਭੀਹਾਵਲੇ ॥ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏਂ,
 ਜਣ ਡਾਲ ਚਮੁੱਟੇ ਆਵਲੇ ॥ ਇਕ ਵੱਡੇ ਤੇਰੀਂ ਤੜਫੀਅਨ, ਮਦ ਪੀਤੇ ਲੋਟਨਿ ਬਾਵਲੇ ॥
 ਇਕ ਚੁਣ ਚੁਣ ਝਾੜਉਂ ਕਢੀਅਨ, ਰੇਤ ਵਿਚੋਂ ਸੁਇਨਾ ਡਾਵਲੇ ॥ ਗਦਾਂ ਤ੍ਰਿਸੂਲਾਂ

ਬਰਛੀਆਂ, ਤੀਰ ਵੱਗਨ ਖਰੇ ਉਤਾਵਲੇ ॥ ਜਣੁ ਫਸੇ ਭੁਜੰਗਮ ਸਾਵਲੇ ॥
 ਮਰ ਜਾਵਨ ਬੀਰ ਰੁਹਾਵਲੇ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਖਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੂੰ, ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ॥
 ਧਾਈ ਰਾਕਮਿ ਰੋਹਲੇ, ਚਉਗਿਰਦੇ ਭਾਰੇ ॥ ਹੱਥੀ ਤੇਗਾਂ ਪਕਿੜਕੈ, ਰਣ ਭਿੜੇ ਕਰਾਰੇ ॥
 ਕਦੇ ਨ ਨੱਠੇ ਜੁੱਧ ਤੇ, ਜੋਧੇ ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ, ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਮਾਰੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੈ, ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਜਾਪਨ ਬਿਜੁਲੀ, ਸਿਰ ਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ ॥੯॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾਮੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦਸਤ ਨਚਾਈ, ਸੀਹਣ ਸਾਰ ਦੀ ॥
 ਪੇਟ ਮਲੰਦੇ ਲਾਈ, ਮਹਥੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥ ਗੁਰਦੇ ਆਂਦਾਂ ਖਾਈ, ਨਾਲੇ ਰੁੱਕੜੇ ॥
 ਜੇਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਈ, ਕਹੀ ਸੁਣਾਇਕੈ ॥ ਚੋਟੀ ਜਾਣ ਦਿਖਾਈ, ਤਾਰੇ ਧੂਮਕੇਤ ॥੧੦॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਾਂ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ, ਅਣੀਆਂ ਜੁਟੀਆਂ ॥ ਧੂਹ ਲਈਆਂ ਤਰਵਾਰੀਂ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵੀਂ ॥
 ਵਾਹਨ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ, ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ॥ ਵਗੈ ਰੱਤੁ ਝੁਲਾਰੀ, ਜਿਉ ਗੇਰੂ ਬਾਬੁੜਾ ॥
 ਦੇਖਨ ਬੈਠ ਅਟਾਰੀ, ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀਂ ॥੧੧॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਲੱਖ ਨਗਾਰੇ ਵੱਜਨ, ਆਮੋ ਸਾਮੁਣੇ ॥ ਰਾਕਸ ਰਣੇ ਨ ਭੱਜਨ, ਰੋਹੇ ਰੋਹਲੇ ॥
 ਸੀਹਾਂ ਵਾਗੂ ਗੱਜਨ, ਸਭੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਤਣਿ ਤਣਿ ਕੈਬਰ ਛੱਡਨ, ਦੁਰਗਾ ਸਾਮੁਣੇ ॥੧੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਦੋਹਰੇ, ਰਣ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ॥ ਧੂੜਿ ਲਪੇਟੇ ਧੂਹਰੇ,
ਸਿਰਦਾਰ ਜਟਾਲੇ ॥ ਉੱਖਲੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਜਿਨਾ, ਮੁਹਿ ਜਾਪਨ ਆਲੇ ॥ ਧਾਏ ਦੇਵੀ ਸਾਮਣੇ,
ਬੀਰ ਮੁੱਛਲੀਆਲੇ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਜੇਹੇ ਲੜ ਹਟੇ, ਬੀਰ ਟਲੇ ਨ ਟਾਲੇ ॥ ਗੱਜੇ ਦੁਰਗਾ ਘੇਰਿ ਕੈ,
ਜਣੁ ਘਣੀਅਰ ਕਾਲੇ ॥ ੧੩ ॥ **ਪਉੜੀ ॥** ਚੋਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥
ਘੇਰ ਲਈ ਵਰਿਆਮੀ, ਦੁਰਗਾ ਆਇਕੈ ॥ ਰਾਕਸ ਵਡੇ ਅਲਾਮੀ, ਭੱਜ ਨ ਜਾਣਦੇ ॥
ਅੰਤ ਹੋਏ ਸੁਰਗਾਮੀ, ਮਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ॥ ੧੪ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਅਗਣਤ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਭਿੜਦਿਆਂ ॥ ਪਾਏ ਮਹਖਲ ਭਾਰੇ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ॥
ਵਾਹਨ ਫੱਟ ਕਰਾਰੇ, ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ ॥ ਜਾਪਨ ਤੇਰੀਆਰੇ, ਮਿਆਨੇ ਧੂਹੀਆਂ ॥
ਜੋਧੇ ਵਡੇ ਮੁਨਾਰੇ, ਜਾਪਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਦੇਵੀ ਆਪ ਸਵਾਰੇ, ਪੱਬਾਂ ਜਵੇਹਣੇ ॥
ਕਦੇ ਨ ਆਖਨ ਹਾਰੇ, ਧਾਵਨ ਸਾਮੁਣੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ, ਰਾਕਸਿ ਖੜਗ ਲੈ ॥ ੧੫ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਉਮਲ ਲਥੇ ਜੋਧੇ, ਮਾਰੂ ਬੱਜਿਆ ॥ ਬੱਦਲ ਜਿਉ ਮਹਿਖਾਸੁਰ, ਰਣ ਵਿਚਿ ਗੱਜਿਆ ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਾ ਜੋਧਾ, ਮੈਬਉ ਭੱਜਿਆ ॥ ਕਉਣੁ ਵਿਚਾਰੀ ਦੁਰਗਾ, ਜਿਨ ਰਣੁ ਸੱਜਿਆ ॥੧੯॥
 ਵੱਜੇ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਤੀਰ ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰੇ, ਆਮੈ ਸਾਮਲੇ ॥
 ਅਗਣਤ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ, ਲਗਦੀ ਕੈਬਰੀ ॥ ਡਿੱਗੇ ਜਾਣਿ ਮੁਨਾਰੇ, ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ ॥
 ਖੁੱਲੀਂ ਵਾਲੀਂ ਦੈਤ, ਅਹਾੜੇ ਸਭੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਸੁੱਤੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ, ਭੰਗਾਂ ਖਾਇਕੈ ॥੧੭॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਪਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਨਾਲਿ ਧਉਸਾਂ ਭਾਰੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠਿਆ ਫਉਜ ਤੇ,
 ਵੱਡਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਲੈ ਕੈ ਚਲਿਆ ਸੂਰਮੇ, ਨਾਲਿ ਵਡੇ ਹਜਾਰੀ ॥ ਮਿਆਨੇ ਖੰਡਾ ਧੂਹਿਆ,
 ਮਹਖਾਸੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ਉਮਲ ਲੱਥੇ ਸੂਰਮੇ, ਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰਾਰੀ ॥ ਜਾਪੇ ਚੱਲੇ ਰਤੁ ਦੇ,
 ਸਲਲੇ ਜਟਪਾਰੀ ॥੧੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥
 ਧੂਹਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ, ਦੁਰਗਾ ਮਿਆਨ ਤੇ ॥ ਚੰਡੀ ਰਾਕਸਿ ਖਾਣੀ, ਵਾਹੀ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥
 ਕੌਪਰ ਚੂਰ ਚਵਾਣੀ, ਲੱਥੀ ਕਰਗ ਲੈ ॥ ਪਾਖਰ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ, ਰੜਕੀ ਧਰਤ ਜਾਇ ॥
 ਲੈਦੀ ਅਘਾਂ ਮਿਧਾਣੀ, ਮਿੰਗਾਂ ਧਉਲਦਿਆਂ ॥ ਕੁਰਮ ਮਿਰ ਲਹਿਲਾਣੀ, ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਕੈ॥
 ਵੱਛੇ ਗਨ ਤਿਖਾਣੀ, ਮੂਈ ਖੇਤ ਵਿਚ ॥ ਰਣ ਵਿਚ ਘੱਤੀ ਘਾਣੀ, ਲੋਹੂ ਮਿੰਜਦੀ ॥
 ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਕਹਾਣੀ, ਚੱਲਗੁ ਤੇਗ ਦੀ ॥ ਬਿੱਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾਣੀ, ਮਹਿਖੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥੧੯॥

ਇਤੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਦੈਤ ਮਾਰੇ, ਦੁਰਗਾ ਆਇਆ। ਚਉਦਹ ਲੋਕਾਂ ਰਾਣੀ, ਸਿੰਘੁ ਨਚਾਇਆ ॥
 ਮਾਰੇ ਵੀਰ ਜਟਾਣੀ, ਦਲ ਵਿਚਿ ਅੱਗਲੇ ॥ ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ, ਦਲੀਂ ਹੰਕਾਰਕੈ ॥
 ਜਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਣੀ, ਸੁਣਿਕੈ ਰਾਗ ਨੂੰ ॥ ਰੱਤੂ ਦੇ ਹੜਵਾਣੀ, ਚੱਲੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ॥
 ਪੀਤਾ ਛੁੱਲੁ ਇਆਣੀ, ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋਈ ਅਲੋਪੁ ਭਵਾਨੀ, ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਰਾਜੁ ਦੇ ॥
 ਈਸਰ ਦੀ ਬਰਦਾਨੀ, ਹੋਈ ਜਿੱਤ ਦਿਨ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਗੁਮਾਨੀ, ਜਨਮੇ ਸੂਰਮੇ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਰਜਧਾਨੀ ਤੱਕੀ, ਜਿੱਤਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਤੇ ਧਾਵਣਾ, ਵੱਡ ਜੋਧੀ
 ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ, ਭੇੜ ਸੰਦਾ ਸਾਜੁ ਬਣਾਇਆ ॥
 ਜੁੰਮੇਕਟਕ ਅਛੂਹਣੀ, ਅਸਮਾਨੁ ਗਰਦੀ ਛਾਇਆ ॥ ਰੋਹ, ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਅਲਾਇਆ, ਵੱਡ ਜੋਧੀਂ ਸੰਘਰ ਵਾਏ ॥ ਰੋਹ ਦਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੀਆ,
 ਵਰਿਆਮੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ ॥ ਘੁਰੇ ਦਮਾਮੇ ਦੋਹਰੇ, ਜਮ ਬਾਹਣ ਜਿਉ ਅਰੜਾਏ ॥
 ਦੇਉ ਦਾਨੇ, ਲੁੱਝਣ ਆਏ ॥ ੨੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੇ ਦੇਉ, ਅਨਾਰੀ ਸੰਘਰੁ ਰੱਚਿਆ ॥
 ਛੁੱਲ ਖਿੜੇ ਜਣ ਬਾਰੀਂ, ਬਾਣੇ ਜੋਧਿਆਂ ॥ ਭੂਤਾਂ ਇੱਲਾਂ ਕਾਰੀ, ਗੋਸਤੁ ਭੱਖਿਆ ॥
 ਹੁੰਮੜ ਧੁੰਮੜ ਜਾਰੀ, ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ ॥ ੨੪ ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥

ਦਿੱਤੇ ਦੇਉ ਭਜਾਈ, ਮਿਲਿਕੈ ਰਾਕਸੀ ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ, ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ॥
 ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮ ਤਕਾਈ, ਦੇਵਾਂ ਡਰਦਿਆਂ ॥ ਆਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ, ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ
 ।।੨੫॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਆਈ ਫੇਰ ਭਵਾਨੀ, ਖਬਰੀ ਪਾਈਆਂ ॥ ਦੈਤ ਵਡੇ ਅਭਮਾਨੀ,
 ਹੋਏ ਏਕਠੇ ॥ ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਗੁਮਾਨੀ, ਰਾਇ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜਗ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਦਾਨੇ,
 ਆਪ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ, ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ ॥੨੬॥ **ਪਉੜੀ** ॥
 ਕੜਕ ਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ, ਫਉਜਾਂ ਦੇਖਕੈ ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੇ ਖੰਡਾ, ਹੋਈ ਸਾਮਣੇ ॥
 ਸਭੇ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ, ਧੂਮਰਨੈਣ ਦੇ ॥ ਜਣ ਲੈ ਕੱਟੇ ਆਰੇ, ਦਰਖਤ ਬਾਢੀਆਂ ॥੨੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਬਜਾਈ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ ਆਈ,
 ਉਤੈ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਨਚਾਈ, ਸੀਹਣ ਸਾਰਦੀ ॥ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ, ਤਨ ਲਾਈ,
 ਕੀਤੀ ਰੰਗੁਲੀ ॥ ਭਾਈਆਂ ਮਾਰਨ ਭਾਈ, ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿਕੈ ॥ ਰੋਹ ਹੋਇ ਚਲਾਈ,
 ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੂੰ ॥ ਜਮਪੁਰ ਦੀਆ ਪਠਾਈ, ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਨੂੰ ॥ ਜਾਪੇ ਦਿੱਤੀ ਸਾਈ,
 ਮਾਰਨ ਸੁੰਭ ਦੀ ॥੨੮॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਭੰਨੇ ਦੈਤ ਪੁਕਾਰੇ, ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਬੈ ॥
 ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਸੰਘਾਰੇ, ਸਣੈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ॥ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ, ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੈ ॥

ਜਾਪਨ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ, ਡਿੱਗਨਿ ਸੂਰਮੇ ॥ ਗਿਰੇ ਪਰੱਬਤ ਭਾਰੇ, ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ ॥
 ਦੈਤਾਂ ਦੇ ਦਲ ਹਾਰੇ, ਦਹਸਤ ਖਾਇਕੈ ॥ ਬਚੇ ਸੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ, ਰਹਦੇ ਰਾਇਥੈ ॥੨੯॥
ਪਉੜੀ ॥ ਰੋਹ ਹੋਇ ਬੁਲਾਏ, ਰਾਕਮਿ ਰਾਇ ਨੇ ॥ ਬੈਠੇ ਮਤਾ ਪਕਾਈ,
 ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ ॥ ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਪਠਾਏ, ਬਹੁਤਾ ਕਟਕੁ ਦੈ ॥ ਜਾਪੇ ਛੱਪਰ ਛਾਏ,
 ਬਣੀਆ ਕੇਜਮਾ ॥ ਜੇਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਏ, ਚੱਲੇ ਜੁੱਧ ਨੇ ॥ ਜਣ ਜਮ ਪੁਰ ਪਕੜ ਚਲਾਏ,
 ਸਭੇ ਮਾਰਨੇ ॥੩੦॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਰੋਹ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ,
 ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਸਭਨੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ, ਬਰਛੇ ਪਕਿੜਕੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ,
 ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਤੀਰੀ ਛਹਬਰਿ ਲਾਈ, ਬੁਠੀ ਦੇਵਤਾ ॥੩੧॥ ਭੇਰੀ ਸੰਖ ਵਜਾਏ,
 ਸੰਘਰਿ ਰਚਿਆ ॥ ਤਣਿ ਤਣਿ ਤੀਰ ਚਲਾਏ, ਦੁਰਗਾ ਧਨਖ ਲੈ ॥ ਜਿਨੀ ਦਸਤ ਉਠਾਏ,
 ਰਹੇ ਨ ਜੀਵਦੇ ॥ ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਖਪਾਏ, ਦੌਨੇ ਦੇਵਤਾ ॥੩੨॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਰਿਸਾਏ,
 ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਸੁਣ ॥ ਜੋਧੇ ਸਭ ਬੁਲਾਏ, ਅਪਣੇ ਮਜਲਸੀ ॥ ਜਿਨੀ ਦੇਉ ਭਜਾਏ,
 ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਵੇ ॥ ਤੇਈ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ, ਪਲ ਵਿਚਿ ਦੇਵਤਾ ॥ ਓਨੀ ਦਸਤੀ
 ਦਸਤਿ ਵਜਾਏ, ਤਿਨਾ ਚਿਤ ਕਰਿ ॥ ਫਿਰ ਸ੍ਰੁਣਵਤ ਬੀਜ ਚਲਾਏ, ਬੀੜੇ ਰਾਇ ਦੇ ॥

ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਏ, ਚਿਲਕਤ ਟੋਪੀਆਂ ॥ ਲੁੱਝਣ ਨੇ ਅਰੜਾਏ, ਰਾਕਸ ਰੋਹਲੇ ॥
ਕਦੇਨ ਕਿਨੈਹਟਾਏ, ਜੁੱਧ ਮਚਾਇਕੈ ॥ ਮਿਲ ਤੇਈ ਦਾਨੇਆਏ, ਹੁਣ ਸੰਘਰਿ ਦੇਖਣਾ ॥੩੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਦੈਤੀਂ ਡੰਡ ਉਭਾਰੀ, ਨੇੜੈ ਆਇਕੈ ॥

ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ, ਦੁਰਗਾ ਸੋਰ ਸੁਣ ॥ ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ, ਗਦਾ ਫਿਰਾਇਕੈ ॥

ਸੈਨਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੀ, ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਦੀ ॥ ਜਣ ਮਦ ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ, ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ ॥

ਅਗਣਤ ਪਾਉ ਪਸਾਰੀ, ਰੁਲੇ ਅਹਾੜ ਵਿਚਿ ॥ ਜਾਪੈ ਖੇਡ ਖਿਡਾਰੀ, ਸੁੱਤੇ ਫਾਗਨੂੰ ॥੩੪॥

ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਹਕਾਰੇ, ਰਹਦੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਜੋਧੇ ਜੇਡੁ ਮੁਨਾਰੇ, ਦਿੱਸਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥

ਸਭਨੀ ਦਸਤ ਉਭਾਰੇ, ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿ ਕੈ ॥ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੇ, ਆਏ ਸਾਮਣੇ ॥

ਸੰਜਾਤੇ ਠਣਿਕਾਰੇ, ਤੇਗੀਂ ਉਭਰੇ ॥ ਘਾਟ ਘੜਨਿ ਠਠਿਆਰੇ, ਜਾਣਿ ਬਣਾਇਕੈ ॥੩੫॥

ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਘੂਮਰ ਬਰਗਸਤਾਣੀ, ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੱਤੀਓ ॥

ਸਣੇ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ, ਡਿੱਗਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗਨਿ ਪਾਣੀ, ਘਾਇਲ ਘੂਮਦੇ ॥

ਏਵਡੁ ਮਾਰ ਵਿਹਾਣੀ, ਉਪਰ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਬਿਜਲ ਜਿਉ ਝਰਲਾਣੀ, ਉਠੀ ਦੇਵਤਾ ॥੩੬॥

ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਉਭਾਰੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਸਭੋ ਸੈਨਾ ਮਾਰੀ,

ਪਲ ਵਿਚਿ ਦਾਨਵੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੇ ਮਾਰੇ, ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ॥
 ਸਿਰਿ ਵਿਚਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ, ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਦੇ ॥੩੭॥
 ਅਗਣਤ ਦਾਨੇ ਭਾਰੇ, ਹੋਏ ਲੋਹੂਆ ॥ ਜੋਧੇ ਜੇਡੁ ਮੁਨਾਰੇ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥
 ਦੁਰਗਾ ਨੇ ਲਲਕਾਰੇ, ਆਵਨ ਸਾਮਣੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ, ਰਾਕਸ ਆਵਦੇ ॥
 ਰਤੂ ਦੇ ਪਰਨਾਲੇ, ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਇਂ ਪਈ ॥ ਉਠੇ ਕਾਰਣਿਆਰੇ, ਰਾਕਸ ਹੜਹੜਾਇ ॥੩੮॥
 ਧਰਾਂ ਸੰਗਲੀਆਲੀ, ਸੰਘਰ ਵਾਇਆ ॥ ਬਰਛੀ ਬੰਬਲੀਆਲੀ, ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ॥
 ਭੇੜਿ ਮਚਿਆ ਬੀਰਾਲੀ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀਂ ॥ ਮਾਰ ਮਚੀ ਮੁਹਰਾਲੀ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥
 ਜਣ ਨਟ ਲੱਖੇ ਛਾਲੀਂ, ਢੋਲਿ ਬਜਾਇਕੈ ॥ ਲੋਹੂ ਫਾਖੀ ਜਾਲੀ, ਲੋਖੀ ਜਮਧੜੀ ॥
 ਘਣ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਛੰਛਾਲੀਂ, ਤੇਗਾਂ ਹਸੀਆਂ॥ ਘੁੱਮਰਆਰਿ ਸਿਆਲੀ, ਬਣੀਆਂ ਕੇ ਜਮਾਂ॥੩੯॥
 ਧਰਾਂ ਸੂਲਿ ਬਜਾਈਆਂ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੇ ਲਈਆਂ, ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀ ॥
 ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਬਧਾਈਆਂ, ਅਗਣਤ ਸੂਰਤਾਂ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇਂ ਆਈਆਂ, ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ ॥
 ਸਭਨੀ ਆਣ ਵਗਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿਕੈ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਬਚਾਈਆਂ, ਢਾਲ ਸੰਭਾਲਕੈ ॥
 ਦੇਵੀ ਆਪ ਚਲਾਈਆਂ, ਤਕਿ ਤਕਿ ਦਾਨਵੀ ॥ ਲੋਹੂ ਨਾਲਿ ਡੁਬਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਨੰਰੀਆਂ ॥

ਸਾਰਸੁਤੀ ਜਣ ਨਾਈਆਂ, ਮਿਲਕੈ ਦੇਵੀਆਂ ॥ ਸਭੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਈਆਂ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥
 ਤਿਦੁੰ ਫੇਰਿ ਸਵਾਈਆਂ, ਹੋਈਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ॥੪੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੀ ਸੰਘਰਿ ਰਚਿਆ,
 ਢੇਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਵਾਇਕੈ ॥ ਚੰਡ ਚਿਤਾਰੀ ਕਾਲਕਾ, ਮਨ ਬਹਲਾ ਰੋਸ ਬਢਾਇਕੈ ॥
 ਨਿਕਲੀ ਮੱਬਾ ਫੋਝਿਕੈ, ਜਣ ਫਤੇ ਨੀਸਾਣ ਬਜਾਇਕੈ ॥ ਜਾਗ ਸੁ ਜੰਮੀ ਜੁੱਧ ਨੂ,
 ਜਰਵਾਣਾ ਜਣ ਮਰੜਾਇਕੈ ॥ ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੇਰਾ ਘੱਤਿਆ, ਜਣ ਸੀਹ ਤੁਰਿਆ
 ਗਣਿਣਾਇਕੈ ॥ ਆਪ ਵਿਸੂਲਾ ਹੋਇਆ, ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਤੇ ਖੁਨਸਾਇਕੈ ॥
 ਰੋਹ ਸਿਧਾਈਆਂ ਚਕ੍ਰਪਾਨ, ਕਰ ਨੰਦਾ ਖੜਗ ਉਠਾਇਕੈ ॥ ਅਗੈ ਰਾਕਸ ਬੈਠੇ ਰੋਹਲੇ,
 ਤੀਰੀਂ ਤੇਰੀਂ ਛਹਬਰ ਲਾਇਕੈ ॥ ਪਕੜ ਪਛਾੜੇ ਰਾਕਸਾਂ, ਦਲ ਦੈਤਾ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇਕੈ ॥
 ਬਹੁ ਕੇਸੀਂ ਪਕਿਤੀ ਪਛਾੜਿਅਨਿ, ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਧੂਮ ਰਚਾਇਕੈ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਚੁਣ ਸੂਰਮੇ,
 ਗਹਿ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚਲਾਇਕੈ ॥ ਰਣ, ਕਾਲੀ ਗੁੱਸਾ ਖਾਇਕੈ ॥੪੧॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦੁਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਅਣੀਆਰਾਂ ਚੋਈਆਂ ॥ ਧੂਹਿ ਕਿਰਪਾਣਾਂ ਤਿੱਖੀਆਂ,
 ਨਾਲ ਲੋਹੂ ਧੋਈਆਂ ॥ ਹੂਰਾਂ ਸੂਣਵਤ ਬੀਜ ਨੂੰ, ਘਤਿ ਘੇਰਿ ਖਲੋਈਆਂ ॥
 ਲਾੜਾ ਦੇਖਨ ਲਾੜੀਆਂ, ਚਉਗਿਰਦੈ ਹੋਈਆਂ ॥੪੨॥ ਚੋਬੀਂ ਧਉਸਾ ਪਾਈ,

ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦਸਤੀ ਧੂਹ ਨਚਾਈਆਂ, ਤੇਰਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ॥ ਸੂਰਿਆਂ ਦੇ ਤਨ ਲਾਈਆਂ,
 ਗੋਸਤ ਗਿੱਧੀਆਂ ॥ ਬਿੱਧਣਰਾਤੀ ਆਈਆਂ, ਮਰਦਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ॥ ਜੋਗਣੀਆਂ ਮਿਲਿ ਧਾਈਆਂ,
 ਲੋਹੂ ਭੱਖਣਾ ॥ ਫਉਜਾਂ ਮਾਰ ਹਟਾਈਆਂ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ॥ ਭਜਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਆਂ,
 ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਬੈ ॥ ਭੁਈ ਨ ਪਉਣੈ ਪਾਈਆਂ, ਬੂੰਦਾਂ ਰਕਤ ਦੀਆਂ ॥ ਕਾਲੀ ਖੇਤ ਖਪਾਈਆਂ,
 ਸਭੇ ਸੂਰਤਾ ॥ ਬਹੁਤੀਂ ਸਿਰੀਂ ਬਿਹਾਈਆਂ, ਘੜੀਆਂ ਕਾਲ ਕੀਆਂ ॥ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਏ ਮਾਈਆਂ,
 ਝੂੜੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁੰਭ ਸੁਣੀ ਕਰਹਾਲੀ, ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਦੀ ॥ ਰਣ ਵਿਚਿ ਕਿਨੈ ਨ ਝਾਲੀ,
 ਦੁਰਗਾ ਆਵਦੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਬੀਰ ਜਟਾਲੀ, ਉਠੇ ਆਖਕੈ ॥ ਚੋਟਾਂ ਪਾਨ ਤਬਾਲੀ,
 ਜਾਸਨ ਜੁੱਧ ਠੂੰ ॥ ਬਰਿ ਬਰਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਚਾਲੀ, ਦਲਾਂ ਚੜੰਦਿਆ ॥ ਨਾਉ ਜਿਵੇ ਹੈ ਹਾਲੀ,
 ਸਹ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚਿ ॥ ਧੂੜਿ ਉਤਾਹਾਂ ਘਾਲੀ, ਛੜੀਂ ਤੁਰੰਗਮਾਂ ॥ ਜਾਣਿ ਪੁਕਾਰੂ ਚਾਲੀ,
 ਧਰਤੀ ਇੰਦ੍ਰ ਬੈ ॥ ੪੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਹਰੀਆਂ, ਸੈਣ ਸੂਰਿਆਂ ਸਾਜੀ ॥
 ਚੱਲੇ ਸਉਹੇ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਜਣ ਕਾਬੈ ਹਾਜੀ ॥ ਤੀਰੀ ਤੇਰੀ ਜਮਧੜੀਂ, ਰਣ ਵੰਡੀ ਭਾਜੀ ॥
 ਇਕ ਘਾਇਲ ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ, ਜਣ ਮਕਤਬ ਕਾਜੀ ॥ ਇਕ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏ,
 ਜਿਉ ਝੁਕ ਪਉਨ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਇਕ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇ ਖੁਨਸਕੈ, ਖੁਨਸਾਇਨ ਤਾਜੀ ॥

ਇਕ ਧਾਵਨ ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ, ਜਿਉ ਭੁਖਿਆਏ ਪਾਜੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰੱਜੇ ਜੁੜ ਤੇ,
 ਰਜ ਹੋਏ ਰਾਜੀ ॥੪੫॥ ਬੱਜੇ ਸੰਗਲੀਆਲੇ, ਸੰਘਰ ਡੋਹਰੇ ॥ ਡਹੇ ਜੁ ਖੇਤ ਜਟਾਲੇ,
 ਹਾਠਾਂ ਜੋੜਿਕੈ ॥ ਨੇਜੇ ਬੰਬਲੀਆਲੇ, ਦਿੱਸਨ ਓਰੜੇ ॥ ਚੱਲੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ,
 ਨਾਵਣ ਰੰਗ ਨੂੰ ॥੪੬॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ, ਸੂਲ ਹੋਈਆਂ ਕੰਗਾਂ ॥
 ਵਾਛੜ ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ, ਵਿਚ ਖੇਤ ਖਤੰਗਾਂ ॥ ਧੂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਾ ਤਿੱਖੀਆਂ,
 ਬਢ ਲਾਹਨਿ ਅੰਗਾਂ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲਾਂ ਮਿਲੰਦਿਆਂ, ਭੇੜ ਪਇਆ ਨਿਹੰਗਾਂ ॥੪੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਓਰੜ ਫਉਜਾਂ ਆਇਆਂ, ਬੀਰ ਚੜੇ ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਸੜਕ ਮਿਆਨੇ ਕਢੀਆਂ,
 ਤਿੱਖੀਆਂ ਤਰਵਾਰੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠੇ ਰਣ ਮਚਿਆਂ, ਵਡੇ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਿਰ ਧੜ ਬਾਹਾਂ ਗਨਲੇ,
 ਫੁਲ ਜੇਹੈ ਬਾੜੀ ॥ ਜਾਪੇ ਕਟੇ ਬਾਢੀਆਂ, ਰੁਖ ਚੰਦਨਿ ਆਰੀ ॥੪੮॥
 ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਵਾਰ ਕੱਉ ॥ ਤਕ ਤਕ ਕੈਬਰਿ ਦੁਰਗਸਾਹ,
 ਤਕ ਮਾਰੇ ਭਲੇ ਜੁੜਾਰ ਕੱਉ ॥ ਪੈਦਲ ਮਾਰੇ ਹਾਬੀਆਂ, ਸੰਗ ਰਥ ਗਿਰੇ ਅਸਵਾਰ ਕੱਉ ॥
 ਸੋਹਨ ਸੰਜਾਂ ਬਾਗੜਾਂ, ਜਣ ਲੱਗੇ ਫੁੱਲ ਅਨਾਰ ਕੱਉ ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਕਾਲਕਾ,
 ਹਥਿ ਸੱਜੇ ਲੈ ਤਰਵਾਰ ਕੱਉ ॥ ਏਦੂੰ ਪਾਰਉ ਓਤ ਪਾਰ, ਹਰਿਨਾਕਸਿ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੱਉ ॥

ਜਿਣ ਇੱਕਾ ਰਹੀ, ਕੰਧਾਰ ਕੱਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ, ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕੱਉ ॥੪੯॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣ ਕੱਉ ॥ ਤਦ ਖਿੰਗ ਨਿਸੁੰਭ ਨਚਾਇਆ,
 ਡਾਲ ਉਪਰਿ ਬਰਗਮਤਾਣ ਕੱਉ ॥ ਫੜੀ ਬਿਲੰਦ ਮੰਗਾਇਉਸ, ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰਿ
 ਮੁਲਤਾਨ ਕੱਉ ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਸਾਮੁਣੇ, ਰਣ ਅੰਦਰਿ ਘੱਤਣ ਘਾਣ ਕੱਉ ॥
 ਅਗੈ ਤੇਰਾ ਵਰਗਾਈ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਬਢ ਸੁੰਭਨ ਬਹੀ ਪਲਾਣ ਕੱਉ ॥ ਰੜਕੀ ਜਾਇ ਕੈ
 ਧਰਤ ਕੱਉ, ਬਢ ਪਾਖਰ ਬੱਢ ਕਿਕਾਣ ਕੱਉ ॥ ਬੀਰ ਪਲਾਣੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ
 ਸੁੰਭ ਸੁਜਾਣ ਕੱਉ ॥ ਸਾਬਾਸ ਸਲੋਣੇ ਖਾਨ ਕੱਉ ॥ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸ, ਤੇਰੇ ਤਾਣ ਕੱਉ ॥
 ਤਾਰੀਫਾਂ, ਪਾਨ ਚਬਾਨ ਕੱਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ, ਕੈਫਾਂ ਖਾਨ ਕੱਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ,
 ਤੁਰੇ ਨਚਾਣ ਕੱਉ ॥੫੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ, ਗਹਸੰਘਰਿ ਕੱਥੇ ॥
 ਓਰੜ ਉੱਠੇ ਸੂਰਮੇ, ਆ ਡਾਹੇ ਮੱਥੇ ॥ ਕੱਟ ਤੁਫੰਗੀ ਕੈਬਰੀ, ਦਲ ਗਾਹਿ ਨਿਕੱਥੇ ॥
 ਦੇਖਨਿ ਜੰਗ ਫਰੇਸਤੇ, ਅਸਮਾਨੇ ਲੱਥੇ ॥੫੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ,
 ਦਲ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਓਰੜ ਆਏ ਸੂਰਮੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਰਣਿਆਰੇ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤੇਰਾਂ ਬਰਛੀਆਂ,
 ਹਥਿਆਰ ਉਭਾਰੇ ॥ ਟੋਪ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ, ਗਲਿ ਸੰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਲੈ ਕੈ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗਸਾਹ,

ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ॥ ਚੜੇ ਰਖੀਂ ਗਜ ਘੋੜਿਈਂ, ਮਾਰ ਭੁਇ ਤੇ ਡਾਰੇ ॥ ਜਾਣ ਹਲਵਾਈ
 ਸੀਖ ਨਾਲ, ਵਿੰਨ੍ਹ ਵੱਡੇ ਉਤਾਰੇ ॥੫੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ,
 ਨਾਲ ਧਉਸਾ ਭਾਰੀ ॥ ਲਈ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਵਰ ਜਾਗਨ ਭਾਰੀ ॥
 ਲਾਈ ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਨੇ, ਰਤੁ ਪੀਐ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੁੰਭ ਪਲਾਣੇ ਡਿਗਿਆ, ਉਪਮਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥
 ਡਬ ਰਤੂ ਨਾਲਹੁ ਨਿਕਲੀ, ਬਰਛੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥ ਜਾਣ ਰਜਾਦੀ ਉਤਰੀ, ਪੈਨ ਸੂਹੀ ਸਾਰੀ
 ॥੫੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਦਾਨਵੀਂ, ਭੇੜ ਪਇਆ ਸਬਾਹੀ ॥
 ਸਸਤ੍ਰ ਪਜੂਤੇ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਗਹ ਸਭਨੀਂ ਬਾਹੀਂ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਿਆ,
 ਵਥ ਜੇਹੇ ਸਾਹੀ ॥ ਫਉਜਾ ਰਾਕਸਿ ਆਰੀਆਂ, ਦੇਖ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਮੁਹਿ ਕੜੂਚੇ ਘਾਹ ਦੇ,
 ਡਡ ਘੋੜੇ ਰਾਹੀ ॥ ਭਜਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੀਅਨ, ਮੁੜ ਝਾਕਨ ਨਾਹੀਂ ॥੫੪॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ, ਜਮ ਦੇ ਧਾਮ ਨੋ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ, ਰਾਜ ਅਭਖੇਖ ਨੋ ॥
 ਸਿਰ ਪਰ ਛੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇਆ, ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੈ ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇਆ,
 ਜਸੁ ਜਗਮਾਤ ਦਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ, ਸਭੇ ਪਉੜੀਆਂ ॥
     ਫੇਰ ਨ ਜੂਨੀ ਆਇਆ, ਜਿਨ ਇਹ ਗਾਇਆ ॥੫੫॥

੧੮ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
 ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕਾ ਡੰਦ ਛੱਕਾ ਪਹਿਲਾ ॥

ਨਮੋ ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ, ਅਨੰਤੀ ਸੈਯਾ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸੂਰੀ, ਜੋਗ ਮੈਯਾ ॥
 ਨਮੋ ਕੇਹਰੀ ਬਾਹਨੀ, ਸੱਤ੍ਰੂ ਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਸਾਰਦਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਪੜੁੰਤੀ ॥
 ਨਮੋ ਰਿੱਧਿ ਦਾ, ਸਿੱਧਿ ਦਾ, ਬੁੱਧਿ ਦੈਨੀ ॥ ਨਮੋ ਕਾਲ ਕੇ, ਕਾਲ ਕਉ, ਕਾਲ ਛੈਨੀ ॥
 ਨਮੋ ਕਾਲ ਅਜਾਲ ਹੈ ਹੇਰ ਤੇਰੋ ॥ ਨਮੋ ਤੀਨ ਹੂ ਲੋਕ ਕੀਨੋ ਅਹੇਰੋ ॥
 ਨਮੋ ਜੋਤਿ ਜੂਲਾ, ਤੁਮੈ ਬੇਦ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਰਾਸੁਰ ਰਿਖੀਸੂਰ, ਨਹੀਂ ਭੇਦ ਪਾਵੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਜੋਗਤਣ, ਤੁਹੀ ਖੜਗ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜੈ ਕਰੰਤੀ, ਅਸੁਰ ਗਹਿ ਪਛਾਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਜੋਗਣੀ, ਖੱਪਰ ਭਰਣੀ, ਅਦੋਖੰ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੌ, ਪਕੜ ਸੋਖੰ ॥
 ਤੁਹੀ ਜਲ ਬਲੇ, ਪਰਬਤੇ ਗਿਰਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਘਟਨ ਮੋ, ਨਿਰਾਲਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਦੁਸਟ ਦਾਹਿਨ, ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਪਾਲੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਛੁ ਪੁਹਿਪਾ, ਤੁਹੀ ਆਪ ਮਾਲੀ ॥

ਤੁਹੀ ਵਿਸੂ ਭਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਜਗ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਬਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਭੂ ਅਕਾਸੀ ॥
 ਤਿਹੂ ਲੋਕ ਨਵਖੰਡ ਮੈਂ, ਤੁਮ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ॥ ਅਟਲ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਦੇਵੰ ॥
 ਸਕਲ ਮੁਨ ਜਨਾਂ ਤੋਹਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਰੇਵੰ ॥ ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕੀ, ਜੋਤਿ ਛਾਜੈ ॥
 ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਯਹੀ ਦਾਸ ਮਾਂਗੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘੁ ਕੀਜੈ ॥
 ਸੂਯੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਭਗਤ, ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਗਤੀ ਜੋਤਿ, ਜੂਲਾ ਸਰੂਪੰ ॥
 ਤੁਹੀ ਜਗ ਸਕਲ ਮਹਿ, ਰਮੰਤੀ ਅਨੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜ ਹਉਂ ਦਾਸ, ਦਾਸਨ ਤਿਹਾਰਾ ॥
 ਪਕੜ ਬਾਂਹ, ਭਉਜਲ ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਪਾਰਾ ॥ ਫਤਹਿ ਡੰਕ ਬਾਜੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੌ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਯਹੀ ਬਾਰਤਾ, ਦਾਸ ਕੀ, ਨਿਤ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਕਰਹੁ ਹੁਕਮ ਅਪਨਾ, ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਘਾਊਂ ॥
 ਤੁਰਕ ਹਿੰਦ ਕਾ, ਸਕਲ ਝਗਰਾ ਮਿਟਾਊਂ ॥ ਅਗਮ ਸੁਰ ਬੀਰੇ, ਉਠਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧਾ ॥
 ਪਕੜ ਤੁਰਕ ਗਨ ਕਉ, ਕਰੈਂ ਵੈ ਨਿਰੋਧਾ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਮੈ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਰਾਜੈ ॥
 ਜਗੈ ਧਰਮ ਹਿੰਦੁਕ, ਤੁਰਕ ਦੁੰਦ ਭਾਜੈ ॥ ਜਪਉ ਜਾਪ ਏਕੈ, ਹਰੇ ਹਰਿ ਅਕਾਲੰ ॥
 ਹੈ ਤਬ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ, ਛਿਨਿਕ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲੰ ॥ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਭਵਾਨੀ, ਹਮਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰੇ ॥

ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਪਰ ਮਿਹਰ, ਅਪਰੰ ਅਪਾਰੇ ॥੨੨॥੧॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਦੂਜਾ ॥੨॥

ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ, ਕਾਲ ਰੂਪੀ, ਕਿਪਾਨੀ ॥ ਨਮੋ, 'ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਨਾਸਨਿ' ਭਵਾਨੀ ॥
 ਨਮੋ ਚੰਡ ਅਰ ਮੁੰਡ, ਸੰਘਾਰ ਕਾਰੀ ॥ ਨਮੋ ਰਕਤ ਬੀਜਾਨ ਕੇ, ਪ੍ਰਾਣ ਹਾਰੀ ॥
 ਨਮੋ ਵੇਦ ਵਿੱਦਯਾ, ਨਮੋ ਜਗਯ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ, ਪੂਰਨੀ ਭੂਪ ਭੂਪਾ ॥
 ਨਮੋ ਜੈ ਅਨੰਤੀ, ਭਦ੍ਰਕਾਲੀ ਅਬਾਹੰ ॥ ਨਮੋ ਭਗਵਤੀ, ਤੇਜਵੰਤੀ ਅਢਾਹੰ ॥
 ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਰੂਪਣ, ਅਗੰਮਣ ਅਡੇਲਾ ॥ ਨਮੋ ਖੜਗ ਧਾਰਣ, ਅਛੇਦਣ ਅਤੇਲਾ ॥
 ਨਮੋ ਗਰਬ ਗੰਜਨ, ਸਿਰੀ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ॥ ਸਭੈ ਥਕ ਰਹੇ, ਮਰਮ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਜਲ ਅਗਨਿ ਪਵਨ, ਤੂੰ ਹੂਰ ਠੂਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਉਡਗਨ, ਤੁਹੀ ਚੰਦ ਸੂਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਖੇਚਰਾ ਭੂਚਰਾ, ਜੋਧ ਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰੱਛਨੀ, ਸਿਸਟਿ ਰੂਪਨ ਗਹੀਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਜਨਨੀ, ਅਨੰਤੀ ਅਕਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦੈਨੀ, ਸਭਨ ਕੇ ਸਮਾਲੰ ॥
 ਤੁਹੀ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ, ਭੂਮੰ ਸਰੂਪੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ, ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਨੂਪੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਸੀਤਲਾ ਤੇਤਲਾ, ਬਾਕ ਬਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਚੰਡਕਾ ਮੰਗਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥
 ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਇ ਰੱਛਕ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਕੁਆਰ, ਦੇਵੀ ਅਪਾਰਾ ॥

ਤੁਹੀ, ਦੇਵਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਾਤਾ ਕਹਾਯੰ ॥ ਤੁਹੀ, ਨੈਣਾ ਦੇਵੀ, ਅਲਖ ਜਗ ਸਹਾਯੰ ॥
 ਤੁਹੀ, ਬੰਭ ਸਿਉਂ ਨਿਕਸ, ਨਰ ਸਿੰਘ ਹੋਈ ॥ ਉਦਰ ਹਰਨਾਖਸ ਕਾ, ਨਖਹੁ ਕਰ ਪਰੋਈ ॥
 ਤੁਹੀ, ਕੱਛ ਹੁਇ, ਦੈਤ ਮੱਧ ਕੀਟ ਜਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਬੈਰਾਹ, ਹਿਰਨਾਛਯ ਮਾਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਬਾਵਨ, ਮਹਾਂ ਛਲ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਪਕੜ ਰਾਜੇ ਬਲ ਕੋ, ਪਤਾਲੈ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਪਰਸ ਰਾਮ, ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਸਕਲ ਛੱਤ੍ਰੀਯਨ ਕਉ, ਕਰੈ ਛੈ ਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਫਿਰ ਭਈ, ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪਕੜ ਲੰਕ ਸਉ, ਦੈਤ ਰਾਵਨ ਪਛਾਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਣ, ਸਦਾ ਸੁਭ ਕਰੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਬੀਰ, ਦੁਸਟਣ ਦਹੰਤੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਰਾਪਿਕਾ ਰੁਕਮਣੀ, ਤੂ ਕੁਸੱਲਿਆ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਜਨੀ ਰੇਨਕਾ, ਤੂ ਅਹਿੱਲਯਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਭਰਣ ਪੋਖਣ, ਸਭਨ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ॥ ਕਰਹੁ ਮੋਹਿ ਮੁਕਤਾ, ਕਟਹੁ ਭਰਮ ਜਾਲੀ ॥
 ਨਮੋ ਦੁਖ ਹਰੰਤੀ, ਅਨੰਦਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਆਪਨ ਦਾਸ ਪਰ, ਮਿਹਰ ਕੀਜੈ ਅਨੂਪਾ ॥੨॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਤੀਜਾ ॥੩॥

ਤੁਹੀ ਕਲਪ ਬਿਛਣ, ਤੁਹੀ ਕਾਮ ਧੇਨਾ ॥ ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਸਿੱਧਣ, ਤੁਹੀ ਨੂਰ ਨੈਨਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ, ਬੈਕੁੰਠ ਧਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨ, ਉਦਰ ਜਗਤ ਭਰਣੀ ॥

ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀ, ਬੇਦ ਪਾਠਣ ਸਵਿੱਤ੍ਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਧਰਮਣੀ, ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਗੌਰਜਾ ਪਾਰਬਤੀ, ਜੋਗ ਧਰਣੰ ॥ ਤੁਹੀ ਲੱਛਮੀ, ਅਲਖ ਰੂਪੀ ਅਵਰਣੰ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕਉ, ਉਪਾਵੈ ਛਕਾਵੈ ॥ ਤੁਹੀ ਬਹੁੜ ਆਪੇ, ਛਿਨਿਕ ਮਉ ਖਪਾਵੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਭਰਤ ਕਰਤਾਰ ਕੀ, ਸਕਤਿ ਰਾਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰ ਕਰ, ਭਈ ਜੋਗ ਧਯਾਣੀ ॥
 ਅਗਮ ਖੇਲ ਤੁਮਰਾ, ਕਹਾ ਕੇ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤੁਹੀ ਭੇਦ ਅਪਨਾ, ਅਪਨੁ ਆਪ ਜਾਨੈ ॥
 ਸਗਲ ਢੂੰਢ ਥਾਕੇ, ਲਖਿਯੋ ਕਿਛ ਨ ਭੇਦਾ ॥ ਤੁਹੀ ਈਸਰੀ, ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ਅਛੇਦਾ ॥
 ਕਰਹੁ ਮਿਹਰ ਅਪੁਨੀ, ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਦ੍ਰਾਰ ਪਰ, ਸੀਸ ਅਪਨਾ ਘਸਾਵਉਂ ॥
 ਯਹੀ ਦਾਨ ਮਾਂਗਉ, ਕਰਹੁ ਜੈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦੈਤਾ, ਖਪੈ ਛਿਨ ਮਝਾਰੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਡਾਕਣੀ ਸਾਕਣੀ, ਸੁਰ ਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰੂਪ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਹਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਦੁਰਗਾ, ਜਗਤ ਕਰਨ ਹਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਛੋਡ ਕਰ, ਓਟ ਪਕੜੀ ਤਿਹਾਰੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਮੱਛ ਹੁਇ, ਸਿੰਧੁ ਭੀਤਰ ਖਿਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਦੈਤ ਸੰਖਾਸੁਰੈ, ਕਉ ਦਲੰਤੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋਇ, ਕੰਸ ਕੇਸੀ ਖਪਾਯੋ ॥ ਤੁਮਨ ਮੱਲ ਚੰਡੂਰ, ਗਹਿ ਕਰ ਉਡਾਯੋ ॥
 ਜਗਨਨਾਥ ਹੁਇ, ਦੈਤ ਗਯਾਸੁਰ ਬਿਡਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਹਕਲੰਕੀ, ਭਈ ਖੜਗ ਧਾਰੇ ॥

ਤੁਹੀ ਦੈਤ ਕਿਲਕਾਸੁਰੇ, ਕਉ ਸੰਘਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜੁਗਣ ਬੀਚ, ਅਵਤਾਰ ਧਰਣੀ ॥
 ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਸਕਲ ਖੇਲ, ਤੁਮਹੀ ਰਚਾਯੋ ॥ ਤੁਮਨ ਖੇਲ ਕਾ ਭੇਦ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਦੁਰਗੇ, ਭਵਾਨੀ ਅਕਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ, ਉਪਰ ਦਯਾਲੰ ॥
 ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ, ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਨ ਤੇਜ ਸਉ, ਕੋਟ ਰਵਿ ਸਮਿ ਉਜਾਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਨਿਜ ਵਜੀਰਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਰ ਸੁਹੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਸ ਦਿਨਾ, ਜਾਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤੀ ॥
 ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ, ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਸਕਤਿ ਹੈ, ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਸੁਣਹੁ ਦਾਸ ਕੀ ਬੇਨਤੀ, ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰ ਮੁਹਿ, ਲਾਜ ਰਾਖਹੁ ਨਿਦਾਨੀ ॥੩॥

ਭਗਵਤੀ ਡੰਦ ਚੌਬਾ ॥੪॥

ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਜੂਲਾਮੁਖੀ, ਹੋਇ ਦਿਖਾਨੀ ॥ ਪਰਬਤ ਫੌੜ, ਲਾਟਾਂ ਅਗਨ ਜਗ ਮਗਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਹਰਣ, ਭਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਏ ॥ ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਠੌਰਨ, ਰਹੀ ਆਪ ਛਾਏ ॥
 ਤੁਹੀ ਉਤਭੁਜਾ ਸੇਤਜਾ, ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਡਜਾ ਜੇਰਜਾ, ਚਤੁਰਬਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ, ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੰਖ ਪਦਮਣ, ਗਦਾ ਚੱਕ੍ਰਪਾਰੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਤੋਪ ਬੰਦੂਕ, ਗੋਲਾ ਚਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਕੋਟਗੜ੍ਹ ਕਉ, ਧਮਕ ਸਿਉ ਉਡੰਤੀ ॥

ਤੁਹੀ ਬਡ ਅਜੀਤਣ, ਸਕਲ ਦੋਖ ਹਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਅਡੋਲਣ, ਅਗਮ ਖੇਲ ਕਰਣੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਤਿ ਬਿਲਿਸਟਣ, ਚਤਰਭੁਜ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਸਰਬ ਦੁਸਟਾ, ਕੀਏ ਮਾਰ ਫਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਗੁਪਤਿ ਪਰਗਟ, ਸਭਨ ਮੈ ਖਿਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮੰਡਣ, ਦਇਆ ਵੰਤ ਭਾਰੀ ॥
 ਸਕਲ ਸਿੱਧ ਮੁਨਿਜਨ, ਲਏ ਤੈ ਉਬਾਰੀ ॥ ਲਖੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ, ਅਜਬ ਖੇਲ ਤੇਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਧਰਣ ਧਰਕੈ, ਕਰਹਿ ਫਿਰ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਜੁਲ ਹੋਇ, ਗਰਗਨ ਚੜ੍ਹ ਝਿਲ ਮਿਲਾਨੀ॥
 ਤੁਮਨ ਚਰਨ ਪਰ, ਸੁਰਤ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਕਰਤਾਰਣੀ, ਸ਼ਿਵ ਸਰੂਪਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਘਟ ਘਟੇ, ਦੇਵ ਦੁਰਗੇ ਅਨੂਪਾ ॥ ਤੁਹੀ ਹੈ ਸਭਨ ਬੀਚ, ਸਭ ਸੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ, ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ ਤੁਹੀ ਖਾਸ ਭਗਤਣ, ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਪਰ, ਅਪੁਨ ਸਿਰ ਧਰੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਉ, ਅਗਮ ਰੂਪ ਹੋਈ ॥
 ਸਭੈ ਪਚ ਮੁਏ, ਪਾਰ ਪਾਵਤ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤਣੀ, ਗੁਣ ਗਹੀਰੇ ॥
 ਤੁਮਨ ਦੂਰ ਘੁਰ ਹੈਂ, ਅਨਾਹਦ ਨਫੀਰੇ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਸਰੂਪਾ, ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਰਾਣੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਬਿੱਦਯਾ, ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਥ, ਕਾਦਰ ਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਤਹਾਂ ਤੂ ਖੜੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਭ ਕੇ ਸ਼ਕਤਿ, ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥

ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ, ਜੋਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਧਰਨ ਪਵਨ ਆਕਾਸ਼, ਕੁਦਰਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੀ, ਅਲਖ ਦੇਵੀ ਅਨੂਪਾ ॥ ਨਹੀ ਭਾਖ ਸਾਕਉ, ਮਹਿਮਾ ਤੁਹਾਰੀ ॥
 ਲਖਯੋ ਨਾਹਿ ਕਿਨਹੂੰ, ਤੁਮਨ ਅੰਤ ਪਾਰੀ ॥ ਯਹੀ ਦਾਸ ਤੁਮਰਾ, ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਤੁਮਨ ਦੂਰ ਠਾਢਾ, ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਲਗਾਵੈ ॥੪॥

ਭਗਵਤੀ ਡੰਦ ਪੰਜਵਾਂ ॥੫॥

ਨਮੋ ਦੇਵਿਸਾ ਕੁੰਭਰੀ, ਹਿੰਗੁਲਾਜਾ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕੇ, ਕਰਹਿ ਸਿੱਧ ਕਾਜਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਜੂਲਾ, ਕਮੱਛਿਆ ਪਰਧਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਜਸ ਸਕਲ ਜਗਤ, ਕਰ ਹੈ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ, ਠਾਕੁਰ ਜਪਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਾਛਸਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਕਰ ਦਹੰਤੀ ॥
 ਹਮਨ ਬੈਰੀਅਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਘਾਤ ਕੀਜੈ ॥ ਤਬੈ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ, ਮਨ ਪਤੀਜੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ, ਜਗਤ ਗੁਰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਛੱਤ੍ਰ ਛੀਨ ਮੁਗਲਨ, ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਫਾਨੀ ॥
 ਸਕਲ ਹਿੰਦ ਸਿਉ, ਤੁਰਕ ਦੁਸਟਾ ਬਿਦਾਰਹੁ ॥ ਧਰਮ ਕੀ ਧੁਜਾ ਕਉ, ਜਗਤ ਮੈ ਝੁਲਾਰਹੁ ॥
 ਦੁਹੂੰ ਪੰਥ ਮੈਂ, ਕਪਟ ਵਿੱਦਯਾ ਚਲਾਨੀ ॥ ਬਹੁੜ ਤੀਸਰਾ ਪੰਥ, ਕੀਜੈ ਪਰਧਾਨੀ ॥
 ਜੋ ਉਪਜੈ ਮਰੈ, ਤਾਹਿ ਸਿਮਰਨ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਟੱਲ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਕਾ, ਨਾਮ ਲੀਜੈ ॥

ਮੜੀ ਗੋਰ ਦੇਵਲ, ਮਸੀਤਾਂ ਗਿਰਾਯੰ ॥ ਤੁਹੀ ਏਕ ਅਕਾਲ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਾਯੰ ॥
 ਮਿਟਹਿ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰੂ, ਅਠਾਰਹਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਮਿਟੈ ਬਾਂਗ ਸਲਵਾਤ, ਸੁੰਨਤ ਕੁਰਾਨਾ ॥
 ਸਕਲ ਸਿਸਟਿ, ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਕਰ ਭੁਲਾਨੀ। ਧਰਮ ਨੇਮ ਕੀ ਜੁਗਤ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਜਾਨੀ।
 ਕਠਿਨ ਦੁੰਦ ਵਰਤੈ, ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਧਾਰ ਕਰ, ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਉਬਾਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੇ ਸਕਤਿ, ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਤਾ, ਸਕਲ ਬਿਧ ਨਿਧਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਬਿਆਸ ਗੋਰਖ, ਅਗਸਤੰ ਕਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰਿਖ ਮੁਨੀਸਰ, ਤੁਹੀ ਗੌਸ ਪੀਰੇ ॥
 ਨਿਰਜੰਨ ਪੁਰਖ ਕਉ, ਸਦਾ ਤੂ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦ੍ਰਾਰ ਠਾਢੀ, ਵਜੀਰਨ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਦੂਸਰ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਅਲਖਣੀ ਹੋਈ ਰਹੀ, ਜਗਤ ਪੂਰੇ ॥
 ਅਪੁਨ ਜਾਨ ਕਰ ਮੋਹਿ, ਲੀਜੈ ਬਚਾਈ ॥ ਅਸੁਰ ਪਾਪੀਅਨ ਮਾਰ, ਦੇਵਹੁ ਉਡਾਈ ॥
 ਸਕਲ ਜਗਤ ਕਉ, ਸੁਖ ਬਸਾਵਹੁ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤੁਹੀ ਦਰਦ ਮੇਟਨ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥
 ਯਹੀ ਦੇਹ ਆਗਿਆ, ਤੁਰਕਨ ਗਹਿ ਖਪਾਊਂ ॥ ਗਊਘਾਤ ਦਾ ਦੋਖ, ਜਗ ਸਿਊਂ ਮਿਟਾਊਂ ॥
 ਛੱਤ੍ਰ ਤਖਤ ਮੁਗਲਨ, ਕਰਹੁ ਮਾਰ ਦੂਰੇ ॥ ਘੁਰਹਿ ਤਬ ਜਗਤ ਮਹਿ, ਫਤਹ ਧਰਮ ਤੂਰੇ ॥
 ਤੁਮਨ ਦਰ ਖੜਾ, ਦਾਸ ਕਰ ਹੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮੇਟ ਕੀਜੈ, ਜਗਤ ਮਹਿ ਉਜਾਰਾ ॥

ਤਬਹਿ ਰੀਤ ਮੰਗਲ, ਫਤਹਿ ਕੇ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਕਉ ਸਿਮਰ, ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮਿਟਾਉਂ ॥੫॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਛੀਵਾਂ ॥੬॥

ਨਮੋ ਕਸਟ ਹਰਣੀ, ਦੁਰਗਾ ਸਕਤਿ ਮਾਏ ॥ ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦਾਨੇ, ਪਕੜ ਤੈ ਖਪਾਏ ॥
 ਤੁਮਨ ਭਵਨ, ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਪੁਰਮਹਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਤਹਾਂ ਨੂਰ ਤੁਮਰਾ, ਅਗਾਮ ਰੂਪ ਛਾਜੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਧੈਲ ਗਿਰ, ਕੋਟ ਕਾਂਗੜ ਬਸੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅਛਲ ਆਨਾਥ, ਦੇਵਨ ਅਨੰਤੀ ॥
 ਰਟੌਂ ਨਿਸ ਦਿਨਾ, ਜਾਪ ਤੁਮਰਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਚਰਨ ਮੌਂ, ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ॥
 ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ, ਜਗਤ ਕੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਹਮਨ ਦੁਸਟ ਦੇਖੀ, ਸਭਨ ਹੋਹਿੰ ਛਾਰੇ ॥
 ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ, ਚਰਣ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਮਿਹਰ ਸਿਉਂ, ਦੁਸਟ ਸਗਲੇ ਖਪਾਉਂ ॥
 ਯਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ, ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਮਿਟੈ ਕਸਟ ਗਉਅਨ, ਛੁਟੈ ਖੇਦ ਭਾਰੀ ॥
 ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ, ਜਗਤ ਸਿਉਂ ਬੁਲਾਉਂ ॥ ਸਭਨ ਕਉ ਸਬਦ, ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਦਿੜਾਉਂ ॥
 ਕਰਹੁ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ, ਤੀਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਜਗਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧੇ, ਧਰਹਿ ਨੀਲ ਭੇਸਾ ॥
 ਸਕਲ ਰਾਝਸਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਵੈ ਖਪਾਵੈ ॥ ਸਭੈ ਜਗਤ ਸਿਉਂ, ਧੁਨਿ ਫਤਹਿ ਕੀ ਬੁਲਾਵੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਾਰਦਾ, ਬੇਦ ਗਾਯਣ ਸੁਰਸਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਦੇਵ ਦੁਰਗੇ, ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਸਤੀ ॥

ਯਹੀ ਬੇਨਤੀ, ਖਾਸ ਹਮਰੀ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਅਸੁਰ ਮਾਰ ਕਰ, ਰੱਛ ਗਊਅਨ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਿੱਧ, ਨਵ ਨਿਧ, ਕਉ ਭਰਣ ਹਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦਾਯਣ, ਸਕਲ ਜਗ ਭਿਖਾਰੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਰਿਖਿ ਬਿਮਿਸਟੇ, ਤੁਹੀ ਹੈ ਦੂਬਾਸਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜਮਦਗਨਿ, ਸੰਤ ਗੋਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਕਾਲਕੇ, ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਕਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੇਵਕਨ ਪਰ, ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਧਰਣੀ ॥
 ਕਹਾਂ ਲੈ ਬਖਾਨੌ, ਤੁਮਨ ਗਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਲਪਾ, ਅਲਖ ਰੂਪਣ ਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ, ਹਰਿ ਹਰੇ, ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਪਰ, ਭਈ ਤੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
 ਯਹੀ ਦੇਹਿ ਬਰ ਮੌਹਿ, ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਊਂ ॥ ਅਸੁਰ ਜੀਤ ਕਰ, ਧਰਮ ਨਉਬਤ ਬਜਾਊਂ ॥
 ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਜਗ ਸਿਊਂ, ਤੁਰਕਨ ਦੁੰਦ ਸੋਰਾ ॥ ਬਚਹਿ ਸੰਤ ਸੇਵਕ, ਖਪਹਿ ਦੁਸਟ ਚੋਰਾ ॥
 ਸਭੈ ਸਿਸਟਿ ਪਰਜਾ, ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਮਿਟੈ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ, ਆਨੰਦ ਗਾਜੈ ॥
 ਨ ਛਾਡਉਂ ਕਹੂੰ ਦੁਸਟ, ਅਸੁਰਨ ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਚਲੈ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ, ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥
 ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀਅਨ ਕਉ, ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਨਾਸਾ ॥ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਾ, ਦੇਖੀਅਹੁ ਤਬ ਤਮਾਸਾ ॥੯॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਬ ਖੜਗ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੀਐ, ਹਰਿ ਦੁਰਗੇ ਅਬਿਨਾਸ ॥
 ਪਕੜ ਤੇਗ ਦੁਸਟਨ ਹਤੂੰ, ਕਰਹੁ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੧॥

ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਗਵਤੀ ਤਿਸੈ ਕੀ, ਜੋ ਰਣਧੀਰ ਧਰੇਇ ॥
 ਤਿਹਿ ਅੰਗ ਸੰਗ ਤੁਮ ਲਾਗ ਰਹੁ, ਜੋ ਪਾਛੈ ਪਗ ਨ ਧਰੇਇ ॥੨॥੬॥
ਚੈਪਈ ॥ ਖਟ ਛੰਦ ਭਗਵਤੀ, ਮਹਾਂ ਪੁਨੀਤੇ ॥ ਤਿਸ ਪਠਵਤ, ਉਪਜਤ ਪਰਤੀਤੇ ॥
 ਇਉਂ ਨਿਸ ਬਾਸਰ, ਦੁਰਗੇ ਗੁਨ ਗਾਯੰ ॥ ਤਹਿ ਸਹਿਜੇ, ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਯੰ ॥
 ਯਹਿ ਖਸਟਕ ਛੰਦ, ਸੰਪੂਰਨ ਭਯੋ ॥ ਤਿਸ ਉਚਰਤ, ਸਗਲਾ ਭ੍ਰਮ ਗਯੋ ॥
 ਹਰਿ ਅਲਖ ਈਸਰੀ, ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸ ਆਪਨਾ, ਕੀਓ ਨਿਹਾਲੰ ॥
 ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭੈ, ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਸੁਖ ਉਪਜੇ, ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥
 ਇਤ ਬਿਧ ਦੁਰਗੇ, ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਉ, ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥੬॥

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿਰਚਿਤੰ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ
 ਖਸਟਕੰ ਸਮਾਪਤੰ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥**

ਭਗਉਤੀ ਅਸਤ੍ਰੋਤ ॥

੧੮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ, ਬਢੈਲੀ ਸਰੋਹੀ ॥ ਕਰੇਂ ਏਕ ਤੇ ਦੈ, ਸੁਭਟ ਹਾਬ ਸੋਹੀ ॥
 ਨਮੋ ਲੋਹ ਕੀ ਪੱਤ੍ਰਕਾ, ਝੱਲ ਝਲੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਜੀਭ ਜਾਵਲਾ ਮੁਖੀ, ਜਿਉ ਬਲੰਤੀ ॥
 ਮਹਾਂ ਪਾਨ ਕੀ, ਬਾਨ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗੀ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ, ਮੋਖ ਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ॥
 ਨਮੋ ਤੇਰਾ ਤਲਵਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਖੱਗ ਖੰਡਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ, ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥
 ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਖੰਡਾ, ਦੁਖੰਡਾ ਦੁਧਾਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਸਤ੍ਰ ਬਨ ਕੋ, ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਆਰਾ ॥
 ਮਹਾਂ ਕਾਲਕਾ, ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਹੰਤੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹੀ, ਤੂੰ ਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥
 ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਲਾਟ, ਵਿਕਰਾਲ ਭੀਮੰ ॥ ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਕਰੈ ਸ਼ਤ੍ਰ ਕੀਮੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ, ਤੇਜਵੰਤੀ ॥ ਪਰਜਾ ਖੰਡਨੀ ਚੰਡਨੀ, ਸ਼ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥
 ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਿੱਦਯਾ, ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਮੈ ਧੀਰ, ਦਾਤੀ ਸਗੂਪੰ ॥
 ਤੂੰ ਹੀ ਸੈਫ ਪੱਟਾ, ਮਹਾਂ ਕਾਟ ਕਾਤੀ ॥ ਅਨੁਗ ਅਪਣੇ ਕੋ, ਮਹਾਂ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥
 ਜਉ ਮਯਾਨ ਤੇ, ਬੀਰ ਤੋਂ ਕੋ ਸੜੁੱਕੈ ॥ ਪਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਸਿੰਘ ਬੱਕੇ ਕੜੁੱਕੈ ॥

ਧਸੈ ਖੇਤ ਮੌਂ, ਹਾਬ ਲੈ ਤੋਹਿ ਸੂਰੇ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ, ਸਿੱਧ ਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ॥
 ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੇ, ਸੀਸ ਤੋ ਪਾਹਿੰ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਹੈ, ਅਉਤਰੈ, ਰਾਜ ਪਾਵੈ ॥
 ਮਹਾਂ ਭਾਵ ਸੌਂ, ਜੋ ਕਰੈ ਤੇਰ ਪੂਜੰ ॥ ਸਮਰ ਜੀਤ ਕੈ ਸੂਰ ਹੈ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ॥
 ਤੁਜੇ ਪੂਜ ਹੈਂ, ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਖੜਗਧਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਅੜ੍ਹੀ ॥
 ਪੜ੍ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੌਂ, ਪ੍ਰਾਤ ਅਸਤ੍ਰੈਤ ਯਾਂ ਕੋ ॥ ਕਰੈ ਰੁਦ੍ਰ ਕਾਲੀ, ਨਮਸ਼ਕਾਰ ਤਾਂ ਕੋ ॥
 ਰੁਦ੍ਰ ਮੰਜਨੀ ਬਿੰਜਨੀ, ਹੈ ਸਗੋਤੀ ॥ ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਭਗਉਤੀ ॥
 ਸਦਾ ਦਾਹਨੈ, ਦਾਸ ਕੋ, ਦਾਨ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ, ਰੱਖ ਕੀਜੈ ॥

੧੭ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਥ ਭਗਉਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਲਿਖਯਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ੧੦॥

ਖੜਗ ਖੰਡਾ, ਅਸੀ ਅਰਗਾਰ, ਧਰਮ ਰਛ, ਤੱਗ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਬਿਸੂ ਪਾਲ, ਭੂਪਾਲ ਪੱਛ,
 ਪਲ ਪੱਛ ਰਣ ਕੱਛ ਅੜ੍ਹੀ ॥ ਰਾਜ ਮੰਡਾ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡਾ, ਇਸੂਰੀ ਕਰਵਾਰ ਹੈਂ ॥
 ਸ਼ਕਤ, ਬ੍ਰਹਮਨੀ, ਬਿਸ਼ਨਵੀ, ਭਵਾਨੀ, ਤੂੰ ਤਰਵਾਰ ਹੈਂ ॥ ਨਿਤ ਜਿਯੋਤੀ, ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ,
 ਧਾਰਾਪਰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈਂ ॥ ਚੰਡਕਾ, ਮ੍ਰਿਤ ਜਗਤ ਜਨਨੀ, ਕਾਲਕਾ ਗੁਨ ਖਾਂਨ ਹੈਂ ॥

ਭਵਮਾਨਕਾ, ਖਲੇ ਹਾਨਕਾ, ਰੱਤ ਪਾਨਕਾਂ, ਜਗ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਇਹ ਕਵਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਬਤੀਸਾ,
 ਪਢੈ ਜੋ ਨਿਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਰਣ ਜੀਤ ਲਹਿ, ਨਿਊਭੀਤ ਰਹਿ, ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵੈ, ਅੱਤ੍ਰੀ ॥
 ਲਹਿ ਬੇਦ ਭੇਦ, ਜੋ ਪਢੈ ਬਿਪ੍ਰ, ਬੈਸ਼ਜ ਧਨ ਸੁਖ ਸੰਪਤਾ ॥ ਧਨ ਧਾਮ, ਤਨ ਆਰੋਗ ਸੁੰਦਰ,
 ਪਾਇ ਸੁਖ ਅਕੰਪਤਾ ॥ **ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥** ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ,
 ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ, ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸ ਫਿਰਿਮਾਰ ॥
 ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ, ਹਸੂ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸੂਰਹ ॥
 ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ, ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸੂਰਹ ॥
 ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ, ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥
 ਭਰਤ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥
 ਸੈਯੂ ॥ ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
 ਸਤ੍ਰੂ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੇ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਅੰਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ, ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੯॥

੧੮ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਸੰਸਾਹਰ ਸੁਖਮਨਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਰਾਗੁ ਗਊੜੀ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ, ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਪਰਨੰ ॥ ਫੁਨਿ, ਕਿਛੁ ਭਗਤਿ ਰੀਤ ਰਸਿ ਬਰਨੰ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪੂਰਨ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ, ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹੈ, ਦੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਹੈ, ਸਰਬ ਮੈ ਸੋਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਅੰਤੁ,
ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰ ਹੈ, ਅਪਰੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ, ਤਿਨ ਪਾਇਆ,
ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬਾਚਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਪੰਡਿਤ ਸੇਖ ਬਖਾਨਈ ॥
ਰਾਹੁ ਜੁ ਪਾਵਹਿ ਬੇਗ, ਮਨੁਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਧਰਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ,
ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ, ਦੇਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸੀਲ ਸਚੁ, ਸਤਿਜੁਗ ਮਹਿ ਬੋਇਆ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮ, ਦੁਆਪੁਰ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥ ਸਤ, ਸੰਤੋਖ, ਸੀਲ, ਸਚ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ,
ਦੁਆਪੁਰ, ਤ੍ਰੈਤੈ, ਮਾਨਾ ॥ ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਦਇਆ, ਸੀਲ, ਸਚ,
ਧਰਮੁ, ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤੋਖੀ, ਸਦਾ ਸੁਖੀ; ਸੂਰਬੀਰ, ਸਤਿਵੰਤ ॥

ਦਇਆ, ਧਰਮ, ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ; ਬੇਗ ਮਿਲਹਿ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰੀ ਜਾਨੁ, ਨਿਸਦਿਨੁ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ॥ ਚਰਣੀ ਰਾਖਹੁ ਪਿਆਨੁ,
 ਰਾਹਿਰ ਰੰਡੀਰ ਗਹੀਰ ਹੈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਰਚਿਓ, ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥
 ਧਰਮ ਛਾਡਿ, ਅਧਰਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਮ ਛਾਡ, ਆਨ ਕਉ ਜਾਪਹਿ ॥ ਧਰਮੁ ਤਿਆਗਿ,
 ਪਾਪ ਮਹਿ ਰਾਚਹਿ ॥ ਸਚ ਕਿੰਚਤਿ, ਝੂਠਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪਾਪ, ਕ੍ਰੋਧੁ, ਲੋਭ ਕਾ, ਗਿਆਨੁ ॥
 ਸਚਾ ਢੂਬੈ, ਝੂਠਾ ਤਰੈ ॥ ਨੀਚ ਕੀ, ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਰੈ ॥੩॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਤੀਨ ਜੁਗੁ ਮੁਹਤਾਜ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸੁਚ ਧਰਮ ਕੇ ॥ ਅਥਿ ਆਇਓ ਕਲਿਜੁਗ ਰਾਜ,
 ਝੂਠ ਲੋਭੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮ ਅਰ ਦਾਨ,
 ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਰਧਾਨ ਹੈ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਭੀ ਹੈਰਾਨੁ, ਮੇਰੇ ਪਹਰੇ ਬੀਤਤੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਪਤਨੀ ਰਾਖੈ, ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਬੇਟੇ ਭੋਗਹਿ, ਬਾਪ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਭਾਈ ਭਾਵ ਲੋਭ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥
 ਰਹਿਤ ਸਦਾ, ਜੈਸੇ ਲੋਕ ਬਿਗਾਨੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭ, ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਨਾਰੀ ਛਾਡਿ,
 ਰਚਿਓ ਪਰਨਾਰੀ ॥ ਇਸ ਜੁਗ ਮਹਿ, ਪਾਖੰਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਪਾਪੁ ॥੪॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਂਈ, ਸਚ ਮੈ ਬਸੈ, ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ,

ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਕੌਲ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਯਹਿ ਤੇ ਕਲਿਜੁਗ ਨਾਹਿ, ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵੁ ਹੈ ॥
 ਏ ਗੁਣ ਕਲਿਜੁਗ ਮਾਹਿ, ਹਾਥੋ ਹਾਥ ਨਬੇੜਸੀ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਸੁਣੋ ਸੰਤਹੁ,
 ਯਹਿ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਜੁਗ ਮਹਿ ਥਾ ਇਹੁ, ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਕ ਨੇ,
 ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ॥ ਉਚ ਪਦਵੀ, ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੀਨੀ ॥ ਕਰਿ ਤਪਸਿਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚੈ ਦੀਨੀ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ, ਬਿਸਨ, ਮਹਾਦੇਵ ਕੀਨੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ ਭਈ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ਚਉਦਹ ਭਵਣ,
 ਫਿਰੈ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥੫॥ **ਸਲੋਕ** ॥ ਬਿਸਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ, ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮ ਅਤਿ ਚੀਨ ॥
 ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਮਾਤ ਹੈ, ਮਹਾ ਦੇਵ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਇਹ ਮਹਾ ਤਪਸੀ ਜਨੁ,
 ਰਾਖੇ ਉਚੀ ਠੌਰ ਹੈ ॥ ਕੀਨੀ ਜੁਗ ਪਰਵਾਨ, ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥
 ਦਸ ਅਵਤਾਰ, ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੀਨੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾਰਨ, ਗਰਭ ਜੂਨ ਲੀਨੇ ॥ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਧਰ,
 ਭਗਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾਰਨ, ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਚਾਰ ਬੇਦ, ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕੀਨੇ ॥
 ਪੰਡਿਤ ਮਹਾਂ ਗਿਆਨ ਕਰ ਚੀਨੇ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਸਠ ਸਾਖਤਿ,
 ਕਿਛੁ ਗਿਆਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥੬॥ **ਸਲੋਕ** ॥ ਬੇਦ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰੋ,
 ਬ੍ਰਹਮ ਵਾਕ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਿਨ ਜਨ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ, ਸੋ ਮਹਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਮੂੜੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ, ਬੇਦ ਬਚਨ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ਸੋਇ,
 ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਹੀਜੇ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵ, ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵਨ ॥
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਜਨ ਕਰਤੇ, ਵਾਕੀ ਸੇਵਨ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨ ਹੀ ਵਰ ਪਾਇਆ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਹਚੈ ਆਇਆ ॥ ਚੰਡੀ ਮਾਤਾ, ਤੂੰ ਚਰਪਟ ਨਾਰੀ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ,
 ਜਿਨ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਤਾਰੀ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਧਿਆਵਹਿ, ਧੁਨਿ ਧਰੈ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੈ,
 ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਨ ਪੂਜਤੇ, ਅਉਤਾਰਨ ਲੀਨੇ ਸਾਥ ॥
 ਜੋਗ ਮਾਇਆ ਜਗ ਤਾਰਨੀ ਕੀਨੀ, ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਮਾਤ,
 ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੈ ਸਿਮਰਤੇ ॥ ਜਨ ਦੇਵਨ ਪੂਜਤ ਯਾਹਿ, ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਤਾਰਨੀ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤ ਅਕਾਲ ॥ ਭਗਤਿ ਸੁਦਾਮਾ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲੁ ॥
 ਜਿਨ ਦੀਪਨ ਕੈ ਗ੍ਰਹਿ ਭੋਜਨੁ ਲੀਆ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਕੀਆ ॥
 ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ, ਭਇਆ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕੀ, ਹਰਿ ਛਾਨ ਛਵਾਈ ॥
 ਸੰਸਾ ਮੇਟ, ਭਇਓ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ਸੈਨ ਭਗਤਿ ਕੀ, ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ,
 ਜਨ ਕੇਤੇ ਗਨਾ ॥ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ, ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨਾ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ,

ਨਿਹਚੈ ਨਿਧ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ, ਜਨੁ; ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥
 ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ, ਸਭ ਭਗਤਨ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ,
 ਪਲਿ ਪਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੁਗਤ ਜਗਤ ਕੀ ਦੇਖੁ,
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਲੋਭ ਮੈ ॥ ਟਰੈ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ, ਆਨ ਧਿਆਨ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੈ ਅਧੀਨ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਮੈ ਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ, ਰਾਖਉ ਆਸਾ ॥
 ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਮੁਝ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹੈਂ ॥ ਮਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀ, ਪਾਪ ਮੈ ਰਹੈਂ ॥ ਭੂਲੇ ਲੋਕ,
 ਮੁਝ ਕਹੈਂ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਵਾਕੋ ਨਰਕ ਨ ਹੋਇਗਾ ਬਾਮੀ ॥ ਇਤੁ ਉਤ ਵਾਕੋ,
 ਧੁਨ ਨਹੀਂ ਧਿਆਨ ॥ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹੈ, ਮੁੜੈ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ॥
 ਜਾਨੀ ਜਾਨ ਕਹਿਤੇ ਫਿਰਹਿ, ਸਮਝਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਵੈ ਨਰਕ ਮੈ,
 ਨਿਸਦਿਨ ਬੇਮੁਖਪਾਹਿ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮਹਾਅਪਰਾਧੀ ਲੋਕ, ਕਰਨਹਾਰ ਅਉਰੇ ਕਹਹਿ ॥
 ਵਹੁ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗ, ਏ ਲੋਗ ਜੋਗੁ ਸਭਿ ਨਰਕ ਕੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਣ ਲੋਕੋ,
 ਤੁਮ ਧਰੋ ਧਿਆਨ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ, ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਨ ॥ ਅਹਿ ਕਲਿਜੁਗ ਯਹਿ ਕਾਲ
 ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪਾਖੰਡੀ ਰਾਜ, ਭਜਨੀ ਭੋਮਾਨੁ ॥ ਨੀਚ ਸੇ ਉਚ, ਉਚਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਅਤਿ ਲੋਈ ॥ ਸਭ ਸੰਤੋ, ਪ੍ਰਭ ਏਕੇ ਜਾਨੋ ॥ ਅਉਰ ਨ ਕੋਈ,
 ਦੂਜਾ ਮਾਨੋ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਭੁਲੇ ਕਾਹੇ ਤੁਮ ਫਿਰਹੁ, ਬੇਮੁਖ ਕਾਹੇ ਹੋਗ ॥
 ਮੈਂ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਹੋਂ, ਤੁਮ ਭੁਲੇ ਕਾਹੇ ਲੋਗ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਸਮਝਹੁ ਅਉਰ,
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੱਤਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਪੜੈ ॥ ਕਹੀਂ ਨਾ ਪਾਵਹੁ ਠੌਰ, ਦਰਸਨ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਭਏ ॥੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਇਕ ਸੰਤਨ, ਪਾਖੰਡ ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਧਰਮ ਆਪਨਾ, ਅਉਰ ਕੇ ਦੀਨਾ ॥
 ਨਾਮ ਛਾਡਿ, ਆਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਨਮ ਖੋਇ, ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਗਲਿਆ ॥
 ਗੁਰ ਰਾਖੈ, ਪਾਖੰਡੀ ਭਾਉ ॥ ਲੋਕ ਪੁਜਾਵੈ, ਦੂਨਾ ਚਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਨਿਆਸੀ,
 ਮੁੰਡੀਆ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਊ ਬੂਝੈ, ਕੋਊ ਨ ਬੂਝਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਛੈ ਦਰਸਨਿ,
 ਛਤੀਸ ਪਾਖੰਡ ਹੈ, ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੌਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਜਪਤ ਹੈ, ਜਪਨੇ ਮੈਡੀ ਅਉਰ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਿਨ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ,
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਮਨ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸ ਕਲ ਕਾ ਸੁਨੋ ਪਰਵੇਸ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਨ ਛੜੀ ਸੂਦ ਬੈਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਛੜੀ ਕੀ ਕਹੀ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਬੈਸ ਸੂਦ ਮੈ ਬਿਸਨ
 ਭਰਗਤਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਛੜੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਭਿਸ਼ਟ ਰੂਪ, ਰਹਿਤ ਬੇਸੂਚਾ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ, ਛਤ੍ਰੀ, ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥ ਸੁਚਿਆ ਤਜ, ਅਸੁਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
 ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਤੁਮਕੇ ਦੀਆ, ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹੁ ਨੀਤ ॥ ਧਰਮ ਛੋਡਿ ਆਨੈ ਜਪਹੁ,
 ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਅਨੀਤ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਧਰਮ ਅਪਨੈ ਕਉ ਛਾਡ ਕੈ, ਪੂਜੈ ਜਾਤ ਮਲੇਛ ਕੀ ॥
 ਜੇਤੇ ਹੋਹਿ ਧਨਾਢ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਦੂਨੀ ਤਜਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸ ਕਲਿ ਮੈ,
 ਬ੍ਰਹਮਨ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ,
 ਛਾਡੋ ਚਉਕਾ, ਹੋਹੁ ਮਲੇਛ ॥ ਅੰਦਰਿ ਗਇਆ, ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਜਾਵਾ ॥
 ਸੁਚ ਅਸੁਚ ਕਾ ਏਕੋ ਭਾਵਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮ, ਤੁਮ ਛਾਡੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਮਿਲੈ,
 ਜਪਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੀਐ ਧਰੋ, ਅਰ ਹੀਅਰਾ ਰਾਖੋ ਸੁਧ ॥
 ਮਨ ਮੈ, ਹਰਿ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਭਜਹੁ, ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਉ ਲੂੜ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜਿ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ, ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ ॥ ਤੁਮ ਮਤਿ ਜਾਨੋ ਕੂੜ,
 ਏਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਲਿ ਕੇ ਲੋਗ, ਹੋਤਿ ਅਕਰਮੀ ॥
 ਛਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਨ, ਹੋਤ ਅਧਰਮੀ ॥ ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ, ਸੁਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਅਬ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਕੀ,
 ਹੋਤੀ ਹਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ, ਤੁਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਨਾ ॥ ਵਹੁ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨਾ,

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ, ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਮੈ ਮਨੁਖ ਦੇਹਿ, ਕਾਮੀ, ਕੁਟਲਿ; ਅਪਰਾਧੀ, ਮਤ ਹੀਨ ॥ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮੈ ਪਰਤਿ ਹੈ,
 ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਮੁਝਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਪਤਿਤ, ਦਾਸਨ ਕਉ ਦਾਸਨ
 ਕਹੈ ॥ ਵਾਕੇ ਜਨਮ ਨਾ ਜਾਤ, ਭਰਮ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਚ,
 ਅਸੁਚ ਕਉ, ਏਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ, ਏਕੋ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਭੈਨ ਭਾਈ, ਮਾਈ ਅਰ ਬਾਪ ॥
 ਏਕੋ ਜਾਨੈ ਤਿ੍ਰ੍ਭਵਨ ਨਾਥੁ ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾਰਾ ਜੈਸਾ ਨਾਜ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਦਲ, ਤੈਸਾ ਪਿਆਜ ॥
 ਸਰਬ ਮਈ ਕਾ ਏਕੋ ਖੇਲੁ ॥ ਕਰਣਿ ਹਾਰਿ ਸੋ ਰਾਖਹੁ ਮੇਲੁ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ, ਅਤਿ ਮਲੀਨ ਦੋਨੋ ਏਕੋ ਜਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਈ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ,
 ਹਰਿ ਕੇ ਘਟਿ ਪਰਵਾਨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਏਕ,
 ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਵਾਂਕੇ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ਕਛੂ ਨਾ ਵਾਂਕੇ ਵੇਕ, ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾ ਰਹੈ ॥੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਜਪਤੇ ਸਭਿ ਕੋਈ ॥ ਯਾਂਕਾ ਅਰਥ, ਸਮਝੈ ਜਨ ਸੋਈ ॥
 ਵਵਾ ਵਾਂਹੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਾਹਾ ਹਿਰਦੈ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗਰਾ,
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਨ, ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਰਾ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨਿ ਚੀਨਾ ॥

ਇਨ ਅਛਰਨ ਕਾ ਸਮਝਨ ਹਾਰ ॥ ਰਾਖੈ ਦੁਬਿਧਾ, ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ॥
 ਚਾਰ ਅਖਰ ਤਿਸ ਕਉ ਭਲੇ, ਮਨ ਕੇ ਧਰੈ ਉਠਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ,
 ਸਦਾ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਚਾਰ ਅਛਰ ਪਰਧਾਨ, ਬਿਰਲੇ ਹਰਿ ਜਨ ਚੀਨਈ ॥
 ਇਕ ਰਾਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ, ਇਕਨਾ ਪੜਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਤੇ,
 ਹਰਿ ਲੋਗੁ ॥ ਵਾਕੇ ਹਰਖ, ਨ ਕਾਹੂ ਸੋਗ ॥ ਇਕ ਬਾਹਿਰ ਭਜੈ, ਅੰਦਰਿ ਮਨਿ ਧ੍ਰੋਹ ॥
 ਝੁਕ ਝੁਕ ਨਿਵਹਿ, ਕਹਾਵੈ ਨਿਰਮੇਹ ॥ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
 ਅੰਦਰਹੁ ਖੋਟੇ, ਧੁਨ ਨਹੀ ਧਾਮ ॥ ਫਿਰਕੈ ਜੋਰੁ, ਲੋਕ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ਭਰਮ ਭਰਮ ਪਵੈ,
 ਜਨਮ ਗਵਾਵੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਅੰਦਰੋ ਫਟਹਿ, ਅਰ ਮਨ ਮੈ,
 ਰਾਖੈ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਹਿ ਜਪਤ ਹੈ, ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਅਛਰ ਹੈ ਇਹ ਚਾਰ, ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹਤੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ,
 ਜਾਕੈ ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਂਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥
 ਚਾਰ ਅਛਰ ਵਾਂਕੇ ਯਹਿ ਕਰੈ ॥ ਵਵਾ, ਵੈਰ, ਧਨ, ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਹਾਹਾ ਹਉਮੈ,
 ਹਰਖ ਮੈ ਪਾਇ ॥ ਗਗਾ ਗੁਨ, ਅਵਗੁਨ ਸਭ ਖੋਵੈ ॥ ਰਾਰਾ, ਰਾਮ ਨਾਮ,

ਆਵਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੈ ॥ ਚਾਰ ਅਛਰ ਦੁਬਿਧਾ ਮੈ ਪੜੈ ॥ ਵਾਂਕੀ ਪੂਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪੜੈ
 ॥੧੮॥ **ਸਲੋਕ** ॥ ਪੂਰੀ ਤਬਹੀ ਪਰਤ ਹੈ, ਮਨ ਮੈ ਸਚੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥
 ਇਕਨਾ ਕਪਟਿ ਸੁਭਾਵ ਹੈ, ਇਕ ਕਪਟਿ ਕੀ ਬਾਧੇ ਰਾਸ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥
 ਬਿਸਵਾਰ ਘਾਤੀ, ਮਿਤ੍ਰ ਧੋਹ, ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ, ਨਿੰਦਕ ਘਨੇ ॥ ਲਾਲਚ ਢੂਬੇ ਮੋਹ,
 ਇਤ ਉਤ ਵਾਂਕੇ ਕਛ ਨਹੀਂ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੇ, ਅਛਰ ਚਾਰਿ ॥
 ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ, ਧਰੇ ਪਿਆਰ ॥ ਸਾਚੇ ਮਨ, ਅਛਰ ਜੋ ਪੜੈ ॥ ਵਾਕੇ ਕਬਹੂੰ ਨ,
 ਸੰਸਾ ਪੜੈ ॥ ਸੰਸਾ ਪੜੈ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਧੋਹ ॥ ਵਾਂਕੀ ਪੂਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥
 ਅਪਨੀ ਖਾਇ, ਬਿਗਾਠੀ ਚਿਤ ਧਰੈ ॥ ਅਪਨੇ ਹਾਬ, ਆਪਹੀ ਮਰੈ ॥੧੯॥ **ਸਲੋਕ** ॥
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਮਨ ਮੈ ਰਾਖਹਿ ਅਉਰ ॥ ਸੁਖ ਭਾਰੈ, ਦੁਖ ਮੈ ਪਰੈ,
 ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਵੈ ਠਉਰਿ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਿਉ ਖੇਲ, ਮਨਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥
 ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲੁ, ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਗ ਰਹੈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਥਿਆ,
 ਰਾਖਹੁ ਪਰਸਿਧ ॥ ਨਿਰਾਟ ਬਾਣੀ ਕੀ, ਸੁਣਹੁ ਨਵਨਿਧਿ ॥ ਵਾਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ,
 ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਕਾਨਨ ਕੁੰਡਲ, ਨੈਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦਿਸਟਿ ਨ ਆਵੈ, ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਸਮਝ ਦੇਖ ਤੂੰ, ਰਹਤ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥ ਪਰਿਤੇ ਪਰੈ, ਪਰੈ ਪਰੇਰੈ ॥ ਹੈ ਹਜ਼ੂਰਿ, ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਨੇਰੈ
 ॥੨੦॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਅੰਤ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ, ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਜੂਨਿ ॥
 ਜਿਨ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨ ਪੂਰ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥
 ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਬਲਿ ਜਾਉ, ਦੂਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ਹਜ਼ੂਰਿ ਹੈ ॥ ਸਚੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨੁ ਮਾਹਿ,
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਿਰਖ ਨ ਰਾਖਈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਮੁੰਡੀਆ, ਮੁੰਡਿਤ ਹੋਇਕੈ ਰਹਿਆ ॥
 ਨਿਸ ਦਿਨ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤਿ ਗਹਿਆ ॥ ਛੁਦ੍ਦੁ ਅਸੰਤ, ਗੁਰ ਲੋਪ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥
 ਸਭੁ ਅਕਾਰਬ, ਸਿਮਰਣ ਪਰ ਹਰੈ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਸਿਵ ਸਿਵ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥
 ਦੇਹੀ ਸਾੜਿ, ਨਗਨ ਹੋਇ ਪਜੈ ॥ ਡੋਡਿ ਮਾਇਆ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇਆ ॥
 ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ, ਗ੍ਰਹਸਤ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥੨੧॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡਤ ਹੋਇਆ,
 ਬਾਰ ਹਟੀ ਕੇ ਲਾਇ ॥ ਮਨਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਮਿਟੈ, ਸਭੋ ਅਕਾਰਬ ਜਾਇ ॥੧॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਟਾ ਧਾਰੀ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਆਸ ਜੋ ਰਾਖੇ ਏਕ ਕੀ, ਸਿਰਜਨ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ,
 ਪਾਖੰਡੀ ਪਰਮ ਦੁਖ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਕ ਜੋਗੀ, ਜੁਗਤ ਜੋਗ ਕੀ ਰਾਖਹਿ ॥
 ਮਧਮ ਆਸਨ ਨਿਸਦਿਨ ਵੈ ਭਾਖਹਿ ॥ ਰਿਧ ਕੀ ਮੂਰਤਿ, ਰਿਧ ਫੈਲਾਵਹਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ, ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਪੂਜ ਪੰਥ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੈ ਰਹੈ ॥
 ਅਪਨੇ ਕੇਸ ਆਪ ਹੀ ਗਹੈ ॥ ਕੇਸ ਗਹੇ, ਹਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨ,
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨੨ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਜੋਰੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਆ, ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥
 ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ, ਬੇਗ ਹੋਇ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ॥ ੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਸੀਲ ਛੋਡਿ ਕਰਿ,
 ਤਾਤਾ ਖਾਹਿ, ਬਾਲ ਉਖਾੜਹਿ ਹਾਥਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਓਇ ਨ ਮਿਲਹਿ,
 ਉਨ ਕਾ ਮਿਲਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ੨ ॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਕਨਾ ਸਿਖ ਭਇਆ ਬਿਉਹਾਰ ॥
 ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ, ਮਿਲਿ ਅਖਰ ਚਾਰੁ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਹੀ ॥ ਪੜਿ ਬਾਣੀ,
 ਝੁਕਿ ਪੈਰੀ ਪਵਹੀ ॥ ਇਕ ਸਾਚੇ ਸਿਖ, ਸਚੁ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਵੇ ਕਹੈ ॥
 ਇਕ ਮਾਰਿ ਹਾਕ ਉਚੇ ਪੜ੍ਹਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ, ਸਾਚ ਮੁਖਿ ਕੜਿਹੀ ॥ ੨੩ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥
 ਉਚਾ ਪੜਨਾ ਕਿਛ ਨਹੀ, ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਪੜ੍ਹ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਜਲ ਪੀਵਤੀ,
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜ ਮਨੁ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਮਨ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ, ਸਾਚੁ ਭੀ ਮਨ ਮੈ ਰਹੈ ॥
 ਐਸਾ ਜਪੁ ਤੂੰ ਜਾਪੁ, ਮਨ ਮੈ ਸੰਸਾ ਨ ਰਹੈ ॥ ੨ ॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਹਰਿ ਜੀ,
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਆਵੈ ॥ ਦਇਆ ਕਰਤ, ਕਿਛ ਬਾਰ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਨੀ,

ਕਰਤੈ ਕਰੀ ॥ ਆਪਨੈ ਹਾਥ ਲਿਖਿ, ਮਸਤਕਿ ਧਰੀ ॥ ਭਾਵਨੀ ਪਾਂਡਵ, ਹਿੰਦੁਚਲ ਗਲੇ ॥
 ਹਰਿ ਚੰਦ, ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਜਲ ਭਰੇ ॥ ਰਾਵਣ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਕੀ ਹਰੀ ॥ ਕਾਟਤ ਸੀਸ,
 ਨ ਲਾਗੀ ਘਰੀ ॥ ੨੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਕਉ ਆਰਾਪਿਆ, ਨਾਲੇ ਲੀਨੇ ਬੋਧ ॥
 ਕਿਛ ਸਿਮਰਨੁ, ਕਿਛ ਅਸਰੁ ਹੋਇ, ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਮੋਧ ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਆ ਦਿਨ ਪਰੈ ਅਰਥ,
 ਧਰਮ ਨ ਆਪਨਾ ਛਾਡੀਐ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਤਬਿ, ਜੋ ਗਤਿ ਹੋਇ ਸਰੀਰ ਮੈ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ, ਹਰਿਨਾਖਸ ਮਾਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਮਾਨੁਖ ਦੇਹਿ ਪਾਈ ॥ ਆਨ ਜਪੇ, ਸਭ ਭਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ,
 ਜਮ ਦੂਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ,
 ਹੋਤ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਘਟਿ, ਹਰਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੨੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਹੈ, ਅਰ ਉਚ ਨੀਚ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ,
 ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਪਤਿ ਰਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤਿ, ਸਾਚੇ ਮਨ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਤਿ, ਜਿਸ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖ ਪਾਇਐ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਭਰਮ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਮੈਲ ਸਭ ਖੋਇ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਕੋਟ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਦੂਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨੯॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਤੇ, ਸਿਮਰਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਇਕੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਕੈ,
 ਸਿਮਰਨਾ ਸਾਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਨਿਸੰਗ,
 ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਦੇਖ ਲੇਹੁ ॥ ਨਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦੁਰੰਗ, ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਖੁ ਨ ਰਾਖਈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਮੁਸਲਮ ਈਮਾਨੁ ॥ ਕਰੈ ਬੰਦਰੀ, ਪੜੈ ਕੁਰਾਨੁ ॥ ਸਿਦਕ ਰਾਖ,
 ਨਿਵਾਜ਼ ਗੁਜਾਰੈ ॥ ਤੀਹੇ ਰੋਜੇ, ਫਰਜ ਉਤਾਰੈ ॥ ਦੀਨਦਾਰ ਸਿਦਕ ਆਲ ਆਕੀਦੈ ॥
 ਪਲ ਪਲ, ਦਮ ਦਮ, ਨਾਮੁ ਨਿਚੀਦੈ ॥ ਸਿਫਤ ਪੈਕੰਬਰ ਕੀ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਚਾਰ ਯਾਰ ਪਰ, ਬਲ ਬਲ ਜਾਹਿ ॥੨੭॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ,
 ਕਲਮਾਂ ਪੜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਦੀਨ ਮਹੰਮਦ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ, ਹਰਿ ਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਹਿ
 ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਕਾਫਰ ਬੇਈਮਾਨੁ, ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਮੈ ਜਰਦਰੁ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ,
 ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਸ ਕਲ ਮਹਿ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਜਾਨੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਨ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਬਕਰਾ ਮਾਰੈ, ਜੀਵ ਤੇ ਖੋਵੈ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ,
 ਮਾਸ ਕਉ ਧੋਵੈ ॥ ਜਬ ਵਹੁ ਮਾਸ, ਭਯਾ ਤਯਾਰ ॥ ਤਬ ਜੇਵਣ ਬੈਠੇ, ਸਭ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥
 ਦੇਖਹੁ ਚਉਕਾ, ਭਿਟੈ ਕਾਇ ॥ ਹਾਡ ਚਾਮ ਖਾਣੇ ਤੇ ਜਾਇ ॥੨੮॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥
 ਚਉਕਾ ਦੇਹਿ ਬਨਾਇਕੈ, ਬ੍ਰਹਮਨ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨੁ ॥ ਹਾਡ ਚਚੋੜਹਿ ਕਾਗ ਜਿਉ,
 ਲਪਟ ਰਹੇ ਜਿਉ ਸੁਆਨ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਹਾਡ ਮਾਸ ਤੁਮ ਖਾਹੁ,
 ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਤੁਮ ਢੂਢਤੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਇਹ ਸੁਨਿ ਨਾਹਿ, ਧਰਮ ਅਪਨੇ ਕਉ ਖੋਵਤੇ
 ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਖਹੁ ਆਸ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਮਨ ਬਿਸਵਾਸੁ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਹਿ ਨਿਰਮੇਹ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਧੋਹ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਨਰਕ ਸੌਂ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਹੈ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਫਿਰੈ ਉਦਾਸ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਚਿਤ ਪ੍ਰੜ ਸਿਉ ਲਾਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਰਾਜ ਸਭ ਭਇਆ ॥ ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ, ਅਕਾਰਬ ਗਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਦਰਦ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਧਰਤਿ ਆਕਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਜਲ ਪਉਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,

ਭਜਨ ਅਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਪਰਮ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਭਇਓ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਭਇਓ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਮੈਲ ਸੁਚ ਹੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਬੀਜ ਧਰਮ ਬੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਦਸ ਅਉਤਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਮੁਕਤ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਸਿਸਟਿ ਉਪਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਚਿਤ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸੁਰਗ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਨਰਕ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ,
 ਪਾਪ ਮੈਲ ਖੋਇ ॥੨੯॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ, ਅਰ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
 ਜੋ ਕਿਛ ਕੀਆ ਸੁ ਹਰਿ ਕੀਆ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਭੋਗੁ ॥੧॥ **ਸੇਰਠਾ** ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਆਰਾਧ, ਕਾਰਜ ਸਭ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ ॥ ਮਹਾ ਤਪੱਸੀ ਸਾਧ,
 ਹਰਿ ਕਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਗ ਰਹੈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਾਧ ਭਉ ਤਜੈ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਾਧ ਹਰਿ ਰਚੈ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਾਧੂ ਭੀ ਹੋਵੈ ॥ ਘਰੁ ਘਰੁ,
 ਤਨੁ ਤਨੁ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਜੋਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਨਿੰਦਾ, ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਰਹੀ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ, ਸਿਰ ਪਰ ਧਰਹੀ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਅਤਿ ਭਇਆ ॥
 ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਅਚਰਜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ॥੩੦॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਧਰਹੁ,
 ਦਇਆ ਦਾਨ ਅਧੀਨ ॥ ਰਾਜ ਤੇਜ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕਰਹੁ, ਹਰਿਜਨ ਇਹ ਮਤ ਲੀਨ ॥੧॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ, ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਚਿਤ ਲਾਇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ,
 ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਕ ਧੋਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸੈ, ਕਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਮਿਤ੍ਰ ਰਾਖੈ ਧਰਮ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥ ਧੋਹੀ ਧੋਹ ਕਰੇ, ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਖਾਇ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੈ,
 ਹਰਿਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਧੋਹੀ ਖਾਇ, ਅਉਰ ਮਨਿ ਘੜੈ ॥ ਖਾਤਿ ਖਾਤਿ ਵਹੁ, ਖਾਤਿ ਮੈਪੜੈ ॥
 ਮਿਤ੍ਰ ਰਾਖੈ, ਹਰਿ ਕੀ ਆਸ ॥ ਖਰਚ ਖਜਾਨਾ, ਦੂਨੀ ਰਾਸ ॥੩੧॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥
 ਮਿਤ੍ਰ ਮਨਿ ਆਨੰਦ, ਧੋਹੀ ਕੈ ਧੋਹ ਧਿਆਨ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ, ਧੋਹੀ ਬੇਈਮਾਨ
 ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਅਕਿਰਤ ਘਣੁ ਗਇਆ ਨਿਰਾਸ, ਬਿਸਵਾਸ ਘਾਤੀ ਭੀ ਜਾਇਗਾ ॥
 ਨਿੰਦਕ ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨ, ਈਹਾ ਉਹਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਭ ਸੁਰ,
 ਭਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰੈਤੈ ਜਪੁ ਤਪੁ, ਜੋਗ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਦਰਸਨੁ, ਹਰਿ ਸੰਤਿ
 ਕਾ ਕੀਨਾ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਕਲਜੁਗ ਦੇਖਹੁ, ਹੋਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥

ਝੂਠੇ ਚਿਤ ਸਿਉ, ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤ੍ਰੈ ਜਗ ਥਾ, ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰ ॥ ਕਲਿਜੁਗ, ਕ੍ਰੋਧ,
 ਲੋਭ, ਅਹੰਕਾਰ ॥ ੩੨ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਸਤਿਜੁਗ ਸੰਸਾ ਨ ਰਹੈ, ਅਰ ਤ੍ਰੈਤੈ ਤਨ ਮਨੁ ਰਾਮ ॥
 ਦੁਆਪਰਿ ਦਰਮਨ ਮੈ ਰਹੈ, ਕਲਿਜੁਗ ਮੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਸਤਿਜੁਗ ਸਤ ਸੰਤੋਖ,
 ਅਰ ਤ੍ਰੈਤੈ ਜਪੁਤਪੁ ਚੀਨਈ ॥ ਦੁਆਪਰਿ ਹਰਿ ਕੀਨੇ ਚੇਜੁ, ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨ ਸੰਗ ਰਾਮ ਹੈ
 ॥ ੨ ॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਸਿਖ ਸੰਤੋ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ, ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨੁ, ਇਹੁ ਮਨ ਲਾਇਆ ॥
 ਇਸ ਕਲਿ ਮਹਿ, ਭਇਓ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥ ਬਿਧ ਨੈ ਠਟੀ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ,
 ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੈ ਆਗੈ ਮਰੈ ॥ ੩੩ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਪੂਰੀ ਵਾਕੀ ਨ ਪਵੈ,
 ਸੰਤਾ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨ ॥ ਬਿਧ ਨੈ ਠਟੀ ਸੁ ਹੋਇ ਹੈ, ਨ ਛੋਡੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥
 ਲੋਭ ਪਾਪ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ, ਇਸ ਕਲ ਮੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਿਰਦੈ, ਹਰਿ ਬਸੈ,
 ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ੨ ॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਣ ਕਲਿ ਮੈ ਹੈ ਐਸਾ ॥
 ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਕੈ, ਲਿਆਵੈ ਪੈਸਾ ॥ ਲੈ ਪੈਸਾ ਘਰਿ ਮੈ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਮਹਾ ਅਨੇਕ ਅਨੰਦ,
 ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਸ ਕੌ ਬਹੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਜੈ ਸ਼ਾਹਾ, ਤੋ ਕੁਟੰਬ ਕਿਆ ਖਾਵੈ ॥

ਸ਼ਾਹਾ ਆਏ ਕਉ ਸੰਡਿਆ ਕੀਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਥਾ ਤੁਮਰਾ, ਹਮ ਦੀਆ ॥੩੪॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਖੈ ਸ਼ਾਹ ਪੈਸੇ ਗਏ, ਕੀਜੈ ਕਉਨ ਉਪਾਉ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਪੈਰੀ ਪਵੈ,
 ਜੋ ਸਉਦਾ ਮਤ ਗਵਾਉ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਪੈਸੇ ਤੇਰੈ ਠਾਂਇ, ਦੇਨੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਘਰੁ ਨਹੀ ॥
 ਕਾਟ ਬਾਟ ਕਰ ਮਾਹਿ, ਤੁਮ ਤੇ ਹਮ ਫਾਰਗ ਭਏ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਅਸੁਰ ਰਾਜ ਇਹੁ,
 ਕਲ ਮੈਭਇਆ ॥ ਜਪੁ, ਤਪੁ, ਸਤ, ਛੀਨ ਹੁਇ ਗਇਆ ॥ ਬੋਰੇ ਦਿਨ, ਅਸਰਨ ਦਾ ਜੋਰਾ ॥
 ਭਰਤ ਪਰਤਾਪੁ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬੋਰਾ ॥ ਹੋਇਗਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸੰਤ ਭੀ ਦੇਖੈ ॥
 ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ, ਹੋਇਗਾ ਲੇਖੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਆਪਨੇ ਹਾਥੁ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸ,
 ਜਾਇਗਾ ਪਾਪੁ ॥੩੫॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਸਾਧੋ ਸਿਦਤਿ ਨਾ ਕਰੋ, ਅੰਤੁ ਨ ਵਾਕਾ ਦੇਖੁ ॥
 ਅੰਤੁ ਦੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਸੀ, ਟਰੇ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਖੇਲੁ ਲੇਹੁ ਦਿਨ ਚਾਰਿ,
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਖੇਲਨ ਹੋਇਸੀ ॥ ਉਡਨ ਹੋਇਗੇ ਛਾਰ, ਢੂੰਢੇ ਹਬਿ ਨ ਆਵਸੀ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਇਸ ਕਲਿ ਮੈ, ਜਪ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ॥ ਨਿਹਚੈ ਹੋਇ, ਸਾਚ ਮਨਿ ਬਾਪ ॥
 ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ, ਧਰਮ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ, ਸਿਮਰਨ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥
 ਨਿਹਚੈ ਹੋਇ, ਸਿਮਰਹੁ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ॥ ਚਰਣ ਲਾਗਿ, ਪਾਪੁ ਸਭ ਜਾਇ ॥

ਲਾਖ ਸਿਆਨਪ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਕਛੂ ਨ ਲੇਖੈ ॥੩੬॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਿਲਣਾ ਦੂਰ ਹੈ, ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ,
 ਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ; ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮ ਲੇਹੁ,
 ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਜਲ ਪੀਵਤੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਖੁ ਸਨੇਹੁ, ਜਿਉ ਨੀਰ ਮੀਤ ਮਛਲੀ ਕਰੈ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ, ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ॥ ਮਨਿ ਠਹਿਰਾਹੁ, ਧੁਨ ਧਰ ਧਿਆਨ ॥
 ਐਸਾ ਜਪਨਾ, ਜਪਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ, ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ,
 ਐਸਾ ਚਿਤ ਲਾਵਹੁ ॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਧਿਆਨ ਲਾਇ,
 ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ ਰਹੋ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਨੀਤ, ਨਿਤ ਚਿਤੁ ਮੈ ਲਹੋ ॥੩੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਹੁ,
 ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕੈ, ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੈ ਜਾਪ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ, ਸੁਖਮਨ ਪੜੋ, ਨਿਹਚੈ ਮਨ
 ਕਉ ਥਾਪਿ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ, ਬਿਨ ਕਰਮਾ ਨਹੀ ਪਾਇਐ ॥
 ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਪਰਵਾਨ, ਸੁਚ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਛਾਡੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਪਹੁ ਅਪਰੰ
 ਅਪਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਪਾਲਨ ਹਾਰ ॥ ਤੂ ਅਲਖ ਲੇਖ ਕਾ ਧਨੀ ॥
 ਤੂ ਬਿਅੰਤ ਅੰਤ ਤੇਰਾ ਕਿਨ ਗਨੀ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ, ਪੂਰਨ ਮੈ ਗਾਇਆ ॥

ਤੂ ਸੁਖ ਦੇਉ, ਸੇਵ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਭਗਤ ਵਛਲ, ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਤੂ,
 ਹਰਿ ਦਿਆਲ ਅਕਾਲ ਨਿਹਾਲ ਜਿਉ ਧਾਮੀ ॥੩੮॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਤੂ ਸਿ ਤੂਨ ਬੇ ਚਮੂਨ ਮੈ,
 ਮੂਨ ਪੜ੍ਹਤੀਆ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿਜਨੁ, ਸਿਮਰਨ ਸਿਮਰ ਲੇਹੁ, ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਇ ॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਲਖਿ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਾਹਿ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
 ਜਪਤ ਰਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤਿ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਸਾ ਮੇਟਿਆ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ,
 ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ, ਤੂ ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਕਰੰਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜੋਰੀ, ਤੂ ਆਪੇ ਭੋਰੀ,
 ਤੂ ਆਪੇ ਭੋਗ ਕਰੰਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਲੇਖੁ ਬਿਧਾਤਾ, ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
 ਤੂ ਆਪੇ ਦਰਿ ਦਰਿ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰਾਵਹਿ, ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮੈ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਾਹੁ,
 ਆਪੇ ਹੀ ਤਸਕਰ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲ ਜਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬਾਂਧਹਿ,
 ਤੂ ਆਪੇ ਛੋਡਹਿ, ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਛਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਾਹੁ, ਆਪੇ ਬਾਪਾਰੀ,
 ਤੂ ਆਪੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਪੁਰਖ ਅਲੇਖ ਕਹਾਵਹਿ, ਤੂ ਆਪੇ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ
 ॥੩੯॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਤੂ ਅਪਨੇ ਰੰਗ, ਆਪ ਹੀ ਰਾਤਾ, ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ,
 ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕ ਮਨਾਉ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਪਨਾ ਜਪੇ ਮਨ ਮਾਹਿ, ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੈ ਧਿਆਇਐ ॥ ਬਿਨ ਇਕ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ,
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਨ ਛੋਡੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤੂੰ, ਰਹੈ ਸੁਮੇਰ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਮੁਨ ਜਨ,
 ਜਛੁੱ ਕੁਮੇਰ ॥ ਜਿਸ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਆਦ ਜੁਗਾਈ ॥ ਹਰਿਨਾਖਸ ਮਾਰਿਓ,
 ਰਖਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੀ ॥ ਜਿਸ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ, ਆਪਣਾ ਜਾਨਿ ॥ ਵਾਕਉ ਕਬਹੁ ਨ, ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ
 ॥੪੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਧਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ਪਰਾਖ । ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ,
 ਸੁਖਮਨ ਪੜ੍ਹੋ, ਨਿਹਚੈ ਮਨ ਕੋ ਬਾਪ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਪ ਤੂੰ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ,
 ਆਨ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਨਹੀਂ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਹੈ ਦੈਵ, ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਨ, ਰਟਨ ਮੈ ॥ ਨ, ਜਟਨ ਮੈ ॥ ਨ, ਘਟਨ ਮੈ ॥ ਨ, ਜਤਨ ਮੈ ॥
 ਨ, ਭਿੰਡ ਕੇ ਦਿਖਾਇ ਮੈ ॥ ਨ, ਸਾਸ ਕੈ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਮੈ ॥ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ਹੈ ॥
 ਇਸਨਾਨ ਜਲ ਧੋਇ ਹੈ ॥ ਬਹੁਤ ਬਾਤ ਮਨ ਗੋਇ ਹੈ ॥ ਦੇਹੀ ਸਾਦ ਖੋਇ ਹੈ ॥
 ਨ ਡਿੰਭ ਕੇ ਡਿਢਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਗਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਬਜੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਜਾਇ ਮੈ ॥
 ਨ ਦੇਹੀ ਧੂਰ ਲਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਮਾਲਾ ਕੇ ਫਿਰਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਸਾਰ ਕੇ ਦਿਢਾਇ ਮੈ ॥

ਹਰਿ ਪਾਵਨ ਕੀਏ ॥ ਬਾਤ ਸੁਚ ਸਾਚੁ ਹੀਐ ਸਾਤ ॥ ਨਹੀ ਸੋਵਹਿ ਜੋ ਰਾਤ ॥
 ਹਰਿ ਜਨਾ, ਹਰਿ ਮਿਲਹਿ ਆਪਹੀ ॥੪੧॥ **ਤਖਣਾ** ॥ ਮਨਹੀ ਅੰਦਰ ਢਾਹ,
 ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਮਹਬੂਬ ਕੇ ॥ ਜਬਹੀ ਹੋਇ ਨਿਬਾਹੁ, ਹਰਿ ਜਨ ਸਚ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹੇ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਇਸ ਜਗ ਮੈ ਪਾਗ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨੁ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਹੁ ਭਾਖੈ ॥
 ਇਨ ਮਾਇਆ, ਮੁਨੀ ਜਨ ਮੋਹੇ ॥ ਏਹ ਕੁਲ ਸੇਵਕ, ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਮਾਇ
 ਬਾਪੁ ਭਾਈ ਸਬ ਮਾਇਆ ॥ ਅੰਰਤ ਪ੍ਰੀਤ, ਭੈਨ ਅਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ਜਬ ਮਾਇਆ,
 ਤਬ ਆਦਰ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨ ਧਨੁ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕੋਇ ॥੪੨॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਧਨੁ ਮਾਇਆ,
 ਕਿਆ ਚਾਹਤੇ, ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ,
 ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭ ਧੂਰ ॥੧॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਤੁਮ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ,
 ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ, ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਧਰਮ ਬਿਲਾਸ, ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ॥
 ਪਾਖੰਡ ਛਾਡਿ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਨ ਧਰੋ ॥ ਆਨ ਛਾਡਿ, ਸਿਮਰਨ ਨਿਤ ਕਰੋ ॥ ਸੁਚ ਕਿਰਿਆ
 ਅਰਿ ਹਰਿ ਭਜੋ ॥ ਝੂਠਾ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਤਜੋ ॥੪੩॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਸਿਖ ਹਹੁ,
 ਤਜਹੁ ਕੁਬਧੀ ਮਤ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿਕਾ ਭਜਨੁ ਭਜੋ, ਤਬ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ਗਤਿ ॥੧॥

ਸੈਰਠਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚ, ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ਮਾਨ ਲੇਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਹੋਇ ਸਰਾਪ,
ਜੋ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਅਧਰਮ ਮਹਿ ॥੨੩॥੪੩॥੧॥

੧੭ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਵਾਰ ਮਾਲ ਕਉਸ ਕੀ, ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਮਾਲਕਉਸ ਧੁਨਿ ਬਿਮਲ ਬਨਾਈ ॥ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਈ ॥ ਜਬ ਦੋਨੋ ਹਦਾਂ
ਏਕ ਰਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਏਹ ਬਿਧਿ, ਸਚੇ ਕੋ ਬਣਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧॥ ਜਨ ਨੀਲਾ ਘੋੜਾ, ਨੀਲਾ ਜੋੜਾ,
ਪਕੜ ਖੰਡਾ ਕੁਛਰ ਹੈ ਤੋੜਾ ॥ ਜਬ ਦੁਲ ਦੁਲ ਘੋੜਾ ਆਨ ਫਹਿਰਾਇਆ ॥
ਤਬ ਜੀਆ ਜੂਨ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਜਬ, ਸੀਖ ਪਾਉ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
ਚਉਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੀਉ, ਭੂਮਿ ਭੂਮਿ ਬਿਲ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ, ਉਹਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥
ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੨॥
ਜਬ ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਿਹ, ਰੂਪ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਬ ਏਕ ਰਹਾ, ਤਬ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਨਾ ॥ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ,
ਆਪ ਹਰਿ ਲੇ ॥ ਤਬ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ, ਉਹਾ ਨਾਮ ਭਜ ਲੇ ॥

ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੩॥ ਜਬ ਕਾਮ ਤੇਜ,
 ਜਾਨੇ ਨਹੀਂ ਅੰਧਾ ॥ ਲੋਭ ਤੇਜ, ਸੁਵਾਦ ਕਾ ਬੰਧਾ ॥ ਤੇਜ ਨਿੰਦਾ, ਅਸੁਰ ਕਾ ਜੰਦਾ ॥
 ਮੇਹ ਤੇਜ, ਕਾਲ ਕਾ ਫੰਧਾ ॥ ਅਗਮ ਅਰੋਚਰ, ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ,
 ਤਿਸ ਲਏ ਉਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ
 ॥੪॥ ਜਬ ਅਗਨ ਤੇਜ, ਆਗੈ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਿਭਿਆ ਤੇਜ, ਸੁਆਦ ਲਪਟਾਏ ॥
 ਜਬ ਜਲ ਤੇਜ ਕਾ, ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ, ਉਹਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ,
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੫॥ ਰੇਮਨ ਮੂੜ, ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ॥
 ਕਹਾ ਭਇਓ, ਅਜਹੂ ਨਹੀਂ ਡਰ ॥ ਮਾਰੂ ਖੰਡਾ, ਹੋਇ ਦੇ ਧੜ ॥ ਏਕ ਦੋਇ ਤੀਨ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥
 ਤਬ ਇਹ ਮੂੜ ਕਹਾ ਜਿ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ, ਜਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ,
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੬॥ ਇਕੈ ਤੁ,
 ਕਲਿ ਕੋ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੌ, ਨਾਰਦ ਡੰਕ ਬਜਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੌ, ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
 ਇਕੈ ਤੌ, ਜਮੈ ਕਉ ਕਾਟਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵੈ, ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
 ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੭॥ ਇਕੈ ਤੌ, ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੁਲਾਵੈ ॥

ਇਕੈ ਤੌ, ਬਿਕ੍ਰਮ ਰਾਜ ਚਲਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੌ, ਧਰਤੀ ਹਾਕਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੌ,
 ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਲੈ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੌ ਫੋੜਿ, ਮੂੰਡ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵਹਿ,
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੮॥ ਅਨੰਤ, ਕਾਹਨ,
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਪਤੇ ॥ ਅਨੰਤ, ਵਾਸਦੇਵ, ਅਨਗ੍ਰਹ ॥ ਅਨੰਤ, ਪਰਸਰਾਮ, ਅਹੰ ਮਹਿ ਜਲਤੇ ॥
 ਅਨੰਤ, ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਹਰਿ, ਬਿਧਿ ਕਹਿਤੇ ॥ ਅਨੰਤ, ਰਾਮ ਅਉਤਾਰੀ ਰਹਿਤੇ ॥
 ਦੇਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ, ਤਿਸ ਲਏ ਉਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ,
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੯॥ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ,
 ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ, ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ, ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ, ਦਹਦਿਸ ਜਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ,
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੦॥ ਰੇ ਮਨ, ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਆਰੇ ॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ,
 ਆਪ ਤਿਆਗੇ ॥ ਅੰਧਾ ਦੇਖਿ, ਆਗੇ ਹੀ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ,
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੧॥

੧੯ ਵਾਰ ਭਗਉਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਸੈਯਾ ॥

ਭਗਤ ਭਗੈਤੀ ਸਾਜਿਕੈ, ਪ੍ਰਭ ਜਗ ਅਰੰਭ ਰਚਾਇ ਹੈ ॥ ਰਣ ਰੂਤ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ,
ਡਫ ਡਉਰੂ ਡੰਕ ਬਜਾਇ ਹੈ ॥ ਕਲਿ ਨਾਰਦ ਹੜ ਹੜ ਹੱਸਿਆ, ਰਣ ਸਾਵਤ ਜੁਧ
ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਦੁਲ ਦੁਲ ਖਿੰਗ ਬਿਗਸਿਆ, ਰਣ ਰੋਹਰ ਕੋਹਰ ਬਰਖਾਇ ਹੈ ॥੧॥
ਘਰੁ ਸੁੱਤਾ ਸਿੰਘ ਜਗਾਇਆ, ਖੜ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਇ ਹੈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਪਕੜਿ ਭਕੋਲਿਆ,
ਕਰ ਜਗੁ ਘੁੰਡ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਜਨਾ, ਫਟ ਠੁੰਠਰ ਮੰਝ ਕਢਾਇ ਹੈ ॥
ਹਥ ਖੱਪਰ ਫਟਕਣ ਢੰਮਚੂਰੂ, ਕਢ ਕੰਗਲ ਖੇਲ ਬੁਲਾਇ ਹੈ ॥੨॥ ਉਬੱਲ ਪੁਬੱਲ ਘਪਨ ਘੌਰ,
ਭਕਰੂ ਲਹੂ ਧੁੰਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਲੁੱਖ ਪਲੁੱਖ ਧਰਤੀ ਨਾਲ, ਧੜ ਪਿੰਜਰੂ ਕੁੰਤ ਕਖਾਇ ਹੈ ॥
ਲਪਟ ਝਪਟ ਲੈ ਤੇਗ ਨਾਲ, ਰਣਸੁਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥ ਖਚੁਕ ਖਪਨ ਜਹਾਂ ਜਮ ਧੜੇ,
ਰਣ ਰੱਖੁ ਪਲੁੱਖ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥੩॥ ਰਕਤ ਪਲੇਟੀ ਜੋਗਨੀ, ਹੁਣ ਦੁਰਜਨ ਖੇਤ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥
ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਘਮਸਾਣ ਖੇਤ, ਰਣ ਜੰਬੂ ਗਿਰੜ ਅਘਾਇ ਹੈ ॥ ਧਮਕ ਧਮਾਕੇ ਜਬਰ ਜੰਗ,
ਗਰਜੇ ਗੜ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ ਢਹਾਇ ਹੈ ॥ ਕੜ ਧੜ ਦੇ ਪੜਛੀਅਨਿ ਭਿੜੇ,
ਸੈਲ ਹੀ ਸੈਲ ਭਿੜਾਇ ਹੈ ॥੪॥ ਗਗਨ ਕੜੁੱਕੀ ਬਿੱਜਲੀ, ਪਰਲਉ ਪਰਲੋਕ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥

ਉਤ ਲੋਕ ਧੁਮੰਡ ਮਚਾਇਅਨਿ, ਬਹੁ ਮੁੰਡ ਕੁਮੰਡ ਭਿੜਾਇ ਹੈ ॥ ਬਰਹਰਿ ਕੰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇ,
 ਰਣ ਸੂਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥ ਸੱਜੇ ਬੋਹਿਬ ਪੱਕਿਆ, ਕਰ ਖੋਬੈ ਖੜਗ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥੫॥
 ਨਿਬੇੜਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦਾ, ਰਣ ਘਤਿ ਘੜਗ ਚੁਕਾਇ ਹੈ ॥ ਜਗਿ ਅਰੰਭਿ ਤਿਹੁ ਜੁਗ,
 ਹੁਣ ਮਾਸ ਮਾਨੁਖ ਪਤਾਇ ਹੈ ॥ ਰਕਤ ਖਪਰ ਭਰ ਜੋਗਣੀ, ਮਸਤ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਰਾਇ ਹੈ ॥
 ਕੇਸ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਕਟੀਐ, ਚਿੰਘਾੜੇ ਕਵਣ ਛੋਡਾਇ ਹੈ ॥ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਲਏ,
 ਨਿਗੁਰਾ ਨੋਂ ਇਹ ਸਜਾਇ ਹੈ ॥ ਫਤਹ ਜੰਗ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ ਖਪਾਇ ਹੈ
 ॥੬॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਆਸਾ ਨਾ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਨਾ ਪਰਸੇ ਪਗ ਜਾਇ ॥ ਮਮ ਤਿਆਗ
 ਦੂਜੈ ਲਗੈ, ਕੁੰਭ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੭॥੯॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
 ਅਬ ਕੈ ਤੋ ਰਾਜਪੁਤ ਕਹਾਉ ॥ ਪਾਂਚ ਮਵਾਸ ਘਰ ਕੇ ਸਾਧੋਂ, ਅਪਨੇ ਰਾਹ ਚਲਾਉ
 ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਮ ਕਟਾਰਾ ਬਾਧੋਂ, ਤੱਤ ਤ੍ਰਵਾਰ ਬੰਧਾਉ ॥
 ਸਹਜ ਸੁਰਤ ਕਾ ਤਰਸਾ ਬਾਧੋਂ, ਨਿਰਤ ਕਮਾਨ ਚੜਾਉ ॥੧॥ ਘੋੜਾ ਗਿਆਨ,
 ਸੰਤੋਖ ਲਗਾਮੀ, ਸਤ ਕੀ ਜੀਨ ਕਸਾਉ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਕਉ, ਕਰਾਉ ਪਇਆਨਾ,
 ਭੈ ਕੋ ਚਾਬਕ ਲਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ, ਸੰਜੋਆ ਪਹਿਰਾਉ, ਸੋਹੰ ਟੋਪ ਬਨਾਉ ॥

ਉਡਤੀ ਕਾਗਨ, ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਰੋਂ, ਸਬ ਭੈ ਦੁੰਦ ਮਿਟਾਉਂ ॥੩॥ ਪਹਿਲੀ ਚੋਟ ਬਿਲਈਆ
ਮਾਰਉਂ ਸਸਾ ਬਾਨ ਘਰ ਘਾਉਂ ॥ ਯਹ ਮਨ ਮਿਰਗ ਕਾਲ ਹਰਿ ਕਾਲਾ, ਜੀਵਤ ਫਾਧ
ਕਰਿ ਲਿਆਉਂ ॥੪॥ ਅਲੱਖ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕਰਉਂ ਚਾਕਰੀ, ਚਿਹਰਾ ਜਾਇ ਲਿਖਾਉਂ ॥
ਘੋੜੇ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ, ਭਗਤਿ ਦਾਦਨੀ ਪਾਉਂ ॥੫॥੨॥

ਰਾਗ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਆਜ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਕਾਜ ਹੈ, ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਂਧ ਦਰਿ ਆਵਹੁ ਰੇ ॥ ਹਮਰੇ ਸੰਗੀ ਪੰਚ ਬੀਰ ਹੈਂ,
ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਭਾਈ ਬੀਰ ਹੈ, ਰੋਮ ਰੋਮ
ਸਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥ ਭੀਰ ਪਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇਆ, ਆਪਨਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ॥੨॥
ਸੰਤ ਕਾਜ ਜਗਤ ਹਉ ਆਯੋ, ਨਾਵਾਂ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ॥ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ,
ਇਹ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੩॥ ਏਕ ਸੀਸ ਕਾ ਬਦਲਾ ਮਾਗਉ, ਸੀਸ ਚਾਰੋਂ
ਬਹੁੜਿ ਮਗਾਵਹੁ ਰੇ ॥੪॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ, ਰਹਿਤ ਬਚਨ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥੫॥ ਅਉਰ ਕੇਤੇ ਦੇਖਹ,
ਬਿਨਾ ਕੇਸ ਕੇ, ਹਮਰੀ ਸੈਨ ਸਬਲ ਤੇਜ਼ ਹੈ, ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ॥

ਸਭ ਸਾਕ ਸੈਨ ਤੌਰ ਜਗਤ ਕੇ, ਇਹੁ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਪੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੫॥
 ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਅਬਿਨਾਸਿ ਪੁਰਖ ਨੈ, ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਲੈ ਆਇਓ ਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨ ਕੇ ਦਿਨ ਸੁ ਦੂਰ ਥੇ, ਤੁਰਕ ਅਨੀਤ ਚੜਾਇਓ ਰੇ ॥੬॥
 ਜੋਹ ਜੋਹ ਦੇਖਉ, ਤੱਹ ਤੱਹ ਸੰਘਾਰਉ, ਬਚਨ ਪਾਇ ਮਜ਼ਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥੭॥
 ਖਬਰਦਾਰ ਹੁਇ ਆਇਓ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ, ਖੜਗ ਰੂਪ ਝਮਕਾਇਓ ਰੇ ॥
 ਹਮਰੇ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ, ਹਮ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੮॥
 ਆਇਓ ਵਕਤ ਸਿਤਾਬ ਸੈਨ ਕਾ, ਸੰਤਨ ਕਮਰ ਬੰਧਾਵਹੁ ਰੇ ॥
 ਧੂਰ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ, ਤੁਰਕਨ ਜੜ ਖਪਾਵਹੁ ਰੇ ॥੯॥
 ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ, ਹਮ ਤੀਜਾ ਮਜ਼ਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥
 ਜਾਤ ਪਾਤ ਕਛੁ ਰਹਿਣ ਨ ਦੇਵਉ, ਕਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੧੦॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਰਾਮਚੰਦ ਇਹ ਜਿਨੈ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਹ ਜਾਹਿੰ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ਤੇ ਸਭ ਹੀ,
 ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰ, ਬਹੁਰ ਸਵਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਮਚੰਦ, ਅਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ॥

ਕੇਤੇ ਚਤੁਰਾਨਨ, ਸਿਵ ਬਿਸਨਾ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰ, ਇਹ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪਾਣੀ ਭਰਤ,
 ਕਾਲ ਕੇ ਦ੍ਰਾਰੇ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਭ ਹੀ ਇਹ ਭਏ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਕਾਲੋ ਹੈ ਗਏ ॥
 ਕਾਲਹਿ ਪਾਇ, ਬਹੁਰ ਅਵਤਰ ਹੈਂ ॥ ਕਾਲਹਿ, ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸੰਘਰ ਹੈਂ ॥
 ਜੋ ਤੁਮ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਤੇ ਸਭ, ਡੰਡ ਕਾਲ ਕੇ ਘਾਏ ॥ ਕਾਲ ਡੰਡ ਬਿਨ,
 ਬਚਾਨ ਕੋਊ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ, ਬਿਸਨਿੰਦ੍ਰਨ ਜੋਊ ॥ ਜੈਸ ਜੂਨਿ, ਇਕ ਦੈਤ ਬਖਨਿਯਤ ॥
 ਤੈਸ ਜੂਨਿ, ਇਕ ਦੇਵਤਾ ਜਨਿਆਤ ॥ ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂਆ ਨੌ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਸਬਹਿਨ ਸੀਸ
 ਕਾਲ ਜਰਵਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਦੈਤ ਦੇਵਤਨ ਮਾਰੈਂ ॥ ਕਬਹੂੰ ਦੈਤਨ, ਦੇਵ ਸੰਘਾਰੈਂ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ,
 ਜਿਨ ਦੇਊ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਵਹੀ ਪੁਰਖ, ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹਮਾਰੇ ॥ **ਨਾਮ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਮਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ** ॥
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਵਾਹਗੁਰੂ,
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੁਹੀ ਹੈਂ ॥ ਤੁਹੀ ਆਪੇ, ਏਕੈ ਵਾਹ ॥ ਤੁਹੀਂ ਆਪੈ, ਏਕੈ ਵਾਹੁ ॥
 ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਾਂਗ ਸਾਮੁਹਿ ਚਲਤ, ਸਤ੍ਰ ਮਾਨ ਕੋ ਪਾਪ ॥ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਜੀਤੀ ਜਿਸੈ,
 ਜਪੀਯਤ ਤਾਂਕੋ ਜਾਪੁ ॥ ਸਿੱਕਾ ਜੱਦਬਰ ਹਰਿ ਦੁਇ ਆਲਿਮ, ਫਜ਼ਲ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਸਤ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਸ਼ਾਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤੇਗ ਨਾਨਕ ਬਾਹਿੰ ਬਸਤ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹ,

ਨਸਰਤ ਬੇਦ ਰੰਗ, ਯਾਫਤ ਅਜ਼, ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
 ੧ ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ, ਗੁਰਬਰ ਏਕੰਕਾਰ ਅਕਾਲ ਕਤੀਯਾ ਮਾਨੀ ਹਿੰਦਵੀ,
 ਸਭ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਲਈ ਭਗਉਤੀ ਨਿਕਸ ਹੈ, ਆਪ ਕਲੰਕੀ ਹਾਥ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਿਰੋਹੀ ਸੇਰ ਸਮ, ਜਾ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੇਗ ਜਾਪ ਤੁਮਹੂੰ ਜਪੋ,
 ਭਲੋ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ਚਿਤ ਚਾਤਰ ਕੋ ਬਸਿ ਕਰੋ, ਬਿਲਪ ਰਟੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹੈ ਸ਼ਬਦ ਕਾ, ਪੀਵ ਕਰੋ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹੁਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥
 ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਹਬੀਯੰ, ਕਹੂੰ ਸੁਧ ਸੇਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੰ,
 ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥ ਗਹੀ ਸਮਸੇਰ, ਕੀਯੋ ਜੰਗ ਜੇਰ ॥ ਦਯੋ ਮਤਿ ਫੇਰ,
 ਨ ਲਾਗੀਏ ਦੇਰ ॥ ਦਯੋ ਨਿਜ ਮੰਤ੍ਰ, ਤਜੇ ਸਭ ਤੰਤ੍ਰ ॥ ਲਿਖੇ ਨਿਜ ਜੰਤ੍ਰ ਸੁ ਬੈਠ ਇਕੰਤ੍ਰ ॥
 ਗ੍ਰੀਵ ਗ੍ਰਿਸਤਨ ਜਲ ਧਰਾ, ਜਲਧ ਰਾਜ ਹਥਿਆਰ ॥ ਪਰੋ ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਕੰਠ ਮੈਂ,
 ਮੋਕੋ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ॥ ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਮਗਰਬੀ, ਮਿਸਰੀ ਉਨਾ ਨਾਮ ॥
 ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸਸਤ੍ਰ ਪਤਿ, ਜਿਤਯੋ ਰੂਮਿ ਅਰ ਸਾਮ ॥ ਬਲੀ ਈਸ, ਦਸ ਸੀਸ ਕੇ,
 ਜਾਹਿ ਕਹਾਵਤ ਬੰਧ ॥ ਏਕ ਬਾਨ ਰਘੁਨਾਥ ਕੇ, ਕੀਓ ਕਬੰਧ ਕਬੰਧ ਮਹਾਂਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥

ਸੁਨੇ ਸੇਘ ਲੱਜੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗਡ ਗਾਢੇ ॥ ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥
 ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਭਾਰੰ ॥ ਮਹਾਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥ ਭਿਰੇ ਭੂਮਿ ਹੰਕੰ ॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰੰ ॥
 ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਲੋਹ ਮਾਰੰ ॥ ਜਦੁਪਤਾਰਿ ਬਿਸਨਾਦਿ ਪਤਿ,
 ਕ੍ਰਿਸਨਾਦਿਕ ਜਹ ਨਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹਮਾਰੀ ਜੈ ਕਰੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥ ਰੈਣ ਅੰਧ ਪਤਿ,
 ਮਹਾਂ ਨਿਸਿ, ਨਿਸਿ ਈਸਰ ਨਿਸਿ ਰਾਜ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਬਾਨ ਚੰਦ੍ਰਹਿ ਧਰਿਓ,
 ਚਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਬਧਿ ਕਾਜ ॥ ਸਾਂਗ ਸਮਰ ਕਰ ਸੈਹੱਥੀ, ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਸ਼ਸਨ ਕੇ ਭੇਸ ॥
 ਸਬਲ ਸੁਭੱਟ ਹਖਿਯਾਰ, ਲੈ ਜੀਤੇ ਸਮਰ ਸੁਰੇਸ ॥ ਜਮਧਜ ਜਮਦਾੜਾ ਜਬਰ,
 ਜੋਪਾਂਤਕ ਜਿਹ ਨਾਇ ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ, ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ ॥
 ਭੂਤਾਂਤਿਕ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ, ਭਵਹਾ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਭੈ ਹਰਣ,
 ਸਭ ਕੀ ਕਰੋ ਕਲਯਾਨ ॥ ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁ ਖਾਗ੍ਰ ਭਨ, ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥
 ਤੀਰ ਤਖੰਗ ਤਤਾਰਚੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਅਰਿਆਰ ਅਸ,
 ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਸਤ੍ਰੂ ਸੁਰੇਸ੍ਰੂ ਤੁਮ ਕੀਓ, ਭਗਤ ਆਪਨੋ ਜਾਨ ॥ **ਕਬਿਤ** ॥
 ਕੇਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਏ, ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬੀਤ ਗਏ, ਸੁੰਭੂਮਨ ਇੰਦ੍ਰ ਠਏ, ਸੂਰ ਚੰਦ ਗਏ ਹੈਂ ॥

ਗਿਰ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਕੇਤੇ, ਸੂਕੇ ਭਏ ਮਿੰਧੁ ਜੇਤੇ, ਹਿਰਣਕਸਪ ਗਵਣਾਦਿ ਕੇਤੇ, ਠਏ ਹੈਂ ॥
 ਸਾਤੋ ਹੀ ਸਮੁੰਦ ਜਾਕੇ, ਰਖਨ ਕੀ ਗੈਲ ਭਏ, ਆਪ ਹੀ ਬਨਾਏ ਜਗ,
 ਕੀਯੋ ਜਿਨੋਂ ਨਏ ਹੈਂ ॥ ਕੌਨ ਬਿਵਸਥਾ ਸ੍ਰੀਰ ਇਸ ਖਿਨ ਭੰਗਰ ਕੀ,
 ਸਮਝ ਹਰਿ ਗੁਰਦਿਆਲ, ਕੂੜ ਮੋਹ ਹਏ ਹੈਂ ॥ ਇਤਿ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਮ ਅਗਯਾਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਬੋਰੀ ਮੂਰਖ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥
 ਮਿਲੇ ਅਸੰਤ ਮਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੀਏ ਸਾਚੇ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਮਾਨ ॥

੧੮ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਥ ਅਸਫੋਟਕ ਕਬਿਤ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਛਥਿ ਉਤਮ ਆਕ੍ਰਿਤਿ ਛਾਜਤਿ ਹੈ, ਲਖ ਲਾਜਤਿ ਕੰਜ ਪ੍ਰਭਾ ਮੁਖ ਕੀ ॥
 ਮ੍ਰਿਗ ਬਾਲ ਤੇ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲ ਸੇ ਹੈ, ਸਭ ਜਾਨਿਤ ਰਾਸ ਮਨੋ ਸੁਖ ਕੀ ॥
 ਜਿਹ ਹੇਰਿ ਸਭੈ ਜਲ ਜੰਮੁਨ ਮੈ, ਤਿਹ ਹੇਰਿਤ ਪਯਾਸ ਕਹਾਂ ਭੁਖ ਕੀ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਹਮ ਸੋ ਨਹੀਂ ਕਾਨੂੰ ਹਮੇ ਸਖੀ, ਕਾ ਕਹੋ ਅੰਤਰ ਕੇ ਦੁਖ ਕੀ ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਿਜ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਬਿਸਾਰ ਸੰਭਾਰਹ ਕੀ ਮਨ ਮੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਕਹੂੰ ਬਾਰ ਗਿਰੇ, ਕਹੂੰ ਨੈਕ ਨ ਸੁੱਧ ਰਹੀ ਤਨ ਮੈ ॥
 ਝਖਕੇਤ ਕੇ ਬਾਨਨ ਪੀੜਤ ਭੀ, ਮਨ ਜਾਇ ਰਹਿਯੋ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੈ ॥
 ਮਨੋ ਦੀਪ ਕੇ ਭੇਦ ਸੁਨੇ ਸੁਰ ਨਾਦ ਮ੍ਰਿਗੀ ਗਨ ਜਾਇ ਬਿਧੀ ਬਨ ਮੈ ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੱਲ ਭਿਰੇ, ਕਹੂੰ ਮੱਤ ਮਤੰਗ, ਉਤੰਗ ਕਹੂੰ ਮਿਲ ਉਸ਼ਟ ਲਰਾਵੈ ॥
 ਮਹਿਖ ਕਹੂੰ, ਕਹੂੰ ਬਾਂਕੇ ਸੇ ਬੋਕ, ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਲੈ, ਮ੍ਰਿਗ ਸੋ ਬਹਿਸਾਵੈ ॥
 ਸਾਂਪਨ ਨਿਉਰਨ ਅਉਰ ਚਕੋਰਨ ਹੈ ਨ ਕਹੂੰ ਹੈ ਰਾਜ ਲਰਾਵੈ ॥

ਭੈਰ ਭਿਰੈ ਛੂਲ ਹਾਬਨ ਸੋਂ, ਕਹੁੰ ਦੇਖਨਹਾਰ ਸਭੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਚਵਾਰ ਕਹੁੰ, ਕਹੁੰ ਗਾਵਤ ਹੈ, ਕਹੁੰ ਬੀਨ ਬਜਾਵੈ ॥

ਖੇਲਤ ਹੈ ਕਹੁੰ, ਚੌਪਰ ਚਾਰੁ, ਬਦੈ ਕਛੁ ਹੋਡ, ਹੀਯੋ ਪਰਚਾਵੈ ॥

ਬਾਜਤ ਭੇਰ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕਹੁੰ, ਕਹੁੰ ਭਾਤ ਕਬਿੱਤਨ, ਬਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਪੰਡਤ ਪੁੰਜ ਪੁਰਾਨ ਪੜੈ ਕਹੁੰ, ਜੀਤ ਕੇ ਰੀਤ ਬਨਾਇ ਸੁਨਾਵੈ ॥੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਿਜਨਾਥ ਕੇ ਸਾਬ ਸਖੀ ਸਭ ਹੀ, ਉਮਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਚਿਤ ਚਉਪ ਚਢੈ ॥

ਨ ਹਟੈ ਅਤਿ ਹਾਠੀ ਹਠੀ ਮਨ ਮੈ, ਕੋਊ ਸਾਮੁਹਿ ਆਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਢੈ ॥

ਬਹਰਾਤ ਲਗੇ, ਪਟਮਾਰਤ ਕੇ, ਕਲ ਧੰਤ ਕੇ ਭੂਖਨ ਸਾਬ ਮਢੈ ॥

ਮਨੋ ਲੀਲਤ ਲਾਟ ਦਵਾਨਲ ਕਾਨ ਲਸੈ ਲਹਰੈ ਅਤਿ ਤੇਜ ਬਢੈ ॥੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਿਹ ਦੇਖ ਕੇ ਦੇਖਤ ਹੀ ਰਹੀਯੇ, ਕਿਝ ਨਯਾਰੋ, ਨ ਭਾਵਤ ਨੈਕੁ ਕਬੈ ॥

ਮੁਰਝਾਇ ਪਰੀ ਛਿਤ ਮੈ ਤ੍ਰਿਯ ਇਉ, ਸੁ ਲਰਿਯੋ ਮਨੋ ਚੇਟਕ ਬਾਂਨ ਅਬੈ ॥

ਤੋਊ ਦੌਰ ਚਲੀ, ਲਖ ਪੈਰਨ ਕੋ, ਨਿਜ ਠੌਰ ਤੇ, ਜੇ ਨਿਕਸੀ ਨ ਕਬੈ ॥

ਲਖਿ ਸਯਾਮ ਕੋ ਰੂਪ ਅਨੁਪਮ ਸੁੰਦਰ, ਰੀੜ ਰਹੀ ਰਿਝਵਾਰ ਸਭੈ ॥੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਿਖੁ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਸਾਬ ਲੀਏ, ਜਮੁਨਾ ਤਟ ਕਾਨ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ॥

ਸਭ ਹੁੰ ਤਨ ਚੰਦਨ ਚਿੱਤ੍ਰ ਕੀਏ, ਛਬਿ ਗੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਨ ਛਾਜਤ ਹੈ ॥

ਜਿਹ ਹੇਰਤ ਭੂਖ ਭਜੈ ਮਨ ਕੀ, ਲਖਿ ਜਾਹਿ ਤਨੋ ਅਘ ਭਾਜਤ ਹੈ ॥

ਹਰਿ ਰਾਧੇ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਮਨੈ, ਰਤਿ ਅਉ, ਰਤਿ ਨਾਬ ਹੁੰ ਭਾਜਤ ਹੈ ॥੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਿਖੁ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਮਿਗਾਰ ਸਜੈ, ਅਤਿ ਹੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁ ਹੁਲਾਸ ਹੀਯੋ ॥

ਕਹੁੰ ਕੋਕਿਲ ਕੀਰ ਕਰੀ ਅਹਿ ਕੇਹਰਿ, ਮਾਨ ਮਨੋਜ ਕੋ ਛੀਨ ਲੀਯੋ ॥

ਬਿਜ ਰਾਜ ਕੇ ਭੇਟਨ ਕਾਜ ਚਲੀ, ਸੁਭ ਰੋਰੀ ਕੋ ਭਾਲ ਮੈ ਟੀਕੋ ਦੀਯੋ ॥

ਮਨੋ ਚੰਦ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੈ ਕਵਿ ਸਯਾਮ, ਸੁਹਾਗ ਕੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਯੋ ॥੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਖੇਲਤ ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕੇ ਬੀਚ, ਲਖੈ ਹਰਿ ਜਾਇ ਜੂ, ਤੈ ਪਠਈ ਰੀ ॥

ਬਾਂਕੀ ਸੀ ਬਾਨ ਸੋ ਹੇਰਤ ਹੈ, ਹਰਿ ਏਕ ਹੀ ਹੇਰਨ, ਹੋਹੁੰ ਰਹੀ ਰੀ ॥

ਮੇਹੇ ਹੈ ਮੀਨ, ਮ੍ਰਿਗਾ ਗਿਨਤੀ ਕਹਿ, ਕਾਨ ਕੇ ਨੈਨ, ਕਿ ਬਾਨ ਮਖੀ ਰੀ ॥੮॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਨਤ ਗ੍ਰਾਰ ਗਵਾਰ ਕਹਾਂ ਕਜਿ ਤੇ ਸਭ ਗ੍ਰਾਰਨ ਮੈ ਕਹ ਐਹੈ ॥

ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਿਜੇ ਜਿਨਕੇ, ਤੁਮਕੋ ਹਰਿ ਤੌ ਨ ਕਹਾ ਸੁਖ ਪੈਰੈ ॥

ਚਿੰਤ ਉਠੀ ਚਿਤ ਯੋ ਕਰਿਏ, ਬਿੜ ਰਾਜ ਕੀ ਕੇਲ ਕੇ ਖੇਲ ਸਭੈ ਹੈ ॥
ਇਉ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਮੂੜ ਤ੍ਰਿਯਾ, ਘਹਰਾਤ ਘਟਾ ਸੁਨ ਕੈ ਦੁਖ ਪੈਹੈ ॥੧੦॥

ਦੂਤੀ ਬਾਚ ਨਾਇਕਾ ਪ੍ਰਤਿ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਤੇਰੀ ਤਰੀਫ ਸਦੀਵ ਕਰੈ ਮੁਖ, ਤੇਰੀ ਕਬਾ ਨਿਤ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜੇ ਸਜਨੀ, ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਬੇਨ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਚੰਦਨ ਅਉ ਘਨਸਾਰ, ਦੋਊ ਘਸਿ ਅੰਗ ਲਗਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਮਨ ਸ੍ਰੀ ਬਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਹਰਿਯੋ, ਕਹੂੰ ਜਾਨ ਨ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥੧੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਹਉ ਤੁਹਿ ਲਯਾਵਨਿ ਕਾਜ ਪਠਾਈ ਰੀ, ਬੇਗ ਚਲੋ ਬਿੜ ਰਾਜ ਚਿਤਾਰੀ ॥
ਤੇਰੋ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਹੈ ਧਰਿ ਕੈ, ਜੁਵਤੀ ਸਭ ਅਉ, ਚਿਤਹੂੰ ਤੇ ਬਿਸਾਰੀ ॥
ਅਉ ਹਠ ਤੇ ਤਨ ਕੋ ਨ ਤਜੈ, ਰਜਨੀ ਬਿਤਈ ਸੁ ਭਈ ਉਜਿਆਰੀ ॥
ਮਾਨ ਮਨਾਵਨ ਹਾਰ ਤਜਿਯੋ, ਤਜੈ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨ, ਮਾਨ ਦਈ ਕੀ ਸਵਾਰੀ ॥੧੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਗੋਪ ਕੋ ਬੇਖ ਕਬੇ ਧਰਿ ਹੈ, ਹਰਿ ਕੁੰਜ ਗਰੀ ਕਬਿ ਆਨ ਬਸੈ ਹੈ ॥
ਮੋਰ ਪਖੋ ਅਨ ਕੋ ਧਰਿ ਈ ਕਬ, ਗਵਾਰਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ ਗੋਰਸਿ ਖੈ ਹੈ ॥

ਬੇਨ ਬਜੈਹੈ ਕਬੈ ਬਨ ਮੇ ਕਬ, ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਵਤ ਤੋਹਿ ਪਠੈ ਹੈ ॥
 ਮਾਨ ਕਹਿਯੋ ਹਮਰੋ, ਹਰਿ ਪੈ ਚਲ ਰੀ; ਬੁਹਰੋ ਹਰਿ ਹਾਥ, ਨ ਐਹੈ ॥੧੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਹੋ ਜਸੁਧਾ ਕੇ ਸੁ ਐ ਹੈ ਕਬੈ ਹਰਿ, ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕਬੈ ਬਸਿ ਹੈ ॥
 ਕਬਿ ਕਾਨ ਕਹਾਇ ਹੈ ਆਪਨ ਕੋ, ਤੇਰੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਕਬੈ ਰਸਿ ਹੈ ॥
 ਬਿੜ ਨਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਤੂੰ ਰਾਰ ਕਰੇ, ਹਰਿ ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕਬੈ ਬਸਿ ਹੈ ॥
 ਕਬਿ ਕਾਨ ਕਹਾਇ ਹੈ ਆਪਨ ਕੋ, ਤੇਰੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਕਬੈ ਰਸਿ ਹੈ ॥
 ਬਿੜ ਨਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਤੂੰ ਰਾਰ ਕਰੇ, ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਇਉ ਹਮਰੇ ਬਸਿ ਹੈ ॥
 ਤਜਿ ਅਉਹਠਿ ਸਯਾਮ ਪੈ ਬੇਗ ਚਲੋ, ਨਹੀ ਤੋਹਿ ਸਭੈ ਚਤੁਰਾ ਹਸਿ ਹੈ ॥੧੪॥

ਨਾਘਕਾ ਬਾਕ ਦੂਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਿਹ ਗੋਰਸ ਕਾਜ ਗਵਾਰ ਗਵਾਰਨਿ, ਆਪ ਗਾਰੀਨ ਮੈ ਜਾਇ ਗਹੀ ਹੈ ॥
 ਸੈਕੜੇ ਸਯਾਮ ਸਖਾ ਲੀਏ ਸੰਗ, ਹਨੀ ਮਟਕੀ ਦੀਓ ਢਾਰ ਦਹੀ ਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਕਹੋ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਕਹੁ ਕਾਨ ਕੀ ਕਿੜ, ਨ ਜਾਤ ਕਹੀ ਹੈ ॥
 ਨੇਹ ਕਹਾ ਕਰਬੋ ਤਿਹ ਸੋ ਸਖੀ, ਗ੍ਰਾਰਨ ਕੀ ਜਿਨ ਨਾਰ ਸਹੀ ਹੈ ॥੧੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਕ ਸੀ ਬੀਨ, ਸੀਂਗਾਰ ਅਗਾਰ ਸੇ, ਤਾਨ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਟਾਰੇ ॥

ਜੂਲ ਸੀ ਜਉਨ, ਜੁਡਾਈ ਸੀ ਜੇਬ, ਸਖੀ ਘਨਸਾਰ, ਕਿ ਸਾਰ ਕਿਆਰੇ ॥

ਰੋਗ ਸੇ ਰਾਗ, ਬਿਰਾਗ ਸੇ ਬੋਲ, ਬਾਰਦ ਬੁੰਦ ਕਿ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥

ਹੂਲ ਸੇ ਹਾਵ, ਹੁਲਾਸ ਸੋ ਹੇਰ, ਬਹਾਰਨ ਹੋਹਿ, ਭੁਜੰਗਮ ਕਾਰੇ ॥੧੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਟੇ ਸੇਂ ਕਾਜਰ, ਕ੍ਰਾਂਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੀ, ਸੁਖ ਬਿਯਾਧਿ, ਬਿਯਾਰ ਬਹੀਰੀ ॥

ਕਾਲਿ ਸੀ ਕੋਕਿਲ, ਕੂਕ ਕਰਾਲ, ਮ੍ਰਿਨਾਲ ਕਿ ਬਯਾਲ, ਘਰੀ ਕਿ ਛੁਗੀ ਰੀ ॥

ਭਾਰ ਸੋਂ ਭਉਨ, ਭਯਾਨਕ ਭੂਖਨ, ਜਉਨ ਕੀ ਜੂਲ, ਸੋਂ ਜਾਤ ਜਰੀਰੀ ॥

ਬਾਨ ਸੀ ਬੀਨ, ਬਿਨਾ ਬਿਜਰਾਜ, ਬਸੰਤ ਕੋ ਅੰਤ, ਕਿ ਅੰਤ ਸਖੀ ਰੀ ॥੧੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਦਰ ਬੀਰ ਸਨਾਹਿ ਸਜੇ, ਘਹਰਾਤ ਘਟਾ, ਸੁਨਿਹੈ ਹਿਹ ਨਾਰੀ ॥

ਦਾਦਿਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੌਰਨ ਸ਼ੋਰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਕਿ ਬਿੱਦੁਲਤਾ ਚਮਕਾਰੀ ॥

ਬਾਨ ਸੀ ਬੁੰਦ, ਬਲਾਇ ਸੀ ਬਯਾਰ, ਬੰਦੂਕ ਸੀ ਓਰਨ ਕੀ ਬਰਖਾਰੀ ॥

ਸ੍ਰੋਨਤ ਬਾਰ ਝਖੀ ਜੈਸੇ ਦਾਰਦ, ਖੇਤ ਰਹੋ ਬਿਜਰਾਜ ਬਿਨਾ ਰੀ ॥੧੮॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਨ ਸੀ ਬਯਾਰ, ਬਿਲਾਪ ਸੋਂ ਬੋਲਬ, ਬਾਂਕ ਸੀ ਬੀਨ, ਬਜੰਤ੍ਰ ਬਿਖਾਰੇ ॥

ਜੰਗ ਸੇ ਜੰਗ, ਮੁਚੰਜ ਦੁਰਖਿਗ, ਅਨੰਗ ਕਿ ਅੰਕ ਸੇ, ਅੰਕ ਕਿਆਰੇ ॥
 ਚਾਂਦਨੀ ਚੰਦ, ਚਿਤਾ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਕੋਕਲ ਕੂਕ, ਕਿ ਹੂਕ ਸੀ ਮਾਰੇ ॥
 ਭਾਰ ਸੋ ਭਉਨ, ਭਯਾਨਕ ਭੁਖਨ, ਛੂਲਤ ਛੂਲ, ਫਨੀ ਫਨਵਾਰੇ ॥੧੯॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਰਾਈ ਰਮ੍ਭ, ਜਰ ਜਾਈ ਰੀ ਮਾਈ, ਰਨਾਈ ਨੈਕ ਰਿੜੈ ਬੋ ॥
 ਦਾਨਿ ਕਿ ਕਾਨ ਕੇ ਸਾਬ ਪਯਾਨ, ਸਯਾਨ ਸੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਰਸੈ ਬੋ ॥
 ਮਉਜ ਸੀ ਮਾਰ ਹਜਾਰ ਸੀ ਹਾਰ, ਮਨੋ ਸੁਭ ਰੀਤ ਮਿੰਗਾਰ ਸੁਹੈ ਬੋ ॥
 ਹੇਮ ਪਹਾਰ ਸੋਂ, ਹੇਰ ਬਯਾਰ, ਕਹੋ ਰੀ ਸੋ ਹਾਸ ਹੁਲਾਸ ਚਿਤੈ ਬੋ ॥੨੦॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਖੰਜਨ ਸੇ ਮਨ ਰੰਜਨ ਹੈ, ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਯਾਮ ਸੋ ਅੰਜਨਿਆਰੇ ॥
 ਬਾਨਨ ਸੇ ਮ੍ਰਿਗ, ਬਾਰਨ ਸੇ ਤਿ੍ਰਦਸੇਸ ਤੇ ਐਸੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਖੰਜਨ ਸੇ ਸਮ ਕੰਜਨ ਕੀ, ਬਿੜ ਮੌਚਨ ਭਾਂਮਨ ਕੇ ਕਜਰਾਰੇ ॥
 ਨੇਹ ਰੰਗੇ ਕਿ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਕਾਹੂੰ ਕੇ, ਕਾਨ ਕੇ ਨੈਨ ਸਖੀ ਮਤਵਾਰੇ ॥੨੧॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੀਸੇ ਸਹਾਬ ਕਿ, ਛੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕਿ, ਮੱਤਿ ਕਿਧੋ, ਮਦਰਾ ਕਿ ਸੇ ਪਯਾਰੇ ॥
 ਬਾਨਨ ਸੇ ਮਤਵਾਰਨ ਸੇ, ਤਰਵਾਰਨ ਸੇ, ਕਿ ਬਿਖੀ ਬਿਖ ਵਾਰੇ ॥

ਨਾਰਿਨ ਕੇ ਕਜ਼ਰਾਰਨ ਕੇ, ਦੁਖ ਟਾਰਨ ਸਯਾਮ ਸੋਂ ਨੀਂਦ ਨਿੰਦਾਰੇ ॥
 ਹੇਰੇ ਤੇ ਲਾਜ, ਸਨੈ ਛਟ ਜਾਤ ਹੈ, ਕਾਨ ਕੇ ਨੈਨ ਕਿ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥੨੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਵਾਗੀ ਹਉਂ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਰੂਪ ਪੈ, ਜਾਂ ਪਰ ਕੋਟ ਮਨੋਜ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਨਾਰਦ ਕੇ ਸੁਕ ਸਾਰਦ ਸੇ, ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਕੋ ਕਹਿ ਕੇ ਫੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥
 ਸੇਖ ਸਹੰਸ੍ਰ ਧਰੇ ਮੁਖ ਯਾਂਹੀ ਤੇ, ਬੀਤ ਗਏ ਜੁਗ ਪਾਰ ਨ ਪਾਰੇ ॥
 ਸੁਨ ਰੀ ਸਖਿ ਕਾਨ ਬਸੇ ਸਭ ਠਾਂ, ਕਜ਼ਰਾ ਬਿਨ ਨੈਨ ਭਏ ਕਜ਼ਰਾਰੇ ॥੨੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਹਮਰੀ ਸੁਧ ਹੂੰ ਲਹਿ ਹੈਂ ਹਰਿ, ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਹਾਥ ਸੰਦੇਸ ਪਠੈਹੈਂ ॥
 ਗੋਕਲ ਯਾਦਿ ਕਬੈ ਕਰਿ ਹੈਂ, ਕਬ ਕਾਤਿਕ ਕੀ ਰੁਤਿ ਰਾਸ ਮਚੈ ਹੈਂ ॥
 ਮੋਹਨ ਫਾਘ ਕਬੈ ਮੰਡ ਹੈ, ਹਮਰੇ ਕਬ ਸ਼ੋਕ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੈਹੈਂ ॥
 ਚਿੱਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਬੈ ਸਜਨੀ, ਕਹੁ ਰੀ, ਕਹੁ ਰੀ, ਬਿਜ਼ਰਾਜ ਕਬੈ ਹੈਂ ॥੨੪॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥

ਦੇਵਕੀ ਤਨੱਯਾ ਕਹੋ, ਮੁਸਲੀ ਕੇ ਭੱਯਾ ਕਹੋ, ਰਾਧਾ ਕੇ ਰਮੱਯਾ ਕਹੋ, ਮੁਰ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਸੰਤਨ ਸਹੱਯਾ ਕਹੋ, ਦੈਤਨ ਦਲੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ, ਸੰਕਟ ਕਟੱਯਾ ਹੈਂ ॥

ਕਾਰਨ ਕਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਰਮਾਂ ਕੇ ਰਿੜਯਾ ਕਹੋ, ਸਾਗਰ ਮਬੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਿਸੂ ਕੇ ਬਨੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਬੇਦਨ ਬਨੱਯਾ ਕਹੋ, ਦ੍ਰਾਰਕਾ ਬਸੱਯਾ ਕਹੋ, ਕੈਸਤਭ ਤਰੱਯਾ ਪਾਂਤ ਜੰਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੫॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਧੇਨ ਕੇ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੋ, ਗੋਕਲ ਬਸੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਿਜ ਕੇ ਰਹੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਮਾਖਨ ਭਖੱਯਾ ਕਹੋ, ਗੋਰਸੁ ਲੁਟੱਯਾ ਕਹੋ, ਚੀਰਨ ਚੁਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਗੁਆਰਨ ਹਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਆਨੰਦ ਦਿਵੱਯਾ ਕਹੋ, ਸਾਰਿੰਗ ਧਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਪੂਤਨਾ ਮਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਤਾਲ ਕੇ ਕਤੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਨਾਗ ਕੇ ਨਬੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਯਾਧ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ, ਭੀਖਮ ਤਨੱਯਾ ਕੇ, ਕਨੱਯਾ ਜੂ ਹਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੬॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਕੰਸ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ, ਕੇਸੀ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਕਾਰੀ ਕੇ ਹਨੱਯਾ ਕਹੋ, ਕੁੰਜਨ ਭ੍ਰਮੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹ ਕਹੋ, ਸੰਤਨ ਸਨਾਹ ਕਹੋ, ਕਰੀ ਕਰੀ ਬਾਹ ਕਹੋ, ਰਾਮ ਜੂ ਕੇ ਭੁੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਚੈਦਾਂ ਲੋਕ ਨਾਹ ਕਹੋ, ਸਾਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਕਹੋ, ਦੁੱਜਨ ਕੇ ਦਾਹ ਕਹੋ, ਦੈਤਨ ਦਲੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਅਰਿਨ ਕੇ ਆਰ ਕਹੋ, ਸੰਤਨ ਸਹਾਰ ਕਹੋ, ਦੀਨ ਹੂੰ ਕੀ ਧਾਰ, ਕਾਨ ਕੇਸਵ ਕਨੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੭॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੰਸੀ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਿਜ ਕੇ ਰਹੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਯਾਧਿ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ,
 ਬਿਸੂ ਕੇ ਬਨੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਬੇਦਨੋ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ, ਬੁਪਿ ਕੇ ਬਢੱਯਾ,
 ਬਲਰਾਮ ਜੂ ਕੇ ਭੁੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਬੀਰ ਬਿਚਰੱਯਾ ਕਹੋ, ਬੈਰਨ ਹਨੱਯਾ ਕਹੋ,

ਬਿਖ ਕੇ ਬਟੱਯਾ, ਬਿ੍ਰਿਜ ਬਨਤਾ ਲਭੁਯਾ ਹੈ ॥ ਬਨ ਕੇ ਭ੍ਰਮੁਯਾ ਕਹੋ, ਬਛਰਾ ਚਰੁਯਾ ਕਹੋ,
ਜਾਕੀ ਸਭ ਲੇਤ ਕਵਿ, ਕੋਵਿਦ ਬਲੁਯਾ ਹੈ ॥੨੮॥

ਅਥ ਬਿਯੋਰਾਨੀ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬੈਰੀ ਸੀ ਬਯਾਰ, ਬਿਯੋਰ ਸੋਂ ਬੀਚਨ, ਬਾਂਕ ਸੋਂ ਬੋਲ, ਬਜੰਤ੍ਰੁ ਬਿਖਾਰੇ ॥
ਬਾਦਰ ਬੂੰਦ ਬਿਸਾਰੇ ਸੇ ਬਾਨ, ਸੁ ਬਾਰਨ ਮੱਤ ਬੁਰੇ ਬਿਕਰਾਰੇ ॥
ਬਾਗ ਬਨਿਯੋ ਬਨ ਸੌ ਬਿਸ ਬੈਠਕ, ਜਾਂ ਦਿਨ ਤੇ ਬਿ੍ਰਿਜ ਨਾਥ ਬਿਸਾਰੇ ॥
ਬਯਾਧਿ ਸੀ ਬੀਨ ਬਿਨਾਂ ਬਿ੍ਰਿਜਬਾਲਮ, ਬੀਰੀ ਨ ਹੋਹਿ, ਬਿਖਿ ਬਿਖਯਾਰੇ ॥੨੯॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਚਿਤਾ ਜੈਸੋ ਚੰਦਨ, ਚਰਾਗ ਲਾਗੇ ਚਿੰਤਾ ਸਮ, ਚੇਟਕ ਸੋ ਚਿੱਤ੍ਰੁ ਚਾਯੁ ਚਾਬੁਕ ਕੁਸੈਲਸੀ ॥
ਚਿਤਾ ਜੈਸੋ ਚੀਰ, ਚਪਲਾ ਸੀ ਚਿਤਵਨ ਲਾਗੈ, ਚੀਰਬੇ ਸੀ ਚੌਪਖਾ, ਸੁਹਾਤ ਨ ਗੁਖੈਲ ਸੀ ॥
ਚੰਗਲ ਸੀ ਚੌਪ, ਸਰ ਚਾਪ ਜੈਸੋ ਚਾਮੀ ਕਰਿ, ਚੋਟ ਸੀ ਚਿਨੌਤੀ ਲਾਗੈ, ਸੀਰੀ ਲਾਗੈ ਸੈਲ ਸੀ ॥
ਚਟਕ ਚਪੇਟ ਸੀ, ਲਗਤ ਚਿੰਤਾ ਨਾਥ ਬਿਨ, ਚਾਬੁਕ ਸੌ ਚੇਰ ਲਾਗੈ ਚਾਂਦਨੀ ਚੁਰੈਲ ਸੀ ॥੩੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਹਉ ਇਤ ਘੁੰਮਤ ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ, ਅਤਿ ਘੋਰਤ ਹੈ ਉਹਿ ਘਾ ਘਟਕਾਰੇ ॥

ਕਉਨ ਹੀ ਘਾਤ, ਮਿਲੋ ਘਨ ਸਯਾਮ ਕੋ, ਘੋਰ ਕਰੈ ਹਮ ਪੈ ਘਰ ਵਾਰੋ ॥
 ਮੇ ਘਟ ਤੇ ਘਿਰਿ ਜਾਤ ਸਖੀ, ਮਨੋ ਬੀਤਤ ਏਕ ਘਰੀ ਜੁਗ ਸਾਰੋ ॥
 ਘਾਇਲ ਕੈ ਘਨ ਸਯਾਮ ਰਾਏ, ਐ ਹੈ ਕਬੈ ਸਖੀ ਮੋਹਨ ਪਯਾਰੇ ॥੩੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਬੈਠੀ ਇਤੈ ਹੌਂ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜੈ, ਭਈ ਸੈਨ ਸਮੈ, ਘਨਸਯਾਮ ਨ ਆਏ ॥
 ਖੇਜਤ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ਕਿਧੋ, ਘਨ ਘੋਖ ਸੁਨਿਯੋ ਘਰ ਤੇ ਨਸਿ ਧਾਏ ॥
 ਘੋਰ ਕਿਧੋ ਬਿੜ ਲੋਗਨ ਕੋ, ਸੁਨਿਕੈ ਮਨ ਮੈ ਸੁ ਘਨੇ ਡਰਪਾਏ ॥
 ਸਯਾਮ ਨ ਆਏ, ਸਖੀ ਕਹੂੰ ਕਾਹੇ ਤੇ, ਕਾਹੂੰ ਸੁ ਬੈਰਨਿ ਹੂੰ ਬਿਰਮਾਏ ॥੩੨॥ ਕਬਿਤ ॥
 ਬੈਠੀ ਹੁਤੀ ਸੱਜ ਹੌਂ ਸਿੰਗਾਰ ਸਭ, ਸਖਿਨ ਮੇ ਏਹੀ ਬੀਚ ਕਾਨ ਜੂ ਦਿਖਾਈ ਮੁਹਿ ਦੈ ਗਯੋ ॥
 ਤਬਹੀ ਤੇ ਸਭਨ ਕੀ ਸੁੱਧਿ ਮੈ ਬਿਸਾਰ ਦਈ, ਚੇਟਕ ਚਲਾਇ ਮਾਨੋ ਚੇਰੀ ਮੋਹਿ ਕੈ ਗਯੋ ॥
 ਕਹਾਂ ਕਰੋ, ਕਾ ਪੈ ਜਾਊਂ, ਜਰੋ ਕਿਧੋ, ਬਿਖ ਖਾਊਂ, ਜਾਨਤ ਹੋਂ ਬੀਸ ਬਿੱਸ੍ਥੇ,
 ਬਿਛੂ ਸੋ ਡਸੈ ਗਯੋ ॥ ਚਖਨ ਚਿਤੌਨ ਸੋ ਚੁਰਾਇ ਚਿਤ ਮੇਰੋ ਲੀਨੋ, ਲਟਪਟੀ ਪਾਗ
 ਸੋਂ ਲਪੇਟ ਮਨੁ ਲੈ ਗਯੋ ॥੩੩॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਯਾਕੁਲ ਹੈ, ਬਿਖ ਭਾਂਨ ਸੁਤਾ,
 ਬਿੜ ਬਾਲਮ ਕੋ ਬਿਲ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥ ਜਬ ਬਾਂਕੇ ਬਿਹਾਰੀ ਹੈ ਜਾਇ ਤਬੈ,

ਕਹਿ ਕੈ ਬਿ੍ਰਿਜ਼ ਨਾਰਿ ਬੁਨਾਵਤ ਹੈ ॥ ਇਹ ਭਾਤ ਬਿਯੋਗ ਬਡੇ ਬਸਿ ਹੈ ਮਨ ਤੇ
 ਨ ਕਬੈ ਬਿਸਰਾਵਤ ਹੈ ॥ ਬਿ੍ਰਿਜ਼ ਬੀਬਨ ਤੇ ਬਨ ਤੇ ਬਿ੍ਰਿਜ਼ ਬੀਬਨ ਦਯੋਸ ਨਿਸਾ
 ਬਿਰਮਾਵਤ ਹੈ ॥੩੪॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਬਹੁ ਬਯਾਕੁਲ ਹੈ ਬਨ ਬੀਬਨ ਮੈ, ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ
 ਬੇਨ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥ ਬਿਹਕਯੋ ਸੁ ਫਿਰੈ, ਬਿਨ ਚੈਨ ਬਲਾਇ ਲਯੋ ਬੋਲਤ ਹੂੰ ਬਿਲ
 ਲਾਵਤ ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਬੇਗ ਸੋ ਕਾਹੂੰ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੈ, ਬਧਵਾ ਬਰ ਬਿਸਰਾਵਤ ਹੈ ॥
 ਬਿ੍ਰਿਜ਼ ਨਾਰਿ ਚਲੋ ਬਨਿ ਕੈ ਬਿ੍ਰਿਜ਼ ਤੇ, ਬਨ ਮੈ ਬਿ੍ਰਿਜ਼ ਨਾਥ ਬੁਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩੫॥

ਅਥ ਨੇਤ੍ਰੂ ਸੋਭਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੇ ਕਥਿਤ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੋਹਤ ਸੁੱਧ ਸੁਪਾਰੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ, ਜੋਬਨ ਜੋਤ ਸੋ ਭਾਇ ਭਰੇ ਹੈਂ ॥
 ਸਾਰਸ ਸੋਮ ਸੁਰਾ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਸਸਿ, ਕੰਜ ਕੁਰੰਗਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹਰੇ ਹੈ ॥ ਖੰਜਨ ਅੰ ਮਕਰੰਧੂਜ,
 ਮੀਨ ਨਿਹਾਰ ਸਭੈ, ਮੁਨ ਲਾਜ ਮਰੇ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਕੇ,
 ਬਿਧਿ ਮਾਨਹੁ ਬਾਨ ਬਨਾਇ ਧਰੇ ਹੈ ॥੩੬॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਰੀਝ ਭਰੇ ਰਸ,
 ਰੀਤ ਭਰੇ ਅਤਿ, ਰੂਪ ਭਰੇ ਸੁਖ, ਪੱਯਤ ਹੇਰੇ ॥ ਚਾਰ ਚਕੋਰ ਸਰੋਰਹੁ ਸਾਰਸ,
 ਮੀਨ ਕਰੈ ਮ੍ਰਿਗ ਖੰਜਨ ਚੇਰੇ ॥ ਭਾਗ ਭਰੇ ਅਨੁਰਾਗ ਭਰੇ, ਸੁ ਸੁਹਾਗ ਭਰੇ,

ਮਨ ਮੋਹਤ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨ ਭਰੇ, ਸੁਖ ਖਾਂਨ ਜਹਾਨ ਕੇ ਲੋਚਨ ਸੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਤੇਰੇ ॥੩੬॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ਆਨਦ ਭਰੇ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ ਕੇ ਦੈਨ ॥
 ਮੋਹਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ, ਮੀਤ ਤਿਹਾਰੇ ਨੈਨ ॥੩੭॥ **ਕਬਿਤ** ॥ ਰੂਪ ਭਰੇ,
 ਰਾਗ ਭਰੇ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਗ ਭਰੇ, ਮ੍ਰਿਗ ਔ ਮਮੋਲਨ ਕੀ, ਮਾਨੋ ਯਹਿ ਖਾਨ ਹੈ ॥
 ਮੀਨ ਹੀਨ ਕੀਨੇ ਛੀਨ, ਲੀਨੇ ਹੈ ਬਿਧੂਪ ਰੂਪ, ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਚਾਰੁ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥
 ਲੋਕੇ ਕੇ ਉਜਾਗਰ ਹੈਂ, ਸੁਖਹੂੰ ਕੇ ਸਾਗਰ ਹੈਂ, ਗੁਨਨ ਕੇ ਨਾਗਰ ਹੈਂ, ਸੋਭਾ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥
 ਸਾਹਿਬੀ ਕੀ ਸੀਰੀ ਭਰੇ, ਚੇਟਕ ਕੀ ਚੀਰੀ ਪੜ੍ਹੇ, ਆਲੀ ਤੇਰੇ ਨੈਨ ਸੀ ਸੀ,
 ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸੇ ਬਾਨ ਹੈਂ ॥੩੮॥ **ਕਬਿਤ** ॥ ਅਖੀਆਂ ਦੁਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਰਮੇਕੂੰ ਪਾਇ ਪਯਾਰੀ,
 ਡਾਤੀਆਂ ਦੁਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਚੰਦਨ ਲਗਾਵਣਾ ॥ ਬਿੰਦੀ ਬਿੰਦੀ ਬੇਸਰ ਬਣਾਇ ਬਾਜੂ
 ਬੰਦਾਂ ਤਾਈਂ, ਸੀਸ ਉਤੇ ਭੋਰਾ, ਸੀਸ ਫੂਲ ਭੀ ਡਕਾਵਣਾ ॥ ਭੰਗ ਕੂੰ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ,
 ਅਫੀਮ ਘਣੀ ਖਾਇ ਕੈ, ਖੁਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕੈ ਖੇਲ, ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕਾ ਮਚਾਵਣਾ ॥
 ਡਧਿ ਨਹੀਂ ਜਾਵਣਾ, ਰਿਝਾਵਣਾਂ ਯਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਤਿ, ਯਾਰੜੀ ਜਰੂਰ ਸਾਬੇ ਆਵਣਾ
 ॥੪੦॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਦੇਸ ਪਤਿ, ਬਯਾਪਤ ਅਧਿਕ ਅਨੰਗ ॥

ਤਨ ਈਹਾ, ਮੋ ਮਨ ਚਲਯੇ, ਪੀਯਾ ਤਿਹਾਰੇ ਸੰਗ ॥੪੧॥ **ਕਬਿਤ** ॥

ਸੂਤਤਾ ਭਿਤੂਤ ਅਰੁ, ਮੇਖਲੀ ਨਮੇਖ ਸੰਦੀ, ਅੰਜਨ ਦੀ ਸੇਲੀ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਸੁਭ ਭਾਖਣਾ ॥

ਭਰਾਵਾ ਸੁ ਭੇਸ ਸਾਡੇ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਲਲਾਈ ਸਈਯੋ, ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਧਿਆਨ,

ਏਹੋ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚਾਖਣਾ ॥ ਰੋਦਨ ਦਾ ਮੱਜਨ, ਪੁੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਰੀਤ ਰੀਤਾਂ ਦੇਖਣੇ ਦੀ

ਭਿੱਛ ਦੁੱਖੁ ਧੂਆ ਆਗੈ ਰਾਖਣਾ ॥ ਉਥੋ ਏਨਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ, ਅੱਖੀਆਂ ਦਾ ਜੋਗ ਸਾਰਾ,

ਨੰਦ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ, ਜਰੂਰ ਜਾਇ ਆਖਣਾ ॥੪੨॥ **ਅਥ ਬੀਰ ਰਸ ਦੇ ਕਬਿਤ** ॥

ਹਲ ਕਾ ਹਜਾਰ ਹਾਲੇ, ਹਯ ਨਹ ਬੋਲੈ ਹਾਲੀ, ਹਾਂਕ ਗਿਰ ਹਾਲਯੋ, ਹਕ ਮਾਰੈ ਗਿਰ

ਹਾਲਿਯੋ ॥ ਹਲਾ ਹਲਧਰ ਹਾਲਯੋ, ਹਾਲਯੋ ਭੂਅ ਲੋਕ ਸਭ, ਹਰੀ ਹੁੰ ਸਮੇਤ ਹਰਿ

ਜੂ ਹੁ ਆਪ ਚਾਲਿਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਚਾਲ ਮੈ ਹਿਰਾਸ ਭੈ ਨ ਸੰਗੋ ਆਨ,

ਐਸੇ ਤੈ ਹਿਰੰਲਨ ਕੋ, ਹਾਂਕ ਹਾਂਕ ਦਾਲਿਯੋ ॥ ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਹਾਲਯੋ,

ਹਬਸ ਹਰੇਵ ਹਾਲਯੋ, ਹੇਮ ਗਿਰ ਹਾਲਯੋ ਹਠੀ ਤੈ ਨ ਹਠ ਹਾਲਯੋ ॥੪੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੰਗੋ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ਸਾਂਗ ਭਲੀ, ਕਰਿ ਔਕਟਿ ਪੈ ਚਟ ਬਾਂਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥

ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰਯੋ, ਅਰਿ ਸੈਨ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ, ਸੁੰਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥

ਮਾਰ ਦਏ ਸਿਰਦਾਰ ਸਭੈ, ਨ ਡੁਲਿਯੋ ਰਣ ਤੇ, ਬਸੁਧਾ ਹੁੰ ਡੁਲਾਨੀ ॥੪੪॥

ਮਯ ਕੇ ਪੀਏ ਮਦ ਮੱਤ ਮਹਾਮਤ, ਪੀਲਨ ਪੇਲ ਚਹੁੰ ਦਿਸ ਢੂਕੇ ॥

ਮਾਰਿ ਹੀ ਮਾਰ ਹਜਾਰ ਸੁਵਾਰ, ਉਘਾਰ ਹਥਿਆਰ ਸਭੈ ਮਿਲ ਕੂਕੇ ॥

ਛੋਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿਯੋ ਸੁਭ ਵਾਰ, ਇਹੀ ਬਟਪਾਰ, ਤਬੈ ਘਰ ਫੂਕੈ ॥

ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਅਰਿ, ਭਾਰੇ ਮਹੀ ਪਰਿ, ਹਾਥ ਲਗੈ ਅਰਿ, ਹਾਸੀ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥੪੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਮਾਰੂ ਬਜੇ ਮਹਾਂ ਮਾਰਿ ਮਚੇ ਪਿਯ, ਮਯ ਕੇ ਮਹੀਪ ਮਹਾਂ ਮਤਵਾਰੇ ॥

ਕਯੋ ਹੁੰ ਨ ਭਾਜਤ ਗਾਜਤ ਹੈ ਰਣ, ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ ॥

ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਸਭੈ ਭਟ, ਆਨ ਪਰੇ ਹਥਿਆਰ ਉਘਾਰੇ ॥

ਭਾਰੇ ਪਰੇ ਅਰਿ ਮਾਰੈ ਮਹੀ ਪਰ ਹਾਥ ਲਗੈ ਹਨਵੰਤ ਤਿਹਾਰੇ ॥੪੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਹਾਂਕ ਹਜਾਰ ਹਿਮਾਲਯ ਸੇ, ਹਲ ਕਾਹਨਿ ਕੈ, ਹਠਿ ਵਾਰ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥

ਹੇਰਨ ਹੇਤਿ ਮਹਾਂ ਹਵ ਮੈ ਭਟ ਲਾਲ ਹਥਿਆਰ ਹਹਾ ਕਹਿ ਟੂਟੇ ॥

ਹਾਲ ਉਠਿਯੋ ਗਿਰ ਹੇਮ ਹਰੇਵ ਹੁੰ, ਹੈਰਤ ਲਾਗ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੂ ਕੇ ॥

ਹਾਰ ਗਿਰੇ ਬਿਨ ਹਾਰ ਰਹੇ, ਅਰਿ ਹਾਥ ਲਗੇ, ਅਰਿ ਹਾਸੀ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥੪੭॥

ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਾਚ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਮਧੂਕੈਟਭ ਕੇ, ਮਹਿਖਾਸਰ ਕੇ, ਮਨੁ ਕੇ, ਨਲ ਕੇ,
 ਚਲਤੇ ਨ ਚਲਿਯੋ ਗਉਂ ॥ ਰਾਵਨ ਕੋ, ਰਘੁ ਕੋ, ਅਜੁ ਕੋ, ਨਹੀਂ ਸਾਬ ਦਯੋ,
 ਰਘੁਨਾਬ ਬਲੀ ਕਉਂ ॥ ਸੰਗ ਰਹੀ ਅਬ ਲੌਂ ਕਹੁ ਕੈਨ ਕੇ, ਸਾਚ ਕਹੋ,
 ਅਘ ਓਘ ਦਲੀ ਸਉਂ ॥ ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ, ਅਜੋ ਚਿਤ ਮੈ ਜੜ੍ਹ, ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਸੰਗ ਹਲੀ
 ਨ ਚਲੀ ਹਉਂ ॥੪੮॥ ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਗਜ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਹੋਂ,
 ਅਰੁ ਸਾਤ ਮਹਾਰਣ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੋਂ ॥ ਕਾਟ ਬਨਸਪਤੀ ਸਿਗਰੀ, ਲਿਖਬੇ ਹੂੰ ਕੇ ਲੇਖਨ,
 ਕਾਜ ਬਨੈ ਹੋਂ ॥ ਸਾਰਸੂਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਕੈ, ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਗਨੇਸ਼ ਕੇ ਹਾਬ ਲਿਖੈ ਹੈਂ ॥
 ਕੋਟ ਕਬਿੱਤਨ ਜੈ ਕਰਿ ਹੋਂ, ਤੁਮ ਕੌਂ ਨ ਤਉ, ਪ੍ਰਭ ਨੈਕ ਰਿਝੈਹੋਂ ॥੪੯॥

੧ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਮਾਝ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ, ਦੀਦਾਰ ਆਇ ਲਗਾ, ਤਬ ਉਚਾਰ ਹੋਇਆ ॥

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ, ਆਇ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤੇ ਨੇ ॥ ਸੁਣ ਕੈ ਸੱਦੁ ਮਾਹੀ ਦਾ ਮੇਹੀ,

ਪਾਣੀ ਘਾਰੁ ਮੁੜੋ ਨੇ ॥ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਰਲੀਆ ਕਾਈ, ਕੋਈ ਸ਼ੈਕ ਪਯੋ ਨੇ ॥
ਗਇਆ ਫਿਰਾਕੁ ਮਿਲਿਆ ਮਿਤੁ ਮਾਹੀ, ਤਾਹੀਂ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤੋਨੇ ॥੧॥

ਸਿਖੀ ਰਹਿਤ ੧੭ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸਿਖੀ ਈਂ ਹਰੂਫ, ਪੰਜ ਕਾਫ ॥ ਹਰਗਿਜ਼ ਨ ਬਾਸਦ, ਈਂ ਪੰਜ ਮੁਆਫ ॥੧॥
ਕੜਾ ਕਾਰਦੇ ਕੱਛ, ਕੰਘਾ ਬਿਦਾਂ ॥ ਬਿਲਾ ਕੇਸ ਹੇਚ ਅਸਤ, ਜੁਮਲਹ ਨਿਸਾਂ ॥੨॥
ਹਰਫ ਹਕਾਇਤ ਅਸਤ ਈਂ ਪੰਜ ਕਾਫ ॥ ਬਿਦਾ ਨੰਦ ਬਾਵਰ, ਨ ਗੋਯਮ ਖਿਲਾਫ ॥੩॥
ਹੁੱਕਾ ਹਜਾਮਤ, ਹਲਾਲੇ ਹਰਾਮ ॥ ਬਾਚੀਸੇ ਹਿਨਾਂ ਕਰਦ ਰੂ, ਸਯਾਹ ਫਾਮ ॥੪॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਫਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ੧੦ ॥

ਬਨਾਮੇ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਤੇਗੋ ਤਬਰ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਤੀਰੋ ਸਨਾਨੇ ਸਪਰ ॥੧॥

ਏ ਨਾਂ ਤੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਲਵਾਰ ਕੁਝਾੜੀ ॥
ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਕੁਝਾਹੀ, ਤੀਰ, ਭਾਲੇ ਤੇ ਢਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਖੁਦਾਵੰਦ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ (ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ) ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਜੰਗ ਆਜ਼ਮਾਂ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਅਸਪਾਨੇ ਪਾ ਦਰ ਹਵਾ ॥੨॥

ਦਾ ਮਾਲਕ ਮਰਦ ਦਾ ਬਹੁਬਚਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੰਗ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ॥
ਲੜਾਈ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਾ ਕਾਰ ਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਤੇ ਤੇਜ਼ ਘੋੜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ।

ਹਮਾਂ ਕੋ ਤੁਰਾ ਪਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਦਾਦ ॥ ਬਮਾ ਦੌਲਤੇ ਦੀਂ ਪਨਾਹੀ ਬਦਾਦ ॥੩॥

ਉਹੀ,ਉਹ ਕਿ,ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਬਖਸ਼ੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਦੀਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣਾ, ਦੀਨ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨਾ ॥
ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੀਨ ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌਲਤ (ਤਾਕਤ) ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ।

ਤੁਰਾ ਤਰਕਤਾਜ਼ੀ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਆ ॥ ਮਰਾ ਚਾਰੁਆਜ਼ੀ ਬ ਸਿਦਕੋ ਸਫਾ ॥੪॥

ਤੈਨੂੰ, ਤੂੰ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਨਾਲ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ, ਬਹਾਨੇ ਬਾਜ਼ੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸਕਲ ਦਾ ਹਲ ਲੱਭਣਾ ਸੱਚਾਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ॥
ਤੂੰ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੁੱਟ ਖਸੁੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਮੁਸਕਲਾਂ ਦਾ ਹਲ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ।

ਨ ਜੇਬਦ ਤੁਰਾ ਨਾਮੇ ਐਰੰਗਜੇਬ ॥ ਜੇ ਐਰੰਗਜੇਬਾਂ ਨ ਯਾਬਦ ਫਰੇਬ ॥੫॥

ਨਹੀਂ ਜੇਬ ਦੇਣਾ,ਸੋਭਣਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਂ ਤਾਜ ਤੇ ਤਖਤ ਨੂੰ ਰੋਣਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ॥ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਧੋਖਾ ॥
ਐਰੰਗਜੇਬ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਜੇਬ (ਸੋਭਾ) ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, (ਕਿਉਂਕਿ) ਜੇ ਐਰੰਗਜੇਬ (ਤਾਜ ਤੇ ਤਖਤ ਨੂੰ ਰੋਣਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ) ਲੋਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ।

ਕਿ ਤਸਬੀਹਤ ਅਜ਼ ਸੁਜਾਓ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬੇਸ਼ ।। ਕਜ਼ਾਂ ਦਾਨਾ ਸਾਜ਼ੀ ਵੱਜਾਂ ਦਾਮ ਖਵੇਸ਼ ।।੯॥

ਮਾਲਾ ਫੇਰਨਾ ਦਾਣੇ, ਮਣਕੇ ਧਾਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ॥ ਉਸ ਤੋਂ ਗੱਲਾ/ਸਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਲ ਆਪਣੇ ॥
ਤੇਰੀ ਤਸਥੀ ਧਾਰੇ ਤੇ ਮਣਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਰਖਦੀ ਤੂੰ ਗਲਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਣ ਲਈ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਣ ਲਈ ਤਬਸੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਖਦਾ ਹੈ ।

ਤੁ ਖਾਕੇ ਪਿਦਰ ਰਾ ਬ ਕਰਦਾਰੇ ਜ਼ਿਸ਼ਤ ॥ ਬ ਖੂਨੇ ਬਰਾਦਰ ਬਦਾਦੀ ਸਰਿਸ਼ਤ ॥੧੧॥

— ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਤੋਂ ਚਾਲ ਚਲਨ ਖਰਾਬ ॥ ਭਰਾ, ਵੀਰ ਤੂੰ ਦਿੱਤਾ ਮਿਲਾ ॥
 ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੇਦੇ ਚਾਲ ਚਲਨ ਦੀ ਵਜ਼ਾ ਸਦਕੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਦਾਰਾ ਸ਼ਕੋਹ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਵਲ ਇਸ਼ਾਗਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ।)

ਵਜਾ ਖਾਨਾ ਏ ਖਾਮ ਕਰਦੀ ਬਿਨਾ ॥ ਬਰਾਏ ਦਰੇ ਦੌਲਤੇ ਖਵੇਸ਼ ਰਾ ॥੮॥

ਊਸ ਤੋਂ/ਤੇ ਘਰ ਕੱਚਾ ਤੂੰ ਕੀਤਾ ਬਣਾਈ, ਬਣਾਉਣਾ ॥ ਦੇ ਵਾਸਤੇ, ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹਕੂਮਤ ਹੈ ਆਪਣੀ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ॥
ਊਸ ਕੱਚੇ ਘਰ 'ਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਤੇ ਆਪਣੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਮਨ ਅਕਨੂੰ ਬ ਅਫਜ਼ਾਲ ਪੁਰਸ਼ੇ ਅਕਾਲ ॥ ਕੁਨਮ ਜਿ ਆਬੇ ਆਹਨ ਚੁਨਾਂ ਬੁਰਸ਼ਗਾਲ ॥੯॥

ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਗੁਣ, ਚੰਗਾਪਣ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਆਂਦਾ, ਅਰਥਾਤ, ਖੁਦਾ ॥ ਮੈਂ ਕਰਾਂ, ਕਰਾਂਗਾ ਤੋਂ ਲੋਹੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਦਾ ਮੌਸਮ ॥
ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦੇ ਗਾਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ, ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਾਣੀ (ਅੰਮਿਤ) ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਕਰਾਂਗਾ।

ਕਿ ਹਰਗਿਜ਼ ਅਜਾਂ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੇ ਸ਼ੁਮ ॥ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਮਾਨਦ ਬਰੀਂ ਪਾਕ ਬੁਮ ॥੧੦॥

ਬਿਲਕੁਲ   ਉਸ ਤੋਂ   ਚਾਰ ਦਿਵਾਰੀ   ਮਨਹਸ ॥   ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ   ਨਾ ਰਹੇ   ਇਸਤੇ   ਪਵਿੱਤਰ   ਜਗਾ-ਜਮੀਨ ॥
ਤਾਂ ਬੋ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਮਨਹਸ ਜਾਤ ਦੀਵਾਰੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਜਮੀਨ ਤੇ ਨਾ ਰਹੇ ।

ਜੇ ਕਹੇ ਦੱਕਨ ਤਸ਼ਨਾਂ ਕਾਮ ਆਮਦੀ ॥ ਜੇ ਮੈਵਾੜ ਹਮ ਤਲਖ ਜਾਮ ਆਮਦੀ ॥੧੧॥

ਤੋਂ ਪਹਾੜ ਦੱਖਣ ਪਿਆਸ ਇੱਛਾ, ਹਵਸ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਤੋਂ ਮੈਵਾੜ (ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ) ਵੀ ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ॥
(੩੧) ਦੱਖਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਤਿਆ (੩੧) ਮੈਵਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ਬਰ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਤਿਆ ਹੈ ।

ਬਰੀਂ ਸੁ ਚੁੰ ਅਕਨੂੰ ਨਿਗਾਹਤ ਰਵਦ ॥ ਕਿ ਆਂ ਤਲਖੀ ਓ ਤਿਸ਼ਨਗੀਅਤ ਰਵਦ ॥੧੨॥

ਇਸ ਤੇ ਵਲ ਜਦ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਨਿਗਾਹ, ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਏ-ਉਠੀ ਹੈ ॥ ਕਿ ਉਹ ਕੜਵਾਹਟ, ਕੜਵਾਪਨ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ॥
ਹੁਣ ਜਦ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵਲ ਉੱਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੜਵਾਹਟ ਤੇ ਪਿਆਸ ਇਥੇ ਬੁਝਉਂਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਚੁਨਾਂ ਆਤਿਸੇ ਜੇਰੇ ਨਾਅਲਤ ਨਿਹਮ ॥ ਜਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਤ ਨ ਖੁਰਦਨ ਦਿਹਮ ॥੧੩॥

ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੱਗ ਬੱਲੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨਾਲ ਰੱਖਾਂਗਾ ॥ ਪਾਣੀ ਨਾ ਪੀਣ ਦੇਵਾਂਗਾ ॥
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨਾਲ ਦੇ ਬੱਲੇ ਐਸੀ ਅੱਗ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੀਣ ਦਿਆਂਗਾ ।

ਚਿਹ ਸੁਦ ਗਰ ਸੁਗਾਲੇ ਬ ਮਕਰੇ ਰਿਧਾ ॥ ਹਮੀਂ ਕੁਸਤ ਦੇ ਬੱਚਾਏ ਸ਼ੇਰ ਰਾ ॥੧੪॥

ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਭੇੜੀਏ ਨੇ ਤੌਂ ਫਰੇਬ ਤੇ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ॥ ਇਹੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ॥
ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਭੇੜੀਏ ਨੇ ਫਰੇਬ ਤੇ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ (ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ) ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ?

ਚੁੰ ਸ਼ੇਰੇ ਜਿਆਂ ਜਿੰਦਾ ਮਾਂਨਦ ਹਮੀ ॥ ਜਿ ਤੂ ਇੰਤਕਾਮੇ ਸਤਾਨਦ ਹਮੀ ॥੧੫॥

ਜਦ ਖੂੰਖਾਰ ਸ਼ੇਰ, ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਰ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਏਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਤੌਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਖੋਣਾ ॥
ਜਦ ਖੂੰਖਾਰ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਰ (ਖਾਲਸਾ) ਹਾਲੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ ।

ਨਾਂ ਦੀਗਰ ਗਰਾਇਮ ਬਨਾਮੇ ਖੁਦਾਤ ॥ ਕੇ ਦੀਦਮ ਖੁਦਾਓ ਕਲਾਮੇ ਖੁਦਾਤ ॥੧੬॥

ਨਹੀਂ ਫਿਰ, ਤਦ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾ ਵਲ ॥ ਵੇਖ ਲਿਆ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ॥
ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੇਰੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ (ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖੁਦਾ ਤੌਂ ਤੇਰਾ ਖੁਦਾ ਤੇ ਕਲਾਮੇ ਖੁਦਾਤ ਤੌਂ ਤੇਰੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ਮਤਲਬ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤੀ ਦਿਖਾਵਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਭਗਤੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ।)

ਬ ਸੌਗੰਦੇ ਤੂ ਇਅਤਬਾਰੇ ਨਾਂ ਮਾਨਦ ॥ ਮਰਾ ਜੁਜ ਬ ਸ਼ਮਸੀਰ ਕਾਰੇ ਨਾਂ ਮਾਨਦ ॥੧੭॥

ਤੇਰੀ ਕਸਮ ਤੋਂ (ਤੇ) ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ॥ ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਏ, ਬਗੈਰ ਤਲਵਾਰ ਬਾਜ਼ੀ, ਲੜਾਈ ॥
ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਕਸਮ ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਹਮਣੇ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ।

ਤੁਈ ਗੁਰਗੇ ਬਾਰਾਂ ਕਸੀਦਾ ਅਗਰ ॥ ਨਹਮ ਨੀਜ਼ ਸ਼ੇਰੇ ਜੇ ਦਾਮੇ ਬਦਰ ॥੧੯॥

ਤੂੰ ਹੈ ਭੇੜੀਆ ਬਾਰਸ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ, ਅਗਰ ॥ ਮੈਂ ਰੱਖਾਂ ਵੀ ਸ਼ੇਰ ਤੋਂ ਜਾਲ ਬਾਹਰ ॥
ਜੇ ਤੂੰ ਬਾਰਸ ਵਿਚ ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਭੇੜੀਏ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਜਾਹਰੀ ਤੇਰ ਤੇ ਤੂੰ ਮਾਸੂਮ ਤੇ ਸਰੀਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਖਾਂਗਾ ਅਰਥਾਤ ਤੇਰੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫੱਸਣ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ।

ਅਗਰ ਬਾਜ਼ ਗੁਫਤੇ ਸ਼ਨੀਦਤ ਬ ਮਾਸਤ ॥ ਨਮਾਇਮ ਤੁਰਾ ਜਾਦੂਏ ਪਾਕ ਓ ਰਾਸਤ ॥੨੦॥

ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ॥ ਮੈਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਰਸਤਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੱਚਾਈ ॥
ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣਨਾ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਤੇਰੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਵੇ (ਤਾਂ) ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ।

ਬ ਮੈਦਾਂ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਸਫ਼ ਆਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ॥ ਜ ਦੂਰੀ ਬਹਮ ਆਸਕਾਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ॥੨੧॥

ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਫੌਜ ਲਾਈਨਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਸੱਜ ਗਏ ਹੋਵਣ ॥ ਤੋਂ ਦੂਰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜਾਹਿਰ, ਪ੍ਰਗਟ, ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ॥
ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਲਾਈਨਾਂ ਲੱਗਾ ਕੇ ਸੱਜੀਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ।

ਮਿਆਨੇ ਦੋ ਮਾਨਦ ਦੋ ਫਰਸੰਗੇ ਰਾਹ ॥ ਚੁੰ ਆਰਾਸਤਾ ਗਰਦਦ ਈਂ ਰਜ਼ਮਗਾਹ ॥੨੨॥

ਵਿਚ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਫਰਲਾਂਗ ਰਸਤਾ ॥ ਜਦ ਸੱਜ ਜਾਏ ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ॥
ਦੋਹਾਂ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਦੇ ਫਰਸੰਗ (ਤਕਰੀਬਨ ਦੇ ਫਰਲਾਂਗ) ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ (ਤੇ) ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਸੱਜ ਜਾਵੇ।

ਅਜ਼ਾਂ ਪਸ ਦਰਾਂ ਅਰਸਾ ਏ ਕਾਰਜ਼ਾਰ ॥ ਮਨ ਆਇਮ ਬ ਨਿਜ਼ਦੇ ਤੁ ਬਾ ਦੋ ਸੁਆਰ ॥੨੩॥

ਉਸ ਤੋਂ ਫਿਰ, ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ॥ ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਦੋ ਸਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਵਾਂ ।

ਤੁ ਅਜ਼ ਨਾਜ਼ ਨਿਆਮਤ ਸਮਰ ਖੁਰਦਾਈ ॥ ਜਿ ਜੰਗੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਂ ਬਰ ਖੁਰਦਾਈ ॥੨੪॥

ਤੂੰ ਤੋਂ ਨਖਰੇ ਨਿਆਮਤ ਫਲ ਖਾਧਾ ਹੋਇਆ ॥ ਤੋਂ ਲੜਾਕੇ ਜਵਾਨ, ਸਿਪਾਹੀ ਨਹੀਂ ਫਲ ॥
ਤੂੰ ਨਖਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦੇ ਫਲ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਨੇ, ਲੜਾਕੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਧੇ (ਕਈ ਤੇਰਾ ਵਾਸਤਾ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਹੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਿਆ)।

ਬ ਮੈਦਾਂ ਬਿਆ ਖੁਦ ਬ ਤੋਰੋ ਤਖਰ ॥ ਮੁਕਨ ਖਲਕੇ ਖੱਲਾਕ ਜੇਰੋ ਜ਼ਬਰ ॥੨੫॥

ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਤੂੰ ਆ ਆਪ ਤਲਵਾਰ ਕੁਹਾੜੀ ॥ ਨਾ ਕਰ ਖਲਕਤ ਖਲਕਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਥੱਲੇ ਉੱਤੇ ॥
ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ (ਅਸਲੇ) ਨਾਲ ਆਪ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਲੜਨ ਵਾਸਤੇ ਆ, ਰੱਬ ਦੀ ਖਲਕਤ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਕਰ, ਅਰਥਾਤ, ਰੱਬ ਦੀ ਖਲਕਤ ਨੂੰ ਨਾ ਮਰਵਾ।

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਥ ਗਿਆਨ ਪਰਬੋਧ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਨਤੇ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਾਥ ਪੂਰੇ, ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਕਰਮੰ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ, ਸਦਾ ਏਕ ਧਰਮੰ ॥

ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ, ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਖੇਦੰ ਅਨੂਪੇ ॥੧॥

ਨਮੋ ਲੋਕ ਲੋਕੇਸੂਰੰ, ਲੋਕ ਨਾਥੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ, ਸਰਬ ਸਾਬੰ ਅਨਾਥੇ ॥

ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਅਨੇਕੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਹੰ, ਸਦਾ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥੨॥

ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ, ਸਿੱਧਦਾ ਬੁਧਿ ਧਾਮੰ ॥

ਅਜੰਤ੍ਰੰ ਅਮੰਤ੍ਰੰ, ਅਕੰਤ੍ਰੰ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਖੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਛੇਦੰ ਅਕਰਮੰ ॥੩॥

ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ, ਅਗੰਤੰ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਗੰਤੰ ॥

ਨ ਰੰਗਾਂ ਨ ਰੂਪ, ਨ ਜਾਤਾਂ ਨ ਪਾਤਾਂ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੋਨ ਮਿਤ੍ਰੋ, ਨ ਪੁਤ੍ਰੋਨ ਮਾਤਾਂ ॥੪॥
 ਅਭੂਤੰ ਅਭੰਗਾਂ, ਅਭਿੱਖਾਂ ਭਵਾਨਾਂ ॥ ਪਰੇਯੰ ਪੁਨੀਤੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ॥
 ਅਰਜੰਜੇ ਅਭੰਜੇ, ਅਕਾਮੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਨੰਤੇ ਬਿਅੰਤੇ, ਅਭੂਮੇ ਅਭਰਮੰ ॥੫॥
 ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖਾਂ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਸੁ ਤਾਂ ਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖਾਂ ॥
 ਕਹਾਂ ਨਾਮ ਤਾਂ ਕੋ, ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੇ, ਕਹੈ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥
 ਅਜੋਨੀ ਅਜੈ, ਪਰਮ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਧਾਨੈ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ, ਅਰੂਪੀ ਮਹਾਨੈ ॥
 ਅਸਾਧੇ ਅਗਾਧੇ, ਅਰਜੁਲ ਗਨੀਮੇ ॥ ਅਰਜੁਲ ਅਰਾਧੇ, ਰਹਾਕੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੭॥
 ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ, ਸਿੱਧ ਦਾ ਬੁਧਿ ਦਾਤਾ ॥ ਨਮੇ ਲੋਕ ਲੋਕੇਸੂਰੰ, ਲੋਕ ਗਿਆਤਾ ॥
 ਅਛੇਦੀ ਅਭੈ, ਆਦਿ ਰੂਪੀ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦੈ ਦੁਰੰਤੰ ॥੮॥
 ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨੰਤ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈਂ ॥ ਬਿਅੰਤ ਭਰਮ ਭੇਵ ਹੈਂ ॥
 ਅਗਾਧਿ ਬਿਆਧਿ ਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਸ ਹੈਂ ॥੧॥੯॥੯॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪ ਹੈਂ ॥
 ਅਖੰਡ ਦੁਸਟ ਖਾਪ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦ ਆਦਿ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥੨॥੧੦॥
 ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਰਬ ਸੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥

ਸਦੈਵ ਰੱਛਪਾਲ ਹੈਂ ॥੩॥੧੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਭੂਪ ਹੈਂ ॥
 ਅਨੰਤ ਸਰਬ ਆਸ ਹੈਂ ॥ ਪਰੇਵ ਪਰਮ ਪਾਸ ਹੈਂ ॥੪॥੧੨॥ ਅਦਿਸਟ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੈਂ ॥
 ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਾਲ ਹੀਨ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਹੈਂ ॥੫॥੧੩॥
 ਭਜਸ ਤੁਯੰ ॥ ਭਜਸ ਤੁਯੰ ॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਅਗਾਧਿ ਬਿਆਧਿ ਨਾਸਨੰ ॥
 ਪਰੇਖੰ ਪਰਮ ਉਪਾਸਨੰ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਕ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈਂ ॥੬॥੧੪॥
 ਤਬਸ ਤੁਯੰ ॥ ਤਬਸ ਤੁਯੰ ॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਕਰਮ ਹੈਂ ॥
 ਅਗੰਜ ਭੰਜ ਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਕ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਦਿਆਲ ਹੈਂ ॥੭॥੧੫॥
 ਜਪਸ ਤੁਯੰ ॥ ਜਪਸ ਤੁਯੰ ॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਮਹਾਨ ਮੌਨ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਪਰੇਵ ਪਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈਂ ॥
 ਪੁਰਾਨ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਸਨੰ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਸਨੰ ॥੮॥੧੬॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲੀ ॥
 ਉਦੰਡ ਰਾਜ ਸੁ ਬਲੀ ॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤਿ ਜੁਆਲ ਕਾ ॥ ਜਲੰਤ ਦੀਪ ਮਾਲਕਾ ॥੯॥੧੭॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਲੋਚਨੰ ॥ ਮਚੰਕ ਬਾਣ ਮੌਚਨੰ ॥ ਸਿਰੰ ਕਰੀਟ ਧਾਰੀਯੰ ॥
 ਦਿਨੇਸ ਕ੍ਰਿਤ ਹਾਰੀਯੰ ॥੧੦॥੧੮॥ ਬਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨੰ ॥ ਮਨੋਜ ਮਾਨ ਮੌਚਨੰ ॥
 ਸੁਭੰਤ ਸੀਸ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਚਕ੍ਰਤ ਚਾਰੁ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ॥੧੧॥੧੯॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤ ਜੁਆਲਕਾ ॥

ਛਕੰਤ ਰਾਜ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤਿ ਜੈਤਸੀ ॥ ਬਦੰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸੁਰੀ ॥੧੨॥੨੦॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਕਾਦ ਸਰੂਪੰ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੰ, ਅਚਲ ਸਰੂਪੰ, ਬਿਸੁ ਕਰਣੰ ॥
 ਜਗ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੰ, ਆਦਿ ਅਨਾਸੰ, ਅਮਿਤ ਅਗਾਸੰ, ਸਰਬ ਭਰਣੰ ॥
 ਅਨਗੰਜ ਅਕਾਲੰ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ, ਦੀਨ ਦਿਆਲੰ, ਸੁਭ ਕਰਣੰ ॥
 ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੰ, ਅਨਹਦਿ ਰੂਪੰ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੰ, ਤਵ ਸਰਣੰ ॥੧॥੨੧॥
 ਬਿਸੂਭਰ ਭਰਣੰ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਰਣੰ, ਅਧਰਣ ਧਰਣੰ, ਸਿਸਟ ਕਰੰ ॥
 ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੀ, ਤੇਜ ਬਰੰ ॥
 ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪੰ, ਸਭ ਜਗ ਥਾਪੰ, ਅਲਖ ਅਤਾਪੰ, ਬਿਸੁਕਰੰ ॥
 ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਸਰਬ ਉਦਾਸੀ, ਏਕ ਹਰੰ ॥੨॥੨੨॥
 ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡੰ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੌ, ਜੋਤਿ ਉਦੰਡੰ, ਅਮਿਤ ਮਿਤੰ ॥
 ਅਨਭੈ ਅਨਗਾਧੰ, ਅਲਖ ਅਬਾਧੰ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਧੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥
 ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਚਲ ਬਿਭੂਤੀ, ਭਵ ਤਰਣੰ ॥

ਅਨਗਾਧਿ ਅਬਾਧੀ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਾਧੀ, ਸਰਬ ਅਰਾਧੀ, ਤਵ ਸਰਣੁ ॥੩॥੨੩॥
 ਅਕਲੰਕ ਅਬਾਧੀ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਧੀ, ਜਗਤ ਅਰਾਧੀ, ਭਵਨਾਸੰ ॥
 ਬਿਸੂਭਰ ਭਰਣੁ, ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣੁ, ਪਤਿਤ ਉਪਰਣੁ, ਸਭ ਸਾਬੁ ॥
 ਅਨਾਬਨ ਨਾਬੇ, ਅਕ੍ਰਿਤ ਅਗਾਬੇ, ਅਮਿਤ ਅਨਾਬੇ, ਦੁਖ ਹਰਣੁ ॥
 ਅਗੰਜ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਤੁਯ ਸਰਣੁ ॥੪॥੨੪॥
ਕਲਸ ॥ ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਜਗ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਅਛੇਦ, ਅਭੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਪਰਮ ਤੱਤ, ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ, ਅਖੰਡ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੨੫॥
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਅਖੰਡ ਉਦਾਸੀ, ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਆਦਿ ਅਨਾਸੀ, ਬਿਸੂਕਰੰ ॥
 ਜਗਤਾਵਲ ਕਰਤਾ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਹਰਤਾ, ਸਭ ਜਗ ਭਰਤਾ, ਸਿੱਧ ਭਰੰ ॥
 ਅਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਰੂਪ ਸੁਰਾਸੀ, ਸਰਬ ਛਿਤੰ ॥
 ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਲਖ ਬਿਭੂਤੀ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥੬॥੨੬॥
ਕਲਸ ॥ ਆਦਿ ਅਭੈ, ਅਨਗਾਧਿ ਸਰੂਪੰ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ, ਜਿਹ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੰ ॥
 ਰੰਕ ਭਯੋ, ਰਾਵਤ ਕਹੂੰ ਭੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ, ਸਰਤਾ ਕਹੂੰ ਕੂਪੰ ॥੭॥੨੭॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਸਰਤਾ ਕਹੂੰ ਕੂਪੰ, ਸਮੁਦ ਸਰੂਪੰ ਅਲਖ ਬਿਭੂਤੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥

ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਤੇਜ ਸੁਰਾਸੀ, ਅਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥

ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ, ਅਲਖ ਅਭੇਖੰ, ਅਮਿਤ ਅਦੈਖੰ, ਸਰਬ ਮਈ ॥

ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣੰ, ਪਤਿਤ ਉਪਰਣੰ, ਅਸਰਣਿ ਸਰਣੰ, ਏਕ ਦਈ ॥੮॥੨੮॥

ਕਲਸ ॥ ਆਜਾਨੁ ਬਾਹੁ, ਸਾਰੰਗ ਕਰ ਧਰਣੰ ॥ ਅਮਿਤ ਜੋਤਿ, ਜਗ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਰਣੰ ॥

ਖੜਗ ਪਾਣ, ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਹਰਣੰ ॥ ਮਹਾਬਾਹੁ, ਬਿਸੂਭਰ ਭਰਣੰ ॥੯॥੨੯॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਹਰਣੰ, ਦੁਸਟ ਬਿਡਰਣੰ, ਅ ਸ਼ਰਣ ਸਰਣੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥

ਚੰਚਲ ਚਖ ਚਾਰਣ, ਮੱਛ ਬਿਡਾਰਣ, ਪਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਅਮਿਤ ਮਤੰ ॥ ਆਜਾਨ ਸੁ ਬਾਹੰ,

ਸਾਹਨ ਸਾਹੰ, ਮਹਿਮਾ ਮਾਹੰ, ਸਰਬ ਮਈ ॥ ਜਲ ਬਲ ਬਨ ਰਰਤਾ, ਬਨ ਤ੍ਰਿਨਿ ਕਹਿਤਾ,

ਖਲ ਦਲਿ ਦਹਿਤਾ, ਸੁਨ ਰਿਸਹੀ ॥੧੦॥੩੦॥ **ਕਲਸ ॥** ਅਤਿ ਬਲਿਸਟ,

ਦਲ ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਸਗਲ ਜਗ ਬੰਦਨ ॥ ਸੌਹਤ,

ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰ ਕਰ ਚੰਦਨ ॥ ਪਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਦੁਸਟ ਦਲ ਦੰਡਨ ॥੧੧॥੩੧॥ **ਛਪੈ ਛੰਦ ॥**

ਬੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀ ਲਖੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀ ਬੁੜੈ ॥ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸੁਰ, ਸੁਕ ਸਨਾਦਿ,

ਸਿਵ ਅੰਤੁ ਨ ਸੁੱਝੈ ॥ ਸਨਤਿ ਕੁਆਰ ਸਨਕਾਦਿ, ਸਰਬ ਜਉ ਸਮਾ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਲਖ ਲਖਮੀ ਲਖ ਬਿਸ਼ਨ, ਕਿਸਨ ਕਈ ਨੇਤ ਬਤਾਵਹਿ ॥ ਅਸੰਭ ਰੂਪ ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਭਾ,
 ਅਤਿ ਬਲਿਸਟ, ਜਲਿ ਬਲਿ ਕਰਣ ॥ ਅਚੁੱਤ ਅਨੰਤ ਅਦੈ ਅਮਿਤ,
 ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਤਵ ਸਰਣ ॥੧॥੩੨॥ ਅਚੁੱਤ ਅਭੈ ਅਭੇਦ, ਅਮਿਤ ਅਖੰਡ,
 ਅਤੁਲ ਬਲ ॥ ਅਟਲ ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ, ਅਖੈ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ॥
 ਅਮਿਤ ਅਮਿਤ ਅਨਤੇਲ, ਅਭੂ ਅਨਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ॥ ਅਨਬਿਕਾਰ ਆਤਮ ਸਰੂਪ,
 ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਰੰਜਨ ॥ ਅਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਅਨਭੈ ਸਦਾ, ਮੁਨ ਜਨ ਗਨ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ॥
 ਭਵ ਭਰਨ ਕਰਨ, ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਨ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਹਰਨ ॥੨॥੩੩॥
 ਡਪੈ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਪਰ ਲਸਤ ਜੋਤਿ, ਉਦੇਤ ਅਮਿਤ ਗਤ ॥
 ਜਟਤ ਜੋਤ ਜਗ ਮਗਤ, ਲੱਜਤ ਲਖ ਕੋਟਿ ਨਿਖਤਿ ਪਤਿ ॥ ਚਕ੍ਰਵਰਤਿ ਚਕ੍ਰਵੈ,
 ਚਕ੍ਰਤ ਚਉਚੱਕ੍ਰ ਕਰਿ ਧਰਿ ॥ ਪਦਮ ਨਾਥ ਪਦਮਾਛ, ਨਵਲ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਿ ਹਰਿ ॥
 ਕਾਲਖ ਬਿਹੰਡਣ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣ, ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ॥ ਖੰਡਣ ਅਖੰਡ,
 ਮੰਡਣ ਅਭੈ, ਨਮੋ ਨਾਥ, ਭਉ ਭੈ ਹਰਣ ॥੩॥੩੪॥ ਡਪੈ ਡੰਦ ॥ ਨਮੋ ਨਾਥ ਨ੍ਰਿਦਾਇਕ,

ਨਮੋ ਨਿਮ ਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਅਰੰਜਾਣ ਅਰੰਜਣ, ਅਭੰਜ ਅਨਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ॥
 ਅਛੈ ਅਖੈ ਅਬਿਕਾਰ, ਅਭੈ ਅਨਭਿਜ ਅਭੇਦਨ ॥ ਅਖੇਦਾਨ ਖੇਦਨ,
 ਅਖਿਜ ਅਨਛਿਦ੍ਰ ਅਛੇਦਨ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹ ਸਾਰੰਗਧਰ ਖੜਗ ਪਾਣ,
 ਦੁਰਜਨ ਦਲਣ ॥ ਨਰ ਵਰ ਨਰੇਸ, ਨਾਇਕ ਨ੍ਰਿਪਣਿ, ਨਮੋ ਨਵਲ,
 ਜਲ ਬਲ ਰਵਣਿ ॥੪॥੩੫॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ, ਦੁਖ ਹਰਣ, ਦੁਰਮਤ ਹੰਤਾ, ਦੁਖ ਖੰਡਣ ॥
 ਮਹਾਂ ਮੋਨ ਮਨ ਹਰਨ, ਮਦਨ ਮੂਰਤ ਮਹ ਮੰਡਨ ॥ ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਅਬਿਕਾਰ,
 ਅਖੈ ਆਭੰਜ ਅਮਿਤ ਬਲ ॥ ਨਿਰਭੰਜ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ, ਨਿਰਜੁਰ ਨ੍ਰਿਪ ਜਲ ਬਲ ॥
 ਅੱਛੈ ਸਰੂਪ ਅੱਛੂ ਅਛਿਤ, ਅਛੈ ਅਛਾਨ ਅਛਰ ॥ ਅਦਵੈ ਸਰੂਪ ਅਦਿੱਖ ਅਮਰ,
 ਅਭਿਬੰਦਤ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ॥੫॥੩੬॥ ਕੁਲ ਕਲੰਕ ਕਰਿ ਹੀਨ,
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਕਰੁਣਾਕਰ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰੱਥ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਸੂਰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਪਰ ॥
 ਕਾਲ ਕਰਮ ਕਰ ਹੀਨ, ਕ੍ਰਿਆ ਜਿੰਹ ਕੋਇ ਨ ਬੁੜੈ ॥ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹ ਕਰੈ,
 ਕਹਾ ਕਾਲਨ ਕੈ ਸੁੜੈ ॥ ਕੰਜਲਕ ਨੈਨ, ਕੰਬੂ ਗ੍ਰੀਵਹਿ, ਕਟਿ ਕੇਹਰ, ਕੁੰਜਰ ਗਵਨ ॥
 ਕਦਲੀ ਕੁਰੰਕ, ਕਰਪੂਰ ਗਤ, ਬਿਨ ਅਕਾਲ, ਦੁੱਜੋ ਕਵਨ ॥੬॥੩੭॥

ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਅਲੇਖ ਅਬੈ, ਅਨਭੂਤ ਅਭੰਜਨ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਬਿਕਾਰ,
 ਅਜੈ ਅਨਗਾਧ, ਅਗੰਜਨ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਸਰੂਪ, ਨਿਰਦ੍ਵਾਖ ਨਿਰਜਨ ॥
 ਅਭੰਜਾਨ ਭੰਜਨ ਅਨਭੇਦ, ਅਨਭੂਤ ਅਭੰਜਨ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਸੁੰਦਰ ਸੁਮਤ,
 ਬਡ ਸਰੂਪ ਬਡਵੈ ਬਖਤ ॥ ਕੋਟਿਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭੂਆ ਭਾਨ ਜਿਮ, ਤਪਤ ਤੇਜ ਇਸਥਿਤ ਤਖਤ
 ॥੭॥੩੮॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਕ੍ਰਤ ਚਾਰ ਚਕ੍ਰਵੈ, ਚਕ੍ਰਤ ਚਉਕੁੰਟ ਚਵੱਗਨ ॥
 ਕੋਟ ਸੂਰ ਸਮ ਤੇਜ, ਤੇਜ ਨਹੀ ਦੂਨ ਚਵੱਗਨ ॥ ਕੋਟ ਚੰਦ ਚਕ ਪਰੈ,
 ਤੁੱਲ ਨਹੀ ਤੇਜ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸੁਰ ਬ੍ਰਹਮ, ਭੇਦ ਨਹਿ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ ॥
 ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਸਾਹਿਬ ਸੁਘਰ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁੰਦਰ ਸਬਲ ॥ ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਸਬਲ,
 ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਅਛੈ ਅਛਲ ॥੮॥੩੯॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਹਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ,
 ਸੋ ਅਗਾਹ ਕੈ ਕੈ ਗਾਹੀਅਤੁ, ਛੇਦਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਛੇਦ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ ॥
 ਰੰਜਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਰੰਜ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਅਤੁ, ਭੰਜਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ,
 ਸੋ ਅਭੰਜ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਸਾਧਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਸਾਧਿ ਕੈ ਕੈ ਸਾਧ ਕਰ,
 ਛਲਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਛਲ ਕੈ ਪ੍ਰਮਾਨੀਐ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮੈ ਨ ਆਵੈ,

ਸੋ ਅੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੁ ਮਨ, ਜੰਤ੍ਰ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਸੋ ਅਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥੧॥੪੦॥

ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਾਤ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਸੋ ਅਜਾਤ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੁ ਜੀਅ,
ਪਾਂਤ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਸੋ ਅਪਾਤ ਕੈ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਭੇਦ ਮੈ ਨ ਆਵੈ,
ਸੋ ਅਭੇਦ ਕੈ ਕੈ ਭਾਖੀਅਤੁ, ਛੇਦਯੋ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਛੇਦ ਕੈ ਸੁਨਾਈਐ ॥
ਖੰਡਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ, ਸੋ ਅਖੰਡ ਜੂ ਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕੀਜੈ, ਖਿਆਲ ਮੈ ਨ ਆਵੈ,
ਗਮੁ ਤਾਂਕੋ ਸਦਾ ਖਾਈਐ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੈ ਨ ਆਵੈ, ਸੋ ਅਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਪੀਅਤੁ,
ਧਿਆਨ ਮੈਨ ਆਵੈ, ਤਾਂਕੋ ਧਿਆਨੁ ਕੀਜੈ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥੪੧॥ **ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥**

ਛੜ੍ਹਧਾਰੀ ਛੜ੍ਹੀਪਤਿ, ਛੈਲਰੂਪ ਛਿਤਨਾਥ, ਛੌਣੀ ਕਰ ਛਾਇਆ ਬਰ, ਛੱਤ੍ਰੀਪਤ ਗਾਈਐ ॥
ਬਿਸੁਨਾਥ ਬਿਸੂਭਰ, ਬੇਦਨਾਥ ਬਾਲਾ ਕਰ, ਬਾਜੀਗਰਿ ਬਾਨ ਧਾਰੀ, ਬੰਧਨ ਬਤਾਈਐ ॥
ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਦੂਧਾਧਾਰੀ, ਬਿਦਿਆ ਧਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਧਿਆਨ ਕੋ ਲਗਾਵੈ,
ਨੈਕ ਧਿਆਨ ਹੁੰ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ, ਮਹਾਰਾਜਨ ਕੇ ਮਹਾਂਰਾਜਾ,
ਐਸੇ ਰਾਜ ਛੋਡਿ, ਅਉਰ ਦੂਜਾ ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥੪੨॥ **ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥**

ਜੁਧ ਕੇ ਜਿਤਈਆ, ਰੰਗ ਭੂਮ ਕੇ ਭਵਈਆ, ਭਾਰ ਭੂਮ ਕੇ ਮਿਟਈਆ,

ਨਾਥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਗਾਈਐ ॥ ਕਾਹੂ ਕੇ ਤਨਈਆ ਹੈ, ਨ ਮਈਆ ਜਾਕੇ ਭਈਆ ਕੋਊ,
 ਡਉਨੀ ਹੁ ਕੇ ਡਈਆ ਡੋਡ, ਕਾ ਸਿਊ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਈਐ ॥ ਸਾਧਨਾ ਸਧਈਆ,
 ਧੂਲ ਧਾਨੀ ਕੇ ਧੁਜਈਆ, ਧੋਮ ਧਾਰ ਕੇ ਧਰਈਆ, ਧਿਆਨ ਤਾਕੇ ਸਦਾ ਲਾਈਐ ॥
 ਆਉ ਕੇ ਬਢਈਆ, ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਜਪਈਆ, ਅਉਰ ਕਾਮ ਕੇ ਕਰਈਆ ਡੋਡ,
 ਅਉਰ ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ॥੪॥੪੩॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿਦਾ,
 ਖੈਰ ਖੂਬੀ ਕੋ ਦਿਹੰਦਾ, ਗਜ ਗਾਜੀ ਕੋ ਗਜੰਦਾ, ਸੋ ਕੁਨਿਦਾ ਕੈ ਬਤਾਈਐ ॥
 ਚਾਮ ਕੇ ਚਲਿੰਦਾ, ਘਾਉ ਘਾਮ ਤੇ ਬਚਿੰਦਾ, ਛੜ੍ਹ ਛੌਨੀ ਕੇ ਛਲਿੰਦਾ,
 ਸੋ ਦਿਹੰਦਾ ਕੈ ਮਨਾਈਐ ॥ ਜਰ ਕੋ ਦਿਹੰਦਾ, ਜਾਨਮਾਨ ਕੋ ਜਨਿਦਾ, ਜੋਤ ਜੇਬ ਕੋ ਰਾਜਿੰਦਾ,
 ਜਾਨਮਾਨ ਜਾਨ ਗਾਈਐ ॥ ਦੋਖ ਕੇ ਦਲਿੰਦਾ, ਦੀਨ ਦਾਨਸ ਦਿਹੰਦਾ,
 ਦੋਖ ਦੂਜਨ ਦਲਿੰਦਾ ਧਿਆਇ, ਦੂਜੋ ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ॥੫॥੪੪॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥
 ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਲਿਸ ਸਿਹਿੰਦਾ, ਸਿੱਧਤਾਈ ਕੋ ਸਹਿੰਦਾ, ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੈ ਅਵਿੰਦਾ,
 ਏਕੁ ਏਕੋ ਨਾਥ ਜਾਨੀਐ ॥ ਕਾਲਖ ਕਟਿੰਦਾ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਕੋ ਖੁਨਿੰਦਾ, ਗ੍ਰੰਥ ਗਾਫਲ ਗਿਲਿੰਦਾ,
 ਗੋਲ ਰੰਜਖ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਗਾਲਖ ਗਿਰੰਦਾ, ਜੀਤ ਤੇਜ ਕੇ ਦਿਹੰਦਾ,

ਚਿੜ੍ਹ ਚਾਪ ਕੇ ਚਲਿੰਦਾ ਛੋਡ, ਅਉਰ ਕਉਨ ਆਨੀਐ ॥ ਸੱਤਤਾ ਦਿਹਿੰਦਾ,
 ਸਤਤਾਈ ਕੋ ਸੁਖਿੰਦਾ, ਕਰਮ ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਛੋਡ, ਦੂਜਾ ਕਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥੬॥੪੫॥
ਕਬਿਤ ॥ **ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ** ॥ ਜੋਤ ਕੋ ਜਗਿੰਦਾ, ਜੰਗ ਜਾਫਰੀ ਦਿਹੰਦਾ,
 ਮਿੜ੍ਹ ਮਾਰੀ ਕੇ ਮਲਿੰਦਾ, ਪੈ ਕੁਨਿੰਦਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਪਾਲਕ ਪੁਨਿੰਦਾ,
 ਪਰਮ ਪਾਰਸੀ ਪ੍ਰਗਿੰਦਾ, ਰੰਗ ਰਾਗ ਕੇ ਸੁਨਿੰਦਾ ਪੈ, ਅਨੰਦਾ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਜਾਪਕੇ ਜਪਿੰਦਾ, ਖੈਰ ਖੂਬੀ ਕੇ ਦਿਹਿੰਦਾ, ਖੂਨ ਮਾਫਕੇ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈ,
 ਅਭਿੱਜ ਰੂਪ ਠਾਨੀਐ ॥ ਆਰਜਾ ਦਿਹੰਦਾ, ਰੰਗ ਰਾਗ ਕੇ ਬਦਿੰਦਾ,
 ਦੁਸਟ ਦ੍ਰੋਹ ਕੇ ਦਲਿੰਦਾ ਛੋਡ, ਦੂਜੇ ਕੌਨ ਮਾਨੀਐ ॥੧॥੪੬॥**ਕਬਿਤੁ** **ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ** ॥
 ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂਹ, ਸਿੱਧਤਾ ਸਰੂਪ ਤਾਂਹ, ਬੁਧਤਾ ਬਿਭੂਤ ਜਾਂਹ, ਸਿੱਧਤਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ॥
 ਰਾਗ ਭੀ ਨ ਰੰਗ ਤਾਹਿਂ, ਰੂਪ ਭੀ ਨ ਰੇਖ ਜਾਹਿਂ, ਅੰਗ ਭੀ ਸੁਰੰਗ ਤਾਂਹ,
 ਰੰਗ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ॥ ਚਿੜ੍ਹ ਸੋ ਬਿਚਿੜ੍ਹ ਹੈ, ਪਰਮਤਾ ਪਵਿੜ੍ਹ ਹੈ,
 ਸੁਮਿੜ੍ਹ ਹੂੰ ਕੇ ਮਿੜ੍ਹ ਹੈ, ਬਿਭੂਤ ਕੋ ਉਪਾਉ ਹੈ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈ,
 ਕਿ ਸਾਹਨ ਕੋ ਸਾਹ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਵਨ ਕੋ ਰਾਉ ਹੈ ॥੮॥੪੭॥

ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਛੰਦ ॥ ਪਸਚਮੀ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਅਰੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਰੂਪਸ ॥ ਕਿ ਅਰੰਜਸ ॥੧॥੪੮॥
 ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਨਾਮਸ ॥ ਕਿ ਅਕਾਮਸ ॥੨॥੪੯॥
 ਕਿ ਅਭੇਖਸ ॥ ਕਿ ਅਲੇਖਸ ॥ ਕਿ ਅਨਾਦਸ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸ ॥੩॥੫੦॥
 ਕਿ ਅਰੂਪਸ ॥ ਕਿ ਅਭੂਤਸ ॥ ਕਿ ਅਦਾਗਸ ॥ ਕਿ ਅਰਾਗਸ ॥੪॥੫੧॥
 ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛਾਦਸ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸ ॥੫॥੫੨॥
 ਕਿ ਅਰੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥੬॥੫੩॥
 ਕਿ ਅਸੇ ਅਸ ॥ ਕਿ ਅਧੇ ਅਸ ॥ ਕਿ ਅਰੰਜਸ ॥ ਕਿ ਇਕੰਜਸ ॥੭॥੫੪॥
 ਕਿ ਉਕਾਰਸ ॥ ਕਿ ਨਿਕਾਰਸ ॥ ਕਿ ਅਖੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥੮॥੫੫॥
 ਕਿ ਅਧਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਕਿਆ ਤਸ ॥ ਕਿ ਅ ਚਲੱਸ ॥ ਕਿ ਅ ਛਲੱਸ ॥੯॥੫੬॥
 ਕਿ ਅਜਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਝਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅ ਛਲੱਸ ॥ ਕਿ ਅ ਟਲੱਸ ॥੧੦॥੫੭॥

ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਪਸਚਮੀ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਟਾ ਟਸਚ ॥ ਅਡਾ ਟਸਚ ॥ ਅਡੰਗਸਚ ॥ ਅਣੰਗਸਚ ॥੧੧॥੫੮॥

ਅਤਾਨਸੂ ॥ ਅਬਾਨਸੂ ॥ ਅਦੰਗਸੂ ॥ ਅਨੰਗਸੂ ॥ ੧੨॥੫੯॥
 ਅਪਾਰਸੂ ॥ ਅਫਾਰਸੂ ॥ ਅਬੇਅਸਤੁ ॥ ਅਭੇਅਸਤੁ ॥ ੧੩॥੬੦॥
 ਅਮਾਨਸਚ ॥ ਅਹਾਨਸਚ ॥ ਅੜੰਗਸਚ ॥ ਅੜ੍ਹੰਗਸਚ ॥ ੧੪॥੬੧॥
 ਅਰਾਮਸਚ ॥ ਅਲਾਮਸਚ ॥ ਅਜੋਧ ਸਚ ॥ ਅਵੈ ਜਸਚ ॥ ੧੫॥੬੨॥
ਪਸਚਮੀ ॥ ਅਸੇਅਸਤੁ ॥ ਅਭੇਅਸਤੁ ॥ ਆਅੰਗਸਤੁ ॥ ੧੬॥੬੩॥
 ਉਕਾਰਸਤੁ ॥ ਅਕਾ ਰਸਤੁ ॥ ਅਖੰਡਸਤੁ ॥ ਅਡੰਗਸਤੁ ॥ ੧੭॥੬੪॥
 ਕਿ ਅਤਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਬਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਦੰਗਹਿ ॥ ਕਿ ਅਨੰਗਹਿ ॥ ੧੮॥੬੫॥
 ਕਿ ਅਤਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਬਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਨੀਲਹਿ ॥ ਕਿ ਸੁ ਠੀਲਹਿ ॥ ੧੯॥੬੬॥

ਅਰਧ ਨਗਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਜਸ ਤੁਖੰ ॥ ਧਜਸ ਤੁਖੰ ॥ ਅਲਸ ਤੁਖੰ ॥ ਇਕਸ ਤੁਖੰ ॥ ੧॥੬੭॥
 ਜਲਸ ਤੁਖੰ ॥ ਬਲਸ ਤੁਖੰ ॥ ਪੁਰਸ ਤੁਖੰ ॥ ਬਨਸ ਤੁਖੰ ॥ ੨॥੬੮॥
 ਗੁਰਸ ਤੁਖੰ ॥ ਗੁਫਸ ਤੁਖੰ ॥ ਨਿਰਸ ਤੁਖੰ ॥ ਨਿਦਸ ਤੁਖੰ ॥ ੩॥੬੯॥
 ਰਵਸ ਤੁਖੰ ॥ ਸਸਸ ਤੁਖੰ ॥ ਰਜਸ ਤੁਖੰ ॥ ਤਮਸ ਤੁਖੰ ॥ ੪॥੭੦॥

ਧਨਸ ਤੁਖੰ ॥ ਮਨਸ ਤੁਖੰ ॥ ਬਿਛਸ ਤੁਖੰ ॥ ਬਨਸ ਤੁਖੰ ॥ ੫॥੭੧॥
 ਮਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ਗਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ਬ੍ਰਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ਚਿਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ੬॥੭੨॥
 ਪਿਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ਸੁਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ਮਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ਗਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ੭॥੭੩॥
 ਨਰਸ ਤੁਖੰ ॥ ਤ੍ਰਿਯਸ ਤੁਖੰ ॥ ਪਿਤਸ ਤੁਖੰ ॥ ਬਿਦਸ ਤੁਖੰ ॥ ੮॥੭੪॥
 ਹਰਿਸ ਤੁਖੰ ॥ ਕਰਸ ਤੁਖੰ ॥ ਛਲਸ ਤੁਖੰ ॥ ਬਲਸ ਤੁਖੰ ॥ ੯॥੭੫॥
 ਉਡਸ ਤੁਖੰ ॥ ਪੁਡਸ ਤੁਖੰ ॥ ਗਡਸ ਤੁਖੰ ॥ ਦਧਸ ਤੁਖੰ ॥ ੧੦॥੭੬॥
 ਰਵਸ ਤੁਖੰ ॥ ਛਪਸ ਤੁਖੰ ॥ ਗਰਬਸ ਤੁਖੰ ॥ ਦਿਰਬਸ ਤੁਖੰ ॥ ੧੧॥੭੭॥
 ਜੈ ਅਸ ਤੁਖੰ ॥ ਖੈ ਅਸ ਤੁਖੰ ॥ ਪੈ ਅਸ ਤੁਖੰ ॥ ਤੈ ਅਸ ਤੁਖੰ ॥ ੧੨॥੭੮॥
ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਕੰਤ ਚਾਰ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ॥ ਸੁਭੰਤ ਰਾਜ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥
 ਦਵੰਤ ਦੁਸਟ ਮੰਡਲੀ ॥ ਸੁਭੰਤ ਰਾਜ ਸੁ ਥਲੀ ॥ ੧॥੭੯॥ ਚਲੰਤ ਚੰਡ ਮੰਡਕਾ ॥
 ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਦੁਪਲਾ ॥ ਖਿਵੰਤ ਬਿਜੁ ਜੂਲਕਾ ॥ ਅਨੰਤ ਗੱਦਿ ਬਿੱਦਸਾ ॥ ੨॥੮੦॥
 ਲਸੰਤ ਭਾਵ ਉੱਜਲੰ ॥ ਦਲੰਤ ਦੁੱਖ ਦੁੱਦਲੰ ॥ ਪਵੰਗ ਪਾਤ ਸੋਹੀਯੰ ॥
 ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਾਜ ਲੋਹੀਯੰ ॥ ੩॥੮੧॥ ਨਿਨੰਦ ਗੇਦ ਬਿਦਯੰ ॥ ਅਖੇਦ ਨਾਦ ਦੁੱਧਰੰ ॥

ਅਠੱਟ ਬੱਟ ਬੱਟਕੰ ॥ ਅਘਟ ਅਨੱਟ ਸੁੱਖਲੰ ॥੪॥੮੨॥ ਅਖੁੱਟ ਤੁੱਟ ਦ੍ਰਿਬਕੰ ॥
 ਅਜੁੱਟ ਛੁੱਟ ਸੁੱਛਕੰ ॥ ਅਘੁੱਟ ਤੁੱਟ ਆਸਨੰ ॥ ਅਲੇਖ ਅਭੇਖ ਅਨਾਸਨੰ ॥੫॥੮੩॥
 ਸੁਭੰਤ ਦੰਤ ਪਦੁਕੰ ॥ ਜਲੰਤ ਸਾਮ ਸੁ ਘਟੰ ॥ ਸੁਭੰਤ ਛੁਦ੍ਰ ਘੰਟਕਾ ॥
 ਜਲੰਤ ਭਾਰਕ ਛਟਾ ॥੬॥੮੪॥ ਸਿਰੀਸੁ ਸੀਸ ਸੁੱਭੀਯੰ ॥ ਘਟਾਕ ਬਾਨ ਉੱਭੀਯੰ ॥
 ਸੁਭੰਤ ਸੀਸ ਸਿਧਰੰ ॥ ਜਲੰਤ ਸਿੱਧਰੀ ਨਰੰ ॥੭॥੮੫॥ ਚਲੰਤ ਦੰਤ ਪਤਕੰ ॥
 ਭਜੰਤ ਦੇਖਿ ਦੁਦਲੰ ॥ ਤਜੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰਕੰ ॥ ਚਲੰਤ ਚਕ੍ਰ ਚਉਦਿਸੰ ॥੮॥੮੬॥
 ਅਗੰਮ ਤੇਜ ਸੋਭੀਯੰ ॥ ਰਿਖੀਸ ਈਸ ਲੋਭੀਯੰ ॥ ਅਨੇਕ ਬਾਰ ਧਿਆਵਹੀਂ ॥
 ਨ ਤੜ੍ਹ ਪਾਰ ਪਾਵਹੀਂ ॥੯॥੮੭॥ ਅਧੋ ਸੁ ਧੂਮ ਧੂਮ ਹੀਂ ॥ ਅਘੂਰ ਨੇੜ੍ਹ ਧੂਮ ਹੀਂ ॥
 ਸੁ ਪੰਚ ਅਗਨ ਸਾਧੀਯੰ ॥ ਨਤਾਮ ਪਾਰ ਲਾਧੀਯੰ ॥੧੦॥੮੮॥ ਨਿਵਲ ਆਦਿ ਕਰਮਣੰ ॥
 ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਧਰਮਣੰ ॥ ਅਨੰਤ ਤੀਰਥ ਬਾਸਨੰ ॥ ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥੧੧॥੮੯॥
 ਅਨੰਤ ਜੱਗਥ ਕਰਮਣੰ ॥ ਗਜਾਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਦੇਸ ਭਰਮਣੰ ॥
 ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥੧੨॥੯੦॥ ਇਕੰਤ ਕੁੰਟ ਬਾਸਨੰ ॥ ਭ੍ਰਮੰਤ ਕੋਟਕੰ ਬਨੰ ॥
 ਉਚਾਟ ਨਾਦ ਕਰਮਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਉਦਾਸ ਭਰਮਣੰ ॥੧੩॥੯੧॥ ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਆਸਨੰ ॥

ਕਰੋਰ ਕੋਟਕੰ ਬ੍ਰਤੰ ॥ ਦਿਸਾ ਦਿਸਾ ਭ੍ਰਮੇਸਨੰ ॥ ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਪੇਖਨੰ ॥੧੪॥੯੨॥
 ਕਰੋਰ ਕੋਟ ਦਾਨਕੰ ॥ ਅਨੇਕ ਜਗਖ ਕ੍ਰਤੱਬਿਯੰ ॥ ਸਨਿਯਾਸ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥
 ਉਦਾਸ ਨਾਮ ਕਰਮਣੰ ॥੧੫॥੯੩॥ ਅਨੇਕ ਪਾਠ ਪਾਠਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਠਾਟ ਠਾਟਨੰ ॥
 ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥ ਸਮੱਸਤ ਸਿਸੁਸਟ ਕੇ ਭ੍ਰਮੰ ॥੧੬॥੯੪॥
 ਜਗਾਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥ ਬੈਰਾਗ ਆਦਿ ਕਰਮਣੰ ॥ ਦਯਾਦਿ ਆਦਿ ਕਾਮਣੰ ॥
 ਅਨਾਦਿ ਸੰਜਮੰ ਬਿਦੰ ॥੧੭॥੯੫॥ ਅਨੇਕ ਦੇਸ ਭਰਮਣੰ ॥ ਕਰੋਰ ਦਾਨ ਸੰਜਮੰ ॥
 ਅਨੇਕ ਰੀਤ ਗਿਆਨਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਨੰ ॥੧੮॥੯੬॥
 ਅਨੰਤ ਗਿਆਨ ਸੁੱਤਮੰ ॥ ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁ ਬਿਤੰ ॥ ਬਿਆਸ ਨਾਰਦ ਆਦਕੰ ॥
 ਸੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਰਮ ਨਹਿ ਲਹੰ ॥੧੯॥੯੭॥ ਕਰੋਰ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਣੰ ॥ ਅਨੰਤ ਤੰਤ੍ਰਣੰ ਬਣੰ ॥
 ਬਸੇਖ ਬਿਯਾਸ ਨਾਸਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਨਿਯਾਸ ਪ੍ਰਾਸਨੰ ॥੨੦॥੯੮॥ ਜਪੰਤ ਦੇਵ ਦੈਤਨੰ ॥
 ਬਪੰਤ ਜੱਛ ਰੰਧ੍ਰਬੰ ॥ ਬਦੰਤ ਬਿੱਦਣੇ ਧਰੰ ॥ ਗਣੰਤ ਸੇਸ ਉਰਗਣੰ ॥੨੧॥੯੯॥
 ਜਪੰਤ ਪਾਰ ਵਾਰਖੰ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਪਤ ਧਾਰਖੰ ॥ ਜਣੰਤ ਚਾਰ ਚਕ੍ਰਣੰ ॥
 ਧ੍ਰਮੰਤ ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰਣੰ ॥੨੨॥੧੦੦॥ ਜਪੰਤ ਪੰਨਗੰ ਨਕੰ ॥ ਬਰੰ ਨਰੰ ਬਨਸਪਤੰ ॥

ਅਕਾਸ ਉਰਬੀਅੰ ਜਲੰ ॥ ਜਪੰਤ ਜੀਵ ਜਲ ਬਲੰ ॥੨੩॥੧੦੧॥
 ਸੁ ਕੋਟ ਚ੍ਰਕ੍ਰ ਬਕੜੁਣੰ ॥ ਬਦੰਤ ਬੇਦ ਚੜ੍ਹਕੰ ॥ ਅਸੰਭ ਅਸੰਭ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਕਰੋਰ ਬਿਸਨ ਠਾਨੀਐ ॥੨੪॥੧੦੨॥ ਅਨੰਤ ਸੁਰਸੁਤੀ ਸਤੀ ॥
 ਬਦੰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸੁਰੀ ॥ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਭਾਖੀਐ ॥ ਅਨੰਤ ਅੰਤ ਲਾਖੀਐ ॥੨੫॥੧੦੩॥
ਬਿਧ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ, ਬਿਆਧਿ ਆਦਿ, ਅਨਾਦਿ ਕੋ ਮਨਾਈਐ ॥
 ਅਗੰਜ ਅਭੰਜ ਅਰੰਜ, ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਅਲੇਖ ਅਭੇਖ ਅਦੂਖ ਅਰੇਖ,
 ਅਸੇਖ ਕੋ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਨ ਭੂਲ, ਜੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ, ਭਰਮ ਭੇਖ ਠਾਨੀਐ ॥੧॥੧੦੪॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਾਲ ਅਕਾਲ ਅਪਾਲ, ਦਇਆਲ ਕੋ ਉਚਾਰੀਐ ॥ ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਭਰਮ,
 ਕਰਮ ਮੈ ਬਿਚਾਰੀਐ ॥ ਅਨੰਤ ਦਾਨ, ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ, ਧਿਆਨ ਵਾਨ ਪੇਖੀਐ ॥
 ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਕੇ ਬਿਨਾ, ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਲੇਖੀਐ ॥੨॥੧੦੫॥ ਬ੍ਰਤਾਦਿ ਦਾਨ ਸੰਜਮਾਦਿ,
 ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਕਰਮਣੰ ॥ ਹੈ ਆਦਿ ਕੁੰਜ ਮੇਦ ਰਾਜ ਸੂ ਬਿਨਾ, ਨ ਭਰਮਣੰ ॥
 ਨਿਵਲ ਆਦਿ ਕਰਮ ਭੇਖ, ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਦੇਖ, ਭੇਖ ਕੇ ਬਿਨਾ,
 ਸੁ ਕਰਮ ਭਰਮ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥੧੦੬॥ ਅਜਾਤ ਪਾਤ ਅਮਾਤ ਤਾਤ,

ਅਜਾਤਿ ਸਿੱਧ ਹੈ ਸਦਾ ॥ ਅਸਤ੍ਰੂ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪਉਤ੍ਰ, ਜਤ੍ਰ ਤਤ੍ਰ ਸਰਬਦਾ ॥
 ਅਖੰਡ ਮੰਡ ਚੰਡ ਉਦੰਡ, ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਭਾਖੀਐ ॥ ਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਰੇਖ ਅਲੇਖ,
 ਭੇਖ ਮੈ ਨ ਰਾਖੀਐ ॥੪॥੧੦੭॥ ਅਨੰਤ ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਆਸਨਾਦਿ,
 ਨਾਰਦ ਆਸਨੰ ॥ ਬੈਰਾਗ ਅਉ ਸੰਨਿਆਸ, ਅਉ ਅਨਾਦਿ ਜੋਗ ਪ੍ਰਾਸਨੰ ॥
 ਅਨਾਦਿ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮਾਦਿ, ਬਰਤ ਨੇਮ ਪੇਖੀਐ ॥ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੇ ਬਿਨਾ,
 ਸਮੱਸਤ ਭਰਮ ਲੇਖੀਐ ॥੫॥੧੦੮॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ** ॥ ਦਇਆਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮੰ ॥
 ਸੰਨਿਆਸ ਆਦਿ ਕਰਮੰ ॥ ਗਜਾਦਿ ਆਦਿ ਦਾਨੰ ॥ ਹਯਾਦਿ ਆਦਿ ਬਾਨੰ ॥੧॥੧੦੯॥
 ਸੁਵਰਨ ਆਦਿ ਦਾਨੰ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਆਦਿ ਇਸਨਾਨੰ ॥ ਬਿਸੁਵਾਦਿ ਆਦਿ ਭਰਮੰ ॥
 ਬਿਰਕਤਾਦਿ ਆਦਿ ਕਰਮੰ ॥੨॥੧੧੦॥ ਨਿਵਲ ਆਦਿ ਕਰਣੰ ॥ ਸੁਨੀਲ ਆਦਿ ਬਰਣੰ ॥
 ਅਨੀਲ ਆਦਿ ਧਿਆਨੰ ॥ ਜਪਤ ਤੱਤ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥੩॥੧੧੧॥ ਅਮਿਤਕਾਦਿ ਭਗਤੰ ॥
 ਅਵਿਕਤਾਦਿ ਬ੍ਰਕਤੰ ॥ ਪ੍ਰਛਸਤੁਵਾ ਪ੍ਰਜਾਪੰ ॥ ਪ੍ਰਭਗਤਾ ਅਬਾਪੰ ॥੪॥੧੧੨॥
 ਸੁ ਭਗਤਾਦਿ ਕਰਣੰ ॥ ਅਜਗਤੁਆ ਪ੍ਰਹਰਣੰ ॥ ਬਿਰਕਤੁਆ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ॥
 ਅਵਿਗਤੁਆ ਪ੍ਰਣਾਸੰ ॥੫॥੧੧੩॥ ਸਮਸਤੁਆ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥ ਧੁਜਸਤੁਆ ਧਰਾਨੰ ॥

ਆਵਿਕਿਤੁਆ ਅਭੰਗੀ ॥ ਇਕਸਤੁਆ ਅਨੰਗੀ ॥੯॥੧੧੪॥ ਉਅਸਤੁਆ ਅਕਾਰੀ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਸਤੁਆ ਕ੍ਰਿਪਾਰੀ ॥ ਖਿਤਸਤੁਆ ਅਖੰਡੀ ॥ ਗਤਸਤੁਆ ਅਰੰਡੀ ॥੧॥੧੧੫॥
 ਘਾਰਸਤੁਆ ਘਰਾਂ ॥ ਝ੍ਰਿਅਸਤੁਆ ਝ੍ਰਿਹਾਲੀ ॥ ਚਿਤਸਤੁਆ ਅਤਾਪੀ ॥
 ਡਿਤਸਤੁਆ ਅਛਾਪੀ ॥੮॥੧੧੬॥ ਜਿਤਸਤੁਆ ਅਜਾਪੀ ॥ ਝਿਕਸਤੁਆ ਅਝਾਪੀ ॥
 ਵਿਕਸਤੁਆ ਅਨੇਕੀ ॥ ਟੁਟਸਤੁਆ ਅਟੇਟੀ ॥੯॥੧੧੭॥ ਠਟਸਤੁਆ ਅਠਾਟੀ ॥
 ਡਟਸਤੁਆ ਅਡਾਟੀ ॥ ਢਟਸਤੁਆ ਅਢਾਪੀ ॥ ਣਕਸਤੁਆ ਅਣਾਪੀ ॥੧੦॥੧੧੮॥
 ਤਪਸਤੁਆ ਅਤਾਪੀ ॥ ਥਪਸਤੁਆ ਅਬਾਪੀ ॥ ਦਲਸਤੁਆ ਦਿਦੋਖੀ ॥
 ਨਹਿਸਤੁਆ ਅਨੇਖੀ ॥੧੧॥੧੧੯॥ ਅਪਕਤੁਆ ਅਪਾਨੀ ॥ ਫਲਕਤੁਆ ਫਲਾਨੀ ॥
 ਬਦਕਤੁਆ ਬਿਸੇਖੀ ॥ ਭਜਸਤੁਆ ਅਭੇਖੀ ॥੧੨॥੧੨੦॥ ਮਤਸਤੁਆ ਫਲਾਨੀ ॥
 ਹਰਿਕਤੁਆ ਹਿਰਦਾਨੀ ॥ ਅੜਕਤੁਆ ਅੜੰਗੀ ॥ ਤ੍ਰਿਕਸਤੁਆ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ॥੧੩॥੧੨੧॥
 ਰੰਗਸਤੁਆ ਅਰੰਗੀ ॥ ਲਵਸਤੁਆ ਅਲੰਗੀ ॥ ਯਕਸਤੁਆ ਯਕਾਪੀ ॥
 ਇਕਸਤੁਆ ਇਕਾਪੀ ॥੧੪॥੧੨੨॥ ਵਦਿਸਤੁਆ ਵਰਦਾਨੀ ॥ ਯਕਸਤੁਆ ਇਕਾਨੀ ॥
 ਲਵਸਤੁਆ ਅਲੇਖੀ ॥ ਰਾਰਿਸਤੁਆ ਅਰੇਖੀ ॥੧੫॥੧੨੩॥ ਤ੍ਰਿਅਸਤੁਆ ਤ੍ਰਿਭੰਗੇ ॥

ਹਰਿਸਤੁਆ ਹਰੰਗੇ ॥ ਮਾਹਿਸਤੁਆ ਮਹੇਸੰ ॥ ਭਾਜਸਤੁਆ ਅਭੇਸੰ ॥੧੯॥੧੨੪॥
 ਬਾਰਸਤੁਆ ਬਰਾਨੰ ॥ ਪਾਲਸਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ॥ ਨਾਰਸਤੁਆ ਨਰੇਸੰ ॥
 ਦਾਲਸਤੁਆ ਦਲੇਸੰ ॥੧੭॥੧੨੫॥ ਪਾਪੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਦਿਨ ਅਜਬ, ਏਕ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਭਉ ਸਰੂਪ, ਅਨਹਦ ਅਕਾਮ ॥
 ਅਨਿਛਿਜ ਤੇਜ, ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਰਾਜਾਨ ਰਾਜੁ, ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥੧॥੧੨੬॥
 ਉਚਰਿਓ ਆਤਮਾ, ਪਰਆਤਮਾ ਸੰਗ ॥ ਉਤਭੁਜ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਗਤ ਅਭੰਗ ॥
 ਇਹ ਕਉਨ ਆਹਿ, ਆਤਮਾ ਸਰੂਪਾ। ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜਿ, ਅਤਿਭੁਤਿ ਬਿਭੂਤਿ॥੨॥੧੨੭॥

ਪਰਾਤਮਾ ਬਾਚ ॥

ਯਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਆਹਿ, ਆਤਮਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜਿ, ਅਬਿਗਤ ਅਕਾਮ ॥
 ਜਿਹ ਭੇਦ ਭਰਮ ਨਹੀ, ਕਰਮ ਕਾਲ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰੂ ਮਿਤ੍ਰ, ਸਰਬਾ ਦਿਆਲ ॥੩॥੧੨੮॥
 ਡੋਖਿਯੋ ਨ ਡੁਬੈ, ਸੋਖਿਯੋ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕੱਟਿਯੋ ਨ ਕੱਟੈ, ਨ ਬਾਰਿਯੋ ਬਰਾਇ ॥
 ਡਿੱਜੈ ਨ ਨੈਕ, ਸਤ ਸਸਤ੍ਰੂ ਪਾਤ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰੂ ਮਿਤ੍ਰ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥੪॥੧੨੯॥
 ਸਤ੍ਰੂ ਸਹੰਸ, ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਘਾਇ ॥ ਡਿੱਜੈ ਨ ਨੈਕ, ਖੰਡਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨਹੀ ਜਰੈ ਨੈਕ, ਪਾਵਕ ਮੰਝਾਰ ॥ ਬੋਰੈ ਨ ਸਿੰਧੁ, ਸੋਖੈ ਨ ਬਖਾਰ ॥੫॥੧੩੦॥
 ਇਕ ਕਰਿਯੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ, ਆਤਮਾ ਦੇਵ ॥ ਅਨਭੰਗ ਰੂਪ, ਅਨਭਉ ਅਭੇਵ ॥
 ਯਹਿ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਸੰਸਾਰ ਦਾਨ ॥ ਕਿਹੁ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਕਿਜੈ ਵਖਿਆਨ ॥੬॥੧੩੧॥
 ਇਕ ਰਾਜੁ ਧਰਮ, ਇਕ ਦਾਨ ਧਰਮ ॥ ਇਕ ਭੋਗ ਧਰਮ, ਇਕ ਮੋਛ ਕਰਮ ॥
 ਇਕ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਸਭ ਜਗ ਭਣੰਤ ॥ ਸੇ ਆਤਮਾਹ, ਪਰਾਤਮਾ ਪੁਛੰਤ ॥੭॥੧੩੨॥
 ਇਕ ਰਾਜ ਧਰਮ, ਇਕ ਧਰਮ ਦਾਨ ॥ ਇਕ ਭੋਗ ਧਰਮ, ਇਕ ਮੋਛ ਵਾਨ ॥
 ਤੁਮ ਕਰੋ ਚਤੂ, ਚਤ੍ਰੇ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਭਏ, ਜੁਗ ਅਪਾਰ ॥੮॥੧੩੩॥
 ਬਰਨੰਨ ਕਰੋ ਤੁਮ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਾਨ ॥ ਜਿਮ ਦਾਨ ਧਰਮ, ਕਿਨੇ ਨ੍ਰਿਪਾਨ ॥
 ਸਤਿਜੁਗ ਕਰਮ, ਸੁਰਦਾਨ ਦੰਤ ॥ ਭੁਮਾਦਿ ਦਾਨ, ਕੀਨੀ ਅਕੰਥ ॥੯॥੧੩੪॥
 ਤੈ ਜੁਗ ਮਹੀਪ, ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਤ ॥ ਰਾਬਾ ਅਨੰਤ, ਉਪਮਾ ਅਗਾਤ ॥
 ਜੋ ਕੀਏ ਜਗਤ ਮੈ, ਜੱਗ ਧਰਮ ॥ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹਿ, ਤੇ ਅਮਿਤ ਕਰਮ ॥੧੦॥੧੩੫॥
 ਕਲਜੁਗ ਤੇ ਆਦਿ, ਜੋ ਭਏ ਮਹੀਪ ॥ ਇਹਿ ਭਰਬ ਖੰਡਿ ਮਹਿ, ਜੰਬੂ ਦੀਪ ॥
 ਤੂ ਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਬਰਣੈ ਸੁ ਤੈਣ ॥ ਰਾਜਾ ਯੁਧਿਸ਼ਟ, ਭੂ ਭਰਬ ਏਣ ॥੧੧॥੧੩੬॥

ਖੰਡੇ ਅਖੰਡ, ਜਿੱਹ ਚਤੁਰ ਖੰਡ ॥ ਕੈਰੌ, ਕੁਰਖੇਤ੍ਰੂ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
 ਜਿਹ ਚਤੁਰ ਕੁੰਡ, ਜਿਤਿਯੋ ਦੁਬਾਰ ॥ ਅਰਜਨ ਭੀਮਾਦ, ਭ੍ਰਾਤਾ ਜੁਝਾਰ ॥੧੨॥੧੩॥
 ਅਰਜਨ ਪਠਿਯੋ, ਉੱਤਰ ਦਿਸਾਨ ॥ ਭੀਮਹਿ ਕਰਾਇ, ਪੂਰਬ ਪਖਾਨ ॥
 ਸਹਿਦੇਵ ਪਠਿਯੋ, ਦੱਛਣ ਸੁ ਦੇਸ ॥ ਨੁਕਲਹਿ ਪਠਾਇ, ਪੱਛਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੧੩॥੧੩॥
 ਮੰਡੇ ਮਹੀਪ, ਖੰਡਿਯੋ ਖੜਾਣ ॥ ਜਿਤੇ ਅਜੀਤ, ਮੰਡੇ ਮਹਾਨ ॥
 ਖੰਡਿਯੋ ਸੁ ਉੜ੍ਹੂ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇਸ ॥ ਦੱਛਨ ਪੂਰਬ, ਜੀਤੇ ਨਰੇਸ ॥੧੪॥੧੩॥
 ਖਗ ਖੰਡ ਖੰਡ, ਜੀਤੇ ਮਹੀਪ ॥ ਬੱਜਿਯੋ ਨਿਸਾਨ, ਇਹ ਜੰਬੂ ਦੀਪ ॥
 ਇਕ ਠਉਰ ਕੀਏ, ਸਬ ਦੇਸ ਰਾਉ ॥ ਮਖ ਰਾਜ ਸੂਆ ਕੋ, ਕੀਓ ਚਾਉ ॥੧੫॥੧੪੦॥
 ਸਬ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਪਠੇ ਸੁ ਪੜ੍ਹ ॥ ਜਿਤ ਜਿਤ ਗੁਨਾਢ, ਕੀਏ ਇਕੜ੍ਹ ॥
 ਮਖ ਰਾਜ ਸੂਆ ਕੋ, ਕੀਯੋ ਅਰੰਭ ॥ ਨਿਪ ਬਹੁ ਬੁਲਾਇ, ਜਿਤੇ ਅਸੰਭ ॥੧੬॥੧੪੧॥
 ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਬੁਲਾਇ ਰਿੱਤਜ, ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਬਨਾਇ ਬਿੰਜਨ, ਭੋਗੀਅਹਿ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਜੱਤ੍ਰੂ ਤੱਤ੍ਰੂ ਸਮਗ੍ਰਕਾ,
 ਕਹੁੰਲਾਗ ਹੈਨਿਪਰਾਇ ॥ ਰਾਜ ਸੂਇ ਕਰਹਿਂਲਗੇ, ਸਭ ਧਰਮ ਕੋ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥੧॥੧੪੨॥

ਏਕ ਏਕ ਸੁਵਰਨ ਕੋ, ਦਿਜ ਏਕ ਦੀਜੈ ਭਾਰ ॥ ਏਕ ਸਉ ਗਜ, ਏਕ ਸਉ ਰਖਿ,
 ਦੁਇ ਸਹੰਸ੍ਰ ਤੁਖਾਰ ॥ ਸਹੰਸ ਚਤੁਰ, ਸੁਵਰਨ ਸਿੰਗੀ, ਮਹਿਖ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ॥
 ਏਕ ਏਕਹਿ ਦੀਜੀਐ, ਸੁਨ ਰਾਜ ਰਾਜ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥੧੪੩॥ ਸੁਵਰਨ ਦਾਨ,
 ਸੁ ਰੁਕਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਤਾਂਬ੍ਰ ਦਾਨ ਅਨੰਤ ॥ ਅੰਨ ਦਾਨ, ਅਨੰਤ ਦੀਜਤ, ਦੇਖ ਦੀਨ ਦੁਰੰਤ ॥
 ਬਸੜ੍ਹ ਦਾਨ, ਪਟੰਬ੍ਰ ਦਾਨ, ਸੁ ਸਸੜ੍ਹ ਦਾਨ ਦਿਜੰਤ ॥ ਭੂਪ ਭਿੱਛਕ ਹੁਇ ਗਏ,
 ਸਬ ਦੇਸ ਦੇਸ ਦੁਰੰਤ ॥੩॥੧੪੪॥ ਚੜ੍ਹ ਕੋਸ ਬਨਾਇ ਕੁੰਡਕ, ਸਹੰਸ੍ਰ ਲਾਇ ਪਰਨਾਰ ॥
 ਸਹੰਸ੍ਰ ਹੋਮ ਕਰੈਂ ਲਗੈ, ਦਿਜ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਅਉਤਾਰ ॥ ਹਸਤ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਮਾਨ,
 ਪਿੜ੍ਹ ਕੀ ਪਰਤ ਧਾਰ ਅਪਾਰ ॥ ਹੋਤ ਭਸਮ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ, ਲਪਟ ਝਪਟ ਕਰਾਲ ॥੪॥੧੪੫॥
 ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸਭ ਤੀਰਥ ਕੀ, ਸਭ ਤੀਰਥ ਕੇ ਲੈ ਬਾਰ ॥ ਕਾਸਟਕਾ ਸਭ ਦੇਸ ਕੀ,
 ਸਭ ਦੇਸ ਕੀ ਜਿਉ ਨਾਰ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ ਮਹਾ ਰਸ, ਹੋਮੀਐ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ॥
 ਦੇਖ ਚਕ੍ਰਤ ਰਹੈ ਦਿਜੰਬਰ, ਰੀਝ ਹੀ ਨਰ ਨਾਹ ॥੫॥੧੪੬॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ,
 ਹੋਮੀਐ ਤਿਹ ਆਨ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੜੈਂ, ਚੜ੍ਹ ਸਭ ਬਿੱਪ ਬਿਆਸ ਸਮਾਨ ॥
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਭੂਪਤ, ਦੇਤ ਦਾਨ ਅਨੰਤ ॥ ਭੂਮ ਭੂਰ ਉਠੀ ਜਯਤ ਧੁਨ,

ਜੱਤ੍ਰੁ ਤੱਤ੍ਰੁ ਦੁਰੰਤ ॥੬॥੧੪੭॥ ਜੀਤ ਜੀਤ ਮਵਾਸ ਆਸਨ, ਅਰਬ ਖਰਬ ਛਿਨਾਇ ॥
 ਆਨਿ ਆਨਿ ਦੀਏ ਦਿਜਾਨਨ, ਜਗ ਮੈ ਕੁਰਰਾਇ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਧੂਪ,
 ਸੁ ਧੂਪੀਐ ਤਿੰਹ ਆਨ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਉਠੀ ਜਖ ਧੁਨਿ, ਜੱਤ੍ਰੁ ਤੱਤ੍ਰੁ ਦਿਸਾਨ ॥੭॥੧੪੮॥
 ਜਰਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਕੈ, ਪੁਨਿ ਕੈਰਵਾਂ ਹਥਿ ਪਾਇ ॥ ਰਾਜ ਸੂਇ ਕੀਓ ਬਡੋ ਮਖਿ,
 ਕਿਸਨ ਕੇ ਮਤਿ ਭਾਇ ॥ ਰਾਜ ਸੂਇ ਸੁ ਕੈ ਕਿਤੇ ਦਿਨ, ਜੀਤ ਸੜ੍ਹੁ ਅਨੰਤ ॥
 ਬਾਜ਼ਮੇਧ ਅਰੰਭ ਕੀਨੋ, ਬੇਦ ਬਿਖਾਸ ਮਤੰਤ ॥੮॥੧੪੯॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੱਗ ਸਮਾਪਤਹਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਬਰਣ ਬਧ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਬਰਣ ਸੁ ਕਰਨਿ ਸਿਯਾਮ, ਸੁਵਰਨ ਪੂਛ ਸਮਾਨ ॥
 ਰਤਨ ਤੁੰਗ ਉਤੰਗ ਬਾਜਤ, ਉਚ ਸ੍ਰਵਾਹ ਸਮਾਨ ॥ ਨਿਰਤ ਕਰਤ ਚਲੈ ਧਰਾ ਪਰਿ,
 ਕਾਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਭਾਇ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਛਕੈ ਸਭੈ ਨਿਪ, ਰੀਝਿ ਇਉ ਨਿਪਰਾਇ ॥੯॥੧੫੦॥
 ਬੀਣ ਬੇਣ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਾਜਤ, ਬਾਂਸੁਰੀ ਸੁਰ ਨਾਇ ॥ ਮੁਰਜ ਤੂਰ ਮੁਚੰਗ ਮੰਦਲ,
 ਚੰਗ ਬੰਗ ਸਨਾਇ ॥ ਢੋਲ ਢੋਲਕ ਖੰਜਕਾ, ਡਫ ਝਾਂਝ ਕੋਟ ਬਜੰਤ ॥ ਜੰਗ ਘੁੰਘਰੂ ਟੱਲਕਾ,
 ਉਪਜੰਤ ਰਾਗ ਅਨੰਤ ॥੧੦॥੧੫੧॥ ਅਮਿਤ ਸਬਦ ਬਜੰਤ੍ਰੁ ਭੇਰ, ਹਰੰਤ ਬਾਜ ਅਪਾਰ ॥
 ਜਾਤ ਜਉਨ ਦਿਸਾਨ ਕੋ, ਪਛ ਲਾਗ ਹੀ ਸਿਰਦਾਰ ॥ ਜਉਨ ਬਾਧ ਤੁਰੰਗ ਜੂਝਤ,

ਜੀਤੀਐ ਕਰਿ ਜੁਧ ॥ ਆਨ, ਜੈਨ ਮਿਲੈ ਬਚੈ, ਨਹਿ ਮਾਰੀਐ ਕਰਿ ਕੁਧ ॥੧੧॥੧੫੨॥
 ਹੈ ਫੇਰ ਚਾਰ ਦਿਸਾਨ ਮੈ, ਸਭ ਜੀਤ ਕੈ ਛਿਤ ਪਾਲ ॥ ਬਾਜਮੇਧ ਕਰਿਯੋ ਸੰਪੂਰਨ,
 ਅਮਿਤ ਜਗ ਰਿਸਾਲ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਦਾਨ, ਸੁ ਦੀਜੀਅਹਿ ਦਿਜਰਾਜ ॥
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਟੰਬਰਾਦਿਕ, ਬਾਜਿਯੋ ਗਜ ਰਾਜ ॥੧੨॥੧੫੩॥ ਅਨੇਕ ਦਾਨ ਦੀਏ ਦਿਜਾਨਨ,
 ਅਮਿਤ ਦਰਬ ਅਪਾਰ ॥ ਹੀਰ ਚੀਰ ਪਟੰਬਰਾਦਿ, ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਰ ॥
 ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਤ੍ਰੁਸੇ ਸਬੈ, ਬਰ ਹਰਿਓ ਸੁਨਿ ਗਿਰ ਰਾਇ ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਨ ਦੈ ਦਿੜੈ ਨਿਪ,
 ਬਾਣਟ ਬਾਣਟ ਲੁਟਾਇ ॥੧੩॥੧੫੪॥ ਫੇਰ ਕੈ ਸਭ ਦੇਸ ਮੈ ਹੈ, ਮਾਰਿਓ ਮਖ ਜਾਇ ॥
 ਕਾਟਿ ਕੈ ਤਿਹ ਕੋ ਤਬੈ, ਪਲ ਕੈ ਕਰੈ ਚਤੁ ਭਾਇ ॥ ਏਕ ਬਿੱਪਨ, ਏਕ ਛੜ੍ਹਨ,
 ਏਕ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਦੀਨ ॥ ਚਤ੍ਰ ਅੰਸ ਬਚਿਯੋ ਜੁ ਤਾਂਤੇ, ਹੋਮ ਮੈ ਵਹਿ ਕੀਨ ॥੧੪॥੧੫੫॥
 ਪੰਚ ਸੈ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨ, ਸੁ ਰਾਜ ਕੈ ਇਹ ਦੀਪ ॥ ਅੰਤ ਜਾਇ ਗਿਰੇ ਰਸਾਤਲ,
 ਪੰਡ ਪੁਤ੍ਰ ਮਹੀਪ ॥ ਭੂਮ ਭਰਬ ਭਏ ਪਰੀਛਤ, ਪਰਮ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ॥
 ਅਮਿਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰ ਦਾਨ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਨਿਧਾਨ ॥੧੫॥੧੫੬॥

ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਪੋਖੀ, ਦੁਤੀਆ ਜੱਗ ਸਮਾਪਤੰ ॥੨॥

ਅਥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਕੇ ਰਾਜ ਕਥਨੰ ॥ ਰੁਆਲ ਛੰਦ ॥

ਏਕ ਦਿਵਸ ਪਰੀਛਤਹਿ, ਮਿਲਿ ਕੀਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਨ ॥ ਗਜਾਮੇਧ ਸੁ ਜੱਗ ਕੇ,
 ਕਿਉ ਕੀਜੀਐ ਸਵਾਪਾਨ ॥ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਨ, ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਓ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਸੇਤ ਦੰਤ ਮੰਗਾਇ ਕੈ, ਬਹੁ ਜਗਤ ਸੌ ਅਬਿਚਾਰ ॥੧॥੧੫੭॥
 ਜੱਗ ਮੰਡਲ ਕੇ ਰਚਿਯੋ, ਤਹਿ ਕੋਸ ਅਸਟ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਅਸਟ ਸਹੰਸ੍ਰ ਬੁਲਾਇ ਰਿੱਤੁਜੁ,
 ਅਸਟ ਲੱਛ ਦਿਜਾਨ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਬਨਾਇਕੈ, ਤਹਾ ਅਸਟ ਸਹੰਸ੍ਰ ਪ੍ਰਨਾਰ ॥
 ਹਸਤ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਮਾਨ, ਤਾਂ ਮਹਿ ਹੋਮੀਐ ਘ੍ਰੂਤ ਧਾਰ ॥੨॥੧੫੮॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਬੁਲਾਇਕੈ,
 ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ ਦੀਏ, ਬਹੁ ਦਾਨ ਮਾਨ ਰਸਾਲ ॥
 ਹੀਰ ਚੀਰ ਪਟੰਬਰਾਦਿਕ, ਬਾਜ ਅਉ ਗਜਰਾਜ ॥ ਸਾਜ ਸਾਜ ਸਬੈ ਦੀਏ,
 ਬਹੁ ਰਾਜ ਕੰ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ॥੩॥੧੫੯॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤ, ਕੀਓ ਤਹਾਂ,
 ਬਹੁ ਬਰਖ ਲਉ ਤਿਹ ਰਾਜ ॥ ਕਰਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਅਰ ਜੀਤ ਕੈ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਚੜਿਓ ਨ੍ਰਿਪਬਰ, ਸੈਲ ਕਾਜ ਅਖੇਟ ॥ ਦੇਖ ਮ੍ਰਿਗ ਭਇਓ ਤਹਾਂ,
 ਮੁਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਭਈ ਭੇਟ ॥੪॥੧੬੦॥ ਪੈਡ ਯਾਹਿ ਗਯੋ ਨਹੀ ਮ੍ਰਿਗ,

ਰੇ ਰਖੀਸਰ ਬੋਲ ॥ ਉੜ੍ਹ ਭੂਪਹਿ ਨਾ ਦੀਓ ਮੁਨਿ, ਆਂਖਿ ਭੀ ਇਕ ਖੋਲ ॥
 ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਪ ਨਿਹਾਰ ਕੈ, ਜਿਹ ਅਗ੍ਰ ਤਾਹ ਉਠਾਇ ॥ ਤਉਨ ਕੇ ਗਰ ਢਾਰ ਕੈ ਨ੍ਰਿਪ,
 ਜਾਤ ਭਯੋ ਨ੍ਰਿਪਰਾਇ ॥ ਪਾ।੧੯੧॥ ਆਂਖ ਉਘਾਰ ਲਖੈ ਕਹਾ ਮੁਨ, ਸਰਪ ਦੇਖ ਡਰਾਨ ॥
 ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਤ ਭਯੋ ਤਹਾਂ ਦਿਜ, ਰਕਤ ਨੇੜ੍ਹ ਚੁਚਾਨ ॥ ਜਉਨ ਮੇ ਗਰਿ ਡਾਰਿ ਗਿਓ,
 ਤਿਹ ਕਾਟਿ ਹੈ ਅਹਿ ਰਾਇ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸਨ ਮੈਮਰੈ, ਯਹਿ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰਾਪ ਸਦਾਇ ॥੬॥੧੯੨॥
 ਸ੍ਰਾਪ ਕੇ ਸੁਨਿ ਕੈ ਡਰਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪ, ਮੰਦਰ ਏਕ ਉਸਾਰ ॥ ਮੱਧਿ ਗੰਗ ਰਚਿਯੋ ਧਉਲਹਰਿ,
 ਛਾਇ ਸਕੈ ਨ ਬਿਆਰ ॥ ਸਰਪ ਕੀ ਤਹ ਗੰਮਤਾ ਕੋ, ਕਾਟਿ ਹੈ ਤਿਹ ਜਾਇ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਟਿਯੋ ਤਬੈ, ਤਹਿ ਆਨ ਕੈ ਅੱਹਿ ਰਾਇ ॥੭॥੧੯੩॥
 ਸਾਠ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਦੁਇ ਮਾਸ ਯੌ ਦਿਨ ਚਾਰ ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਬਿਖੈ ਰਲੀ,
 ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ॥ ਭੂਮ ਭਰਖ ਭਏ ਤਬੈ, ਜਨਮੇਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ॥
 ਸੂਰਬੀਰ ਹਠੀ ਤਪੀ, ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥੮॥੧੯੪॥

ਇਤ, ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਸਮਾਪਤੰ ਭਏ ॥

ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ, ਰਾਜ ਪਾਵਤ ਭਏ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਗ੍ਰੁਹ ਪਾਇਕੈ,

ਜਨਮੇਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਹਠੀ ਤਪੀ, ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥
 ਪਿਤਰ ਕੇ ਬਧ ਕੋਪ ਤੇ, ਸਬ ਬਿਪ੍ਰ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸਰਪ ਮੇਧ ਕਰਿਓ ਲਗੇ ਮਖ,
 ਧਰਮ ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥੧॥੧੯੮॥ ਏਕ ਕੋਸ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਮਖ ਕੁੰਡ ਕੀਨ ਬਨਾਇ ॥
 ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤ ਕਰਨੈ ਲਗੇ, ਤਹਿ ਹੋਮ ਬਿਪ੍ਰ ਬਨਾਇ ॥ ਆਨ ਆਨ ਗਿਰੈਂ ਲਗੇ,
 ਤਹਿ ਸਰਪ ਕੋਟ ਅਪਾਰ ॥ ਜੜ੍ਹ ਤੜ੍ਹ ਉਠੀ ਜੈਤ ਧੁਨ, ਭੂਮ ਭੂਰ ਉਦਾਰ ॥੨॥੧੯੯॥
 ਹਸਤ ਏਕ ਦੁ ਹਸਤ ਤੀਨ, ਚਉ ਹਸਤ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਬੀਸ ਹਾਥ, ਇਕੀਸ ਹਾਥ,
 ਪਚੀਸ ਹਾਥ, ਸਮਾਨ ॥ ਤੀਸ ਹਾਥ, ਬਤੀਸ ਹਾਥ, ਛਤੀਸ ਹਾਥ, ਗਿਰਾਹ ॥
 ਆਨ ਆਨ ਗਿਰੈਂ ਤਹਾਂ, ਸਭ ਭਸਮ ਭੂਤ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੩॥੧੯੭॥
 ਏਕ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ, ਦੋ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ,
 ਚਤ੍ਰ ਸੈ ਸੁ ਸਮਾਨ ॥ ਪਾਂਚ ਸੈ, ਖਟ ਸੈ ਲਗੇ, ਤਹਿ ਬੀਚ ਆਨ ਗਿਰੰਤ ॥
 ਸਹੰਸ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਸਭ ਹੋਮ ਹੋਤ ਅਨੰਤ ॥੪॥੧੯੮॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਰਚਿਯੋ ਸਰਪ ਮੇਧ, ਬਡੋ ਜੱਗ ਰਾਜੰ ॥ ਕਰੈ ਬਿੱਪ ਹੋਮੰ, ਸਰੈਂ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ॥

ਦਹੇ ਸਰਬ ਸਰਪੰ, ਅਨੰਤੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ ਭੁਜੈ ਭੋਗ ਅਨੰਤੰ, ਜੁ ਗੈ ਰਾਜ ਦੁਆਰੰ ॥੧॥੧੯੯॥
 ਕਿਤੇ ਅਸਟ ਹਸਤੰ, ਸਤੰ ਪ੍ਰਾਇ ਨਾਰੰ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਆਦਿਸੇ ਹਸਤ ਲੌ, ਪਰਮ ਭਾਰੰ ॥
 ਕਿਤੇ ਦੁਐ ਸਹੰਸ੍ਰ, ਕਿਤੇ ਜੋਜਨੇਕੰ ॥ ਗਿਰੇ ਹੋਮ ਕੁੰਡੰ, ਅਪਾਰੰ ਅਚੇਤੰ ॥੨॥੧੭੦॥
 ਕਿਤੇ ਜੋਜਨੇ ਦੁਇ, ਕਿਤੇ ਤੀਨ ਜੋਜਨ ॥ ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਜੋਜਨ, ਦਹੇ ਭੂਮ ਭੋਗਨ ॥
 ਕਿਤੇ ਮੁਸਟ ਅੰਗੁਸਟ, ਗਿਸਟਾਂ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਕਿਤੇ ਡੇਢੁ ਗਿਸਟੇ, ਅੰਗੁਸਟਾਂ ਅਰਧਾਨਾ ॥੧੭੧॥
 ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਜੋਜਨ ਲਉ, ਚਾਰ ਕੋਸੰ ॥ ਛੁਐ ਘ੍ਰੂਤ ਜੈਸੇ, ਕਰੈਂ ਅਗਨ ਹੋਮੰ ॥
 ਫਣੰ ਫਟਕੈਂ ਫੇਣਕਾ, ਫੰਤ ਕਾਰੰ ॥ ਛੁਟੈਂ ਲਪਟ ਜੁਆਲਾ, ਬਸੈ ਬਿਖ ਧਾਰੰ ॥੪॥੧੭੨॥
 ਕਿਤੇ ਸਪਤ ਜੋਜਨ ਲੌ, ਕੋਸ ਅਸਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਅਸਟ ਜੋਜਨ, ਮਹਾ ਪਰਮ ਪੁਸਟੰ ॥
 ਭਯੋ ਘੋਰ ਬਧੰ, ਜਰੇ ਕੋਟ ਨਾਰੀ ॥ ਭਜਿਯੋ ਤੱਛਕੰ, ਭੱਛਕੰ ਜੇਮ ਕਾਰੀ ॥੫॥੧੭੩॥
 ਕੁਲੰ ਕੋਟ ਹੋਮੇ, ਬਿਖੈ ਵਹਿਣ ਕੁੰਡੰ ॥ ਬਚੇ ਬਾਂਧ ਢਾਰੇ, ਘਨੇ ਕੁੰਡ ਝੁੰਡੰ ॥
 ਭੱਜਿਯੋ ਨਾਗ ਰਾਜੰ, ਤਕਿਯੋ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕੰ ॥ ਜਰਿਯੋ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰੁ, ਭਰਿਯੋ ਸਕ੍ਰ ਸੋਕੰ ॥੬॥੧੭੪॥
 ਬੰਧਿਯੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜੰਤ੍ਰੁ, ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮ ਮੱਧੰ ॥ ਅੜਿਓ ਆਸਤੀਕੰ, ਮਹਾਂ ਬਿਪ੍ਰ ਸਿੱਧੰ ॥
 ਭਿੜਿਓ ਭੇੜ ਭੂਪੰ, ਝਿਣਯੋ ਝੇੜ ਝਾੜੰ ॥ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਠਿਓ, ਤਣੀ ਤੇੜ ਤਾੜੰ ॥੭॥੧੭੫॥

ਤਜਿਖੇ ਸ੍ਰੂਪ ਮੇਧ, ਭਜਿਖੇ ਏਕ ਨਾਥੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸੂਝੈ, ਸਬੈ ਸਿਸਟ ਸਾਜੁ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਰਦਾਲ, ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਪੈਂ ਤੇਜ ਸਾਵਤ, ਜੁਆਲਾ ਸਮਾਨੁ ॥੯॥
 ੧੭੯।। ਮਹੀ ਮਾਹ ਰੂਪੁ, ਤਪੈਂ ਤੇਜ ਭਾਨੁ ॥ ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਾਂਹ, ਬਿੱਦਿਆ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਸਤ੍ਰੁਗ, ਸਾਰੰਗ ਪਾਨੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਰਪ ਮੇਧੁ, ਦਿੱਜੈ ਮੋਹਿਦਾਨੁ ॥੧੦॥੧੭੧॥
 ਤਜਹੁ ਜੋ ਨ ਸਰਪੁ, ਜਰੋਂ ਅਗਨ ਆਪੁ ॥ ਕਰੋਂ ਦਰਾਘ ਤੋਕੈ, ਦਿਵੋਂ ਐਸ ਸ੍ਰੂਪੁ ॥
 ਹਣਿਖੇ ਪੇਟ ਮੱਧੁ, ਛੁਰੀ ਜਮ ਦਾੜੁ ॥ ਲਗੇ ਪਾਪ ਤੋਕੈ, ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਗਾੜੁ ॥੧੦॥੧੭੨॥
 ਸੁਨੇ ਬਿੱਪ ਬੋਲੁ, ਉਠਿਖੇ ਆਪ ਰਾਜੁ ॥ ਤਜਿਖੇ ਸਰਪ ਮੇਧੁ, ਪਿਤਾ ਬੈਰ ਕਾਜੁ ॥
 ਬੁਲਿਖੇ ਬਿਆਸ ਪਾਸੁ, ਕਰਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਰੁ ॥ ਮਹਾ ਬੇਦ ਬਿਆਕਰਣ,
 ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰੁ ॥੧੧॥੧੭੩॥ ਸੁਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਦੁਇ, ਗਿਰ੍ਹੰ ਕਾਸਿ ਰਾਜੁ ॥
 ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰੀ ਰੂਪੁ, ਸੋਭਾ ਸਮਾਜੁ ॥ ਜਿਣਉ ਜਾਇ ਤਾਂ ਕੈ, ਹਣੇ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟੁ ॥
 ਕਰਿਖੇ ਪਿਆਨ ਤਾਨੇ, ਲੁਦੇ ਭਾਰ ਉਸਟੁ ॥੧੨॥੧੮੦॥ ਚਲੀ ਸੈਨ ਸੂਕਰ,
 ਪਰਾਚੀ ਦਿਸਾਨੁ ॥ ਚੜੇ ਬੀਰ ਧੀਰੁ, ਹਠੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਨੁ ॥ ਦੁਰਿਖੇ ਜਾਇ ਦੁਰਗੁ,
 ਸੁ ਬਾਰਾਣਸੀ ਸੰ ॥ ਘੇਰਿਖੇ ਜਾਇ ਫਉਜ਼, ਭਜਿਓ ਏਕ ਈਸੁ ॥੧੩॥੧੮੧॥

ਮਚਿਯੋ ਜੁਧ ਸੁਧੰ, ਬਹੇ ਸਸਤ੍ਰ ਘਾਤੰ ॥ ਗਿਰੇ ਅਧ ਵੱਧੰ, ਸਨੱਧੰ ਬਿਪਾਤੰ ॥
 ਗਿਰੇ ਹੀਰ ਚੀਰੰ, ਸੁ ਬੀਰੰ ਰਜਾਣੰ ॥ ਕਟੇ ਅੱਧੁ ਅੱਧੰ, ਛੁਟੇ ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨੰ ॥੧੪॥੧੮੨॥
 ਗਿਰੇ ਖੇਤ੍ਰ ਖੱਤ੍ਰਾਣ, ਖੜੀ ਖੱਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਦੂਕਿਆ ਨਿਸਾਣੰ ॥
 ਕਰੈ ਪੈਜ ਵਾਰੰ, ਪ੍ਰਚਾਰੈ ਸੁ ਬੀਰੰ ॥ ਫਿਰੇ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਣੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੧੫॥੧੮੩॥
 ਬਿ ਭੇਦੰਤ ਵਰਮੰ, ਪ੍ਰਛੇਦੈ, ਤਨਾਨੰ ॥ ਕਰੈ ਮਰਦਨੰ ਅਰਦਨੰ, ਮਰਦ ਮਾਨੰ ॥
 ਕਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਛੁਟੇ ਚਉਰ ਚਾਰੰ ॥ ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਧੀਰੰ, ਛੁਟੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥੧੬॥੧੮੪॥
 ਜਿਣਿਯੋ ਕਾਸਕੀਸੰ, ਹਣਿਯੋ ਸਰਬ ਸੈਨੰ ॥ ਬਰੀ ਪੁੜ੍ਕਾ ਤਾਂਹ, ਕੰਪਿਯੋ ਤ੍ਰਿਨੈਨੰ ॥
 ਭਇਓ ਮੇਲ ਗੋਲੰ, ਮਿਲੇ ਰਾਜ ਰਾਜੰ ॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰ ਚਾਰੰ, ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ॥੧੭॥੧੮੫॥
 ਮਿਲੀ ਰਾਜ ਦਾਜੰ, ਸੁ ਦਾਸੀ ਅਨੁਪੰ ॥ ਮਹਾ ਬਿੱਦਜਵੰਤੀ, ਅਪਾਰੰ ਸਰੁਪੰ ॥
 ਮਿਲੇ ਹੀਰ ਚੀਰੰ, ਕਿਤੇ ਸਿਆਉ ਕਰਨੰ॥ ਮਿਲੇ ਮੱਤ ਦੰਤੀ, ਕਿਤੇ ਸੇਤ ਬਰਨੰ॥੧੮॥੧੮੬॥
 ਕਰਿਯੋ ਬਿਆਹ ਰਾਜਾ, ਭਇਓ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਪੋਖੇ, ਦਿੰਜ ਸਰਬ ਅੰਨੰ ॥
 ਕਰੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤੰ, ਮਹਾ ਰਾਜ ਦਾਨੰ ॥ ਭਏ ਦੋਇ ਪੁੜ੍ਹੰ, ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਮਾਨੰ ॥੧੯॥੧੮੭॥
 ਲਖੀ ਰੂਪਵੰਤੀ, ਮਹਾਰਾਜ ਦਾਸੀ ॥ ਮਨੋ ਚੀਰਕੈ ਚਾਰ ਚੰਦ੍ਰਾ, ਨਿਕਾਸੀ ॥

ਲਹੈਂ ਚੰਚਲਾ ਚਾਰ, ਬਿੱਦਿਆ ਲਤਾ ਸੀ॥ ਕਿਧੋ ਕੰਜਕੀ ਮਾਂਝ, ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੨੦॥੧੮੮॥
 ਕਿਧੋ ਢੂਲ ਮਾਲਾ, ਲਖੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੀ ॥ ਕਿਧੋ ਪਦਮਨੀ ਮੈ, ਬਨੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ॥
 ਕਿਧੋ ਪੁਹਪ ਧੰਨਿਆ, ਛੁਲੀ ਰਾਇ ਬੇਲੰ ॥ ਤਜੈ ਅੰਗ ਤੇ, ਬਾਸੁ ਚੰਪਾ ਛੁਲੇਲੰ ॥੨੧॥੧੮੯॥
 ਕਿਧੋ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਲੋਕ ਡੋਲੈ ॥ ਕਿਧੋ ਜੱਛਨੀ ਕਿੱਨ੍ਹਨੀ ਸਿਉਂ, ਕਲੋਲੈ ॥
 ਕਿਧੋ ਰੁਦ੍ਰ ਬੀਜੰ, ਫਿਰੈ ਮੱਧਿ ਬਾਲੰ ॥ ਕਿਧੋ ਪੜ੍ਹ ਪਾਨੰ, ਨਚੈ ਕਉਲ ਨਾਲੰ ॥੨੨॥੧੯੦॥
 ਕਿਧੋ ਰਾਗਮਾਲਾ, ਰਚੀ ਰੰਗ ਰੂਪੰ ॥ ਕਿਧੋ ਇਸਤ੍ਰਿ ਰਾਜਾ, ਰਚੀ ਭੂਪ ਭੂਪੰ ॥
 ਕਿਧੋ ਨਾਗ ਕੰਨਿਆ, ਕਿਧੋ ਬਾਸਵੀ ਹੈ॥ ਕਿਧੋ ਸੰਖਨੀ ਚਿਤ੍ਰਨੀ, ਪਦਮਨੀ ਹੈ॥੨੩॥੧੯੧॥
 ਲਸੈ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੰ, ਬਚਿਤ੍ਰ ਅਪਾਰੰ ॥ ਮਹਾ ਰੂਪਵੰਤੀ, ਮਹਾਂ ਜੋਬਨਾਰੰ ॥ ਮਹਾ ਗਿਆਨਵੰਤੀ,
 ਸੁ ਬਿਗਿਆਨ ਕਰਮੰ ॥ ਪੜੈ ਕੰਠਿ ਬਿੱਦਿਆ, ਸੁ ਬਿੱਦਿਆਦਿ ਧਰਮੰ ॥੨੪॥੧੯੨॥
 ਲਖੀ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆਨ ਤੇ, ਰੂਪਵੰਤੀ ॥ ਲਸੈ ਜੋਤ ਜੁਆਲਾ, ਅਪਾਰੰ ਅਨੰਤੀ ॥
 ਲਖਿਯੋਤਾਂਹਿ, ਜਨਮੇਜਏਅਪਰਾਜੰ ॥ ਕਰੇਪਰਮ ਭੋਗੰ, ਦੀਏਸਰਬਸਾਜੰ ॥੨੫॥੧੯੩॥
 ਬਚਿਓਨੇਹੁਤਾਸੋਂ, ਤਜੀ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ॥ ਹੁਤੀ ਸਿਸਟ ਕੀ ਦਿਸਟ ਮਹਿ, ਪੁਸਟ ਧੰਨਿਆ ॥
 ਭਇਓ ਏਕ ਪੜ੍ਹ, ਮਹਾਂ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਾਂਹ, ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰੀ ॥

੨੯॥੧੯੪॥ ਧਰਿਓ ਅਸੁਮੇਧੰ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੁੜ੍ਹ ਨਾਮੰ ॥ ਭਇਓ ਅਸਮੇਧਾਨ, ਦੂਜੋ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥
 ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਰਾਖਿਯੋ, ਰਜੀ ਪੁੜ੍ਹ ਸੂਰੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੰਗ ਜੋਧਾ, ਮਹਾਂ ਜਸ ਪੂਰੰ ॥੨੭॥੧੯੫॥
 ਭਇਓ ਤਨ ਦੁਰੁਸਤੰ, ਬਲਿਸਟੰ ਮਹਾਨੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੰਗ ਜੋਧਾ, ਸੁ ਸਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥
 ਹਣੈ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟੰ, ਮਹਾਂ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥ ਬਡੇ ਸਤ੍ਰ ਜੀਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਰਾਵਣਾਰੰ ॥੨੮॥੧੯੬॥
 ਚੜਿਓ ਏਕ ਦਿਵਸੰ, ਅਖੇਟੰ ਨਰੇਸੰ ॥ ਲਖੇ ਮ੍ਰਿਗ ਧਾਯੋ, ਰਾਯੋ ਅਉਰ ਦੇਸੰ ॥
 ਸ੍ਰਮਿਓ ਪਰਮ ਬਾਟੰ, ਤੱਕਿਓ ਏਕ ਤਾਲੰ ॥ ਤਹਾਂ ਦਉਰ ਕੈ, ਪੀਨ ਪਾਨੰ ਉਤਾਲੰ ॥
 ੨੯॥੧੯੭॥ ਕਰਿਓ ਰਾਜ ਸੈਨੰ, ਕਢਿਓ ਬਾਰ ਬਾਜਾਂ ॥ ਤੱਕੀ ਬਾਜਨੀ, ਰੂਪ ਰਾਜੰ ਸਮਾਜਾਂ ॥
 ਲਗਿਯੋ ਆਨ ਤਾਂਕੋ, ਰਹਿਓ ਤਾਂਹਿ ਗਰਭੰ ॥ ਭਇਓ ਸਿਯਾਮ ਕਰਣੰ, ਸੁ ਬਾਜੀ ਅਦਰਬੰ
 ॥੩੦॥੧੯੮॥ ਕਰਿਯੋ ਬਾਜ ਮੇਧੰ, ਬਡੋ ਜੱਗ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਣੇ ਸਰਬ ਭੁਪੰ, ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜਾ ॥
 ਗਡਿਯੋ ਜੱਗ ਬੰਡੰ, ਕਰਿਯੋ ਹੋਮ ਕੁੰਡੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਪੇਖੇ, ਬਲੀ ਬਿਪ੍ਰ ਝੁੰਡੰ ॥੩੧॥੧੯੯॥
 ਦਏ ਕੋਟ ਦਾਨੰ, ਪਕੇ ਪਰਮ ਪਾਕੰ ॥ ਕਲ੍ਹ ਮੱਧਿ ਕੀਨੋ, ਬਡੋ ਧਰਮ ਸਾਕੰ ॥
 ਲਗੀ ਦੇਖਨੇ ਆਪ, ਜਿਉ ਰਾਜ ਬਾਲਾ ॥ ਮਹਾ ਰੂਪਵੰਤੀ, ਮਹਾ ਜੁਆਲ ਆਲਾ ॥੩੨॥
 ੨੦੦॥ ਉਡਿਯੋ ਪਉਨ ਕੇ ਬੇਗ ਸਿਯੋ, ਅੱਗ੍ਰ ਪੜ੍ਹੰ ॥ ਹਮੇ ਦੇਖ ਨਗਨੰ, ਤ੍ਰੀਖ ਬਿਪ੍ਰ ਛੱਡ੍ਹੰ ॥

ਭਇਓ ਕੋਪ ਰਾਜਾ, ਗਹੇ ਬਿਪ੍ਰ ਸਰਬੰ ॥ ਦਹੇ ਖੀਰ ਖੰਡੰ, ਬਡੇ ਪਰਮ ਗਰਬੰ ॥੩੩॥੨੦੧॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਾਂਧਿ ਕੈ, ਸਰਬ ਮੁੰਡੇ ਮੁੰਡਾਏ ॥ ਪੁਨਰ ਏਡੂਆ, ਸੀਸ ਤਾਕੇ ਟਿਕਾਏ ॥
 ਪੁਨਰ ਤਪਤ ਕੈ, ਖੀਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ਇਮੰ ਸਰਬ ਬਿਪ੍ਰਾਨ ਕਉ,
 ਜਾਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥੩੪॥੨੦੨॥ ਕਿਤੇ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਬਿਪ੍ਰ, ਬਾਚੇ ਦਿਵਾਰੰ ॥
 ਕਿਤੇ ਬਾਂਧ ਫਾਸੀ ਦੀਏ, ਬਿਪ੍ਰ ਭਾਰੰ ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਰਿ ਬੋਰੇ, ਕਿਤੇ ਅਗਨਿ ਜਾਰੇ ॥
 ਕਿਤੇ ਅੱਧਿ ਚੀਰੇ, ਕਿਤੇ ਬਾਂਧ ਫਾਰੇ ॥੩੫॥੨੦੩॥ ਲਗਿਯੋ ਦੋਖ ਭੂਪੰ,
 ਬਦਿਓ ਕੁਸਟ ਦੇਹੀ ॥ ਸਬੇ ਬਿਪ੍ਰ ਬੋਲੇ, ਕਰਿਯੋ ਰਾਜ ਨੇਹੀ ॥ ਕਹੋ ਕਉਨ ਸੋ,
 ਬੈਠਿ ਕੀਜੈ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਦਹੇ ਦੇਹ ਦੋਖੰ, ਮਿਟੈ ਪਾਪ ਭਾਰੰ ॥੩੬॥੨੦੪॥
 ਬੋਲੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰੰ, ਸਬੈ ਬਿਪ੍ਰ ਆਏ ॥ ਬਡੇ ਬਿਆਸ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕੈ, ਬੁਲਾਏ ॥
 ਦੇਖੈ ਲਾਗ ਸਾਸਤ੍ਰੰ, ਬੋਲੇ ਬਿਪ੍ਰ ਸਰਬੰ ॥ ਕਰਿਯੋ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਧੰ, ਬਦਿਓ ਭੂਪ ਗਰਬੰ ॥੩੭॥
 ੨੦੫॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਰਦੂਲ, ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥ ਕਰਿਯੋ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਧੰ, ਸੁ ਜੱਗੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥
 ਭਇਓ ਅਕਸਮੰਤ੍ਰੰ, ਕਹਿਓ ਨਾਹਿ ਕਉਨੈ ॥ ਕਗੀ ਜਉ ਨ ਹੋਤੀ, ਭਈ ਬਾਤ ਤਉਨੈ
 ॥੩੮॥੨੦੬॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਆਸ ਤੇ, ਪਰਬ ਅਸਟੰ ਦਸਾਨੰ ॥ ਦਰੈ ਦੇਹ ਤੇ ਕੁਸਟ ਸਰਬੰ,

ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਬੋਲੈ ਬਿਪ੍ਰ ਬਿਆਸੰ, ਸੁਨੈ ਲਾਗ ਪਰਬੰ ॥ ਪਰਿਯੋ ਭੂਪ ਪਾਇਨ,
 ਤਜੇ ਸਰਬ ਗਰਬੰ ॥੩੯॥੨੦੭॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਰਦਾਲ, ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਹੁਓ ਭਰਥ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ, ਰਘੁਰਾਨੁ ॥ ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ, ਰਾਮ ਰਾਜਾ ॥
 ਦੀਜੈ ਛੜ੍ਹ ਦਾਨੁ, ਨਿਧਾਨੁ ਬਿਰਾਜਾ ॥੪੦॥੨੦੮॥ ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੀ ਜੱਦ ਮੈ,
 ਜੱਦੁ ਰਾਜੰ ॥ ਦਸੰ ਚਾਰ ਚੌਦਹ, ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਸਮਾਜੰ ॥ ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ,
 ਸੰਤਨੇਅੰ ॥ ਭਏ ਤਾਹਿੰ ਕੇ, ਕਉਰਓ ਪਾਂਡਵੇਅੰ ॥੪੧॥੨੦੯॥
 ਭਏ ਤਉਨ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ, ਪ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰੰ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧਾ, ਪ੍ਰਬੋਧਾ ਮਹਾਸਤ੍ਰੁ ॥
 ਭਏ ਤਉਨ ਕੇ, ਕਉਰਵੰ ਕੂਰ ਕਰਮੰ ॥ ਕੀਓ ਛੜ੍ਹਣੁ ਜੈਣ, ਕੁਲਛੈਣ ਕਰਮੰ ॥੪੨॥੨੧੦॥
 ਕੀਓ ਭੀਖਮੇ ਅੱਗ੍ਰੁ, ਸੈਨਾ ਸਮਾਜੰ ॥ ਭਇਓ ਕੂਧ ਜੁਧੰ, ਸਮੁਹ ਪੰਡ ਰਾਜੰ ॥
 ਤਹਾਂ ਗਰਜਿਓ ਅਰਜਨੰ, ਪਰਮ ਬੀਰੰ ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਗਿਆਤਾ, ਤਜੇ ਪਰਮ ਤੀਰੰ ॥੪੩॥
 ੨੧੧॥ ਤਜੀ ਬੀਰ ਬਾਨਾਵਰੀ, ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਹਣਿਓ ਭੀਖਮੰ, ਸਭੈ ਸੈਨਾ ਸਮੇਤੰ ॥
 ਦਈ ਬਾਣ ਸਿੱਜਾ, ਗਰੇ ਭੀਖਮੈਣੁ ॥ ਜਖੰ ਪੱਤ੍ਰ ਪਾਇਓ, ਸੁਖੰ ਪਾਂਡਵੇਣੁ ॥੪੪॥੨੧੨॥
 ਭਏ ਦ੍ਰੋਣ ਸੈਨਾਪਤੀ, ਸੈਨ ਪਾਲੰ ॥ ਭਇਓ ਘੋਰ ਜੁਧੰ, ਤਹਾਂ ਤਉਨ ਕਾਲੰ ॥

ਹਣਿਓ ਪ੍ਰਿਸਟ ਦੇਨ, ਤਜੇ ਦ੍ਰੋਣ ਪ੍ਰਾਣੁ ॥ ਕਰਿਓ ਜੁਧ ਤੇ, ਦੇਵ ਲੋਕੰ ਪਿਆਣੁ ॥੪੫॥੨੧੩॥
 ਭਏ ਕਰਣ ਸੈਨਾਪਤੀ, ਛੜ੍ਹਪਾਲੁ ॥ ਮਚਿਯੇ ਜੁਧ ਕੁਧੁ, ਮਹਾਂ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥ ਹਣਿਓ ਤਾਹਿ ਪੰਬੁ,
 ਸਦੰ ਸੀਸੁ ਕੱਪਿਓ ॥ ਗਿਰਿਓ ਤਉਣ ਜੁਪਿਸਟਰੁ, ਰਾਜੁ ਥੱਪਿਓ ॥੪੬॥੨੧੪॥
 ਭਏ ਸੈਣ ਪਾਲੁ, ਬਲੀ ਸੂਲ ਸੱਲਿਅੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਕੁਟਿਓ, ਬਲੀ ਪੰਡ ਦਲਜੰ ॥
 ਪੁਨਰਹਸਤ ਜੁਪਿਸਟਰੁ, ਸਕਤ ਬੇਦੰ ॥ ਗਿਰਿਓ ਜੁਧ ਭੂਪੁ, ਬਲੀ ਭੂਪ ਬੇਦੰ ॥੪੭॥੨੧੫॥
 ਚਉਪਈ ॥ ਸਲ ਰਾਜਾ, ਜਉਨੈ ਦਿਨ ਜੂਝਾ ॥ ਕਉਰਉ ਹਾਰ, ਤਵਨ ਤੇ ਸੂਝਾ ॥
 ਜੂਝਤ ਸੱਲ, ਭਇਓ ਅਸਤਾਮਾ ॥ ਕੂਟਿਓ ਕੋਟ ਕਟਕੁ, ਇਕ ਜਾਮਾ ॥੧॥੨੧੬॥
 ਪ੍ਰਿਸਟ ਦੋਨੁ, ਮਾਰਿਓ ਅਤਰਖੀ ॥ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨ, ਭਲੇ ਕਰਿ ਮਖੀ ॥
 ਪਾਂਡਵ ਕੇ, ਪਾਂਚੋ ਸੁਤ ਮਾਰੇ ॥ ਦੁਆਪੁਰ ਮੈ, ਬਡ ਕੀਨ ਅਖਾਰੇ ॥੨॥੨੧੭॥
 ਕਉਰਉ ਰਾਜ, ਕੀਓ ਤਬ ਜੁਧਾ ॥ ਭੀਮ ਸੰਗਿ, ਹੁਇਕੈ ਅਤਿ ਕੁਧਾ ॥
 ਜੁਧ ਕਰਤ, ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਬਲੀ, ਤਿਹ ਆਨ ਸੰਘਾਰਾ ॥੩॥੨੧੮॥

ਭੀਮਾ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤਹਾਂ ਭੀਮ ਕੁਰਰਾਜ ਸਿਉ, ਜੁਧ ਮੱਚਿਓ ॥ ਛੁਟੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਰੁੜ੍ਹ ਨੱਚਿਓ ॥

ਉਠੈ ਸਬਦ ਨਿਰਘਾਤ, ਆਘਾਤ ਬੀਰੰ ॥ ਭਏ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਣੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੧॥੨੧੯॥
 ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਏਕੰ, ਅਨੇਕੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ ਗਿਰੇ ਅੱਧ ਅੱਧੰ, ਛੁਪੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥
 ਕੱਟੇ ਕਉਰਵੰ ਦੂਰ, ਸਿੰਦੂਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਰਿੱਧ ਆਵੱਧ, ਸਾਵੰਤ ਖੇਤੰ ॥੨॥੨੨੦॥
 ਬਲੀ ਮੰਡਲਾਕਾਰ, ਜੂਝੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਹਸੈ ਗਰਜ ਠੋਕੈ ਭੁਜਾ, ਹਰ ਦੁ ਗਾਜੈ ॥
 ਦਿਖਾਵੈ ਬਲੀ, ਮੰਡਲਾਕਾਰ ਬਾਨੈ ॥ ਉਭਾਰੈ ਭੁਜਾ, ਅਉ ਫਟਾਕੈ ਗਜਾਨੈ ॥੩॥੨੨੧॥
 ਸੁਭੈ ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਪੱਤ੍ਰ, ਬਾਂਧੇ ਗਜਾਮੈ ॥ ਭਈ ਅਗਨਿ ਸੋਭਾ, ਲਖੀ ਕੈ ਧੁਜਾ ਮੈ ॥
 ਭਿੜਾਵੈ ਭ੍ਰਮੈ, ਮੰਡਲਾਕਾਰ ਬਾਹੈ ॥ ਅਪੇ ਆਪ ਮੈ, ਨੇਕ ਘਾਇ ਸਰਾਹੈ ॥੪॥੨੨੨॥
 ਤਹਾਂ ਭੀਮ ਭਾਰੀ, ਭੁਜਾ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਕੈ, ਭਲੈ ਸੈਨ ਗਾਹੈ ॥
 ਉਤੈ ਕਉਰ ਪਾਲੰ, ਧਰੈ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਮੰ ॥ ਕਰੈ ਚਿੜ੍ਹ ਪਾਵਿੜ੍ਹ, ਬਾਚਿੜ੍ਹ ਕਰਮੰ ॥੫॥੨੨੩॥
 ਸੁਭੈ ਬਾਜੁਵੰਦੰ, ਛਕੈ ਭੁਖਨਾਣੰ ॥ ਲਸੈ ਮੁਕਤ ਕਾ ਹਾਰ, ਦੁਮਲਿਅੰ ਹਾਣੰ ॥
 ਦੋਊ ਮੀਰ ਧੀਰੰ, ਦੋਊ ਪਰਮ ਓਜੰ ॥ ਦੋਊ ਮਾਨਧਾਤਾ, ਮਹੀਪੰ ਕਿ ਭੋਜੰ ॥੬॥੨੨੪॥
 ਦੋਊ ਬੀਰਬਾਨਾ, ਬਧੈ ਅੱਧ ਅੱਧੰ ॥ ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਜੁਧ ਕੁਝੰ ॥
 ਦੋਊ ਕੁਰ ਕਰਮੰ, ਦੋਊ ਜਾਨ ਬਾਹੰ ॥ ਦੋਊ ਹੱਦਿ ਹਿੰਦੂਨ, ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੰ ॥੭॥੨੨੫॥

ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ, ਦੋਊ ਪਰਮ ਦਾਨੰ ॥ ਦੋਊ ਢਾਲ ਢੀਚਾਲ, ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦਾਨੰ ॥
 ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਦੋਊ ਛੜ੍ਹ ਧਾਰੀ ॥ ਦੋਊ ਪਰਮ ਜੋਧਾ, ਮਹਾਂ ਜੁਧ ਕਾਰੀ ॥੮॥੨੨੯॥
 ਦੋਊ ਖੰਡ ਖੰਡੀ, ਦੋਊ ਮੰਡ ਮੰਡੰ ॥ ਦੋਊ ਜੋਧ ਜੈਤਵਾਰੁ, ਜੋਧਾ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ॥
 ਦੋਊ ਬੀਰ ਬਾਨੀ, ਦੋਊ ਬਾਹ ਯਾਰੰ ॥ ਦੋਊ ਸੂਰ ਸੈਨੰ, ਦੋਊ ਸੂਰ ਮਾਰੰ ॥੯॥੨੩੦॥
 ਦੋਊ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ ॥ ਦੋਊ ਜੰਗ ਜੋਧੀ, ਦੋਊ ਜੰਗ ਜੇਤਾ ॥
 ਦੋਊ ਚਿੜ੍ਹ ਜੋਤੀ, ਦੋਊ ਚਿੜ੍ਹ ਚਾਪੰ ॥ ਦੋਊ ਚਿੜ੍ਹ ਵਰਮਾ, ਦੋਊ ਦੁਸਟ ਤਾਪੰ ॥੧੦॥੨੨੮॥
 ਦੋਊ ਖੰਡ ਖੰਡੀ, ਦੋਊ ਮੰਡ ਮੰਡੰ ॥ ਦੋਊ ਚਿੜ੍ਹ ਜੋਤੀ, ਸੁ ਜੋਧਾ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ॥
 ਦੋਊ ਮੱਤ ਬਾਰੁਨ, ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਮਾਨੰ ॥ ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ, ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਨੰ ॥੧੧॥੨੨੯॥
 ਦੋਊ ਪਰਮ ਜੋਧੀ, ਦੋਊ ਕੁਧਵਾਨੰ ॥ ਦੋਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ, ਦੋਊ ਰੂਪ ਖਾਨੰ ॥
 ਦੋਊ ਛੜ੍ਹ ਪਾਲੰ, ਦੋਊ ਛੱਤ੍ਰ ਪਰਮੰ ॥ ਦੋਊ ਜੁਧ ਜੋਧਾ, ਦੋਊ ਕੂਰ ਕਰਮੰ ॥੧੨॥੨੩੦॥
 ਦੋਊ ਮੰਡਲਾਕਾਰ, ਜੂਐਂ ਬਿਰਾਜੈਂ ॥ ਹਥੈ ਹਰ ਦੁ ਠੋਕੈਂ ਭੁਜਾਂ, ਪਾਂਇ ਗਾਜੈਂ ॥
 ਦੋਊ ਖੱਤ੍ਰ ਹਾਣੰ, ਦੋਊ ਖੜ੍ਹ ਖੰਡੰ ॥ ਦੋਊ ਖੱਗ ਪਾਣੰ, ਦੋਊ ਛੇਤ੍ਰ ਮੰਡੰ ॥੧੩॥੨੩੧॥
 ਦੋਊ ਚਿੜ੍ਹ ਜੋਤੀ, ਦੋਊ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਦੋਊ ਮੰਡਲਾਕਾਰ, ਖੰਡਾ ਅਬਾਰੰ ॥

ਦੋਊ ਖੱਗ ਖੂਨੀ, ਦੋਊ ਖੱਤ੍ਰ ਹਾਣੰ ॥ ਦੋਊ ਖੱਤ੍ਰ ਖੇਤਾ, ਦੋਊ ਛੱਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥੧੪॥੨੩੨॥
 ਦੋਊ ਬੀਰ ਬਿਬਾਸਤ ਧਾਰੇ, ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਰਹੇ ਬਖੋਮ ਮੈ ਭੂਪ ਗਉਨੈ, ਹਕਾਰੇ ॥
 ਹੱਕਾ ਹੱਕ ਲਾਰੀ, ਧਨੰ ਧੰਨ ਜੰਪਿਖੇ ॥ ਚਕਿਖੇ ਜੱਛ ਰਾਜਨ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਲੋਕ ਕੰਪਿਖੇ ॥੧੫॥
 ੨੩੩। ਹਨਿਓ ਰਾਜ ਦੁਰਜੋਪਨੰ, ਜੁੱਧ ਭੂਮੰ ॥ ਭੌਜੇ ਸਭੈ ਜੋਧਾ, ਚਲੀ ਧਾਮ ਧੂਮੰ ॥
 ਕਰਿਖੇ ਰਾਜ ਨਿਹਕੰਟਕੰ, ਕਉਰ ਪਾਲੰ ॥ ਪੁਨਰ ਜਾਇ ਕੈ, ਮੰਝਿ ਸਿੱਝੇ ਹਿਵਾਲੰ ॥੧੬॥
 ੨੩੪। ਤਹਾ ਏਕ ਗੰਧੂਬ ਸਿੱਉ, ਜੁੱਧ ਮੱਚਿਖੇ ॥ ਤਹਾ ਭੂਰਪਾਲੰ, ਧੂਰਾਰੰਗੁ ਰੱਚਿਖੇ ॥
 ਤਹਾ ਸੱਤ੍ਰੁ ਕੇ ਭੀਮ, ਹਸਤੀ ਚਲਾਏ ॥ ਫਿਰੈ ਮੱਧਿ ਗੈਣੰ, ਅਜਉ ਲਉ ਨ ਆਏ ॥੧੭॥
 ੨੩੫। ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਕਉ ਭੂਪ, ਇਉ ਐਂਠ ਨਾਕੰ ॥ ਕਰਿਖੇ ਹਾਸ ਮੰਦੈ, ਬੁਲਿਖੇ ਏਮ ਬਾਕੰ ॥
 ਰਹਿਖੇ ਨਾਕ ਮੈ ਕੁਸਟ, ਛੱਤ੍ਰੀਸ ਵਾਨੰ ॥ ਭਈ ਤਉਨ ਹੀ ਰੋਗ ਤੇ, ਭੂਪ ਹਾਨੰ ॥੧੮॥੨੩੬॥
 ਚਉਪਈ ॥ ਇਮ, ਚਉਰਾਸੀ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥ ਸਪਤ ਮਾਹ, ਚਉਬੀਸ ਦਿਨਾਨੰ ॥
 ਰਾਜੁ ਕੀਓ, ਜਨਮੇਜਾ ਰਾਜਾ ॥ ਕਾਲ ਨੀਸਾਨੁ, ਬਹੁਰਿ ਸਿਰਿ ਗਾਜਾ ॥੧੯॥੨੩੭॥

ਇਤੀ ਜਨਮੇਜਾ ਸਮਾਪਤ ਭਇਆ ॥

ਚਉਪਈ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਅਰੁ, ਅਸਮੇਦ ਹਾਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਸੂਰ, ਸਤਵਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥

ਮਹਾਬੀਰ, ਬਰਿਆਰ ਧਨਖ ਧਰ ॥ ਗਾਵਤ ਕੀਰਤ, ਦੇਸ ਸਭ ਘਰ ਘਰ ॥੧॥੨੩੮॥
 ਮਹਾਂ ਬੀਰ, ਅਰੁ ਮਹਾਂ ਧਨਖ ਧਰ ॥ ਕਾਂਪਤ ਤੀਨ ਲੋਕ, ਜਾ ਕੇ ਡਰ ॥
 ਬਡ ਮਹੀਪ, ਅਰੁ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥ ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਜਾਪਤ ਜਗ ਜਾਪਾ ॥੨॥੨੩੯॥
 ਅਜੈ ਸਿੰਘ, ਉਤ ਸੂਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਡ ਮਹੀਪ, ਦਸ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ਅਨਬਿਕਾਰ, ਅਨਤੇਲ ਅਤੁਲ ਬਲ ॥ ਅਰ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਨ, ਦਲ ਮਲ ॥੩॥੨੪੦॥
 ਜਿਨ ਜੀਤੇ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰਿ, ਛਾਡ ਨ ਏਕਾ ॥
 ਮਹਾ ਸੂਰ, ਗੁਨਵਾਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਮਾਨਤ ਲੋਕ ਸਗਲ, ਜਿਹ ਆਨਾ ॥੪॥੨੪੧॥
 ਮਰਨ ਕਾਲ, ਜਨਮੇਜੇ ਰਾਜਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਓ, ਮੰਤ੍ਰੀਨ ਸਮਾਜਾ ॥
 ਰਾਜ ਤਿਲਕ, ਭੂਪਤਿ ਅਭਖੇਖਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਭਏ, ਨਿਪਤ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੫॥੨੪੨॥
 ਇਨ ਮਹਿ, ਰਾਜ ਕਵਨ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ਕਉਨ ਨਿਪਤ ਸੁਤ ਕਉ, ਨਿਪੁ ਕੀਜੈ ॥
 ਰਜੀਆ ਪੂਤ, ਨ ਰਾਜ ਕੀ ਜੋਗਾ ॥ ਯਾਹਿ ਕੇ ਜੋਗ, ਨ ਰਾਜ ਕੇ ਭੋਗਾ ॥੬॥੨੪੩॥
 ਅਸੁਮੇਦ ਕਹੁ, ਦੀਨੋ ਰਾਜਾ ॥ ਜੈ ਪਤਿ ਭਾਖਯੋ, ਸਕਲ ਸਮਾਜਾ ॥
 ਜਨਮੇਜਾ ਕੀ, ਸੁਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਅਸੁਮੇਦ ਕੈ, ਵੱਜੀ ਵਧਾਈ ॥੭॥੨੪੪॥

ਦੂਸਰ ਭਾਇ, ਹੁਤੋ ਜੋ ਏਕਾ ॥ ਰਤਨ ਦੀਏ, ਤਿਹ ਦਰਬ ਅਨੇਕਾ ॥
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੈ, ਅਪਨਾ ਠਹਰਾਇਓ ॥ ਦੂਸਰ ਠਉਰ, ਤਿਸਹ ਬੈਠਾਇਓ ॥੮॥੨੪੫॥
 ਤੀਸਰ ਜੋ, ਰਜੀਆ ਸੁਤ ਰਹਾ ॥ ਸੈਨਪਾਲ, ਤਾਕੋ ਪੁਨ ਕਹਾ ॥
 ਬਖਸੀ ਕਰਿ, ਤਾਕੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥ ਸਬ ਦਲ ਕੋ, ਤਿਹ ਕਮੁ ਚਲਾਇਓ ॥੯॥੨੪੬॥
 ਰਾਜੁ ਪਾਇ, ਸਭ ਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ਭੂਪਤ ਕਉ, ਨਾਚਬ ਸੁਖ ਆਇਓ ॥
 ਤੇਰਹ ਸੈ ਚੌਸਥ, ਮਰਦੰਗਾ ॥ ਬਾਜਤ ਹੈ, ਕਈ ਕੋਟ ਉਪੰਗਾ ॥੧੦॥੨੪੭॥
 ਦੂਸਰ ਭਾਇ, ਭਏ ਮਦ ਅੰਧਾ ॥ ਦੇਖਤ ਨਾਚਤ, ਲਾਇ ਸੁਗੰਧਾ ॥
 ਰਾਜ ਸਾਜ, ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਭੂਲਾ ॥ ਵਾਹੀ ਕੈ ਜਾਇ ਛੜ੍ਹ ਸਿਰ ਝੂਲਾ ॥੧੧॥੨੪੮॥
 ਕਰਤ ਕਰਤ, ਬਹੁ ਦਿਨ ਅਸ ਰਾਜਾ ॥ ਉਨ ਦੁਹੂੰ ਭੂਲਿਓ, ਰਾਜ ਸਮਾਜਾ ॥
 ਮਦ ਕਰਿ ਅੰਧ ਭਏ, ਦੋਊ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਰਾਜ ਕਰਨ ਕੀ, ਬਿਸਰੀ ਬਾਤਾ ॥੧੨॥੨੪੯॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਿਹ ਚਾਹੇ ਤਾਕੇ ਹਨੇ, ਜੋ ਬਾਛੈ ਸੋ ਲੇਇ ॥ ਜਿਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਰਹੈ,
 ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਤਿਹ ਦੇਇ ॥੧੩॥੨੫੦॥ **ਚਉਪਈ** ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤ, ਕੀਨੇ ਇਹ ਜਬਹੀ ॥
 ਪ੍ਰਯਾ ਲੋਕ ਸਭ, ਬਸ ਭਏ ਤਬਹੀ ॥ ਅਉ ਬਸਿ ਹੋਇ ਗਏ, ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥

ਜੋ ਰਾਖਤ ਥੇ, ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥੨੫੧॥ ਏਕ ਦਿਵਸ, ਤਿਹੁੰ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ਮੰਡਸ ਚੌਪਰ, ਖੇਲ ਖਿਲਾਨਾ ॥ ਦਾਊ ਸਮੈ, ਕਛੁ ਰਿਸਕ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਅਜੈ ਸੁਨਤ,
 ਇਹ ਭਾਂਤ ਉਚਾਰਿਓ ॥੨॥੨੫੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕਹਾਂ ਕਰੈ ਦਾ ਕਹ ਪਰੈ,
 ਕਹ ਯਹ ਬਾਂਧੈ ਸੂਤ ॥ ਕਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਯਾਤੇ ਮਰੈਂ, ਜੋ ਰਜੀਆ ਕਾ ਪੂਤ ॥੩॥੨੫੩॥
ਚਉਪਈ ॥ ਯਹੈ ਆਜੁ ਹਮ, ਖੇਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸੋ ਭਾਖਤ ਹੈਂ, ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਕਾਰੀ ॥
 ਏਕਹਿ ਰਤਨ, ਰਾਜ ਧਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਦੁਤੀਐ ਅਸੂ ਉਸਟ, ਗਜ ਲੀਨਾ ॥੧॥੨੫੪॥
 ਕੁਅਰੈ ਬਾਟ, ਸੈਨ ਸਭ ਲੀਆ ॥ ਤੀਨਹੁ ਬਾਟ, ਤੀਨ ਕਰ ਕੀਆ ॥
 ਪਾਸਾ ਢਾਰ, ਧਰੈਂ ਕਸ ਦਾਵਾ ॥ ਕਹਾ ਖੇਲ ਧੈਂ, ਕਰੈ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥੨੫੫॥
 ਚਉਪਰ ਖੇਲ, ਪਰੀ ਤਿਹ ਮਾਹਾ ॥ ਦੇਖਤ, ਉਚ ਨੀਚ ਨਰ ਨਾਹਾ ॥
 ਜੂਲਾ ਰੂਪ, ਸੁਪਰਧਾ ਬਾਢੀ ॥ ਭੂਪਨ ਫਿਰਤ, ਸੰਘਾਰਤ ਕਾਢੀ ॥੩॥੨੫੬॥
 ਤਿਨ ਕੈ ਬੀਚ, ਪਰੀ ਅਸ ਖੇਲਾ ॥ ਕਟਨ ਸੁਹਿਤ ਭਇਓ, ਮਿਟਨ ਦੁਹੇਲਾ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਰਤਨ ਦ੍ਰਿਬ, ਬਹੁ ਲਾਖੇ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬਾਜ, ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਹਰਾਯੇ ॥੪॥੨੫੭॥
 ਦੁਹੁੰਅਨ ਬੀਚ, ਸਪਰਧਾ ਬਾਢਾ ॥ ਦੁਹ ਦਿਸ ਉਠੇ, ਸੁਭਟ ਅਸ ਕਾਢਾ ॥

ਚਮਕਹਿ ਕਹੂੰ, ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਛ ਗਈ ਲੋਬ, ਅਨੇਕ ਅਪਾਰਾ ॥੫॥੨੫॥
 ਜੁੱਗਨ ਦੈਤ, ਫਿਰਹਿ ਹਰਿਖਾਨੇ ॥ ਰੀਧ ਸਿਵਾ, ਬੋਲਹਿ ਅਪਮਾਨੇ ॥
 ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ, ਨਾਚਹਿ ਅਰੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਸਬਦ, ਬੈਤਾਲ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥੬॥੨੫॥
 ਚਮਕਤ ਕਹੂੰ, ਖਰਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਖ ਗਏ, ਰੁੰਡ ਭਸੁੰਡ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਚਿੰਸਤ ਕਹੂੰ, ਗਿਰੇ ਗਜ ਮਾਤੇ ॥ ਸੋਵਤ ਕਹੂੰ, ਸੁਭਟ ਰਣ ਤਾਤੇ ॥੭॥੨੬੦॥
 ਹਿੰਸਤ ਕਹੂੰ, ਗਿਰੇ ਹੈ ਘਾਏ ॥ ਸੋਵਤ ਕੂਰ, ਸਲੋਕ ਪਠਾਏ ॥
 ਕਟਿ ਗਏ ਕਹੂੰ, ਕਉਚ ਅਰੁ ਚਰਮਾ ॥ ਕਟਿ ਗਏ, ਗਜ ਬਾਜਨ ਕੇ ਬਰਮਾ ॥੮॥੨੬੧॥
 ਜੁੱਗਨ, ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਕਿਲਕਾਰੀ ॥ ਨਾਚਤ ਭੂਤ, ਬਜਾਵਤ ਤਾਰੀ ॥
 ਬਾਵਨ ਬੀਰ, ਫਿਰੈ ਚਹੂ ਓਰਾ ॥ ਬਾਜਤ ਮਾਰੂ ਰਾਗ, ਸਿੰਦਉਰਾ ॥੯॥੨੬੨॥
 ਰਣ ਅਸਕਾਲ, ਜਲਦ ਜਿਮ ਗਾਜਾ ॥ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ, ਭੀਰ ਭੈ ਭਾਜਾ ॥
 ਰਣ ਮਾਰੂ, ਇਹ ਦਿਸ ਤੇ ਬਾਜਿਯੋ॥ ਕਾਇਰੁ ਹੁਤੋ, ਸੋ ਭੀ ਨਹਿ ਭਾਜਿਯੋ॥੧੦॥੨੬੩॥
 ਰਹਿ ਗਈ ਸੂਰਨ, ਖਰ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਕਟਿ ਗਏ ਸੁੰਡ, ਭਸੁੰਡ ਅਨੇਕਾ ॥
 ਨਾਚਤ ਜੋਗਨ, ਕਹੂੰ ਬਿਤਾਰਾ ॥ ਧਾਵਤ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥੧੧॥੨੬੪॥

ਧਾਵਤ, ਅੱਧ ਕਮੱਧ ਅਨੇਕਾਂ ॥ ਮੰਡਿ ਰਹੇ ਰਾਵਤ, ਗਡਿ ਰਹੇ ਟੇਕਾ ॥
 ਅਨਹਦ ਰਾਗ, ਅਨਾਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਕਾਇਰੁ ਹੁਤਾ, ਵਹੈ ਨਹੀਂ ਭਾਜਾ ॥੧੨॥੨੯ਪ॥
 ਮੰਦਰ ਤੂਰ, ਕਰੂਰ ਕਰੋਰਾ ॥ ਰਾਜ ਸਰਾਵਤ, ਰਾਗ ਸੰਦੋਰਾ ॥
 ਝਮਕਸਿ ਦਾਮਨ ਜਿਮ, ਕਰਵਾਰਾ ॥ ਬਰਸਤ, ਬਾਨਨ ਮੇਘ ਅਪਾਰਾ ॥੧੩॥੨੯੯॥
 ਘੂਮਹਿ ਘਾਇਲ, ਲੋਹ ਚੁਚਾਤੇ ॥ ਖੇਲ ਬਸੰਤ, ਮਨੋ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥
 ਗਿਰ ਗਏ, ਕਹੂੰ ਜਿਰਹ ਅਰੁ ਜੁਆਨਾ ॥ ਗਰਜਤ ਗਿੱਧ, ਪੁਕਾਰਤ ਸੁਆਨਾ ॥੧੪॥੨੯੭॥
 ਉਨ ਦਲ ਦੁਹੂੰ ਭਾਇਨ ਕੇ, ਭਾਜਾ ॥ ਠਾਢ ਨ ਸਕਿਓ, ਰੰਕੁ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ॥
 ਤਕਿਓ ਓਡਛਾ ਦੇਸੁ, ਬਿਚੱਛਨ ॥ ਰਾਜਾ ਨ੍ਹਿਪਤ, ਤਿਲਕ ਸੁਭ ਲੱਛਨ ॥੧੫॥੨੯੮॥
 ਮਦ ਕਰਿ, ਮੱਤ ਭਏ ਜੇ ਰਾਜਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਏ, ਐਸੀ ਹੀ ਕਾਜਾ ॥
 ਛੀਨ ਛਾਨ ਛਿਤ, ਛੱਤ੍ਰ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਆਪ ਹੀ ਕਹਾਯੋ ॥੧੬॥੨੯੯॥
 ਆਗੇ ਚਲੇ, ਅਸਮੇਦ ਹਾਰਾ ॥ ਧਾਵਹਿ ਪਾਛੇ, ਫਉਜ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਰੇ ਜਹਿਂ ਨ੍ਹਿਪਤ, ਤਿਲਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜਪਾਟ, ਵਾਹੂ ਕਉ ਛਾਜਾ ॥੧੭॥੨੧੦॥
 ਤਹਾ ਇਕ ਆਹਿ, ਸਨਉਢੀ ਬ੍ਰਹਮਨ ॥ ਪੰਡਤ ਬਡੋ, ਮਹਾ ਬਡ ਗੁਨ ਜਨ ॥

ਭੂਪਹਿ ਕੋ ਗੁਰ, ਸਭਹੁ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਨੁ, ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਨਹਿ ਦੂਜਾ ॥੧੮॥੨੭੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਣੀ, ਕਰਹਿੰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਕਹੂੰ ਬਿਪ੍ਰ ਬੈਠੇ, ਕਰਹਿੰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਚਾ ॥
ਤਹਾਂ ਬਿਪ੍ਰ ਸਨਾਢ ਤੇ, ਏਕ ਲੱਛਨ॥ ਕਰੈ ਬਕਲ ਬਸਤ੍ਰੁ, ਫਿਰੈ ਬਾਇ ਭੱਛਨ॥੧॥੨੭੨॥
ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਸਯਾਮੰ, ਸੁਰੰ ਸਾਬ ਗਾਵੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਜੁਜਰ ਬੇਦੰ, ਪੜੈ ਮਾਨ ਪਾਵੈਂ ॥
ਕਹੂੰ ਰਿਗ ਬਾਚੈਂ, ਮਹਾਂ ਅਰਥ ਬੇਦੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿੱਛਾ, ਕਹੂੰ ਬਿਸਨ ਭੇਦੰ ॥੨॥੨੭੩॥
ਕਹੂੰ ਅਸਟ ਦ੍ਰੈ ਅਵਤਾਰ, ਕਬੈਂ ਕਖਾਨੰ ॥ ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਾਂਹ, ਬਿੱਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥
ਤਹਾਂ ਪੰਡਤੰ, ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥ ਰਹੇ ਏਕ ਆਸੰ, ਨਿਰਾਸੰ ਬਿਹੀਨੰ ॥੩॥੨੭੪॥
ਕਹੂੰ ਕੋਕਸਾਰੰ ਪੜੈਂ, ਨੀਤ ਧਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨਜਾਇ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੜੈਂ, ਛੜ੍ਹ ਕਰਮੰ ॥
ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਪੜੈਂ, ਬਯੋਮ ਬਾਣੀ॥ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ, ਪਾਠਿ ਪਠਿਐ ਪਿੜਾਨੀ॥੪॥
ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ, ਨਾਗ ਭਾਖਾ ਉਚਾਰਹਿੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤ, ਬਯੋਮ ਬਾਣੀ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥
ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸੰਰੀਤ ਮੈ, ਰੀਤ ਗਾਵੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ ਬਿੱਦਿਆ, ਬਤਾਵੈਂ ॥੫॥੨੭੬॥
ਕਹੂੰ ਨਿਆਇ ਮੀਮਾਸਕਾ, ਤਰਕ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨਿ ਬਾਣੀ, ਪੜੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਤ੍ਰੁ ॥

ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਪਾਤੰਜਲੈਂ, ਸੇਖ ਕਾਨੰ ॥ ਪੜੈ ਚੱਕ੍ਰ, ਚਵਦਾਹ ਬਿੱਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥੬॥੨੭੬॥
 ਕਹੂੰ ਭਾਖ ਬਾਚੈਂ, ਕਹੂੰ ਕੋਮਦੀਅੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿੱਧ ਕਾ, ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਸਾਰ ਸੁਤੀਯੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਿਖਾਕਰਣ, ਬੈਸਿ ਕਾਲਾਪ ਕੱਬੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਆ, ਕਾਸਕਾ ਸ੍ਰੂਬ ਮੱਬੈਂ ॥੭॥੨੭੭॥
 ਕਹੂੰ ਬੈਠ, ਮਾਨੋਰਮਾ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਚੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਗਾਂਇ, ਸੰਗੀਤ ਮੈ ਰੀਤ ਨਾਚੈਂ ॥
 ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਕੀ, ਸਰਬ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਅਸਤ੍ਰ ਬਿੱਦਿਆ ਬਾਚੈ, ਸੋਕ ਟਾਰੈ ॥੮॥
 ਕਹੂੰ ਗਦਾ ਕੋ ਜੁੱਧ, ਕੈ ਕੈ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਖੜਗ ਬਿੱਦਿਆ ਜੁੱਝੈਂ, ਮਾਨੁ ਪਾਵੈਂ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਾਂਕ ਬਿੱਦਿਆਹਿ, ਛੋਰੰ ਪ੍ਰਬਾਨੰ॥ ਕਹੂੰ ਜਲਤੁਰੰ, ਬਾਕ ਬਿੱਦਿਆ ਬਖਾਨੰ॥੯॥੨੮੦॥
 ਕਹੂੰ ਬੈਠਕੈ ਗਾਰੜੀ, ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਚੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਸਾਂਭਵੀ, ਰਾਸ ਭਾਖਾ ਸੁ ਰਾਚੈਂ ॥
 ਕਹੂੰ ਜਾਮਨੀ ਤੋਰਕੀ, ਬੀਰ ਬਿੱਦਿਆ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰਸੀ, ਕੌਚ ਬਿੱਦਿਆ ਅਭਿੱਦਿਆ॥੧੦॥
 ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਕੀ ਘਾਉ, ਬਿੱਦਿਆ ਬਤੈਰੋਂ ॥ ਕਹੂੰ ਅਸਤ੍ਰ ਕੋ ਪਾਤਕਾਂ, ਪੈ ਚਲੈਰੋਂ ॥
 ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਕੀ, ਚਾਰ ਬਿੱਦਿਆ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਕਰੈਂ, ਦਰਬ ਪਾਵੈਂ ॥੧੧॥
 ੨੮੨॥ ਕਹੂੰ ਨਿ੍ਤ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਭੇਦੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੈਰਾਨ, ਕੱਬੈ ਕਤੇਬੰ ॥
 ਸਭੈ ਅੱਛਰ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਬਾਨੀ॥ ਸਬੈ ਦੇਸ ਪੂਜਾ, ਸਮਸਤੋ ਪ੍ਰਧਾਨੀ॥੧੨॥੨੮੩॥

ਕਹੁੰ ਸਿੰਘਨੀ, ਦੂਧ ਬੱਛੇ ਚੁਘਾਵੈ ॥ ਕਹੁੰ ਸਿੰਘ ਲੈ ਸੰਗ, ਗਊਆਂ ਚਰਾਵੈ ॥
 ਫਿਰੈ ਸਰਪੁ ਨਿਕੁਂਧ, ਤੌ ਨਿਸਥਲਾਨੰ ॥ ਕਹੁੰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ, ਸਤ੍ਰ ਕੱਖੈਂ ਕਬਾਨੰ ॥੧੩॥੨੮॥
 ਤਥਾ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ, ਤਥਾ ਮਿੱਤ੍ਰ ਸੱਤ੍ਰੰ ॥ ਜਥਾ ਏਕ ਛੜੀ, ਤਥਾ ਪਰਮ ਛੱਤ੍ਰੰ ॥
 ਤਹਾਂ ਰਾਖੋ, ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਸੂਰਾ ਸੁ ਕੁਂਧੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਅੱਸਮੇਧੰ, ਕਰਿਓ ਧਰਮ ਜੁਧੰ ॥੧੪॥੨੯॥
 ਰਜੀਆ ਪੁੜ੍ਹ ਦਿੱਖਿਯੋ, ਡਰੇ ਦੋਇ ਭ੍ਰਾਤੰ ॥ ਗਹੀ ਸਰਣ ਬਿੱਪੰ, ਬੁਲਿਯੋ ਏਵ ਬਾਤੰ ॥
 ਗੁਵਾ ਹੇਮ ਸਰਬੰ, ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੰ ॥ ਸਰੱਨੰ ਸਰੱਨੰ, ਸਰੱਨੰ ਗੁਰਾਨੰ ॥੧੫॥੨੧॥
 ਚਉਪਈ ॥ ਤਬ ਭੂਪਤਿ, ਤਹ ਦੂਤ ਪਠਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਸਕਲ ਦਿਜ ਕੀਏ, ਰਿਝਾਏ ॥
 ਅਸਮੇਦ ਅਰੁ, ਅਸੁਮੇਧ ਹਾਰਾ ॥ ਭਾਜ ਪਰੇ, ਘਰ ਤਾਕ ਤਿਹਾਰਾ ॥੧॥੨੭॥
 ਕੈ ਦਿਜ ਬਾਂਧ, ਦੇਹੁ ਦੁਐ ਮੋਹੁ ॥ ਨਾ ਤਰ ਧਰੋ, ਦੁਜਨਵਾ ਤੋਹੁ ॥
 ਕਰਉਂ ਨ ਪੂਜਾ, ਦੇਉਂ ਨ ਦਾਨਾ ॥ ਤੋ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਵੈਂ ਦਿਜ, ਨਾਨਾ ॥੨॥੨੮॥
 ਕਹਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਇ, ਕੰਠ ਲਗਾਏ ॥ ਦੇਹੁ ਹਮੈ, ਤੁਮ ਕਹਾ ਲਜਾਏ ॥
 ਜਉ ਦੁਐ ਏ ਤੁਮ, ਦੇਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ॥ ਤਉ ਹਮ, ਸਿੱਖ ਨ ਹੋਇ ਹੈਂ ਤੋਹੁ ॥੩॥੨੯॥
 ਤਬ ਦਿਜ, ਪ੍ਰਾਤ ਕੀਓ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਦੇਵ ਪਿੜ੍ਹ ਤੋਖੇ, ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥

ਚੰਦਨ ਕੁੰਕਮ, ਖੋਰ ਲਗਾਏ ॥ ਚਲ ਕਰ, ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈ ਆਏ ॥੪॥੨੯੦॥
 ਦਿਜੇ ਬਾਚ ॥ ਹਮਰੀ ਵੈ, ਨ ਪਰੈ ਦੁਐ ਡੀਠਾ ॥ ਹਮਰੀ, ਆਇ ਪਰੈ ਨਹੀ ਪੀਠਾ ॥
 ਝੂਠ ਕਹਿਯੋ, ਜਿਨ ਤੋਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਈ ॥੧॥੨੯੧॥
 ਮਹਾਰਾਜ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਨਾਇਕ ਅਖਲ ਧਰਣ, ਸਿਰ ਤਾਜਾ ॥
 ਹਮ ਬੈਠੇ, ਤੁਮ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾਂ ॥ ਤੁਮ ਰਾਜਾ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਈਸਾਂ ॥੨॥੨੯੨॥
 ਰਾਜਾ ਬਾਚ ॥ ਭਲਾ ਚਹੋਂ, ਆਪਨ ਜੋ ਸਬ ਹੀ ॥ ਵੈ ਦੁਇ ਬਾਂਧ ਦੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਅਬ ਹੀ ॥
 ਸਬ ਹੀ ਕਰੋ, ਅਗਨ ਕਾ ਭੂਜਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉਂ, ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪੂਜਾ ॥੩॥੨੯੩॥
 ਜੋ ਨ ਪਰੈ ਵੈ, ਭਾਜ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਕਹੇ ਲਗੋ ਤੁਮ, ਆਜੁ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਹਮ ਤੁਮ ਕੋ, ਬਿੰਜਨਾਦ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਵੈ, ਤੀਨੋ ਮਿਲ ਖਾਵੈਂ ॥੪॥੨੯੪॥
 ਦਿਜ ਸੁਨ ਬਾਤ, ਚਲੇ ਸਭ ਧਮਾ ॥ ਪੂਛੈ ਭ੍ਰਾਤ, ਸੁਪੂਤ ਪਿਤਾਮਾ ॥
 ਬਾਂਧ ਦੇਹੁ, ਤਉ ਛੂਟੇ ਧਰਮਾ ॥ ਭੋਜ ਭੁਜੇ ਤਉ, ਛੂਟੇ ਕਰਮਾ ॥੫॥੨੯੫॥
 ਯਹਿ ਰਜੀਆ ਕਾ ਪੂਤ, ਮਹਾ ਬਲ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤੇ ਛੜੀ ਗਨ, ਦਲ ਮਲ ॥
 ਛੜਾਪਨ, ਆਪਨ ਬਲ ਲੀਨਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਕਾਢਿ, ਧਰਨ ਤੇ ਦੀਨਾ ॥੬॥੨੯੬॥

ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥ ਇਮ ਬਾਤ ਜਬੈ, ਨ੍ਰਿਪ ਤੇ ਸੁਨਿਖੰ ॥ ਗ੍ਰੂਹ ਬੈਠ ਸਬੈ ਦਿਜ, ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਖੰ ॥
 ਅਜ ਸੈਨ, ਅਜੈ ਭਟ ਦਾਸ ਸੁਤੰ ॥ ਅਤਿ ਦੁਹਕਰ, ਕੁਤਸਿਤ ਕੂਰ ਮਤੰ ॥੧॥੨੯॥
 ਮਿਲ ਖਾਇ, ਤਉ ਖੋਵੈ ਜਨਮ ਜਗੰ ॥ ਨਹਿ ਖਾਤ ਤੁ ਜਾਤ ਹੈ, ਕਾਲ ਮਗੰ ॥
 ਮਿਲ ਮਿੜ੍ਹ, ਸੁ ਕੀਜੈ ਕਉਨ ਮਤੰ ॥ ਜਿੱਹ ਭਾਂਤ ਰਹੇ, ਜਗ ਆਜ ਪਤੰ ॥੮॥੨੯॥
 ਸੁਨ ਰਾਜਨ ਰਾਜ, ਮਹਾਨ ਮਤੰ ॥ ਅਨਭੀਤ ਅਜੀਤ, ਸਮਸਤ ਛਿਤੰ ॥
 ਅਨਗਾਹ ਅਬਾਹ, ਅਨੰਤ ਦਲੰ ॥ ਅਨਭੰਜ ਅਰੰਜ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲੰ ॥੯॥੨੯॥
 ਇਹ ਠਉਰ, ਨ ਛੱਡ੍ਹੀ ਏਕ ਨਰੰ ॥ ਸੁਨ ਸਾਚੁ, ਮਹਾ ਨ੍ਰਿਪਰਾਜ ਬਰੰ ॥
 ਕਹਿ ਕੈ ਦਿਜ ਯੱਉ, ਉਠਿ ਜਾਤ ਭਏ॥ ਵੈ ਆਨਿ ਜਸੂਸ, ਬਤਾਇ ਦਏ॥੧੦॥੩੦੦॥
 ਤਹਾਂ ਸਿੰਘ ਅਜੈ, ਮਨਿ ਰੋਸ ਬਢੀ ॥ ਕਰਿ ਕੋਪ, ਚਮੁੰ ਚਤੁਰੰਗ ਚਢੀ ॥
 ਤਹੋਂ ਜਾਇ ਪਰੀ, ਜਹੋਂ ਖੜ੍ਹ ਬਰੰ ॥ ਬਹੁ ਕੂਦਿ ਪਰੇ, ਦਿਜ ਸਾਮ ਘਰੰ ॥੧੧॥੩੦੧॥
 ਦਿਜ ਮੰਡਲ ਬੈਠਿ, ਬਿਚਾਰੁ ਕੀਯੋ ॥ ਸਬਹੀ ਦਿਜ ਮੰਡਲ, ਗੋਦ ਲੀਯੋ ॥
 ਕਹੁ ਕਉਨ ਸੁ ਬੈਠਿ, ਬਿਚਾਰ ਕਰੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਸਾਬ ਰਹੈ, ਨਹੀ ਏਊ ਮਰੈਂ ॥੧੨॥੩੦੨॥
 ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੀ, ਤਿਹ ਤਾਹਿ ਸਭੈ ॥ ਤੁਮ ਤੇਰ ਜਨੇਵਨ ਦੇਹੁ, ਅਬੈ ॥

ਜੋਉ ਮਾਨਿ ਕਹਿਯੋ, ਸੋਈ ਲੇਤ ਭਏ॥ ਤੇਉ ਬੈਸ ਹੁਇ, ਬਾਣਜ ਕਰਤ ਭਏ॥੧੩॥੩੦੩॥
 ਜਿਹ ਤੋਰ ਜਨੇਉ, ਨ ਕੀਨ ਹਠੰ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ, ਉਨ ਭੋਜੁ ਕੀਓ ਇਕਠੰ ॥
 ਫਿਰ ਜਾਇ, ਜਸੂਸਹਿ ਐਸ ਕਹਿਓ॥ ਇਨਮੈ ਉਨਮੈ, ਇਕ ਭੇਦੁ ਰਹਿਓ॥੧੪॥੩੦੪॥
 ਪੁਨਿ ਬੋਲਿ ਉਠਿਯੋ ਨਿਪ, ਸਰਬ ਦਿਜੰ ॥ ਨਹਿ ਛੱਤ੍ਰੁ ਤੁ ਦੇਹ, ਸੁ ਤਾਹਿ ਤੁਅੰ ॥
 ਮਰਿ ਗੇ ਸੁਨਿ ਬਾਤ, ਮਨੇ ਸਬ ਹੀ ॥ ਉਠਿ ਕੈ, ਗਿਊਹਿ ਜਾਤ ਭਏ, ਤਬ ਹੀ ॥੧੫॥੩੦੫॥
 ਸਭ ਬੈਠਿ, ਬਿਚਾਰਨ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲਗੇ ॥ ਸਭ, ਸੋਕ ਕੇ ਸਾਗਰ ਬੀਚ ਡੁਬੇ ॥
 ਵਹਿ ਬਾਧ ਬਹਿਠ, ਅਤ ਤੇਉ ਹਠੰ ॥ ਹਮ ਏ ਦੋਉ ਭ੍ਰਾਤ, ਚਲੈ ਇਕੱਠੰ ॥੧੬॥੩੦੬॥
 ਹਠ ਕੀਨ, ਦਿਜੈ ਤਿਨ ਲੀਨ ਸੁਤਾ ॥ ਅਤਿ ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਛਬਿ, ਪਰਮ ਪ੍ਰਭਾ ॥
 ਤ੍ਰਿਯੋ ਪੇਟ ਸਨੋਢ ਤੇ, ਪੂਤ ਭਏ ॥ ਵਹਿ ਜਾਤਿ, ਸਨੋਢ ਕਹਾਤ ਭਏ ॥੧੭॥੩੦੭॥
 ਸੁਤ ਅਉਰਨ ਕੇ, ਉਹ ਠਾਂ ਜੁ ਅਹੇ ॥ ਉਤ ਛੜੀਅ ਜਾਤਿ, ਅਨੇਕ ਭਏ ॥
 ਨਿਪ ਕੇ ਸੰਗਿ, ਜੋ ਮਿਲਿ ਜਾਤੁ ਭਏ ॥ ਨਰ ਸੋ, ਰਜਪੂਤ ਕਹਾਤ ਭਏ ॥੧੮॥੩੦੮॥
 ਤਿਨ ਜੀਤ ਬਿਜੈ ਕਹੁ, ਰਾਉ ਚੜਿਓ ॥ ਅਤਿ ਤੇਜੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪੁ, ਬਦਿਓ ॥
 ਜੋਉ ਆਨਿ ਮਿਲੇ, ਅਰੁ ਸਾਕ ਦਏ ॥ ਨਰ ਤੇ, ਰਜਪੂਤ ਕਹਾਤ ਭਏ ॥੧੯॥੩੦੯॥

ਜਿਨ ਸਾਕ ਦਏ ਨਹਿ, ਰਾਰਿ ਬਢੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਇਨ, ਲੈ, ਜੜ ਮੂਲ ਕਢੀ ॥
 ਦਲ ਤੇ, ਬਲ ਤੇ ਧਨ, ਟੂਟਿ ਗਏ ॥ ਵਹਿ ਲਾਗਤ, ਬਾਨਜ ਕਰਮ ਭਏ ॥੨੦॥੩੧੦॥
 ਜੋਊ ਆਨਿ ਮਿਲੇ ਨਹਿ, ਜੋਰਿ ਲਰੇ ॥ ਵਹਿ ਬਾਣ੍ਧ ਮਹਾਂ ਗਾਨਿ, ਹੋਮ ਕਰੇ ॥
 ਅਨਗੰਧ ਜਰੇ, ਮਹਾਂ ਕੁੰਡ ਅਨਲੰ ॥ ਭਇਓ ਛੜ੍ਹੀਅ ਮੇਧੁ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲੰ ॥੨੧॥੩੧੧॥

ਇਤੀ ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਕਾ ਰਾਜ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥੬॥੪॥

ਜਗਰਾਜ ॥ ਤੋਮਰ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਆਸੀ ਬਰਖ ਪਰਮਾਨ ॥
 ਦਿਨ ਦੋਇ ਮਾਸ ਅਸਟਾਨ ॥ ਬਹੁ ਰਾਜੁ ਭਾਗੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਇ
 ॥੧॥੩੧੨॥ ਸੁਨ, ਰਾਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ॥ ਦਸ, ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਦਸ ਦੋਇ,
 ਦੁਆਦਸ ਮੰਤ ॥ ਧਰਨੀ ਧਰਾਨ ਮਹੰਤ ॥੨॥੩੧੩॥ ਪੁਨਿ ਭਯੋ, ਉਦੇਤ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ਰਸ ਰੀਤਿ, ਰੂਪ ਰਸਾਲ ॥ ਅਤਿ, ਭਾਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਅਨਖੰਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥੩॥੩੧੪॥
 ਤਿਨਿ ਬੋਲਿ ਬਿਪ੍ਰੁ ਮਹਾਨ ॥ ਪਸੁ ਮੇਧ ਜੱਗ ਰਚਾਨ ॥ ਦਿਜ ਪ੍ਰਾਗ ਜੋਤ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਅਪਿਕਾਮਰੂਪ ਕਹਾਇ ॥੪॥੩੧੫॥ ਦਿਜ ਕਾਮਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਬੋਲਿ ਲੀਨ ਬਿਸੇਖ ॥
 ਸਭ ਜੀਅ ਜੱਗ ਅਪਾਰ ॥ ਮਖ ਹੋਮ ਕੀਨ ਅਬਿਚਾਰ ॥੫॥੩੧੬॥

ਪਸੁ ਏਕ ਪੈ ਦਸ ਬਾਰ ॥ ਪੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਅਬਿਚਾਰ ॥ ਅਬਿ ਮੱਧਿ ਹੋਮ ਕਰਾਇ ॥
 ਧਨੁ ਭੂਪ ਤੇ ਬਹੁ ਪਾਇ ॥੯॥੩੧੭॥ ਪਸੁ ਮੇਧ ਜੱਗ ਕਰਾਇ ॥
 ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਰਾਜੁ ਸੁਹਾਇ ॥ ਬਰਖ ਅਸੀਹ ਅਸਟ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਦੁਇ ਮਾਸ ਰਾਜੁ ਕਮਾਨ
 ॥੧॥੩੧੮॥ ਪੁਨ ਕਠਨ ਕਾਲ ਕਰਵਾਲ ॥ ਜਗ ਜਾਰੀਆ ਜਿਹ ਜੁਵਾਲ ॥
 ਵਹਿ ਖੰਡੀਆ ਅਨਖੰਡ ॥ ਅਨਖੰਡ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥੮॥੩੧੯॥

ਅਥ ਪੰਚਮੋ ਰਾਜ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭॥

ਤੇਮਰ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੁਨ ਭਏ ਮੁਨੀ, ਛਿਤਰਾਇ ॥ ਇਹ ਲੋਕ, ਕੇਹਰਿ ਰਾਇ ॥
 ਅਰਿ, ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਅਖੰਡ ॥ ਮਹਿ ਕੀਨ, ਰਾਜੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥੧॥੩੨੦॥ ਅਰਿ,
 ਘਾਇ ਘਾਇ ਅਨੇਕ ॥ ਰਿਪੁ ਛਾਡਿਖੋ, ਨਹੀ ਏਕ ॥ ਅਨਖੰਡ, ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ॥
 ਛਿਤ ਛੀਨ, ਛੜ੍ਹ ਛਿਰਾਇ ॥੨॥੩੨੧॥ ਅਨਖੰਡ, ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਮੰਡ,
 ਰਾਜੁ ਜੁਝਾਰ ॥ ਅਬਿਕਾਰ ਰੂਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਅਨਖੰਡ ਰਾਜ, ਅੰਡ ॥੩॥੩੨੨॥
 ਬਹੁ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ, ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਬਹੁ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਸਰ ਜਾਲ ॥ ਅਰਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ,
 ਅਨੰਤ ॥ ਛਿਤ ਕੀਨ, ਰਾਜ ਦੁਰੰਤ ॥੪॥੩੨੩॥ ਬਹੁ ਰਾਜ ਭਾਗ, ਕਮਾਇ ॥

ਇਮ ਬੋਲੀਓ, ਨਿਪਰਾਇ ॥ ਇਕ ਕੀਜੀਐ, ਮਖਸਾਲ ॥ ਦਿਜ, ਬੋਲਿ ਲੇਹੁ ਉਤਾਲ
 ॥੫॥੩੨੪॥ ਦਿਜ, ਬੋਲਿ ਲੀਨ ਅਨੇਕ ॥ ਗਿ੍ਹ ਛਾਡੀਓ ਨਹੀ ਏਕ ॥ ਮਿਲਿ,
 ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਮਤਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰ ॥੯॥੩੨੫॥ ਤਬ ਬੋਲੀਓ,
 ਨਿਪ ਰਾਇ ॥ ਕਰਿ ਜੱਗ ਕੋ, ਚਿਤ ਚਾਇ ॥ ਕਿਵ ਕੀਜੀਐ, ਮਖਸਾਲ ॥
 ਕਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਉਤਾਲ ॥੧॥੩੨੬॥ ਤਬ, ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੀਨ ॥
 ਨਿਪ ਸੰਗ ਯੱਉ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥ ਸੁਨਿ, ਰਾਜ ਰਾਜ ਉਦਾਰ ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ,
 ਅਪਾਰ ॥੮॥੩੨੭॥ ਸਤਿਜੁੱਗ ਮੈ, ਸੁਨਿ ਰਾਇ ॥ ਮਖ ਕੀਨ, ਚੰਡ ਬਨਾਇ ॥
 ਅਰਿ ਮਾਰਕੈ, ਮਹਿਖੇਸ ॥ ਬਹੁ ਤੋਖ ਕੀਨ, ਪਸੇਸ ॥੯॥੩੨੮॥
 ਮਹਿਖੇਸ ਕਉ ਰਣ ਘਾਇ ॥ ਸਿਰਿ ਇੰਦ੍ਰ, ਛੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇ ॥ ਕਰਿ ਤੋਖ,
 ਜੋਗਨਿ ਸਰਬ ॥ ਕਰਿ ਦੂਰ, ਦਾਨਵ ਗਰਬ ॥੧੦॥੩੨੯॥ ਮਹਿਖੇਸ ਕਉ,
 ਰਣਿ ਜੀਤਿ ॥ ਦਿਜ ਦੇਵ ਕੀਨ, ਅਭੀਤ ॥ ਤ੍ਰਿਦਸੇਸ ਲੀਨ, ਬੁਲਾਇ ॥ ਛਿਤ ਛੀਨ,
 ਛੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇ ॥੧੧॥੩੩੦॥ ਮੁਖ ਚਾਰ, ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਚਿਤ ਚਉਪ ਸਿਉ ਜਗ ਮਾਇ ॥
 ਕਰਿ ਜਗ ਕੋ ਆਰੰਭ ॥ ਅਨਖੰਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥੧੨॥੩੩੧॥ ਤਬ ਬੋਲੀਯੋ,

ਮੁਖਚਾਰ ॥ ਸੁਨਿ ਚੰਡਿ ਚੰਡਿ, ਜੁਹਾਰ ॥ ਜਿਮ, ਹੋਇ ਆਇਸ ਮੋਹਿ ॥ ਤਿਮ,
 ਭਾਖਉ ਮਤ ਤੋਹਿ ॥੧੩॥੩੩੨॥ ਜਗ ਜੀਅ ਜੰਤ, ਅਪਾਰ ॥ ਨਿਜ ਲੀਨ ਦੇਵ ਹਕਾਰ ॥
 ਅਰਿ ਕਾਟਿ ਕੈ, ਪਲ ਖੰਡ ॥ ਪੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਉਦੰਡ ॥੧੪॥੩੩੩॥
ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ **ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ** ॥ ਬੋਲਿ ਬਿੱਪਨ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿੱਤ੍ਰਨ, ਜੱਗ ਕੀਨ ਅਪਾਰ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਅਉਰ ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਲੈ ਕੈ, ਬੋਲਿ ਕੈ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥ ਕਉਨ ਭਾਂਤਨ ਕੀਜੀਐ,
 ਅਬ ਜਗ ਕੇ ਆਰੰਭ ॥ ਆਜ ਮੋਹਿ ਉਚਾਰੀਐ, ਸੁਨਿ ਮਿੱਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਸੰਭ ॥੧॥੩੩੪॥
 ਮਾਸ ਕੇ ਪਲ ਕਾਟਿ ਕੈ, ਪੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਅਪਾਰ ॥ ਅਗਨ ਭੀਤਰ ਹੋਮੀਐ,
 ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਅਬਿਚਾਰ ॥ ਛੇਦਿ ਚਿੱਛੁਰ ਬਿੜਾਰਾਸੁਰ, ਧੂਲਿ ਕਰਣਿ ਖਪਾਇ ॥
 ਮਾਰ ਦਾਨਵ ਕਉ ਕਰਿਓ, ਮਖ ਦੈਤ ਮੇਧ ਬਨਾਇ ॥੨॥੩੩੫॥
 ਤੈਸ ਹੀ ਮਖ ਕੀਜੀਐ, ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਜੀਤਿ ਦਾਨਵ ਦੇਸ ਕੇ,
 ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਖ ਅਖੰਡ ॥ ਤੈਸ ਹੀ ਮਖ ਮਾਰ ਕੈ, ਸਿਰਿ ਇੰਦ੍ਰ ਛੜ ਫਿਰਾਇ ॥
 ਜੈਸ ਸੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ, ਤਿਵ ਸੰਤ ਹੋਹ ਸਹਾਇ ॥੩॥੩੩੬॥

ਨਿਤਨੇਮ, ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ (ਤਤਕਰਾ)

(੫੩੭)

੧) ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ	੧	੧੭) ਟਿੱਕੇ ਕੀ ਵਾਰ	੧੧੯	੩੬) ਸੰਸਾਹਰ ਸੁਖਮਨਾ,	੪੨੭
੨) ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ	੧੯	੧੮) ਬਸੰਤ ਦੀ ਵਾਰ	੧੨੪	੩੭) ਮਾਲਕਉਸ ਕੀ ਵਾਰ	੪੫੦
੩) ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ-੧	੨੫	੧੯) ਲਾਵਾਂ	੧੨੫	੩੮) ਵਾਰ ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ	੪੫੩
੪) ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ:੧੦ਵੀਂ ਪੰਜ ਸਵਯੈ	੪੫	੨੦) ਕੁਚਜੀ	੧੨੬	੩੯) ਸੋਰਠ ਰਾਜਪੁਤ ਘੋੜੇ	੪੫੪
੫) ਸ਼ਾਵਗ (੧)	੫੧	੨੧) ਸੁਚਜੀ	੧੨੭	੪੦) ਆਸਾ ਸੰਤ ਕਾਜ	੪੫੫
੬) ਦੀਨਨ (੨)	੫੮	੨੨) ਗੁਣਵੰਤੀ	੧੨੮	੪੧) ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਰਾਮਚੰਦ	੪੫੬
੭) ਜੋ ਕਿਛੁ (੩)	੫੯	੨੩) ਸੋਦਰ ਰਹਿਰਾਸ	੧੩੦	੪੨) ਸ਼ਸਤ੍ਰਮਾਲਾ ਮੰਤਰ	੪੫੭
੮) ਸੱਤ ਸਦੈਵ (੪)	੬੦	੨੪) ਅਰਦਾਸਿ	੧੪੩	੪੩) ਅਸਫੋਟਕ	੪੬੧
੯) ਕਲਕੀ (੫)	੬੦	੨੫) ਆਰਤੀ	੧੪੭	੪੪) ਸੱਦ ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ	੪੭੬
੧੦) ਸ਼ਸਤ੍ਰਨਾਮ ਮਾਲਾ	੭੫	੨੬) ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦ	੧੬੩	੪੫) ਸਿੱਖੀ ਰਹਿਤ	੪੭੭
੧੧) ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ	੭੮	੨੭) ਸੋਹਿਲਾ	੧੬੬		੦੦੦
੧੨) ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਚਾਰੇ ਬਾਰਹ ਮਾਹ	੮੫	੨੮) ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ-੨	੧੭੧		੦੦੦
੧੩) ਮਾਝ (੧)	੮੭	੨੯) ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ-੩	੨੩੧		੦੦੦
੧੪) ਤੁਖਾਰੀ (੨)	੧੦੪	੩੦) ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ		੪੬) ਫਤੇਹ ਨਾਮਾ	੪੭੮
੧੫) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ (ਫਾਗਨ ਮੈ-੯੬੭)(੩)	੧੧੦	੩੧) ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ-੮	੩੦੧	੫੦) ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ-੭	੪੮੨
੧੬) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ (ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ-੯੧੧)(੪)	੧੧੮	੩੨) ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੂਜਾ-੫	੩੪੮	੫੧) ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਮਹਿਮਾ	੫੩੭
		੩੩) ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ-੬	੩੮੯		
		੩੪) ਉਗੁਦੰਤੀ	੪੧੨		
		੩੫) ਭਗਉਤੀ ਅਸਤ੍ਰੋਤ	੪੨੪		
		੩੬) ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ	੪੨੫		

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਚਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ

ਨਿਤਨੇਮ, ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ

-ਸੋਧਕ-

ਸੱਚਖੰਡ ਵਾਸੀ ਗਿਆਨੀ ਜਗਾਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥੀ-ਤਖ਼ਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ

-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ-

ਹਜ਼ੂਰੀ ਟਕਸਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ-੪੩੧੬੦੧ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ) ਭਾਰਤ

ਭਰੋਤੀ ਸਤ੍ਰੇਤ ॥

੧੭ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਰੋਤੀ ਬਢੇਲੀ ਸਰੋਹੀ ॥ ਕਰੇਂ ਏਕ ਤੇ ਦੈ ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ ॥
 ਨਮੋ ਲੋਹ ਕੀ ਪੁਤਿਕਾ ਝਲ ਝਲੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਜੀਭ ਜੂਲਾਮੁਖੀ ਜਯੋ ਬਲੰਤੀ ॥
 ਮਹਾਂ ਪਾਨ ਕੀ ਬਾਨ ਰੰਗਾ ਤਰੰਗੀ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ ਮੋਖ ਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ॥
 ਨਮੋ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੱਗ ਖੰਡਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥
 ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਖੰਡਾ ਦੁਖੰਡਾ ਦੁਧਾਰਾ ॥ ਸਭੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਬਨ ਕੋ ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਆਰਾ ॥
 ਮਹਾਂ ਕਾਲਿਕਾ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਹੰਤੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਹੰਤੀ ॥
 ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਲਾਟ ਵਿਕਰਾਲ ਭੀਮੰ ॥ ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁੱਛ ਕਰੇ ਸਤ੍ਰ ਕੀਮੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ ਤੇਜ ਵੰਤੀ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਖੰਡਨੀ ਦੰਡਨੀ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਹੰਤੀ ॥
 ਮਹਾਂ ਵੀਰ ਵਿਦਯਾ ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਮੈ ਧੀਰ ਦਾਤੀ ਸਗੂਪੰ ॥
 ਤੂਹੀ ਸੈਫ ਪੱਟਾ ਮਹਾਂਕਾਟ ਕਾਤੀ ॥ ਅਨੁਗ ਆਪਣੇ ਕੋ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥
 ਜੋਊ ਮਯਾਨ ਤੇ ਵੀਰ ਤੇ ਕੋ ਸੜਕੈ ॥ ਪਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ ਸਿੰਘ ਬਕੈ ਕੜਕੈ ॥

ਧਸੈ ਖੇਤ ਮੌਂ ਹਾਥ ਲੈ ਤੋਹਿ ਸੂਰੇ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ ਸਿੱਧ ਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ॥
 ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੇ ਸੀਸ ਤੈ ਪੈ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਹੈ ਅੰਤਰੈ ਰਾਜ ਪਾਵੈ ॥
 ਮਹਾਂ ਭਾਵ ਸੌਂ ਜੋ ਕਰੈ ਤੇਰ ਪੂਜੰ ॥ ਸਮਰ ਜੀਤ ਕੈ ਸੂਰ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ॥
 ਤੁਮੈ ਪੂਜਹੈਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਛੜ੍ਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ਖੜਗਾਧਾਰੀ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਅਤ੍ਰੀ ॥
 ਪੜ੍ਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਾਤ ਅਸਤ੍ਰੋਤ ਯਾ ਕੋ ॥ ਕਰੈ ਰੁਦ੍ਰ ਕਾਲੀ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕੋ ॥
 ਰੁਧਰ ਮੱਜਨੀ ਬਿੰਜਨੀ ਹੈ ਸਗੋਤੀ ॥ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਭਗੋਤੀ ॥
 ਸਦਾ ਦਾਹਨੇ ਦਾਸ ਕੇ ਦਾਨ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਰੱਖ ਕੀਜੈ ॥